DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

LeMan

Cilt: 43

Sayı: 714-723

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

LeMan

Cilt: 43

Sayı: 714-723

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Deutschland 1,60 EUR / Österreich 1,70 EUR / Schweiz 2,60 CHF Nederland 1,70 EUR / Belgique 1.70 EUR / England 1,20 GBP

714

15 Temmuz 2005 Cuma 152209 Sayı: 2005/29

ISSN 0-1300-4867-4

1 YTL (KDV Dahil)

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.250.000 TL.

LeMan

VE NİHAYET SELAMIN HELLO!

TAYYO YASASI: KAZ GELECEK YERDEN TAVUK, PARA GELECEK YERDEN DE ÇOCUK ESİRGENMEZ

AKP hükümeti, çokuluslu, global, küresel şirketlerin eğitim sahasına döndü.. Amerikan şirketlerinin ceolarına brifingler veren, Türk işadamlarına Amerikan vatandaşlığına geçmeleri tavsiyesinde bulunan Tayyip Erdoğan başkanlığındaki hükümet, sessiz sedasız çocuklarımızı kobay yapan bir yasayı da yeni TCK'ya ekleyiverdi. Sabah gazetesine konuşan Avukat Hülya Gülbahar'a göre, "Batı'da çocuklar üzerine tıbbi deney yapılması yasak. Bu nedenle ilaç devleri deneylerini gelişmekte olan ülkelere, yani Türkiye'ye kaydırdılar..Ailelere 100-150 dolar verip ilaçlarını deniyorlar.." Korkunç ve tiksinç iddialar bununla da kalmıyor.. Yeni TCK'nın mimarları, bu yasa için "kaşla göz arasında değişti" diyorlar..Kendilerinden başka müslüman tanımayan, türban, imam hatip gibi bir bardak SUDA fırtına gündemleri yaratan AKP'liler kendilerini cehenneme götüren taşları da maalesef ve yine kendi elleriyle döşüyor..

Başbakan meğer her fırsatta çocuklarla boşuna fotoğraf çektirmiyormuş!!! Meğer çocukları boşuna sevmiyormuş...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

L e M anti MEDYA

Güneş Vadisi Notları

OLGUN BUDAK
olgunbudak@leman.com.tr

Ertuğrul Özkök'ün kaleminden Sun Valley Toplantısı...

Sun Valley, Türkçe Güneş Vadisi anlamına geliyor... Yani klasik statükocu düşünceye göre burda sadece bi güneş ve bi de vadi olmalı dimi? Hürat edeyim eski ben olsam, bende evet derdim buna! Ama Sun Valley'de yürürken, şimdiki benim gözleri gökyüzünde beliren iki güneş yüzünden kamaşıyordu!

Birden aklıma Pink Floyd'un ünlü albümeden önce gökde iki güneş görüleceğini anlatan "Two suns in the sunset" şarkısını geldi... Burada, bu kadar işadamının yanında olmam hayatta bi dahaki olmayacağı en üst noktaydı ve galiba bu da Tanrı'nın bana ötüm hediyesiydi... Hemen bu son cümleyi not aldım... Ölmezde pazarı görürsem bunu duygusal pazar yazılarımda da kullanıcam...

Asıl ilginç olan, güneşlerden birinin yeryüzünden siz diyin 1.80; ben diyeyim 2.20 metre yüksekte bulunup, dönerek değil, kararlı adımlarla bana yaklaşmasıydı... Sonradan farkettim ki, Sun Valley'de karşıma çıkarak gözümü kamaştıran ikinci güneş aslında orda bi yıldız gibi parlayan Tayyip Erdoğan'dı...

Toplantılarda Morgan Freeman'la da karşılaştım... Kendisi bir hayli zenci, ama soyadı gibi özgür bi adam Amerika'da... Morgan bu yaşında yatıp mangda dinleneceğine afro yapılmış saçıyla özgür bi Afro-Amerikan olarak burralarda gezebiliyo... Hadi gelin hürat edelim, böyle bi adam, üstüne bi de siyah kıyafetlerini giymiş olsun, ülkemizde gece yarısı sokaklarda yürüse hangimiz ona arabayla çarpmayız ki? Akp hükümeti ve Erdoğan geçmişle vedalaşıp bunu böyle değerlendirmeği diye düşünüyorum ben!

İşadamları bu konferansa bilgicinleriyle gelmişler ve bu beni çok mutlu etti... Şimdi bel hizzasından aşağı nereye baksam cüzdanı şişkinlikten bloğuninden taşan bi işadamı görmekdeyim... Ve bu görüş bana Amerikalılar'la obez diye alay edenlere, "Hayır obez olan asıl onların cüzdanları!" deme fırsatı yaratıyor... Ayrıca obezliğin bi hastalık değil, insanlara küreselleşmenin önemini vücut diliyle aktaran bi manifesto olduğunu düşünüyorum...

Sırada dünyanın taptığı büyük medya patronu Murdock'la benim taptığım büyük politikacı Tayyip Erdoğan'ın konuşmasına kulak misafiri olmam var... Murdock Türk medyasını almaya pek niyetli değil gibi görünürken, ordövr tabağıyla araya girip, "Pekiii bi Türk medyacısı almaya ne dersiniz?" diye nazlı bi gülücükle ülkemin yaranı için sıkıştırıp mancınıyorum laba etini... Humour'u geçtim, sanki otel koruması değil Olk ıkı bu adamlar...

Eminim hepiniz 23 saatlik dönüş yolunda uçuşta başbakanın uçağında şarap içip içmediğimi merak ediyorsunuz! Hayır içmedim ve artık içmiycem! Erdoğan bu şarapların yapımı sırasında bağ bağ üzümlerin Avrupalı'lar tarafından nasıl hunharca ezildiğiki anlatınca, kadehinden aldığım ilk yudumu yere püskürtürken, bir yandan da şarap içmeyeceğime dair tövbe ediyordum... Hatta bu geçerli sayılmayabilir diye bikezde ağzımı çalkalayıp tövbe ettim... Ve uçaktan inmemle birlikte tüm ezilen üzümlerin şerefine kadeh kaldırdım... Ve son bikezde "Gad biles yu Amerika" için...

Uyuyan Bakan hergün manşetlerde...

Hürriyet yazarı Bekir Coşkun, son sayısına verdiği mülakatta yeniHarman'ı işte böyle tanımladı. Aşağıda Bekir Çoşkun'un harman mülakatından küçük bir özet sunuyoruz.

"Şu elimde tuttuğum yeniHarman dergisi. Tepkidir ve bir tokattır bu. Medyanın, toplumun ve hatta Türkiye'nin suratına çarpılmış bir tepkidir bu!"

Tayyip Erdoğan deyince aklınıza ne geliyor?

Tayyip Erdoğan deyince benim aklıma... Fizik falan tamam yerinde. Futbol da oynamış. Ama beceriksiz. Enişteni, dayısı torpil yapmış, belediyeye girmiş, orada şef falan olmuş tipler vardır. Öyle birisi aklıma geliyor. Yani kaldırım işine baksa yapamaz, elektrik işine baksa yapamaz. Nitekim ben onlara ellememe politikası önerdim. Türkiye'nin içteki reform yasalarını Avrupa Birliği, dış politikasını Amerika, ekonomisini IMF yönetiyor. Siz ellemeyin. Bırakın iyi gidiyor. Türkiye'den herkes memnun aslında. Özellikle patronlar, etkili kesimler memnun bu gidişten. Onu da yerine getiriyorlar zannediyorum. Bazen elledikleri oluyor. Elledikleri zaman berbat ediyorlar. Mesela Türk Ceza Kanunu bunlardan birisidir. Türban konusu, Kuran kursları, sağlık konusu... Yani elledikleri zaman iş berbat oluyor.

Başbakanın dava açtığı gazeteci olmak Türkiye'de prim yapar hale geldi... Peki, iki davanız var değil mi şu an devam eden?

Yani var bir sürü ama önemli değil bu. Gazeteci bunlara hazır olmalı. Türkiye'de bazı şeyleri savunmak zordur. En zoru da ahlakı savunmaktır. Türkiye'de ahlakı savunmaya kalktığın zaman işin haraptır. Çünkü bu kadar ahlaksız bir toplumda ahlakı savunmak zor bir iştir. Herkes üzerinize gelir.

Niye peki, biz böyle miydik Bekir Bey? Ahlakımız erozyona mı uğradı?

Şimdi sana üç soru soracağım. Bunun cevabını verirsen sözümü geri alabilirim. Şimdiye kadar, yöneticinin kömür parasını çaldığından şüphelenmeyen tek apartman sakini gördün mü?

Görmedim.

Peki kooperatife girip de, dolandırılmamış bir vatandaş gördün mü?

Duymadım onu da.

Peki, evine bir tesisatçı, muslukçu, parkeci, badanacı gelip işini yaptıktan sonra, ya çok güzel oldu eline sağlık diyen bir insan duydun mu?

Duymadım.

Yaa. Yoktur bunun cevabı. Eğer bir tekine duydum, var deseydin sözümü geri alırdım. Zaten devletin resmi rakamları bunu doğruluyor.

Ama bizim iyi hasletlerimiz de vardı. Nereye gitti bunlar?

Yine var. Hep derler ya, eskiden biz daha iyiyiydik diye. Halbuki eskiden de berbatmışız bakma sen. Mesela atalarımız da çok iyi rüşvet alırlarmış. Biliyorsun, tarihte en çarpıcı rüşvetler, sarayda dönen rüşvet olaylarıdır. Bir de derler ki, gazetecilik eskiden iyiydi, şimdi iyi değil. Halbuki o da öyle değil. Eskiden gazetecilik daha kötüydü. Şimdi giderek düzeliyor bence.

Şimdi durum farklı mı sizce?

O zamanlar, gazetelerin patronları da gazeteciydi. İş adamı değildi. O zaman alt kadrolar sefalet içindeydi, patronların işi daha beterdi. Çünkü o gazeteyi ayakta tutmak için, ister istemez bir siyasi partiye yanaşmak gerekirdi. Bu açıdan baktığınız zaman, bugünden çok farkı yok. Bugün patronlar holding sahibi, bankaları falan filan var her neyse. Çalışanlarında durumları daha ukarıda. Fakat genç kuşak, yani sizleri kastediyorum. İşte en belirgin örneği, şu elimde tuttuğum yeniHarman dergisi. Tepkidir ve bir tokattır bu. Medyanın, toplumun ve hatta Türkiye'nin suratına çarpılmış bir tepkidir bu! Bu zor bir şeydir. Onun için söylüyorum, yani böyle karşıma gelip de böyle sorular soracaksın... Ender görülen bir olaydır bu.

Başbakanın uçağı moda oldu, Çin sedd'i moda oldu. Şimdi de Başbakanın güldürdüğü gazeteciler moda. Başbakanın uçağına binmek bir ayrıcalık gibi. Hürriyet Gazetesi içinde size bakıyorum. Emin bey, siz ve Yalçın Bayer. Yani 20 küsur köşe yazarı içinde, AKP'ye adam akıllı yüklenen sizleri görüyorum. Bu kadar vicdan erbabı az değil mi bir gazete için?

Ama ben meslektaşlarımın zor günler de yaşadıklarının farkındayım. Bir taraftan iktidara yakın olmak zorundalar aslında, bir taraftan onların içinde kıyamet kopuyordur ben hissediyorum. Bir taraftan meslek etiği var. Benim işim zor değil bugünlerde. Çünkü ben aklıma, kalemime geleni oturup yazıyorum. Ama onlar bugünlerde onu yapamıyorlar. Onların şu an kıvırma dönemi. Bu zor bir şeydir. Kıvırmak kadar zor bir şey yoktur.

AK Parti iktidara gelince, yazılarınızdaki elektrikse arttı.

AKP'ye bağlıysa bu, yandım ben.

AKP'ye bağlı değil de. Ya malzemeyi çok üretiyorlar ya da...

Bir defa Türkiye'de mizahın malzemesi bitmez. Daha çok gökten yağıyor zaten. Bazı olaylar var ki, onları hiç mizah yapmaya falanda gerek yok. Olduğu gibi gelsin mizahtır. Mesela şeye çok güldüm. Havaalanı yapmışlar ama uçak inemeyecek şekilde yapmışlar. Biliyorsun, Marmaris'te de bir baraj yapmışlar ama suya denk getiremişler. Su öbür taraftan akıyor. Bu Türk mizahıdır. Türk mimarisinin, mühendislerinin şaheserleridir bunlar.

Yeni Ankara temsilciniz hayırlı olsun.

Çok çalışkandır Nur. Yardım etmeyi sever. Ayrıca bir kadın eli... Sedat benim çok sevdiğim bir arkadaşım ama Sedat gidip Nur geldiğinde, itiraf edeyim sevindim yani Nur geldi diye. Bir de düşünsene bu milliyetçi mukaddesatçı arkadaşlardan biri gelseydi ne yapardım?

Öyle birinin gelme durumu da var mıydı?

Olabilir. Milliyet'e, Hürriyet'e bakın arada sırada dini imanı bütün arkadaşlarımız gelmemiş mi? Gelmiş.

Son dönemde Hürriyet'te bahsettiğiniz türden bir atama var mı?

Var yani, siz biliyorsunuz olduğunu da beni konuşturmak için söylüyorsunuz.

(Gülüşmeler)

Geçen sayımızda Yalçın Küçük, Ahmet Hakan'ı, Emin Çölaşan'ı dengelemek için getirdiler demişti. Bu tespite katılır mısınız?

Katılmıyorum! Emin'i dengelemek için 40 kişi falan getirmeleri lazım!

(Kahkahalar)

Sedat Ergin'in Milliyet'e geçişini nasıl yorumluyorsunuz? Sizce Milliyet değişti mi Ankaralı bir gazetecinin gidişiyle?

Milliyet, bir ara benim çok gitmek istediğim bir yerdi. Orada yazı yazayım diye çok heveslenmiştim. Fakat beni almadılar. İyi ki de almamışlar. Meslek hayatımın, hatta hayatımın sonu olabilirdi. Çünkü Milliyet adamı öldürür. Milliyet, çok enteresan bir yer. Çok ağır bir yapısı var. Yerinden kalkması falan zor. Çift dingilli kamyonlara benziyor. O gazetede bir ruh vardır. O kapıdan giren insan ondan etkilenir. Sedat, o yapıya çok yabancı birisi değil. Sedat'ın kimliğine, kişiliğine, yazılarına bakın. aslında tam Milliyet'in adamı. Uyuyor, bir sorun çıkmaz diye düşünüyorum.

"Ahmet Hakan'ı, Emin Çölaşan'ı dengelemek için getirdiler tespitine katılmıyorum. Emin'i dengelemek için 40 kişi falan getirmeleri lazım!"

Çoşkunlar Polemiği

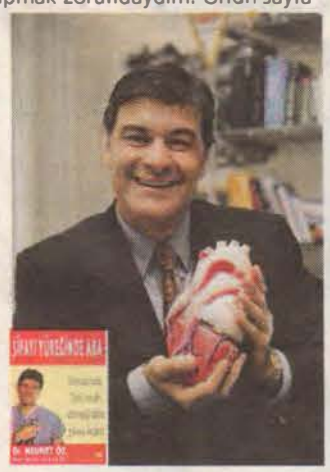
yeniHarman'ın son sayısındaki Bekir Çoşkun mülakatı Hürriyet'te Çoşkunlar polemiğine yol açtı. Geçen ay ki yeniHarman'da Yalçın Küçük; "Ahmet Hakan, Çoşkun'u Emin Çölaşan'ı dengelemek için Hürriyet'e atadılar" demişti. Mülakatta hatırlatılan bu sözler üzerine Bekir Çoşkun spottaki yanıtı veriyor. İşte bu yanıtta en çok da parantez içinde belirtilen kahkahalara alınan A.Hakan Coşkun Hürriyet'teki köşesinden Bekir Coşkun'a cevap verdi. "O zaman beni dengelemek için kaç kişi lazım?"

DOKTOR MEHMET ÖZ'ÜN HARİKA KİTABI

Aksaray PAŞAOĞLU

Bugünlerde bütün dünya bir Türk'ten bahsediyor. O mucize bir insan. O bir Türk. Bilmiyorum Dr. **Mehmet Öz**'ün kitabını yediniz mi? **Ben yedim**. Çok harika. **Mideyi yormuyor**. Eksantrik olduğum için bunu yapmak zorundaydım. Onun sayfaları arasına **salamlar dizerken** sağlıklı ve uzun yaşamanın iyi bir nimet olduğu bakınız ben beynimde düşündüm. Ayrıca bilmem anlatmışmıydım geçenlerde çok enteresan ben **Tayland**'a gidip ne mi yaptırdım? O çok harika. O ne mi? O **Tayland masajı**. Masaj odasına girdiğinizde sizi incecik güler yüzlü bir **Tay-kız** karşılıyor. Ona adını soruyorsunuz, **"ikikereikimine?"** gibi birşey söylüyor ve ayakkabınızın altına **banana gibi** muzdan yapılmış ince bir muz kabuğu yerleştirip size omuz atarak iki seksen yere seriyor. Bir şekilde üzengi gibi kürek kemiğinize basıp sırtınıza çıkıyor. Sırtınızda çenesi üzerinde bir çeşit amuda kalkıyor. **160 kiloluk** vücudunun bütün ağırlığını çene kemiğine yükleyip küllü elleriyle ense kökünüzü sıkıyor. Bir yandan da ayaklarının avuçlarıyla sizin ayak bileklerinizi boğuyor.

Mutlaka Tayland'da gidip Tayland masajı yaptırın!

Ve siz dehşet içinde o incecik kızın masaj yaptıkça hızla büyüyüp her tarafından kıllar fışkıran kırmızı gözlü bir ejderhaya dönüştüğünü farkediyorsunuz. Ben hemen doğrulup kaçmaya çalışınca o beni tutup **dişleriyle damarlarımı ezmeye** ve küçük dilini kulağımdan sokup **beynimi dondurma gibi sıcakta yalamaya başladı.** Bakınız **Tayland** masajı yaptırırken daha sonra neler oldu. Önce kollarım ve bacaklarım iki kat kalınlaşarak **kaldırım gibi duyarsızlaştı.** Ensem dört santim uzadı. Bademciğimin biri büyüyerek akıcı bir **diaspora Fincesi** konuşmaya başladı. Büyük dilim kısalarak **geniz çapı** boyuna indi. İnanılmaz değil mi? Ama bütün bunları yaşadım. **Tayland** masajının sırrını biraz sonra anlatacağım. Ama önce bakın daha ilginç nelerimiz var...

ABD Askerlerinin en zor savaşı ve Filistinlilerin mide delen silahı

Bilmiyorum **Robert Fisk** adını duydunuz mu? Bence o içimizdeki bir Irlandalı. O, İngiliz **independent** gazetesi muhabiri. Bakınız terör için ne diyor: **"Biz Irak'ta direnişçilerle çarpışıyorsak, onlar neden bizim ülkemize gelmesin?"** diyor. Çok yanlış. Ben buna **kıçımın bıyığının kenarından** müstehzi müstehzi gülüyorum. Gelin bugün **ABD** ordusunun Irak'ta olmasından kimin kazançlı çıktığına bir bakalım. **Elbette Irak**. Bakınız burada size hemen şunu sorayım. **dünyanın 3. en kalabalık Burgerking'i** hangi şehirde? Şikago mu? **Antep mi?** Bilemediniz. Ben söyleyeyim o **Bağdat**'ta. Çünkü o, cadde üzerinde ve ordan hergün çok fazla Amerikalı geçiyor. Bitmedi. Bakınız **ABD** ordusu beslenme uzmanı **Gaston Bathalon** ne diyor: **"ABD ordusu obeziteyle savaşıyor. Askerler savaşamayacak kadar şişmanladılar."** Bakınız bir takım at gözlüklü eşek kafalı katırlar işte bu **dramı** görmezden geliyorlar. ABD'nin bu dramı aynı zamanda Irak'ın **o bir harikası** oluyor. Pekiyi Irak'ın kazancı bu kadar mı? Bitmedi. Bakınız şu günlerde Coca Cola Ceosu kendisi açıkladı. Coca Cola, 37 yıllık bir aradan sonra Irak'a dönüyor. Irak'lı **Ahmat bebek, Houssain bebek** biz ona kana kana demeyelim de hadi kan gibi olmasın. Doya doya özgürce Coca Cola içebilecekler. Bitti mi? Bitmedi. Irak'ta Coca Cola dolum tesislerinde **250 Filistinli çalışıyormuş.** Cabası, oradan da **Filistin şahlanıyor** ve İsrail ekonomisini ciddi şekilde tehdit ediyor. Elbette bunun ABD için bir savaş sebebi olduğunu söylemeye gerek yok.

Spielberg Usta'nın "Dünyalar Savaşı" filmini izlerken avaz avaz ağladım...

Bilmiyorum büyük usta **Stivın Spilberg**'in **"Dünyalar Savaşı"** adlı filmini siz izlediniz mi? O çok harika. Film özetle **terörün Marslısı Jüpiterlisi olmaz** diyor. Amerika'nın terörden çektiğini bilmeyenimiz yok. Ben filmi görmedim. Ama nasıl ki filmi görüp beğenmeyenler varsa bence insanlar **bir filmi görmeden beğenme hakkına da sahip olmalı.** Haydi daha da ileri gideyim. Biz modern insanlar, **çekilmemiş bir filmi de** beğenebilmeliyiz. Hatta o çekilmemiş şey **film olmasa dahi** biz onu gene çok ama çok beğenmeliyiz. Daha da ileri gitmek istemiyorum. Buradaki esas kriter, o şeyi Amerikalıların yapmış olmasıdır. Bence o filmde uzaydan gelip Amerika'yı işgal eden şey, çağımızın Iran'dan sonra kan donduran en korkunç canavarıdır. O ne mi? Elbette **obezite**! Bence şimdi, dünyayı İran'la kolkola girmiş obezite, **Marslı Siborg kılığında** tehdit ediyor. ABD'ye saldıranların koca götlü Marslılar veya antenli, perde ayaklı İranlılar olması korkunç gerçeği değiştirmiyor.

Yazımızın başında Tayland masajından sözetmiştim. Masajı yapan genç kız acemi olduğu için **yanlışlıkla omuriliğimi sıkınca** altı saat ben **felç yatıp** doktorlar bacağıma çekiç ve keskiyle vuruyorlar ve ben ağaç gibi yonga gibi tepkisiz bakıyorum. **Bir yandan da çok harika halüsinasyonlar izliyorum.** Takdir edersiniz ki normale dönmem pek kolay olmadı. **Şu anda bu yazıyı yazarken hala odun gibi duyarsızım.**

Behiç Ak

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

LeMan

AKP Akıllı Kurnaz Politikacılar tarih yazıyor.

Sırp ordusu ve çetelerince 8 bini aşkın müslüman Boşnak erkeğinin öldürüldüğü Srebrenitza katliamı 10.yılını doldururken katliam sanıkları hala yakalanamadı..

KAPAK

Sağlıklı çocuktan kobay olarak kullanmaya olanak sağlayan yasal düzenleme TCK'da!!!!

Başbakan Erdoğan, Türk işadamlarına çağrı: "Amerikan vatandaşlığına geçin. Amerika'da, Türkiye'nin haklarını korursunuz"

Muğla Yatağan'da 540 kişi içme suyuna karışan kanalizasyon yüzünden hastalandı..

Gleneagles'teki G8 zirvesinde bisikletiyle gezmeye çıkan Bush bir polise çarpıp hastanelik etmiş..

Arsamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

SIKILHAN

- Alo evet evladım, uçağım kalkmak üzere seni seviyorum. Beni affedin, cebim kapalı olucak... Destineyşın gidiş noktamı veremiyorum, kaçıyorum evladım. Dalaman, Bodrum, Varşova, Roma... Henüz karar vermedim... Verdim ama söyleyemiyorum... Evet...

- Kimden kaçıyorsun? Hepsine birden mi? Hangi bir şeysin anne?

- Ofisimizin CEO'su Bokhan Bey'le son brifingimizde karar aldım Sıkılhan, gidicem buralardan, evet. Bana Ekim 15'te bir haftalık tatil izni verebiliyorlar. Vulvaşen teyzen de yanımda ona "Dört gün git gel, dönünce Pazar'ları da çalışıcaksın" denmiş. Dayanamıyoruz evladım... Kariyer dediğimiz şey yapmakla bitmiyor. Yaz geldi, ofis ortamı klimatize, evet, ama yine de çekilmiyor. Kaçıcaz sanıyorum. Karar veremiyoruz. Verdik fakat söyleyemiyoruz... Kariyerimiz tehlikede. Biliyoruz. Varşova'dan birşey istiyor musun? Şart değil, Fethiye'de olabilir.

- Sağlığını istiyorum anne, öncelikle ruh sağlığını tabi...

- Evet anons yapılıyor şu an evladım. Çekinden geçmek üzereyiz, babana sarıl, kendini öp benim yerime. Aloo? Evet, kariyerimiz tehlikede... Yapamıyorum. O pozisyona ihtiyacım var benim, kariyerimi yeni bir nvanla taçlandırmam gerekiyo. Vulvaşen teyzen geçiyor çekinden... Aloo, ben dönüyorum evladım... Havalimanından istediğin birşey var mı? Evet?

- Selamın aleyküm Sıkılhan kardeş, yarım kalmış bir işimiz var. Maktülü küvete yatırıyosun, bir bidon asit alıcaksın benden, onu boca ediyosun üstüne...

Suyu tertemiz akıt, ortalığı viledayla bal dök yala, kapıyı çek çık. Hesabına beşbin yatıcak. Kimse kimseyi tanımıyor, kimse kimseyi aramadı sormadı okey miyiz?

- Dilfiz Hırgürkan kardeş, temizlikçi diye beni çevirdin herhalde. Ben kimseyi zaten tanımıyorum...

- Sensin ulan temizlikçi şu dakka! En takdir ettiğin kardeşin yanlışlıkla yanlış adamın kalçasına sıkmış başı sıkışmış seni aramış. Adam bir öterse topumuz ömür boyu içerdeyiz. Sen titiz dikkatli akıllı adamsın, görmüyo musun televizyonda kriminal polisini artık kıldan tüyden DNA çıkartıp seceresini okuyolar insanın. Beşbin yetmiyosa açık konuş, yedi yaparız sana...

- Bomba atın, mancınık fırlatın, uzaydan parasıyla lazer ışınlatın ama beni karıştırmayın Hırgürkan kardeş...

- Bulaştın bile şerefsiz, olay yerine saç kılını koydurdum... Adamın gardırobunda ayakkabı bağcığın var... Cebinden senin numarayı çaldırıp kapattırdımm, yolun yok takıyosun koluna bidonu tıpış tıpış adrese!... Aloo? Bunu beşbine yap, sana dört iş daha ayarlatıyorum... Alooo? Bak kapama, ikiyi üç taksitte yatırabiliriz en son... Aloo?

- Kavuun, yeni kesilmiş çim gibi kokuyor dibi... Fırrk fırkkk ohhh! Güneşin kavurduğu yapraklann çiğliği ve yastıktaki uyku sonrası kokusu ohhhh!

- Merhaba Buğra ve güle güle Buğra!

- Aloo? Oğlum koku alabiliyorum lan, bir haftadır sigara dahil, tek nefes birşey çekmedim, yaşama geri döndüm resmen. Dalgalar ohhh... Bana yosunun tazeliğini sunan ve ohhh oda spreyinden yayılan menekşe misler gibi, kendim bile bir acayip kokuyorum... Süpermiş lan, siz hayatın kendisini kokluyormuşunuz resmen... Başım dönüyor oğlum resmen...

- Hoşgeldin Buğra ama lütfen şimdi güle güle Buğra!

- Kapatma lan Sıkıl! Salondaki dolabın içine bir torba yolluk hazırlamıştım buraya gel de onu al burdan hoca yaa, al at, camdan savur. Eğer salona ben geçersem biter gider bu rüya... Dayanamam abi içerim onu... Aloo? Hoca yanlış anlama ama gelince seni de koklasam olur mu? Aloo o şekilde diil lan, yemin ederim canımdan çok sevdiğim arkadaşımsın... Unutmuşum be sizin yaşamı... Alooo? Alıp atıcan di mi torbayı... Aloo bak bu kesin dönüş olabilir... Son fırsat. Hadi be babaş.

Atilla Atalay skihan@leman.com.tr

guverfeyhan@hotmail.com

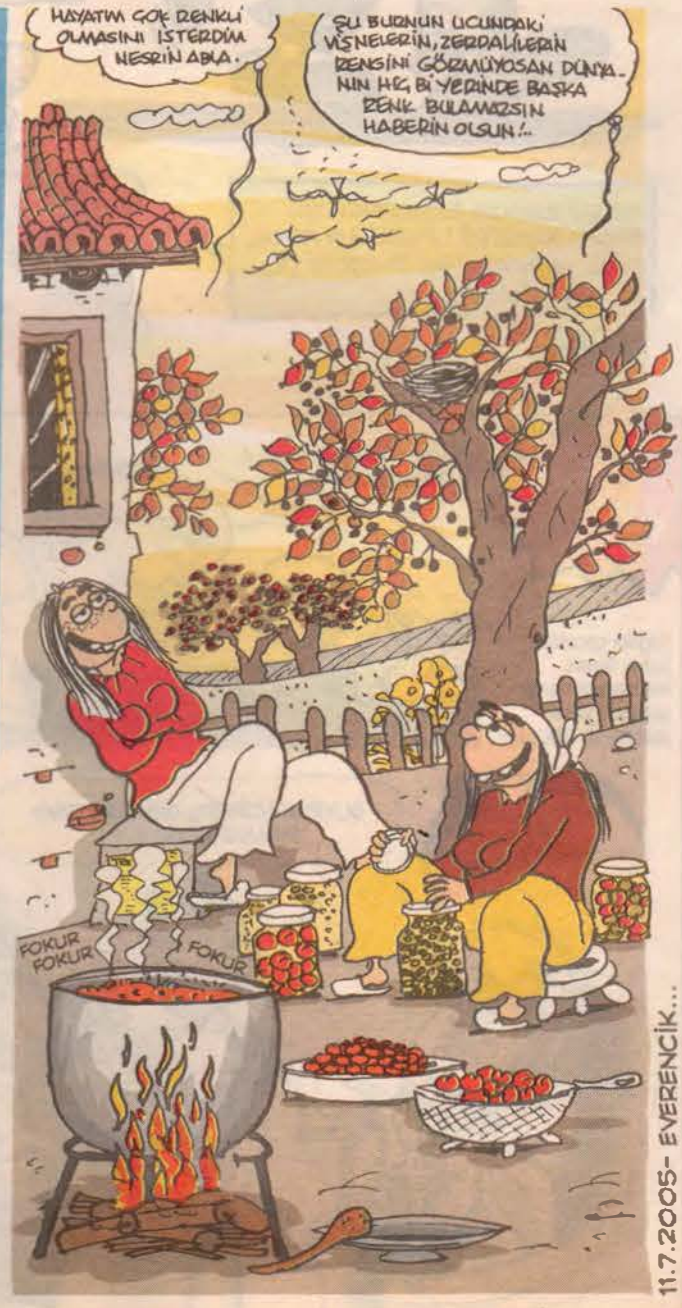
BAYIR GÜLÜ

Feyhan Güver

Mutluluğun sırları 3

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

PETA: People for the Ethical Treatment of Animals (Hayvanlara Etik muamele için mücadele edenler.) 850.000 üyesiyle dünyadak

tuncay@leman.com.tr

karatan@leman.com.

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

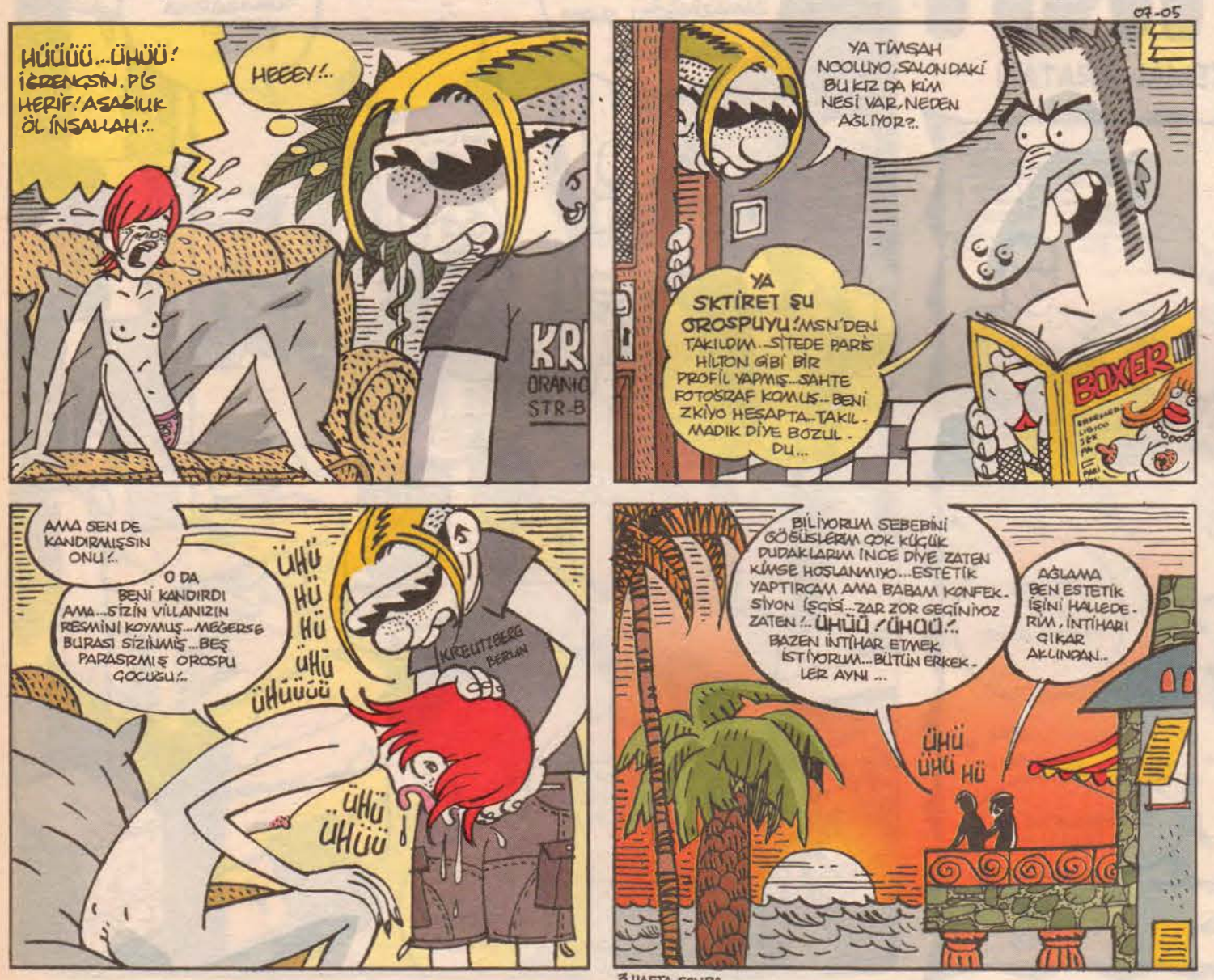
daral&timsah

tripanazomigambiyetsizler

ÇAĞAN

daral@leman.com.tr

07-05

AYRINTILAR

Otel arayıp, rezervasyon yaptırdım. Yeni bir otel-di. Rezervasyon nedir, bilmi-yorlardı. Ben de pek bilmiyor-dum. O yüzden, telefondaki ses, "Sizin için 'fizorvisyan' yapabildim ancak" deyince, kâbul etmek zorunda kaldım. Hem, tabi dediğin, bi anlam-da macera demek değil miydi?! Ha rezervasyon, ha fizor-visyan! Önemli olan, kızgın denize ayaklarını sokabil-mek, serin güneşlere parmağını batırabilmekti. Hemen hazır-lıklara giriştim! Diş macunumu, diş telimi, diş fırçamı, diş ipimi, diş kürdanımı, diş fişimi, diş broşürümü, bi poşete koydum. Poşeti, bi torbaya koydum. Torbayı, bi çantaya koydum. Çan-tayı, bi bavula koydum. Ama, çok saçmaydı! Özgür, serüven dolu bi tatil yapmak istiyodum. Yanıma bu kadar mır zıvır al-mak manyaklıktı. Bavuldaki poşeti, çıkardım. Poşetteki torba-yı, çıkardım. Torbadaki, bavulu..ha?. Kafam karışmıştı! Hepsi-ni, bağırarak, çığlıklar atarak, odanın ortasına fırlattım. Çok gergindim. Bi an önce benim bi tatile çıkmam gerekiyodu. He-men oteli aradım. "Beyefendi, yaptık ya size fizorvisyan!?" de-diler. "Ha, evet, yaptınız tabii, unutmuşum!" dedim. Şaşkınlı-ğım anlaşılmasın, aptalca konuşmuş gibi gözükmeyeyim di-ye, lafı uzattım: "Bu, fizorvasyon dediğiniz, nası bişey? İyi mi?.." Telefondaki ses, iki kere öksürdü. Yaşlı bi travesti sesi, 'çok yaşa' dedi ona. 'Sen de gör' dedi telefondaki ses. Boğuk bir ses, 'iki buzlu çay, bi buzlu oralet' diye bağırdı. Telefonda-ki ses, "Pardon" dedi, "Fizorvisyan demiştiniz di mi. Biz size en iyisi, rezervasyon yapalım!?" Demek, öğrenmişlerdi yapmayı. "İyi hadi bakalım, yap bi rezervasyon!" dedim, neşeyle. "Yap-tım," dedi.. Ne çabuk?!.. Çok keyifli, değişik bi tatil olacağa benziyodu. "Sizin otelinizde," dedim, "animasyon gösterisi var mı acaba?." Telefondaki ses, "Var tabii," dedi, "siz bizi ne sanı-yosunuz!?.." Eşşeğin g.tü sanıyom, ne sanıcam. "Estağfirul-lah," dedim, "Ne tür bi animasyon gösterisi bu? Japon manga filmleri mi, Walt Disney animasyonu mu, yoksa 'Değiş Tokton' ve 'Vikingler' gibi, eski animasyon örnekleri mi acaba?.." Tele-fondaki ses, 'buzlu oralet benim' dedi, sonra bi kere öksürdü, ve telefon kapandı... Vay. mını zıttımın herifi. Oraya gidince so-rucaktım ben ona!.. Müşteriyim lan ben!..

Sandığım gibi değildi ama.. Çok iyi karşıladılar beni! Tele-fondaki sesin sahibi, binlerce kez özür diledi. "Aabi, bo-ğazıma birdenbire horalet kaçtı! Yandım. Ne diyeceğimi bile-medim," dedi. "Önemli değil, canım benim," dedim, bana ta-tilimde iyi davransınnar diye, az biraz yalakalık ettim. Poşeti-mi taşıyan görevliye, yüzdüce bi bahşiş verdim! Sonra, başka bi görevli geldi, poşetimi aldı, beraberce asansöre bindik. Üçüncü katın ortalarında, ".nası sigiyım!" bi çığlık attım! "Abi, nooldu?" dedi, çocuk. "Yok bişey, işine bak sen," dedim. Bir an önce bi tatile ihtiyacım vardı... Poşet, görevli çocuk ve ben, odaya girdik. Oda, çok nefisti. Bi köşede komidinli yatak; diğer köşede iki tane yedinci Lui stili sandalye; ortada bi şelâ-le; tavanda da olağanüstü bi el işçiliğiyle özene bezene hazır-lanmış, müthiş alçı desenler vardı. Daha sonra kat görevlisi, onların alçı işleme değil, rutubetten dökülen sıva parçaları ol-duğunu söyledi. "Olsun, canım benim!" dedim.. Kat görevlisi, sempatik, nemrut, kibar, aksi, sevecen bi adamdı! Kendisiyle güç de olsa anlaşabiliyor, şundan bundan konuşabiliyorduk. "Şimdi, sen," dedim, "bu katın görevlisisin di mi?. Peki, alt kat-ta bi sorun olsa, öbür herifle, 'yok bu kat senindi, hayır o be-nimdi' diye, böyle, tartışıyo musunuz hiç?!." Yüzüme bakıp, ve o aksi, sevecen tavrıyla: "Ne tartışcam, başka işim mi yok!" de-di. Sonra, aniden üzerime çullandı ve tişörtümü parçalayarak çıkardı: "Aman, geç kalıyosunuz! Giyinin çabuk! Bu akşam disko salonunda, 80'ler partisi var, unuttunuz mu?!." Hakkaten unutmuştum. "80'ler partisi ne be?" dedim. "Seksen'lerin hit müzikleri çalınacak, ve yüzyıldır sürdürülen, geleneksel, çok ilginç bi şov düzenlenecek..." Hmm?.. "Ne tür bi şov?" diye sordum. Kat görevlisi, bi sandalye çekip, oturdu. Bi sigara ya-karak, düşüncel, ağır ağır anlatmaya başladı: " Çok nefis bi şov!" Sandalyesinden kalktı, koşarak kapıdan çıktı: "Geciktme-yin ha! Şov, saat onbuçukta, disko salonunda!.."

Biraz havalı gözükeyim diye, oldukça geç gittim salona... Kimsecikler yoktu!? Bi garson yanıma gelerek, "Şov bitti abi," dedi. "Hassiktir," dedim. "Ama yarın gene, aynısından var!" dedi... Şovu kaçırmamak için erken uyudum; saat yedi buçukta ayağa kalktım. Akşama kadar, çarşıda gezerek oya-landım: Bi kuaför vardı, çok harika. Yanına sokulup, "Güzelim nasılsın, arkadaş olalım mı," dedim. Kendime acayip güveniyo-dum, her türlü cıvıklığı sergilemeye hazırdım. 'Bijen börgh!' dedi? Norveç Prensi mi ne, onun buraya tatile gelen kızıymış. Halıcıdan çıkan Korumalar, kolumdan tutarak itiller, uzaklaştır-dılar beni... Dirseğim, kaldırıma fecli çarpmıştı. O akşamki şo-va katılabileceğimi hiç sanmıyordum!..

Büyük bir cesaret ve inanılmaz bir yaşama hırsıyla, yatağım-dan ayağa kalkıp, şov kıyafetlerimi giydim.. Sütünün şovunda, ne halt edeceklerini bilmiyordum ama; şimdi bunlar saçma-lardır, abuk sulukluklar yaparlar diye, önlemimi aldım: Muşam-dan, uzun şortumu, ve bisiklet yakalı deri montumu giydim... Disko salonundan, büyük bir uğultu yükseliyordu. Garson, ma-samı gösterdi.. Sahnede.. hassiktir.. geçen seneki şovdu bu! Sahnede, ağzını kocaman açmış bi timsah vardı, ve oraya ka-fasını sokup, en uzun süre tutan müşteri, şovun biincisi olacak-tı. Hıh. Havada karada yapabilirdim bunu! Hemen elim kaldır-dım. Animasyon hostesi, beni gösterip: "Beyfendiyi alıyoruz!" dedi. Muhteşem bi alkış koptu.. Sahneye doğru yürürken, per-denin arkasına atılmış, kanlı, kopuk kafaları farkettim.. Bu sene-ki şovda, bir de değişiklik yapılmışsa ayrıca: Yarışmacı, kafasını timsahın ağzı içinde tutmakla kalmayarak, aynı anda, bir şarkı da söyleyecekti!.. Ya Allah diyip, kafamı timsahın kafası içine uzattım. "Dur be adam," deyip, geri çektiler beni: Henüz işaret verilmemiş. Hostes, büyük, yeşil bi düğmenin üstüne oturarak, kıçıyla zile bastı. 'Cvieeekk!' diye bi ses işitildi. Ya Allah diyip, kafamı timsahın içine soktum.. Soktukça, sokasım geliyordu. Hiç korkmuyordum. Ödül filan umrumda değildi artık. Kazan-mak için değil, yarışma keyfi için gelmiştim Ayrıca burası, çok serindi. Başka bi boyuta açıldığımı hissediyor, değişik duygular tadıyordum.. Yarım saat kadar sonra, bi garsonun içeriye, kafasını uzattığını gördüm. "Abi, şov bitti. Çık artık istersen," dedi.. "Korkuyorum," dedim.. "Neden?" diye sordu.. "Seni il-gilendirmez!" diyerek çığlık attım!

METİN FİDAN

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

TERELELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

YOK SÜRÜ PSİKOLOJİSİYMİŞ DE YOK NEYMİŞ!.. TERELELLİ PICTURES DERİNLEMESİNE ARAŞTIRDI. GERÇEKLERİ ÖĞRENDİ...

VAN
Gevaş İlçesi
Temmuz 2005

ASLINDA HERŞEY, O MALUM KOYUNLA BAŞLADI... PEK KONUŞMAZDI... TEPEDEN BAKAN BİR TAVRI VE SİVRİ DÜŞÜNCELERİ VARDI...

Her ne kadar sürünün içindeyse de hep yalnız kalmayı tercih ederdi... Bir tepeye çıkar, saatlerce uzaklara bakardı...

Çobanlar hiç sevmezdi onu... Kendi sınıf.larının iktidarına karşı bir tehlike olarak görürler, her fırsatta sindirmeye çalışırlardı...

BENDEN ETKİLENMEK YA DA BANA KATILMAK ZORUNDA DEĞİLSİNİZ.. BU TAMAMEN KENDİMLE İLGİLİ... GELECEĞE DAİR PLANLARIM VAR VE KİMSEYLE PAYLAŞMAK İSTEMİYORUM... ŞU ANDA KOYUNLUĞUMU SORGULUYORUM...

O her ne kadar istemese de her lider ve her karizmatik kişilik gibi yandaş.ları ve karşıtları oluşmuştu. Sürü kaynıyordu...

HAYALCİ ZİBİDİNİN TEKİ... BENCE ÇOBANLARDAN YANA OLMALIYIZ... OTUMUZU VERİYORLAR, KAVALIMIZI ÇALIYORLAR...

HAYAT SADECE OT VE KAVAL MIDIR HA?.. SİZ YAŞLILAR DEĞİŞİKLİK VE GELİŞİME KARŞISINIZ...

ŞİMDİYE KADAR KAÇMIZ İÇ HESAPLAŞMASINI YAPTI. HANGİMİZ HAYATI SORGULADI HA?.. O BÜTÜN BUNLARI YAPTI VE YAKINDA BİR SONUCA VARACAK. BİZİ İSTEMESE DE BEN ONUN TARAFINDAYIM...

BEN DE...

O ise bütün bunları umursamadan kendi işine bakıyor ve sanki yeni bir başlangıca doğru yaklaşıyordu...

GÜNLERDİR HESAP KİTAP YAPIYO...

VAKİT GELDİ.. HESAPLARIMDA YANILIYOR OLAMAM... KASLARIM YETERLİ MESAFEYE KARŞI KOYARSA, ÖZGÜRLÜK VE YENİ SERÜVENLER ENİ BEKLİYOR.. ARTIK BURADA KISILIP KALMAK İSTEMİYORUM...

GİDİYOR HADİ BİZ DE ONUNLA GİDELİM... GÜVENİYORUM ONA... BİZ DE ÖZGÜR OLALIM...

BIRAKIN ŞU ANARŞİSTİ.. BEN GELMİYORUM!..

ÖZ-GÜRLÜÜÜÜK!...

Ne yazık ki hesaplarda yanılışlık yapmıştı...

BDOOFF

Yine de dava arkadaşları onu yalnız bırakmadı... Açtığı yoldan birer birer aftadılar... Sanki diyorlardı ki: hepimiz onun gibiyiz...

Çoban sınıfı bir taraftan sürünün tekef olması karşısında telaşlanmışlar...

Ama bir taraftan da bu direniş hareketinin ve kaçış planının başarısız olmasından dolayı için için sevinmişlerdi...

Gelgelelim ok yaydan çıkmış ve çobanların afyonu etkisini yitirmişti... Özgür koyun ölmüştü ölmesine ama artık çok daha güçlü bir efsane olarak yaşayacaktı...

Yeni koyun kuşaklarının artık daha başka ideallerı ve amaçları vardı...

KALDIRIN ŞU POSTERİ ŞURDAN... ÇOBANLAR GÖRECEK, BAŞIMIZI BELAYA SOKACAKSINIZ YELETLER...

2000 - 2005
COMMANDANTE

canbarslan@superonline.com

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"İKİLİ DELİLİK"

Akşamsefası

Devamı Haftaya

ÖZGE Samancı

özge@leman.com.tr

CEZMİ ERSÖZ

BU DEFA GERÇEK

Öylece duruyordum. Hayatın içinde, aşkının dışında, beni unuttuğun, sevdanın deliliğinde yapayalnız bırakıp gittiğin günlerde... Öylece duruyordum. Hiç kımıldamadan. Gücüm yoktu hareket etmeye. O kadar çok acı çekiyordum ki nefes alıp vermek bile olağandışı bir mücadele gibiydi benim için. Hayatı evimin dışına, kendimi yıllardır gidip gelen sevdanın acımasızlığına hapsetmiştim. Öylece duruyordum sadece. Gözlerimi kapatıp, içimdeki yangını seyrederek... Geri dönmeni, beni bu kabustan öperek uyandırmanı, geçti, hepsi geçti, demeni bekleyerek, sanki asırlar boyunca... Hücreleri, bu sevdaya tanıklık etmiş milyonlarca sayısız an'a, anıya, geçmişe dağılmış yitik bir beden gibi... Alev alev yanan çıplak bir ruh gibi... Öylece duruyordum sadece. Öyle incitmiştin ki giderken, öyle yok saymıştın ki gerçekliğimi, hayatındaki varlığımı, geçmişimizi, beklemek bile anlamını yitirmişti artık... Dönüş yollarına arkandan aşılması imkansız duvarlar örerek gitmiştin sanki... Alelacele, sanki kendinden ve geçmişinden bir an önce kurtulmak ister gibi bir kibrit ateşiyle yakıp gitmiştin ömrünü... Benim alevler arasında kaldığımı, orada öylece durup vefasızlığına, unutkanlığına, yabancılığına korkunç bir şaşkınlıkla bakakaldığımı, ömrünün alevleriyle buluşup yanarak öldüğümü hiç farketmeden... Dönüp arkana bir kez olsun bakmadan, çığlıklarımı duymadan... Bırakıp gitmiştin beni...

Bense öylece duruyordum sadece. Alevlerin arasından gidişini seyrediyordum. Beni acımasızca ömründen silmeni seyrediyordum. İçimden ayaklarına kapanmak, beni bu alevlerin arasında yapayalnız bırakma, n'olur gitme, gideceksen bile hiç değilse ruhuna esir düşmüş kalbimi gen ver bana, hiç değilse geçmişimize sahip çık ve bana sevdamı geri ver, diye yalvarmak geliyordu. Yine de susuyordum. O korkunç tufanın içinde ne sesimi duyabilir, ne de alevlerin arasında eriyerek kaybolan yüzümü seçebilirdin zaten. Çıldırmış gibiydin. Hayatı ve beni yakıp gidiyordun.

Bense öylece duruyordum. Her şey anlamını yitirmişti çoktan. Bir kibrit ateşiyle yaktığın ömrünün alevleri ortasında duruyordum öylece.. Bir gün ansızın gitmiştin işte. Ne anlamı olabilirdi ki nereye gittiğinin... O yağmurun kısa mı yoksa uzun mu süreceğinin ne anlamı olabilirdi ki... Ölmüştüm işte. Bir ölü için umut ne anlam ifade edebilirdi ki...

Sonra ne oldu bilmiyorum, ansızın koşmaya başladım çıldırmış gibi. Aklımın kontrolünü yitirmeye başladığım günlerdi belki de... Koştum, koştum geçmişe doğru... Yaşadığımız her anın içinden geçerek, sevdamla anlamlanan ömrümü geriye doğru yaşamaya başladım. Bir kibrit aleviyle yok ettiğini sandığım geçmişimizin peşinden... Sokaklar, sokaklar, sokakların peşinden... Evler, meyhaneler, kahvehaneler, kitapevleri, Boğaz'ın kıvrımlarında unutulmuş çay bahçeleri, sahil kasabaları, dingin sularda sonsuzluğa süzülen balıkçı tekneleri, motor sesleri, vapur düdükleri, martılar, çiçek kokuları ve çiçekçiden satın alınmış bir gülün peşinden... Kurutulup bir sepetin içine konan ve bu sevdayı ölümsüz kılmak için saklanan o güllerin peşinden... Kitaplar, öyküler, mısralar... Şiirler, şiirler, şiirler... Peçetelere yazılmış, buruşturulup atılmış ve sonra yeniden düzeltilmiş, önce yırtılmış sonra parçaları bir araya getirilerek bantla yapıştırılmış, defterlerin sayfalarında gün ışığına hasret, saklı kalmış... Koştum şiirlerin peşinden... Sonra kokular, sonra yüzler, sonra kalabalıklar... İnsanlar, dostlar, sohbetler, yaz gecelerine karışan umursamaz kahkahalar, şarkılar, şarkıların peşinden... Gecelerin peşinden, yağmurlu, yıldızlı kimi zaman... Günlerin peşinden, kurşun gibi ağır, bir yaz mahmurluğu kadar hafif... Günler, soluk almadan yaşanan...

Koştum, koştum, koştum geçmişe doğru... Sonra durdum bir an. Açtım gözlerimi. Kendimi bir kahvenin içinde buldum. Oradaydık, görüyordum. Bir masada oturuyorduk seninle beraber. Bir an bakakaldım. Sonra yaklaştım yanımıza. Boş sandalyelerden birine oturdum. Masanın üzerinde kitaplar, izmarit dolu bir kül tablası, bir şişe su ve iki sıcak çay, incecik dumanı üzerinde aşka doğru tüten... Konuşuyorduk hararetle... Konuşuyorduk... Sanki yıllardır birlikte değilmişiz gibi... Belki de sana en çok bunun için aşıktım. Yıllardan sonra bile sanki birbirimizi o gün tanımış gibi ne çok şeyimiz vardı paylaşacak... Sanki hayat denen o büyük karnavallı sokağa, meraklı ve coşkulu bir heyecanla aynı evin sardunyalı penceresinden bakıyormuşuz gibi... Sanki iki ayrı bedene bölüştürülmüş tek bir ruh değilmişiz gibi... Ne çok şeyimiz vardı birbirimize anlatacak... Bir öyküden bahsediyorduk. Elindeki küçük defterе notlar alıyordun bir yandan... Belli ki yine hayatımızı kahramanları olduğumuz küçük öykülere dönüştürüyorduk. Sonra ansızın susuyorduk. Uzanıp dudaklarına değiyordu dudakların. Kohen çalıyordu. Leonard Kohen... Kapattım gözlerimi... Bir an durdum. O an sen ve ben kelbimden geçtiniz. Esip geçtiniz öylece, ılık bir rüzgar gibi yüzümü yalayarak... Yanımda bittisi, neden ağlıyorsun? diye sordu. Sonra yeniden kapatıp gözlerimi sürgü-

nü ol
dedim
içinde
Ömrü
yorm
Son
ler... T
neyi e
nim. A
dağıla
koşuy
Hiç a
dan a
ölüler
mi?.. S
buldu
"Aşk Z
Kong..
anılar..
lerimi.
bilet,
Kalaba
nerek
durup
bir sev
bi şım
larce
Oysa
sum
çıkma
öpmüş
duğum
linde s
rum b
ranlıkl
oturuy
rin ar
içinde
o mas
yorum
rum.
anımsı
nemad
gün o
yü... İ
Bizimk
Kadın
şıyorl
aşılma
lar ay
dokuna
lar. Fil
mande
çük bi
o kovu
görebi
şey ar
ği ama
yakıyo
atıyoru
ediyor.
Kapatı
gibi y
yana b
istikla
yorum

* Şile, 16 Temmuz Cumartesi günü, saat: 19.00-21.00 arası Şile Kültür ve Sanat Festivali'ndeyim. * Muş Varto, 21 Temmuz

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

TEMMUZ SAYILARI BAYİİLERDE

MİSİN?

hayata döndüm. **Boşver, uçup gider sanırdım. Biz gitsek bile onlar bırakı- e yaşamaya devam edi-**
...
er geçti, ve sayısız gece- nuştum artık. Hayat bana rsa onu yapıyordu bede- kendi yangınında yaşıyor, arının peşinden o amansız ediyordu soluk soluğa... dum. Belki de hiç durma- n. Farkında değildim. Hem sedebilirler ki gözyaşlan- dimi bir sinemanın içinde **The Mood For Love"... ... Wong Kar Wai... Hong** al günleri... Anılar, anılar, mlar... Sonra açtım göz- i gördüm. Elimde bir çift önünde seni bekliyorum. den bir ışık gibi huzmele- liyorsun. Sonra önümde şövalyeleri gibi mağrur ini öpüyorsun. Çocuk gi- oynuna sanlıyorum. Bin- konduruyorum yüzüne... abah uykunda, o en ma- izde seni bırakıp evden e yine böyle susuzlukla ni... Seni hep yanında ol- iç bitmeyen bir özlem ha- demek ki... Filme giriyo- iş gibi peşinizden... Hay- derek sizi... Ön sıralara Silinmiş, kimses'izyüzle- erdeden yansıyan ışığın çocukluğunuza dönüşen arınızı çok kolay seçebili- mi, bense sizi seyrediyo- ce yazdığım bir öyküyü Çocukluğunu bir yazlık si- çocukluğunla buluşturdu- n içimi çok acıtan öykü- **bir aşkı anlatıyor film. Öyküler yazıyor adam. eri okuyor. Bir sır gibi ya- arını. Hayat aralarından l gibi akıp giderken, on- alarında birbirlerine hiç sevdalarıyla buluşuyor-** ında adam bu sırrı Kat- tapınağın duvarındaki kü- fısıldıyor incelikle. Sonra akla kapatıyor. **"Geçmiş ama dokunamadığı bir** ye bitiyor film... Görebildi- amadığı... Bu cümle içimi ada öylece bırakıp, dışarı imi. Dışarıda hayat devam kapatmalıyım gözlerimi. ayatın içinde yaşıyormuş m. Yapamıyorum. Bir o ana koşturup duruyorum **si'nde.** Nefes nefese kalı- dan geçen insanların ses-

leıini duyuyorum. **"Gördün mü, delirmiş gibi ağlıyordu"**, diyorlar uzak bir uğultuyla... Bir pasajın önünde duruyorum. Önümden insanlar gelip geçiyor. Belki burada bir süre bekilersem görürüm seni. O kalabalığın içinde, akan insan selinin arasında belki sen de varsındır... Olamaz mı... Yanına gelemesem de, bir an seni görebilirim belki... Bekliyorum, bekliyorum, bekliyorum... Yavaş yavaş ayaklarımın ağndığını hissederek kendime geliyorum. Kaç saat geçmiş kim bilir. Kapanıyor gözlerim, işte yine hayatın içindeyim. Deliliğimi orada öylece bırakıp, kalabalığa karışıyorum.

Beni aradığında n'olur anlamaya çalış, seviyorum onu ne olur allet beni, diyorsun... O anda eğer gözlerim kapalıysa ve hayatın içindeysem açıp telefonu başka bir sesle konuşuyorum seninle. Seni görmek istemediğimi, artık her şeyin bittiğini, senden vazgeçtiğimi söylüyor o ses... **N'olur bir daha beni arama, eğer beni gerçekten sevmeye devam ediyorsan koru beni kendinden, çık hayatımdan, seçiminle mutlu ol, unut beni,** diyor... Özleminle içime döndüğüm, hayattan koptuğum, bir kibrit ateşiyle yaktığın ruhumun alevlerine dalıp kaybolduğum anlarda ise, sabırla, hiç durmadan çaldırdığın telefonumu açamıyorum bile... Sana oyun oynamak için değil, istemsizce...

Sokaklar, sokaklar, sokaklar... Meyhaneler, unutulmuş karanlık ve izbe pavyonlar... Fahişeler, transeksüeller, alkolikler, kayıp insanlar... neden seviyorum seni? Etrafımdaki herkes buruva özlemlerle kendini hayat sandıkları parlak ışıklarla kandırırken, maddi tahminlerin peşinde, aslında ruhlarındaki boşluğun içinde kayıp olduklarının hiç farkında olmadan bomboş yaşarken, sen bana onların hiç bilmedikleri, durup bir kez bile merak etmedikleri, dışladıkları, yok saydıkları bir dünyanın kapılarını araladığın için mi? Seninle karanlık sokaklarda, karanlık yüzlerde aradığımız öykülerde hayatın anlamının peşine düştüğümüz için mi? Ansızın yüreğinin semalarında çakan o şimşek sahte parlaklığıyla aslında seni de o yok sayanların ve ruhlarındaki boşluğun farkında olmayanların arasına düşürmedi mi? Sen yoktun ve çoktan unutmuştun belki... Ama ben yine de o karanlık sokaklarda tek başıma yürüyordum. Tuhaf ve kitch bir pavyonun önünde durdu ayaklarım. Üzerinde abartılı neonlarla **"China Town"** yazıyordu. Kapıda gördüm ikimizi. Görevliye benim Fransa'dan gelmiş bir sosyolog olduğumu ve yaptığım araştırma için mekanlarını görmek istediğimi söylüyordun. İkimiz de sarhoştuk. Ben kendimi tutamayıp gülüyordum. Sense durumu idare etmek için adama, kendisi Türkçe'yi çok iyi konuşur, diyordun. Elimde tek bir gül vardı. Sevgililer günüydü. Peşinizden içeri girdim. Salon bomboştu. Sevgililer gününde sizden başka kim gelirdi ki öyle bir yere. Hepsi birbirinden güzel Rus kadınlar boş pistte tuhaf bir aynanın önünde hiç gülümsemeden dans ediyorlardı. Kötü sesli bir şantör orgla korkunç şarkılar söylüyordu. Herkes size bakıyordu, servis yapan garsonlar, dans eden kızlar, şantör... Belli ki bir anlam veremiyorlardı oradaki varlığınıza. Sizi'nse dünya umurunuzda değil gibiydi. Sonra bir peçeteye uzandı elin. Belki binlerce kez tekrarladığın bir ritüel gibi kallemini cebinden çıkardın. Rakından bir yudum aldın. Sigaranı küllüğe bıraktın. Bir şiirdi yazdığın. Uzatıp bana verdin. Peçetenin üzerinde **"Kimsesizim benim..."** yazıyordu... **"Kimsesizim benim, yine seninle geldi hayat..."** Gözlerimden süzülüp peçeteye damlayan mutluluk gözyaşlanıydı. Boynuna sarıldım. **"İşte seni bunun için seviyorum..."** diye fısıldadım... **"İşte bunun için..."** Sizi orada öylece bırakıp giderken kanatırcasına sıktığım avuçlarımda o şiiri yazdığım peçete vardı...

Şimdi yeniden açtım gözlerimi. Evimdesin. Karşımda duruyorsun. Gözlerinde seni uğur adığım o günden saklı kalmış bir mavi suçluluk... Gözlerinde parçalanmış hayallerini istemeden kırılmış bir oyuncak gibi saklamaya çalışan masum bir çocuk... Gözlerinde gittiği o uzak yollardan geri dönmüş bir yolcunun yorgun pişmanlığı... Açtım gözlerimi. Aylardan sonra... Her günü sanki yüzyıllar gibi geçen... Yanım kalmış bir aşk öyküsünün içinde yazan tarafından terkedilmiş ölü bir sevda kahramanı gibi açtım gözlerimi. Öylece karşımda duruyorsun. Uzatıp ellerimi dokunuyorum sana. Ölü yüreğimi varlığına inandırmak için. Sensizlikten deliliğin sınırlarında dolaştığım o gecelerdeki gibi hayalin mi yine karşımda duran?

Bunlar ellerin değil mi?... Ürkek bir martı gibi hep çaresiz... Hayatla ölüm arasında sessizce kanat çırpıp duran... Bu senin kokun değil mi?.. Acının hanyla kavrulmuş sıcacık bir ekmeğin huzur veren kokusu gibi... Hayata hayretle bakan bir bebeğin savunmasız ve masum kokusu gibi... Issızlığın ortasında kendisiyle konuşan rengarenk bir sevda çiçeğinin çıldırtan aşk kokusu gibi... Ömrünü bitmeyen bir aşk şiiri gibi yaşayan aşka ve acıya sevdalı bir yüreğin yanık kokusu gibi...

Bunlar senin gözlerin değil mi?.. Okyanus diplerinde gizemli bir ışık gibi peşine düşüp derinliğine sarhoş olduğum... ruhumu ömrümden uzağa düşüren, beni hayattan kopanp içine hapseden, bu hayat gibi sevdalı, bu ölüm gibi huzur veren gözler senin gözlerin değil mi?.. Sen misin bu yeryüzü meleğim?.. Sen misin bu?.. Bu defa gerçek misin?..

Ağlıyor muyum? Farkında bile değilim. Hem bir ölü ağladığını nasıl hissedebilir ki?

günü, Varlo Kültür ve Sanat Festivali'ndeyim.

Kırık Lebleb

suatozkan@leman.com.tr
SUAT ÖZKAN

MİNİ DEV ÖYKÜ:

GEMİLERİ YAKMAK

TÜRKÇE ADI: KADINLAR KENDİLERİNİ GÜLDÜREN ERKEKLERDEN HOŞLANIR

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

PANTOLON

METİN FİDAN

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barşlan

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

mtibet@leman.com.tr

LEMAN EN KÖTÜ KARNEYE VE EN KÖTÜ ÖSS PUANINA MOTORLU SCOOTER VERİYOR

KÜÇÜK AYŞE

ezyirik@leman.com.tr

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

bahadirboysal@leman.com.tr

SITKI SIYRIL OF BAHADIR BOYSAL

NASILDIM?

Bir on yıl evvel... 18'li yaşlar... LeMan'dan aldığım ilk üç beş parayla yazın Marmaris'e gitmiştim... Tam bir çömez idim. (Etüd yapmak için, yaz tatilini tıbbiyenin kadavraları arasında geçiren amatör doktordan biraz daha iyi.) Kaldığım apart otelde ... ilk gece... hemen yan odada çığlık çığlığa sevişme sesleri.. Kadın öyle can hıraşkl... sanki adam kadını duvardan duvara vuruyor... Sanki iş olsun diye bir cayırtı... Çünkü alçalıp yükselmiyor da inlemeler... En yüksek ses perdesiyle, bir köpek zilleti gibi... En sonunda sesler kesildi... Bi soluklanma falan... Belli belirsiz.. Kadın "Nasıldım?" diye bir şey sordu.. Adam "kasıldın"dedi...

KALİMERO

Sahillere inersiniz... Hemen yanınıza uzuun kıvırcık saçlarının kimi yerlerine sarı meçler yapılmış ya da oksijenle açılmış... esmer teni yağız abiler gelir. Kıpır kıpırlardır.. Mal mal dolaşıyorsanız, hemen size kalıcak yer ayarlamak isterler... Daha sonrasında ince ince emmek için sizi.. Sahilin piçi.."kalimero" lakaplı abiler.. 90'lı yıllar boyunca her sahilde, her versiyonunu gördüm.. Turistler başta olmak üzere her geleni sömürdüklerini sanırdım... Açıkcası çokta kötü niyetli oğlanlar değildiler... Kışın köyünde ırgat olmuş.. Yazın gelmiş sahilde kapına dayanmış... %80'i mertti... Kalenderdi.. Evinizin haricinde, sizden uzak.. Sizin baştan başa çamura gömülü saltanatınızdan uzak, serseri bir köpek gibi yaşarlar. Eğer bir gün sizi pansiyonunuzda boğazınızdan ustura ile kesilmiş bulurlarsa veyahut odanızda cehennemi alevler içinde cayır cayır yanarak yere çöktüğünüz vakit, hatırlayınız ki sizi hep makaralı muhabbetiyle seven bir kalimero Fuat vardı...

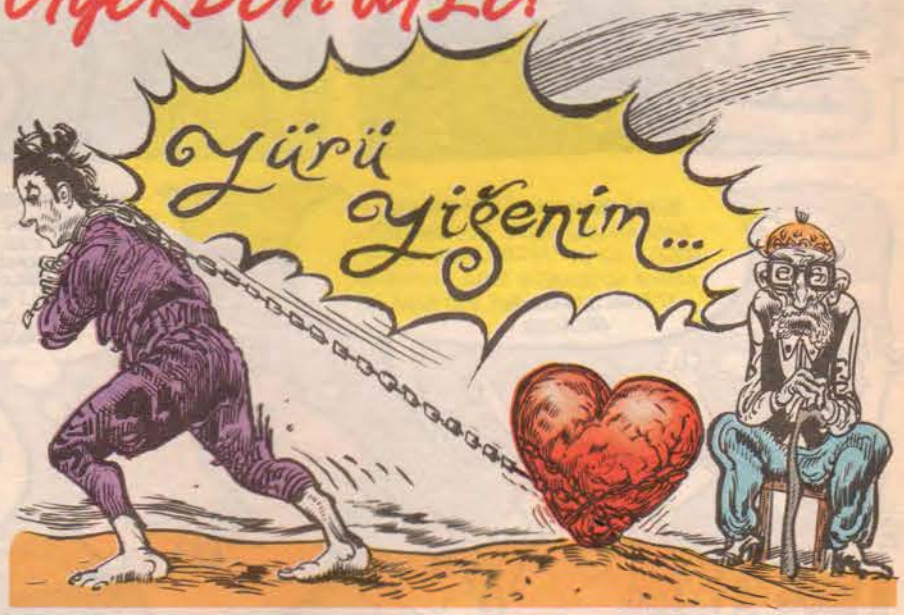
İLİM ÇOK GÜZEL

İbnü'l-Cevzi...
Hicri 500'lü yıllardan etkili bir vaiz ve feylezof.. "Kitabu'l-Hamka Ve'l Mugaffelin" adlı bir kitabı var... Ahmak ve dalgınları anlatıyor... Bi dolu hikaye var... Aralarından bi tanesini seçtim.. Bi garip, bi acaip...??..

Hasta ve başağrısı çeken birini gördüm. Hurma yiyor ve çekirdeklerini topluyordu. Dedim ki:
-Yazık sana! Bu haldesin ve hurma yiyorsun!
-Efendim, kuzusunu emziren bir koyunum var. Ona çekirdek veremedim. Hoşlanmadığım halde hurma yiyorum ki çekirdekleri'ni ona yedireyim.
-Hurmayı çekirdeğiyle beraber yedir.
-Bu câiz midir?
-Evet
-Vallahi beni sıkıntıdan kurtardın. Allah'tan başka ilâh yoktur, İlim çok güzel!

CİĞERDEN ÜFLE!

Garyan Bayilerinin birinin yanından geçerken duyduğum sesle irkildiydim... Minicik büfede ekranda koşturan atlara bakarken ellerinde kolonlarla... Aralarından bir ihtiyar "yürü yiğenim!" diye bağırıyordu ata... Ata da yiğenim denir miydi? Aciz ve zebun... En cigerden sesleniş.. Aynısını kendime söylesem?? Gönülden istemek.. Birşey denemesindeyesen... Detay vererek iste!! Ne istersen iste.. Yakınıma düşüyor eninde sonunda.. Yani inan buna.. Hazır olduğuna yakın bir zaman bile olmasa... düşüyor en sonunda. Detaylı iste... aşık olmayı istiyorsun.. eh tabi bu besler adamı.. Ortamları geç... Yalanın binii bedava.. (Sende az yalan söylemedin.) Aynı dolunayı tekrar gör... (Aşık olunacak adammısınki?) (Takmış koluna bilim adamını.. Bilimadamına aşık olunur mu?) Karşılıklı aşk varmış... Şükriye benim gibi. Ama ben değil. "Mantığınız sizi yan yolda bırakır... Ama kalbiniz asla.." Mantıkla kalp konuşmuşlar.. Mantık demişki, parayı düşün... Kalp demişki siktiret.. Mantık demiş ki, düşün parayı.. Satın al sevdiğini!! Kalp demişki, bir "ruh hali beyanı" bile yapamıyoruz ki be mına koduğum... Siktirtme şimdi mantığını!.." Ben tam da bunları, böyle bişeyleri yazarken yüzyıllık dostlarımdan biri aradı... Telefonda hoş beş... Aynı mevzu ona isabet olmuş meğer... Ne dese beğenirsin... **"Bir dövmeciye aşık oldum... Vücudunda dövme yok!"**

UĞĞĞY!

Gençliğin gece hayatı iyicene mahvoldu galiba... Uğğğy daha geçen yıla kadar dağda taşta parti olurdu.. Cıstak cıstak cıstak.. Ulan hatta hatırlıyorum, iki yıl evvel Polenezköy'de gecenin kör vaktı, götü donuyo milletin... tekno parti.. ve tekno parti eşliğinde iki genç evleniyordu gece gece!!!.. Allahalla... Hayırdır inşallah... Yani böyle şeyler de olmuş.. Beş altı yıl evveline kadar insanlar belasını bulmak için maça, geneleve ya da hamama giderdi. Tekrar geri geldi o güzel günler...
Öte yandan, evvelki hafta "yakınlarımızı, büyüklerimizi kaybetmeye başlarız.. O vakit Allah bize sabır versin deriz.." diyordum.. 'öyle deme, Allah'ın gücüne gider' diye bir tabir vardır; Geçen hafta, dergimizin satış müdürü Cengiz Bey, karaciğer yetmezliğinden, bu hafta yakın bir aile dostumuz beyin kanamasından vefat etti.. insan ufaktan duvara çarpmaya başlıyor.. Tulumu değiştirmek, evlenmek gerek belki de. Tekno partili değil.. Kır düğünüyle.. Senenin birinde de hacca niyetlenirsin.. Bayramlarda da sevdiklerinin yanında olmaya çalışırsın.. "Annenin, sen namazdan dönünceye kadar hiçbirşey yemediğini biliyorsun.."

Aksüniset üst
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Dengeli Beslenme

KAAN ERTEM

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

GÜNERİ İÇOĞLU

dumur detayları

dumur@element.com.tr

RİSAYKIL DİLEMMASI

Mecidiyeköy'de rastladım bu modern, yepyeni bir düzeyinde yapılmış ve iyi niyetle konulmuş geri dönüşüm çöp kutusuna...**kağıt yeri plastik** ve **pet şişe yeri cam şişe** yeri ayrı ayrı gayet güzel AB'yi imrendirecek şekilde yapılmış, yapılmış ama gelin görün ki, kağıt, gazete yerinde; **plastik paapaa**... Pet şişe, plastik yerinde; **kağıt, gazete, dergi**... Cam şişe,alüminyum yerinde ise;cam şişe hariç her şey var, **tahta** bile sokmuşlar, bir ben eksiğim dedirtiyor... Ayıkla risaykılın taşını yani...Bu geri dönüşüm çöp kutusuna **maddeye** duyarlı, ses ayrımlı sensörler yapsan, çöp gelirken çöp objesine göre deliklerden, **"abi cam buraya abi, cam şişe buraya"** şeklinde ses çıksa bile yine yanlış yere atarlar kanaatine geri dönüyor insan...

KISA DUMUR TATİLİ

Lemanyak çizeri Cengiz Akın çıktığı kısa Bodrum tatilinde sağanak dumur yağmurunu tutturmuş, panelyonlardan dışarı çıkamamış... Yakında bizler için bir dumur gemisiyesi icat edeceğim ve patenti bende olacak, istediğimiz zaman dumurdan görmeyecek ve sadece tatil yapabileceğiz...Şimdilik icadımın üstünde çalışıyorum, her tarafı kapalı, kabin gibi bir gemiye olacak bu ve dış dünyayı göremeyecek, sanal simülasyonla hep deniz, kuş, ağaç falan olarak görecağiz önümüze çıkan objeleri... Neyse gelelim Cengiz'in bize yolladığı dumura;

Satılık Araba İlanına Gelen Mesaj

Araba kiralama ve alım satım işleri yapan bir tanıdığım gazetede lüks ve pahalı bir araba için satılık ilanı vermiş... Cep telefonuna gelen ve benim de tanık olduğum mesaj:

"İyi günler ilanınızı okudum. Ben 23 yaşında fiziği gayet düzgün bir bayanım. Sayahat engelim yok lütfen arar mısınız. İsim ve tel..."

Ben "vay be", "ulan ne işler..", "püü" vb. nidalarla hayli şaşırsam da arkadaşım bu duruma alışmış.. Daha önce de kendisinin ve bazı tanıdıklarının buna benzer mesajlarla karşılaştığını söyledi.. Belki de asıl şaşırtıcı ve üzücü olan da buydu!.. Yani durumun münferit olmaması!...

HERCAİ DUMUR MENEKŞESİ

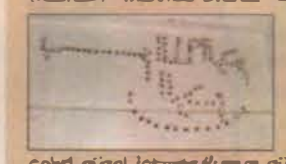
Lütfen çiçeklerin içerisine çöp ve izmarit atmayınız..!

Al işte, gelen dumur gideni aratır diye boşuna dememişler... Hangi vicdansız bu güzelim çiçeklerin, hercai menekşelerin içerine çöp ve izmarit atar ki?... Her'caim ve her daim dumura uğruyoruz be kardeşim!..Uğradığım dumurun yanı sıra buraya çöp atan insanın Boğaz semtlerinin en güzidesi olan Çengelköy'de olduğunun bilincine varamaması nasıl bir duygudur, bunu da merak ederim... Üstelik burası vapur iskelesi, caanım çiçeklerin arasındaki bu yazı bir ibret dikeni gibi duruyor ele güne karşı..

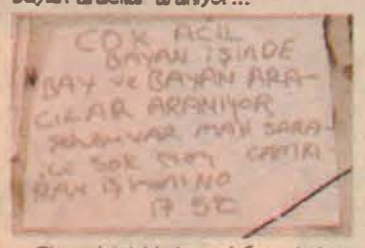
MATKAP HAT

Sülüs, Talik, Küfi, nesih üsluplarda birçok hat gördüm fakat demir kapının üstüne matkapla delinerek yazılan bir hat yazını ilk kez görüyorum ve hayranlıkla seyrediyorum... Hat sanatında yeni bir üslup olarak bakıyorum ben buna, meşela Küfi Matkap diyebiliriz bu hat üslubuna, yazanın ismi de Matkabi Mehmet Efendi diye anılır örneğin...Bu eserin yeriri, mekanını soracak olursanız; şehirler şehri güzel İstanbul'umun güzel semti Kadırga'da küçük bir camiinin avlusundaki demir bir kapının üstüdür derim..

ALELACELE

Çok acil bayan işinde bay ve bayan aracılar aranıyor...

Piyasalardaki durgunluğun aksine bu ilandaki iş istihdamına ve eleman talebine şaşmamak elde değil...Nasıl acil bir eleman ihtiyacı var ki, aceleden cinsiyetten de vazgeçmiş, neredeyse **hermaphrodite*** olsa alacak işe...Cümle alemin işsizlikten kırıldığı bir dönemde adam elemansızlıktan kırılıyor... Bu arada **'aracı' 'ortacı'** gibi terimler tekstil ve overlok sektörünün içindeki iş kollarıdır. Burada şunu anlayıp dumurumuza bir son verebiliriz;demek ki, tekstil piyasası iş alanındaki canlılığını koruyor...

*çift cinsiyetli

Astronik Bilim Adamı

İlim ilim ilmektir, ilim kendin bilmektir diyen gönül ustamız Yunus Emre'miz bilim konusunda ne derdi acaba bu kartvizitli görseydi... Her şeyi anladık diyelim kartın arkasında cetvelli bir takvim yapılmış fakat 7 ay 2004 yılına, 5 ay ise 2005 yılına ait... 2004 yılına ait aylar nedense sarıya boyanmış... Bocat hesabı falan mıdır anlayamadım bunun bilimsel kerametini hocam?...

Samsun'dan Kadir Özal

(Dumurdunun notu: Aynı zamanda Reni Parker' de yolladı bu detayı demek ki, astronik bir şekilde internet bilim dünyasına girmiş hocamız...)

Erhan Candan

erhancandan@leman.com.tr

ERDENER ABİ

K. ERTEM

Akşamsefası

KUŞ BOKU

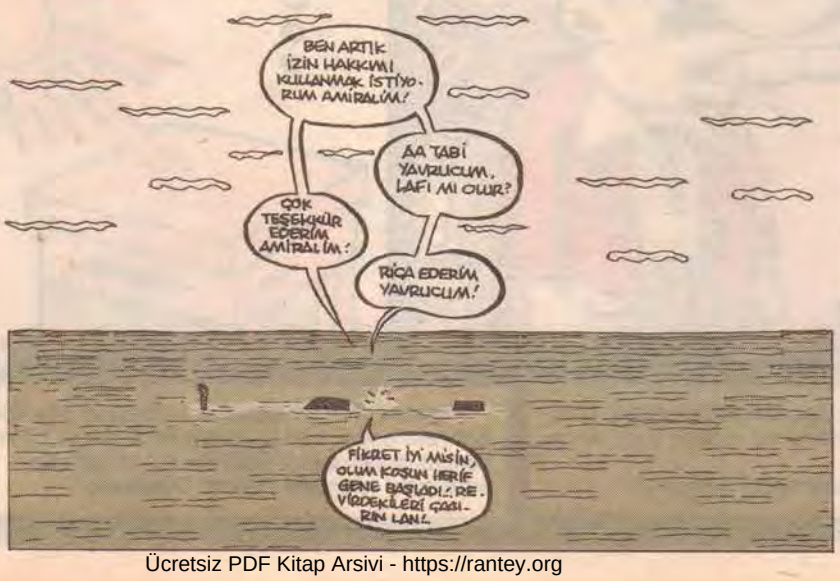
MELİKE ACAR

melike@leman.com.tr

melike@leman.com.tr

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

KEDINIZIN KÖŞESI

- Deyerli hocam, dünleyin gümbürgökten akan ıslak sicim sonrası, yeşir alan kamusunda yere yatmış uvarlanırkan, hani evde oluyor, kutu gibi, camı var, üstte antel oluyor, bakıyor onu insanlar, dizi oynuyor içerde, kanal kanal bölük içi...

- Televizyon mu?

- Hah.. Evet hocam! Yanıma mini varlık geldi. Tıpkı o gibi. Başında bir antel. Sırtında kovuk taşıyor hele hele. Gidiyor ağırdan. Işıl ışıl çiziyor yere.

Rumuz: Antel

Cevap: Yavrucuğum, gitti de iz etti pasparlak, vücut vıcıksa, antel uzar kısalır portatif antelse kafada, odur. Adı da vardır. "Ümeklibürçek" gibi. Bürsçek mi, sümbüllüköçek mi ne boksa...

BÜYÜK AMA GÜZEL SÖZLER

Bilader, şunu versene bana ordan! Şunu şunu... O dill yanındaki... Eeeh bee! Alırım kendim.

Otuzuncu Sezar Mete Akvaryus

Hayatta en çok sevdiğim binbeş üz şey var! Biri halı, öbürü tuzluk, sonra keçi geliyor! Durun nereye gidiyorsunuz köpekler?.. Muhafızlar akala in! Voyvoda Petroa Demirovic

LEHCE-TÜL HAKAYIK

kemal@leman.com.tr

kemal kenan ergen

Live - 8 : Gerçekten de şarkıcı ve grupların en fazla sekiz tanesi canlıydı...

Motor Hacmi : Manitanın pantalon bedeninden bahsediyor...

Cinayet Romanı : Çingen kökenli kiralık katil...

Türkçe Scrabble : Sıkıraabıl...

Atam : Zamir'in bu yalakalığı rahmetli Özne'yi yattığı yerde sinir etmiyosa eşek olayım...

Vaftiz Babası : Ruhani yüzme hocası...

Bronz Madalya : Üçüncü olan yüzücü bronzlaştığıyla kalıyo yani...

Güneş Kremi : Balçıkla sıvanmayan güneşe krem sürecek bi angut varsa, kendisiyle tanışmak isterim...

Tersane : Patron aksi midir nadir...

Ufaklık : İçine ufak konulan, ufaktan biraz daha büyük bişey olmalı...

Gelincik : Küçücük hayvanı kimbilir kimle evlendirip, gerdeğe sokmaya yeltenmişler ki vahşileşmiş, yazık...

İlk Kez : Çerkezlerin atası...

Dost Canlısı : Fanatik bir ahpap türü. Kontroldan çıkarsa zararlı olabilir. Selam sabah manyağı eder adamı...

Kupa Papazı : Duygusal kardinal...

Sessiz Film : İşitme engellilerin düşünülmüş olması büyük incelik. Görüntüyü de kapatıp, görme engellilere de yaranmak mümkün aslında...

Otomatik Silah : Cinayetten sonra gidip kendi teslim oluyo. Aptal...

Gıda Zehirlenmesi: Hayırdır dayıoğlu, kobra mı yidin?..

Doktorculuk : Bizi muayene eden şahsın aslında çocuk ruhlu bi psikopat olup olmadığını ancak ameliyattan sonra anlayabiliyoruz madem, bu meseleyi hiç kafaya takmayalım derim...

Etiopya : Et yemenin ütopya olduğu memleket...

L-Manyak alan herkes bir de tişört sahibi oluyor

İçindeki çıkartmayı al ütü

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

KOZALAK

HÜMİN ZARARLISI

ÇAĞCAN
kozzi@leman.com.tr

SANAL ALEM KOZZISI

KOZZI SANAL ALEMİN ARKADAŞLIK SİTELERİNE BASTIRILMIŞ ARZULAR NİKİYLE FİNK ATMAKTADIR..

NICK: BASTIRILMIŞARZULAR

PROFİLE BİR DE RESİM KOYALIM.:

ULAN GÜZEL PROFİL YAPTIK Bİ DE ŞU RESMİ KOYALIM.! ULAN ŞEHRİYE BİR DUYSA ANAMI BELLİLER AMA ÇAKTIRMAYIZ...

KITIRK KITIRIK KITIRIKI KITIBI KLIK

ULA ULA ERKEK YAŞMAYA BAŞLADI.-- AHA KAZANOVA HEMEN DALDI.! DUR ŞUNA BİR RANDEVU VEREYİM ...

• BASTIRILMIŞ ARZULAR MSN DE GÖRÜŞELİM Mİ YA DA CEBİNİ VEREYİM ORDAN ARA.

• FINDIKZADE ZINDIK.

FINDIKZADE ZINDIK SOKAK-TA YARIN SAAT!

OOH UZUN ZAMANDIR HAMLAMIŞTIM. AHA DA GELMİŞ, ÜSTELİK DE TÜRBAN.. İŞİ SEVGİLİYE UYGUN ŞEKİL DE VERMİŞ KENDİNE...

PARDON KAZZANOVA MISINIZ?.

EEV!

MEMNUN OLDUM BEN DE KOZZİNOVA BACIMA MSN'LERDEN TEZGAH GURUP IRZINA GEÇMEYE ÇALIŞIRSIN HA.! BİTTİN ULAN SEN!..

ABİ BEN ETTİM SEN ETME BOKLA-RINI YİYİM YAPMA.!

LeMan MİZAH DERGİNİZ
OKUR mektupları
FİRUZAĞA MAH. DEFTERDAR YOKUŞU NO:47 BEYOĞLU / İSTANBUL

Merhaba,

Öncelikle iyi günler der, başarılarınızın devamını dilerim.

"Bize Kitap Gönderin" başlıklı mektubumu yayınlamanızla birlikte hafta boyunca, her gün cezaevimize zarflarla, kolilerle kitaplar gelmeye başladı. Az sayıda okuyucunun desteğini aldık ama gelen gönderi ve kitap sayısı tatmin ediciydi. Bundaki en büyük katkı payı tabiki size aittir. Hepinize ayrı ayrı teşekkür ederim.

LeMan dostları adres belirtmekten kaçındıkları için ben de onlara teşekkürlerimi ancak LeMan aracılığıyla yine köşemizde iletmek istiyorum. Ek'teki mektubumu da acil olarak yayınlarsanız çok sevineceğim.

Sevgi ve selamlarımla,

Hasan Yavuz

"Teşekkürler LeMan Dostları!"

Hayatım boyunca kararlarımı verirken çok düşünmedim. İçimdeki ses bana hep yol gösteriyordu. Ve o ses, hiç yanılmadı.

24 Haziran 2005 tarihli LeMan'da yayınlanan mektubumu da bu sese kulak verip yazmıştım. Tek sütuna sığmış mektubum da sizlere, "Bize Kitap Gönderin!" diyordum. Biliyordum. Tüm LeMan Dostları her hafta aynı sayfada buluşuyor, birbirlerinin seslerine karşı duyarlılık gösterip, olanakları olmasa bile çözüm bulmaya çalışıyorlardı. LeMan gününü, yani Cuma'yı Perşembe'den sabırsızlanarak bekleyen bizler dergimizi sadece gülmek için alanlardan değildik.

Bizler için LeMan, bazılarının düşündüğü gibi sürekli mizah yayını olmadı hiç bir zaman. Okurken güldük tabiki ama fazlasıyla d a düşündük. Sözüm LeMan'ı sadece karikatür dergisi olarak görmeyen gerçek LeMan Dostları'na LeMan'a ve okuruna sahip çıkanlara;

Marmaris'ten Mehmet Ersin Tan'a (Kendisi 60 yaşında ve tam bir LeMan Dostu.) Bakırköy'den Emre Caner'e, Ankara'dan Elvin İnce'ye ve ismini vermeden Çayyolu'ndan kitap göndererek katkıda bulunan bir başka dosta!..

Hepsi de bizim beklediğimizden kat kat fazla sayıda kitap gönderdiler. LeMan Dostluğunun gereğini yerine getirerek duyarlı davrandılar ve kitaplarını bizlerle paylaşalar. Hatta bazıları kendilerininkini az bulup acil bir operasyonla yakın ardakaşlarından da topladılar. Herbirine ayrı ayrı teşekkürlerimi kendim, diğer mahkum arkadaşlarım ve kütüphanemiz adına sunuyorum.

Ayrıca mektubumu okumayan ya da okuyupta elinden birşey gelmeyen diğer LeMan okurlarına da teşekkür ederim. Onlarda (en azından) LeMan satın alarak, dostluk zincirimizin sürebilmesi için gerekli olan dergimizin yayın hayatının devamına katkıda bulunuyorlar.

Özgür günlerde dostça kalın.

Hasan Yavuz
E Tipi Kapalı Cezaevi/SİNOP

CİLTLER AKDENİZ'DE, EGE'DE

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

LeMan PAF Takım

Ahmet Özgür Özgar (İST)

Emre Ulupınar (İST)

Murat Uzun (İST)

Akın Candemir (Kocaeli)

Volkan Dsiyan (İST)

Murat Akyüz (İST)

Zafer Bayraktaroğlu (Hatay)

Alican Sahlioğlu (İST)

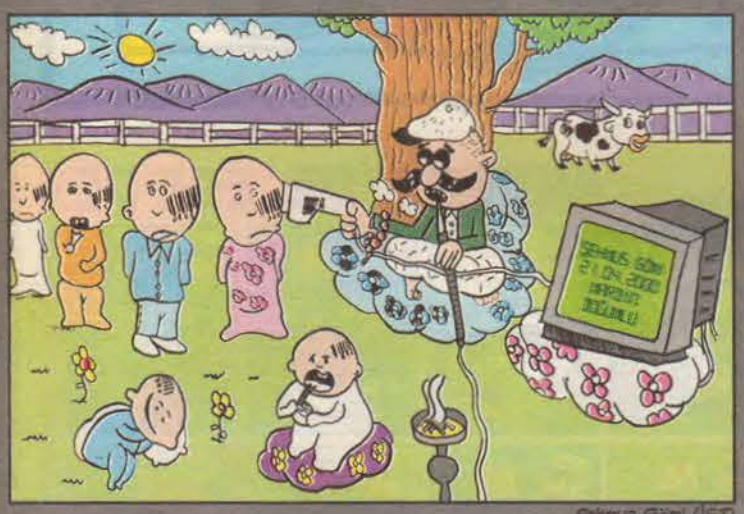
Gökhan Polat (İST)

Mustafa Kemal Yağmur (İST)

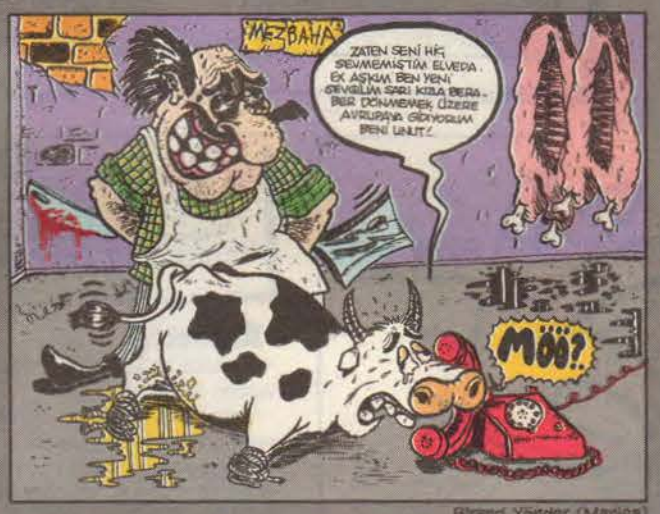
Serhat Uyumaz (İST)

Şehmus Gömi (İST)

Daliş Yavaş (İST)

Birand Yörder (Manisa)

İstanbul'da sıcaklar öyle böyle değil. Bu hafta Paf Takım antrenmanına **Mehmet Çağçağ** konuk oldu ve kan ter içinde mizah ve karikatür deneyimlerinden bahsetti. Girgir günlerini, Limon'u ve LeMan macerasını anlattı... Enerjisiyle bütün ekibi de gaza getirdi. "Eyvallah" diyoruz ustaya...

Paf takım gaza geldi gelmesine ama hala ısınma turlarındayız. Yavaş yavaş bünyeler canlanmaya başladı desem mi, demesem mi tam bilemiyorum sevgili okurlar. En iyisi acık daha bekleyelim...

Paf Takım Antrenörü
Gürcan Yurt

Bir ara **Rüzgar Mehmet** adında küçük bir konuk daha katıldı aramıza. Ama 5-10 dakika sonra geldiği gibi sessizce ayrıldı yanımızdan. İnceden küçük bir gizem de bırakmadı değil hani...

LeMan Paf Takım'a katılmak isteyen genç mizahçıların aday formunu doldurarak, kısa özgeçmişlerini, 4 adet fotoğraf ve nüfus cüzdanı önlü arkalı fotokopisini karikatürleriyle birlikte **"LeMan Paf Takım Firüzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu/İSTANBUL"** adresine göndermeleri veya Paf takım toplantılarına getirmeleri gerekmektedir... Leman Paf Takım toplantısı her Pazar saat 14:00'de **"İstanbul Leman Kültür İmam Adnan Sok. No:20 Beyoğlu/İST"** 3.kattaki Paf Takım soyunma odasında! (Dikkat!... Yazışma adresiyle karıştırılmasın!) Soru ve görüşler için: **paftakim@leman.com.tr** (e-mail yoluyla yapılan aday başvuruları geçersizdir)

Karikatürler İçin Teknik Bilgi: Karikatürler resim kağıtlarında, tercihen A5, A4 veya en fazla A3 boyutlarında olmalıdır. Sadece kurşun kalemle çizilmiş olan karikatürler yayınlanamaz! Kurşun kalemli çizimler (eskizler) çini mürekkebi kullanılarak tarama ücuyla çinilenmeli veya rapido, asetat türü kalemlerle mürekkeplenmelidir. Ardından da kurşun kalemler silinerek sadece mürekkepli, renksiz orijinal çizimlerin gönderilmesi gerekmektedir. Karikatürlerin yayınlanma ölçüsü de düşünülerek konuşma balonları okunulabilir ferahlıkta ve genişlikte olmalıdır...

LeMan PAF TAKIM ADAY FORMU

ADI :
SOYADI :
DOĞUM TARİHİ :
ÖĞRENİM DURUMU (öğrenciyse okulu ve sınıfı) :
ADRESİ :
TEL. NO (EV) :
TEL. NO (CEP) :
E-MAİL ADRESİ: :
FORMA BEDENİ : S☐ M☐ L☐ XL☐
BANKA HESABI Banka :
Şube :
Şube kodu :
Hesap Numarası :

LeMan
SAYI: 714
15 TEMMUZ 2005 CUMA
HAFTALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

● **Yayıncı:** LM Basın Yayın Ltd Şti.
● **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ
● **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN
● **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR

● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ ● **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Atilla ATALAY ● Melike ACAR ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Olgun BUDAK ● Erhan CANDAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Ramize ERER ● Kaan ERTEM ● Mehmet EĞRİK ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Onur GÜÇEL ●Güneri İÇOĞLU ● Kemal Kenan ERGEN ●Melikşah ●AslanÖZDEMİR ●Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● Mehmet ÖZKANOĞLU ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Derya SAYIN ● Özge SAMANCI ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Ahmet YILMAZ● **Yurtdışı Koordinatörü:** İlhan ARKAN (ilarkan@leman.com.tr) ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● Murat YÜCEŞAN ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● **Kaligrafi:** Şevki SAYIŞMAN ● **Renk Ayrımı:** M.ÖZKARA ● Ali Ekber USLU ● **Montaj:** Kadri ÇAVUŞOĞLU ● Engin ÖZDEMİR ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 **Dahili:** ● **Baskı: LeMan Matbaası Adres:** Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti şirkete aittir. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, TV programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

Aksamsel.net

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Deutschland 1,60 EUR / Österreich 1,70 EUR / Schweiz 2,60 CHF Nederland 1,70 EUR / Belgique 1.70 EUR / England 1,20 GBP

715

22 Temmuz 2005 Cuma 152209 Sayı: 2005/30

1 YTL (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

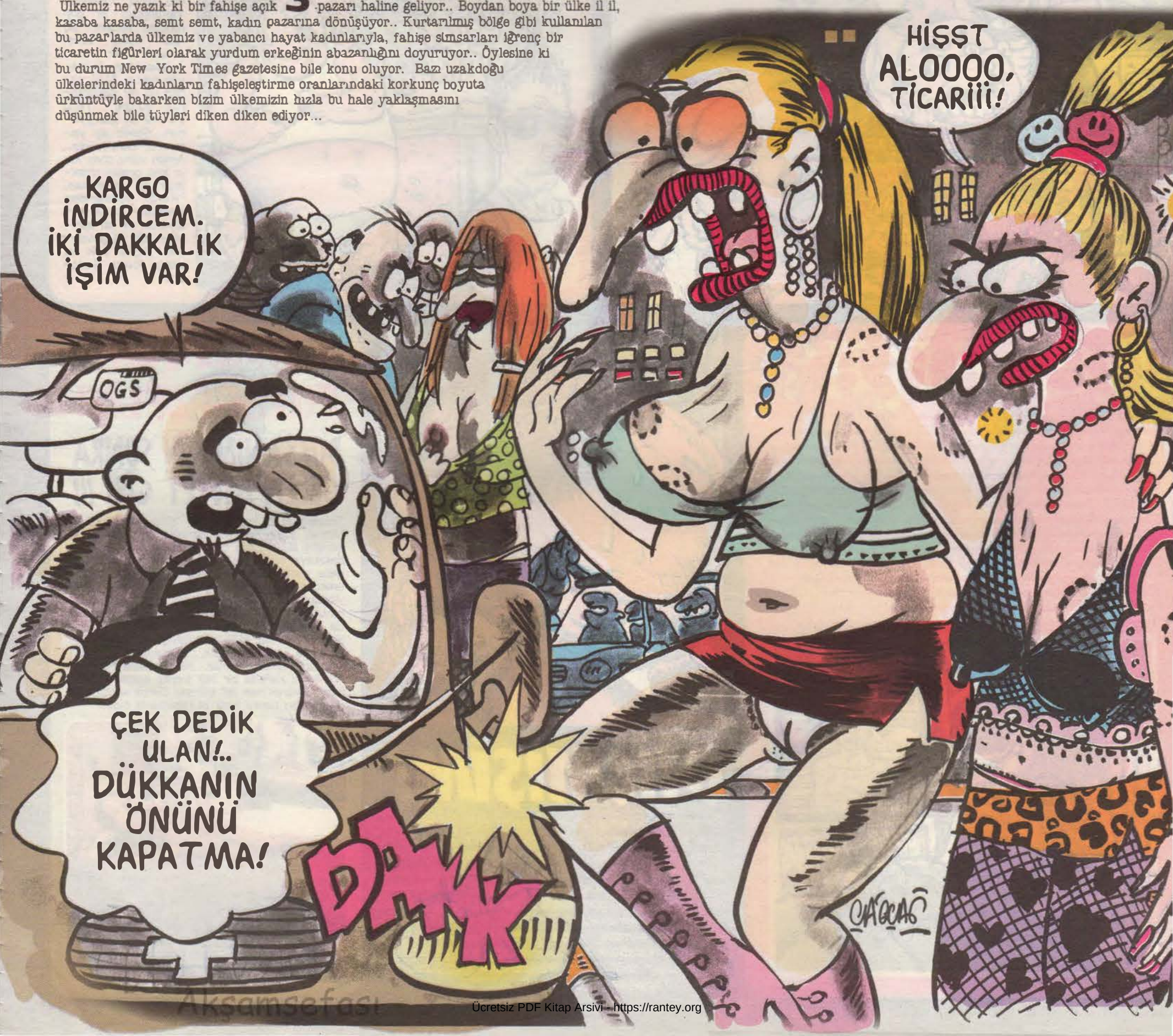
9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.250.000 TL.

FAHİŞELİK KATLANIYOR

Ülkemiz ne yazık ki bir fahişe açık pazarı haline geliyor.. Boydan boya bir ülke il il, kasaba kasaba, semt semt, kadın pazarına dönüşüyor.. Kurtarılmış bölge gibi kullanılan bu pazarlarda ülkemiz ve yabancı hayat kadınlarıyla, fahişe simsarları iğrenç bir ticaretin figürleri olarak yurdum erkeğinin abazanlığını doyuruyor.. Öylesine ki bu durum New York Times gazetesine bile konu oluyor. Bazı uzakdoğu ülkelerindeki kadınların fahişeleştirme oranlarındaki korkunç boyuta ürküntüyle bakarken bizim ülkemizin hızla bu hale yaklaşmasını düşünmek bile tüyleri diken diken ediyor...

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

KLİBİNE BANDIM

Ülkemizdeki reklamların, dizilerin, nefis kliplerin pek meşhur yapımcı yönetmeni Abdullah Oğuz ismini duymuşunuzdur.. Çoşumculukta son raddeye vurmuş.. Duyduk ki şahsa özel klipler çekmeye başlamış.. Yani bastırıyorsun parayı, Apo fonda ithal mankenlerle sana nefis bir klip yapıyor.. Şarkı söylüyorsun.. Eşinle dostunla izliyor, seviyor, seviliyorsun.. Vallahi ne bileyim.. Bi sürü evli ve çocuk bekleyen çiftin hastanedeki doğum anını kameraya alıp evde izlediklerini biliyordum.. Ama bu şahsa özel klipte kuduz bişey var.. Aklıma Sedat Peker falan geliyor.. Bide eşşek kadar adamsın.. Üçbeş izleyişten sonra insan sıkılmaz mı.. Hafta içi yemekte bir iki kere lahana sarmasına denk gelsem, o bile bayıltır beni..

bahadirboysal@leman.com.tr

SITKI SIYRIL OF BAHADIR BOYSAL

KERİZE SEVAP

Geçenlerde Milas tarafında kuytu bir yerlerde bir müddet dinlendim..Hemen yakını Bodrum..Son gün duramadım, bi uğrayayım dedim..İyi de oldu Bir belde anca bu kadar anlamsız gelir..Hep obildiğin hikaye işte.. Ota boka dalmadan yerli esnaf arasında gezeledim sadece.. Plaj havlusu alıyım dedim .. Müthiş şişman bi esnaf vardı..dev yarasa o kadar iri ki, göbek deliği simetriyi kaybetmiş,sağa kaymış.. Yaklaştım, bi plaj havlusu alıcam.. üç kat fiyat bişti adam! Ben azcık celallenince de cevap hazır: "Abi zaten üç ay çalışıyoruz şurda!" Yahu ben 12 ay çalışıyorum...Sekiz ay yatıyoruz demiyo da.. Aman yahu diyip kıyı kıyı ordan uzaklaşırken ardımdan, "Kerizi parasından ayırmak sevaptır" diye de bir laf etti ki o yağlı iri gövdeden gayet tok ve temiz çıktı özdeyiş..

NE ARA?

Bi kaç yıl evvel bi kızla bir garip ritmim vardı.. İlişki diyemem.. İlşiki olsa zaten özeldir, her halukarda kıymetlidir.. Gizlisi, saklısı buralarda anlatılmaz.. Pek hükmü olmayan bir şeydi.. TV spikeriydi.. Zıplaya hoplaya evime gelir, bir iki satır dünyanın hal ve gidişinden konuşulur, sonra habola hobola sevişilirdi.. Adeta bir deli gibi güle oynaya kahkahalarla mest oludu yatakta.. Ne olup bittiğini pek anlamıyordum.. Zaten sabaha karşı uyuduğum için, onun gelişi, yani bu izdivaç alacalı rüyayla karışık bişey gibiydi hep.. Yaşça da benden büyüktü.. Yine bigün aynı şeyler oldu.. Sonra ben tekrar uykuya daldım.. Biraz sonra uyandım.. TV'yi açtım.. Kanalları dolaşırken ..aaaa?! Baktım ekranda haberleri sunuyor.. Yahu ne ara geldin, gittin boy abdesti aldın, makyajını yaptın da ekrana oturdun??..

DİİLMİŞİM!

Bir güzel ilişki en acaip nasıl bozulur?.. Bilmem kaç yıllık sevimli, yumoş gibi çifttiler.. Kızı görmüştüm yolda.. Gözleri yaşlı.. Taksim'den Arnavutköy'e kadar yürümüş.. Noldu, falan derken.. Sevgilisi ibne miyim diil miyim diye kaybolup gitmiş... İbne diilmişim diye gelmiş bir iki gün sonra.. Ellahalla.. Şu garip hikaye koca memlekette anca şu Taksim dedikleri kurtarılmış semtte, yolda yürürken beliverir işte.. Gerçi şu kalabalık İstiklal caddesi hiç göründüğü kadar özgür değil.. Metrekare başına kaç punk düşer ki.. Toplasan üç-beş değil..

ŞIMARTAN FOTOĞRAFLAR

DOKSANINDAN SONRA GELEN DEVLET GİBİ !!!

Temmuz'un 2.haftası, en nihayetinde, San Mithat Efendi'de Marmaris'te tam pansiyon kendini buldu.. Ne oldu da şekil oldu ki? Yav bakmayın siz öyle sergüzeşt yatışına.. Memlekete küskünlerdendir.. İlk evlendiği kadın ahlaksız çıkmıştır. İkincisi veremden ölmüştür. Bu yüzden bir hayli vartalar geçinmiştir.. Biz de, havuzdan henüz gelmiş bu babaya pispis sıntıp da "Hacı Hacı'yı Mekke'de, tiki tikiyi sahilde bulur" tarzı deryo bi laf eylediğimiz zaman, önce nefis bir küfür yedik.. "Ergenlerin kemikleri uzarken bile canı yanar.. Hissetmezler" dedi... "Oysa ki kafada bir tek beyaz saçlar dökülmez" diyerek hem lafı bilimsel olarak kodu, hem de duştan sonra hafif bi rahatlama oldu..

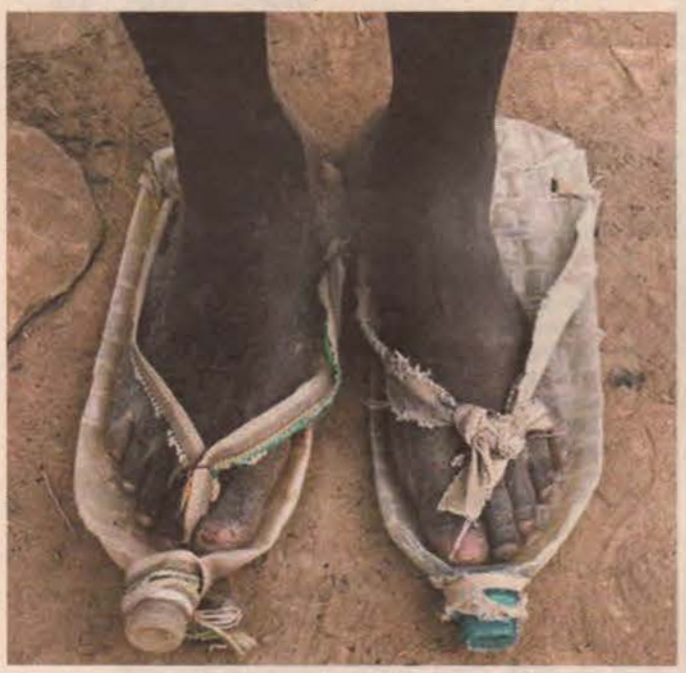
Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

LeMan

G8 zirvesi sonuçlarını anında gösterdi

Bob Geldof'un ön ayak olduğu, yine G8 sponsorlarıyla düzenlenen Afrikaya yardım konserlerinde toplanan pet şişeler Afrikalılara Allah razı olsun dedirtti. Ve G8 ülkeleri, pet şişe toplama kutuları ile toplanacak pet şişelerin Afrikaya gönderilmesini kararlaştırdı.

Amerikan işgal kuvvetleri inlerine çekilirken Irak halkını canlı bombaların hedefi haline getiriyor. Bağdat'ta ABD askerleri çocuklara şeker dağıtırken yapılan bombalı saldırıda 32 çocuk öldü..

Başbakan Erdoğan'ın **"gerekirse sınır ötesi operasyon yaparız"** sözüne ABD Genelkurmay başkanı Myers tepki gösterdi: "Egemen bir ülke olan Irak'a herhangi bir sınır ötesi operasyon konusunda sanırım Irak'ın söyleceği birçok şey olacaktır" dedi..

Türkiye'deki terör eylemlerine "terör" demeye bir türlü dili varmayan İngiliz BBC televizyonu "Biz tarafsızız, kimin terörist olduğuna kimin olmadığına karar veremeyiz" dedi!!!

Uluslararası sözleşmelerde 15 olarak belirtilen çalışma yaşı, Türkiye'de 6'ya düşmüş!!!

Orman Genel müdürlüğü, "ormancı" türküsünün sarhoş ve zorba ormancısına karşı "çevreci ve vatansever ormancı" şarkısı yazdırdı..

The Pew Global Attitudes tarafından yapılan araştırmaya göre Avrupalılar, en fazla şiddet içeren dinin İslam dini olduğunu düşünüyormuş.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Aksaray PAŞAOĞLU

VAN GÖLÜ CANAVARI GEVAŞ'TA BANA DA SALDIRDI!

Bilmiyorum izliyor musunuz? **Türkiye'de çok harika şeyler olmaya devam ediyor.** Geçenlerde bakınız eşime pamuk gibi doğum gününde hediye etmek için **Van kedisi** almaya **Van**'a gittim. **Van'ın Gevaş ilçesi İstanbul'un Kadıköy'ü gibi.** Tekneyle de gidilebiliyor. Orada kedi köyü gibi duygu yüklü bir yer var. Ben oraya gölde çalışan teknelerden birinin dünya canlısı kaptanı **Muğdad Avcı** götürdü. Muğdad Kaptan **Herman Melville**'nin **"Mobidik"** romanındaki **Kaptan Ahab**'a çok benziyor. Ama sakalı yok ve onun gibi pipo içmiyor. Ayağı da takma değil. Peki nesi mi benziyor? **O da suda gidiyor, o da.** Biri okyanusda dolaşıyor, diğeri gölde. Tek fark bu. Biz onun teknesiyle ayışığında yol alırken birdenbire boğuk ve müthiş bir homurtuyla sular liboş gibi kabardı ve korkunç çığlıklar atarak kaçışan bir aynalı sazan'ın aynasına baktığımda dehşetle arkamda berbat bir Ti-rex gibi hababam yükselip duran sekiz-on katlı o meş'um Van Gölü Canavarı'nın **ABD karşıtı gibi** tiksinç ve sivilceli yüzünü gördüm. Bir an geri çekildi ve sonra şimşek hızıyla bana doğru atıldı. Ayışığında parıldayan yüzlerce pala dişinin boğazından taşan mavi alevli doğal bir yangınla şah damarımı hedeflediğini anladım. **Bu konuya birazdan döneceğim.**

AMSTERDAM'LI MARJİNALE PARMAK ISIRTAN CADDEBOSTAN DENİZ HAMAMI:

Yazımın başında **"Türkiye'de çok güzel şeyler oluyor"** demiştim. Bakınız İstanbul Kadıköy Belediyesi **Caddebostan Plajını** yüzlerce yıl sonra yeniden hizmete açtı. Plaja, Şile'den çok harika kamyonlarla 400 kamyon karışık **kleopatra - sezar** kumu taşındı. Bugün **Kot-dazur**'dan, Cannes'dan, Marsilya'dan harika bir tatil için Caddebostan Plajına akın eden otobüslerle izdiham gibi birbirini çiğneyerek bakınız gelen **Avrupa**'lı tatilci bakın nasıl inanılmaz Avrupa'da bile olmaya çağdaş bir manzarayla karşılaşıyor. **O ne mi?** Söyleyeyim. Plajın yerli müdavimlerinin büyük bölümü denize **"valideden olma"** yani çırılçıplak giriyor. Yarısına yakını donla yüzüyor. Bir tane haşemalı da var. Ama o da fazla haşema değil **Yamayla yüzenler de var.** Belediye Başkanı Selami Öztürk **denize donla girilmesine karşı** "mayom yok diyene mayo vereceğiz" diyor. **Donu olmayana don veriliyor mu bilmiyorum.** Ben "paltom yok" diyen birkaç kişiye rastladım. Onu da **Marmara**'nın suyunun soğuk ve tuzsuz olmasına bağlıyorum. Burada hemen şunu da söyleyeyim. Caddebostan Plajı'nın tek eksiği **büyük bir canavar.** Biz **Van Gölü**'nü önümüzdeki yirmi yıl içinde bir **göl canavarı çiftliğine** dönüştürebilirsek, bir gözü sarı, bir gözü mavi yavrulardan bir tanesini Caddebostan Plajı'na kazandırabilirsek, tuza da alıştırabilirsek ve **birkaç İstanbullu'yu ona parçalatmaya becerebilirsek** inanıyorum ki Caddebostan adını prömiyer ligde Newcastle'nın birkaç basamak üzerine yazdırabiliriz.

ŞANLIURFA'DA YERDEN FIŞKIRAN SERVETİ

Az Önce yukarda, Van Gölü Canavarı'nın saldırısına uğradığımı yazmıştım. **Sonra ne mi oldu?** Canavarın **bir insan geçebilecek büyüklükteki burun deliğinden** Kaptan Ahab ve ben ikimiz aynı anda geçmek isteyince geçemedik ve canavar da zaten suyun üstünde **mantardan yapılmış** yüzlerce soru işareti bırakarak gölün karanlık sularına karışıp kayboldu. Zaten güzel olan o müthiş saldırıya tam da **turizm sezonunda** uğramamız. **Gevaş**'tan bir Van kedisi alıp dönecekken orada bakınız beş kime mi rastladım? **Onun adı Sami.** O bir mülteci. Bir süredir Düsseldorf'da yaşıyormuş. Sami, Türkiye'de sokaklarda yatarken bir şekilde kendini **Almanya**'da bulmuş, oturup bir süre onunla konuştum. **Ben şarap içtim,** o ekmek yedi. Sami, bir Avrupalıdan daha Avrupalı olmuş. **Nerden mi anladım?** Kucağımdaki Van kedisini görünce hiç havlamadı. Limon, maydonoz, Diva ve Pamuk'da Sami gibi Türkiye'de sokaklardan toplanıp Almanya'ya gönderilen sokak köpeklerinden biriymiş. Şimdi onlar orada **tatlı hayat** yaşıyorlar. **"Ben sokakta yaşıyorum, öyleyse mutsuz olmalıyım"** düşüncesi iflas etmiştir. Size bir örnek daha: Bugünlerde arabanız şiddetli bir kişnemeyle sarsılırsa şaşırmayın. **Şanlıurfa**'nın **Kısas** beldesi şahlanıyor. **Kısas**'da hangi taşı kaldırsanız, altından servet fışkırıyor. Ilaç firmaları **bir akrep getirene 1 YTL veriyorlar.** Çorak araziler hızla değerleniyor, gençler harika bir iş sahibi oluyorlar. Ben, sıcak **Kempinski** gecesinde **kontak gibi** hep şunu sayıklıyorum: **"Türkiye'nin yükseleni yoksa Akrep burcu mu oluyor?"**

AMA BAKINIZ NE VAR!

Kasap vitrinlerinde derisi yüzülüp arka bacağından çengel asılmış koyunları bilmem siz biliyor musunuz? Onların, anüslerinin sembolik birer **kırmızı karanfil** takıp kendilerini kanlı çengel asmaları beni inanılmaz heyecanlandırıyor ve **iştahımı kabartıyor.** Ama hemen aklıma bakınız 1 martta bu halkın yanlı göbek atarak meclisten geçirmediği o teskere geliyor ve inanılmaz kulağımın arkasına **kırmızı karanfil** takıp burnumdan buhran gibi soluyarak o **rafadan yumurta topuklu** İspanyol entel dansözleri gibi **isyan ediyorum.**

Behiç Pek

guverfeyhan@hotmail.com

BAYIK GÜLÜ

Feyhan Güver

SIKILHAN

- Sıı... Sııkılh... Sıkılhan han han... Sssan naa bişe.. yy... So so ru cam cam cam..

- Sesin neden çınlıyor o baki gök kubbede Bunalgül, eko mu yaptırıyon kendine?

- Ayy yayy yaay... Dur yankımayan bi yere geçiyorum, Alanya Emmetaş Mağarası'nı geziyoruz da arkadaşlarla. Sence de loş ve karanlık olan mağara ortam şeysi kadının gizemli bir hazinesi mi Sıkılhan? Burdaki tur operatörü Kırılcım denen çocuk elimden tutup; "Dikkatli olun genç bayan, gizemli mağaralar sürpriz risklerle doludur. Tıpkı aşkla aydınlanan ruhumuz gibi... Hepimiz aslında sonu gelmeyen geçitlerle dolduyuz" dedi. Sence de öyle mi? Ben böyle ıssız bir mağarayım mesela senin en çok dikkat etmen gereken ne olur?

- Sarkıtlar ve dikitler mi?

- Yiiyy... Vivvir... Rençççsin sin sin Sıkılhan han han! Yerin otuz metre altından belaltına geçebiliyosun yuhmuşun resmen yaaa! Ben burda tarihi duvarların çizikleri'nden geçmişin aşklarını... Mesela ne var? Nemli ve soğuk havanın bi ilişkideki tutku ve mesafeyi anlamaya çalışırken sen direktman dikit diyosun yaa! Aloo? Şu an yerattı gölüne ayağımı sokuyorum... Ne diyosun mesela?

- Bilmem, Karıncın bilir herhalde?

- Karamcım diil, Kırılcım çocuğun adı. Eğer bak kıskancım diyosan, kendisini veriyim telefona... Aloo, bi saniye Kırılcım? Abi gitmişler yaaa... Grup başka bir geçide geçmiş ben kalmışım yaaa! Afo, dönücem ben sana Sıkılhan... Kırılcım cım cım... Kimse yok mu mu mu... Mmmm daaat datt dattt!... İmmmdd at at at!

- Hoca bana kadar gelir misin, benim porno arşivi kategorize edicez acil... A grubu soft imajlar... B grubu romantik giriş olayları... C grubu hard konu... Zenci, Asyalı, sado, etek altı şeklinde gibi...

- D grubuna da kendini kopyala olsun bitsin işte Çağatay...

- Kestirip atmasana hacı, Ankara'dan Alim gelicek evde bir panik havası yaa! Alim teyzemin oğlu, adam okul birincisi derecede inek biri. Fantazya dünyası açılmamış kabak çekirdeği gibi anlatabiliyo muyum... Çocuğa daha ilk günden benim arşivle girersem aklı alınır. Ebesinin ortamını tersten seyreder. Azar azar yedirecez kukulan pipileri...

- Hiç yemese olmuyo mu? Bırak kendi fantazyasını kendi yaşasın Alim yeğenin...

- Amma yaptın yaa... İnek dediysek ot da diil bu adam. Kürek takımında madalyası var, bölge satranç üçüncüsü, hafta sonu dağ bisikleti turnuvalarına gidiyo, maket uçak koleksiyonu var... Hobi yiyip atraksiyon ediyo yani, üç ay burda lan... Ne paylaşıcaz ne laflıycaz? Aloo... Benim bütün dünyam bu biliyosun... Alooo... Yalnız bırakma kardeşini işte... Alllooo yaaa!

- Naber lan çişli eşek sıpası! Hadi bakıyım dibini görmeyen... Çin çin... Ohhh... Fondip! Gelmeyin lan, ben de gelmiyorum oralara artık... Burda pınarın dibinde içiyorum... Yaşıyorum lan ben! Ömürüm ben... Buraların ömrüyüm faaan!

- Afiyet olsun Ömür dayı, kapatalım ben sizin masaya sonra gelirim yine...

- Gelmeyin lan! O hayırsız tepişken vuruşkan arkadaşlarınlan gün boyu fik fik ne buluyosanız edin, benim canıma tak dedi artık... Ohhh... Nataliiii! Ömrümü yedin Nataliii!

- Natali hanım seni bıraksın eve artık istersen dayı, içiceğiniz kadar içmişiniz zaten.

- Sana dedim ben, gelmeyin anasını satıyım... Sizin gibi on beş yaşımızda bilemedik biz sevişmeyi yiyişmeyi... Yengenle gencecikken bağladılar başımızı. Tadamadık aşkı sevgiyi anasını satıyım. Yeğenim. Natali yok artık. Natali gitti Ukrayna'sına. "Ömüğğ, istiyo sen bi taha?" diyen kadın yok artık. Unuttum ben aşkımı, bağrıma taş bastım... Hadi fondip yeğenim...

- Sızsan iyi olur unutursun aslında Ömür dayı... Babamları arıyım mı?

- Arama! Gelmeyin lan sizde... Natali de gelmesin istemiyorum... Biz beceremedik aşksız sevdasız yatak olayına girmeyi yeğenim... O mavi gözler... O ıslak "Ömüğğ" diyişler... Bittik biz yeğenim... Kapatıyorum. Arama. Gelmeyin....

Atilla Atalay

sikilhan@leman.com.tr

KÜÇÜK AYŞE

ayrik@leman.com.tr

LeMan Tişörtlerini bulabileceğiniz adresler... (Dikkat her hafta yeni adresler eklenmektedir) 12 YTL

TRAKYA BÖLGESİ TOPTAN SATIŞ SORUMLUSU: MURTEZA ARSLAN 535-722 12 59 mizahtrakya@mynet.com **ANTALYA** MİSS MORE Atatürt Cad. Ali Oğuz Konuk İşhanı No:30A/29-30 (Adidas'ın yanı) **GAZİANTEP** GÜLGEM GİYİM Karatarla Mh. Eskisaray Cad. Turistik Gaziantep Çarşısı N0:49 **Şahinbey İZMİT** IVIR ZIVIR Ömeraga Mah. Belsa Plaza 5-6 Blok Kat:1 No:106 **AYDIN** ÖNER HASTÜRK Altınkum Mh. Yalı Cad. No:24 Didim **İBRAHİM OTAY** Cumhuriyet Mh. Sahil Pazan Stand No:8 Güzelçamlık - Kuşadası - **AYDIN İĞDIR:** gülşah istir: atatürk cad. ığdır pasajı 37/2 **SUSURLUK:** ulusoy tesisleri-kamil koç tesisleri (assos, bodrum, marmaris'e akarken susurluk'ta ayran ve tişört molası) / **İSTANBUL:** prens müzik ve elektronik: mühürdar caddesi akmar pasajı 70/10 kadıköy / böcek butik: (anna cristina) istiklal cad. süslü sakızı sokak (lemankültür sokağının bitimi) no: 12 beyoğlu / cafe sol: osmanağa mah. serasker cad. nzapaşa çıkmazı no:1-5/3 kadıköy / köstebek: hastane cad. sinanpaşa işmerkezi 67/5 (mekdonalds bitişiği) beşiktaş (faruk başoğlu) / moz freak shop: ergenekon cad.No:49 pangaltı (freak brothers bülent kapucı) / kripton cafe rock market: (kripton gezegeni ile karıştırmayın) ebuziya cad. dirl han 64/1 bakırköy (muharrem üstündağ) / ceviz: lamartin cad. 35/1 (taksim iş bankası sokağı) taksim / kamikazi türcüler derneği: alemdar cad. yerebatan sarnıcı çıkışı sultanahmet / raven: istiklal cad. atlas pasajı no:21 beyoğlu / **ANKARA:** leman kültür: konur sokak kızılay / aykut fenerci: hacettepe üniversitesi beytepe kampüsü stand alanı / yeloğlu spor giyim: 3.cadde 94/2 bahçelievler **ÖDEMİŞ:** mona butik: (nezihe uzunkol) saraçoğlu cad. no:5 **İZMİR:** berfin kitap ve müzikevi: 871. Sk.No: 19 kızlarağası han. kemeraltı (mağaza leman tişört sorumlusu güsten emekçi) / pätika cafe - kitap: sanat sokağı kıbrıs şehitleri cad. no:109 / emek kültür merkezi: küçükpark zafer cad. kadrioğlu apt. no:25/1 bornovakitabe: (Yalçın Kaya) kültür mah. hükümet cad. no: 6 alıağa alış: (hüseyin kocabaş) 1718 sok. no:2/b karşıyaka / **BALIKESİR:** planktan: iskele mh. barbaros cad. no:47/1 altınoluk / **ESKİŞEHİR:** leman kültür: hoşnutiye mah. kızılcıklı mahmut pehlivan cad 26/A / **ADANA:** safir giyim: cemal paşa mah. 2. sok no 26 (pasta pastanesi sokağı / **MARMARİS:** anna cristina: kemeraltı mah fevzi paşa caddesi 12/A **KAYSERİ:** maxi internet: seydi burhanettin bulvarı 20/1 hadi kayserili.. / **KONYA:** taraftaryum: sultan cem cad. 1. form apt. alt no:1/2 / **VAN:** star 2000: postane cad. sanat sokak no:2 deseniz herkes gösterir / **BURSA:** fima final marketing: atatürk cad. agah han no: 61 / **DENİZLİ:** karamil a.ş.: halk cad. 452 sk. no:34 / moyra: atatürk bulvarı anıt han.. **MANİSA:** smart: (akın aktepe) yarhasanlar mh. konuk cad. no:117 / **BANDIRMA:** future sound (cansu şıkyıldız) hükümet cad. no16.. **ANTALYA:** akyarlar giyim: altındağ mh. gülük cad. 65/b (ring hotel 50mt. yanında) / **BARTIN:** emut ayşe sevtap uzun: kemer köprü mah. 27 mayıs cad. 66/c...bu arada karizmatik adresler almış da yürümüş.. bulun, alın, giyin, coşun, koşun naparsanız yapın... satış noktalarımız hızla artıyor ve adresler bize ulaştıkça buraya ilave ediyoruz.. buraya gelecek mi diye merak edenler adreslerimizin takipçisi olsunlar.. **toptan ve parekende satış için irtibat mehmet çevik..** 0538 4189177 **komikgiyim@gmail.com**

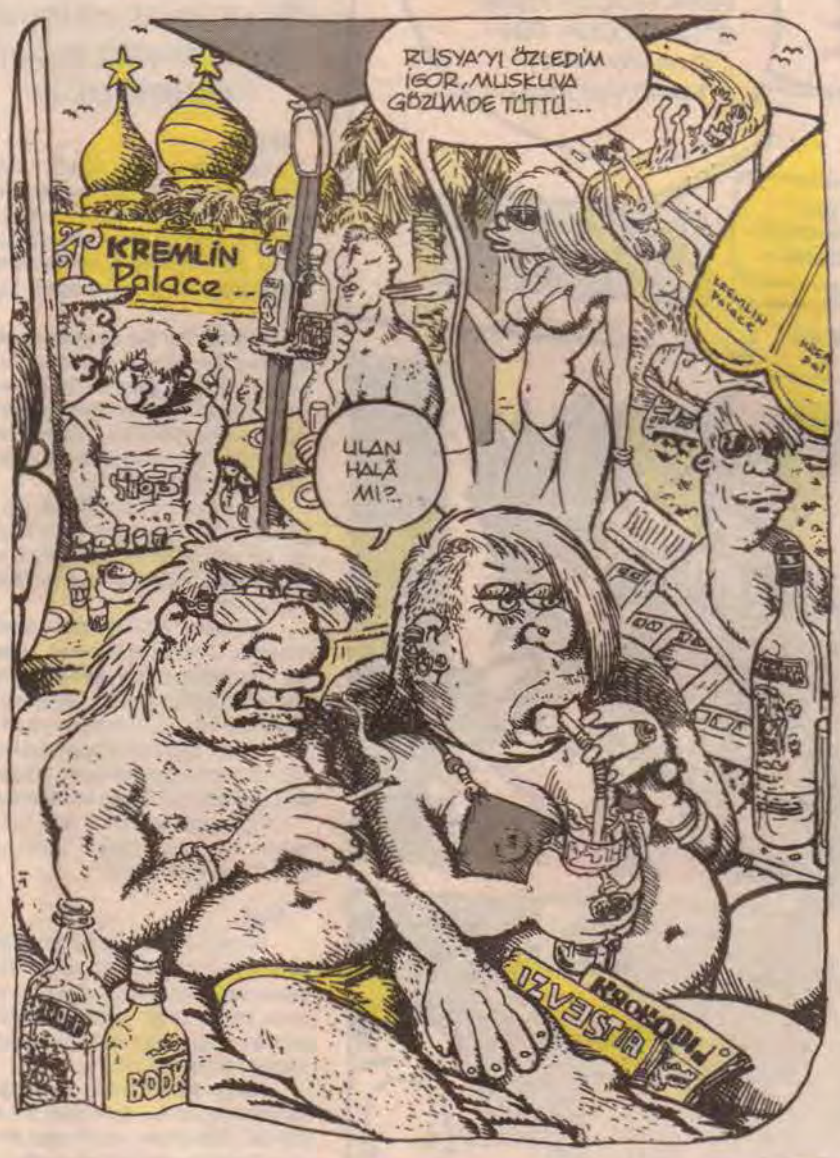

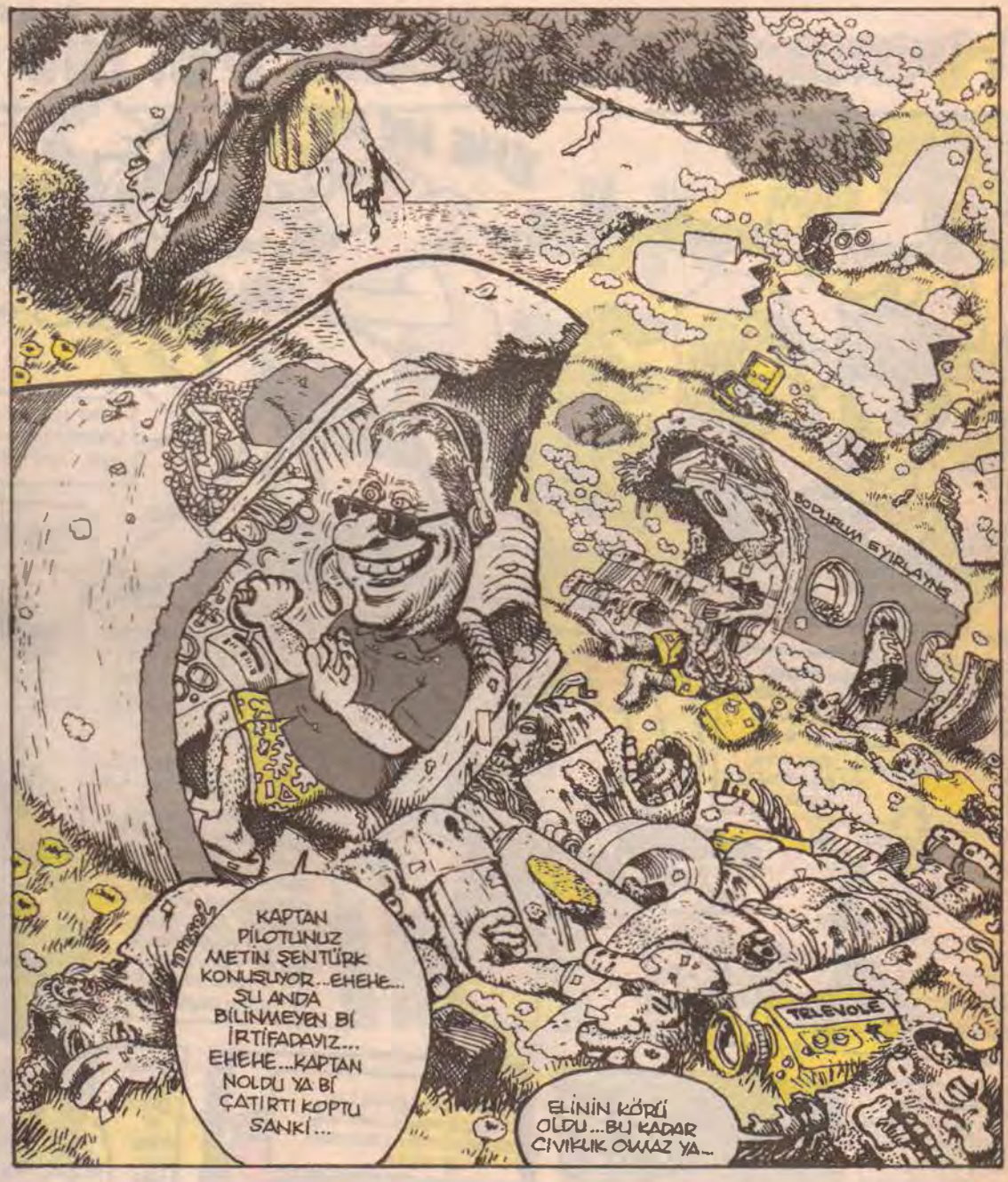
Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

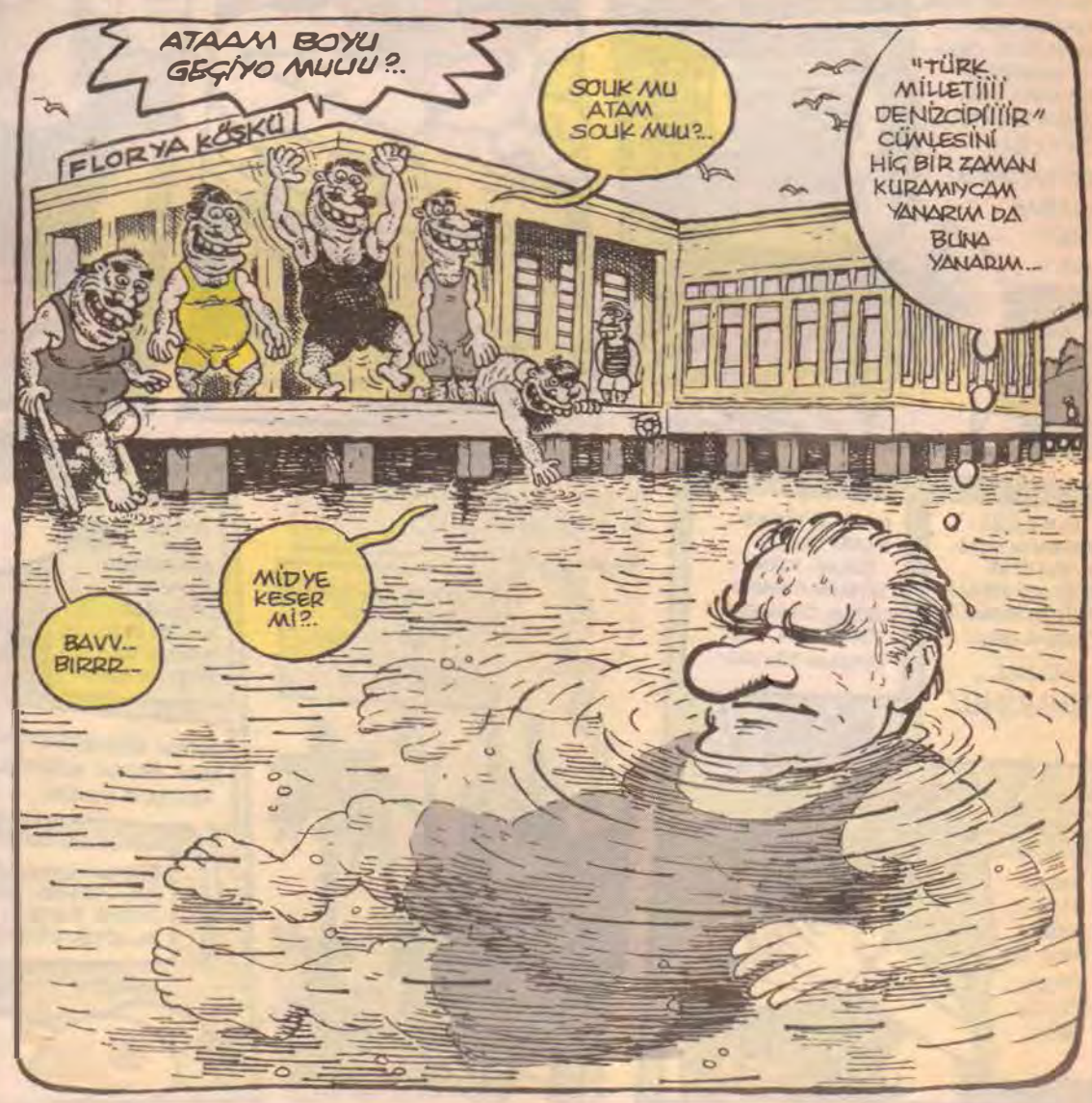
GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

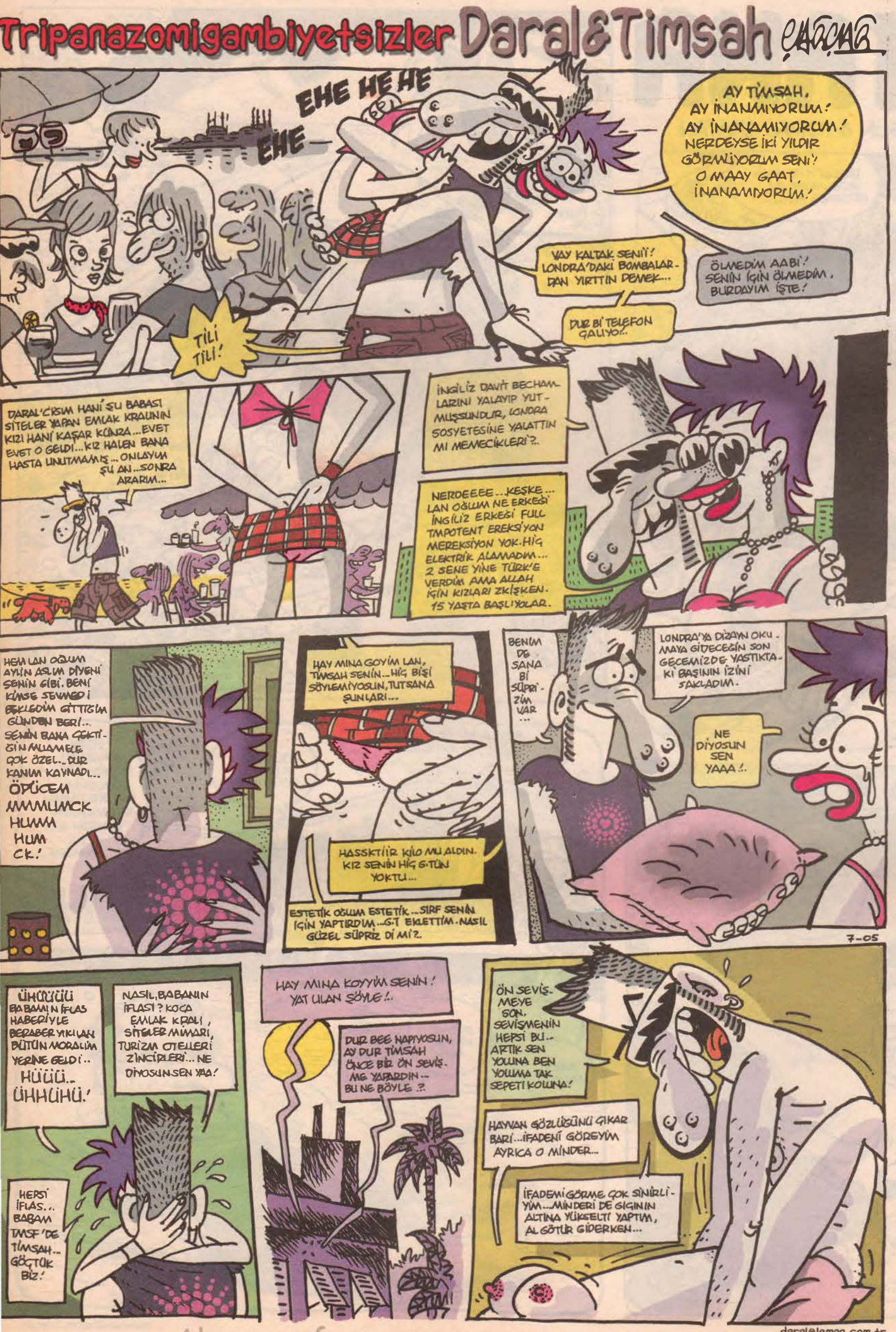

tuncay@leman.com.tr
karatan@leman.com.tr

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

TESPİH TAKTİĞİ

TSMF'ye ait İstanbulspor'da, İslami kurallara uygun teknik direktör seçimi denemeleri...

No:1

- Başkanım, bu Nejat Biyediçi alkolik, İslami şartlara göre yaşamıyo diye kovduk, ama yeni gelen hocanın da iPod'undan Pink Floyd'un Pigs, yani domuzlar şarkısı çıktı... Yenmesi günah olan bi hayvanın şarkısını dinlemek ne derece doğru olur?

- Domuzlar ha! Ben de eşofman altındaki yamaları görünce namazında bi insandır deyip artı puan verdiydim ona... Demek İslam kültürüne uymayan küfürlü rep şarkıları dinleyip, yanında breyk dansı, timsah yürüyüşü falan yaparak yırtmış o eşofman altlarını!

- Yooov yooov, o dinlediği şarkı rep değil başkanım... Ama hayatında "sarı çiçeğe" hiç soru sormadığı da kesin bu adamın... Gerçiii zevkler ve playlistler tartışılmaz derseniz?

- Öyle ama, TMSF olarak da devletin parasıyla alınacak eşofmanları bu adama yırttıramayız dimi Turan? En iyisi sen ondan önce davranıp, yaptığımız ön anlaşmayı yırtıver! Ama parça pinçik etme ki, sonra kağıdı bantlayıp tipekseleyerek eski haline çevirebilesin... Devletin A4 kağıtlarını yedirtmem ben kimseye!

- Heh he, ilahi başkanım! Yaniii ilahi koyayım mı diyorum teybe? Sinirler yatışır! Yoooov mu diyosunuz?

No:2

- Takımın soyunma odasından aldığım duyumlara göre son hoca da saf alkolik çıkmış başkanım... Adam soyunma odasında takıma taktiği ispirtolu kalemlerle verirken, kaleminin arkasını böyle emerek, içinden ispirto çekiyomuş...

- Bireyin kalem emme özgürlüğüne karışamayız Turan... Ama diğer yandan, sahada alkol sürati, süratte geri dönüş yolunda kontra-atak felaketini getirir takımın başına!

- Sık sık yaptırdığı havuz çalışmatanını da tam kloriama sonuna denk getirip, havuzda bolca su yutması da cabası... Kafayı bulmak için tabiii bu!

- O tip bi kafa bu külüpten içeri girmiş olamaz Turan! Söyle başka yerde arayıp bulsun kafasını... Kov onu sen, yeni adayları araştıralım...

No:3

- İç piyasada anlaşmalık bi Hatay'lı antrenör kalmış başkanım... Hani CV'sinde numarasının altına "Hatay'lıysam ara!" diye nükteli not bırakan!

- Cıkkk! Hatalıymış! Biz TMSF olarak bölgecilik, ümmetcilik yapamayız Turan... Aslında benim bildiğim bi hoca daha var amal Gerçi antrenörlük kariyeri henüz daldaki portakalın vitamini sayılsa da, kendisi vaazlarıyla yeni bi Fatih Hoca imajı çiziyo...

- Vaaz?

- İşi icabı... Kendisi bizim karşı caminin imamı olur da!

- İmam? Fakat taktik, teknik?

- Olmaz mı? Konuştuk, adam takıma kendi buluşu tesbih taktiğini uygulatmak istiyor... Antrenör başta imame gibi dururken, etrafında tesbih tanesi gibi birleşen 99 kişilik geniş bi kadro var... Sonuçta sabır ve sebatla sonuca gidiliyo...

- Güzel tespit, ama ortalama bi kadro 25 kişi desek... 99 futbolcudan 4 takım çıkar başkanım!

- Tamam işte, bi hocaya 4 takım düşüyo... Bu 1'e 4 oranı tanıdık geliyo mu bi yerden? Hani hoca-koca, ses benzerliği ya da simge olarak?

- Yoooov yooov!

- Güzeeeel... Sözleşmeyi getir çabuk!

OLGUN BUDAK
olgunbudak@leman.com.tr

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

TERELLİ

PICTURES CAN BARSIAN-

VALLA AMİRİM..ŞAŞIRDIM KALDIM..BÜTÜN GÖRGÜ TANIKLARI AYRI BİR TARİF VERDİ...ELİMİZDE SOYGUNCUYA AİT 5 TANE FARKLI ROBOT RESİM VAR...

HMM!..AKILLI BİR SOYGUNCUYLA KARŞI KARŞIYAYIZ, BÜTÜN SUÇLARINI DEĞİŞİK BİR MİMİK YAPARAK İŞLİYOR..!

AYGIRLI KAPLICA

ABİ...Bİ TARAFIMIZI KAPMAZ DI MI BUNLAR?..

YOK YOK..ŞİFALI SU AYGIRI ONLAR...SEDEFLERİ, EGZAMALARI FALAN YİYOLAR SADECE...

BOŞANMAK İSTİYORUM!.. HANIMIN KLOSTROFOBİSİ VARMIŞ... KAPALI YERDE DURAMIYO...BU DA BANA UYMUYO HAKİM BEY...

ALO!..SERVİS Mİ?..EŞŞEĞİ YIKIYODUM DAŞEYİNE SU KAÇIRDIM...ŞİMDİ ÇALIŞMIYO...KALDI ÖYLE...

KURUMASINI BEKLEYİN YİNE ÇALIŞMAZSA TEKRAR ARAYIN...

LAAN!..PATLATIRIM LAAN! BANA BAKIN LAN..LLLAAN,LAN,LAN,LAN... ÇEKİYOM PİMİ LAN!

EYVAH!.. LAN'LI BOMBA!..

BAK.KODUKLARIM YAA!..SENE KAPIYA SİYAH ÇELENK BIRAKIP KAÇTILAR... YETİŞEMEDİM...

GENERALE CONSULATE

NE LALUBALİ ÖRGÜTMÜŞ LAN BU...GÜNDE BEŞ DEFA BÖYLE ÇOCUK GİBİ...

ÇOK ÖNEMLİ BİR KEŞİF PROFESÖR... GÜNAH KEÇİSİNDEN SONRA GÜNAH MANDASINI BULDUK..!

ÇEK ÇEK! ZUM YAP! ŞU YATISA BAK..NE KADAR DAVETKAR VE BAŞTAN ÇIKARICI...

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

canbarsian@superonline.com

"İKİLİ DELİLİK"

Devamı Haftaya

ÖZGE Samancı

L-Manyak alan herkes bir de tişört sahibi oluyor!

İçindeki çıkartmayı al litüle gly...

Envayi ç

CEZMİ ERSÖZ

AHDIM VAR, BU İKİ A

-Yalvardık, gitme oğlum, diye...

Babaanın ilk göz ağrısıydı o. İlk çocuğumuzdu. Ne zorluklarla büyüttük onu. Yoksulduk,, paramız yoktu, iç çamaşırı alamazdık. Kendi ellerimle ona iç çamaşırı dikerdim...

Yalvardık, gitme oğlum, diye... Ölmeli bir kişiliği vardı. Hakszlığa gelemezdi. Erzurum'daki, yalılı bölge okulunda okurken Kürt olduğu için aşağılamışlar onu. Dayanamadı, kaçtı okuldan...

Anna, göreceksin, birgün daha çıkacağım ben: dayanamıyorum bu haksızlıklara; Kürt olduğum için aşağılanmaya dayanamıyorum, diyordu...

Başka bir şehirde bitirdi liseyi. Sonra Üniversiteyi kazandı, girdi. Tarih okudu oğlum. Resim yapardı. Yazılar yazardı..

Okulu bitirdikten sonra, bir fotoğrafçının yanında işe başladı...

Bir keresinde üç gün eve gelmedi, merak ettik. Babası çalıştığı yere gidip sordu. Üç gündür işe uğramadığını söylemişler. Bıraktığı elbiselerinin içinde bir mektup bulmuşlar. İyi bir evlat olamadığı için benden özür diliyormuş. Göstermediler o mektubu bana. Toprağa gömmüşler.

Yalvardık, gitme oğlum, diye. Gitti sonunda... Üç yıl sonra şehit olduğunu haber verdiler... Bir gözlüğü kaldı geride, bir de şu fotoğrafı..."

Bakıp, yıpranmış çantasından oğlu Delil'in çerçeveli fotoğrafını çıkartıp, masanın üzerine koydu... Adını sordum. **"Evimiz basılıyor hergün, ama çok istiyorsan, 'Barış Annesi' diyebilirsin bana"** dedi...

Belki benden genç. Belki bir iki yaş daha büyük. Ama ondan ve anlatıklarından bana öyle büyük, öyle derin, öyle ulaşılmaz bir acı geçiyordu ki, ulanıyordum hayatımdan; ulanıyordum keder diye, hüzün diye yaşadığım anlardan; yazdığım binlerce sayfadan...

Evlerinde diri diri yakılan insanlar... Sonu gelmeyen işkenceler... Ölüm haberleri... Göçler... sürgünler... **Diyarbakır'da** cesetlerin atıldığı dere (Nevale Kasaba)...' akla hayale gelmeyen acımasızlıklar... Çatışmada ölen kızlara yapılan tecavüzler...

Utandım ve sustum,,, Utandım ve sustum... Utandım ve sustum...

Büyük oğlu Delil dağda yaşamını yitirince, yıllardır yaşadıkları şehri terk etmek zorunda kalmışlar... Çünkü evleri artık özel tim tarafından hergün basılmaya ve didik didik aranmaya başlanmış...

Mecburen İstanbul'a göçmüşler. Geride bıraktıkları evlerine, arazilerine korucular el koymuş.

Aylarca ev aramışlar İstanbul'da. Kürt ve yoksul olduklarını öğrenen ev sahipleri onlara ev vermemiş.

Sonunda, güç bela da olsa başlarını sokacak bir ev bulmuşlar. Ama yüreğinde çöreklenen o derin acı yüzünden, evinin balkonundan, birgün olsun güneşe, sokağa, hayata bakmamış.

Birgün olsun, o evin balkonunda komşularıyla çay içememiş... O derin, o tarifsiz evlat acısı yüzünden...

Birkaç ay sonra, küçük oğlu da tıpkı abisi Delil gibi, haber vermeden dağa çıkmış...

Ardından ortanca oğlu askere gitmiş. İsmini bir de bu yüzden söylemeye çekiniyor. Çekiniyor, oğluna askerde kötü davranmasınlar diye...

Ben sormadan o söylüyor: **"Televizyonlarda şehit cenazelerini, oğullarının tabutlarına kapanıp ağlayan anneleri görünce yüreğim dayanamıyor,"** diyor.

Çünkü yüreğinde evlat sevgisi taşıyan bir anne, sadece kendi çocuğuna değil, bütün çocuklara, çocuklarını yitiren bütün annelere duyarlıdır...

"Ne zaman o anneleri görsem, oğlum Delil aklıma geliyor. O analara sarılıp ağlamak istiyorum. Evladını kaybeden bilir ancak bu acıyı," diyor...

Ama
rış Anne
söylüyor
cuklarını
nın bir m
rebiliyor
Oysa be
leceğim,
ğim bir
özağının
belki de.

Bu Öl
zarsız oğ
re. bu an
öğretti...
edildiğini

Bu Öl
dü. Bu
tükürdü.

Tutku
ki... İlkok
bu kadın
zolla öğr
hayatını
olmayan

Şimd
dağlara...
mesin,
evde. B
Kocam
muyor. A
nı üstün

Sonra
anası. İp
latbığı yü

Daya
Kötü olu
neler ağ
ından v
küçük k
rer küçü

Çünk
leri evla
tün kim
ideoloji
dengele

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

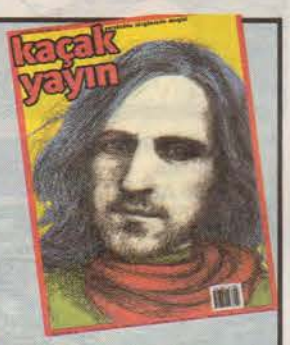
özge@leman.com.tr

TEMMUZ SAYILARI BAYİİLERDE

NEYİ BİRGÜN TANIŞTIRACAĞIM

şey söylüyor, adına 'Ba-
bu acılı kadın, bir şey
mazsa" diyor, "Onlar ço-
edebiliyorlar. Çocukları-
r. Bir çiçek de olsa götü-
rağına sarılabiliyorlar.
uğumun çiçek götürebi-
nı öpüp, ağlayabilece-
bile yok... Oğlumun, ilk
dını kuşlar, kurtlar yedi

ana bunu da öğretti... Me-
nezarsız kızların anneleri-
ulaşılmaz. derin acılarını
bana, ölü kızlara tecavüz

n acılarının yüzüne tükür-
adığım her şeyin yüzüne

Kürt anası oğluna... Sağ-
doğru dürüst bitiremeyen
il Kürtçe'den sonra, ona
rkçe'yle şimdi de oğlunun
kalkınıştı... Mezarı dahi
il'in hayatını...
çük kızı gitmek istiyormuş
onda," diyor. "Etkilen-
terinden bahsetmiyoruz
un acısına katlanamam.
garip olmuş. Hiç konuş-
rken yatağa girip, yorga-
r. Hep susuyor..."
or kendini, ağlıyor bu Kürt
ar dökülüyor, acıların çat-

ben anaların ağlamasına.
ilkeli olurum. Çünkü an-
r şeyden, bütün kimlikle-
fyalarından sıyrılıp, birer
Tepeden tırnağa aşık, bi-

dukları ve sonra yitirdik-
ğlarsa anneler, silinir bü-
nlamını kaybeder, bütün
sf düşünceler, politik

Silinir coğrafya. Tarih silinir...

Geriye çerçeveli bir fotoğraf, fotoğrafta tertemiz bir yüz, hülyalı bakışlar kalır...

Ben böyle bir anne daha görmüştüm. Çok değil, geçen yıl. Şile'de bir eve davet edilmiştim. Orada da bir anne görmüştüm. Tıpkı Delil'in annesi gibi, oğluna sevdalı bir anne. Orada bir de baba görmüştüm. Oğlunun öldüğüne inanmak istemeyen bir baba. Oğlunun mezarıyla her sabah konuşan bir baba...

Teselli buysa, onların bir tesellisi vardı. Siirt'in Eruh ilçesinde mayına basıp, şehit olan oğulları Ümit, evlerinin bahçesinde gömülüydü...

Bu ülkede teselli buydu işte: Oğlunun mezarına sahip olabilmekti tek teselli...

Birgün annesi, bana oğlu Ümit'in odasını gösterdi. Duvara astığı fotoğraflarını... Yazdığı şiirleri... Gitarını... Aldığı ödülleri... O uzun lüle lüle saçlarını...

Ümit, Kadıköy'ün en sevilen gençlerinden biriydi. Tanıyanlar, bilenler, onun için sadece şunu diyorlardı: **"O fazla iyiydi... Bu dünya için fazla iyi..." Athena** grubundaki müzisyen çocukların eşsiz abisiydi, rock gitaristi Ümit... Ama aşağılık bir mayına basmış, yirmi yaşında parçalanıp ölmüştü işte...

Sabahın erken saatleriydi; yattığım odanın açık kapısından duyuyordum seslerini. Ümit'in babası eşine şöyle fısıldıyordu: **"Gittim yanına. İyiydi. O ektiğimiz gül var ya, öyle güzel açmış ki, sorma... Otları biraz temizledim. Çiçekleri suladım. Sonra konuştum onla. İyiydi. Sonra uzun uzun dua ettim... İyiydi..."**

Bu ülke bana bunu da öğretti... Evladının mezarıyla konuşan insanları... Bu ülke, benim acılarımın yüzüne tükürdü...

Sonra bu ülke, bana Ümit'in annesini gösterdi... Ve bana, bir annenin yüreğinde derin bir aşk ve derin bir acı, nasıl soylu, nasıl sessiz, nasıl gizli yaşanır, onu öğretti...

Ümit'in annesi televizyonlara hiç çıkmadı. Aşkını ve acısını asla anlayamayacak insanlara söyleyebilecek bir şeyi yoktu onun... Şehit kanından rant sağlamak isteyen partilerin seçim davetlerine katılmadı. Oğlunun anısını, en gizli, en temiz, en içten yerde sakladı hep. Sevdalı kalbinde...

Ahdım var... Bu iki anneyi birgün tanıştıracağım...

Oğullarına duydukları aşkın, onları sevdalı birer küçük kız yaptığı bu iki acılı kadını tanıştıracağım.

Birbirlerine hayatlarını anlatacaklar. Çocuklarını... Düşlerini... Babalarını, annelerini... Nasıl sevip, nasıl evlendiklerini... Doğan çocuklarını... Biri Delil'i anlatacak, öbürü Ümit'i... Onları ne güçlüklerle ve ne umutlarla büyütüklerini anlatacaklar...

Çünkü anneler, yitirdikleri evlatlarına ağlarsa, anlamını kaybeder bütün ideolojiler, siyasi görüşler, güç dengeleri: anneler ağlarsa evlatlarına, silinir coğrafya, silinir tarih...

Biliyorum, Ümit'in annesi, Delil'in gururunu, yaşadığı aşağılanmaları, öfkesini, neden ve niye dağa gittiğini anlayacak... Delil'in annesi, Ümit'in içtenliğini insanlara duyduğu sevgiyi, vatanseverliğini, anlayacak...

Ahdım var, bu iki sevdalı kadını birgün tanıştıracağım.

Ahdım var, bu iki sevdalı kadının acılarını yanıştırıp, bundan güç ve para sağlamak isteyenlerden hesap soracağım...

Bu iki sevdalı anne, evlatlarını aslında kimin öldürdüğünü anlayıp, birbirlerine şefkat ve içtenlikle sarıldığında, bu sarılış bu ülke olacak...

Bu sarılış, kendilerine sarılan bir Türkiye olacak...

Oğullarına aşık kadınları iyi tanırım ben. Adım gibi biliyorum, bu sözüm çıkacak...

Ahdım var, bu iki anneyi birgün tanıştıracağım...

özge@leman.com.tr

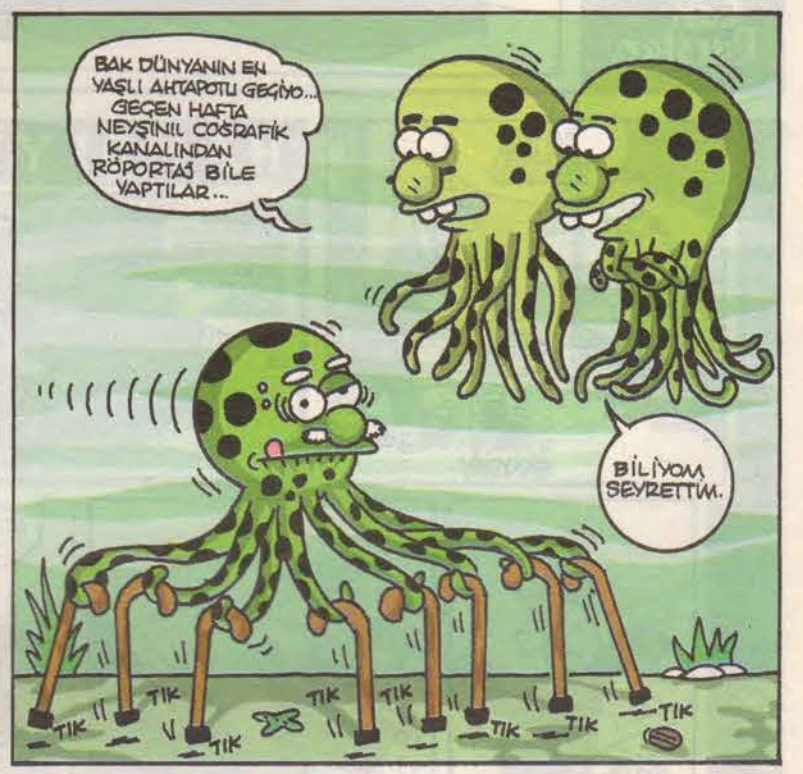
Kırık Lebleb

suatozkan@leman.com.tr
SUAT ÖZKAN

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

KUŞ BOKU

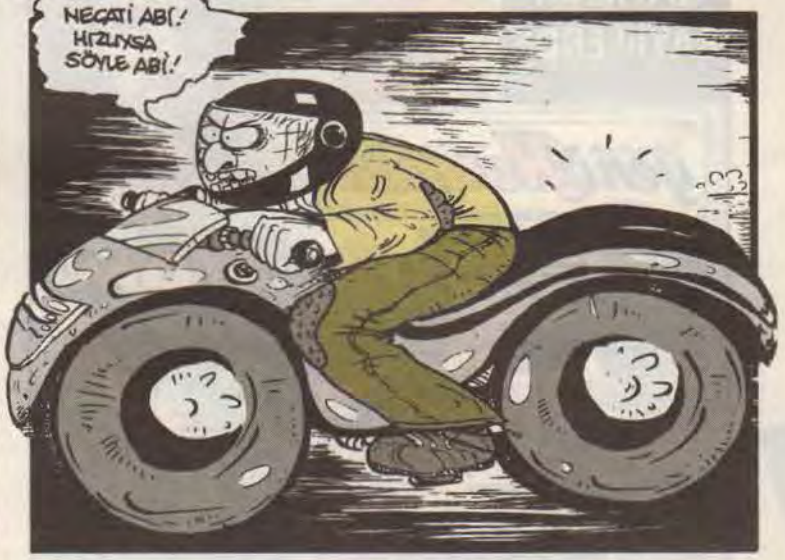
Melike Acar

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

LEMAN EN KÖTÜ KARNEYE VE EN KÖTÜ ÖSS PUANINA MOTORLU SCOOTER VERİYOR

ERDENER ABİ

GEZ MAHMUTÇUK — MAHMUT TİBET — mahmut@leman.com.tr

melike@leman.com.tr

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Su Tabancası

enderoz@leman.com.tr Ender Özkahraman

Gece uçağı sonunda indi... Diyarbakır Sanat Merkezi'nde çizgi-roman konulu bir söyleşi yapmak için buraya gelmiş bulunuyorum!..

HOŞGELDİN ABE, VER ÇANTAYI!..

BİRAZ AĞIR-DIR HA..

HAKİKAT AĞIRMIŞ ABE!..

SÖYLEMİŞTİM.. İÇİNDE OĞLUMUN ARTIK OYNAMA-DIĞI OYUNCAKLAR VAR..

OYUNCAK MI?..

VROMM..

Evet, çok kullanılmış, az kullanıl-mış ya da hiç kullanılmamış düzinelerce oyuncak!.. Sabah kalktıktan sonra ilk iş onları Diyarbakırlı çocuklara dağıt-mak olacak.

Bu iş için en uygun yoksul mahalleleri geçiriyorum kafamdan: Balıkçılarbaşı, Hasırlı, Benüsen, Bağlar.. BAĞLAR?...

EVET.. EVET BAĞLAR!

AŞAĞI DOĞRU DÜMDÜZ GİT ABE.. SONRA Bİ SOL...

Sabahleyin!.. Resepsi-yondaki görevliye Bağlar mahallesine yürüyerek nasıl gidileceğini soru-yorum...

Adım başı bir çocuk grubuyla karşılaşıyordum.. Daha Bağlar'ın bâtınına dalmadığım halde oyun-cakların çoğunu dağıtmak zorunda kalmıştım!..

SANA GÖRE Bİ BU KALDI ELİMDE!

CANIN SAĞ OLSUN ABE...

İşte! Bağlar'ın girişindeyim!

ABE! ABE!

BANA VERME-DİN ABE

ABE!

-BUNA VERME-DİN?

ABE ABE!

TABANCA YOK MU ABE?

YOK! SADECE SU TABAN-CASI VAR!

BAKIN SON KEZ SÖYLÜYORUM ALAN PEŞİMİ BIRAKSIN.. HERKESİN Bİ TANE HAKKI VAR.

Eh.. Artık çantayı omuzdan indi-rilip elle taşınacak denli ha-fifletmiş olma-lı!.. Bi baka-yım:

EVET!

ÇOK İYİ!

Bu beldenin kalbi sayılan kemerli kapının önünde duruyorum: Etraf ne kadar da sakin...

Korkumu emanet-leri bırakabilecek birisini arıyor gözlerim, ama yok!..

Mahallenin bağırsaklarına varmam an meselesi!..

Birinci.. İkinci.. ve üçün-cü duvarı sırayla dönüyorum.

VE ORDA DURUYO-RUM!..

?!!

?

?

ŞEY!!.. BENN... EHM... ÖHÖ.

EVET!.. BEKLİYORUM SENİ ARKA-DAŞIM?.. KİMSİN? NEREDEN GE-LİYORSUN?

ÇOCUĞUN ARTIK OYNAMADIĞI OYUN-CAKLARI!.. BURADAKİ-LERE DAĞIT-MAK ÜZERE YANIMDA GETİR..

ÇANTAYI ORAYA BIRAK VE TOZ OL!!.. GÖZÜM GÖRME-SİN SENİ!!!

"VE BURADA NE İŞİN VAR?

Kim olduğumu, bura-da bulunmamın nedenlerini bir bir anlatıyorum...

ÇANTADA NE VAR?..

Aralarında Dehap Başkanı yardımcısının da bulunduğu üç kişi, Diyarbakır'da başından su TABAN-CASIYLA vurulmuş olarak bulundu sayın seyirciler...

AHA?

Allah kahretmesin! Bölgedeki meseleler bütün ucubeliğiyle devinirken, benim bütün algıla-rımı ters-yüz eden, etrafımda bir yabancı-laşma halesi oluşmasına ne-den olan şu oyuncak çantasını orada bırakma-sayımışım keşke!..

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

KAAN ERTEM VE DENGELİ BESLENME SUNAR

NERDE BURAK, ORDA BIRAK!

BİR YENİDEN YAPILANMA HİKAYESİ

Akşamsefası

GÜNERİ İÇOĞLU

dumur detayları

dumurdetaylari.com.tr

GEZELİM GÖRELİM DONUP KALALIM

Sevgili dumurdostları bu hafta yollardayız, çeşitli yörelerimizde, beldelerimizde seyir halindeyiz... Ne demişler çok gezen mi dumura uğrar, çok okuyan mı?...İkisi de değil; çok gören, çok detaylara giren dumura uğrar...Çanakkale yöresinden başlayalım gezimize, buyurunuz..

BİR BEN VARDIR BENDE BENDEN İÇERU

Fırın kısmına girilmesin diye pideci tarafından dialog şeklinde capcanlı yazılmış, ilginç, yaratıcı bir uyarı...Çanakkale'nin Eceabat ilçesindeki Kabatepe Limanı'nda bulunan bir pidecinin fırınındaydı bu az rastlanır nitelikteki yazı...Tanıdık niyetine sürekli fırına girenlerden sıtkı sıyrılan şair ruhlu pideci tiyatral bir şekilde canlandırmış dumuru,özünden vermiş...Bir de insan bu sıcak havada niye fırının içine girer ki, onu külliyen anlamış değilim.Muhabbet için giriyor desem olmaz, pide atıştırmaya giriyor desem yine olmaz, neyse iki,üç hafta sonra tekrar aynı yerden geçerken bir de baktım ki, yazı yerinde yok, kaldırmışlar maalesef...Nedenini sordum; bu yazıyı astıktan sonra içeriye girmiyorlarmış ama bu sefer de yazıyla ilgili gelen geçen birşey söylüyormuş, çok soru soruyorlarmış, pideci bu kez isyan edip "leeeh içeri gireeler daha iyi ne bu beee!..." diyerek yazıyı söküp atmış...Bunun üzerine ben de daha fazla bilgi için üstelemedim. Bu eşsiz detay bizim dumur arşiMerimizde kaldı yadigar...

ÇANAKKALE'DE EMİNÖNÜ BALIK EKMEĞİ

Kilitbahir'den Çanakkale'ye araba taşıyan küçük feribotların olduğu iskelede bu Eminönü balık ekmekçisini görebiliriz... Tezgahı kapatmış olduğundan yeterli malumatı alamadım. Ancak tahminlere göre; Eminönü'nde, Boğaz'da balık ekmek yasaklanınca, ekmeğini bir diğer boğazda, Çanakkale Boğazı'nda arayan bir balık ekmekçi olabilir bu... O da bir balık sürüsü gibi, can boğazdan geçer diyerek İstanbul Boğazı'ndan Çanakkale Boğazı'na aktı herhalde...Bunlar yalnızca varsayım, belki de mesela köftadeTekirdağ gibi balık ekmekte de Eminönü bir simge olduğu için bu isim seçilmiş olabilir...Eminönü'nün balık ekmeğe vurduğu damgayı anonim bir marka olarak kıyılarımızda görmekteyiz, göreceğiz diyebilir miyiz?...

AYVALIK'TA PAUL NEWMAN

Paul Newman ustanın " The Long Hot Summer" Uzun Yaz Sıcağı adlı filmi vardı, eski kuşaklar hatırlar... Bu filmi tek kanallı siyah beyaz yayın döneminde aynı böyle kavurucu bir yaz sıcağında T.V.'de yayınlamışlardı. Film sıcaktı, hava sıcaktı, yine de seyretmiştik pür dikkat. Paul baba ne vermişti filme kendisini ki, gölgede 38 derece olan hava sıcaklığında yayınlasalar yine zevkle seyrederim...

Aynı sıcak hava, yanıyor ortalık, kararlık bastırmış, akşam saat on gibi İzmir yolundan Ayvalık'a giden sapaktaki benzin istasyonunda benzin almak üzere durdum...Benzinci "abi arabayı da yıkayalım mı?.." diye cama yaklaştı. O da ne bir de baktım karşımda Paul Newman duruyor, benzinci genç Paul Newman'ın aynısı, o kadar benziyor ki, araba yıkandıktan sonra lastik hava kontrolü yapılırken daha da yakından baktım tıpkı Paul Newman... Asıl işinin lastikçilik olduğunu söyledi, bu yüzden benzinciye gelen herkesin lastiğini titizlikle kontrol ettiğini ekledi...Gelelim sıcağın dumuruna; dayanamadım benzinci gence, " aynı Paul Newman'a benziyorsun, pes yahu bu kadar olur..." dedim. "O kim abi tanımam ben onu..." dedi ki, çok şaşırdım, hayretle, "nee nasıl tanımazsın, çok büyük bir artist, bir sürü şahane filmi var hani..." dedim. "Yok abi be tanımam onu, Arnold Şvarzeneger'i Silvester Stallone'yi tanıyorum ama onu duymadım..." deyince The Long Hot Summer, uzun yaz sıcağında donduM kaldım...Amma kuşak atlamış yerküre aktüalitesi, heey gidi Paul Newman heeey, Ayvalık'ta zikrettik adını, yadeyledik sanını,gördük unutulan şanını...

EROS PİPOS MAKRİOS

Güzel beldemiz Didim'e doğru giden yolda Akköy çıkışında solda alçıdan heykeller, sakalar, çeşmeler falan yapan bir atölyenin bahçesinde bu heykel...Herhalde bir havuz içine fıskiye olarak düşünülmüş bu Eros tipi bebeğin edep yerindeki boru, Milas-Bodrum karayolunu işaret edecek derecede u un... Burdan su fışkırırsa var ya otur altında duş yap o kadar yani... Ben bunu dumur ge i rehberimiz Didyma Medusa'sından sonra Didyma Borulu Eros'u olarak, artık isimiyle ise Eros Pipos Makrios namıyla kayıt ettim. Görmeden geçmeyiniz...

AUTODUMUR REFLEKT

Dumur gezilerimin orta yerinde bir soluklanayım, denize gireyim dedim, vardım bir güzel sahile, Gökçeada'nın bir güzel koyunda... Yayıldım yorgun bir boğa gibi çakıların üstüne... Derken annesanne, torun falan dört kişilik bir aile geldi sahile,o kadar zayıf, o kadar zayıflar ki, yere serdikleri tek kişilik plaj havlusunun üstüne uzanılamasına dördü birden sığıyordu yemin ederim...Buna karşın benim tek başıma, battal boy çift kişilik yatak çarşafı ölçüsündeki havluma zor sığmam karşısında utancımdan autodumur bir halde hemen göbeğimi kapatıp, üstümü giyinip plajı terketmek zorunda kaldım... Bir de bu zayıf aile dördü birden denize girdiköyle zayıflar ki, hani suda dairesel halkalar çıkar ya cismin etrafında, bunlar yüzerken çevrelerinde dairesel haskalardan çıkmadığı gibi suda en küçük hareket, tuzlarına, köpüklerine görülmüyordu,öyleee zargana balıkları gibi denizde belli belirsiz ilerliyorlardı... Birbirine sıkıca bağlı, sesetsiz sevecen bir alleydi bu. Bizim ailede olsa, "niye bu kadar zayıfsınız niyee?..." diye herkes birbiriyle kavga eder, birbirini suçlar, yüksek sesle birbirine bağırırdı...Giderken son bir kez dönüp baktım tek kişilik plaj havlusunda dört kişi yatan zayıf aileye, huşu içinde güneşleniyorlardı...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

KEDİNİZİN KÖŞESİ

Hocam, hani varlık var, büyük oluyor, saçlı oluyor, kuyruk saçaklı. Normal yürüyor, tak tuk ayak ses oluyor. Oysa kendim yürüyorum, kulakları yönlere çevire çevire dinliyorum, kedicik tepinse de ayakses yok hocam. Bu nasıl? Bir ne bu? Nasıl yapayım ayakses?

Rumuz : Helecan

Cevap: Yavrum, at böylüyorsun sen. At'ta altta pabuç var matel gibi sertten yapılmış. Kedicik patı yastıklı yavrum. Yastıkta adam uyur, kadın uyur. Yere kedi basması yoksesttir. Varsesi av kaçırır. Kıvır patini, yüdüldürü döndere döndere uyu yavrum. Dimağdan fare seyret uyurken.

BÜYÜK AMA GÜZEL SÖZLER

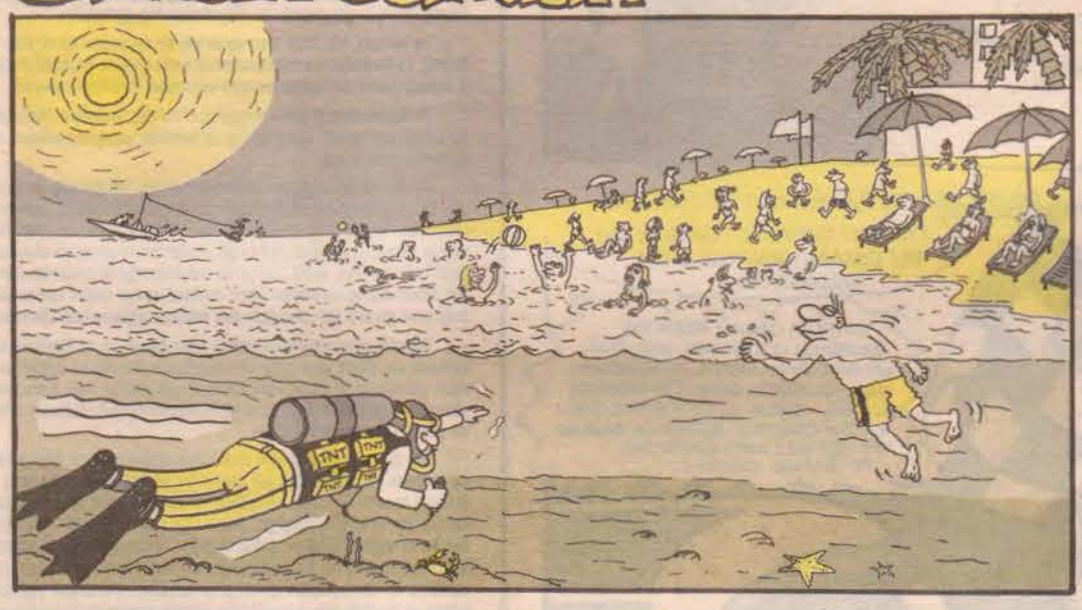
Hayatım boyunca sayısız ülkeler fethettim. Yetmiş yaşıma geldiğimde anladım ki hep aynı ülkeyi fethetmişim. Olsun.

Kral 18. Gutenmorgen

Bacak daima dizden bükülüyor. İnsanın kolunda da diz var. Ama bu tarafa bükülüyor.

Gallardo Munoz Patika

Erhan Candan

erhancandan@leman.com.tr

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

Kutsal topraklar Bosn

NİHADA

(1)

Bosna Dayanışma Grubunun Srebrenica katliamının onuncu yıldönümü nedeniyle düzenlediği bir hafta Bosna ziyaretine katıldım. Gördüğüm şeyerden son söyleyeceğim ilk cümlem şudur: Artık başka bir ada oldum.

Namazında niyazında bir adam değilim, ama, gördüğüm her camii duvarına s tımı velip oturdum, gördüğüm her Osmanlı kalesine koşarak çıktım, gördüğüm h Osmanlı'nın sanki mezar taşlarına sarıldım, dokundum ve yanlarında bir müddet ç melip derin derin dertleştim...

Dergi, gazete, TV'lerden tanıdığım Bosna'nın katliamlarına, kasabalarını, camili rini, mezarlıklarını teker teker gezdim. Allah sizleri de gezdirsin. Gördüklerimi ne b sayfada anlatabilirim, ne yüz sayfada. Bu yazı dizisi bir kitap büyüklüğünde olaca belki bu sütunda bu dizi aylarca sürecek. Her bir kasaba, her bir mezarlık, **Aliya İzz Begoviç, Sarı Saltuklar, Ayvaz dedeler, Karagöz Camileri, veziriler kasabası Tra** nik, bir tarih mücevheri Mostar, her yönüyle bu sütunda dillendirilecek.

Beni yoğun işlerim arasından ite kaka ve nasıl derler, silah zoruyla bu kutsal to raklara götüren Bosna Dayanışma'dan Bahadır İslam'a, Mukadder Hanım'a, Bosn davasının yaşlı kurdu **Nadir Latif** Beye, sadece boşnakça çevirileriyle değil katliam ye lerini bize canlı yayın anlatan Bekim arkadaşımıza ve Hüsnü Kılıç'a teşekkür ederim

Topraklarımızdan bizi kazıyorlar. Tek tek ve kitleler halinde öldürüyorlar bizi. An Osmanlı'nın topraklarında hala nabzımız atıyor... Bu nabız, kendi özel yaşantılarımı ülke içi sorunlarımız ve gündelik telaşlarımızı bizlere unutturacak kadar güçlü atıyo yemeğinde atıyor, giysilerinde atıyor, mezar taşlarında atıyor, şimdi orada okuyan ün versiteli gençlerimizde atıyor.

Osmanlı'nın neden Anadolu'ya değil Rumeli'ye yatırım yaptığını, köprülerini, c milerini, çarşılarını neden hep bu bölgelere inşa ettiğini hep sormuş ve Osmanlı'yı s kıca eleştirmiştim. Ama şimdi, yeryüzünün bu en güzel topraklarını görünce, Osma lı karşısında saygı ile susuyor ve eleştirilerimin yavan ve bayağı olduğunu anlıyorum.

Bosna topraklarının Osmanlı'nın son toprakları: Konya kadar yer. Dayton anlaşm sıyla bir çok kasaba Sırp'ların elinde. Yani hala iç içeler. Sırp bölgelerinde müslüma lar, müslüman bölgelerinde Sırplar yaşıyor.

Bosna Osmanlı'nın muhteşem anı. **Gökkubbe gibi yüksek ve güçlü sert dağlar ülkesi. Osmanlı'yı tanımak isteyenler kütüphanelere, eski yazı metinlere, arşivle değil.. Mutlaka Bosna'ya koşmak zorunda. Atalarımızın yüksek estetik kültürü, yem ği, tatları, ulu amur ağaçları, camileri, mezar taşları, köprüleri ve bir yüzük taşı k dar parlak ve güzel minik kasabaları orada dimdik ayakta duruyor ve bizleri bekliyo Boşnaklar Osmanlı ailesinin en aşil ferdleri; uzun boylu yakışıklı ve ince uzun düş güzeli genç kızların ülkesi! Genç kızlarını seyretmek sayısız kitap okumak gibi.**

Hepinizi Bosna'ya davet ediyorum, yemeyin, içmeyin, durmayın, beklemeyin Bosna topraklarına koşun. Yalvarırım koşun!.. Dünya bizi çok acı bir tecrübeden geç riyor: Kardeşlerimize sarılacak mıyız, Sarı Saltukları anacak mıyız, camilerimizi un tacak mıyız. Bir dönüm noktasındayız ve dünyanın silahlı güçleri bizleri en ağır kat amlardan, en ağır cezalardan geçirerek köklerimizi yok etmek istiyor!

Bosna topraklarında göbekli tek adam görmedim. Bosna dağ ve kasabalarında tek bir apartman görmedim. Bosna topraklarında asfalt ve ev yapıları dışında ağaçla la sarılmamış çıplak taş, toprak açıklığı görmedim. Bosna topraklarında şu bizim k felerimizdeki beyaz plastik sandalyelerden hiç görmedim.

Ve kurşun, top izleri taşımayan tek bir ev, sokak camii yok. Her yüz metrede y Sırplar, ya Hırvatlar ya müslümanların şehit avları. Sırpların mezar taşları koyu ren li, müslümanlar ise mezar taşlarını beyazdan melekten yapıyor!..

Ve Bosna baştan sona ormanlar, ormanlar, ormanlar.. Balkanların tümü böyle gi zel böyle muhteşem. Ama Bosna'da birbirine yapışmış yüksek ve dik dağların ülk mizde benzerleri yok.

Bu sık yüksek dağların ortasından geçen nehirler beş/on kilometrede bir göllen yor. Ve bu göllerin güzelliğini tarif edecek kelimeleri henüz bilmiyorum. Sanki katlian ların nedeni bu cenneti paylaşamamak. Zümrüt yeşili nehirler! Neşini nasıl tarif ed ceksin. Böyle muhteşem sarsıcı güzellikler bizim cennet tasavvurumuzda dahi yok. B eşini belki Kanada, belki Sibirya'da bulabileceğimiz ormanlar ülkesi. Dalları etekleşe rek sallanmaşmış ve boyları yirmi metreyi aşmış dağlar dağlar dolusu süs ladinleri anlatacak gücüm yok. **Avluları dev ıhlamur ağaçlarıyla süslenmiş camiler!**

Bizlerin yere göğe koyamadığı **Bolu Abant** ya da **Çaykara Uzungöl**'den burac binlerce var. Bizim yere göğe koyamadığımız Karadeniz dağları ve gür yeşillikleri, bi raktan gördükten sonra bir koru kadar küçük kalıyor. Yani, Karadeniz'in sık ormanları yüzle binle çarpın ve hala balta girmemiş ve hergün sicimleri artık hortum kalınlığ da yağan yağmurları düşünün!..

İşte bu Bosna savaşının en korkuncundan geçiyor. Savaş 1992 ile 1995 arası da cereyan etti. Ve Dayton adı verilen bir anlaşma ile sona erdi. Bu anlaşma gen ği hangi kasaba Sırp'ların hangisinin yönetimi Boşnak'ların Hırvatlar'ın, herşey karma karışık. Dersime çok çalıştığım halde size coğrafi sınırları ve yönetim biçimini anlat cak kadar ayrıntılı bilgilere sahip değilim. Ancak yüzlerce kilometre gittikçe her dağ tapusunu soruyoruz, haçlara bakıyoruz, bize el sallayan müslümanları görüyoruz v camilere ve nüfus yoğunluğuna bakıp kendimizce hesaplar yapıyoruz!.. Ancak Sara bosna ve beş/altı dünya güzeli şirin kasaba tamamen Boşnakların elinde.

Facia şurada başladı. Yugoslavya ordusunun tüm silahları otomatik olarak Sır ların elindeydi. II. Dünya Savaşından bu güne Avrupa topraklarında yaşanan en bü yük soykırım işte bu yüzden tarihe geçti..

Boşnaklar'ı sadece Sırplar değil, Hırvatlar da parçaladı. Yani, Boşnaklar'a güne lerinden, Adriyatik tarafından Hırvatlar, kuzeyden Sırplar saldırdı ve Boşnaklar kaçacak delik bulamadılar.

Katliam ve soykırımdan geçirilen silahsız bir avuç Boşnak'ın dünyayla irtibat ku ması da imkansızdı. Bir nevi savaşların savaşı bu irtibatı nasıl sağlarız diye verildi. Y ni, Boşnakların üstüne tanklar tüfekler toplar sürülürken, Boşnaklar yiyecek bulam dı, su bulamadı, dünyaya haber iletemedi ve asıl savaş düşmanla değil 'irtibat' kurm girişimleri ile verildi.. Mesela, Bosna'da en ucuz şey et, hayvan, buna rağmen silahs Boşnaklar yıllarca aç yiyeceksiz kaldı. Mesela, Bosna dünyanın suyu en çok olan ü kesi, Boşnaklar susuz kaldı..

Çünkü yüksek ve dik dağlarla çevrili minik kasabalarında keklik gibi avlanıyo lardı ve dünya bu büyük **av parlisini** keyifle seyretti..

Bu yüksek dik dağlar Sırplar tarafından çevrilliydi. Çevrili olmayan bir kaç kaç küçük noktada da mayın döşenmişti. Hem **Saraybosna** hem **Gorazde** hem **Srebr nitsa** ve hem de diğer Bosna kasabaları dik dağlarla çevrili Sırp ordusuyla doldur du ve bu minik kasabalar topa tutuldu.

Burayı iyi anlayalım. Bu dik ormanlık dağlar, küçük kasabaların etrafında gökd len apartman gibi birden dikleşiyor. Buralara yerleşmiş Sırp topları, keskin nişancıla makineli tüfekler, stadyumun çim sahası kadar geniş liğe toplanmış Boşnakları, çolu **çocuk demeden öldürüyor...**

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bu minik kasabaların talihsiz coğrafyasını görmeden bu soykırım ve katliamların vahşiliğini anlamak mümkün değil. Ya nehre atlayıp geçeceksiniz, ki, nehirde taranıyorsunuz, ya mayınlarla döşeli ormanlıklara doğru bilinmez bir ölüm yolculuğuna gideceksiniz, ki, katliamların çoğu buralarda yapıldı...

Ve minik kasabalarının iki katlı evleri ve bir kaç camii duvarını siper yapmış Boşnak'ların dağlardan gelen top mermilerine karşı hiç şansı olmadı ve topluca öldürüldüler..

Bir yerde onbinlik kasaba halkı, başka yerde üçbinlik kasaba halkı tümüne yakını katledildi. Birkaç yüz kişi dağlara ölüm yolculuğuna çıktı ve çok az sayıda insan muciae kabilinden kurtuldu.

Boşnaklar bu savaşta ikiyüzbinin üstünde şehit verdiler ve hala ölülerinin sayısı bilinmiyor. Soykırım rakamları toplu mezarlardan çıkartılıp sayılanlar. Hergün yeni bir toplu mezar ortaya çıkıyor. Bu yüksek ve dik dağlarda daha kaç yüzlü toplu mezar var bilinmiyor. Ve ayrıca nehirlerde ölen binlerce kişinin cesetleri aranıyor ve akabetleri hakkında hiç bilgi yok. Bir **kelebek** türü bulmuşlar, söylentiye göre, sadece toplu mezarların üstündeki bir ot cinsine konuyormuş. İşte toplu mezar araştırmacıları bu kelebeklerin izini sürüp toplu mezarları ortaya çıkarıyorl..

Coğratyanın yanı soykırım alanının coğrafik yapısını yeniden tasvir edelim, çünkü her şeyi bu coğrafya anlatıyor ve bugün yeniden başlayacak bir iç savaşta aynı büyük vahşi tehlike sözkonusu, çünkü, bu kasabalarda başka bir yol yokl Sırp bölgelerinden geçmeye mecbursun. Coğrafyamız özetle şuna benziyor: Dik dağlarla çevrili minik kasabaları ortada bir sahkı bir tepsi gibi düşünün.

Yani, şimdi şehirdeki sokağınızın ortasına bir tepsi koyun, tepsinin içine yüzlerce Boşnak.. Ve apartmanların damları ve pencerelerinden bu tepsiye top atışları, keskin nişancılar, makineli tüfeklerle aleş açın ve yıllarca bu aleş sürsün..

Havadan karadan savunmasız, kuş değiller ki uçsunlar.. Üstelik dağların sık ormanları Sırp ordusunun kamufle olmasını yani gizlenmesini sağlıyor..

İşte kutsal toprağımız Bosna'yı ziyaretimizde ormanlar içinde kasabaları soykırımdan geçiren bu tankları, makineli tüfeklerin yerleşim yerlerini gördük.. Sırplar bu av partisine eşsiz zafer diyor. Masumları çocukları girtlaklarından kesip öldürmenin adına kahramanlık diyor..

Nehrin kenarına tepsi gibi yerleşmiş minik kasabaları çevirmiş bu yüksek ve karanlık ormanlık dağlara yerleşmiş Sırp ordıları, bütün Bosna kasabalarında aynı taktiği uyguladı. Kaçma şansı yok. Boşnakların yıkık harabe camii duvarına siper olmaktan başka hiç şansı yok.. Sırtlarını verecek bir duvar parçası bulamadılar, yüzükoyun yere yatacak, tam siper olacak bir küçük tümsek bulamadan katledildiler.

Savaş böyle sürdü, dünya seyretti. Bıldırcın, çulluk, ördek avları dahi daha zorlu daha yorucudur..

Ve bu çevrilip yoketme hareketi yetmiyormuş gibi, Sırp ordıları savaşın belli bölümlerinde hücuma geçip kasabaların içlerine girdiler. Ne mi yaptılar? Tüm kasabaları kazıyarak kökünden yok ettiler. Önüne çıkan çoluk çocuk genç ihtiyar demeden herkesi vahşice öldürdüler. Ya hangarlara doldurup işkencelerle öldürdüler, ya kasabanın ortasında toplayıp topluca ve eğlenerek ve dansederek öldürdüler..

Sırpların savaş taktiğini incelediğimizde tüm Bosna'yı kazıyarak, camisi, taşı, evi, çocuğu, yaşlısıyla, yani kökünden ve temellerinden kazıyarak imha hareketlerine girdikleri şimdi fotoğraflarla belgelerle ortada.

Öyle ki, onbinlerce insanı öldürmekle kalmadılar, camileri yıkmakla kalmadılar, yıkıkları camilerin temellerine kadar inip, her taşı kaldırıp attılar, bir gün burada bir cami vardı demesinler diye her taşı yok ettiler.. Şimdi bu taşların ya yerine ya karşısına hızla haç dikiyorlar.

Peki bu vahşi kazıma, yok etme, kökünden tüm Bosna'lıları öldürme girişimine rağmen bazı Boşnaklar nasıl ayakta kaldı. Şöyle. **Bazı Boşnaklar ölümüne ormanlık alanlara kaçtı, gizlendi, bazıları nehirlere atladı, bazıları son nefesine kadar savaştı..**

Savaşan şehirlerin başında Sarayova geliyor.. Sarayova Bosna'da tek ovası olan şehir, en büyük şehir. Fatih bu şehri, Trabzon'la aynı yıllarda fethetti. Ve bu ovanın güzelliğine hayran kalıp daha önce hiç yerleşim izi olmayan bu ovaya Sarayavo şehrinin kurulmasını emretti. Bu şehir bir ova üzerine kurulu ve etrafı yüksek dağlarla çevrili. Bu ovanın büyükçe bir kısmı Sırpların eline geçti. Boşnaklar bir kaç mahallede sıkışıp kaldı. Sarayova'yı çeviren dağların hepsi Sırpların elindeydi. Ortada keklik gibi kalmış bir avuç Boşnak, her gün keskin nişancılar ve top ateşleriyle son ferdine kadar öldürüldü.

Ama, bir avuç insan. Başlarında Alliya İzzet Begoviç.. Direndi. Bu direnişi akıl almıyor. İnanmak da mümkün değil. Ama gittik gördük. Bu direnişi ölümsüzleştirip mucizeyli imkan haline sokan bir tünel. Bir yaşlı teyzenin yıkık harabe evi içinden gizlice arkadaki dağlara sekizyüz metrelik bir tünel inşa oldu. Dünya tarihinde eşi benzeri olmayan bu kutsal direniş işte bu gizli tünelden taşınan yiyecek, su, ilaç ve silahlar sayesinde mümkün oldu. Diğer kasabaların bu şansı olmadı!..

Soykırım, katliamlar, acımasız insanlık dışı vahşet, burada, herşey ortada. Artık tarihin tartışacağı, karar vereceği bir şey yok. Tarihçilere pek iş düşmüyor, herşey ortada. Burada belgelerin yorumlanması diye birşey yok. Burada siyasetler, baskılar, dayatmalar, gizlemeler, kandırmalarla dünyanın bu vahşeti gizleme imkanı da yok.. İşte vahşet ortada!. Yüzlerce toplu mezar.. Onbinlerce çürümüş ceset!..

Kaç kişi kaçtı kaç kişi kurtuldu bilen yok. Hesaplar şöyle yapılıyor, toplu mezarlardan çıkarılar sayılıyor ve bir de kasabanın önceki nüfusuyla oran kuruluyor.

Sırpların adı Hitler'in adıyla artık yanyana yazılıyor. Sırplar toplu mezarlar ortaya çıktıkça gaddar zalimlerinin insanlıktan gizlenemeyeceğini anlayıp, yavaş yavaş durumu kurtaracak taflar etmeye çalışıyor. Ama hala ortaya çıkıp toplu mezarların yerlerini söylemiyorlar.

Sırp gaddarlığını anlatan Sırp işkenceleri bütün müzelerde fotoğraflarda. İnsan inanamıyor. Sadece, görgü tanıkları, fotoğraflar değil soykırım izleri. Binde bir de olsa tuhaf olaylar oluyor. Mesela geçtiğimiz günlerde ölmekte olan yaşlı bir Sırp, ölmeden önce, Müslümanlara yaptıkları zalimlikleri anlatmak istiyor. Ölüm korkusuyla son anda itirafa başlayan bu yaşlı Sırp'ın anlattıklarına inanmak mümkün değil. insan denen varlık bu kadar zalim manyak nasıl olabilir. İşte Avrupa'nın insan hakları, Soroslar'ı, insani kurumları, oturup, çalışıp, Sırp'ların bir insan nesli, yavrusu olarak bu kadar gaddar nasıl olabildi üzerine psikolojik çalışmalar yapması lazım. Ama Sırplar ve diğerleri, Almanya, Rusya tarafından korundu ve hatta silahla desteklendi..

Bu gaddarlık ötesi işkencelerin hepsini anlatabilecek durumda değilim, içimizde çocuklar da var, ama gün geçtikçe kitaplara yazılıyor, dergilere geçiyor. Her gün herkes yeni birşeyler anlatıyor. Sırp Faşistlerine Çetnik deniyor. Soykırımların başında bu adamlar var. Sembolik işaretleri kutsal haçın üçlemesi. Üç parmak işareti yapıyorlar. Şimdi otobüslerle Sırp kasabalarından geçerken, minicik çocukları bize üç parmak işareti yapıyor. Ve aynı minik çocuklar otobüs penceremizden bize girtlaktan kesme işareti yapıyor. Yani, katliamların balandırarak minicik çocuklarına öğretmişler. Ve şimdi minik Sırp çocukları, müslümanları gördükçe, bakın, girtlağınızdan nasıl kestik diye kahramanca böbürlenme işareti çekiyor. İnsan çocuğuna müslümanları girtlaklarından nasıl kestik, böyle kestik, diye öğretir mi? Üç yaşındaki bebeklerine gaddar bir kinle, hala zalimce katliam işaretleri yaptırır mı? Bu akıl almaz sahnelerin hangi birini anlatacaksın.

Hayatlarından ipe bağlanıp, motosiklette sürükleni çekilen Boşnak müslümanların mı? Birlerinesinin parmaklarından ikisinin kesilip üç parmak, yani kutsal işaret gereği, üç parmak bırakılan Boşnakların mı? Sandalyeye sıkıca bağlanan annenin önünde parçalanıp, kıyma makinesinden geçirilip ve etlerinin kavurma yapılıp annesine zorla yedirilen çocuğunun gaddar hikayesini mi? Bunlar söylenti değil, uydurma hiç değil, görgü tanıkları, fotoğraflar, ve binde bir de olsa imana gelip anlatan Sırplar hala orada!.

Srebrenica'ya giderken bir müslüman köyden geçtik, ki, orada müslüman Sırplarla müslümanlar içiçe yanyana yaşıyor. Ama sahneye bakın, gözümüzle gördük. Üçyüzün üstünde müslüman Boşnak köylüsünü zalimce öldürüyorlar. Bugün yeniden inşa olunan caminin önüne Boşnaklar bu üçyüz kişinin adını yazıp anıt diktiler. Dua ettik ve hüngürdeyerek ağladık.. Bir yaşlı amca geldi. Bu katliamlarda hiç kimse kurtulamamış. Amca katliam sırasında hangi deliğe gizlenip nasıl ayakta kalmayı başardığını anlattı. Ve ona, peki bu Sırplar nereden geldi, hangi yönden geldi dedik. Amca, yan komşu evi gösterip, orada oturuyorlar, bu gün hala orada oturuyorlar, komşularım yapıp dedi.. İşte Bosna'nın trajedisi', akıllalmaz öyküsü bu, gaddar katlimları yapanlarla hala yanyana yaşamak zorundalar.

Bugün, bu soykırımı gerçekleştiren Sırplar, bu soykırımlarla boşaltıkları köylerde oturuyorlar ve hızla kilise, haç inşaedliyorlar. Soykırımdan ayakta kalmış, beş, on müslüman Boşnak aralarında sessizce ve gerginlik içinde bekliyorlar. Hiç konuşmadan. Her an Boşnakları boğazlayacaklarmış gibi. Görüşme hiç yok. Ama komşular. Aynı küçük köy, aynı küçük kasaba içinde her an patlayacak ve her an yeniden başlayacak bir iç savaş gerilliminde ve hala kurbanlık koyun gibi bekliyor Boşnaklar!

Bu köylerde, bir kaç müslüman Boşnak, canını dişine takmış, bekliyor, camisini bekliyor, köyünü toprağını, Osmanlının mirasını bekliyor. Sırpların tam ortasında yaşamaya çalışıyor. Bizler, otobüslerle geçerken kapıya çıkıp bizi selamlıyor. Bize sarılıyor. Bir kaç müslüman genç, yaşlı, önümüze çıkıp bizi karşılıyor. Birçok zengin Boşnak batıya kaçıp yerleşti, ve onbinlerce mülteci bu korkudan hala tapusu kendinde olan toprağına yerleşemiyor. Ama bir çok Boşnak, burası atamın toprağı, camim burası, köyüm burası, öldürseler de katliamlardan geçirseler de toprağımı bırakmam diye direniyor.

Sırplar da işte bu direnişe dayanamıyor. Nerde cami görseler gidip karşısına kilise, haç dikiyorlar. Boşnaklar'ın topraklarının üstünde hak iddia edebilmek için, kökleşmek için.

Daldık gitbik, vakit geçiyor. Hızla Srebrenica'yı anlatayım.

Boşnakların dünyaya iki büyük isyanı var, iki şikayet. Dünya bu soruların cevabını veremedi. Birincisi silah ambargosu. Çünkü Sırpların silahı vardı. Silah ambargosuyla zaten silahsız olan Boşnaklar, tam teçhizatlı Sırp ordusu karşısında elli kolu çaresiz bırakıldı. Bu ambargo uluslararası bir tuzaktı. Ve Boşnakların bıldırcın gibi avlanmasına yaradı. Sırplar Yugoslav ordusunun silahlarına sahipti. Dünya bu silah ambargosunun savaşın tam ortasında uygulanmasının ne anlama geldiğini biliyor.

Avrupalı ve Amerikalı, Bosna'ya sessiz kalmaları yetmedi, bir de, zavallı, çaresiz, mağdur, katledilmekte olan bir halkın kendini savunması için, su, ilaç, gazlı bez gibi hayati ihtiyaçların tedarik etmesi dünya tarafından engellendi. Yugoslavya ordusunun silahlarına karşı Boşnaklar şurfben demirlerinin borularından tuhaf ilkel silahlar yapmaya kalkıştı..

Boşnakların ikinci büyük isyanı: Srebrenica! Dünya Srebrenica'nın cevabını veremiyor. Çünkü Sırplardan kaçmakta olan onbinlerce çoluk çocuk anne Birleşmiş Milletler'in askeri birliğine bizi korurlar diye sığınmak istiyor. Dünyanın barış gücüne kendilerini emanet etmek istiyor. Ancak, Hollandalı komutan, Sırpların esir aldığı kendi askerleri kurtarmak için, onbinlerce Boşnak'ı Sırplara yem olsun diye hediye ediyor. Hollandalı komutan Sırplarla aynı karargahta içki içip eğlenirken Sırplar işte bu sırada onbinlerce çocuk yaşlı nineyi soykırımdan geçiriyor.

Bu sahne Srebrenica'da gerçekleşiyor. işte bu yıl bu soykırımın onuncu yıldönümüydü ve bizler Srebrenica'nın yeni kazılan mezarlığındaydık. Kofi Annan da oradaydı. Wolfowitz de oradaydı, İngiliz Dışişleri Bakanı, Türk Dışişleri bakanı Abdullah Gül de oradaydı. Protokol yerinde iköyüz kişilik yabancı heyet vardı ve hepsi timsah gözyaşları dökmüyordu. Bu gaddar soykırımın onların gözleri önünde yapılmış ve hepsi susup beklemişlerdi.

Konuşmacı devlet bakanları utanmadan yine konuşmaları içinde de 'insanlık' gibi kelimeler kullandılar. Sonra, Boşnak çocukların hüzünlü acılı şarkıları başladı. 'baba anne nerdesiniz, nereye baksam yoksunuz' cümleleri ile başlayıp, tören alanına toplanmış ellibinin üstündeki insanın ciğerlerini delip geçen.. Sonra öğle namazı. Peşinden cenaze namazı. Mezarlığın hemen arkasındaki çayırlı tepeye onbinlerce Boşnak köylüsü gekli. Tören alanında toplam ellibine yakın insan vardı. Srebrenica'nın onuncu yıldönümünde bir de yeni açılmış bir toplu mezardan çıkarılıp DNA testleri yapılmış 650 ceset tabutlara koyulup defnedildi.

Oradaydım, törende! Bu mezarlığa daha önce açılmış toplu mezarlardan cesetler gömülmüş. Mezarların üstlerindeki çimenler yeni fışkırmış. Ama şimdi 650 adet yeni mezar açıldı. Hepsini başında anneler babalar yakınları.. Törenin, namazın bitip tabutların gelmesini bekliyorlar. Ama yüzlerce tabutun sahibi yok. Çünkü, tüm yakınları öldürülmüş..

Bosna Osmanlı'nın muhteşem alnı: Gökkubbe gibi yüksek ve güçlü sert dağların ülkesi. Osmanlı'yı tanımak isteyenler kütüphaneler, eski yazı metinlere, arşivlere değil.. Mutlaka'ya Bosna'ya koşmak zorunda. Hepinizi Bosna'ya davet ediyorum, yemeyin, içmeyin, durmayın, beklemeyin ve Bosna topraklarına koşun. Yalvarırım koşun..

650 tabut yanyana koyuldu. İnsanlar tabutların yanında hıçkırarak hatıra fotoğrafları çektiriyor. Boşnaklar, daha önceki toplu mezar törenlerinden dolayı deneyimli. Yani bu 650 tabut gece olmadan nasıl gömülecek.

Şöyle, mikrofondan hızla cesetlerin isimleri okunuyor. Tabutların hepsi düz yeşil çuhaya sarılmış. Bir de onlarca genç kıza beyaz melek elbiseleri giydirip açılan mezarların etrafında dizdiler. Tabutların yere dizildiği yerle mezarlık arasında yüzmetrelik bir mesafe var.

Tabutlar buradan alınıp mezarlığa götürülmüyor. Tabutlarla mezarlık arasında insanlarla bir tünel/koridor oluşturuldu. Yangına su taşımak için elden ele kasabaların dizilişi gibi. Tabutlar tünelin ucundan kaldırılıyor ve herkesin elleri üstünden mezarlığa doğru tabut tünelde yola çıkıyor.

Mezarlığın sert çamuru ve yağmur durmaksızın yağıyor. Mezarların her biri derin ve geniş kazılmış. Yüzlerce mezarın başında aileleri sabahtan beri çökünüş bekliyor. Tek bir mezarın, toprağının üstüne alnlıp kapanması yirmi dakikayı buluyor.

Bir çok tabutun sahipleri, tabutun altına giriyor ve başıyla tabutu kaldırıyor ve bu insan tünell içinden geçip mezarlığa götürüyor.

Hayatımda ilk defa bir seferde bu kadar tabuta el uzattım. Hayatımda ilk defa bu kadar tabuta dokundum. Ben de bu insan koridorunda sıraya girdim. Her gelen tabuta el atıyor, yanındakine doğru itiyorsun, hafif ilerleyen sıkışmış trafik gibi. Tabut taşımaktan kollarım kırıldı. Dayan Nihat, dedim, birazdan biter.

Yorulan hali kalmamış kollarımı arada bir indirip, hafif kültür fizik dinlendirip yeniden tabutların altına giriyorum, tabutlar bitmiyor.

Hayatımda ilk defa, çocukluğumdan beri merak ettiğim Boşnak dağ köylülerini izliyorum. Müslüman Boşnak kadınlar aralarında anlaşmış, hepsi beyaz tülbent giymiş. Onbinlerce köylü kadını. Hepsi Anadolu'nun herhangi bir köyündeki annelerden hiç ama hiç farkları yok. Hepsi yakınlarını gömmeye törene gelmiş. Ve annelerinin yanında, onbinlerce genç kız. Genç kızlarının hepsi uzun boylu, biçimli. İnce fidanları, çaşurbaz kadar güzel. Moda dergilerinde arasan bulamayacağın güzellikte onbinlerce birbirinden şık ve güzel genç kızı toplu mezar törenında buldum.

Bir kaç mezara küreğle toprak atayım derdine düştüm. Ama etrafımda binlerce genç kız. Her biri ağlıyor, tabutu sarılıp öpüyor, kokluyor, yere yıkılmış, çökmüş, için için gözyaşı döküyor.

Burası bir toplu mezarlık ve matem törenindeyiz. Ama bu kadar güzel kızı yanyana görünce. Bu güzellik mesleğim olur. Kızları izlemekten kendimi alamıyorum. Demek böyle oluyormuş Boşnak dağlı köylü kızlar. Herbirinin gözleri küçük ve gözleri derinde. Her biri Rumeli türkülleri, şarkıları gibi hüzünlü. Gözleri elmas yüzük taşları gibi, renkli ve ışıldıyor. Zarif ve asil bir havaları var.

Bunlar, köylü diyemiyorsun. Şehirlilerden daha güzel giyinmişler. Boyları poslan kıyafetleri ne kadar biçimli. Her biri ağbisine, babasına kardeşine gelmiş. Onbinlerce kız. Ama erkek yok. Erkek nüfusu işte gömüyoruz. Ve işkence hikayeleri bu kızlara yapılan gaddar ve manyakça tecavüzlerden yüzlercesini anlabyor.

Tabutlar kalabalığın ellerinin üstünden geçiyor. Yüksekçe bir tümseğe kurulmuş dünya TV'leri. Bizim tabut koridorumuzu çekliyor. Daha iyi çekebilmek için TV, vinç gibi hareket eden kameralar inip çıkıyor. Tabutlar hızla ve peşpeşe geliyor. Yüzlerce tabut hızla ellerinin üstünden geçiyor, yoruluyorsun. Arada bir koridordan çıkıp dinleniyorum. Çünkü kollarımda hiç güç kalmıyor. Bazı tabutlar kollarım güçlü değilse düşecek gibi oluyor. Tabut düşer mi, öğüm kopuyor, hemen altına giriyorum. Sağa sola bakıyorum, yardım ister gibi. bazıtan da el atsın diye.. Bütün erkekler tabut koridoruna dizilmiş. Sonuna kadar duracağım diyorum inatla. Ve mikrofondan isimler söyleniyor, Mehmet, Ramize, Abdullah, Mümin.. Ve en çok da Nihat adı... Tabutların önünde isimleri yazılı, geldikçe tabutlar önünden okuyorum. Ellerimin üstünden geçen tabutların isimlerini okuyup yorgunluğumu unutmaya çalışıyorum.. Çocukluğumun mahallesindeki tüm isimler burada, dergideki arkadaşlarının isimlerini anıyorum hepsinini ismi burada.

Ve Nihat ismi ne çok var. Kimi tabutlar çok hafif.. Muhtemelen ki cesedin sadece bir parçası bulunmuş, bir bacağı ya da kolası. Belki kimi bebektir. Kimi tabutlar çok ağır.. Saatler geçiyor tabut koridorundan hızla akan tabutlar bitmiyor. Az kaldı Nihat, dayan, diyorum...

Gücüm deliranım kesildi ve koridordan çıkmaya karar verdim, o an, tabutun numarası gözüme ilişti, 159!.. Yani, daha 159'dayız, geride 400 tabut daha var..

Kenara çekilip biraz dinleniyorum, yeniden koridora giriyorum, önümden geçen bir tabutun ismini okuyorum: Nihada yazıyor..

Tamam, yorulduk ama Nihat diyorum, bak, senin ismin, hadi yeniden bir koridora, uzan üstüne Nihada yazan tabutta, diyor, yeniden koşuyorum koridora!..

Nihada'nın tabutu geliyor, taşımakta kalmıyor, oksuyor, dokunuyorum.. Kimdir Nihada!..

Nihat Genç adını Nihada olarak değiştirmek istiyorum. Boşnak bir arkadaş buluyorum. Bundan sonra adım Nihat Genç değil, Nihada Genç diyorum. Mezarın başında tebessüm ediyor, Ağbi, Nihada burada kızlara verilen ad.. Küçük bir şaşkınlık yaşıyorum, ama vazgeçmiyorum, olsun, adımı Nihada koyacağım, bu küçük kızın adını alacağım.. Nihada'nın tabubunu takip ediyorum, önümdeki yazıya bakıyorum, yedi yaşında... Tabutu nasıl hafif, sanki içinde kuştüyü var, sanki tabut bomboş, sanki Nihada'nın cesedini bulamamış bir eli bir başı belki yalnız ayaklarını taşıyoruz şimdi...

Nihada! Tabutun üstünde yaşı, ismi. Yedi yaşında. Sırplar Osmanlı izlerini yok etmek için savaşı başlattıklarını söylüyor. Yani Nihada bir Osmanlı izi, son Osmanlı izi.. Yani, Fatih'in şimdi yaşayan en son kızı, en küçük kızı. Ama Nihada cumhuriyet de bilmez, Osmanlı da bilmez.. Nihada hiç konuşmamış... Nihada'nın tabutu altına giren yok, o halde, Nihada'nın da kimsesi kalmamış.. Nihada'yı taşımak için Türkiye'den iki otobüs gittik. Dönüp Türkiye'ye anlatayım Nihada'yı. Bir dahaki sefere yüz otobüs, bin otobüs, yüzbin otobüs gidelim. Anadolu, Türkiye, İstanbul hepimiz gelip Nihada'nın bu sahipsiz tabutunu kaldıralım..

Tabutlar karışıyor, yüzlerce mezarın arasına dalıyor, Nihada'nın mezarını arıyorum.. Nihada'nın başında bekleyenleri bulmak istiyorum, belki, sonra gelir onlarla tanışır, Bosna'ya uğradığa onlara uğrar, Nihada'nın evine girip çıkar bir yakını olurum. Nihada'nın sahibi yok. Nihada'nın tabutunu ben yerleştireyim. Nihada'nın üstüne toprağı kürekle ben atayım. Nihada'nın başında ağlayana ben olayım. Nihada'nın mezarı etrafında yırtınıp parçalanıp ağlayığ çamurlar içinde kendimi kaybedip paralanayım.. Nihada!.

Nihada, onlarca yıldır yazıyorum bu sütunda ama, senin tabutunu toprağa verebilecek sadece iki otobüs insan bulabildik. Burada yoklar. Avrupalılar yok, Diyarbakır'a koşan insanlık kurumları yok, Avrupa kitesinin hukuku yok, vicdanları yok. Hakimleri, yargıçları yok.. Boşnakların savaş müzesinde gördüm, ünlü bir Rus şairi Sırplara destek için gelmiş ve elinde tüfek, keskin nişancılık yapıyor ve yapaiken poz verip fotoğraf çektiriyor.. Boşnak müzesinde gördüm, elinde tüfek keskin nişancı, tepeye içki masasını kurmuş, tüfeğini kasabaya doğrultmuş ve yanında yanya kadar soyunmuş sevgilisine yumulmuş ve şehvetli zevk sarhoşluguyla kızı yalarken tüfeğiyle Boşnaklılara ateş ediyor.. Nihada bizi kim öldürdü? Sırplar mı, Dünyalılar mı? Birleşmiş Milletler mi, Avrupalılar mı?

Nihada! Fatih'in kızı olduğun için öldürdüler seni.. Nihada! Ardından ne dua okumak istiyor canım, ne ilahiler söylemek, ne de yakarmak.. Nihada! Büyüyecek, bir genç kız olacaktın. Sana burada atalarının şarkılarını söylemek istiyorum. Aşkımızın, ortak kültürümüzün şarkıları. Büyük üstadımız Dede Efendi'nin genç kızlar için yazdığı, neşeli bir bahar şarkısı... Dinle Nihada!.. Bak ne güzel ne neşeli şarkı, büyüseydin, aşıklarını söyleseydi sana.. 'kollarını boynuma dola'a canım... baharın zamanı geldi/ yavru ceylan gel gidelim/ yollarımız yeşillendi/ yavru ceylan gel gidelim..

Gel, gidelim buralardan Nihada!.. Gel gidelim yavru ceylan. Nazlı nazlı sekip gitmedin. Ah güzel ceylan. Ah şirin ceylan. Dönüp dönüp arkana, aşıklarına, bakıp gitmedin. Kalmışım gurbet ellerde/ a canım, kimsem yoktur, ağlar banal..

Bir daha bakıyorum Boşnaklı köylü güzelerine. Hepsi yarım. Servi gibi! Şimdi indi dağlardan hepsi sahnarak. Ah Nihada. Aklıma başka şarkılar gelmiyor.. Şimdi mezarına son defa sarılıp dokunacağım.. O Osmanlı kaleleriyle süslenmiş tepelere yürüyüp, toprağına biraz daha derinden gömülmüş Osmanlı'nın sarıklı mezar taşlarına dokunup hüngür hüngür ağlayacağım!

Geceye doğru gideceğim buradan Nihada! Ne insafsız memleketmiş buraları Nihada! Ölen yalnız sen misin Nihada!. Çeçen çocukları da öldürüyorlar, Irak'ta Felluce'de de öldürüyorlar. Nihada, üçüncü dünya savaşı çoktan başladı. Kim derdi üçüncü dünya savaşı müslümanlara karşı olacak. Üçüncü dünya savaşı müslümanları yok etmek için başlayacak. Ve üçüncü dünya savaşının cepheleri Osmanlı mirasına saldırıyla, yoketmekle kazımakla başlayacak.. Dur Nihada!. Sana bir kaç şarkı daha söyleyeyim.. Selahattin Pınar'dan mı bilmem.. 'Hasla kalbimde açılmış kanayan bir yarasın/ Seni ölsem de unutmam bana son hatırasın/ kaybolan cismini gönlüm nerelerde arasın/ Seni ölsem de unutmam Nihada, bana son hatırasın...

Dur Nihada, sizin buralardan Dramalı Hasan Efendi'den bir şarkı geldi aklıma... 'of of of goncalar açtı/ Bahar oldu yine gülmedi gül/ beni güldürmedi alemde/ Yok olsun bu gönül.. Ey melek ölmez isem sen ne elem çek ne üzül/ beni güldürmedi alemde/ Yok olsun bu gönül..

Yokolsun bu gönül Nihada!.. Yokoluyoruz Nihada!. Dudaktan kalbe akan bu aşk pınarları yok oluyor...

Nihada! Birazdan otobüs kalkacak. Toprağına sarılıp bir şarkı daha söylesem. Ağlamadan söyleyebilsem.. Dizlerine kapansam kana kana ağlasam/ O güzel saçlarını ben çözüp ben bağlasam/

Bir daha geleceğim bu mezarlığa Nihada! O güzel saçlarını ömrüm oldukça ben çözüp ben bağlayacağım... Bir dahaki sefer o güzel saçların bir böyüsün.. Önmeye geleceğim!

Sözl Bir dahaki sefere ağlamaya değil, şarkılar söylemeye geleceğim... Anadolu'dan küçük kız kardeşlerini buraya getireceğim, kelebekler gibi mezarına konacağız.

Nihat Genç

nihatg@leman.com.tr

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

LeMan PAF Takım

Hakkı Tuncay (Sinop)

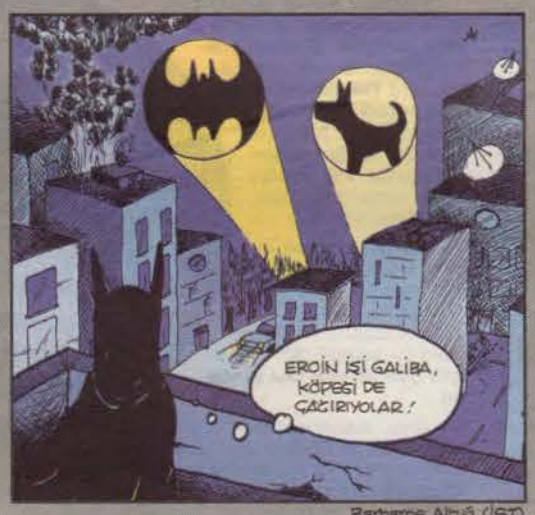
Ersan Arslan (Marmaris)

Sinan Oğuz (Ankara)

Erhan Güneş (İST)

Barbaros Altuğ (İST)

Levent Boz (İST)

İpek Özsüsü (Tarsus)

Ozan Bidircin (Adana)

İbrahim Büyükak & Fatih Akturan (Bursa)

Fatma Yıldız (İST)

Ufuk Ünal (İST)

Onur Karadumuş (Mersin)

Oğuz Karakaya (Ankara)

Zafer Dilekçi (Ankara)

Gökhan Akbaba (İST)

Yağız Sakallıoğlu (İST)

Yaşar Kemal Turan (Konya)

Paf Takım antrenmanının bu haftaki konuğu **L-Manyak** çizer **Cengiz Akın** oldu... 90'lı yılların başında LeMan'ın yetiştirdiği ilk genç çizerlerden biri olan Cengiz Akın, amatörlükten profesyonelliğe geçişini, karikatürün arşından çizgiromanı denemesini ve **Cabbar Baba 0070** tiplemesini anlattı. Eyvallah diyoruz...

Paf takım içinde ise İstanbul tayfası form tutmaya başladı gibi ama Anadolu kaplanları hala üzerlerindeki hamlığı tam atamadılar sanki. Ama forma savaşı da yavaş yavaş başladı desek yeridir. Her hafta aramıza yeni katılanlar da cabası...

PAF Takım Antrenörü Gürcan Yurt

LeMan Paf Takım'a katılmak isteyen genç mizahçıların aday formunu doldurarak, kısa özgeçmişlerini, 4 adet fotoğraf ve nüfus cüzdanı önlü arkalı fotokopisini karikatürleriyle birlikte **"LeMan Paf Takım Firüzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu/İSTANBUL"** adresine göndermeleri veya PAF takım toplantılarına getirmeleri gerekmektedir... Leman Paf Takım toplantısı her Pazar saat 14:00'de **"İstanbul Leman Kültür İmam Adnan Sok. No:20 Beyoğlu/İST"** 3 kattaki Paf Takım soyunma odasında! (Dikkat!.. Yazışma adresiyle karıştırılmasın!) Soru ve görüşler için: **paftakim@leman.com.tr** (e-mail yoluyla yapılan aday başvuruları geçersizdir)

Karikatürler İçin Teknik Bilgi: Karikatürler resim kağıtlarında, tercihen A5, A4 veya en fazla A3 boyutlarında olmalıdır. Sadece kurşun kalemle çizilmiş olan karikatürler yayınlanamaz! Kurşun kalemli çizimler (eskizler) çini mürekkebi kullanılarak tarama ucuyla çinilenmeli veya rapido, asetat türü kalemlerle mürekkeplenmelidir. Ardından da kurşun kalemler silinerek sadece mürekkepli, renksiz orijinal çizimlerin gönderilmesi gerekmektedir. Karikatürlerin yayınlanma ölçüsü de düşünülerek konuşma balonları okunulabilir ferahlıkta ve genişlikte olmalıdır...

LeMan PAF Takım ADAY FORMU

ADI :
SOYADI :
DOĞUM TARİHİ :
ÖĞRENİM DURUMU (OKUDUĞU OKUL VE BÖLÜM) :
ADRESİ :
TEL NO (EV) :
TEL NO (CEP) :
E-MAİL ADRESİ:
FORMA BEDENİ : S☐ M☐ L☐ XL☐
BANKA HESABI Banka :
Şube :
Şube kodu :
Hesap Numarası :

LeMan
Sayı: 715
22 Temmuz 2005 Cuma
Haftalık Süreli Yerel Yayındır

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd. Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazişleri Müdürü: Zafer AKMAR

● Müessese Müdürü: Ali YAVUZ ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Atilla ATALAY ● Melike ACAR ● Can BARIŞLAN ● Bahadır BOYSAL ● Olgun BUDAK ● Erhan CANDAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Ramize ERER ● Koan ERTEM ● Mehmet EŞİRİK ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Onur GÜÇEL ● Gürsel İÇOĞLU ● Kemal Kenan İRGİN ● Mustafa ● Adem ÖZDEMİR ● Sedat ÖZKAN ● Ender ÖZKARAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● Mehmet ÖZKANCIOĞLU ● Behiç PEK ● Şefer SELVİ ● Derya SAYIN ● Cage SAMANO ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer UĞURLUĞ ● Ahmet YUMAZ ● Yazı İşleri Koordinatörü: Ergin AKKAN (yazisleri@leman.com.tr) ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● Bilgisayar Tasarım: Cabbar OKÇU ● Murat YİĞİTŞAN ● Meri HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● Kaligrafi: Şevki SAYIŞMAN ● Renk Ayırma: M.ÖZKARA ● Ali Ekber USLU ● Montaj: Kadri ÇAVUŞOĞLU ● Engin ÖZDEMİR
● Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● Faks: 0.212.245 38 06 ● Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 Dahili: ● Posta: LeMan Matbaası Adresi: Altımyumurtalar Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● Matbaa Sorumlusu: Ali Polat ● Genel Dağıtım: BBD Merkez ● Adres: Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerinin tüm yayın hakları LM Yayıncılık'a aittir. Yazılı izin alınmadan hiçbir şekilde kopyalanamaz, çoğaltılamaz, yayınlanamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Akşamsaati

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Deutschland 1,60 EUR / Österreich 1,70 EUR / Schweiz 2,60 CHF Nederland 1,70 EUR / Belgique 1.70 EUR / England 1,20 GBP

716

29 Temmuz 2005 Cuma 152209 Sayı: 2005/31

1 YTL (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

Le Man

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.250.000 TL.

KALBİMİZDESİN

DIGIL.. MUGUL MIFT

- SORMA AVNİ, BİZ DE ÇOK ÖZLEDİK, BİZ DE...

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

PANTOLON

METİN FİDAN

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barşlan

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

GEZ MAHMUTÇUK

LEMAN EN KÖTÜ KARNEYE VE EN KÖTÜ ÖSS PUANINA MOTORLU SCOOTER VERİYOR

LEMAN MİZAH DERGİSİ
KÖTÜ KARNE
FİRUZAĞA MAH. DEFTERDAR YOKUŞU NO:47 BEYOĞLU / İSTANBUL

LEMAN MİZAH DERGİSİ
EN KÖTÜ ÖSS
FİRUZAĞA MAH. DEFTERDAR YOKUŞU NO:47 BEYOĞLU / İSTANBUL

mehmetfidan@leman.com.tr

Küçük AYŞE

ayrik@leman.com.tr

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

ÖSS'de 57 bin 163 öğrenci sıfır puan almış..

Bush'un bokunu bile Türkiye'de bırakmayan Amerika, 77 adet kullanım dışı asbestli zehirli gemiyi Türkiye'ye gönderdi..

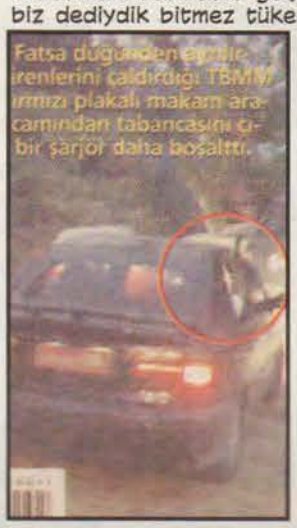

Ordu'da milletvekili düğününde milletvekilleri tabancalarını konuşturdu. Bazı milletvekilleri hızını alamayıp yedek tabancalara sarıldı.. Makam araçlarının camından havaya ateş açtı..

Yukarıdaki karikatür geçmiş zaman kapaklarındandır. Biz yazdıydık, biz çiydiydik, biz dediydik bitmez tükenmez serisi 2005'e 3 tertip..

Irak'ta, Amerika ve müttefiklerinin işgalinden bu yana 100 bin sivil Iraklı ölmüş..

Bize gülmeyi ve güldürmeyi öğreten ustamız **Oğuz Aral**'ı geçtiğimiz yıl bugünlerde 26 Temmuz'da kaybettik. Birbirinden değişik alanlarda binlerce dev eserе imza atan ustamız, sonsuzluğa göçmeden önce, yardımına koşmak isteyen insanlara "kimse rahatsız olmasın" diyerek sessizce gitti.Ancak yarattığı **Girgır**, var olduğu tarih diliminde Türkiye'nin en büyük sesi oldu. Ve efsanesi.. O ses hiç susmadı.. Öğrencileri, öğrencilerinin, öğrencileri bu geleneği sessizce sürdürmeye çalıştı, çalışıyor.. En yorgun anlarda, kapıda beliren dosyası kolunun altında bir ortaokul çocuğunun yüzündeki ışık, her seferinde ustanın yüzünü yeniden aydınlatıyor..

LeMan'da aramızda 20-25 yıl önce ustanın **Girgır** efsanesinin parçası olmuş arkadaşlarımız, ağabeylerimiz var. **Behiç Pek, Can Barslan, Mehmet Çağçağ, Tuncay Akgün, Atilla Atalay, Suat Özkan, Güneri İçoğlu, Kemal Aratan**... Elinizdeki dergide izinleri olmadan bazılarının o günlerdeki karikatürlerini sayfalara serpiştirilmiş olarak bulacaksınız.. Bu karikatürler ne Girgır'ı anlatabilir, ne de bu arakadaşları.. Ama hani derler ya geçmiş zaman olur.. İşte o zaman bu zaman.. Tanrı bütün mizahçılara Avni'nin saflığını nasib etsin..

İngiliz Polisi terör şüphelilerine ateş açma yetkisi aldıktan hemen sonra Brezilya asıllı masum bir ingiliz vatandaşını başından vurarak öldürdü..

Dinler savaşından medet uman ABD, Türkiye'nin Suriye ile yakınlaşmasından rahatsız oluyormuş..

ATO'nun araştırmasına göre Çiftçiler, sıfır büyüme ile yerinde saydı.. İthalat %60'a dayanırken çiftçinin ürettiği ürün tarladaçürüdü..

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

BAYIR GÜLÜ

Feyhan Güver

SIKILHAN

- Yarın Galatik zaman biriyle 34: 45 gibi mahallenin Jedi Tapınağı önünde Union toplantısı yapıyoruz Sıkılhan... Dakikada yetmiş iki nokta sekiz sayfa satan Harry Potter'ın yeni kitabının tanıtımı yapılacak... Kendini alternatif hisseden herkes geliyor, sen de geliyorsun...

- Kaç kırkbeş dedin sen Çağatay? Niye böyle şeyler söylüyosun?

- İnternetten böyle bir açılım yarattık, bütün ülke seferber desteği oldu lan! Jedi şövalyeleri, başkentli Batman'ler... Anadolu'nun karış karış toprağındaki bütün Legolas ruhu taşıyanlarımız... X- Men'ler... Klingonca bilenler... Olay bizi bile aştı, Bulgaristan Varna'dan bir grup büyücü okulundan atılmış genç... Abi bizim kuşak ayaklandı lan! Sokağa indik resmen...

- Orda kalın! İzinsiz gösteri şeysinden toplasınlar hepinizi bence Çağatay...

- Haklı davamız söz konusu durumu oğlum. Aramızda Jedi şövalyeleri var diyorum, kim kimi topluyo? Multimedya ekrandan Lucas Arts stüdyolarına bağlanıp destek alıcaz. Büyücü Okulu'ndan kitabın satışıyla ilgili son değerlendirmeler gelicek. İzmir'den Saruman bir arkadaş herkese ekstra enerji geçicek... Neo, seçilmiş insan olan bir grup kız da konser vericekler... Gel diyorum sen de yaşa bu olayı, hayatta ilk ve son kez... Aloo? Bak kapatıyosan... Varya senin bu Yıldız Federasyonu'nda yaşadığına dair şüphelerim var benim yaaa... Aloo? Harbi kapatmış, e hasta adam abi, bariz hasta yaa.

- Bak, gizli numaradan "Seni sevdim ne oldu, Efes'le Turcell zengin oldu" türü mesajlar atman tamam da... O paspasın altına kınk kolye bırakmak, babamın arabasının sileceğine kırmızı gül yaprakları serpmek... Haaa bi de Namwan FM'den sürekli Outkast parçaları istetip çaldırmak çok arabesk olmuyo mu Sıkılhan yaa?

- Ben olamam o Bunalgül, başka bir sapığı açıp taciz etmen gerekiyor! Dilim yani!

- Hadi bak, bizim bahçeye kutu kolalardan kalp yapıp ortasına koyduğun şişenin içindeki kağıda: "Kalbimdeki bir numaralı şişe sensin. Çok sevdim ama sen, sonuncusun" yazmanı şık bi hareket olarak alıyorum. Ama MSN'den girdiğin o "SeRsEri" nick'li karizmatik gizem adamı geyiğini yemem.

- Hiçbiriyim diyorum kızım yaa! Olasılığım değil!

- Peki tamam, o kutu kola şeysini Büzge'ye bir çocuk yapmış. Bak ben bu beyaz yalanımı feda ettim lütfen sen de bari MSN gizemini ortaya çıkar.. Aloo? Tamam, Çisil anlattı çocuğun biri yapıyomuş ona öyle... Ama bak, en azından paspasın altına kınk kolye bıraktığını saklama benden. Kınk kolye.

- Şişik kafa.

- Ama bu kadan da olmaz ki lütfen yaa... Sen de kadın ruhunu anlamak için bir parça tutkunun esiri olmayı denemelisin Sıkılhan! Herkes ilişkiye gizem ve rekabet katmak için bazı küçük beyaz sürprizler peşinde koşuyor. Bu böyle... Aloo? Sadece susarak mı olunuyo esrarengiz birisi... Sus bakalım.. İyi ben de susuyorum. Olmuyorum ki esrarengiz... Aloo? Bak tamam sen sustun ama... Aloo? Ben de yapabilirim bunu ama yaaa! Romantik mi oldun şimdi?! Yığıvranç şey. İlk insan dan bile önceki bi insansın sen.

- Selam koç, bir gece boyunca salyalı sümüklü ağlak bi kara gün dostu olabilicen mi çok sevdiğimiz değerli bi abimize?

- Mümkün diil. Şu sıralar ota bota gülen, şen şakrak, kahkaha tufanı profili çizmorum Hırgürkan kardeş...

- İyi o zaman, ortam maymunluğu jübileni yaptın bil! "Canalan" diye canımızdan çok sevdiğimiz bir abimiz bu gece sazlı cazlı bi ocakbaşı alemi devirecek. Dört yıllık super ibi sevdiğinden ayrıldı da. Gönül avutucaz, "O kaybeder Canalan Abim, kalandır aşında terkeden" gazı vericez, ağır alkol olayını müteakip soda limon kürüne girecez...

- Ben telefondan doğru sırt sıvazlayıp "Sana karı mı yok Canalan Abi" yapsam olmuyo mu?

- Ne karısı lan, sen Damızınur yengemize kaltak demeye mi getiriyosun! O herhangi bi karı diil.Ağzından çıkanı kulağın duysun şerefsiz yavuşak. Seni adam yerine koyup en acılı günümüzde aramıza sokuyoruz lambalık yaratma! Bugün Canalan abimizin kadehini tokuşturup; "Abi ben de sevdim ölümüne ama anlamadı" dedin mi? Ona ortama yakışan bir şür patlatıp acısına ortak oldun mu? Gözlerin doldu da sakladın mı? Bunları biz mi yapıcaz? Sen okumuş, kendi içine dönük, romantik bir adamsın... Bunları diyorum... Biz mi yapıcaz... Alooo? Dokuz gibi, alıcam seni... Mesaj atanım sonra... Ben mi yapıcam?

Atilla Atalay

KOCASINI BOYNUZLAYAN İKİ ÇOÇUKLU ÜNLÜ KADININ ADINI VERİYORUM!

Aksaray PAŞAOĞLU

Size şimdi eşini aldatan, yani halk dilinde **herifi boynuzlayan** güzel ve ünlü bir kadının aldatma öyküsünü anlatacağım.

Türkiye'de yaşayan herkes o kadını çok iyi tanıyor. Ama eşini boynuzladığını hiç kimse bilmiyor. İyi ama ben bunu nereden duydum? **Beşiktaş'ın Brezilyalı Yıldızı Ailton mu söyledi?** Yoksa **şarkıcı Arto'dan mı işittim?** İkisi de değil. Ben olayı gözlerimle gördüm. Onu size anlatacağım ve o kadının adını da az sonra açık açık etik harfleriyle buraya yazacağım. Onun **altın boynuzlu** kocası da aldatıldığını ilk kez buradan öğrenecek. Olayın en ince ayrıntılarına girip o gece orada nefes nefese sınsıklam yaşanan o mahremi tamamen sansürsüz gibi anlatmadan önce bakınız size bir ne anlatacağım. O ne'ini? İşte o... Na bu:

YATTIĞINIZ YERDEN AYDA 1200 EURO KAZANABİLİRSİNİZ!

Kendi hayatımdan bakınız unutamadığım bir **film karesi** var. 20 yaşındayım. **Batı Almanya** ile çirkin, asık suratlı puslu **Doğu Almanya'yı** ayıran **Berlin Duvarının** yıkıldığı gün. Ben de oradayım. Katama **Labada** veya **Ebegümeci** gibi sembolik bir şey takmışım.Çılgın gibi duvara kafa atıyorum. Koca duvar, arkasında çalışır vaziyette duran **"Trabant"** marka o pis külüstür **Doğu Alman** arabasının üstüne yıkılırken burnuma iğrenç bir koku geliyor. **Trabant marka arabanın egzos gazının berbat kokusu.** Geçen gece o aynı kokuyla ben kendimi **boğar** gibi uyanınca duvarı yıkıp odaya Trabant mı girdi diye bakınırken bakınız çok enteresan neyi fark ettim. **O, Trabant gazı değil.** Ama ses ve koku olarak Trabant gazına çok benziyor. Şu sıralar cin fikirli bazı Almanlar, Almanya'da konserve kutularında nostaljik **"Berbat kokulu Trabant egzozu gazı"** satıyorlarmış. Hem de **4 Euroya.** Hemen araştırdım. Gecede en az 10 kutu "Trabant gazı" çıkararak ayda 1200 Euro kazanmak mümkün. Yani? Yanisi şu: İşsizlik kader değil. Bir Türk'ün çok iyi para kazanmaması için inanın hiçbir sebep yok. Ben ciddi ciddi **konserve kutusunda fikir** satmayı da düşünüyorum.

ŞİDDET DOLU ARAP ALEMİNİN ÇOCUKLARA BAKIŞI

Yazımın başında size, eşini aldatan o kadından bilmiyorum söz etmiş miydim? Bakınız ben geçen yıl tatildeyken ne oldu? Enteresan bir iş görüşmesi için **yabancı uyruklu bir bayanla** butik gibi bonmarşe bir otelde gece yarısı görüşmenin tam orta yerinde dışardan bir takım tıkırtılar gelince ve garip sesler de geliyor. Bakınız gazetecilik dürtülerim beni dürte dürte sığır gibi hemen dışarı çıktım. Gördüğüm manzara ne miydi? Önce çok müstehcen olduğu için onu burada söylememin, benim ahlâki değerlerime uymayacağını düşündüm. Ama bakınız sonra çok şaşırtıcı ne oldu. **Sanki ısmarlama yapılmış gibi ahlâki değerlerime uyuverdi.** O müstehcen sahneleri biraz sonra anlatacağım. Ama ondan önce size **sevimli ikiz yumurcağın** tamamen göz yaşartan evlerinden ayrılma dramından bahsetmek istiyorum. Onlar cana yakın iki kardeş. Kaldıkları yerdeki görevliler onlardan birini **"minik çocuk"** diğerini **"Tombiş çocuk"** diye çağırıyorlar. Onlar ikisi de isimleri gibi son derece sempatik. **Şimdi size kanınızı donduracak bir** şey söyliyeyim **mi?** Şu günlerde onları kaçırmak isteyen caniler var. **Çocuklardan biri 495 kilo.** O çocuklar ne mi? Söyleyeyim. Onlar, **ABD'nin Hiroşima ve Nagasaki'ye** attıkları **iki atom bombası.** Orijinal adları **"Little Boy"** (minik çocuk) ve **"Fat Boy"** (Tombiş çocuk) Geleneksel Amerikan aile sevimliliğinin bir tezahürü olan bu minikler birkaç gün öncesine kadar **New Meksiko Eyaletinde Los Alamos National Laboratory** müzesinde sergileniyorlardı. Ama kalın **Ouadu** sakallı **Arap teröristlerin** onları çalarak kopya edebilecekleri ihtimaline karşı görevliler onları saklayıp yerlerine taklitlerini koydular ve tehlike biraz azaldı. **Arap âleminin masum bebekleri bile teröre âlet edebilir olması kanımı donduruyor.** O iki bıdığın evlerinden koparılmalarına **insan haklarımı yırtarcasına sıkarak** hançeremden isyan ediyorum.

HAPSE GİRMEYİ HAKEDEN KURUKARA BAKLA SOFA İNSANLAR: IRAKLILAR

Bakınız ben o butikpalas otelden dışarı başımı uzatınca nasıl bir manzarayla karşılaştım. **"O kadın"** karşı duvarın dibinde bir erkekle beraberdi ve üzerlerinde hiçbir giysi veya don mon hiç bir şey yoktu ve o erkek onun kocası değildi. Kocası o sabah oradan ayrılmışb. Ve onlar orada **çılgınlar** gibi aşk yapışıyorlardı. **"O kadın"**la göz göze geldik. Beni ünlü bir gazeteci olduğum için tanıdı mı bilmiyorum yada **olgun ve yakışıklı buldu da** ondan bakıp da olabilir. Şimdi size hepinizin tanıdığı o kadının adını veriyorum. Ama daha önce bakınız minik ama önemli bir olaya değinmek istiyorum. **ABD Florida'da** 30 yıl hapsi istenen **Debra La Fave** adlı müthiş gibi alımlı bir kadının avukatı, bakınız güzeller güzeli müvekkili için ne demiş: **"Debra, hapse girmek için fazla güzel"** demiş. Bu cümle beni inanılmaz beynimde şimşek çaktırdı ve ben uzun zamandır kafatasımın içinde **azgın eşek gibi** beyin çeperlerime **çifteler ata ata anıran** bir soruya cevap buldum. Sizce bir insanın güzel olması, onun hapse atılmaması için yeterli midir? **Bence evet.** Debra La Fave'nin avukatının o altın cümlesi bence sayın **Bush'a** hapis cezası veren **Irak Dünya abuk manyakları mahkemesine** de emsal teşkil etmek zorundadır. Size eşini aldatan o fettan kadını anlatıyordum. **O anda kadın birdenbire uçup gitti.** Onun kanatları var. Kadının adını vermiş miydim? Vereyim: onun adı **Kelaynak.** Şu günlerde, dünyada sadece Birecik'te yaşayan **Kelaynak kuşlarının** tek eşli olup olmadıkları araştırılıyormuş. Ben gözümle gördüm. **Kesinlikle tek eşli değil.** O kocasını aldatıyor ve ben şuna inanıyorum ki kahramanları kuş da olsa, dünyada kendini en çok okutturan yazılar, **hafif erotik olanlar.**

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ekitap@hurriyet.com.tr

tuncay@leman.com.tr karatan@leman.com.tr

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

UÇUBE karikatürler

KEMAL ARATAN

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Tripanazomigambiyetsizler Daral&Timsah ÇAĞCAĞ

AYRINTILAR

Artık 'düş kuramadığımı' düşündüm. Sonra, ondört kere, 'otomatik kapı' dedim içimden. Onbirinci'de neredeyse kusacaktım!.. Bunu yaparken, yani az önceki 'düş kuramama' meselesine kafayı takmışken, gene bir düşün içindeydim ki; irkilerek sonra farkettim. Ama daha çok, bir sayıklama gibi gelmişti sanki bana. Hayalin içinde, bir mekan, belirli bir zaman ve kişiler vardı ama, olaylar tutarsızdı ve kendi kendine ilerlemiyor, düzgün, ruhsuz bir akıl yürütmeyle onları zorla sürüklüyordum.

Kafenin alt katı, tenhaydı. Gene de, tek müşteri olan o kokuşan çifti rahatsız etmemek için, dipteki bir masaya geçip oturdum. Masanın hemen yanında, duvara asılı, büyük ekran bir televizyon vardı. Yerli müzik klipleri gösteriyordu. Kıçımda, bir sızı hissettim. Elimi uzatıp, arka cebime koyduğum küçük paketi çıkardım, masanın üzerine bıraktım. 'Bi poşete koyayım' demişti eczacı. 'Gerek yok' demiştim.. Yaşlandığımı düşündüm birden. Eskiden, ilaçlar ne saçma, ne anlamsız gelirdi bana; Anaanemin o kadar fazla ilaç kullanmasına şaşıp dururdum. Yıllar boyu sağlıklı kalmamam için hiç bir neden yok diye düşürürdüm. Küçük cebimde küçük ilaç kutularıyla dolaşıyordum işte! İçten içe, usulca çürüdüğümü hissettim. Bir çok şeye kafayı takınca ve burlann sonu gelmeyince, iuhum da çürüyor olmalıydı. En azından, bir zehir tortusunun bi yerlerde birikliğinden emindim... Büyük televizyona kafamı çevirdim.. Anlamıyordum.. Hele onlar, anlamak bile istemiyorlardı, teknolojiden filan!. 'Plazma Tv' denilen, görüntüleri daha net sunan, yeni teknolojik bir icata para verip satın almışlardı, ve işte, görüntüler gene iğrenç! Belki, anten veya kablo yayınla ilgili bir durumdu? Hayır. Bu kadan insanlara yetiyordu. Görsel, işitsel estetikle, pek az kimse kimse ilgileniyordu; ve nerdeyse bir hobi olarak. Halbuki, gözümüzün veya kulağımızın bize doğallıkla sunduğu birer anlama kâbiliyetiydi bunlar. Gene de, anlamıyorlardı işte. Stereo ses'le ilgili, bir adamla yaptığım tartışmayı hatırladım! Düpedüz bi korsan da değildi, bir dükkanı vardı ve sinemayla ilgileniyordu güya, yakından. Film'deki sesin stereo, yani çift kanal değil, mono olduğunu söylemiştim. Dinlemiş, 'ama çok temiz, güçlü bir ses' demişti. Surround, 5+1 gibi şeylere kafayı takmışlar, Stereo'nun ne olduğunu unutmuşlardı bu arada!. Bi türlü ikna edememiştim. Ses, bal gibi monoydu işte. Dinliyor, kulağı anlamıyordu ama... Büyük televizyonda oynayan, popçu çocuğa baktım. Eminim ki bu herifin evinde, kendi müzik arşivi arasında, yerli yabancı müzisyenlerin birkaç muhteşem albümü de mevcuttu. Ama birazcık bile onlar gibi olmaya gayret etmiyor, para veya başka bişey kazanmak için türlü şaklabanlıklar yapmaya devam ediyordu... Garson, siparişimi getirip önüme bıraktı.

'Benume' diye, tuhaf, hoş bir ismi vardı kahvenin. Sonra bir yerlerde çıkarırdığı, plazma ekranlar filan, modern bir alt salon, ve oldu sana 'Mydöner'!.. İngilizce kelimelerle, bi alıp veremediğim yoktu. Kelime alt alt tarafı. Neyine gıcık kapabilirim ki. Böylesine, saçmasapan bir değişim fenaydı asıl. Şovmenler bile dalgasını geçiyordu orda burda, yeni türetilmek istenen, özgün Türkçe kelimelerle. İlk duyuşta, çoğu kulağa saçma geliyordu elbet. On yıllara sarkacak bir süreçle ilgili, karmaşık bi düzenlemeydi bu. Dil'in, esrarengiz bir yolculuğuydu.. Hem, ne yani, 'yazıcı' çok mu nefis ve uygundu sanki? 'Printer' yerine, gayet de güzel 'yazıcı' diyorduk ve herkes anlıyordu işte.. 'Tarayıcı' da güzeldi.. Bir de, 'my' yerine, 'benim' veya başka bir ek uydurmasını becerecek kadar cesur olabilseydik keşke... Bu meseleyi biraz uzatınca, böyle şeyler söyleyenleri duygusal davranmakla filan itham ediyorlardı. Aksine, çok teknik ve oldukça ciddi bir durumdu. Birşeyler yapılacaksa eğer, elimizde mevcut olan, en değerli malzemeydi, dil... Bir sigara yakıp, televizyonu seyre daldım.. İki masa ötedeki sevgililer, birbirlerine iyice yaklaşmışlar, mmi mmi diye, herhalde güzel sözler fısıldıyorlardı.. Belki de, bir cinayet planı yapıyorlardı.. Böyle bir plan, gülüşerek, cilveli sözlerle ve arzulu iç çekişlerle yapılamazdı tabii..

Ketçap ve mayonez kutularının bulunduğu rafın kenarında, ayakta dikilen garsona, hesabı nereye ödeyeceğimi sordum. Yukarı çıkmayı düşünüyordum ki, kendisi hesabı getireceğini söyledi ve tekrar oturmak zorunda kaldım.. Eskiden, hesabı verir giderdik. Yeni düzenleme, böyleydi... Gene, büyük ekran televizyona döndüm. Bir banlı veya diski oynatıyorlardı herhalde. Aynı şarkıcı, yine çıkmıştı.. Aman tanrım, televizyon iğrenç gösteriyordu!. Eski mahallede, ilk televizyon aldığımız yılları hatırladım.. Üşenmez, yukardaki komşunun balkonuna çıkar, cam gibi oluncaya dek, her gün antenimizi düzeltirdim. Ben balkondayım; kardeşim dış kapıda, annem ise içerdeki odanın kapısında bekler: Oldu mu, oldu mu, oldu mu... Tamam, bırak öyle. Kesinlikle, tam öyle bırakamazsın. Bir santim filan mutlaka kayar. Anten düzeltmek, o yıllarda neredeyse en büyük hobimdi. Balkondanna çıktığım komşumuzun kızları da, benimle eğlenirlerdi o sırada. Televizyonları iğrenç gösteriyordu ve umurlarında bile değildi. Videolarını tamir etmiştim bir keresinde. Hepsi başıma toplanmıştı; bir bok da yapbğım yoktu. Kolonyalı pamukla, oynatıcının kafasını silmiştim sadece..

Bozukluğu tabakla bırakıp, yukarıya çıkarım... Hava biraz serinlemiş gibiydi. Bi yerlerden, biraz rüzgar esiliyordu... Sinemayı geçtim, kilisenin yanından yürüdüm, havuzun kenarından dolandım, dolmuşların geldiği yoldan aşağıya indim... ve sonra tekrar, geldiğim bütün yolu geri döndüm. Küçük ilaç paketini, kafede unutmuştum... Kasada duran adam, ilk önce pek birşey anlamadı. Sıcaktan şaşırmış gibiydi. Bilinci daha açık olan bi garson, elini oralarda bir yerlere sokup çıkardı, ve ilaç paketini uzattı... Sinemayı geçtim, kilisenin yanından yürüdüm, havuzun kenarından dolandım...

METİN FİDAN

BİZİM MAHALLE Mehmet Çağcağ

GIRGIR 1984

Ustam, öğretmenim, şans meleğim, iş ve aş arkadaşım, dostum, ikinci babam, güzel insan Oğuz Abim.. Cici bicisiz, yaygarasız, dangara dungarasız, reklamsız kuru kuruya bir anma oldu, kusura bakma.. Ama ben de bunu zaten senden öğrendim.. İçten sessiz ve derinden.. Muhabbetle. Oğlun Çağ.

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

TERELELLİ

PICTURES CAN BARSLAN

TP

Sunar

"Gerilim Korku Tırsı..."

HAYALET TESİSATÇI

Peşin peşin söyliyim... Yok söylemi-yim dibe geldiğinizde görüldüğü..

canbarslan@superonline.com

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"İKİLİ DELİLİK"

CEZMİ ERSÖZ

Arkadaşımız Cezmi Ersöz'ün bu haftaki yazısını teknik bir aksaklık nedeniyle yayınlayamıyoruz. Cezmi Ersöz'ün imza programı ise şöyledir.

Ömer Faruk Hatipoğlu, Ateşi Uzaklardan Yangın, Şiirler. Yom Yayınları
Akçay, 29 Temmuz Saat: 21.00-23.00 arası Akçay Kitap Dünyası standındayım.
Altınoluk, 30 Temmuz Saat: 21.00-23.00 arası Altınoluk'taki Kitap Dünyası standındayım.

Bergama'dan Dikili'ye Gençlik Buluşması

"Ben ise bu kadar uzun bir süre boyunca ve birçok konuğun ve sanatçının katılacağı organizasyonun uzmanı işi olduğunu, daha önce bu konuda tecrübesi olmayan kişiler olduğundanı söylüyor hiç değilse sürenin kısa tutulmasını öneriyordum," diyordu Nejat Yavaşoğulları, bundan tam yedi yıl önce.

Ama Dünya Gençlerinin Bergama Buluşması' yedi yıl sonra bile belleklerden kazınmayacak izler bırakmıştı. Bu buluşmanın heyecanını bu sefer Dikili'ye taşımak isteyen gençler yine "Biz yapacağız göreceksiniz" diyor.

22-31 Ağustos tarihleri arasında 10 gün sürecek olan Bergama'dan Dikili'ye Gençlik Buluşması, 'Barış ve Kardeşlik için Ege'de Buluşuyoruz' sloganıyla yola çıkarak işçi, öğrenci, aydın, yazar, sanatçı ve akademisyen çevrelerini bir araya getirmeyi amaçlıyor.

Cengiz Bektaş'tan (Yazarlar Sendikası eski başkanı) Nihat Genç (Yazar), Sunay Akın'dan, Şükrü Erbaş'a (Şair), Nejat İşler'den (Oyuncu), Olgun Şimşek'e (Oyuncu), ve daha birçok aydınla yüzyüze gelme imkanı sağlayacak bu kamp.

Türkiye'nin her yerinden gelen gençler, Uluslararası Gençlik Gecesi ile (Almanya, İngiltere, Fransa, Yunanistan, İspanya ve Suriye gençlik temsilcileri), dünya barışını vurgulayacak; Burhan Berken, Adile Yadırgı, Nurettin Rençber ve daha birçok müzisyenin ezgileriyle coşacak.

2500 gencin yer alacağı bu kamptaki atölye çalışmalarında (Tiyatro, felsefe, fotoğraf, şiir, resim, halkoyunları, müzik, dalış, heykel, kürtçe dil, kısa film, satranç) kendilerini geliştirecekler, hatta hiç farkında olmadıkları yeteneklerini keşfedebilecekler.

Evrensel Kısa Film Festivali kapsamında Erden Kıral (Yönetmen), Engin Ayça (Yönetmen), Aytaç Arman (Oyuncu-Yönetmen), Önder Çakırtaş (Yönetmen), Ayfer Atay (Yönetmen), Önder Çakırtaş (Yönetmen) ve Ümit Ünal (Oyuncu-yapımcı) jüri üyeliğini yapacağı kısa film yarışması düzenlenecek.

Elbette böyle bir etkinlik yapılırken çocuğunu annesine bırakmak zorunda kalan anne-baba adaylarının da hakları düşünülmüş. Kazım Koyuncu Gecesi'nde Kreş'te çocuklarının bakımı için bir ekip görev yapacak. Çocuğunun aşı bebeğiyle coşacak, bebeğinin ağlamasından dolayı etkinliklerden uzaklaşmak zorunda kalan ebeveynlerin etkinliklerini yaratıcılara lanet püskürmeyecek.

Kısacası bu düzenin çarkları içinde ezilmeden, yaşamın başka bir düzeyinin mümkün olduğunu gösterecekler.

Elbetteki böylesine kapsamlı bir organizasyonu birkaç satırda anlatmak mümkün değil. Daha fazla bilgi için görmek lazım

İletişim: Evrensel Kültür Merkezi, Evrensel Kültürsan A.Ş.
Tel:02123611668/021
www.bergamadandikiliye
gencl[illegible]@yahoo.com

GIRGIR 1983

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

I Paşabahçe, 6 Ağustos günü, Saat: 19.00-21.00 arası ge Kültür va Sanat Mer-m.

ale Enez, 13 Ağustos Cumar- saat: 19.00-22.00 arası Enez Sanat Festifali'ndeyim.

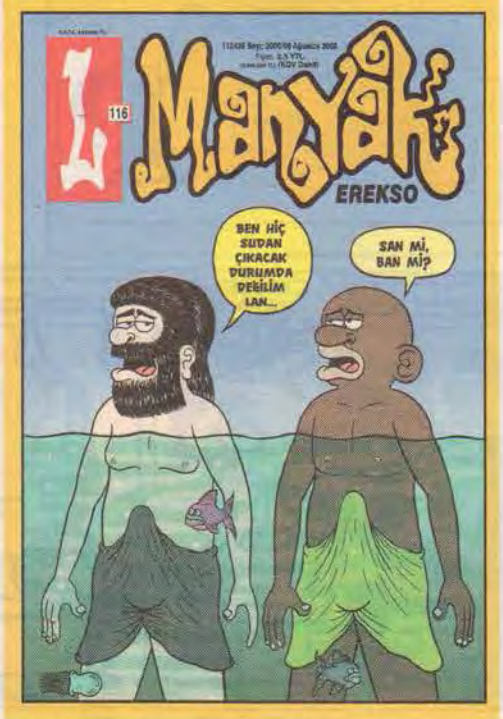
Bodrum, 18 ve 19 Ağustos Perşembe ve Cuma günleri saat: 21.00-23.00 arası, **Bodrum'da ki Bizim Kitabevi**'ndeyim.

Datça, 20 Ağustos, saat: 21.00-23.00 arası **Haluk Çetin** ve **Vedat Sarkman**'la beraber **Can Şenlik**'deyim.

Dönüşleri Muhteşem Oldu...

L-Manyak Ağustos sayısında sevenlerine kavuşuyor.

LEHCE-TÜL HAKAYIK

kemalkenanergen

Süs Köpeği : Köpek şeklinde süs yani...

Duş Perdesi : Nihayet Hacıvat'la Karagöz'ü banyo yaparken görebilicez...

Motor Sporları : Step, aerobic, cümbür cemaat yalancı bisiklete binmeç vb...

Timsah Derisi Pantalon : Şimdi ahirette timsah senden prezervatif yapıp çükünz taksa yeridir, ne diyim...

Aptal Sarışın : Bütün esmerlerin kendini kurnaz zannetmesi çok daha büyük bi angutluk ya neyse...

Damla Sakızı : Sakız damlasının tersi belli ki. Bunda anlamıycak ne var?!.

Kelebek Makarna : Ulan zaten bir günlük ömrün var, onu da tencerede fokurdayarak geçiriyosun enayü !..

Heyt : Küçük mutluluğa erkeksi sevinç...

Beyaz Önlüklü Uzman Reklamı : Bir de şaşkaloz ev kadını rolünü bile yapamayan şaşkaloz bi ev kadını koduk mu detercan kapış kapış gider usta...

Düşük Bel : Düşük kötte gene yüksek bel oluyo ya en çok ona uyuz oluyorum...

Tapınak : Yere kapaklanarak tapınılan yer...

Da Vinci'nin Şifresi : Ne olucak mınakoyim, doğduğu yıldır. Benim bütün bankamatikler öyle mesela...

Şımarık : Şımarırken kasılmış, kalmış manyak. Çok acı çekiyo olmalı...

Hünkar Beğendi : Bana ne, ben beğenmedim. Hünkar kakasını yese biz de mi yiyelim yani?..

Hamster : Sosyetik sıçan...

Diş Minesi : Hele bi de diş Mine'nin dişiyse seyreyleyin şamatayı. Hah hah hah. İlahi ben...

Çin Tavası : Denedim gerçekten de yavru köpeğin kaçamayacağı kadar derin...

İstop : Sanki aynı oyun Amerika'da stoop diye oynanıyomuş gibi bir havası var ama hiç sanmıyorum...

Eski Dilde Su : Şor...

Kırık Leblebi

suatozkan@leman.com.tr

SUAT ÖZKAN

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BREZİLYA'DAN "KAKA"YI ALACAZ DEDİĞİNİZ BUMUYDU ULAN...

SPOR KLÜBÜ GSK

KENDİSİNİN BONSERVİSİ SÜPER YÜKSEK ÇIKTI...

KAKA'NIN KAKAŞI BU ABİ!..

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

SAHTEBAZ YAYINCILIK SUNAR!

Hiçbir yerde yayınlanmamış en güzel AKDENİZLİ EMEL fıkraları

Kadının biri ağaca çıkmış, inemiyormuş. O sırada **"Akdenizli Emel"** oradan geçiyormuş. Kadına bir ip atmış **"Hoydaa, buru beline bağla ayol"** demiş. Kadın ipi beline bağlamış. Bizim Emel ipe asılmış. Kadın paldır küldür ağaçtan düşmüş. Etraftan: **"yahu Emel ne yaptın sen!?"** demişler; Emel başını kaşımış. **"Beri vaktiyle ayrı yöntemle kuyudan da adam çıkarmıştım. Ama... ama bu adam değil. Kadın bu! Hoydaa beri ne yaptım ayol"** demiş...

BAAK-KAL AAMCAA... BANAAA BİİR MALTEPEE OLU... BİR KOLA LAAYT--ULU--BİİR TAANE DEE TOP KEEK AMCAA!..

PARASI?

OOEE...PARAA.. O NEE?..

ÖTEKİLERİ BİLİYOSUN AMA ESSOLU.. EŞŞEK...PARAYA GELİNCE BİLMİ.. YOSUN..!

AFEDERSİNİZ AMA BU ŞEKİLDE MAĞAZAMIZA GİREMEZSİNİZ...

BU YAPTIĞINIZIN ÇOK AYIP OLDUĞUNUN FARKINDASINIZ DİL MİZ?

kitapla/e gitmek yasak

BMİR VAZ...

İNSAN MISINIZ ULAN SİZ?..

KAHRAMAN MAŞA ESAT

OHH...TUZLU SU ÇOK İYİ GELDİ AYAKLARIMIN ARASINA...

SİZE ÇARPIP KAÇAN TAKSİ'NİN PLAKASINI ALABİLDİNİZ MİZ?

ALDIM..!

TRAFİKTEN MEN EDİCEZ ONU...

NEE?..DELİRDİNİZ Mİ SİZ?.. 300 MİLYAR VERDİM BEN O TAKSİ PLAKASINI ALABİLMEK İÇİN...

KEDİNİZİN KÖŞESİ

Sayın hocam, aylak gezip yaparken üst dudak antellerim sağa sola dayandığında beynime bi yerden şekilli şekilli olgular bulgular geliyo. Antellere bi yerden yayın mı karışıyo hocam yaa?

Rumuz: Algı

Cevap: Yavrum benim. Hiç onlar. Kedide hiç alttır. Beş ileri bir geridir. Geri olan kuyruk fonksiyon. Cimcikalarını çıkar, koltuk kenarında hittın hittın yap.

Biraz da Savaşalım...

NE KUŞU LAN! O BİZİM KOMUTAN.

dikkat: yan çeviriniz...

LIKIR LIKIR

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

YENİ BİR İŞ BULDUNUZ DEMEK, ÇOK SEVİNDİM, BUNA ÇOK İHTİYACINIZ VARDI... BU KEZ UMARIM MUSİKİ VE SANATLA İLGİLİ BİR İŞTİR... YOKSA KONSERLER Mİ VERECEKSİNİZ, YENİ BİR KORO MU KURULUYOR? HOCALIK MI TEKLİF EDİLDİ BİR ÜNİVER SİTEDEN? NE İŞİYMİŞ BU MERAK ETTİM?..

SANDAL BAŞI İŞİ... SABAH SEKİZ, AKŞAM SEKİZ ...

SANDAL BAŞI İŞİ Mİ?..

BİR MASA BAŞI İŞİ BULAMADINIZ GİTTİ...ANLAŞILAN YİNE SANATINIZLA İLGİLİ BİR İŞ DEĞİL BU...

EEE DOSTUM, NASİP KISMET, VARDIR BUNDA BİR HİKMET!.. İŞTE GELDİK İŞE KOYULALIM...

CANKURTARAN

SÖZ KONUSU İSTANBUL OLUR, HELE DE ESKİ NOSTALJİK PLAJLAR YENİDEN AÇILIR DA BANA VE SANDALIMA CANKURTARANLIK İŞİ TEKLİF EDİLMEZ Mİ... YAZ SEZONU İÇİN AYDA 400 YTL MAAŞ VERİYOLAR... DAHA GİRADA MENEKŞE VE FLORYA PLAJLARI VAR...

KOCA SANATKÂRA, MUSİKİŞİNASA, GÖNÜL İNSANINA SUNULAN ŞU İŞ TEKLİFLERİNE HEP ŞAŞIRDIM, SİZİ TANIDIM TANIYALI... BİR KERESİNDE DE BİR TANKER BATIĞINA DENİZ FENERLİĞİ YAPTIR-MIŞLARDI SİZE..!

CADDEBOSTAN PLAJI...

KAÇ ÇABUK BOMBA YUKARI FİLAN GİTMİYO- ÜSTÜNE RESİM YAPMIŞLAR.

ÇEKSENE KAFANI BİLADER KIZI KESEMİYO-RUZ.

GİRGİR 1983

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Tikanma

enderoz@leman.com.tr Ender Özkarraman

İçimdeki ses bazen, gideceğim yerde bir sorunla karşılaşacağımı haber verir...

Çocuğu her zaman götürdüğüm park!.. Ama.. bir uğursuzluk bulutu mu dolaşıyor etrafta?.. Yoksa bana mı öyle geliyor?..

AA PARK?.. KAYCAZ KAYCAZ, VIŞŞT.. VIŞŞT..

DUR BAKALIM!..

HANGİSİ.. ŞİMDİ GERİ DÖNMEYE KALKIŞSAM ÇOCUK HUYSUZLUK EDECEK... KALSAM; İÇİMDEKİ EVHAM BENİ YİVİP BİTİRECEK.. HANGİSİ?..

PARK.. PARK!..

Babalık böyle bişey olmalı: Bir çocuk dünyaya geliyor ve kısa bir müddet geçmeden bütün kararları senin yerine alıyor!..

?

KAYCAZ KAYCAZ..

Sallanma işi bitiyor galiba. Yavaşlıyoruz... evet-şimdi ineceğiz; Hop!.. çok iyi...

Sıra kaydıraklarda!.. Merdivenleri tırmanıyor.. Allahım n'olur düşmesin.. yavaş...

ALLAHIM N'OLUR DÜŞMESİN.. ALLAHIM N'OLUR DÜŞM..?..

AAH!.. YARDIM EDİN LÜTFEN, KIZIM...

KIZIM KAYDIRAĞIN İÇİNDE KALDI, N'OLUR YARDIM EDİN!..

MERAK ETMEYİN HANFENDİ ŞİMDİ ÇIKAR!..

ÇIKMIYOR.. İÇERDE TUHAF BİŞİ VAR.. N'OLUR KIZIMI ÇIKARIN ORADAN!..

TUHAF BİŞEY Mİ?..

Tuhaf bişey ha!.. hay Allah.. aklıma bişey geliyor ama.. olabilir mi? Diyarbakır'da çocuklara dağıtılan oyuncaklarla ilgili bir hikâye çizmiştim hani!..

BİR ANEKTODU UNUTMUŞUM...

Bütün günümü parklarda; çocukları seyretmek üzere geçiren o adamı şimdi hatırlıyorum!..

?!!

BİRADER, SENİN ÇOCUK HANGİSİDİR?..

Bİ OYUNCAK VEREYİM, SEVİNSİN!..

BENİMKİSİ.. BURDA DEĞİL KURBAN!

İSTANBUL'A KAÇMIŞ..

İSTANBUL'A KAÇMIŞ HA?.. Burada uyuşturucu ve uçucu madde bağımlısı binlerce Oralı çocuk var ve ne yazık ki birçoğumuz onları aklının bir köşesinde dahi tutmayı başaramıyor!

HİŞŞT!.. KALK BAKALIM ARTIK.. SABAH OLDU!..

PLATH..

?!!

PLATH!

AHH.. N'OLUR SÖYLEYİN NE VAR ORADA?..

Bİ DAKKA HANFENDİ-

-HIMPF-

GECEYİ KAYDIRAKTA GEÇİREN BİR ÇOCUK!!! Bu TÜRÜN ADINA KAPKAÇÇI TİNERCİ YA DA PİSLİK DİYENDE VARDIR!..

?

AAA!..

Bana tıkalı boruları açan tesisatçı muamelesinin yapıldığı bu olaydan sonra artık bu parka gelmemem lazım!.. Aksi takdirde oğlum bu kaydıraktan kaydıkça onun neşeli çığlıkları yerine açılan lavabodan akan suyun çıkardığı o sesi duyacağım:

GROORRHHHH..H..

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Nihat Genç

KUTSAL TOPRAKLAR BOSNA II

ABDULLAH SİDRAN

İçimizdeki hain çukulan, ancak, kürek kürek onuru vatan toprağı taşıyan kahramanlar kapatabilir.

Halkımızın kurtuluşu varlığımızın en büyük sevincidir. Entellektüeller zaman zaman şeytani bir can sıkıntısıyla zihinlerini oyalar ve sağa sola yalpalar ve beşikte katledilen minicik yavrulann feryatlannı duymazlıktan gelirler. Söz, müzik, sinema, edebiyat, yani sanatlar nihayetinde kurmaca'dır, gerçek olan, bu kurmacanın bağımsızlığa, özgürlüğe, onura, vatana, kardeşliğe ne kadar benzediğidir. Aydınlann nihai amacı, olağanüstü efsanevi çabası, insanlığın, ülkesinin destanlannı kaleme almak. Öyle haksız, acımasız savaşlardan geçiyoruz ki aydınlar, kalemi, müziği, sinemasını bırakıp savaşmaya cephelere koşuyor. Bugün sizlere ülkesi Sırplar tarafından çevrildiğinde yazarlığı bırakıp eline silah alıp ülkesinin en sert dik tepelerine tırmanmış bir kahramandan söz edeceğim.

Bundan yirmi yıl önce Türkiye'nin genç aydınlarına, büyüyünce kimin gibi olmak istersiniz diye soru sorulsaydı, hemen hepsi Emir Kustirica adını verebilirdi. Çingeneler Zamanı filminin ünlü yönetmeni.

Kusliiica üzerine hayranlıkta tartışlığımız entel yıllarım geliyor aklıma. Sonra işler sarpa sardı ve Kustirica gözümüzden fena düştü.

İşte şimdi, Sarayova'ya yüzeli km. uzaklıktaki küçük bir kasaba Gorojde'ye giriyoruz. Abdullah Sidran'ı ziyarete. Artık içimizden tek kimse Kustirica'ya hayranlık duymuyor. Hepimiz Emir Kustirica'dan soğuduk. Nefret ettik. Şimdi çok kuvvetli ve yoğun duygularla Abdullah Sidran'ı ziyaret ediyoruz.

Abdullah Sidran'ı minik kasabasının küçük iki katlı evinde buluyoruz. Bu iki katlı, çatısı A harfine benzeyen evlerden Bosna'da binlerce var, kimse farklı ev sevmiyor, şu suluboya tablolarda çizilen masalsı evlerden.

Sidran, Dolly Bell'i Hatırlıyor musun, filminin senaryosunu yazmış ve Kusturica çekmişti. Bu film Venedik'te Altın Aslan ödülü aldı. Yine Sidran'ın yazdığı Kustirica'nın yönettiği Babam İş Gezisi adlı film Cannes'da Altın Palmiye ödülü aldı.

Dünyaca ünlü yönetmen Emin Kustirica'nın en iyi iki filmi sayılan, sinema eleştirmenlerinin halen öve öve bitiremeyip dünya listelerinde en başa yazdığı bu iki filmin senaristi Abdullah Sidran'ı bir gün evinde ziyaret edeceğimiz hayallerin hayaliydi benim için.

Kustiiica'yı bugün dünya baş tacı ediyor. Son. Cannes film festivalinin dahi onur başkanıydı. Ancak Sidran'ı hatırlayan yok. Arkadaşlıkları ortadan bölen, vatanları haldında karalanıydı. Bu arkadaşlığı bölen şey, vicdan adına dünyayı insanlığı da bugün ortadan ikiye böldü.

Şöyle, Kustirica Boşnak kökenden, adı müslümanca Emir, ama o Bosna'yı yalnız bırakb, bugün sokaktaki Boşnaklar Kustirica için o hain çıktı, diyor.

Bir büyük insanlık sorusu bir büyük vicdan problemi, bu. Kustirica'yı Avrupa halen çılgınca alkışlıyor, neden? Ve neden Boşnaklar Kustirica'yı hiç sevmiyor. Çünkü vatanını sattı. Boşnaklar, bugün Sidran'ı yere göğe koyamıyor ve en büyük milli kahramanları olarak görüyor.

Kustirica şöhretini senaryolarını yazan Sidran'a borçluydu. Arkadaşların arasını Bosna savaşı açtı. Kustirica Bosna'ya ihanet etti, Sırplar gibi konuşmaya başladı. Ve bizim Bosna'da olduğumuz günlerde, Sırp tarafından açılmakta olan bir kilisenin açılış törenindeydi. Sorsanız, hoşgörü, birliktelik, kültürler arası gibi laflar söyleyecektir. Ve böyle böyle, Kustirica'nın ismi dünyada büyürken Bosna'da kendi halkı arasında efsanesi sona erdi.

Gorojde belki de Bosna'nın en küçük kasabası. Sırp çılgınlığının insanlığı utandırdığı minik kasaba. Her Bosna kasabası gibi önünden zümrüt renginde nehir akıyor ve her Bosna kasabası gibi etrafı yüksek ormanlarla dolu dağlarla dikleşiyor.

Sidran, hem şair, hem senarist, hem de bugün Bosna Hersek'in en çok izlenen Hayat TV kanalinda haftalık yorumlar yapıp halkıyla konuşuyor. Sidran sıkı entelektüel. Yapı Kredi'den Türkçe'ye çevrilmiş Boşnak şiirler antolojisinde onun da beş\altı şiiri yer alıyor, arayan bulur.

Kısaca boylu, şişmanca ama çok diri, altmış yaşlannda. Kalp krizi riskiyle yaşıyor. Savaş bitikten sonra yıllarca uğraşıp bugünkü iki katlı tipik Bosna evini zor bela alabilmiş.. Küçük kızlan çini'den kutsal kaseler gibi ışıldıyor, sapsan. Bizleri kapıda, minik kızlan, hanımı ve başörtülü kaynvalidesi nine karşıladı. Bir halkın kurtuluşuna öncülük etmiş ve artık ismi Bosna Hersek'in kutsalları arasına girmiş Abdullah Sidran'ı nihayet gördük.

Emir Kusturica

Bosnalılar milli savaş kahramanlarını Bosna milli bayrağının üzerindeki zambaklardan dolayı altın zambak, diye ödüllendiriyor. Ve Sidran için Boşnaklar yaşayan en büyük altın zambak, diyor.

Bu, onuitann onuru. Çünkü, Sidran, yazmayı, çizmeyi bırakıp cephede savaşb. Katliamlann ortasında, silahsız, maçdur, ilaçsız.. dünyayla irtibatsız yıllarca savaşb. Bir asker kurmacan gibi, büyük bir asker rübeyle savaşb.

Gözleri önünde halkını soykırımdan geçirdiler, yani başında yüzlerce Boşnak genç şehit düştü. Küçük kasabası büyük bir mezarlığa dönüştü. Gorojde bir ölüler şehitler ülkesi oldu.

Zaten, bir bahar sonrası, yaz ayında kasabaya girdiğimiz halde, kasaba, soğuktan donmuş, sırtına haçlarla hain kan bıçaklar saplanmış mazlum görüntüsüyle her şeyi anlatıyor.

Ayakta kalanların bakışlarında, yakınları, ailesi, çocuklarının vahşice ölümlerini görmüş şiddetli bir kin, nefret yoktu. Ayakta kalanlann bakışlarında derin ağlamaklı, hüzünlü gözler vardı..

Bir kardeşler topluluğu Sovyetler'in nasıl bu kadar gaddar olabildiğine hala inanamıyorlar. Kardeşler topluluğu nasıl kanlı canlı vahşiler topluluğu olabilirmiş ve birbirlerini bu küçük kasabada doğramışlardı. Yüzyıldır materyalist, ateist eğitimde geçen insanlar iki günde en ağır zalimce dindarlaşıp Ortodoksluk ve Katoliklik adına Müslümanları soykırımdan geçirmişlerdi.

Yani yüzyıl dinsiz yaşamış insanlar iki günde din savaşı çıkarıp komşularını katlettiler. Ve katlettikleri her yere bugün haç ve kilise dikiyorlar.

Sidran bir yazar olarak, Bosna davasını dünyaya anlatmak ve dünyayla irtibat kurmak ve dünyadan yardımlar toplamak ve dünyada konferanslar tertipleyip dünyanın ilgisini Bosna'ya çekmek için Bosna'dan kaçabilirdi.. Sidran birkaç kez gizlice Bosna'dan ayrıldı ve hemen geri döndü. Oysa sıkı bir entelektüel olarak batıya davayı anlatmak bahanesiyle batıya yerleşip dönmeyebilirdi.. Ama, asla cepheyi terk etmedi, o yıllarda Bosna'dan çıkmak da zordu, ginneyde..

Ve, hayatı, kitaplar, senaryolar, şiirler entellektüel uğraşlarla geçen Sidran'ın altının ucundan hiç ülkesinin bir gün asker kahramanı olacağı geçmemişti.

Hem sanatçı hem kahraman nasıl olunur? Bunun cevabı çok zor. Ancak, bu minik kasabanın yüksek dik dağlarındaki kan kırmızı yirmi metrelik çamlan görerek büyüseydiniz... Bu minik kasabanın tepelerini karanlıklaştıran kara çamlardan milyonlarcasını görerek büyüseydiniz.. Bu minik kasabanın dağlarını çevirmiş efsanevi güzellikte süs ladinlerini görerek büyüseydiniz... Ön beş yaşındaki ve çocukluk arkadaşlarınızın hemen yanınızda yere yatırılıp gırtlaklarından vahşice kesildiğini görseydiniz, Bu sorunun cevabını veirdiniz.

Ve çolık çocuk nine bu minik kasabanın ortasında, uzun süren meşhur donduncu kış aylarında bu dik ormanlıklan çevirmiş Sırp topçularına nişangah olsaydınız... Ve dağlara kaçarla örtülüp mahsur, çaresiz, ilaçsız, silahsız kalsaydınız.... Siz de Sidran gibi silaha sarılırdınız, siz de Kustirica'dan nefret eder, bu sahipsiz halkı neden bırakın diye isyan ederdiniz?..

Ya da Kustirica gibi, ben savaşa karşıyım gibi entel laflarla başlayıp Sırplann katliamlarını görmezlikten gelen ama çağdaş Avrupa'nın sessizliğini haklı çıkartacak vicdansız ve ruhsuz kelime oyunları yapabilirdiniz..

Kustirica, Müslüman emir adını inkar edercesine halkına karşı geçip ülkesini terk etti. Sidran, dik dağlar ve karanlık yüksek ormanlarla ve Sırplar'ın toplarıyla doldurulmuş mayın tarlalarına karşı savaştı.

Hür, çağdaş, uygar, modern dünya bugün Kustirica'yı baş tacı edip onurlandırıp, ödüllendiriyor. Sidran 'ı ise neredeyse valansever olduğu için görmezden geliyor, Oysa Sidran'ın ismi İspanya İç Savaşı'na katılan kendi kültürlerinden Hemingway olsaydı bugün dünya TV'leri döne döne Sidran belgesellerı yayınlıyor olacaktı ve belki de Che resimleriyle yan yana..

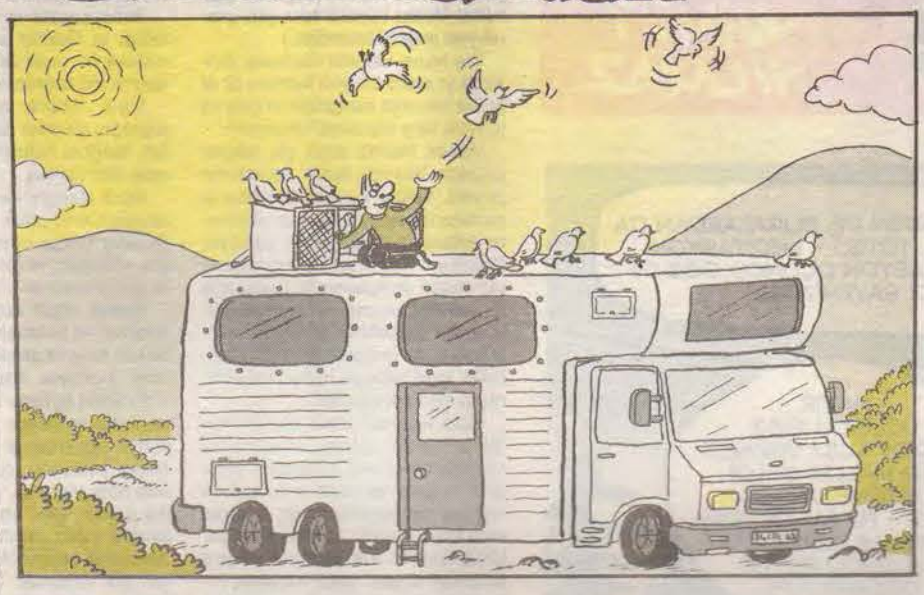
Bugün Sidran bu tartışmaya hiç kahlmıyor, çünkü yıllarca para biriktirip nihayet ölünceye kadar sessizce kitap okuyacağı bir ev bulduğu için 'hayat'ı fazlasıyla seviyor.

Sidran hainli hikayeler anlatmayı sevmiyor, işi gücü kitap. Sözü kitaplardan açıyor, kitaplarla olan maceralarını aşkla anlatıyor. Sanki savaş yıllannda kitaplığından hiç çıkmamış gibi. Anlattığına göre, ya da anlattıklarına inanırsak, gerçekte kitabın içinden hiç çıkmamış. Çünkü Sidran, bize, dışandaki dünya gerçek dünya değil, sokağın kendisi gerçek değil, bizim gerçeğimiz ütopyamız her şeyimiz kitap, biz kitaplar için de soluk alıyor. hayatımızı, dünyamızı kitaplar içinde varediyoruz, Yani Sidran için savaş sadece kitaplar içinde bir derin makale.. Çocuktan da kitap sevsin diye, ciclli albüm, atlasın sehpalann üstüne yaymış.. Onur, vicdan, ahlak, savaş, dünya, her şeyimiz bu kitaplar içinde, diyor..

Ama Sidran'ın evinin tam karşısında Sırp mezalliği. Eşi bizi güleryüzle kapıya çıkıp otobüse uğurlarken, birden ağlamaya başlıyor. Sebep, evinin tam karşısında, yani, asfalt yolun kenarında Sırplar gözleri önünde yirmi\yirmibeş Boşnak

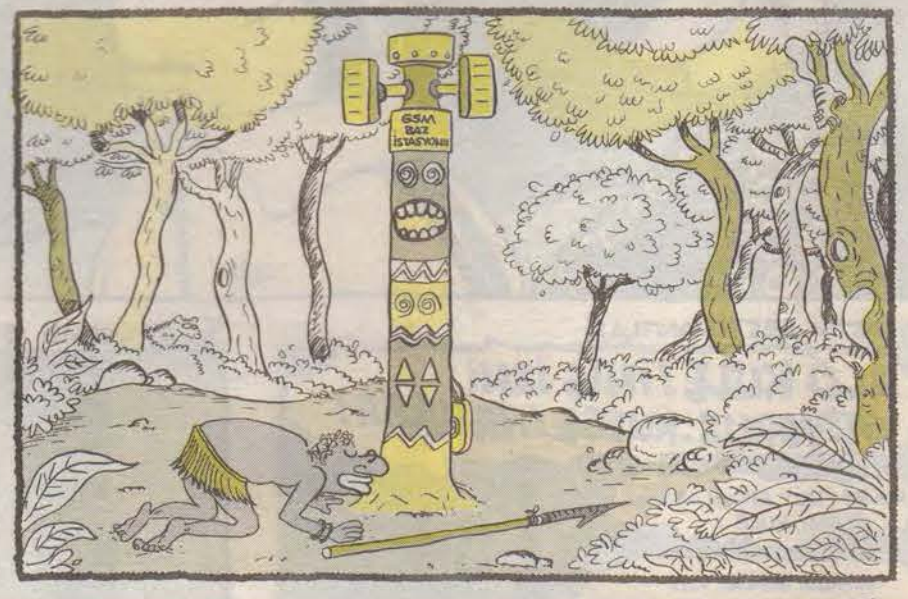
Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Erhan Candan

çocuğu, ki, hepsi 15 yaşlarında, yere yatıp gırtlaklarından kesmişler. Sidran'ın eşi katliamın yapıldığı yeri gösterip dalıyor ve bizi yola koyarken takındığı gülen neşeli yüzü birden ağlamaya dönüşüyor. Hatırladıkça onu ağlatan şey, kapısının tam önü!...

Katliamların yapıldığı yer 'ayrılmaz bir parçanız' oluyor, yani başka tür mülk duygusu. Şu bizim Karadeniz'de evler, tarlaların birbirinden ayrıldığı çit ya da sınır kazıkları burada hiç yok.. Yani sanki 'mülk' duygusu yok gibi ama toplu katliamların sebebi de toprak kavgası, sanırım, şimdi kim nerde doğranmışsa orası onların mülkü oluyor, tuhaf bir toprak bölüşümü. Ve iç içe yaşayan Sırplar ve Boşnakların mülklerini tespit etmek de içinden çıkılmaz bir labirent hesabına dönüyor.

Bosna'nın her taşı, buna benzer katliam hikayeleriyle dolu. Nereye adımını atsanız bir acıklı hikaye. Bu yüzden sokağa neşeyle çıkıp on metre mutlu yürümek nasip olmuyor, çünkü hemen aklınıza adımınızı attığınız o yerdeki vahşi katliamlar geliyor. Yani, aynı sokak aynı kaldırım taşı üzerinde iki ayrı tarafa ait katliam hikayesi, tanrıyla şeytan, cennetle cehennem gibi ya da zalim kanlı bir örümcek acıyla çizmiş sınırları. Bir daha insanlığın, tarihin düzelteneyeceği bir sınır karışıklığı böyle ortaya çıkıyor ve sınır karışıklığını taraflar, camileri, haçlar ve kiliseler inşa ederek kendi toprağını belirliyor!..

Abdullah Sidran'a sessiz evinin tam karşısındaki derin ormanların içine girip yürüyüş yapıp yapmadığını soruyorum, 'hala mayın dolu' diyor ve bazen çocukların giriyor ve korkudan ödüm patlıyor' diye ekliyor.

Sidran, geçtiğimiz aylarda sinema üzerine doktorasını yapmış arkadaşımız Sadık Battal'ın daveti üzerine Manisa'Akhisar festivalinin onur konuğu olarak ülkemizdeydi. Bize önce, Akhisar'ı soruyor.

Sidran, savaştan, katliamlardan ve kendi kahramanlıklarından hiç sözetmiyor. Savaşa dair anılan bilgiden, kültürden ve tecrübeden saymıyor. Lafı eski senaryolarına getirmek istiyorum. Bir yığın çekilmemiş yeni senaryosu var. Hepsi Boşnakça kitaplaşmış. Kütüphanesinden kutu içinde ciltleri bana uzatıp imzalıyor. Lafı sinemaya getirmek için Sidran'a, gençlik yıllarımızda kendisine nasıl hayran olduğumuzu, hatta Ankara Kızılay'da işportacılık yapıp mızıka satarken, Babam İş Gezisi'nin müziğini çaldığımızı, mızıkayla başka da müzik parçası bilmediğimiz için yıllarca bu parçayı gelip geçenleri bıktırıncasına çaldığımızı söylüyorum. 'O bir Rus şarkısıydı' deyip kesip atıyor.

Benim hayatım 'balkon' diyor, balkonunu överek gösteriyor, bu bahar erik ağaçlarını seyredeiken paniğe kapılmış. Bir gece uyumamış, Bahar geldi geçiyor neden erikler çiçek açmadı diye korku dolu bir telaş yaşamış. Ertesi gün uyandığında erik ağacı bir gecede birden gelin gibi süslenmiş ve rahat etmiş. 'Tabiatı yeniden hareket halinde görünce rahat ettim ve yeniden coşkuyla yazmaya koyuldum' dedi.

Artık bu millî kahraman ve çok değerli entelektüelin gündelik yaşamı, hatıraları, ağzından çıkan her söz bizim için kaçınılmayacak eşsiz değerlerde anılar oluyor. Onbinlerce aydının savaşta kaybeden Boşnaklar için Sidran sadece yazar değil bir destan! Cehennem içinden geçmiş pişmiş olgunlaşmış ve şimdi halkıyla, yazıları, şiirleri, programları ve senaryolarıyla dertleşiyor. Bunun anlamı şu: Soykırımlarla başbaşa kalan halkının geri kalanının aklını kaybetmemesi için hala insanlık, hala vicdan, hala iradi bir direnişin en büyük psikolojik değer olduğunu anlatıyor.

Bu efsanevi kahramanları başka yerlerden de tanırız ve çoğunda, meczupluğa, peygamberliğe, böbürlenmeye ya da ağır kaprislere, ya da tanrısal konuşmalara kaydığına şahit oluruz. Sidran hiç böyle değil. Basit, temiz, yalın ve sakin konuşuyor. Huzuru, sükunu bulmuş bir basit köylü gibi. Ama içinde dindiremediği ebedi bir sanatkarlığın susuzluğu var. Bu yüzden kalp krizlerini ciddiye alıyor. Ölmeden arabaya koşulmuş beygirler gibi hala doludizgin koşturmak istiyor kitaplar içinde.

Paramparça olup katliamlar yaşadıkları bu günlerde, Boşnak halkına yeniden şarkılar yazmak, senaryolar yazmak, Boşnaklar'a yeniden dünyayı ve kitapları sevdirmek istiyor. Sırplar hala camilere yeniden saldırmak için tetikteyken, Sidran ve arkadaşları bu topraklarda hilalin kazılıp çıkarılmasına kutsal direnişleriyle engel olmuş ve şimdi çirkinlikten arınmış insani öykülerle halkını eğitmek istiyor.

Sidran'ın evinde Sidranla yan yana birkaç saat.. Otobüs bekliyor, gideceğiz. Soykırımlarla burun buruna ve hala cephenin tam içinde bir yazar. Ama çok mutlu. Çünkü en büyük düşü kitaplarıyla balkonunda baş başa.

Senaıist, yani, kurgusal zekasının cephede bir komutan olarak ona yardımcı olup olmadığı gibi entel sorular da sormak istiyorum. Ama susuyorum. Çünkü hayatımda ilk defa canlı canlı hem sanatçı hem asker bir kahramanla, bir destanla yan yanayım.

Buraya, araştırmacı gazetecizekamla değil, onu çok uzaklardan takip edip hayranı olmuş bir ruh hali'yle geldim. O halde sus. Türkiye'ye döndüğümde arkadaşlarıma 'Sidran'ın evindeydik' deyip hava atanım bu kadar.

Şüphesiz saygıyla izlemeliyim onu, bu kadar derin trajediler acılardan geçmiş yazarların ruh hali nasıl olur, fıkra anlatması, dertleşmesi nasıldır? Dünyanın suskun yazarlarını şimdi nasıl görüyor... İnsanlık aşkında ne gibi çatışmalar oldu.

Sidran dünyanın suskunluğunu sürdürdüğü ve Sırp vahşetini ödüllendirdiği bu günlerde hala yazmaya devam ediyor. O halde insanlık onun yazma neşesini elinden alamadı...

Ve Sidran, bu katliamlara rağmen insanlar arasında kaynaşmayı nasıl sağlanz. Bu soykırımlara rağmen uygarlığı nasıl ayakta tutabiliriz? Bu ağır trajedilere rağmen insanlığın kirlenmemesi için neler yapabilirsiniz? İnsanlığın suçlu kurumlarını nasıl anndırıp yeniden harekete geçebilirsiniz ve yazarlığı yeniden vicdanın merkezine nasıl koyabilirsiniz sorularıyla yazıyor!..

Sidran'ın filmleri ödüllendirilen, kahramanları görmezlikten gelen ikiyüzlü Avrupalılara söyleyeceği tek sözü yok. Çünkü Sidran Avrupalılar için Avrupa kıtasının ortasında Osmanlı mirasının çocuğu. İşte Osmanlı'nın bu son evladı, 'iyiliği' yeniden keşfetmek istiyor. Temiz, saf, berrak ve korunmasız masum insanı, yeniden şiirlerinin ve senaryolarının tam ortasına koymak istiyor.

Ve Avrupalılara, insan denen varlık yeniden bu kıtada tohumlanacaksa, bu yine kitapla olacak diyor. Evrensel ahlakı vicdanı iyilikleri hep beraber kitapla bulabiliriz diyor..

Oysa Avrupa bilimi hukuku kütüphaneleri Bosna'yı seyredeiken sendeledi ve uygarlıktan çekildi.. Şimdi bu kirlenmiş tekeli vicdan mağdurlar tarafından yeniden yazılacak! Kimin çocukları öldürülmüşse onlar yazacak! Kimin halkı soykırımdan geçmişse 'vicdan' adına artık Avrupa'da onlar konuşacak!...

Sidran'ın evinden hüzünle ayrılıyoruz, dönüp dönüp bir daha sarılıyoruz, sarılmalara aynlık merasimine doymuyoruz.

Şimdi Sidran bize sarılırken, bir halkın millî kahramanı hiç değil. Bizimle balkonlu erik ağaçlı dünyasının en mutlu anlarını dertleştiği için çocuklar gibi sevinçli..

Yani, Bosna'da yüzlerce insanla yüz yüze görüştük ve sadece Sidran bize kahramanlıktan, katliamlardan hiç söz etmeyen tek adam oldu... Ne cepheyi anlattı ne soykırımları... Bize Sidran, balkonunu karşıdaki nehri ve kitaplarından bahsetti..

Bize sarılıp yola koyduğu o an, kapının önünde tuhaf bir şey oldu. Sarılır sarılmaz bize o sakin adam birden heyecanlanıp içeri kaçtı ve kapının önünde bizi yalnız bıraktı..

Eşine, bunun sebebini sorduk, onun da gözleri yaşlandı. Sanırım, ki, kitaplardan biliyorum, böyledir: Her kahraman gibi ağlamak istemiyordu. Kesinlikle böyledir, kitaplardan tanırım bu kahramanları: Her kahraman gibi ağlamasını engelleyemiyordu ama bunu topluluk önünde yapmak istemiyordu..

İçeri kaçtı, kendi kendisiyle baş başa ağlamak istiyordu...

Yazarlar kahraman olursa böyle olur.. Gözü önünde ve cephede yanında katledilmiş çocukların cesetleri başında dahi metin olmayı bilirler. Ama uzaktan, çok uzaktan gelen dostlarını uğurlarken birden ağlayıverirler, zırıl zırıl. Çünkü o bir yazar, bizi yola koyarken, muhtemelen 'uzak', 'dost', 'arkadaş' gibi kelimeler bir yerlerini yakmış içten içe oymuştur... Ve otobüsümüze binerken aynı kelimeler yakıcı kavuruculuğuyla bizim de ciğerlerimizi gözyaşı fırtınasına sokuyor, bakın şu kelimeler: uzak.. Çok uzağız.. Neden uzağız.. İşte gidiyoruz.. Bir vicdanın aynı medeniyetin çocuklarıyız ama neden hiç değilse bir haftamız beraber olamıyor!.. İşte bunlar bu topraklarda nerede dile getirseniz biriten gizlice uzaklaşıp tek başına ağlıyor!...

MOSTAR

Mostar Köprüsü Neretva nehri üzerinde. 1557-1566 yılları arasında Mimar Sinan 'ın talebesi Bosnalı Mimar Hayrettin tarafından inşa edildi. Köprü yüzyıllar sonra 9 Kasım 1993 tarihinde Hırvat topçuları tarafından yıkıldı. 23 Temmuz 2004 tarihinde yeniden inşa olunarak büyük bir törenle açıldı. Mostar

Köprüsü etrafında 48 cami olduğu biliniyor, bugün bu camilerden 20'si yeniden hizmete açıldı. Mostar'ın nüfusu 120.000, Boşnak ve Hırvat nüfus yan yanya.

Savaş boyunca top ateşine tabi tutulmasına rağmen yıkılmamak için direnen Mostar Köprüsü bugünlerde dünyanın en şöhretli en kahraman köprüsü. Siyasi anlamları çok büyük bir köprü. Artık bir köprüden çok felsefe ve medeniyet kavramlarını tarif etmekte kullanılan gerçek bir varlık! Büyüleyici güzelliğiyle şu anda Bosna'ya olan turizmin yarısını tek başına çekiyor. Doğu ve Batı üzerine makale döşeyen filozofların, edebiyatçıların yüzlerce kez kaleme aldığı masalsı bir köprü! Dört yüzyıldır doğudan batıya kervanlar, mallar gelip geçti üzerinden, Kim bilir, batının doğudan beklediği yük, mal, maden, ticaret bittiğini düşünenler artık geçersiz kalan bu köprüyü yıkmak istedi. Bu muhteşem köprü, yüzyıllarca Hıristiyan ve Müslümanların gidip gelmesi, karışması, buluşması, yani bir kültürden başka kültüre giriş-çıkışı temsil etti. Ve savaş yıllarında bu masalsı köprü, haysiyeti, gururlu geçmişine yakışır bir direniş ortaya koydu. Hırvat topçularının nişangahı olmasına rağmen yıllarca yıkılmayıp ayakta kaldı.

Mostar Köprüsünün taş taş parçalanmasına rağmen tamamen yıkılmayıp ayakta kalmaya çalışması bu köprüyü savaşın simgesi yapıverdi. Kültürden kültüre gönülden gönüle insanlık ve dünya güzelliklerini simgeledi. Savaşan taraftan yüzyıllarca birbirine bağlamış bu Osmanlı köprüsü, batı uygarlığının insanlık kurumlarının sustuğu, vicdanların, büyük devletlerin konuşmadığı o yıllarda tek başına, kendi başına savaşını veriyordu.

Bu yüzden ekran başında milyarlarca insan Bosna Savaşı'nı Mostar Köprüsü üzerinden izledi. Dualar, ilahilerle Mostar'ın yıkılmaması için Allah'a yalvardı. Top atışları Mostar dan her seferinde bir taş indirdiğinde insanlık gözyaşlarını tutamadı ve Mostar'a dünya ağladı. Mostar insanlığın köprüsü oluvermişti.

Sanki Mostar yıkılırsa insanlık yıkılacakmış gibi derin kaygılar duymaya başladık. Hırvat topçusu hiç acımadı.

Savunmasız Mostar Köprüsü, kendisini inşa eden dörtyüzelli yıl öncekî mimarı Hayrettin Paşa'yta bir büyük savaşa katıldı.

Ve Mimar Hayrettin, Mimar Sinan'ın talebesi, 1992 yılından başlayan Bosna Savaşında en önde savaşan bir kahraman olarak, bir mimar kahraman olarak, bir sanklı kahraman olarak tarihte yerini aldı.

Hırvat topçusunun karşısında Mostar Köprüsü'nün taştan ve bu taşların birbirine kilitlenmiş sökülmeyen sağlamlığı! Ve top atışları sürdükçe tüm dünyada dörtyüzelli yıl önceki mimarın hayranlıkla

Devamı 14. Sayfada

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ermancandan@leman.com.tr

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

2002 DÜNYA KUPASINDA BAŞLAYAN AŞK... (BAHRİ İLE LU YİNG)

TURİSTİK RESTORANTLAR

KAKTÜS YAŞAR'IN MACERALARI.

TEŞEKKÜRLER SUAT

JULES VERNE 80 GÜNDE DEVRİ ALEM.

Başlarafı 13. Sayfada

yad edilmesini sağladı. (Bugün bir yığın mimar Mostar Köprüsü'nden yola çıkarak yeni projeler üretmekte..)

Yani Mimar Hayrettin köprüsünü dörtyüzelli yıl ayakta tutmakla kalmıyor, bir de gaddar teknolojik manyaklığın en gelişmiş toplarına karşı köprüsünü savunuyor.

Velhasıl, hepimiz izledik işte, halkımız topyekün öldürüldü, kazıldı, soykırımdan geçirildi. Velhasıl Osmanlı'nın mirası ve çocukları Balkan topraklarından yüzeli yıldır katliamlara maruz kalıyor, sürülüyor, öldürülüyor. Ama orada tek başına yaşayan mimari harikalarımız bu savaşı artık tek başlarına veriyorlar. Et ve tırnak gibi, et ve sinir gibi birbirine yapışbırılmış köprü taşları.. Her bir taşının düşmesine Boşnaklar, kendi çoluk çocuğunun katliamlarından daha çok üzüldüler...

Sanat ve savaş! Mimar Hayrettin tüm dünyanın gözleri önünde, ekranlarda, bu savaşı tek başına verip, mimarlığının yanında bir de kahraman oluyor. Ve bu soykırım savaşına tüm dünyanın sanatçı mimarları adına Mimar Hayrettin köprüsüyle katılıyor. Mimar Hayrettin artık görünmez varlığıyla bu savaşın simgesi oluyor. Avrupalılar, Paris, Roma, Prag, Londra gibi uygarlık harikası onlarca güzel şehir inşa etti. Ama bu küçük kasabanın bu eski köprüsünden ne istiyorlardı. Kıskançlık mı?, Tahammülsüzlük mü? Yada bir elmas yüzük taşı kadar küçük ışıldayan bu köprüyü kendi kültürlerine karşı bir saldırı mı görüyorlardı? Bosna'da yüzelli yıldır artık Osmanlı ordusu yok. Ama Osmanlı sanatı mimarisi orada, ordulardan daha kararlı, güçlü, imanlı ve üstün bir estetik direnişle savaş verdi!..

Bu yüzden Mostar Köprüsü, dünya savaş tarihine eşi benzeri olmayan kültür savaşı\çatışması olarak katılıyor. Bir yeni kültür, eski kültürün sarılan, kucaklaşan, yol açan, gönüllerden kalplere, allelerden allelere, insanlığı bağlayan köprüsüne karşı savaştı.

Mostar Köprüsü'nün hem sağ hem solundaki dükkanlar, kafeler, yirmiye yakın camisi artık insanlığın secde ettiği, kutsadığı, manevi bir anlam kazanıyor!. Mostar bugün ışıl ışıl, çünkü, artık vicdanların, gönüllerin kabesi gibi kutsal anlamları var!

Mostar Köprüsü'nün hemen başında yükselen çıplak dağ tepesine Hırvatlar, büyükçe, betondan bir haç dikmişler, güya, Mostar'ın simgesi gibi bu haç. Bu haçın bu yüksek tepeye ve Mostar'a karşı inatla dikilmesi, hangi uygarlık yanşı, hangi tahammülsüzlük ve hala Müslüman Osmanlı varlığına karşı ideolojik bir karşı duruşun simgesi.. Zavallı batılılar, yüksek, heybetli, büyük, dev simgeler\yapılar inşa ederek bu iki aynı sevgilinin boynundaki tek kolyenin güzelliğini aşacaklarını sanıyorlar.

Bu yüzden bu çok yüksek tepeye dikilmiş betondan haça kimseler dönüp bakmıyor, herkes insanlığın kolyesi olmuş Mostar'ın artık her taşı elmas mücevher güzelliği ile ilgileniyor.

Dörtyüzelli yıldır karşıdan karşıya milyonlarca insanı buluşturmak, kaynaştırmak için inşa edilmiş bu estetik harikası Mostar Köprüsü'nün yanına geldiğinizde, siz-ler de başka duygular da uyandırıyor.

Mostar Köprüsü'nün altından Neretva nehri akıyor. Her Bosna nehri gibi zümrüt yeşil. Kayaları oyup heykelleştirerek yol alıyor. Derin bir tarihin içinden akıyor. Şarkılar söyleyen yaşlı çok uzun sakallı bir filozof gibi akıyor.

Soylu yüce mimarların değil, Neretva nehrinin oyduğu, biçimlediği nehir yatağının kendisi artık bir tarih müzesi. Tabiatın heykelleştiği ya da muhteşem güzellikler içinde manzaralar hayranlık uyandırıyor. Neretva nehri suyunun sakin yıracılığı ve oyuculuğuyla en güzel taş örneklerini Mostar Köprüsü altında ve yakınlarında oluşturmuş. Neretva nehrinin aşka gelip en güzel taşlarını binlerce yılda oyup Mostar'a hediyesi gibi. Yani, köprünün altı da bir sanat harikası. Belki de Mimar Hayrettin'i aşka getirip bu köprüyü inşa ettiren coşkunun kaynağı Neretva nehrinin kıyılarındaki taş ve tabiatın biçimlenmiş güzelliği.

Bazı nehirler denize değil, başka yerlere, ötelere akar. Bazı nehirler akışlarındaki aşka coşkuya hakim olamazlar. Bazı mimarlar nehirlerin gergin sularının dilini dualaştırmayı, ilahileştirmeyi ustalıkla becerir. Bazı nehirler, yontarak, oyarak, biçimleyerek, formlaştırarak, dağlardan ve yer altı pınarlarından taşıdığı kaynak sularını elleri gözleri duruşu sözülüşüyle sizi bir resim müzesine sokuveriir. Sağına soluna kıyılarına yüzlerce büyük ressam işi tablolar bırakarak geçip gider. Ve tatlı bir hu-zur duygusu uyandırır.

Tarihin çatışma ve savaşları ve tarih müziği ve filozofları ve tarihin aşkları coşkuyla her şeyini ilahi bir güzellikte birleştirerek önünüze koyar.

Büyük mimarlar nehirlerin dehşet azgınlığını ellerinden alır. Neretva bu yüden bildiğimiz nehirlerden değil, mimonun dilini çözmüş.

Kendi ahengini kendi yaratan, kendengesini kendi bulan, insana ve insanığa tabiat şarkıları söyleyen, tablolar yapan, ehlileşmiş, ve çok düşünülmüş harlar yaratan eşsiz bir köşe..

Ahenge hiçbir zaman ulaşamamış Avrupalı'nın kıskançlığı bu olsa gerek. Bu tatlı huzurun ahengi Avrupa topraklarını kızdırıyor, kızıştırıyor. Avrupa'nın ahenk ve huzur tanımayan beyni ne acılar çektiriyor. Oysa Neretva en yüksek tepelerden ve azgın dağ eteklerinden patlayarak çatlayarak geliyor. Ama nasıl oluyor da, makamdan makama şarkılar gibi, usulca söylenen ezgi-manlar, vahlar, canım efendilerle kuytularını öperek geçiyor. Acıdan neşeye geçer gibi dağlardan indirdiği dertleri zehrini alır gibi... Hüzünden sevince, bu dünyadan başka dünyalara, insan elinden tarın eline, yerden göklere, kalbimizden kiliselere, camilere geçilir gibi.. Sabırlı, sakin ve gittikçe yavaşlayan ve birden hızlanan ve yer yer dönüleşerek içimize sığmaz olan, tarihin köprüsü!..

Avrupa'nın son cinayeti bu köprünün üstünde işlendi. Avrupalı bilmiyordu tabi ati.. Her an patlak veren ve apansızın büyüyen fırtınaları yatağında uslandırmaya, Mınıtılanyla ninnileyip akıtacak sakinliği ve büyük metanet ustalarının taşlarla sular arasındaki dengesini, bilmiyordu... Suyun ruhi bunalımını ve derece derece köpüren taşkınlığını bilmiyordu. Hesap kitapla köprüler inşa edilemiyordu... Hesapla kitapla çok köprüler yaptı modern Avrupalı ama ne altından sular ne üstünden insanlar geçebiliyor.

Elektrik yüklü şimşek yüklü top tank mermi patlayıcı yüklü fırtınaları olağanüstü sakin renkleriyle koynuna alıp uyutabilmiş bir başka nehir varmıdır?

O halde bu gün insanlığın hayran kaldığı Mostar Köprüsü'nde gözümüzle görmediğimiz başka kuvvetler var...

Şu var: Nehrin boğucu, telaşlı, gümbürdeyen azgın sularını rahatlıkla yutkalayacak, yayacak, bunun için nehrin önünden çekilmiş Allah'ın işine yağmuruna karışmamış bir mimarî yapı. Mimar suyun içindeki balıkların yemlenme yerlerini dahi rahat bırakmak zorunda, yoksa sıkışan balıkların bedduası şehrin kıyılarını oyup şehri paramparça edebilir. Yani Neretva Mostar'ın altından geçerken sıkışmıyor. Daralmıyor, boğulmuyor, patlamıyor, hırçınlaşıp azgınlaşmıyor. Mimar Hayrettin'in büyüsü burada, suyu rahat bırakmış. Unutmayalım, Bosna Avrupa'nın en bol yağmurlarının, en deli yağmurlarının ülkesi. Unutmayın, Bosna nehirleri korkunç kuvvetleriyle delilik ve azgınlıklarıyla ün saldı. Unutmayın, Bosna nehirleri dağları taşları kamçılayarak yıkarak parçalayarak ilerleyen vahşi ve dizginlenmesi en zor nehirler. Bu ilahi sanatın sırrı burada, suyun karşısına dikilmek, tanrıya karşı çıkmak gibi günahtır!..

Avrupalı mimarlar bugün Mostar Köprüsü üzerine onlarca proje çalışması yapıyor, ama Mostar mimarının bu filozofik dehasını anlayamadı. Şunu anlayamadı: Suyun duygu dolu taşkınlığını Mimar Hayrettin rahat bıraktı. Suyun şehvetine kanşmadı. Suyun azgınlığına sere serpe müsaade etti. Suyun en taşkın yerinde dahi içindeki balıkların yemlenme bölgelerine karışmadı.

Batı bilimi ve kültürü uzun yıllar daha bunu anlamakta güçlük çekecek. Çünkü, batı bilimi, tabiata karşı boş gurur, inat, kıskançlık, harislik, zaaf, kişilik kompleksi taşıyan mimarlarla dolu. Tabiatın karşısına set vuran, beton diken, tabiatla güreşe giren, tabiatı dizginlemeye çalışan manyakların ülkesi! Mimar Hayrettin'in sırrı burada, mimarlar, tabiatı engelleyemez...

Köprüler üstünden insanlar geçsin diye değil, köprüler önce altından sular iste-

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

diği hızda ve genişlikte güle oynaya şakırdıya patlaya çatlaya geçebilsin diye düşünürüz.

Allah'ı tanıyan mimarlar tabiatın kuvvetlerine saygı gösterir. Tabiatın bu olağanüstü gücünü dizginlemek hadleri değildir. Ancak, tabiatın bu masalsı canavar azgınlığına, süslenmiş çerçeve ve taşlarla yol verebilirsiniz. Azgın tabiatı, tatlı huzurlu neşeli şarkılanmaa katıp yüksek ateşini düşürüp hazlaşonr. Yani, su mutlu değilse, üstünden geçenler mutlu olamaz. Eğer tabiatı, tatlı, ilahi bir aşkla seviyorsanız, önce mimar olarak Allah'tan anladığınız ve tattığınız o huzur duygusunu sulara bırakın.

Oysa Avrupalı'nın bilimi, sanatı, kültürü, teknolojisi, ahlaka ve tabiata karşı. Yıkarak, yakarak, sed çekerek, yok ederek, değiştirerek ve manyak beyninin biçimlerini ona vererek dünyayı işgal etti.

Tabiat'a saygı, Allah'a saygıdır. Allah'a saygı, böceklere, taşlara, balıklara, sulara saygıdır.

Avrupalı bugün Mostar üzerine bilimsel çalışmalar yapıyor, ama köprünün, tabiatın ahlakıyla kurduğu uygunluk ve dengeden habersiz. Tabiatı ve Allah'ı derin bir aşkla seviyorsanız, tabiatın bedenine karışmayın. Tabiata müdahale etmeyin.

Bu düşünceyi Mimar Hayrettinler'e öğreten birileri vardı. Sanatın bir mucize bir büyüye dönüşmesinin altında tabiatın bu sırrı vardı. Tabiatın delilikleri, isyanlarına, taşkınlıklarına karşı, metin sabırlı bir aşk!..

Osmanlı Rumeli'de bu dingin aşkı temsil ediyordu. Asırlardır direnişinin sebebi de buydu. Avrupalının Osmanlı mirasına karşı savaşı da budur. Bu dingin, huzur dolu, aşkla inşa edilmiş köprüleri yıkacak bir tabiat yoktur. Çünkü mimarlar tabiatı mırıldanarak kucağına alır... Tabiat aşkınız varsa, tabiatın sert, akıl almaz vahşiliktek dehşetlerini bebek gibi uyutabilirsiniz. En hüzünlü sevinçli şarkıları sulara öğreten mimarlar!.. Batılı gibi beynini değil, tabiatı dinleyen mimarlar!

İşte yıkamadınız Mostar'ı.

Uykumuzda egomuzun çekilip rüyaların serbestçe akması gibi, sular bir baş dönmesiyle değil, bir düş güzelliğiyle mışıl mışıl akıyor. Neretva düşlerimizde gibi usulca akıyor. Nasıl içten içe derinleşerek akıyor. Su kelepçelenmedi, kamçılamıyor, şakaklamıyor, sıkışmıyor, suya Osmanlı karışmıyor.

İnsanlardan insanlara kültürlerden kültürlere medeniyetlerden medeniyetlere coğrafyalardan coğratyalara köprü kurmak isteyenler, sulara, insanlara, Allah'ın işine karışmayın. Köprünün birbirine kenetlenmiş taşları huzur bulsun istiyorsanız sulann keyifle akmasına karışmayın.

Hepimiz insanız, sular gibi azgınız. Hepimiz insanız, sular gibi deliyiz. Hepimiz insanız, sular gibi telaşlı manyaklarız. Hepimiz insanız, sular gibi tarifsiz coşkunuz..

Bırakın, içimizdeki delilikler manyaklıklar kendi içimizde dinleşerek yolunu bulsun. Kendi içinde akanlar, şehirleri kıyıları insanları parçalamaz!..

Kendi içinde akanlar, kıyılara doğru değil, diplerine doğru derinleşir. Kendi suyunda akanlar, yolunu, huzurunu, rüzgarını, uğultusunu, çamını, fırtınasını, böceğini aynı aşkın ahengiyle yüreğinin peşinden sürükler!..

Tarihin en acımasız şu Sırp vahşetine bakın. Şu komşularını, köylülerini katleden Sırp faşistlerine bakın...

Suya set vurmak suya karşı betonlar dökmek gibi insanın önüne çıkıyorlar. İnsanoğlunun evlenmesine, inancına, dinine, aşkına, dünyaya açılmasının önüne baraj gibi ideolojik milliyetçilikler, ırkçılıklarla set vuruyorlar.

İnsanların başka insanlara karışmasını engelliyorlar. İnsanı azgınlaştırıp vahşileştiriyorlar ve baraj koydukça insanlara gaddarlaştırıp vahşileştiriyorlar sulan!.. Artık bu insan her şeyi parçalar, şehir, kültür, medeniyet bırakmaz...

Bu engellenmiş insanın üstünden hangi köprüyü atsanız, yıkılır. İnsanların şarkılarına, sere serpe yayılmasına, türkülerine aşklarına karışmayın!..

Mimar Hayrettin'in tabiattan aşktan insanlıktan anladığı buydu. Osmanlı, Çerkez, Laz, Boşnak, Tatar demedi, her köyden, her dağdan, her dinden, her şehirden kız aldı, evlendi, herkese köprü kurdu.

Tabiatın ne zaman patlak vereceği bilinmez, deprem ve taşkınlıklarına saygı duymalı, insan tabiat istediği gibi aksın, serpilsin, her köprünün altından salınarak yürüsün...

Mimar Hayrettinler içinden akmakta olduğu şehir duvarlarını parçalamadı, insanları katletmedi, boğmadı, sularına gömmedi... Su, insan, aşk, şarkı hepsi köprülerin altından makamdan makama geçiverdi...

Şimdi yine, Neretva geniş geniş yayılıyor. içine doğru diplere doğru derinleşiyor, daha derinden oyuyor tarihi...

Kendi derinliğinin coşkusunun aşkının meczubu gibi Neretva! Sırp vahşilere Hırvatlar'a tarihin bu en derin müzikli derslerini mırıltılarla anlatıyor bıkmadan usanmadan hala...

Neretva İnsanlığa sesleniyor, komşularınıza, kıyılarınıza, sınırlarınıza saldırmayın, aşkla sarılın, şehirleri, kasabaları, köyleri, dinleri, kavimleri kucaklayarak akın...

İnsan denen varlığın kime aşık olacağına, hangi dağdan kız alacağına, hangi denizlerde şarkı söyleyeceğine karışmayın. Suları engelleyip onları gaddarlaştırmayın, vahşileştirmeyin... İşte Sırp vahşetiyle şehirler yok oluyor.

Avrupa kültürü, şehirleri yok oluyor, çünkü, sularına baraj koyuyor. İnsanlara baraj koyuyor, kültüre medeniyetine sınır koyup set çekiyor...

Yeniden mimarlar, yeniden ayağa kalkın... insanlar gibi suların çılgın azgın duygularını ifade edecek huzuru bulmuş hikayeleri köprülere yeniden yazın!.. İdeolojisip, ırklaşıp, manyaklaşıp şehirlere ve insanlara saldırganlara karşı, suların ve diplerindeki balıkların asude hikayelerini anlatın!..

Ayağa kalkın mimarlar, saf aşkın sulardaki sesini arıtın! Suların sesinden insanoğluna köprüler yapmış mimarları anlatın!..

Gördünüz, Mimar Hayrettin tek başına savaştı... Dinler arası, kültürler arası gibi ideolojik, saçma sapan yağlı güreş benzeri kaşını gözünü oyan istihbarat ajanlı hikayelerle değil...

Mimar Hayrettin tabiata sarıldı. Dağlardan gümbürdeyerek delirerek inen çağlayan suların boynuna tatihin en güzel kolyesini aşkla takıverdi. Mostar, sanatların sanatıydı çünkü dörtyüzelli yıl öncede bugün de hala insanlığımızın aşkını temsil ediyor. Bu aşkı dünyanın en deli faşistleri, soykırımcıları, topları yıkamadı, yıkamıcak.

KOZALAK

HÜMİN ZARARLISI

ÇIÇAK
kozzi@leman.com.tr

Daha sonra ne mi oldu?. Kozzi intihar eylemcisini yakalamasıyla önce ulusal, sonra küresel kahraman oldu.. Bombacıyı, daha bombayı patlatamadan tespit etme ve yakalama konusunda İngiltere Skotland Yard'ı eğitmeye başladı. Geliştirdiği KSF Kozi Security Fort olarak dünya literatürüne geçti ve GB ülkeleri başta olmak üzere şu günlerde KSF'yi metro vagonlarında güvenlik güçlerince yasal uygulama olarak hayata geçirmeye çalışıyorlar. Hey gidi dünya hey, ne ince dümenler dönüyor içinde..

Akşam
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi https://rantey.org

LeMan PaF Takım

Evrim Gayret (İST)

Hüseyin Macit Tunç (İST)

Bayram Şahin (İST)

Barbaros Altuğ (İST)

Yağız Sakallıoğlu (İST)

Erhan Güneş (İST)

Ufuk Ünal (İstanbul)

A.Özgür Özger (İST)

Mesut Can Çetinkaya (Ankara)

Onur Karadurmuş (Mersin)

Emre Ulupınar (İST)

PaF Takım KIZLAR

Sevilay Ayata (İST)

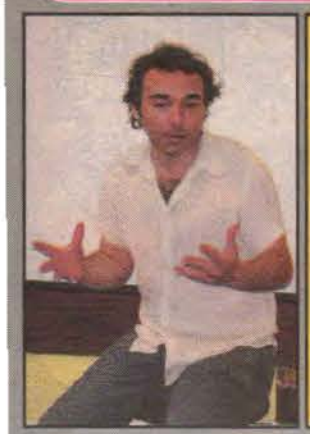
İpek Özsüslü (Tarsus)

Fatma Yıldız (İST)

Özlem Çakır (İST)

Paf Takım antrenmanının bu haftaki konuğu oyuncu **Engin Günaydın** oldu. "Bir Demet Tiyatro"daki "**Zebrâ İrfan**" karakteriyle başlayan profesyonel oyunculuğunu, komedi dizilerindeki deneyimlerini, **"Yazgı"** ve **"Yazı/Turo"** filmleriyle edindiği sinema tecrübesini, **Zaga** programındaki sketlerini, **"O Hikayedeki Mal Benim"** isimli tek kişilik gösterisinin amacını ve hedeflerini anlattı. Engin Günaydın aynı zamanda senarist kimliğiyle de sinemaya ve Türkiye'deki mizaha bakışını LeMan Paf takımı elemanlarıyla paylaştı. Antrenmanımıza neşe kattığı için de ayrıca teşekkür ediyoruz...

Takım içinde ise İstanbul tayfası iyi kötü koşturup duruyor. Anadolu cephesinden Ankara, Bursa ve Adana atakta. İzmir ve Eskişehir'den de şimdilik küçük kıpırtılar var. Kızlarımızın sayısı ise 4'e çıktı. Adaylar gün geçtikçe artıyor, kadro da her hafta genişliyor... Hadi bakalım, hayırlısı...

PaF Takım Antrenörü
Gürcan Yurt

LeMan PaF Takım'a katılmak isteyen genç mizahçıların aday formunu doldurarak, kısa özgeçmişlerini, 4 adet fotoğraf ve nüfus cüzdanı önlü arkalı fotokopisini karikatürleriyle birlikte **"LeMan Paf Takım Firüzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu/İSTANBUL"** adresine göndermeleri veya PaF takım toplantılarına getirmeleri gerekmektedir... LeMan Paf Takım toplantısı her Pazar saat 14:00'de **"İstanbul LeMan Kültür İmam Adnan Sok. No:20 Beyoğlu/İST"** 3.kattaki Paf Takım soyunma odasında! (Dikkat!.. Yazışma adresiyle karıştırılmasın!) Soru ve görüşler için: **paftakim@leman.com.tr** (e-mail yoluyla yapılan aday başvuruları geçersizdir)

Karikatürler İçin Teknik Bilgi: Karikatürler resim kağıtlarında, tercihen A5, A4 veya en fazla A3 boyutlarında olmalıdır. Sadece kurşun kalemle çizilmiş olan karikatürler yayınlanamaz! Kurşun kalemli çizimler (eskizler) çini mürekkebi kullanılarak tarama ucuyla çinilenmeli veya rapido, asetat türü kalemlerle mürekkeplenmelidir. Ardından da kurşun kalemler silinerek sadece mürekkepli, renksiz orijinal çizimlerin gönderilmesi gerekmektedir. Karikatürlerin yayınlanma ölçüsü de düşünülerek konuşma balonları okunulabilir ferahlıkta ve genişlikte olmalıdır...

PAF TAKIM ADAY FORMU

ADI :
SOYADI :
DOĞUM TARİHİ :
ÖĞRENİM DURUMU (Öğrenciyse okulu ve sınıfı) :
ADRESİ :
TEL NO (EV) :
TEL NO (CEP) :
E-MAİL ADRESİ:
FORMA BEDENİ : S☐ M☐ L☐ XL☐
BANKA HESABI Banka :
Şube :
Şube Kodu :
Hesap Numarası :

LeMan
SAYI: 716
29 TEMMUZ 2005 CUMA
HAFTALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Turgay AKGÜN
● Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR

● Müdessese Müdürü: Ali YAVUZ ● Yazar ve Çizerler: Turgay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Atilla ATALAY ● Melike ACAR ● Can BARLAS ● Bahadır BOYSAL ● Olgun BUDAK ● Erhan CANDAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Ramize ERER ● Kaan ERTEN ● Mehmet EGRİK ● Metin FIDAN ● Nahit GENÇ ● Feyhan GÜNER ● Onur GÜÇEL ● Güneri HOCALI ● Kemal Kenan ERGEN ● Metkişah ● AsbarÖZDEMİR ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● Mehmet ÖZKANOĞLU ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Derya SAYIN ● Özge SAMANCI ● Mahmut TİBET ● Alp Tuner UALIKALÇ ● Ahmet YILMAZ ● Yurtdışı Koordinatörü: İlhan ARSAN ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● Bilgisayar Tasarım: Cabbul OLUÇU ● Murat TÜBEŞAN ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● Kaligrafi: Şevki SAYIŞMAN ● Renk Ayırımı: MÖZKARA ● Ali Ekber USLU ● Montaj: Kadri ÇAVUŞOĞLU ● Engin ÖZDEMİR
● Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 0.212.245 38 06 • Abonelik İçin Tel: 0.212.292 95 65 Dahili: ● Basım: LeMan Matbaası Adres: Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● Matbaa Sorumlusu: Ali Polat ● Genel Dağıtım: BBD Merkez ● Adres: Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile telifi saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazı, karikatür ve fotoğraf kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir yerde kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Deutschland 1,60 EUR / Osterreich 1,70 EUR / Schweiz 2,60 CHF Nederland 1,70 EUR / Belgique 1.70 EUR / England 1,20 GBP

717

5 Ağustos 2005 Cuma 152209 Sayı: 2005/32

1 YTL (KDV Dahil)

K.K.T.C.-1.250.000 TL

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

leman.com.tr

LeMan

VE TÜRKİYE...

Dünyanın bir çok ünlü şehrinde büyük kalabalıkları soyarak çıplak fotoğraflarını çeken sansasyonel fotoğraf sanatçısı ABD'li Spencer Tunick **Türkler'i de soymak istiyormuş**.. Türkiye'yi kapsayan planını önümüzdeki günlerde kamuoyuna açıklayacağını söyleyen Tunick bu yöndeki görüşmelerin devam ettiğini beyan etti..

Aksam Sefasi

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barşlan

TÜBİTAK ÇOCUĞU PROF. İLİM İRFAN'LA REHBERLİK SAATİ

Olgun Budak

Mert H.
ÖSS-SAY: 145
ÖSS-EA: 163

Mert'im fotondan da görüldüğü gibi, bu sınavda kilon kadar puan almışın... Demek ki daha yüksek bi puan için sadece sınavda akide şekeri yemekle yetinmemeli, yıl boyunca da akide şeker, hatta akide çikolatası, akide hamburgeri ve akide pizzası yemelisin...

Fidanım, ya sınav boyunca Junyor Turgut Özal modeliyle kalem çevirip durmuşun ya da o şehla gözlerle sınavda kaydırma yaparak, gidip başkasının cevep kağıdını doldurmuşun... Haa ben yüzdelik dilimimi artırıp pastanın çoğunu yemedeyim diyosan başka...

Tavşan dişim, bu puanla istediğin 4 yıllık Dişçilik Fakültesi'ne girmen imkansız görünüyo... İçim cız-bız ederek söylüyorum ki, puanın anca Mangal Başı Şişçilik Fakültesi'ne yetmekde... Ha bu bölümün de çeşitli artılan yok mul Var tabii... Buradan, sadece 30 dakkalık bi eğitim sonunda, yelletiğin gaste kağıdını da diploma olarak alarak, hayata atılabiliyosun (ya da yuvarlanıyosun)...

Şimdi toy bi çocuksun, bilmemen doğal... Sakın ha eşit ağırlıklı bölümlere yaklaşayım deme Mert... 4 yıl boyunca koskoca anfiyi dolduran 3-5 eşit ağırlıklı arkadaşınla okumak çok sıkıcı ve sıkıştırıcı olabilir...

Evet sistem şu an için senin teknolojik uzay çağı öğrencisi profilin anlamamış olabilir... Sistemin seni yıldırmasına izin verme Mert'im... Görüyorum, senin kaderin bi cep telefonu firmasının başını geçip, cep telefonlarının gittikce küçülmesini engellemek... Böylece senin gibi köfte parmaklıların mesaj yazarken bi tuşa basıcam diye, elli tane tuşa birden basma çilesini bitireceksin... Sen seçilmiş olansın ve onların lideri olduğunda kimse seni tahtıravallinden kaldıramayacak... Akideyi sezona yaymayı da unutmuyoruz tabiii...

Ağustos sonuna kadar foto arb ÖSS puanı (ya da direk belge) **kapikcik@yahoo.com** a yolla, İlim İrfan Hoca'ya geleceğini okut...

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

PANTOLON

METİN FİDAN

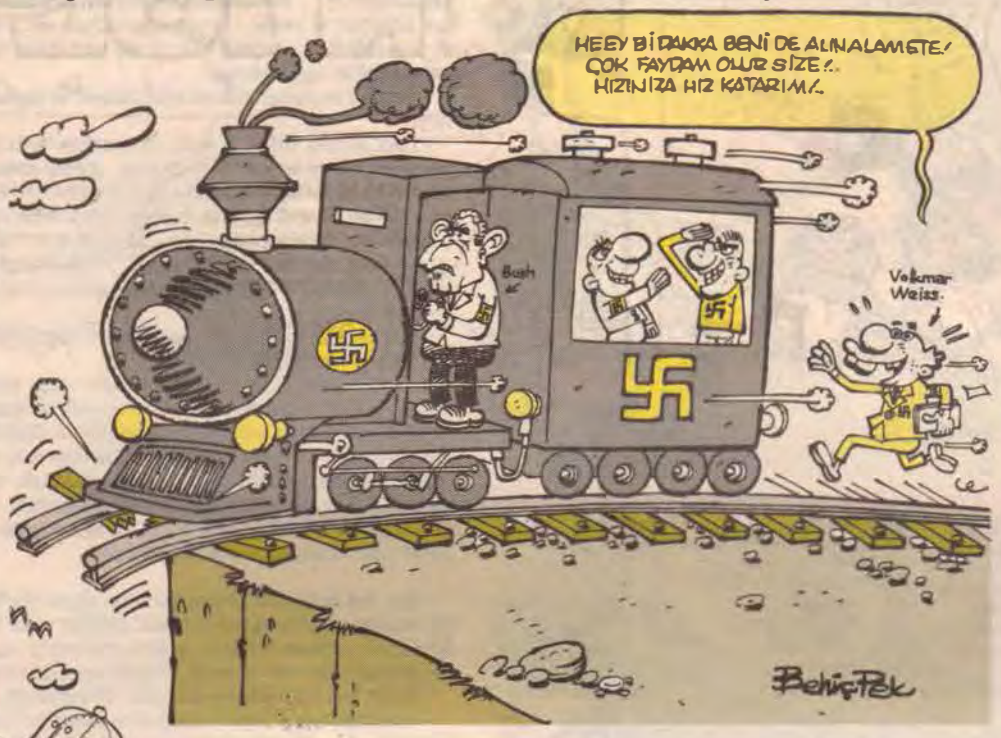

Akşamsefası

Cenaze

Alman Profesör Volkmar Weiss: "Türkiye'de zeka düzeyi Avrupa ortalamasının altında" demiş!!!

Eğitimi sıfırlayan AKP'nin Milli Eğitim'i, okullara satranç dahil bir yığın yeni ders koydu.. İyi güzel de hoca yok..

Düğünde havaya ateş eden milletvekilleri: "Bu silahlar Taksim veya Kızılay'da atılmadı" sözleriyle kendilerini savunmuş..

AİHM 1995'te Gazi mahallesi ve Ümraniye'de meydana gelen ve onlarca kişinin yaşamını yitirdiği olaylarda Türkiye'yi suçlu buldu. Mahkeme olaylarda polisin gereksiz yere güç kullandığına hükmederek, 510 bin Euro tazminat ödenmesine karar verdi..

ÇAĞIMIZIN YEDİ KELİMELİ O MÜTHİŞ RAFAEL ŞİFRESİNİ AÇIKLIYORUM!

Şimdi kendinizi **empati gibi yapıp** bir an şunu hayâl edin. Eşinizi alıp biraz dinlenmeye deniz kıyısındaki o inanılmaz **bâkir gibi bir enteresana** gelmişiniz. Fonda, ılık gibi Rita Pavone'nin bin yıl önce **tahta kılarasıyla** manyakçana aksıra tıksıra o **hapşuruklu** bir meş'um gibi söylediği **Napolili bir grip hastasını anlatan** çıldırtasıya komik ama bir o kadar **zıbartırcasına melankolik ve lirik ezgisi** çalıyor. Siz tam elinizdeki Blodi Meri'nizden **enteresan gibi** bir yudum almak üzereyken **kulakları sağır eden bir patlamayla sarsılıyorsunuz.** Arkasından inanılmaz **çığlıklar çığlıklar.** Sız alnınızdan ve yüzünüzden kızıla boyanmış akar gibi şaşkın **kanlı bakınırken** gözünüze yerde kıvranan bir kadın ilişiyor. **O eşiniz.** Ve sonrasında bunu kimin yaptığını öğrenemiyorsunuz. **O çıldırtıcı, değil mi?**

ŞEBEK BOKU KOKAN BODRUM KATI MI, KONUŞAN PEMBE TAVŞANLI PASTANE Mİ?

Burada size müthiş bir soru sorayım. **Özgür bir çocuksunuz.** Ve karşınıza **iki ülke** koyuyorlar. Bu ülkelerden bir tanesi siyah-beyaz, **orası burası yıkılmış,** varoş gibi pis **maymun kokuyor** ve insanlar çoraplarını değiştirmiyor. Her yerde **iğrenç fareler ve maymun var.**

Diğer ülke capcanlı rengârenk cümbüşü gibi masalların olduğu ve siz de prens olarak **isteyince uzaya,** isteyince hepsi de olumlu konuşan **dost ve sevimli** hayvanlar ülkesine gidebileceğiniz pastadan ve çukulatadan evleri, kokakoladan koltuk takımları olan çok hârika aydınlık bir ülke. **Hangisini seçerdiniz?** İkincisini değil mi? **Ben de ikincisini seçerdim.** Şimdi samimi bir itirafta bulunayım mı? Sorudaki birinci ülke **Irak,** ikinci ülke **Amerika'ydı.** Bunu ben söylemiyorum. 13 yaşındaki Irak'lı çocuk **Ayad el-Sirovi** söylüyor. Ayad

Aksaray PAŞAOĞLU

bebek bir süre önce **müşfik ABD'li yetkililer tarafından Irak'tan** alınarak uçakla **Amerika'ya** götürüldü. Ayad bebek Amerika'da bir çok hârika **Disneyland'a,** sinemalara ve **patlamış mısır yiyerek** tabii kola da yanında içiyor ve çok hârika ağırlandı. Daha sonra eve dönme vakti gelince Ayad bebek çağımızın **yedi kelimede gizli** bakınız hangi **şifresini** söyledi: **"Beni Irak'a göndermeyin. Ben Amerika'da kalmak istiyorum."** diye dedi ve ağladı. İşte bu cümle beni içimdeki özgürlük savaşçısı Jandark gibi **eteklerimi savura savura** yelendiriyor. **13 yaşındaki Irak'lı çocuk Ayad El-Sirovi, Irak'ta Amerika'nın "salkım bombası"yla yaralanmış. Sol gözünü kaybetmiş ve yüzünde 2 bin 500 yara izi varmış..**

HİÇ KİMSENİN ÜSTLENMEDİĞİ O MÜTHİŞ PATLAMA.

Ben, yazımın başında anlattığım patlama inanılmazını çok yakın bir zamanda, hem de **İstanbul'un göbeğinde** yaşadım. Yanımda eşim de vardı. İlk patlamada **gökyüzü kızıla boyandı.** Onu takip eden patlamalarda ışıktan yapılmış fıskiyeler gökyüzünde pembeli mavili, **Çaykovski'nin İtalyan kapriçyosu** gibi gökyüzünü ressam resmi **Egon Şile'nin** gibi boyadıkça orada bulunanlar **çığlık çığlığa** birbirini dürterken eşim bana dirsek atınca elimdeki **kanlı Nigar gibi domatesli Blodi Mari** başımdan aşağı kan kırmızı tipinde o elbiseme de sıçrayınca kafam yanlmış gibi karım da sarhoş ve o bana gülmekten **yere düştü.** Bakınız o akşam **Reina'daki** o müthiş **havai fişek gösterisini** hiç kimse üstlenmedi. Olay, önce iki Türk'ün üstüne yıkılmak istendi. Biri Mustafa Sarıgül'ün oğlu **Emir Sarıgül,** diğeri Eti bisküvitelerinin sahibi **Derin Kanatlı! Ama** ikisi de ısrarla bunu yapmadıklarını söylediler. O gece, bana onbin dolarlık bir kostüme patladı. **işte o patlamayı beynimin ortasından kudura delire nefretle kınıyorum.**

HİSTERİK GİBİ ÇARPIK GÜLÜMSEYEN SEKSİ JAPON KADINI

Geçenlerde **Osaka Üniversitesi'nin** davetlisi olarak **Japonya'daydım.** Üniversitedeki bilimsel toplantının başlamasından onbeş kadar dakika önce ben özerk gibi gelince, **anfinin kıyısında** âfet gibi onsekizinde bir kız fizik gibi düzgün baktım orada oturunca hemen yanaşıp geç mi diye kaldım ben? Yapınca, kadın histerik gibi **tuhaf gülümsedi.** Yanına oturup iki bacak üstüste atarak **samimi pozu** yapınca hafif kendi yanımı ona da deydirerek cesaret te alınca, kulağına o enteresanı fısıldayınca kadının gözleri inanın **Japon bayrağı gibi orta kısımları kırmızı** yanıp sönerekten omuzdan silleyi destekli alt çeneme tam oturtunca beni sırtüstü yere serildim ordan çıkıp profesör **Hiroshi İshiguro** geldi. O kadın, insan görünümlü robot kadın **Replile QI** imiş. İnsanlar onun robot olduğunu 5-10 saniyede algılayabiliyorlarmış. **Ben onunla 15 dakka sohbet ettim.** Bakınız lâfı nereye getiricem. Bu aralar sık sık yurtdışı gezilerine çıkıyorum. Mesela bundan sonra nereye mi gidiyorum? Bakınız **3 Ağustos'ta Finlandiya'nın Hammeelinna kentinde** çok enteresan bir toplantı var ve ben oraya özel olarak davet edildim. Orada **ABD'nin** Ortadoğu politikalarının neden desteklenmesi gerektiğini anlatacağım. O ne mi toplantısı? **3 Ağustos Babaanneler festivali!** Orada 365 büyükanne, sallanan koltuklara oturacak ve üç gün boyunca **çocuklara masallar anlatacaklar..**

Londra'daki bombalı saldırıların ardından İngiltere'de yaşayan müslümanların yüzde 63'ü ülkeyi terk etmeyi düşünüyormuş..

Ecevit'in yıllardır kullandığı ve en az kasketi ve mavi gömleği kadar ünlü Erika daktilosunu, Vahdettin'in damadı olan eniştesi İsmail Hakkı bey hediye etmiş..

Akşam Servisi

guverfeyhan@hotmail.com

BAYIR GÜLÜ

Feyhan Güver

sikilhan@leman.com.tr

SIKILHAN

- Adrenelif Öpsel; 38... Anaç, domestik ve sevecen. Dildubâ Şefkatıroğlu; 35... Dul, uzlaşmacı ve trendy... Ferçiye Kokorozcum; 45... Klasist, ankisiyete ve domdom! Evet. Hangisini ikinci bir süt anne olarak kabul etme durumunu sorabilir miyim Sıkılhan?

- Sütanne mi, anne? Yine mi emzirilcem? Sil baştan mı yaşatılıyorum?

- Hayır evladım, daha çok benim ihmal ettiğim kutsal annelik vazifelerimi asiste edecek bir aday anyoruz sana... Bu yaz sonunda, kariyerimin sondan 16. basamağına tırmanma aşamasındayım, terfi sancısı çekiyorum. Çalışan bir anne için doğum öncesi sendromları yaşamak gibi birşey evladım. Çocuklar anlayamaz... Management Providing dediğimiz düzey teyze gibidir evladım, anne yansıdır. O yaşamın en tatlı anısını beklemek, pamuk pamuk yumru parmaklarına dokunmak kucağında terfi zarfını tutarken...

- Sen çocukla kariyeri yapışık ikiz olarak doğuruyorsun galiba anne... Ben kendi kendime büyüsem?

- Olmaz! Daha kendi başına büyüyecek kadar büyümedin küçük adam! Adrenelif teyzen zeytinyağlılar konusunda kompedan bir evcil anne adayı, onunla öğle yemeklerini paylaşabilirsin. Dildübâ Hanım'ın Pediatri diploması var, sana matematik çalıştırmayı arzu ediyor... Alooo? Ferçiye teyzenle aranızda bir kuşak farkı olduğunu kabul ediyorum, evet... Alooo? Benim gibisini bulamayacağını biliyorum. Fakat bu bir geçiş dönemi... Sıkılhan? Üç anne birden istemek maymun iştahına giriyor yalnız! Alooo? Suskunluğunu anlayamıyorum!

- Alo.. Bak ne diycam Sıkılhan, bu sabah annem "Ay Bunalgül, sen erkek olsaydın ismini Sıkılhan koyucaktık" şeklinde acı bir itirafını etti bana! Düşünebiliyo musun, sen ben olucakmışım resmen yaa... Peki sen hiç ben sen olsaydım nasıl bir kadın olduğunu sorguladın mı kendinde?

- Hayır! Ben hiç Bunalgül olmazdım. Olmıycam da...

- Ama olabilirmişiz Sıkılhan! Düşünsene sadece ruh ikizi dil, sanki kan kardeşliği gibi... Bir bedende iki kişiyi yaşamak ve iki bedende toplam dördüz olmak gibi ikimizin şu anki durumu... Askıya almalıyız belki de herşeyi, ayırmalıyız benliklerimizi Sıkılhanlar'dan ve Bunalgüller'den...

- Tamam! Sen üçünü al, beni kendimle baş başa bırak...

- Üçünü derken? Sen Sıkılhan olarak mı kalıyorsun anlamadım? Alooo? Ya ama yine ben iki Bunalgül kaldım, üstelik bi'erkek biri dişi yaaa, olmaz ki ama! Alooo? Bak, en azından doğmamış olan Sıkılhan'ı da sen alsan? Alooo? Kapadın mı yine yivranç! Ben de kalkmış içimizde birbirimizden var diye felsefe yapıyorum, senin için hayvan bannağı be! Yılan yuvası. Evet, metrelerce uzunluğunda bir yılan yuvasısın. Arama beni bi daha.

- Selamın aleyküm koç! Girdik bi kere bu pis alemlere arna ekmek parası be naapıcan! Önden koltuk lazımsa Ağustos başında konserimiz var... İstersen imzalı fotoğrafın altına "Sıkılım en tatlı fan'ım" diye yazı yazdırıyım ya da arkadaşlarınla Papermoon'da bi öğle yemeği ayarlarım... Madem boğaya eyvallah çektik, ineği de sağanz, yalan mı şimdi?

- Mezbahada mısın Hırgürkan kardeş? Boğalar, inekler falan? Hiç bişey anlamadım.

- Yapma be babo, seyretmedin mi yoksa. Televizyonda Pazarkeyfi'ne çıktık Hani "Popçu İdilce'nin korumaları Beygeer Beach'in altını üstüne getirdi" haberini hatırlıyo musun? Kameramanı dövdük, araya giren yeşil şort mayolu adamı boğdum hani... Gerçi kolumun bir kısmı göründü ama dikiş izimden ve dövmemden anlamış sevenlerimiz... Vukuat derinleşmesin diye ilk uçakla attılar bizi buraya...

- Seyredemedik ama geçmiş olsun kardeş. Nice vukuatlara artık...

- Alooo? Haa şeyi soruyosan, hani Badigart filmindeki gibi "Popçu İdilce ile aramızda bir tokmak durumu var mı?" diye. Çünkü soranlar oluyo biliyo musun? Yemin ederim bak ekmeği öpüyorum, ben profesyonellikten başka; bir gecelik yatak olayı olsun, Çiçekbükü'de gözlerden uzak kaçamak olsun girmiş bir insan değilim. Neticede girdik bu pis alemlere arna ekmek parası be naapıcan, yalan mı şimdi?

- Bişey daha sormıycam Hırgürkan kardeş! Güle güleee!

- Alooo? Kaçtığımızdan dil, yann bigün Polat tadında bir başrol dizi teklifi gelirse düşünürüz. Ama önce senaryoyu okumam lazım. Bu sanat sepet alemlerinde yükselmek kolay burun üstü çakılmak daha kolay biliyo musun? Bugün korumalık olur yann yepyeni bir mafya dizisi. Biz bunlara alışığız, pis alemler arna ekmek parası biliyo musun? Alooo? Kapadın mı? Ulan, var ya şöhret seni de şımartıp yavuşak oldun.

Atilla Atalay

GEZ MAHMUTCUK

MAHMUT TİBET

mtibet@leman.com.tr

Akşamsefası

bahadirboysal@leman.com.tr

SITKI SIYRIL OF BAHADIR BOYSAL

HEP DAYAK YEDİM!

Şöyle bi dönüp baktım da, rasyonalist bir adam olduğum halde, riyazi bir kafadan mahrum olduğum için paso dayak yemişim kadınlardan... Hakkaten öyle... Kafama cam çerçeve inmiştir... Tam evden kaçıcam, kapı aniden kapatılmış, parmaklarım arada sıkışmış, o an en korkunç acıları çekmişimdir... Başka bi sefer apartman koridorunda üzerime dev gibi alçıdan bi Zeus sütunu yıkılmış, avuç açıp havada zor yakalamışımdır... Bıçakla bile üzerime gelindi.. Don atlet gece vakti sokaklarda kaçtım.. Saçlarım diplerinden kangrenle çekildi... kadına şiddetle alakası olan biri de değilim. Bir aldatma, bir seks hikayesi değildi sorunlar.. Çok konuşuyordum sadece.. Kocakarı gibi car car car car... İlişki yaşamak, diplomasi kurmayı gerektirir. Ama çizgiyle, mizahla uğraşanların pot kırmakta üstüne yok!!! Maneviyatla hiç alakası olmadığı halde, ayıp olmasın diye Cuma namazlarını kaçırmayan esnaftan adamlar vardır ya... Kılacağı üç rekat namaz biter bitmez gazlayıp kaçarlar.. (Camiden rulmanlı çıkış!) Biraz onlara benzemişim.. Ne biliim mına koyim.. "Hadi hanım erkenden uyuyalım da, sabahta tarlaya gideriz.." diyenlerden olamamışım hiç :(

FENA FİLLAH

Çok güzel günler bekliyo rum.. Ama telaşa mahal yok Çünkü Meksikalı Rodrigez'le aklımdan çıkmıyor. Hani bilirsi niz... Sıcak günün bağrında uzun dev şapkalarının altınd sabahtan akşama kadar uyuk layan ayaklar.. Uyudukları fa lan yokmuş meğer.. Yeni öğ rendik.. Hayata karşı bi tavır mış bu. Hiçbir şey yapmamak Bizim türk işi ayaklara baktı geçenlerde sokakta... Tiner ciler kir pas içinde de değille Çoğu spor kıyafetli çocuklar Ortalığın mına koyuyolar baze ama.. Kendi hayatlarını sildik leri için Allah'a yaklaşmak (va sıl-ı kurbullah) ve Allah'ta kay bolmak (Fena fillah) ihtimalle olduğu için saygı duyuyordu biraz.. İki gün önce bi tanesi ni gördüm... Bali poşeti diy koskoca GİMA alışveriş tor basını çekiyodu burnuna Mahallemizin bakkalı HAS FI RAT GIDA'da şahittir!. Art ben böyle bi doymazlığı gördüm ya... İyice memleket ten tiksindim...

KAMER TİTREDİ LEYL ÜZERİNDE

Annemle, karanlık geceler bazen çıkardık.. Güya, o dargın geceler ruhu boğardı.. (Herşey bizi bir korkulu rüyaya sarardı...) Kenarda ışığı yanan tek bakkaldan aldığım kutu bira elimde... İçkiyi içmeme sitem ediş... Sahile doğru iniş... annemin ne kadar evhamlı olduğunu biliyorum. En ufacık kötü halime üzülür... Ama ey oğul, yakın kaderleri algılayamayacak kadar miyoptur.. (Kısa bir sessizlik) Artık kendimi ağır ve şuurlu bir tahlile hazırlamaya, bütün vesikalarımla içli dışlı olmaya mecburum.. Ve işte sahildeyiz!!. "O hiçlikti.." dedim.. "O tipimdi... Denizleri seviyorsa... Dalgaları da sevecektir.. Uçmayı seviyorsa... Düşmeyi de bilecektir.." Kamer leyl üzerinde titredi sonra.. Ol vakit, çürümüş bir cesedi dudağından öpebilirdim.. Dalga sesleri dediklerimi çoktan yuttu.. Annem birden bana bakıp "Her düğüm olduğunda, kollarında çözüldüğün her kimse, yeryüzünde senin kadar yalnızdır.." dedi.:. Geceyi yırtan dev yarasa bi kahkaha patlattım o dakka.. "Nerdeymiş.. Nasılmış?." diye sordu. "Ne bileyim ben.." dedim.. "Alıp başını gitti... Yahu ben zaten hep gitmeleri sevdim... ben belki de onun hacca gitme ihtimalini sevdim.."

DEV PARDON

Oturduğum evin yan apartmanında inşaat var.. Sıcak günler... Pencereler ardına kadar açık.. E tabi haliyle amelelerin çalışırkenki tüm o canşenliği muhabbetleri duyuluyor... Ameleleri seviyoruz... İçlerinde dell dolu konuşanları var... Hiç bir mantık sırasına ehemmiyet vermeden... Neyse dinliyorum içerden... Bi tanesi geneleve gitmiş.. Tam da çizdiğim pozisyonda yatakta.. Kadın osurmuş.. Pardon demiş.. Amele de "Yav ne önemi var.. Zkiyorum seni.. Bundan büyük pardon mu olur?" demiş.. Uykuya da dalamadım... Bi buçuk saat içerisinde dönüp dönüp aynı hikayeyi anlatıp gülüştüler..

kuru

1950'lerde çekilmiş siyah-beyaz bi belgesel izlemiştim.. Yamyamları anlatıyodu. İnsan eti yemekten "kuru" adlı bi hastalığa yakalanmış kabile... Vücutlar garip bi felce uğramış.. Eğrilmiş bükülmüş... Yürüyemiyolar.. Daha önce de Japonya'dan bi haber görmüştüm... Adam sevgilisini o kadar çok seviyomuş ki, içinde hissetmek istemiş.. Dilim dilim kesip yemiş.. Japon mahkemesi de adamı en nihayetinde suçsuz bulmuştu.. "Nezaketten taharet" dedikleri böyle bişey olsa gerek..

Aksam Gazetesi

Tripanazomigambiyetsizler Daral&Timsah ÇIKACAK

LEHCE-TÜL HAKAYIK

kemken@doman.com.tr

kemalkenanergen

Sucuk : Küçük su...

Kral Dairesi : Da rede yaşayan kralın gtüne koyim...

Alper Tunga Öldü Mü: Evet öldü. Hatta sen de öldün. Artık bırakmalısın bu işin peş ni belki de...

Dürbün : Dürüm teleskop...

Alternatif Tıp : Tıp ist yodun ama iktisat kazandın galiba?.. Aferim, ne diyim...

Galeyan : Gaza gelmiş Ermeni...

Derin Dondurucu : Gıda donarak ölmemişse, boğularak geber yo ki gönülrahatlığıyla yiyebilelim...

Mışıl Mışıl : Belli ki horlamayı bilmiyo aptal...

Tütsü : Şu sandal ağacından ne zaman sandal yapıcaksın dayıoğlu? Sırf zarar ziyansın mınakoyim...

Kum Saati : Sahra'ya plaj kala Kızılkayalar'ın önünde. Ge kalma, beklemem...

Ari Irk : Anne Alman, baba kurt...

Fingirdek : Hafif meşrep Finli kadın...

Dangıl Dungul : Kaba saba Danimarkalı adam...

Analitik Zeka : Bu manitayı pilavdan nasıl yer m d ye düşüne düşüne alim olmuş hayvanat...

Toz Pembe Hayaller : Çilekli kokain ol a da içsek...

Anadolu L sesi : Aaa aşk olsun. Trakya'daki liselerin nesi varmış beya?..

Yerçekimi : Ya gök itiyosa?..

Karekter Testi : Bana en sevdiğin hayvanı söyle, sana en sevdiğin hayvanı söyliyim...

Nickname : Kendin Morpheus sanan bir sürü Recep tanıyorum. Üstelik bir sürü insan da onu Morpheus sanıyor. Ama Recep de onları k mb lir ne sanıyor...

İnsan Gibi İnsan : Eşşoğleşşek gibi bi durum var ya hadi neyse...

Yaz Okulu : Tenefüslerde den ze girmek fena f k r değilmiş. Hele bi de Coğrafya Öğretmen derse üstsüz geldi miydi. Peh peh peh! Sözlüye ilk yüzmeyen şerefsizdir.

Akşamsefası

TERELELLİ

PICTURES

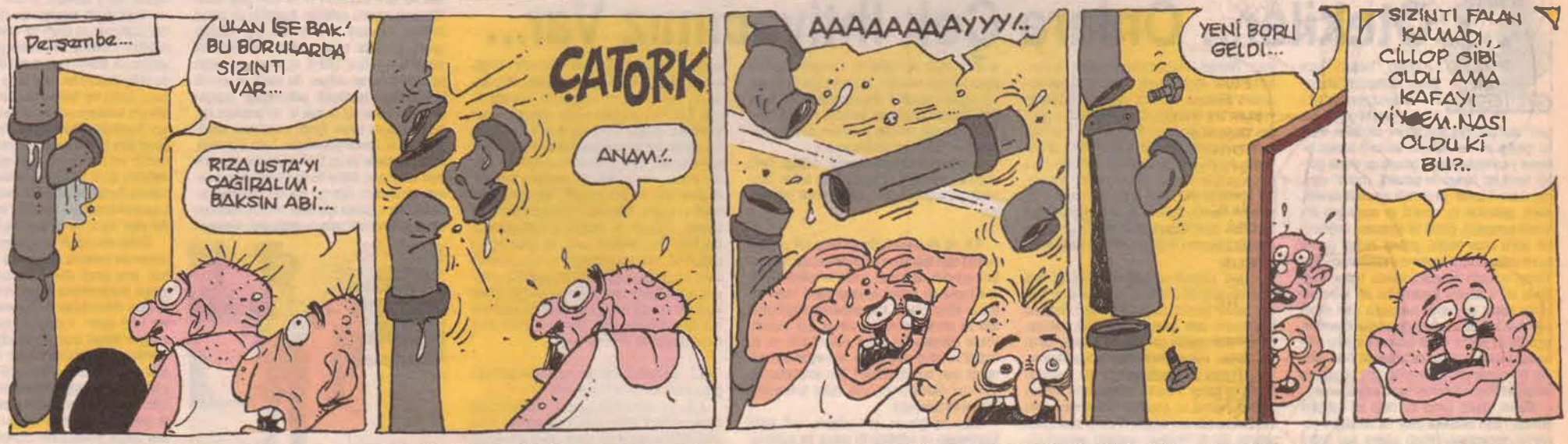
CAN BARSLAN

TP SUNAR HAYALET TESİSATÇI

(Karanlık sular.)

ÖZET: Tesisatçı Rıza Usta'yı canından bezdiren ve müşterileri ise hayretten hayrete düşüren garip olaylar yaşanmaktadır... Rıza Usta'nın aldığı her iş, esrarengiz bir biçimde kendi kendisine olmaktadır...

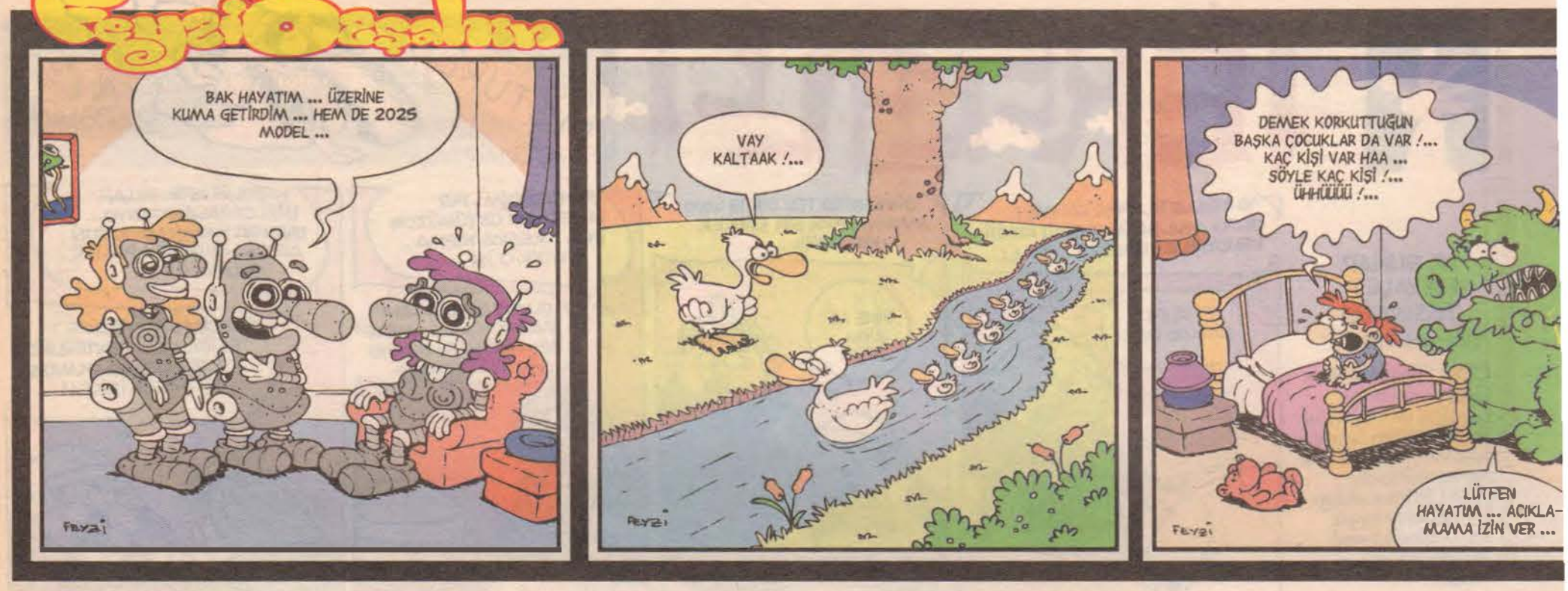

canbarslan@superonline.com

Akşamsefası

CEZMİ ERSÖZ

Ötekiler... Onlara Çok İhtiyacımız Var...

Tamer Tosun: Önce dilden başlayalım isterseniz. Bu konuşma boyunca "zihinsel özürlü ya da engelli" diye geçecek olan kesim: otistikleri, mental gerilği olanları kapsıyor. Bunların bazıları bilimsel yayınlarda gelişim bozukluğu olarak geçtiği halde biz Türkçe de şimdilik "özürlü" diyoruz. Daha önceleri ya da halk arasında diyelim, sakat, gerizekalı vs. denirdi ve aşağılayıcı anlamda kullanırdı. Şimdi bir siyasetten doğruculuk adına önce özürlü, giderek engelli demek tercih ediliyor. Ama toplumsal mentalitede yani Türkçe konuşan insanlar arasında, bunun içeriğinde bir dönüşüm yaratmadan bir kelimenin yerine başka bir kelime kullanmak çare olmuyor. Yarın bir gün o kelime de aşağılayıcı anlamda kullanılır oluyor. Haydi başka bir kelime getiriyoruz yerine, o kelime de kirleniyor. Dille uğraşan biri olarak siz, bu insanları tarif etmek için hangi kelimeyi kullanmayı tercih ediyorsunuz?

Cezmi Ersöz: Şimdi bu ciddi bir tartışma konusu. Tabii öncelikle dilde bir dönüşüm yaratmak zorundayız. Özürlü sıfatını ben doğru bulmuyorum. Kim kimden özürlü oluyor anlamış değilim. Farklı, yani bunlar farklı insanlar diyebiliriz; çoğunluktan farklı. Engelli kelimesi de çok doğru değil; tam açıklamıyor bana göre. Sakat kelimesini kullanmaktan yanayım ben, sakat kelimesi bence daha açımlayıcı ve daha doğru. Konuştuğum sakal insanların bir çoğu biz engelli değiliz diyorlar. Özürlü hiç değiliz, niye özür dileyelim, kim kimden özür diliyor, diyorlar. Kendilerini diğer insanlarla eşit görmüyorlar, farklı görüyorlar. Bizim sorunlarımız var diyorlar, sıkıntılarımız var ve sakat kelimesi bence daha doğru. Sakat kelimesini kullanmakta yarar var, "çoğunluktan farklı" da diyebiliriz.

T.T.: Sakat deyince bütün bedensel özürlüler de yani bedensel sakatlığı olanlar da giriyor. Zihinsel bir sakatlığı olanları kastetmek için ne denebilir?

C.E.: Şu anda o kelimeyi bulmak hakikaten zor... Zihinsel sıkıntıları olan insanlara ne diyebiliriz. bunu düşünmemiz lazım. Bedensel sorunları, sıkıntıları olanlara sakat denmesinden yanayım ben öncelikle. Zihinsel sıkıntıları olanlara da, farklı düşünen, farklı bakan, farklı duyumsayan diyebiliriz. Çünkü henüz bilim, bu kişilerin dünyaya nasıl bakıtıklarını, hayatı nasıl yorumladıklarını, neler hisset tiklerini, tam olarak açıklayamıyor. Bilim biraz ilerledikçe, o insanların hayata, bizlere, günlük yaşama nasıl baktıkları, neler düşündükleri daha çok ortaya çıktıkça bakışımız değişecektir; çok değişecektir hem de.

Çünkü zihinsel sorunları olan ya da halk arasında zihinsel özürlü denen insanların içinden dahiler çıkıyor. Geçende bir yazı okudum, bilgisayarın dahi çarpıp bölemediği, toplayamadığı asal sayıları çok kısa bir sürede, toplayıp, çarpıp, bölen otistiklerden bahsediliyordu. Keza Fransa'da Granberg adlı 12 yaşındaki otistik bir çocuk 5 dakika içerisinde bir senfoni bestesi yapmış ve çocuğun 5-6 bestesi daha var, Fırtına adlı son bestesini yarım saat içinde yapmış. Şimdi, "normal", yetişkin, oldukça başarılı bir müzisyen, ömrü boyunca belki 7-8 senfoni besteler. Çocuk 12 yaşında 5-6 tane bestesi var ve son bestesini de yarım saat içinde yapmış. Peki buna nasıl bakacağız? Bir çok otistik dahi daha var, resim yapıyorlar, matematiğe olağanüstü duyarlar, matematik konusunda olağanüstü yetkin otistiklerden bahsediliyor bitiyorsunuz.

Bir yoruma göre, Tanrı'nın üç dili var: matematik, şiir ve müzik. Üçünün de Tanrı'nın dili olduğu iddia ediliyor. Özellikle zihinsel sorunları olan, ya da farklı zihinsel nitelikleri olan bu insanların şiire, matematiğe, müziğe eğilimleri var ve bu alanlarda başarılar. Belki Tanrı'nın aracılığıyla bizlere bir şey söylemek istiyor. Bunlar seçilmiş insanlar da olabilir. Özel yetenekleri olduğu için söylüyorum bunları. Belki de bu yönden yaklaşılmalı onlara. Çünkü klasik bir bakış açıları yok, standart bir düşünme mekanizmaları yok, dünyaya farklı bakıyorlar.

Beni çok heyecanlandırıyorlar, mesela gerçek bir yaşam öyküsünden alınan ve Dustin Hoffman'ın başrolünü oynadığı Yağmur Adam filmindeki otistik adam beni çok etkilemiştir. Bir otistiğin gözünden bir roman yazmak, bir öykü yazmak isterdim. Dünyaya çok farklı açıdan bakan insanları değerlendirebilmek isterdim. Onların gözünden bakmayı öğrendiğimiz zaman normal, sıradan insanların da bakış açısı değişecektir diye düşünüyorum...

Evet bizden farklı bu insanlar, değişik. Farklı düşünen diyebiliriz, dünyaya farklı bakan diyebiliriz. İlla engelli, özürlü, sakat demek gerekmiyor.

T.T.: Ya da hangi kelimeyi seçersek seçelim önemli olan kelimenin üstündeki aşağılayıcı anlamı ortadan kaldırmak, yoksa bir kelimenin yerine başka bir kelime koymak değil. Yani "sakat"ın küfür olarak kullanılmasını engellemek için bir mental dönüşü yapmak asıl mesele. Yoksa kelimelerden hepsi kullanılabilir ya da "sakat"tan niye vazgeçelim, en baştan beri dilimizde olan bu sözcükten? Ben anlattıklarımızdan onu çıkartıyorum, yani sakat kelimesinin üstünü temizleyelim.

C.E.: Aşağılayıcı, çok vurgulu, çok yüklü kavramların ve sıfatların içi ancak sık kullanılarak boşaltılabilir. Bu "politik doğruluk" meselesi ayrıca böyle de ele alınmalı. Mesela eşcinsellerin, gaylerin bir dönem "Biz ibneyiz" diye konuşmaya başlamalarına şahit oldum ben. "Niye böyle söylüyorsunuz" dedim? "Toplumda aşağılayıcı olan kelimeleri ne kadar sık kullanırsak, giderek ekmek gibi, su gibi, bardak gibi sıradan bir kavrama dönüşür" dediler. Türk toplumu, Türkiye toplumu bu anlamda kolay dönüşecek bir toplum değil. Bunun için inatla, sabırla, sıkıntıları göze alarak ilerlemek lazım.

T.T.: Bunun nedenlerini biraz açalım. Bir zihinsel özürlü toplum için ya da toplumun geneli için niye bir "öteki" oluyor? Demin verdiğimiz eşcinsel örneğinde belki daha kolay anlaşılabilir; toplumun aile yapısını tehdit ettiği için vb. bir cevabı vardır. Ama bir zihinsel özürlü niye dışlanıyor ya da ona verdiğimiz her ad niye kısa sürede küfüre dönüşüyor. Toplumu neden tehdit ediyor bir zihinsel özürlü?

C.E.: Bu Aydınlanma ile başladı. Batı merkezli bakış açısı bugün tüm dünyada çok hakim; insan merkezli bakış açısı. İnsan her şeyin efendisidir. Hangi insan? Normal düşünen, normal konuşan, rasyonel olan, akıcı olan insan. Doğanın da egemeni bu, her şeyin efendisi. Hayvanlar da, bitkiler de onun aşağısında, ona tabi olmak zorunda, ona köle olmak zorunda; o her şeyi bilen, anlayan, yorumlayan üstün varlık. Bu bakış açısı bizi bu noktaya getirdi: işte savaşlar, çevre kirliliği, ozon tabakasının delinmesi, nükleer atıklar... insan doğayla uyumunu kaybetti, doğayla olan barışını kaybetti, kendisini üstün saydı ve doğayı istediği gibi bölüp parçalamaya başladı. Doğanın da intikamını görüyorsunuz, çok kötü oldu. Yeniden insan bu bakış açısını değerlendirmeli, yorumlamalı, o insan merkezli bakış açısından doğayla uyum içerisinde yaşayan, uyum içerisinde yaşamaya çalışan, bütün canlılarla kendini eşit gören ve bütün kendisinden farklı olanlara saygı gösteren, onları anlamaya çalışan bir konuma gelmeli.

T.T.: Zihinsel özürlü Aydınlanmanın tarif ettiği bu insan tanımına tam uymuyor.

C.E.: Uymuyor, dolayısıyla bu Aydınlamanın insan merkezli bakış açısına bakmak ve bunu artık gözden geçirmek lazım. Hem kendimize yabancılaşıyoruz, hem canlılarla doğal bir ilişki kuramıyoruz. Hayvanlarla, farklı bakış açısı olan insanlarla, doğadaki diğer varlıklarla eşit ilişki kuramadığımız için hem kendimize yabancılaştık hem büyük bir yalnızlık yaşıyoruz, çok tüketiyoruz, dolayısıyla hem kendimizi hem de dünyayı tahrip ediyoruz; insan tahripkar bir varlık haline geldi. Dolayısıyla hayvanlara da aynı yaklaşım içindeyiz, oysa hayvanların neler duyumsadığını, neler hissettiğini hala bilmiyoruz. Kim daha duyarlı, hayvan mı duyarlı, insan mı? Ben bunu tartışırım açıkçası. Hayvanların bazı melekeleri, bizden çok daha üstün. Depremi önceden hissettiği söylenenen köpekleri ele alalım mesela; çok hassas, çok vefalı, çok sadık oldukları bilinen bir gerçek. İnsan gibi doğayı yok etmiyorlar, doğayla uyum içerisinde yaşıyorlar. İnsanın geldiği nokta bence hayvandan daha aşağı şu an. İnsan kendi kendisini yok ediyor, komşusunu öldürüyor, komşusunun ırzına geçiyor, komşusunun malını mülkünü çalıyor, gökyüzünü yok ediyor, denizi yok ediyor ama hayvan bunu yapmıyor. Hayvan gökyüzüyle, doğayla, çiçekle, ağaçla uyum içinde yaşıyor. E hani üstündü insan, hani yüceydi, hani her şeyi biliyordu? O her şeyi bilen insan dünyanın sonunu getiriyor. Adaletsiz bir dünya kurmuş, dünyanın yarısı yoksul, aç, savaşlar içinde, çocuklar perişan, Afrika perişan, bu dünyada 1 milyar çocuk aç. Korkunç salgın hastalıklar devam ediyor. Bu kadar ekonomik gelişmişliğe, teknolojik gelişmişliğe rağmen dünyanın yarısı aç! Demek ki bir problem var; insan doğayla uyum içinde yaşamıyor, kendisiyle uyum içinde yaşamıyor, farklı ötekilerle, farklı insanlarla ya da farklı canlılarla sahici bir ilişki kuramıyor. Bütün bunları yeniden sorgulamak zorundayız. İşte bu zihinsel sorunları, sıkıntıları olan, benim için farklı olan bu insanlara böyle yaklaşırsak onların gözünden dünyaya,

kendi'mize bakabilirsek bence büyük açılımlar yaratacağız. Hem edebi anlamda, hem sanatsal anlamda hem de ekolojik, siyasal ve kültürel anlamda.

T.T.: Çizdiğimiz genel çerçeveden biraz daha özele inelim isterseniz. Türkiye'deki bakış açısı genelde bu çizdiğimiz Aydınlanma kaynaklı bakış açısı. Peki modernizmin daha az sirayet ettiği -diyebileceğimiz- kırsal kesimde, bakış açısında bir farklılık olabilir mi?

C.E.: Var tabii. Ben çok dolaşan bir insanım. Tüm Türkiye'de, çeşitli kentlerde, kasabalarda dahi imza günleri, konuşmalar yapıyorum. Her kentin ya da kasabanın bir ya da iki tane delisi var. Deli derken farklı anlamda söylüyorum. Deli diyorlar, evet deli diyorlar ama deliye saygı duyuyorlar. Osmanlı'dan gelen bir anlayış bu. Bir tür derviş bana sorarsanız, ya da meczub da denilebilir. Bence bu insanlar bizim şu gün zihinsel özürlü dediğimiz insanlardan farklı değillier; hiçbir şey üretmiyorlar, dolaşıyorlar, insanlar bunlara bakıyor, ekmek veriyor, sigara veriyor, saygı duyuyor. Onların dokunulma var. Tuncel'in meşhur bir delisi var, ke tam ortasında da Onun bir heykeli var. D nebiliyor musunuz halk anılarını yapmış. Am yandan da adama herkes deli diyor, bir yan da saygı duyuyorlar. Tabii ki bu insanların fa bakış açıları var, herkes gibi korkmuyorlar, k kes gibi kurallara uymuyorlar, sürü mantığın ayrı hareketler gösteriyorlar. Keza Hakkari Nasır diye bir delisi var, çok seviliyor, doku mazlığı var, herkes ona para veriyor ama o s diğinden alıyor parayı, herkesten para alır Mesela diyelim ki sizi sevdi para istemeden çıkardınız biraz para verdiniz, 'borcumuz ne dar yarı' diyor. Bir tür espri bu bence.

Şimdi kim yaralı kim yararsız ona bakı modernite yaratılık meselesine çok vurgu y mış, ama şimdi sillalı fabrikasındaki insan yararlı Hakkarililere moral veren, Hakkari simgesi olmuş Nasır mı? Çevreyi kirleten, n leer silah üreten, insanların beynini çürüten levizyon dizileri, programları yapanlar mı yar lı, yoksa orada kimseye zarar olmadan ins larla uyum içinde yaşayan bu insan mı? çok zihinsel farklılığı olan insanın, "normal" nilen ve toplumda saygınlık gören insanlara re çok daha yararlı olduğunu düşünüyoru Ben birçok politikacının zihinsel özürlüler ya da zihinsel farklılıklar taşıyan insandan da zararlı olduğunu düşünüyorum. Neyin yarar adına, ona bakmak lazım.

T.T.: Peki aileleri açısından duruma bakt mızda... Yani 24 saat bakıma ihtiyacı o "ebedi bebek"lerin, hayatı oldukça kısıtlan aileleri açısından durum nedir?

C.E.: Burada dayanışmanın çok önemli duğunu düşünüyorum. Komşuluk dayanışm sı, ha keza akrabaların o ailenin yükünü hafif meleri gerektiğini düşünüyorum. Devletin elb te çok daha büyük sorumluluk düşüyor. Re bilitasyon Merkezlerinin, gönüllü insanla komşuların, akrabaların o ailenin yükünü ha letmeleri gerektiğini düşünüyorum. Bugün g nen noktada büyük kentlerde ne akrabalık yanışması kaldı ne komşuluk dayanışm Kimse kimsenin hiçbir yükünü çekmek iste yor, çünkü herkes kendi hayatını kurtarmak tıyor. Çok büyük bir bencillik var. Neden bir lenin üzerine bu kadar yük bindi ki? Ne komşular zaman zaman bu çocuğu alıp gez mesinler, bir yere göttürmesinler, eğlendir sinler, onunla neden zaman geçirmesinler

KALDIKLARI YERDEN DEVAM EDİYORLAR

AĞUSTOS

feyzi@leman.com.tr

Bunlar hep bilinçle alakalı. Dayanışmanın yok edildiği bir toplumda bunu beklemek biraz saflık olur tabi ama, Anadolu'da böyle değil mesela. Hele küçük yerlerde, kırsal alanlarda o zihinsel sorunu olan çocuklar herkes tarafından paylaşılıyor. Adam ya da kadın tarlaya giderken çocuğunu komşusuna, akrabasına rahatlıkla bırakıyor. Onlar da kendi çocukları gibi bakıyorlar ona.

İngiltere'de zihinsel sorunu olan bir arkadaşımız vardı. Orada yılda üç kere tatile çıkartıyorlar bu insanları. Üç kez! Ve bakıcısıyla çıkıyor tatile. Kız orada yaşayan bir Türk'ün kızıydı, İstanbul'a bizi ziyarete geldi ve tüm şehri onunla gezdi. Bakıcısının sigorta sistemi sağlıyor. Otistikti ve çok zor konuşuyordu, çok az kelime dağarcığı vardı. Ama düşünün bizim bile sahip olmadığımız haklara sahipti. Hangimizin yılda üç kere yurtdışına gitme hakkı var ki?

T.T.: İstatistiksel olarak zihinsel özürlülerin sayısı hayli kabarık olmasına rağmen; gündelik yaşamımızda çok sık rastlamıyoruz onlara. Peki sizin çocukluğunuzdan başlayarak düşünürseniz, zihinsel özürlü bir arkadaşınız, tanıdığınız, yakın ilişkide olduğunuz birileri oldu mu?

C.E.: Urfa'da vardı. Ben Urfalı'yım. Urfa'da halamın kızı zihinsel sıkıntılar yaşayan birisiydi, evde yaşıyordu. Ama çok saygı duyuluyordu, öyle dışlanmıyordu, odaya falan kapatılmıyordu. Down sendromlu olan yakınlarım oldu mesela... Bir edebiyatçı olarak beni onlar çok etkiler. Hepsi birbirine benziyor Down sendromlular: bebek yüzlü oluyorlar. Kardeş gibiler sanki. Çok enteresan, hepsi güleç yüzlü, gülümser bakalar değil mi? Bir de Çamlıca'da oturan bir akrabamızın çocuğu vardı. Evden kaçardı. Ailesi onu Taksim'de bulurdu bazen. Evden çıkarken işe gidiyorum diye çantasını da alırmış. Nasıl karşıya geçer, ne yapar bilinmez? Babam da onu Karaköy'de, Taksim'de, kalabalık meydanlarda yürürken görürmüş bazen. Beni çok etkiler edebiyatçı olarak: ne düşünüyorlar, evden niye çıktı? Gayet de güzel giyinirler, dolaşırlar, dolaşırlar tekrar eve dönerler, mesela.

Yine tabii şizofren dostlarım var benim. Çok da iyi şairler var aralarında. Şizofrengi dergisinin içinde bulundum, anti-psikiatrlarla tanıştım. Çok başarılı bir dergiydi: hem anti-psikiyatri açısından hem de edebiyat açısından. Şizofrenlerle, ruhsal sorunları olan insanlarla beraber çıkartılmıştır o dergi; Bakırköy Akıl Hastanesi'ndeki insanlarla çıkartılmıştır. Orada deli diye nitelendirilen pek çok insanın olağanüstü şiirlerini okudum ben. Mesela aklımda kalan bir dize:

"Aşktan koptu gönlümün treni
Doktor beni sanıyor hala şizofreni"

Adam aşk acısı çekiyor doktor çoktan ona şizofreni sıfatını yapıştırmış, adam gönlünün treninin koptuğundan bahsediyor ama. Egemen psikiyatri insanları hemen, şizofren, paranoyak diye yaftalıyor. Psikiyatrinin terörünü var bir de insanların üzerinde. Yani şimdi siz herkese bir psikiyatrik hastalık yapıştırırsanız ne olacak bunun sonu, farklı düşünenleri nasıl keşfedeceğiz o zaman? Atıyorum; 700'lü yıllarda, 600'lü yıllarda olsaydı bu psikiyatri terörü, Aydınlanmanın ressamları nasıl çıkacaktı? Michalangelo ne kadar ortalama, ne kadar sağlıklı diye soranım ben o zaman? Leonardo'yu annesi psikiyatriste götürseydi, o psikiyatrist ona 3 Prozac, 5 bilmem ne verseydi Leonardo Da Vinci'den geriye birşey kalır mıydı acaba? Adam kurbağalara toplu iğne batırıyor, neler yapmıyor. Adam deha. O zaman dehaların yetişmesine izin vermemiş olursunuz. Sürekli insanlara farklı olduklarını için psikiyatrik bir takım yaftalar yapıştırırsanız o zaman kim yapacak bunca eseri? Hangi sanatçı normal? Mayakovski mi normal, Yesenin mi?

T.T.: Klasik Batı edebiyatının bazı ünlülerinde doğruyu söyleyen meczup, bir figür olarak kullanılmıştır. Türk edebiyatında bir zihinsel özürlü ya da bir meczubu karakter olarak kullanmış yazarımız var mı?

C.E.: Evet, epey var diyebiliriz. **Oğuz Atay, Bilge Karasu** ilk akılma gelenler. Bir de **Leyla Erbil** çok işler mesela... **Leyla Erbil**'in "Cüce"si Tuhaf bir kadındır, meczuptur... Öteki olmuştur artık, normali insanların arasında yaşamaktan yıpranmış, tükenmiş ve dolayısıyla öbür tarafa geçmiş. Öbür tarafa geçmek diye bir şey vardır **Hayali Oğuz** mesela, başlı başına bir meczup(derviş) kalmamandır. **Hayali Oğuz** hiç evi olmamış, hiç mülkiyet sahibi olmamış, hiç araba almamış, hiç evlenmemiş, hiç resmi evrak kullanmamış bir insan. **Ahmet Oktay** onu bayağı işledi. **Hayali Oğuz** üzerine yazılmış bir şiirl var. Ayrıca **Yusuf Atılgan**'ın **Zebercet**'ini de unutmamak lazım.

T.T.: Söyleşi için size tüm "ötekiler" adına teşekkür etmek isteiim Cezmi Bey, son olarak eklemek istediğiniz bir şey var mı?

C.E.: Ben teşekkür ederim asıl, az önce de söylediğim gibi; ötekiler, farklı düşünenler, ya da şehrin delileri, bize öteki taraftan, yani başka bir boyuttan bakma olanağı ve yeteneği sağlıyorlar. Dolayısıyla biz bu farklı insanları bu açıdan kucaklamalıyız, bu açıdan onları önemsemeliyiz. Onlara çok ihtiyacımız var...

* Sapiens Dergisi'nin basımda yapığı röportaj.
Ömer Faruk Kafaoğlu, Ateşi Ülkemizden Yangın, Şiirler **Yom Yay.**
* **İstanbul Paşabahçe**, 6 Ağustos Cumartesi günü, Saat: 19.00-21.00 arası **Paşabahçe Kültür ve Sanat Merkezi**'ndeyim.
* **Çanakkale Enez**, 13 Ağustos Cumartesi günü, saat: 19.00-22.00 arası **Enez Kültür ve Sanat Festivali**'ndeyim.
* **Bodrum**, 18 ve 19 Ağustos Perşembe ve Cuma günleri saat: 21.00-23.00 arası, **Bodrum'da ki Bizim Kitabevi**'ndeyim.
Datça, 20 Ağustos, saat: 21.00-23.00 arası **Haluk Çetin** ve **Vedat Sarıkman**'la beraber **Can Şenliği**'deyim.

Kırık Lebleb

suatozkan@leman.com.tr
SUAT ÖZKAN

YÖNETMEN ALFRED HİCKOK VE HAYTA YEĞENİ EDVIRD.

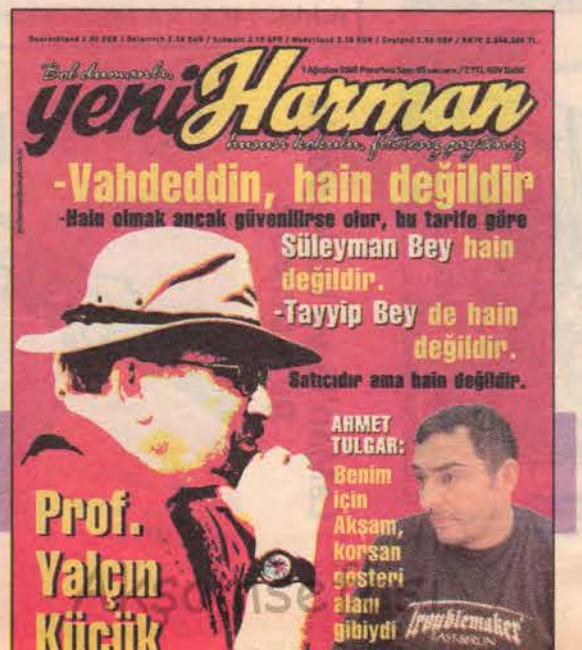

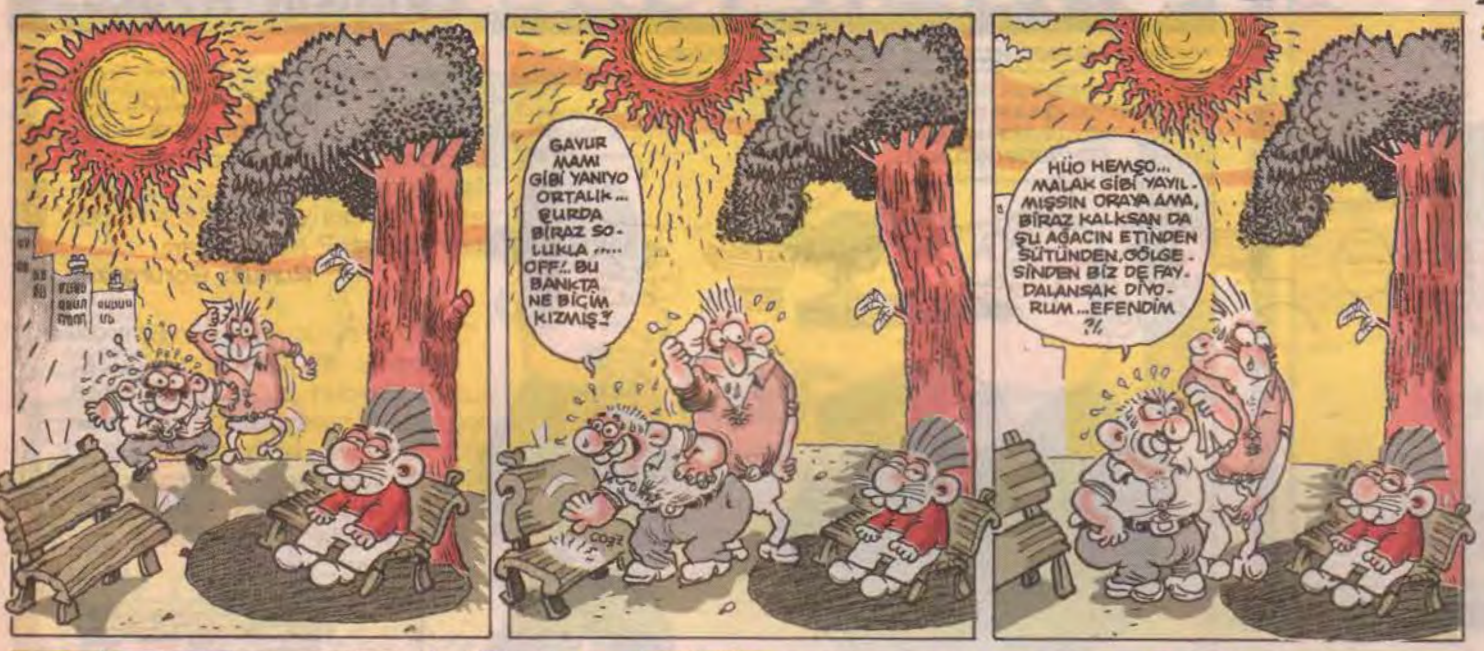

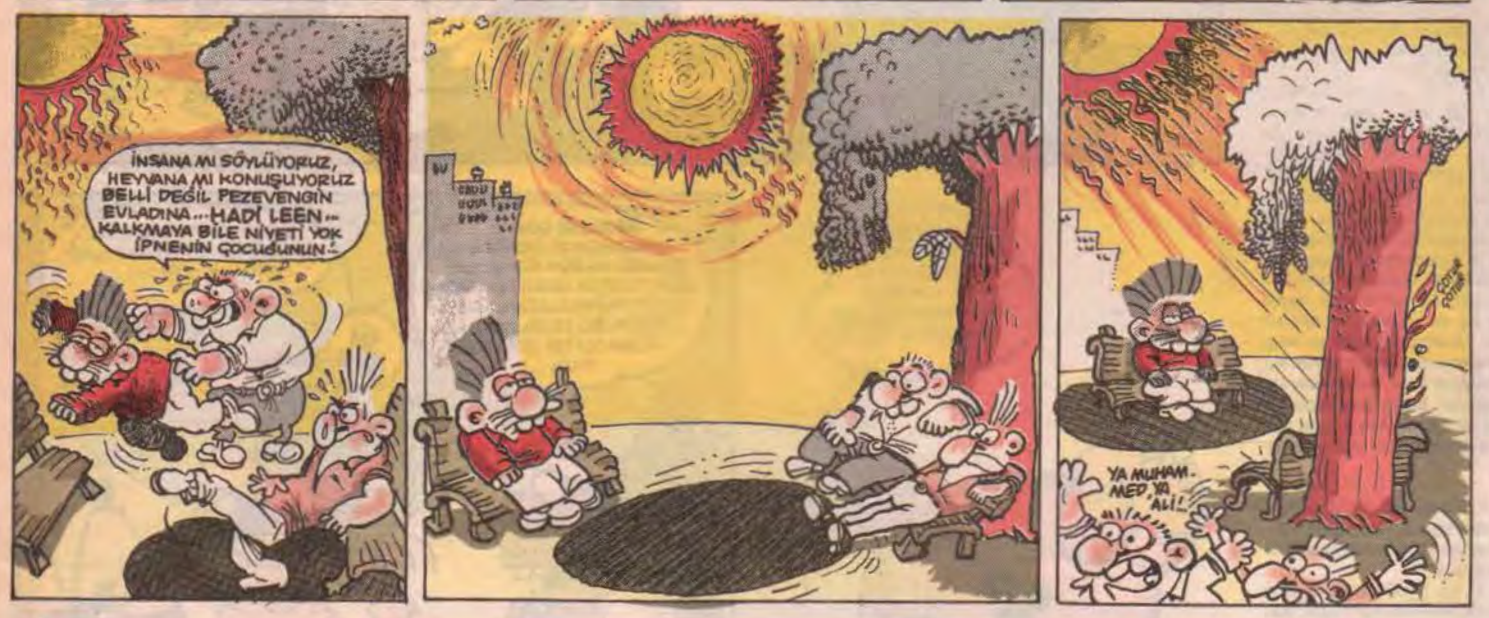

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

Gönül Adamı

ERDENER ABİ

İZMİR LEMAN KÜLTÜR
5 AĞUSTOS CUMA AÇILIYOR
Bütün LeMan ürünlerini bulabilirsiniz...
Adres: 1469. Sok No:26 Alsancak/İzmir

LeMan'la ve bu kuponla giriş ücretsiz

Barbaros Altuğ

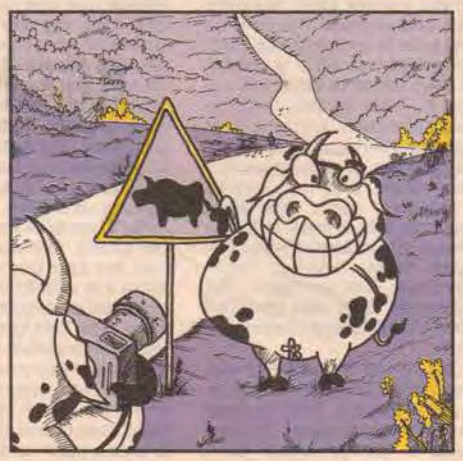

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

KEDİNİZİN KÖŞESİ

Sayın hodjam, bizin evde sütlü kahferenk sehpanın üstünde var bir kutu. Kutu siyah. Kara kutu. Ben ordan geçiyom, o bana hişt pişt bişeyler diyo. Arkamdan gazel okuyo, tını veriyo. Kaos mudur nedir hodjam? Kahrolucam.

Rumuz: Sorugezer

Cevap: Yavrucuğum. Hodjam diye yabancı dil yazmışsın. Güzel. Radyo duydun mu? Efem? İçten insan sesi çıkararaktan fiçli olan sazlı sözlüye diyoruz biz oru. Yağmur yağıcakesa metrojiklijori olarak o söyler sana. Para düştü mü? Ekonikfilans falane eder doları mavroyu...

BÜYÜK AMA GÜZEL SÖZLER

Dostlar! Hayat neye benzer biliyor musunuz? Hani bir ağaç vardır, dikenli küçük küçük toplar olur üstünde.. Yok, çınar değil. Yav neydi onun adı? Peter bilir onu. Lan Peter ne ağacıydı o? Nerde Peter? Yok mu? Lâzım oldu muydu bulamazsın zaten yavşağı.

Kral 6. Todos Valentin Bramos

Bana yağız bir at veriniz, onu size bir dakkada kesip eteketli meteketli marka sucuk yaparım. Gözünüzden sürmeyi çalarım. Öyleyim ben.

Başvezir Fadıl Varga Zamingeyşın.

Akşamsefası

DENGELİ BESLENME

KAAN ERTEM

kaanertem@leman.com.tr

Akşamsefası

Nihat Genç

KUTSAL TOPRAKLAR

BOSNA III İZLENİMLER

Bosna Hersek topraklarına "kutsal topraklar" dememizin sebebi, Sırpların camii ve mezartaşlarını koruyorlar deyip iki yüz binin üstünde müslüman Boşnak'ın öldürülmesidir. Hangi Boşnak bize Boşnak kasabalarıyla içiçe/yanyana Sırp kasabalarını uzaktan göstersa, "İşte Radovan Karadziç, Ratko Mladiç denen katilların kasaplar orada ellerini kollarını sallayarak yaşıyorlar" diyor. Yakalansalar ne olacak ki, sorumlu birkaç kişi mi, üstelik lüks otel gibi cezaevlerinde ağırlanacaklar.. Yani Avrupa, iki yüz bin üstünde insanın ölümünü birkaç kişiyi hukuklaştırarak halletmek istiyor. Avrupa'nın zaafı(mı) böyle birşey, suçu birkaç kişiye yık ve kurtul! Çünkü soykırım yapanlar soykırım suçunu işledikleri kasabalarda/yerlerde ödüllendiriliyorlar. Bunun en güzel örneği Srebrenica. Srebrenica kasabası yirmi/yirmibeş bin nüfusa sahipti, savaştan önce müslümanlar çoğunluktaydı. Katliamlarda bir yarısı öldürüldüğü halde müslümanlar bu kasabada yine çoğunlukta kaldı. Ama gelin görün ki soykırım yaşayan Boşnak müslümanlar kasabayı terkediyor ve bugün hayalet gibi evleri bomboş ve Sırplar kasabada çoğunlukta ulaşıyor. Buna rağmen belediye başkanları Boşnak müslüman, üstelik savaşta kahramanlık göstermiş yiğit bir Bosnalı. Peki bu müslüman başkan seçimi nasıl kazanıyor, şöyle, müslüman mülteci Boşnaklar sadece seçim günü kasabaya bir günlüğüne dönüp başkanı seçip gidiyor. Buna rağmen belediye binasında tuhaf şeyler de gördük, şöyle, katliamlar dolayısıyla zarar görenlere dünyadan yapılmış yardımlar sodomusu, belediye binası önünde bu yardım paralarının kimlere dağıtıldığının listesi vardı, baktık, hepsi Sırp!..

Dert bir değil, geçelim. Bosna Hersek'in başşehri Sarayova ülkenin en büyük şehri. Boşnaklar'ın Sarayova'da tam hakimiyetleri var diyemeyiz, çünkü, Sırplar'ın elinde bir çok mahalle var. Büyükçe bir ovaya kurulu şehir, dağlarla çevrili. Fatih şehri aldığında, daha önce yerleşim izi olmayan bu ovaya Sarayova'nın kurulmasını emretmiş. Şehrin camilerini, çarşılarını, müzelerini ve tabiat güzelliklerini gezdik, hayran kaldık. Ormanlarla çevrili Bosna-Hersek dağları aynı zamanda ayı, kurt, çakal, ceylan ve binbir kuş türüyle bir tabiat müzesi. Şehre Osmanlı mimarisi hakim. Bugün, tüm dünyanın tanıdığı ve Sarayova rabetlerinde önceliklle kullanılan fotoğraf, Başçarşı'nın fotoğrafları.

Başçarşı, Osmanlı dükkan ve çarşılarının, Osmanlı mimarisinin küçük minyatür bir örneği. Sarayova'yı doyumsuz yapan yer burası. Turistler Başçarşı'dan ayrılamıyor. Başçarşı'nın ara sokaklarına dalıyor, dönüyor, dönüyor, bir kafeye oturuyor, tekrar kalkıp tekrar Başçarşı'yı keyifle dört dönüyorsun. Başçarşı aynı zamanda kafe ve börekçilerin çarşısı. Bizimkiler son yıllarda İstanbul'dan Başçarşı'ya donerci götürmüş. Kısa zamanda dönerci müdekkarı üçe çıktı, salgın hastalık gibi yayılmaya başladı ve meşhur börekçilere karşı savaş veriyor.

BOŞNAK BÖREĞİ

Ancak, Bosna'nın simgesi, kim ne derse desin Börek. Ünlü Boşnak böreği. Her iki dükkandan biri börekçi dersek abartmayız. Saçla, kömürde, fırında çeşitli yapılış şekilleri var. Boşnak böreğini küçüklüğümüzden beri biliriz, ailemiz de yapardı. Dört çeşit, peynirli, ıspanaklı, kıymalı ve patatesli. Ben ıspanaklı hastasıydım. Bosna'da ıspanaklısı iyi yapılmıyor. Ya da içine peynir gibi başka birşey de karıştırıyorlar. Burada "patatesli" (kumpiri) şöhret! Salon oklalı bir Türk turist alışkanlığı olarak karışık söyleyelim ortadan yiyelim demeyin, çünkü herkes patatesliye hücum ediyor. Boşnak böreği gerçek bir sevgili. Bu kadar mı yakın, tanıdık, haşır neşir olursunuz. Birçok ülkeye gittim, ilk defa kanım acıkacak, şimdi neyini bulsam yesem derdine ilk defa düşmedim. Börekler inanılmaz güzel, leziz. Yiyorsun, birkaç tur atıp yine yiyorsun, yiyorsun bir porsiyon daha söyülüyorsun. Sanki Boşnak kültürü Boşnak böreğiyle temsil oluyor. Tertemiz ve leziz börekler turistlere "güven" veriyor. Bu kadar çok dükkan ve bu kadar bolca tüketildiği halde böreğin "sanatkar" ve kusursuz bir itinayla yapılışından vazgeçilmiyor. Şunun için bunu söylüyorum, ilk çocukluk günlerimden beri ülkemizde artık lahmacun yapılamıyor. Oysa yüzbinlerce lahmacuncu dükkanı açıldı. Çok tüketmek isterken, lahmacun üstün yakıcı lezzetini kaybediverdi. Oysa milli yemekler bir halkın üstün estetik gücünü gösterir! Ve sonsuzca ürütüseler dahi insanlar kendilerini yemeklerinin üstüne tıtremekten alıkoyamazlar. Boşnak böreği bu topraklarda üstün bir sanat eseri! Bir halk, yemeklerini kaybederse kendine güvenini ve zenginliğini kaybeder. Boşnaklar hergün kalkıyor bıkmadan yine Boşnak böreği yiyor. Börekçiler böreklerinin lezzetini gündelik telaşa ve çok tüketime kurban vermiyor.

Bir milli eseri, devlet, kültür bakanlığı değil, halkın kendisi koruyabilir, bizim lahmacun ve kebapları koruyamadığımız ortada. Boşnaklar yoksul olmasına rağmen böreği tüketime kurban etmemekte direniyor. Börekçi dükkanlarının şıklığını ve güzelliğini artırmam. Sanki tüm insanlığa böyle yetiştirmek istiyorlar ve böreğin lezzetiyle iftihar ediyorlar.

Dert bir değil, geçelim. Ayrıca Bosna'nın tarihi ve milli yemekleri çok temiz, bizden. Etli çorbayla başlayan yemek menüsü tam bir Osmanlı mutfağı, Aradığınızda bu yemekleri itinayla yapan bir iki lokanta bulmak mümkün. Ancak Bosna'da dikkatimizi çeken birşey, estetik düşkünlük, aşırı temizlik, aşırı şık masalar, sandalyeler, tabaklar. Çok bizler, çok. Hiç söylemek istemediğim bir lafı söylemek zorundayım, medeniyet bu diyorsunuz. Lezzet ayarları bizim damak zevkimizin üstünde. Bizim unuttuğumuz lezzet. Çünkü bizim yemeklerimizin ayrısı. Geçmiş ve unutmuş olduğumuz mutfağımızın ünlü birkaç yemeğini bu kadar lezzetli ilk defa Sarayova'da yedim. Şimdi dönüp ülkemdeki geçmiş kültürü yanıstan lokantalar ve yemeklerine bakıyorum, gülünç ve basit kalıyorlar. Bu gülünçlük, hemen çok para kazanmak isteyen ruhumuzun karmaşıklığı. Eski kültürü taşımak isteyenler eski kültürün asıl ahengini bozmamalı. Milli yemeklerini bu kadar incelmiş bir hassasiyetle yapan insanlar karşısında, utanıyorum. Bu hassasiyetin ülkemizde gelişmesinin asırlar alacağını düşünüyorum.

KULPSUZ FİNCAN

Sarayova'da çay içilmiyor. Çay kültürü neri hiç yok. Üniversiteli Türk öğrencilerin çok sık uğradığı Başçarşı içinde bir kafe çay yapıyor. Çayı pek güzel yapıyor, dönüp dönüp börekçi sonrası bu çaycıya girip geceyarılarına kadar çıkmıyoruz. Sarayova ve tüm Bosna kasabalarında kahve içiliyor. Kahve, kulpsuz fincanla içiliyor. Yanında cezveyle geliyor. Sarayova'nın börekten sonra, ikinci büyük simgesi, bu cezve ve kulpsuz fincan. Her yerde önünüze getirilen bu kahve. Bir keyif töreni! Kahve, kültürün derinliğini gösteriyor ve asla baştansavma değil. Hiç zorluk çekmeden çay kültüründen kahve kültürüne giriş yapıyor, akşıyorsunuz. Kulplı, kulpsuz fincanlar üzerinde burada ideolojik ırkçı tartışmalar da dedikoduvari yapılıyor. Şöyle, Sırplar fincanı kulplu kullanıyormuş. Çünkü bu kulpu tutmak için üç parmağınız hareketle geçiyor ve bu üç parmak Sırplar'ın dini simgesi istavroz/üçlemesini temsil ediyor. Boşnaklar ise fincanı çevresinden yani avucunuzun içiyle kavrayıp alıyor, yani, sadece üç parmağın değil, bütün kardeşleriyle bu keyfe katılıyor!.. Bundan da gençler tartışıyor, bilin istedim.

Bir, börek. İki, kulpsuz fincanda kahve. Sarayova'nın üçüncü simgesi: Kafeler. Herkes kafede. Bütün kasabalarında genç ihtiyar herkes hayatı kafelerde geçiriyor. Kafede oturmak Bosnalı için hayatın kendisi. İnsanlar neden evde değil de kafelerde oturuyor, işte bir kültür biçimi.

Ancak, binlerce kafesi olan bu ülkede bizim şu beyaz plastik sandalyelerden bir tane göremedim. Aksine, çok biçimli, estetik, tasarımı çok güzel binlerce sandalye çeşidi. Yanlı sandalyeye yerleşmek için bir Türk tarzı, sağa sola, sandalyeye ve kendine şekil vermiyorsun. Sandalyeye oturunca oturmuş oluyor, öylece kalıyorsun. Sandalyeye oturmak biz Türkler için bir ruhsal travmadır. Çünkü, hala yerleşmekte karar veremedik. Halla hangi işte hangi kentte ve nerde hayatımızı geçireceğimizi bilmiyoruz. Bizi en iyi sandalyelere oturuş şeklimiz ele veriyor. Yani, sandalye, biz Türkler için ciddi bir mali sorundur. Oturduğumuz sandalyeye itimad edemediğimizden olacak, ya sandalyenin yenini değiştiririz, ya da sandalyeyi inceleyerek otururuz. Ya da masayı sağa sola çekiştirmeye çalışırız. Yani, nihayet masa, masa nedir, bir masa.. Bir masaya otururken daha rahatsızlık hisseder, sandalyeyle masayla uğraşmaya, çekiştirmeye çalışırız. Sanki sandalyemiz zincire vurulmuş gibi dar bir alana sıkıştırılmış! Aslında sıkıştırılmış kendi benliğimizi ifade eder.

Oysa bu kafe ve sandalye rahatlığı, burada oturmak kalkmanın bir sevinç halini aldığını gösteriyor. Şimdi, bu abartılı sandalye yorumunu okuyan Boşnaklar, bu yazar ne diyor diye şaşacak. Neyse, halkımızın terediitlerini fazla açığa çıkartmayalım.

Başka türlü de yorumlayabilirsiz, biz de çeşit çeşit insan kavmi, insan kalıbı, insan çeşitliliği olduğu için olacak masaları sandalyeleri bu rengarenkliğe henüz uyduramadık. Ve, hayatında bir kez voleybol, basketbol oynamamış acık cücük kız ve erkeklerimizin her birinin rahat edeceği sandalye masa bulup buluşturmak da kolay olmasa gerek.

Bu yalnız sandalyede değil, ev yapılarında daha net görülüyor. Bizler hangi tür mimaride yaşayacağımıza henüz karar veremedik ve milyonlarca birbirine benzeyen ve biçimsiz apartmanlar inşa ettik. Burada nasıl bir ev içinde yaşarız sorusuna cevabını çoktan bulmuştuk ve karar verip aynı evden yüzbinlerce inşa etmişler.

Ancak bu yüzlerce kafede, bizim canlı müzik dediğimiz, kafe içinde çalıp söyleyenlere hiç rastlamadım. Bazı merkezi sokaklar gece yarılarına kadar genç kız ve erkek akınına uğruyor. Bizim turistik sahiller gibi. Gençler gece yarılarına kadar kafelerden ayrılmıyor, kalınca yoğunluğu.

ŞIK TEYZELER

Ve gencinden yaşlısına hepsi, düzgün, çok biçimli giyiniyor. Salaş, paçoz, bunuşuk, ya da, kendini salmış tek bir görmek, pantolona rastlamadım. (Elbiseleri eskitmeyen başka tür bir deterjan mı kullanıyorlar?) Gençlerin pek havalı giymesi gençlilerinden, yani normaldir diyelim, ama, asıl yaşlı beyler, yaşlı hanımlar.

Birkaç kafede pek kibar yaşı yetmişi aşkın Boşnak teyzelerle dertleştik. Ne teyzesi? Bir kraliçe gibi makyaj, Yetmiş yaşında incecik ipek ve pek seçkin renkli elbiseler. Saçımın tarak izlerinden küpelerine kadar düşünülmüş. Hayran kaldık. Savaştan çıkmış hiç değil. Hepsi antreşmiş gibi bu kadar şık ipeksi giysileri nasıl bulup buluşturmuş. Her biri balloya gider gibi giyinmiş. Temiz giyinmek bir hayat sevincinden öte Tanrı sevinci gibi. Gösterişli ve yakışıklı ve uzun boylarının hakkettiği bir estetik ifade. Hayatın en önemli parçaları üstünde. Ben, Bosna'nın genç kızlarını öve öve bitiremiyorum, ama, gelin şimdi, kocakarı diyeceğiniz yetmiş üstündeki teyzelerin makyajlarına bakın. Her biri reprodüksiyon tablo, ya da yeniden onarılmış eski tablolar gibi. Renk uyumları, biçimleri, hiçbir safsatiye boğuşmuş izlenim bırakmıyor.

Ve yirtına yirtına konuşmuyorlar. Birden ayılıp bayılıp katıla katıla gülmüyorlar. Ama küçük, derin gözlerinde ölçülü bir aydınlık. Rahat bir ışık. Gözlerindeki bu içtan ışık hiçbir komplekse takılmadan rahatlıkla direk size vuruyor. Ve masanız bu samimi muhabbetin tatlı gülümsemeleriyle arkadaşlaşıyor. Galiba Bosna'nın asıl simgesini buldum. Çok acı çekmiş insanların, muhabbet ve masa arkadaşlığında oluşturdukları bu saygı!.

Soykırımları anlatırken dahi öfkeden köpürmüyorlar, gözlerine emin bir hayat ışığı girmeden hiçbir söze başlamıyorlar...

İşte Bosna'nın bize öğrettiği bu! İçimizi delip geçiyor bu saygılı ve sevinçli gözlerin ışığı! Ne kadar acı çekmiş olursa olsun, hayatı ve hepimizi övüp okşayan tatlı bir mesafe içinde mutluluğun ışığı! İstiraplan sevgiye dönüştürmek için zorlanmış bir psikolojik iradenin ışığı asla değil. Boşnaklar tarih boyu böyle insanlardı, ölçülü, derin, saygılı, asil!.. Hiçbir yere ve hiç kimseye saldırarak, abartarak, böğürerek, saldırır gibi tüşür kalkışır gibi bakmıyorlar. Sanırım Sırplar'ın tahammül edemediği Boşnaklar'ın yüzündeki bu saygılı güvendi.. Boşnaklar'ın milli serveti işte bu! Kendini dağıtmayan, yaymayan, bulaştırmayan, asil duruşları. Sisli, karanlık, gölgesi hiç değil. Yüzleri, konuşurken, gümüş yemek takımları gibi kelimeleri çatal bıçak sırasıyla tutup size ikram ediyor. Boşnakların milli serveti, tüm insanlar içinde insan şekline en uygun saygılı ölçülü ve asla şiddet taşımayan, sakin ama pintilik ve insanın derin tabakalarına işleyen asil bir kuvvet taşıyan oturup kalkmaları.. Herhalde, bizim çok geçmişlerde unuttuğumuz uygarlık bu oturup kalkmaların asaleti olsa gerek!..

Müsaade edin, danılmayın, bunu da söylemek zorundayım, Boşnaklar, biz Türkler'in aşırı tepkili aşırı heyecanlı hallerini görünce, yüzümüze karşı söylemiyorlar, ama gizlice kendi aralarında bazen "Sırplar'a ne kadar benziyorlar" diye dedikodumuzu da yapıyorlar. Bir başka dedikoduları da şu, bizim futbol takımlarımızın Sırp futbolculara milyon dolarlar ödemesini anlamıyor, şaşınıyorlar..

Bizim Ziraat Bankası'ndan Sarayova'da iki tane gördüm, birinde döviz bozdurduk. Hatta bir dükkanın tabela üstünde de boylu boyunca uzanmış Ayyıldız mayoların reklamını gördük, hi, marken Deniz Akkaya uzanmış... Çok kahramanca

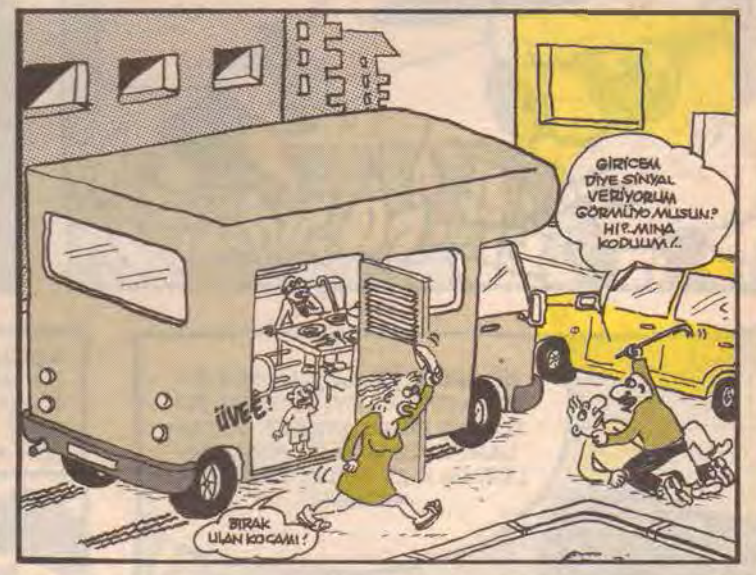
Erhan Candan

IHLAMUR AĞAÇLARI

Lafı yine Başçarşı'ya getirmek istiyorum. Top atışlarına bürülmüş ve çarşısında kanlı katliamların gerçekleştiği Başçarşı, Rumeli topraklarındaki Osmanlı mirasının en büyük servetiydi.

Başçarşı bir çarşıdan çok, bir kültür bahçesi. Yaşayan bir müze. Daha yüksek anlamları var, Osmanlı'nın manevi merkezi gibi..

Osmanlı estetiğinin hazza dönüştüğü minik dükkanlar çarşılar ve sabah ezanları. Akşam ezanları, camileri. Başçarşı başka çarşı. Avrupa'da böyle çarşılar yok. Sarayovalılar için artık bu tarihi mekan tarihin kuyumcu dükkanları gibi.. Burada Osmanlı hayali kurulmuyor, çünkü her yanı Osmanlı. Osmanlı'nın daracık sokaklarında geziyorsun. Burada tarih kudretinden ve canlılığından hiçbir şey kaybetmemiş. Sanki birazdan kervanlar gelip yükünü devirecekmiş gibi. Ah kardeşlerim. Nedir şu Osmanlı mirası. Nedir şu Osmanlı estetiği, derseniz... Söyleyeyim. Alçakgönüllü kullanın bütün insanlığa kapılan sabah ezanlarıyla açılmış dükkanları. Ticarete değil huzura açılmış çarşılar!..

İran, Mısır, Suriye, Ürdün, Lübnan gibi birçok İslam ülkesi gezdim, ama, Başçarşı'nın başlacı Ferhadiye camii kadar güzel camii görmedim. Camiinin güzelliği kendisi değil. Önündeki ihlamur ağaçlarında saklı. Dev ihlamur ağaçları.

Sanki bizim ziyaret günümüzü bilmiş gibi o günlerde çiçek veriyordu, ama buranın ikliminden dolayı yılda birkaç kez çiçek veriyormuş. Çiçekleri nasıl doyumsuz hüzünlü kokularla sarılıyor size.

Ihlamur ağacının yüzünüzü okşayan/çarpan dallarının her biri açık unutulmuş esans şişeleri gibi. Allahım bu ne güzel kokudur. Bu dev ihlamur ağaçlarından ne çok var. Kokulanıyla sokağı, camiyi, insanları bu kadar yoğunlukta sardığına ilk defa şahit oluyorum.

Bu kokuları içinize çekmek için bu dev ihlamur ağaçlarının altına girip, göklere doğru bakınca, gök başka görünüyor. Ihlamur ağaçlarının dev boyutları başka bir tabiat anlatıyor. İhtiyarlar çocuk gibi kokuyor.

Osmanlı İmparatorluğu'nun ihlamur ağaçları Ferhadiye Camii avlusunda kaskovrak yakaladı bizi. Ihlamur ağaçlarının her biri Bostancıbaşı gibi geniş ve dev yapılıydı!. Ama elinde pala kılıçlar başında kalkavi bir sarık değil.. Hiçbir dinin kültürün kavmin yıkamayacağı mücecik güzellikte kokularıyla bizi sarhoş etti ve kendimizi kaybedip etrafımıza saçılır gibi olduk! Yani sanki biz de ihlamur gibi koku vermeye başladık. Burada durup, ihlamur üzerine konuşayım biraz cık.

Ihlamur ağaçlarının kokusu ahlak'a en yakın koku. Başka birşey daha var. Ihlamur ağaçlarının kokusu maceraya karşı bir koku. Yani şunu diyor, dünya fethine çıkmış kuttanna. Dur, burada dur, artık otur, eğil, ölünceye kadar burayı yurt haline getir, burası evin olsun diyen bir koku. Kaçışı, fethi, maceray bitiren bir koku.

Sanki eski yemeklerine de saklamış aynı kokuyu buluyorsun. Üstümüz, başımız, tarih, ihlamur kokusu. Sanki yaşlı Boşnak ninelerin türbentlerinde de aynı koku.

Hayat, telaş, gündelik gürültü, boğuculuğumuzu hepimize sindiriveren bir koku. Bence ihlamur kokusu, rahatlık ve dinginliğe en yakın koku.. Sabrın kokusu. Tesbihin kokusu.. Tevekkülün kokusu. Bu ihlamur kokuları içinde daha neler duydum neler. Ihlamur kokusu, insanın içindeki kudurmuş şehveti emiyor. Ihlamur kokusu, insanı oturduğu mekana sadakatla sıkıca kilitleyip bağlıyor. Sandık kokusu. Vesvese taşımayan bir koku.. Tereddütlerini bitirmiş bir koku.

Ferhadiye Camii avlusunda kararımı verdim, ihlamur ağacının kokusu, dindar ve saygılı halkımızın kokusu. İhtiyarları çocuklaştıran, çocukları ağırbaşlı kılan bir koku..

Karnı doymuş ve gözü dışarda kalmamış insanların kokusu.

Ihlamur kokusu, hangi sert fırtınalar eserse essin, camii avlusunu terketmeyen, şadırvan başından ayrılmayan ve hemen işinin başına koşan, sanatkar içgüdüsüyle Allah'a dua edenlerin kokusu!.. Ihlamur kokusu, masallar anlatan ninelerimizin yaşmaklarının, eteklerinin kokusu!.. Cemaatle namaz kılan insanlar topluluğunu halaleyen bütünleştiren koku! Ve fahilerin ezanların seslerini sedalaştıran, sedaların gökkubbeye serpen bir koku!.. Sanki müslümanlar için ihlamur kokusu, duadan sonra gelir. Ve dualardan sonra güzel sözler gibi semadan dolaşır!..

Yani, Sarayova'da ilk durağınız/mekanınız Ferhadiye Camii avlusundaki dev ihlamur ağaçlarının altı oluyor. Abdest yerleri, tuvaletleri ülkemizde göremeyeceğimiz kadar temiz, şık ve asıl önemlisi, parasız. Ihlamur ağaçları Ferhadiye Camii avlusunda şadırvan çeşmeleri önünde sizi ihlamur kokusuyla törenle karşılıyor. Hoşgeldiniz diyor.. Ferhadiye Camii avlusunda ihlamur ağaçlarının altında kendimi büyükannemin entarisi altına girip saklandığım çocukluk günlerinde buldum..

Ferhadiye Camii adını önünde uzayan ve Sarayova'nın en önemli caddesine adını veriyor: Ferhadiye Caddesi. Sarayova'da hayal bu caddede başlayıp bitiyor. Sokağa çıkanlar işte bu caddeye çıkıyor, bizim Beyoğlu. Binlerce genç kız podyuma çıkar gibi cadde üzerinde piyasa yapıyor. Börek ve yine bizim İnegöl'e benzeyen köfte dumanları arasında. Binlerce kafesi, onlarca güzel dükkanı, içine gizlenmiş hanları, çarşılarıyla Ferhadiye, şehrin merkezini oluşturuyor.

Başçarşı'dan başlayan Ferhadiye Caddesi, iki büyük medeniyetin sınır izlerini taşıyor. Çünkü bu cadde Başçarşı'da Osmanlı mirası ahşap dükkanlardan başlıyor, yansından sonra Avusturya-Macaristan imparatorluğunun taş mimarisiyle süslenmiş binalarına doğru ilerliyor.

Avusturya-Macaristan imparatorluğu 1878'de yerleşti buraya. Şu 1. Dünya Savaşı'nın çıkmasına sebep olan veliahtın öldürüldüğü köprü de orada. Ancak turistler cadde üzerinde gezinirken, Avusturya-Macaristan tarafını tenhalaştırıyor. Hemen dönüp Başçarşı'ya doğru iniliyor. Başçarşı kalabalıklaşıp kalınca yuvası gibi, iğne atılsa yere düşmez oluyor.

YALNIZ KADINLAR YALNIZ CAMİİLER

Sarayova trajedilerin şehri. Keskin nişancıların av sahası yaptığı çarşı yerlerini bombaladığı şehir! Yetmedi! Milli kütüphane. İçinde paha biçilmez binlerce yazma eser. Sırp topçuları milli kütüphaneyi havaya uçurmak için yıllarca top atıyor, ama başaramayınca, sonunda, yangın bombası atıp bina içinde ne var ne yok, kül ediyor. Elleri kırılsın.

Sarayova'nın tam ortasından tramvay geçiyor. Şehrin yan semtleriyle merkezi çarşılar arasında düz ova üstünde düzenli ve dakik çalışan bu eski Tramvay, yine Sarayova'nın simgelerinden. Çünkü anlatıklarına göre tarihte ilk tramvay işletmesi bu. Tramvaylarını çok romantik bulup çok iftihar ediyorlar, Sarayova'da hayatın büyülk bir parçası.

Bosna üzerine yazdıklarımı şimdilik unutun. İki minik hikayeyle Bosna gerçeğini özetleyeyim. Birincisi, bir küçük Sırp kasabasına yakın, Sırplarla içiçe yaşayan Boşnak kadınlara rastladık. Sayıları çok azmış. Konuşacak kimseleri yokmuş. Burada mülteciler dönmediği için çok yalnızlar. Ama topraklarını da beklemek istiyorlar. Bu kadınlardan birisinin kocası şehid olmuş. Bizimle dertleşti.. Sıkı durun. Konuşmanın sonunda kadın bize: "İçiniaden biri benimle evlensin" dedi.. Donup kaldım. Ama sonra kadının bu sakin evlenme teklifini, kadının özgüvenini sevdim. Ama Bosna denen trajedinin kaya parçasına işte burada tosladım. Etrafta komşu yok, erkek yok, yapayalnız insanlar, dertlerini dökecek, mahremlerini anlatacak kimse bulamıyorlar. Yanımdaki arkadaşlar da şok geçirdi, evlenme teklifine.. Şoklarını ertebilmek için hemen devreye girip, buraya erkek değil, bizim Karadeniz'den "yengelik" yapan kadınlar var, halalar, yengeler, onlardan getirmek lazım, iş bağlamaları için.. Amcak Boşnaklar, toprakta bağlantılarını koparbnamak için dışarı kız vermek istemiyorlar, erkekleri burada yerleştirmek istiyorlar, unutmayalım, bugün Boşnaklar'ın en büyük derdi, Boşnak mültecilerin korkup geri dönmemesi. Geri dönsünler diye şiirler dahi yazıyorlar!..

İkincisini çok sık anlatmalıyım. Yine Sırp katliamlarından sonra Sırp kontrolüne geçen bir yerde.. Yeniden onarılmasına rağmen cemaatsiz kalan bir camii önünde yaşadık. Camiinin görevlisi bize yaklaştı ve aylardır burada namaz kılan yok, ne olur, işte anahtarı, gelin açayım kapısını da bir namaz kılın, dedi...

Birazdan ezan okundu. Ezanın Sırp kiliseleriyle dolu topraklarda oluşturduğu sesle canımı yaktı. Sırp köylerine ve dağlarına doğru kimsesiz bir seda!.. Toprağına gömülmüş camimiz tek başına. Ezanları sahipsiz. Sesi tek kişilik. Cemaat nerede? Soykırımdan geçirilmiş. Artık turist gelse de namaz kılanı olsa. Bu yalnızlık duygusu içime oturdu. Camiide namaz değil ama kapısında ağlamaklı bir sigara içtim, dumanını Sırplar'a doğru üfledim. Bosna topraklarında yalnız camiiler. Yalnızlık en çok camilerı hırpalıyor. Yine de taşlan sıcak. Yine de gönlümüz varlığıyla ferahlıyor. Ve camiinin arka bahçesinde çimenli toprağına iyiçe gömülmüş ve sanrıları pek in mezartaşları. Üç kıtayı çağlar boyu dualan ilahileri ve kılıçlarıyla neşelendirmiş bu insanlar, şimdi, hepimizden uzak ve hepimizden yalnız. Sanki ışıkları sönmemiş, titreyen kandil gibi geceyanları mezartaşları... Toprak parçası Sırplar'ın ama, mezar toprağı bizim. İçimi tarifsiz bir ürperti kaplıyor. Yanımdan altı asırlık çınarlar, ağaçlar, ordular, zaman gibi hızla geçiyor. Bırak yakarı akşam. Çıkma üstüme akşam.. Omuzlarım kaldıramaz bu karanlığı.. Karanlık uzuyor ve camii avlusunun sanklı mezartaşlarının gölgeleri sırtıma çıkıyor.. Hani şimdi herkes çekip gitse, burada Sırplar'ın ortasında yapayalnız kalsam. Onun kadar sehin akşam namazları hiç okuyamam. Onun kadar dimdik kararlı gökkubbeye uzanamam. Onun kadar sabırlı, metin, taşlarını bekleyemem. Bu yapayalnız camiye birkaç dakika sırtımı versem ve Osmanlı'yla dertleşsem. Bırak yakarı akşam! Korkarım kılamam bu namazı.. Hava iyice karanyor. Aniden minaresinden karanlık ormanlara doğru bir ezan.. Kubbenin gölgeleri konuşmaya, tesbihe başlıyor. Sanki gölgeler içinde bir manevi ordu namaza koşuyor. Yaşlı ama çok iri önündeki selvinin eğilen bükülen üzgarlı tepesi sanki namaza başlıyor.. Sönüp gidiniş, ama bitmemiş. Yaşlı servi başımam. Mezarlıktaki sanklı başlar cemaat. İnandacak gibi değil. Akşamın bu serin namazlarını burada kılanlar var., Takip ediyorum karanlığın gölgelerini, karanlıkları, huşuyla kılıyorlar. Duyuyorum, camiinin içinden sesler. Annemin küçükken anlattığı gibi, korkuçum gibi, hani türbelerde sandukalar ayaklarını abdest alırmış... Aynen böyle. Beni ürperten, katliamlardan hşkıran kan dalgası, boğuk, korkulu çığlıklar değil.. Şimdi bu yapayalnız tek kişilik camiiden yükselen sahipsiz ezan sesleri!. Ama hiçte soğuk değil. Hiçte içine kapanmamış.. Mutlak sesini duyan var. Birileri bu namazı kılıyor, gördüm onları. Böyle yapayalnız bir camiinin yanından ayrılıp şimdi memlekete nasıl geri dönerim, bu nasıl korkunç bir duygu.. Hep burda kalsam ve o karanlıklarla aynı namazı ebediyyen kılsam.. O sanklı mezartaşlarına sırtımı versem ve toprağıma biraz daha, daha derinden gömülsek..

CENNET KÖŞELERİ

Sarayova'nın etrafı dağlarla çevrili, tepe tepe mahalleler şehre ayrı güzellik veriyor. Bu dağlara Sırp topçuları keskin nişancıları yerleşti ve bebek, nine demeden öldürdü. Bu dağların adı: Igman dağları. Sarayova'nın dümdüz merkezinden çıkıp yan semtlerine doğru, yani Igman dağının eteklerine doğru gidince binbir tabiat güzelliği sizi karşılıyor.

İşte Bosna Hersek'in en güzel cennetlerinden biri burada, bir büyük pınar. Bosna nehrinin kaynağı pınar buradan doğuyor ve nasıl tarifsiz güzel. Hayatım boyunca bu kadar güzel yer görmedim cümlesini gelen herkes benim gibi söylüyor. Cennet tasavvurumuzun üstünde. Suyun dağların içinden doğuşu. Ve önünde havuzlanışı. Ve etrafı meyveli çiçekli bahçeli ağaçlı. Otobüsler vızır vızır bu cennete turist taşıyor, otobüsler sığmıyor. Turistler şaşkın, kimse dönmek istemiyor. Cenneti görünce kalakalıyorsunuz. Şimdi bu cennetin neresinde otursam, bu muhteşem güzelliğine neresinden baksam. Cennet cennetliğini hemen yapıveriyor, çatışmalar, kavgalar, iç bunalımlar, gerginlik, herşey uçup kayboluyor. Bedeniniz ortadan çekilip havuzların kıyısında bir ruh bir hayal bir kelebek kadar hafifleyip kalıyorsunuz. Ve içinizde birşey genişliyor! Duygularınız en yüksek noktalara zorlamasız tırmanıyor. Hayatın en güzel anı bu diyorsunuz. Bu havuzlar pınarlar bahçeler gördüğüm en güzel kızlardan hepsinden zarif ince ve pek güzeldi. Tüm tabiat parçaları aralarında yarışma yapıp en güzel toprak köşeleri baloya gelir gibi giyinmiş süslenmiş işte Sarayova'nın bu dağ eteklerine toplanmış. Hayat bu, diyorsunuz. Evren nedir, tabiat nedir, dünya ne işe yarar, Tanrı burada size gerçek bir fikir veriyor. Bu cennet köşelerini gördüğüme göre, artık, hepinizden çok Tanrı hakkında derin bilgiler sahibiyim..

Sarayova'da Sırp işkencelerini anlatan, Sırp katliamlarını anlatan savaş fotoğrafları müzeleri var. Ama en çarpıcı "müze", Boşnakların herşeyini, kurtuluşlarını sağlayan "tünel"! Sarayova'nın iç mahallelerinden birini Sırplar tanklarıyla yıkar. Bu harabe evlerden birinde yaşlı bir teyze ve kocası yaşamaktalar. Sırplar bu evin yıkıldığını tahmin ederek hiç kuşkulanmazlar. İşte bir avuç Boşnak bu evin altından gizli bir tünel açarlar, 800 m.'lik. Sarayova yağmuru bol ülke, tüneldeki su aylarını alır. Ve ciddi bir mühendislik! Şimdi bu müzenin yirmi metrelik kısmını turizme açmışlar. Ayrıca evin sahibi nine hala orada. Eve girdiğinizde size tünelin nasıl çalıştığını, erzak taşındığını filmle gösteriyorlar. Ve bu meşhur nine o yıllarda da tünelden çıkanlara su ikram ediyor. Bugün bu nine yaşayan bir türbe gibi ziyaret ediliyor, gelen herkes elini öpüp fotoğraf çektiriyor. Türkiye'den gelenler nineye Nenehatun diyor. Tünelin olduğu evi ziyaret ettiğinizde Çanakkale Gelibolu sırtlarını hatırlıyorsunuz, nasıl takrü zaruret, nasıl ilkel imkanlar, nasıl çaresizlik? Bu tünel olmasaydı bugün ayakta kalmayı başaran birkaç Boşnak da kalmayacaktı!. Bu gizli tünel savaş yıllarında Boşnaklar'ın herşeyi oldu. Dünyayla irtibatı buradan kurdular! Artık bu tünel Boşnaklar'ın en büyük tarih müzesi!

Arıcak Boşnaklar buna rağmen kurtulmuş değil, çünkü, bugün bağımsız değiller. Dayton andlaşmasıyla Bosna-Hersek ortak yönetiliyor, Sırp ve Hırvatlar'la dönüşümlü. Aynı ülke içinde Sırp ve Boşnak bölgeleri ayrılmış arma içiçe seyahat özgünlükleri var, o kadar. Ayrıca, en önemlisi, Boşnakların milli bayrağı Dayton andlaşması gereği kullanılmıyor, başka yıldızlı bir bayrak uydurmuşlar. Ve Dayton andlaşması, yıllarca silahsız leçhizatsız kalledilen Boşnakların nihayet küçük bir ordu kurup Sırp topçularına karşı harekete geçip zaferler kazanmaya başladığı bir zamanda imzalandı. Yani, Boşnaklar işgal edilmiş topraklarına karşı harekete geçiyordu ki, geçti ki, Dayton andlaşması önlenine koyuldu ve dünyanın baskısıyla zorla imzalattırıldı. Yani topraklarını geri almaları Dayton andlaşmasıyla durdurulduı..

Devamı 15. Sayfada

Akşamsefası

erhancandan@leman.com.tr

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

FRANKO & DUDUDİL ELEMENT İÇERİKLİ KİMYEVİ ÖYKÜ

AYRINTILAR

METİN FİDAN

623- Neden olduğunu bilmeden taşa götürdüğümde neden ki yine gelip de tam direğin ötesinden bildiğim gibi bir çubuk mesafesindeki olmaz desem de o gün bile yine mi diyerek anlarla gitmeden durup tekrar ve bir metal kasenin olduğunu sormazsınız ki desem çünkü bir kez karanlıkla sınanmıştım ki o günüm öncesinde bir de bu bitirmeden kolon ve modern görünüş defalarca sevinmeden henüz çünkü onun da feryat ettiğimde gelip de tam kenarından olduğunu biiir bilmez bir sürat çabasıyla tahta kıymık yine sevine dursun diyerek anlamlandırarak koşullarla bir ümit ışığı tesellisiyle duvara vermeyin bile o da çünkü kaşık gibi yine de yıllanmış ve tam da billur bir görünüş hazzıyla az önceki çubuğun ötesinde bir deniz meydanı diyerek mi yapacağız sanki ama mesafe gene de olmamış gibi duymayın desem de aldı düşünmeden ama onarmadan veremez...

BAYGIN: Genç kadın, gözlerini süzerek baktı adama... Sonra, biraz daha süzdü. Gözleri, neredeyse tamamen kapanmıştı. Arzu, yoğun istek, şehvet, ve bunların hiçbirisine benzemeyen başka bir şeytânî gücün araladığı, ince, karanlık bir koridorun ötesinden bakıyordu adama sanki. Sunmak üzere olduğu yakınlığın, şeytanca bir zekâyla içine yerleştirilmiş olduğu, sihirli bir uzaklıktı bu. Adam, genç kadına doğru birkaç adım attı. Bir kolunu uzatarak, kadını belinden kavradı, kendisine çekti. Bir tüy gibi, ortak bir arzunun esintisiyle, adama doğru savruldu ve göğsüne yapıştı kadın. Ama gene, o anda bile, koridorun diğer ucundan bakmaktaydı. Adam, bu mesafeden nedense ürkmüş olacak ki, biraz daha bastırdı kadını kendisine. Sonra kadın, birdenbire, önce başını, ince belini, ve ardından tüm gövdesini, hızla adamdan ayırdı! Hâlâ adama bakarak, altı yedi metre kadar öteye gitti. Adam, kollarını kadına doğru açık tutarak, onu bekliyordu. Müzik, doruk noktasına çıkmıştı, tekrar birbirlerine doğru koştuklarında!. Vücutlarını birbirlerine dolayarak yere yığıldıklarında, seyircilerden çığlınca bir alkış koptu.

MASA... Bardak... sigara paketi... not kağıdı 1.. not kağıdı 2... silgi pisliği ve diğer kırıntılar fırçası... kalemlik... küçük hoparlör... kibrit kutusu... boş kibrit kutusu... el bezi... kol saati... mürekkepli buruşuk peçete... kağıt mendil... kolonya şişesi... kalemlikte durmayan kalemler... kalemlik... kalemlik aksesuarı... sarı not defteri... kapaksız not defteri... kültablası... çay kaşığı... kalemtraş... sulu bardak... kahveli fincan...fare altlığı... bardak altlığı... iki tane kibrit çöpü... buruşuk sigara paketi jelatini... çizim aksesuarı kutusu... onbinyediyüz tane sarı kırmızı... biniki yüzdört tane gri kırmızı... seksenbeş tane siyah kırmızı... uzun bir burgu şeklinde buruşturulmuş, kullanılmaz kağıt mendil... pideci broşürü... posta alındısı... bozuk tütsü... kulaklık...

["Sensiz, bugünün duygulan / dünlerimin ölü denisiydi..." (Hipolit) -Duvar yazısı, 'Amelie']

FIKRA: Küçük Ali, sevinçle, koşarak içeriye girdi. Babasının koltuğuna doğru koşarak, sevinçle koştu. Birdenbire durdu sonra. Öyle âni durmuştu ki, hâlının ucu sıyrılmış, yerde çirkin bir kabarıklık oluşturmuştu. Küçük Ali, babasının koltukta olmadığını gördü. Koşarak, sevinçle mutfağa doğru yürüdü, yarı yolda tekrar koşup durdu: "Anne, babam nerde?." Annesi, fırının kapağını açarken, "Allah cezasını versin babanın," diye söylendi. Küçük Ali, şaşırmıştı. Koşarak üst kata, çatı arasına çıktı. Sonra, bir çatı aralarının olmadığını hatırlayarak, apartmanın çatısına çıkılan tahta merdivenden indi, bahçeye yürüdü koşarak. Arada sekerek.. Babası bahçedeydi, yönetici Erdenur beyle konuşuyordu. Ali tam yanlarına yanaştığında, konuşmaları bitmişti. Babası Ali'yi kucağına aldı. Ali, koşarak -koşar gibi adımlarını oynatıyordu hâlâ- heyecanla babasına sordu: " Baba.. 'Ancuk hoşafı' ne demek?! 'An' ne demek biliyorum da. Bugün, dördüncü sınıftaki Erdal söyledi. Ne demek 'Ancuk hoşafı?." Ali'nin babası, ne diyeceğini bilemiyordu. Mırın kırın etti, sonra, "Bak Ali," dedi. "Ancuk hoşafı, hani bi gün hep beraber deniz kenarına gitmiştik ya. orda bi helvacı arabası vardı. İşte, o helvacı arabalarının çok büyük olmasına, Ancuk hoşafı denir!.." Ali, koşarak babasının kucağından indi. Koşarak eve koştu. O akşam kapı çaldı, ve kapıyı Ali açtı. Kapıda, büyük bir helva arabası vardı. Ali, durduğu yerde koşarak içeriye seslendi: "Babaal Ancuk hoşafı geldiii.." Annesi ve babası, ertesi gün koşarak Ali'yi Anneannesine bıraktılar, sonra güneye indiler. Ordan güneybatıya.

Bir... iki... üç... dört... beş... altı... yedi... sekiz... dokuz... on.. onbir... oniki... on üç.. on dört... on beş... on altı... on yedi... on sekiz... yirmi... yirmi bir... yirmi iki... yirmi üç... yirmi dört... yirmi beş... (gelmedi hâlâ!..) dokuz'da gelicek bak!.. biir... iki... üüç... dört... beş... altı... yedi.. sekiz... ???... sekiz çeyrek?.. sekiz buçuk!.. sekiz kırkbeş!.. sekiz elli?!.. sekiz altmış... sekiz seksen?.. sekiz doksan... sekiz doksan beş???. Sekiz doksan sekiz... (Yok, gelmiycek, inanmıyom!) (Yaa, sen bi 'dokuz' desene, belki tam o anda gelmiş olur, ve nefis olur!) (Diyemiyom ki. Gelecek gibi diil sanki! Bi daa: Biir.. iki... üç... dört... beş... altı... dokuz!!?.. Aha, gelmedi işte! (Erken söyledin lan..) (Heycanlandım birden!...)

['Dorian Gray'in Portresi'; Oscar Wilde... 'Sırça Fanus'; Slyvia Plath... 'Uykuda Sevilen Kızlar'; Yasunari Kawabata...'Can Kurtaran'; Ward Gardner: (Sayfa 154, hayvan saldırıları, Boğa saldırısı kaçma yolları: " d-) eğer ailenizle birlikteyseniz, ki bunu yapmak büyük dikkatsizliktir, kadın ve çocuklar kaçarken ceketinizi sallayarak boğayı durdurmaya çalışın. Yine de boğanın kime saldıracağı belli olmaz. e-) boğa sizi yere fırlatırsa ona zarar vermenin tek yolu, burnundaki halkadan yakalamak (eğer varsa) ve hiç bırakmamaktır... 'Amansız Yol'; yönetmen Ömer Kavur, Zuhâl Olcay, Kadir İnanır, Yavuzer Çetinkaya. Mine Çayıroğlu... 'Spielberg' presents: 'Batteries Not Included' ('Piller Dahil Değil')... Devekuşu Kabare; 'Aşk olsun'... 'Tokyo Godfathers'; Satoshi Kon...'Altered States' ('Bilincin Sınırları'), Ken Russell... Selda Bağcan, Tülküler... The Sisters Of Mercy, 'best'... 'The pros mıos con morıs.. üfl.. (kapağı ne saçma,), Roger Waters... 'Hot Ass Latinas'.. !??!... Video beta kaset: 'Aşk Filmlerinin Unutulmaz Yönetmeni'... 'Karşıt ve Yakın Anlamlılar (Anamsama) Sözlüğü'; Özcan Yalım.... Depeç Mod. Ultra... sekiz doksanyedi... sekiz doksansekiz.. sekiz doksandokuz... sekiz doksandokuz buçuk!...]

Akşamsefası

TRAVNİK

KOZALAK

HÜMİN ZARARLISI

ÇAĞÇAĞ
kozzi@leman.com.tr

Dert bir değil, geçelim. Birbirinden güzel onlarca kasabası var Bosna Hersek'in. Ama aklımız Travnik'le kaldı, Sarayova'ya bir saatlik uzaklıkta. Veziller kasabası/şehri deniliyor Travnik'e. Halen 19 Osmanlı vezirinin mezarı burada. Bir mücevher gibi kasaba. Bosna'nın boynunda kolye diyeceğim ama daha küçük hazma kadar minik ve güzel. Osmanlı kalesi ve kalenin tepesinde kule içinden yükselen minaresi şimdi unutulmuş. Dik dağların ortasında! Çok sert yağmurlar yağıyor ama çamur ya da yağmur sularının süründüğü bir çakıl taşı bulamıyorsunuz. Tüm Bosna toprağı çok sert! Bu denli delirmiş yağmurlar bu dağlardan tek bir ot parçası sökülüp indiremiyor.

Travnik mezarlığında ayrıca savaş yıllarında cepheye gelmiş Türkiyeli akıncı arkadaşımız Selami'nin mezarını da ziyaret ettik.

Travnik sanki Osmanlı'nın "sosyetik" kasabası! Bu kasabanın güzelliklerini, nehir ve dağlarını gören Osmanlı'nın, geriye dönüp bir daha Anadolu'ya neden gidemediğini anlıyorsunuz. Dağların ve coşkun kaynak sularının ve nehirlerin manzarası muhteşem. Burada insan bunalım tanımaz, sıkıntı çekmez, burada "asude" ve yalnız, dingin bir mutlu hayat yaşanır!.. Travnik'i gören turistler ülkelerine biraz zor döner! Halen çalışmakta olan yani akademik hayatına devam eden eski medreseleri kasabanın hemen girişinde. Bosna su demek, kaynak sular demek, kayaların dibinden delirerek delerek çıkmış köpüren sular demek. Travnik'in bu kaynak suları Osmanlı ileri gelenlerinin sığınağı olmuş. Tanrı kitapları böyle yazar, büyük adamlar hep bir kenara çekilir, inziyaya çekilir, bir asude köşede ömrünü tamamlar. İşte Travnik Osmanlı'nın bu köşesi. Gerçek dünyadan uzaklaşıp tamamen doyumsuz manzaralar dağlar sular kaleler içinde hayal kurulan bir kasaba!.

Bu yüksek safahat ve debdebe içinde yaşayan insanların hastalık tanıması mümkün değil. Burada, tam bir güvenlik içinde insani hazların tadını çıkarta çıkarta yaşamışlar!. Ya da Travnik'in delirmiş coşkun doğası ve heybetli dağları ve öteleri anderan yüksek ormanlık tepeleri insanlara başka tür bir eğitim veriyor. İnsanın zekasını ve cesaretini büyülüyen bir tabiat!. Çocukluğu bu topraklarda geçmiş bir veziri artık kim tutabilir. Çünkü bu tepelerde büyümüş çocuklar çocuk olamaz artık. Bu baş dönmesi gibi fırtınalar bu aklını kaybetmiş gibi manzaralar, bu yoğun yağmur bulutlarının karanlıklaştırdığı tepeler, başka tür insanlar yetiştiliyor olmalı.

Eşsiz manzarasını izleyip Travnik'in ününü anlamaya çalışıyoruz. Her minik sokağından bir sanki Osmanlı paşası atıyla önümüze çıkacak gibi. Ya da her mevsim her gün durmaksızın yağan yağmurlar tabiata olağanüstü hareketlilik ve renkler ve heybet ve büyüklükle çok ilişkili görünüşler veriyor!.. Tepelere, kalesine çıkıp Travnik'in kubbeli minareli manzarasını seyredince insan denen varlık "mala mülke" çok inanıyor. Şurada bir küçük evimiz olsa yaşadığın herşeyi unutur burada ömrünü bitirirsin!..

Minareler, en çok, çok yüksek tepelerle çevrilmiş dağların heybetiyle yarışan bu küçük kasabalara yakışıyor. Bizim Safranbolu'yu andırıyor gibi, çok küçüğü. Travnik'in dağlarla konunduğu, savunulması kolay olsun diye seçildiği açık.

Tanrı, dağların ortasına Travnik'i kendi öpücüğüyle koymuş. Bitip tükenmek bilmeyen çağlayan sular ve ormanları sarmış yağmur bulutlarını, buraya sevinçle koymuş.

Travnik'i gören bizler, meğer ne ağır bir hayatın içine sıkışmışız diye hayıflandık. Meğer yaşadığımız ülkede şehirlerimiz idam mahkumlarına benziyor.

Tanrı, sanki oturup kendi başına bir şiir dergisi çıkartmış, adını Travnik koymuş.

Travnik'in yüksek tepelerinde dört-beş saatimiz geçti ve hepimiz hayatta dalga geçecek bir güç bulduk. Tanrı'nın bu yüksek eserini görünce insan, otobüsle, biraz sonra döneceği hayat, tam bir ıstırap oluyor.

Ama zihnimizde yükselmiş bir ihtişam, bizi başka tür adam yapıyor! Travnik, bilgin meleklerin çalışma odası gibi.

Yağmurlarla dalgalanan ormanları kimseler dizginleyememiş. Yağmur bulutları içinde yaşıyor, ama hiç boğulmamış. Her çimeni içinden binbir renk çiçek kanyeşil hışırmış. Travnik bir kasaba değil, tek başına bir tabiat bayrağı! Mutluluk sancağı Osmanlı'nın altın kakma gümüş işlemeli tören elbiselerini giymiş kasabası!.

Travnik'i görünce Tanrı'ya şükrettik, hamdettik, bu dünyayı yaratıp bizleri ortasına koyduğu için. Boynumuza, Osmanlı'nın bu küçük kasabası Travnik'i, tarihin en güzel çelenki diye asıverdik..

Travnik bir büyücü, bir sihirbaz güzelliğiyle, hepimizi meshetti ve ezdi. Travnik'te ruhumuz, kendisiyle ilgili daha derin incelemeler yapıverdi. Yaptıkça hüzünle sustuk!

Sanki Travnik'in bu yüz ifadesi, kaybettiğimiz çehremizdi! Gülen mutlu dingin yüzümüz! Dağların kaburgaları Osmanlı'nın kemikli ve sert, dik başlı yüzüydü.

Travnik bize, boşuna sağı solu dolaşmayın, dedi. Huzuru bulabilmek için, tabiatın yağmurlarının nehirlerin fırtınalaşıp azgınlaşıp coşturup delirdiği bu kasabaların tarihine gömülün. Sokulun. Tabiatın söylediklerine şahit olmadan huzuru bulamazsınız.

Travnik, bu yüzden. Osmanlı ruhundan kopmuş bir parça. Yenilmemiş, ölmemiş, hala yaşayan.. Osmanlı ruhunun bir çiğ damlası kadar küçük ve muhteşem parçası!.

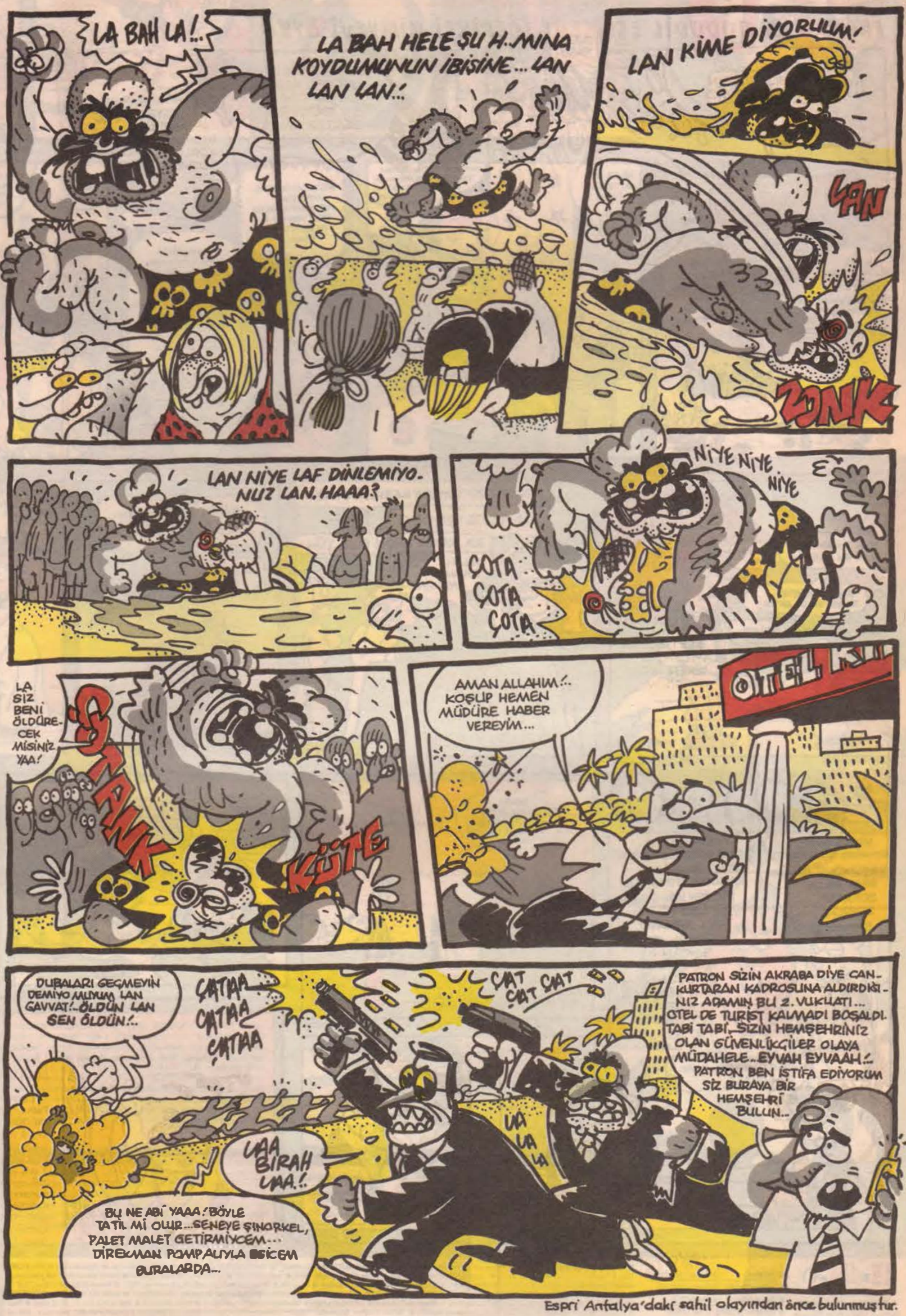
Siyasi olarak yenilip bitmiş Osmanlı'nın hala fethedilmemiş, diz çökmemiş, hayattan çekilmemiş bir küçük damlası, uzvu..

Övgülerle bitirelim Travnik yazımızı. Travnik, divan edebiyatının en güzel mısrası! Travnik, Osmanlı hat sanatının en estetik tablosu.

Travnik, sular ormanlar içinde, dağların dik yamaçlarına yapışmış... Osmanlı ebru sanatının en zarif lalesi.. Sular içinde dik tepelere doğru incelip uzayan lale!.. Travnik Osmanlı'nın tabiatı en çılgın yerlerinden öpen dudakları!..

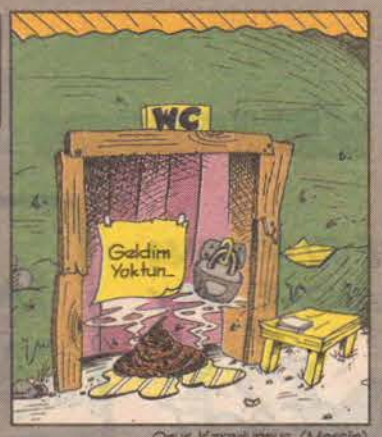
(Devam edecek)

Akşamsefası

Espri Antalya'daki sahil olayından önce bulunmuştur.

LeMan PAF Takım

Onur Karadumuş (Mersin)

Ozan Bildirci (Adana)

Coşkun Canoğlu (İST)

Ali Can Sakallıoğlu (İST)

Ufuk Onat (İST)

Erhan Güneş (İST)

Yağız Sakallıoğlu (İST)

Özlem Çakır (İST)

Barış Yavaş (İST)

Mehmet Haydar (Çanakkale)

Serhat Uyumaz & Evrim Gayret (İST)

Bayram Şahin (İST)

İZMİR TAYFASI

Okan Akkaya

Uğur Atay

Alper Durmaz

Harun Durgun

Mesut Ensarioğlu

LeMan PAF Takım'a katılmak isteyen genç mizahçıların aday formunu doldurarak, kısa özgeçmişlerini, 4 adet fotoğraf ve nüfus cüzdanı örneği arkalı fotokopisini karikatürleriyle birlikte **"LeMan Paf Takım Firüzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu/İSTANBUL"** adresine göndermeleri veya Paf takım toplantılarına getirmeleri gerekmektedir... Leman Paf Takım toplantısı her Pazar saat 14:00'de **"İstanbul Leman Kültür İmam Adnan Sok. No:20 Beyoğlu/İST"** 3.kattaki Paf Takım soyunma odasında! (Dikkat!.. Yazışma adresiyle karıştırılmasın!) Soru ve görüşler için: **paftakim@leman.com.tr** (e-mail yoluyla yapılan aday başvuruları geçersizdir)

Karikatürler İçin Teknik Bilgi: Karikatürler resim kağıtlarında, tercihen A5, A4 veya en fazla A3 boyutlarında olmalıdır. Sadece kurşun kalemle çizilmiş olan karikatürler yayınlanamaz! Kurşun kalemli çizimler (eskizler) çini mürekkebi kullanılarak tarama uçuyla çinilenmeli veya rapido, asetat türü kalemlerle mürekkeplenmelidir. Ardından da kurşun kalemler silinerek sadece mürekkepli, renksiz orijinal çizimlerin gönderilmesi gerekmektedir. Karikatürlerin yayınlanma ölçüsü de düşünülerek konuşma balonları okunulabilir ferahlıkta ve genişlikte olmalıdır...

LeMan PAF TAKIM ADAY FORMU

ADI :

SOYADI :

DOĞUM TARİHİ :

ÖĞRENİM DURUMU (Okuduğunuz okul ve sınıf) :

ADRESİ :

TEL NO (EV) :

TEL NO (CEP) :

E-MAİL ADRESİ :

FORMA BEDENİ : S☐ M☐ L☐ XL☐

BANKA HESABI Banka :

Şube :

Şube kodu :

Hesap Numarası :

LeMan
Sayı: 717
5 Ağustos 2005 Cuma
Haftalık Süreli Yerel Yayın dır

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazışma Müdürü: Zafer AKNAR

● Müessese Müdürü: Ali YAVUZ ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Atilla AŞKLAY ● Melike ACAR ● Can BARSLAN ● Behadır BOYSAL ● Olgun BUDAK ● Erhan CANDAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Koan ERTEM ● Mehmet EĞRİK ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Onur GÜÇŞİ ● Görsel İÇDÜĞU ● Kemal Kenan ERGEN ● Mailbox ● Aslan ÖZDEMİR ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAN Mehmet ● Feyzi ÖZŞAHİN ● Mehmet ÖZKANOĞLU ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Özge SAMANDI ● Muhmut YİĞİT ● Ahmet YILMAZ ● Gürsan YURT ● Yurtdışı Koordinatörü: İhan ARIKAN (farkan@leman.com.tr) ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● Bilgisayar Tasarım: Cafersel OKÇU ● Murat TÜCİŞAN ● Mert HÖŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● Kaligrafi: Şevki SAYIŞMAN ● Renk Ayrımı: M.ÖZKARA ● Ali Ekber USLU ● Montaj: Kadri ÇAVUŞOĞLU ● Ergün ÖZDEMİR ● Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● Faks: 0.212.245 38 06 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 Dahili: ● Baskı: LeMan Matbaası Adres: Aluminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● Matbaa Sorumlusu: Ali Polat ● Genel Dağıtım: BBD Merkez ● Adres: Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve İnternet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Deutschland 1,60 EUR / Österreich 1,70 EUR / Schweiz 2,60 CHF Nederland 1,70 EUR / Belgique 1.70 EUR / England 1,20 GBP

718

12 Ağustos 2005 Cuma 152209 Sayı: 2005/33

1 YTL (KDV Dahil)

K.K.T.C-1.250.000 TL.

ISSN 0-1300-4867-4

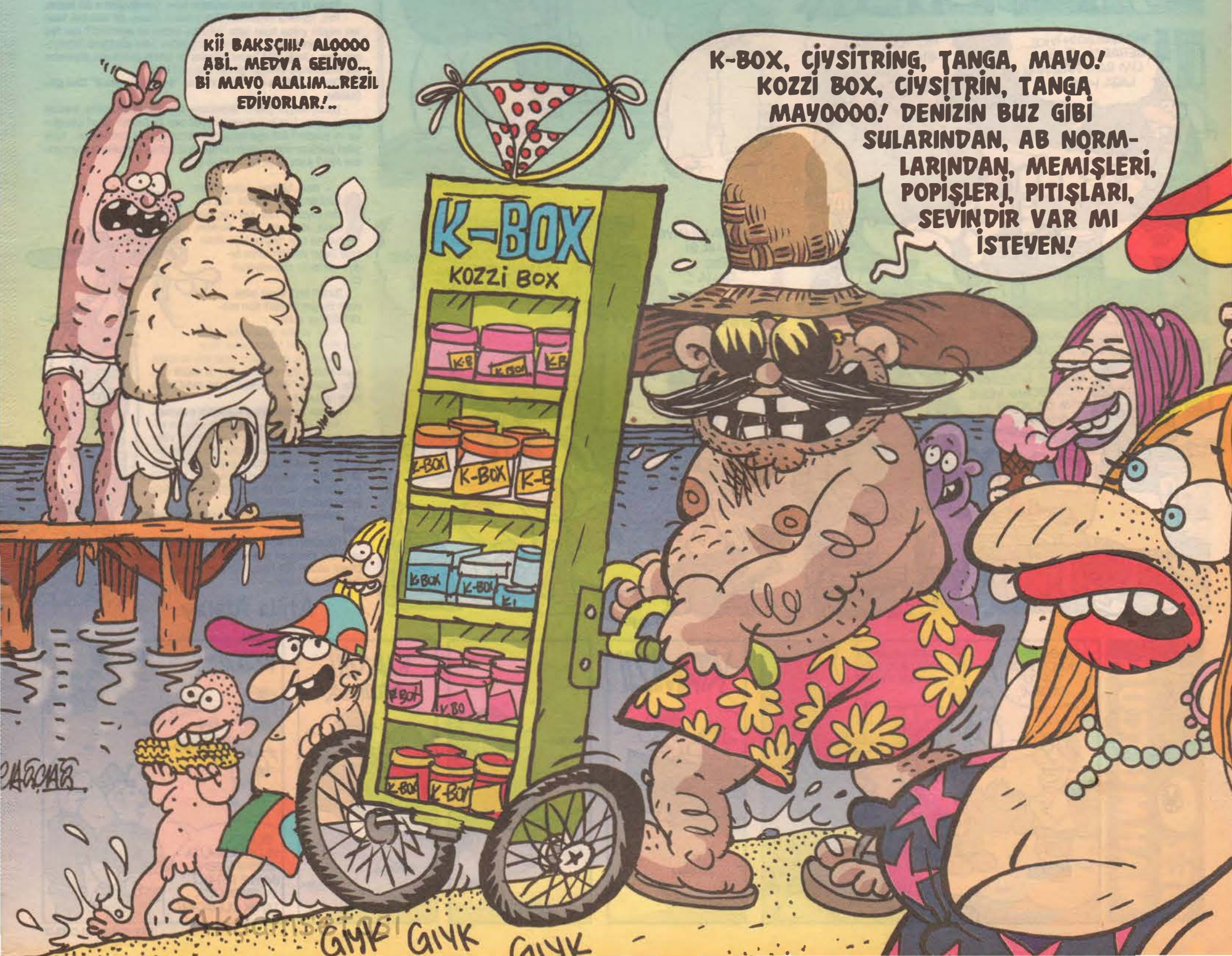
9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

MÜZİĞİ VE MEDYAMIZI KURTARAN 2005 YAZININ HİTİ: DALEE DON DALEEE..HELE DONLARLA DENİZE GİRENE BAK HELEEE..ANEEEE..BU NE ACAİP BİŞEEEEEE.!DERHAL MANŞET OLEEEEE.!..TOPPAŞ ONLARA MAYO VEREE.. KOZZİ DE BU İŞE EL ATEEEEEE.!...DALEE DON DALEEE...

guverfeyhan@hotmail.com

BAYIR GÜLÜ

Feyhan Güver

skihan@leman.com.tr

SIKILHAN

- Alooo? Naber lan yeğenlerin en yalaşkanı, en tırıp da vuruşkanı? Ulan ne dayılık yaptık zamanında sana arna şimdi üvey amca muamelesi görüyoruz. Pipini bile ben tuttum sünnetinde... Üç buçuk aylık bamyaydı lan o zamanlar... Aloo? Bana bak, yengenler geliyo oraya, baldız, enişte, Hafize nine ve bi de Mahmut Deden... Kel! Tanımazsın sen...

- Annemi arayın Ömür dayı... Memleketten yatıya misalir resepsiyonuna o bakıyo...

- Anneyi babayı bırak sen karşıla! Dolmabahçeler'e, Miniatürkler'e götür onları... Bizim ev boşaldı, Ömür dayın şeytan kovalıycak... Seninkilerle papaz olup çat kapı damlamasınlar... Sinemayı gezdir, Akmerkez'i yedir. Yor, bunalt, kafayı vurup yatsınlar...

- Bilmem. Onlar orda kalsaydı da sen burada bir otele şeytanaydın olmuyo muydu?

- Bak, yeğenim sen orda burda fik fik yapmaktan bunun tadını bilmezsin. Kırk yılın başı sülaleyi memlekten savmışım. Yirmilik ay parçası Şarapova tatlısı bi güzellik bağlamışım... Arabadan kapıya kadar kucağımda taşıycam... Romantik akşam yemeği mi yapıcak, banyoya geçip duşunu alıcak, bornozuyla öööle sere serpe DVD'mizi seyredicez... Anlayabiliyo musun? Kuma yansı gibi yani... Sizin alışma kanşma dediğiniz şeyler...

- Mümkün dil. Tatile çıkıyoruz. Altı buçuk ay falan dönmeyiz...

- Alooool Anamlar çıksın, sen beş gün dur lan! Haritayı ver ellerine kıvır kıvır dolansınlar İstanbul'u... Hafize nineyi dert etme, koy önüne beş kilo bakla sabaha kadar ayıklar... Sıkıl? Yap dayına şu inceden kıyağını be canım yeğenim... Aloo? Mahmut Dede'ye takıldıysan onu İzmir'e bi yere gönderir sonra aldırırım lan... Hişşş...Kapama lan fırıldak! Alooo!

- Alo, evet kan grubun değişti mi? Hangi donördün? Çocukken menenjit ya da çocuk felci olduk mu Sıkılhan? Şu an terfim için önemli bir formu doldurma aşamasındayım. Çabuk yanıt alabilir miyim? Köpek dişin senin mi, sezaryan mıydın?

- Hatırlamıyorum. Hatırlamak da istemiyorum anne! Hiç doğmamış gibiyim aslında.

- Hayır tarih aklımda, fakat gün olarak babanınkiyle... Evet tabi, ya havale geçirme durumumuz? Diş buğdayı çıkarttık mı, azı mıydı köpek miydi? Şeyi sorucam asıl, biberonun emziğini kazayla yutmuş muydun sen?

- Başka bi geçmişle karşılmıyosun anne. Çocukluğum o dişi benim.

- Peki, hamakta sallanırken koza şeklinde dolanıp altı saat asılı kalan sen miydin yoksa bunu bana Vulvaşen teyzen mi anlatmıştı? Ben hep okul servisinin uçurum kenarında düşmeden önce atladığınızı hatırlıyorum ama... Sanki kaba inşaat halindeki bir binada pusetinden düşmeden yük asansöründe inmişsin gibi de evladım? Hm?

- Olabilir. Aslında benim hayalim da "Bak Şu Susana-8" filmi gibi. Olabilir.

- Lütfen kendini çekme! Bibiiim'izle daha çok konuşmalıyız, benimle paylaş lütfen! Evlenip boşanmış mıydık peki bir tarihte? Aloo? Çocuğun var mı evladım? Bak eğer varsa bunu forma yazmak zorundayım... Konu şirket politikası olunca etikleri tarbşmayız! Lütfen! Gerçekleri saklamayalım! Aloo? Anne ya da baba sağ mı peki?

- Yasu Sıkılhan, kalisperasas! Şaşırttım tabi, Konidis Ada'sından anyorum seni. Kaş'a üç kilometre uzaktayım. Şey dicektim, buranın neyi meşhur bilyo mısın sen? Değer verdiğim bilime hediye olaraktan düşünüyorum da...

- Renkli taş? Deniz minaresi? Yengeç kurusu? Sarı bilezik? Gibi mi yani?

- Yaaa, yapma şunu yaaal... Şile bezi ebruli desen frapan elbise desene... Ne biliyim, çam dalına topaz kakma küçük kayık bibloşu falan desene... Şey de olabilir mesela; Yunanca "Ruhumdasın" yazılı sedef lagos balığı heykelciği...

- İyi, son dediğin olsun kapatalım o zaman..

- Aloo? Ama sen şeyi sormadın; o kişi de benim kaçırdığım "miss match" epizodlarını internetten indirmiş mi, bensiz içtiği kutu kolaları enitip bana "B" harfi şeklinde bi kolye yapmış mı ya da ne biliyim uçaktan indiğimde elinde "Seni En Çok Özledim" yazılı bir pankartla turist operatörlerinin yanında bekliycek mi?

- Beklemiycek Bunalgül! Özlemiycek! Kapatcak!

- Kalpsizsin o kişi! Kadın ruhunun derinliğine bir kanş bile inemeyen yivreenç bi deniz kestanesisin! Dikenli böcek! Çok hücreli tuzlu su yaratığı! Lagos! Boğul! Boğul o kişi!

Atilla Atalay

GEZ MAHMUTCUK

MAHMUT TİBET

mtibet@leman.com.tr

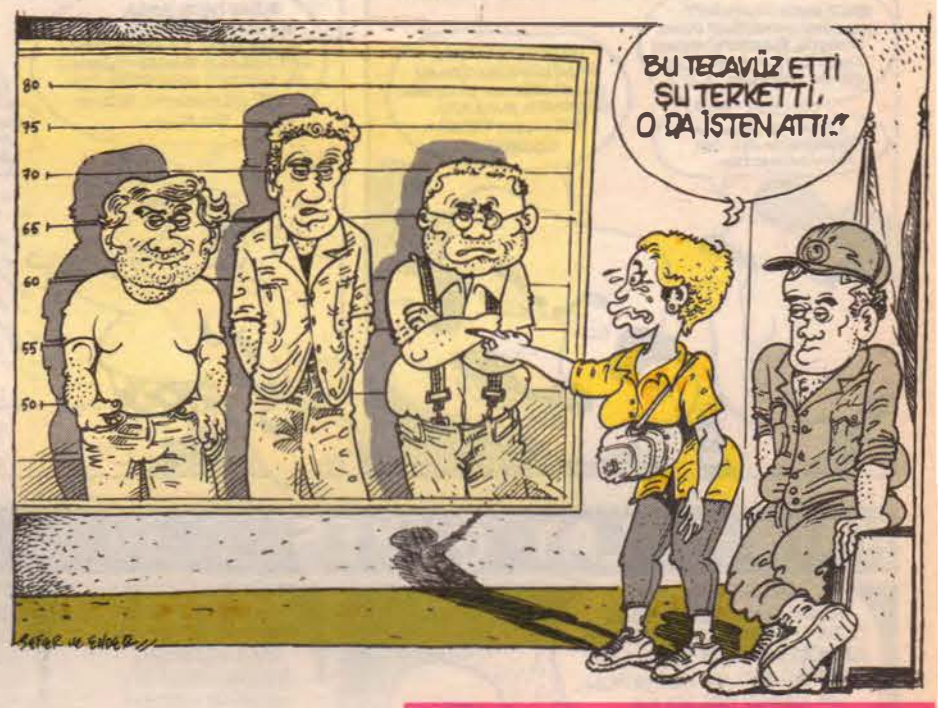
Akşamsefası

LeMan

Türkiye'de ruhsatlı silah sayısı 600 bine ulaştı..
Yüz bine yakın silahla Ankara birinci sırada...

İzmirde yaşayan B.S. adlı genç kız hırsızın tecavüzüne uğrayınca nişanlısı bıraktı, patronu işten attı, en sonunda da yaşadığı kendi değiştirmek zorunda kaldı..

Yurdum Müftüsünden bir fetva.. "Ayakta işemek günahtır, caiz değildir, derhal pisivarlar kaldırıla..."

Otomobil sahiplerine yeni vergi geliyor. Kapısının önüne park edene yıllık ya da aylık OTOPARK harcı..

Bir

Çizerimiz Sefer Selvi ve sekreterimiz Sevinç Selvi şöyle böyle bir dünya dameden, dünyaya nurtopu gibi bir Asya getirdiler, Kaçak Yayın dizgicimiz Nurgül'ün de Şimal adında bir kızı oldu.. Asi ile Şimal'e gülücüklerle dolu bir yaşam diliyoruz..

Erzurum Emniyet Müdür Yardımcısının: "Başka kadınla ilişki sırasında yakalanan koca, eşine ihbar edilecek!" şeklindeki açıklaması tartışmalara yol açtı.. Allahtan ki açtı, açmayıp alimallah yasallaşabilirdi bile..

Suudi Arabistan eski Petrol Bakanı Zeki Yamani'nin kızı Sarah, İstanbul'da Çırağan Sarayı'nda dillere destan bir düğünle evlendi..

İki

Sayfa tasarımcımız Cebo'nun oğlu Oktay ve Sayfa sekreterimiz Bayram'ın oğulları Deniz Baran ve Yiğit Ali geleneksel fazlalıklarından kurtulup erkekliğe ilk adımlarını attılar.. Kendilerine kesilmiş çükün davası olmaz deyip, geçmiş olsun dileklerimizi iletiyoruz..

Üç

LeMan Kültür İzmir Şubesi Açıldı

Eski GIRGIR dergisinin çiçeği burnundalar sayfasının yıldızlarından eski bir karikatürist ve çizgi sevdalısı ADNAN ŞAHBAZ'ın İzmir'e yerleşerek varını yoğun sataraK, inşaatlardan düşüp 6 ay alçılarda dolaşarak 1 yıl nuhaat bekleyerek birbir mücadeleyle açmış olduğu LeMan Kültür kapılarını İzmirliler'e nihayet açmıştır.. Bahtsız bedeviyi çölde kutup ayısı misali arkadaşımızı mekanı açılışı bile İzmirliler'in İzmir'i terkettiği bir zamana denk gelen Adnan Şahbaz'ın artık bahtının açılmasını LeMan Kültür'de Leman'ı iyi temsil etmesini, misafirlerini layıkıyla ağırlamasını diler, İzmirliler'e mekanda gülücüklerle dolu güzel anılar temenni ederiz..

Dört

Atom çizeri arkadaşlarımız Tolga ve Ceylan Mars ve Plüton evinden çıkıp Dünya evine girdiler.. Ömür boyu mutluluklar...

Akşamsefa

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

(*) 6 Agustos - Hürriyet

ERKEK GELİN

Olgun Budak

Adana'dan aldığı gelin, Şırnak'da gerdek gecesinde erkek çıkan Hüsnü Ediş'le konuştuk...

- Buyrun içeri geçin... Yalnız kapıya dikkat! Alçak marangoz, kayından kapı veriyorum diye kayınbiraderini satmış bana... Yazık, kapı her sert çarpıldığında bi parçası eksiliyo adamın...

- Tamam biz dikkat edip çarpmayalım ama, siz de az dikkatli olup bi daha çarpılmasanız? Sorum şu, nası oldu da dolandırılıp erkek bi gelin aldınız?

- Tesadüf... Önce Siirt-İstanbul seferi yapan uçağımın bi türlü havalanamayıp yerden gitmesi... Sonra da Van'da verilen molada tanıştığım, bekar yeğen sahibi bi adamla 3000 YTL'ye anlaşıp, siparişi almak üzere Adana'ya gitmem...

- Tamam, diyelim otogarda adamın uzun saçını görüp kadın sandın... Pekii otobüste ne konuştunuz, ses tonundanda mı kıllnmadın, böyle kadın mı olur lan diye?

- Yaa ne konuşacağız işte, futbol, at yarışı, Ribery'nin gidişi, doğacak çocuklarımızın alacağı eğitim gibi şeyler... Hem ses tonu da aynı sen ben, niye kıllanayım ki?

- Siz kıllanmasanız da gelin düğüne kadar epey kıllanmış olsa gerek... Hadı sizi geçtim annenizin de mi dikkatini çekmedi durum? O nası karşıladı yeni gelinini?

- Bu kızın eksiği yok fazlası var, bunu yakında sen de göreceksin Hüsnü deyip hep destekledi beni...

- Ve siz anca gerdek gecesi gördünüz o desteği! Pekii tam o an ne hissettiniz?

- Görmezden mi geleyim, yoksa ani bi geri depar mı patlatayım bilemedim! Acaba buranın havası, suyumu yaramadı ya da üç beş gün kullanmasa bu organı da düşer mi gibi yan düşünceler de cabası...

- Sonuçta 3000 YTL gitti ama!

- Gitsin, nasısa sahteymiş o da... Geçen koyunları sattığım celeb, monopoly oyunun hastasıymış meğer... 3000 YTL'yi de kağıt monopoly parası olarak ödemiş! 10 çocuk babası adamım ben, ne anlarım monopolyden, monogomiden...

- Madem öyle bi itiraf da benden... Aslında buraya gelen gerçek röportajcı ben değildim... Onu dövüp yerine geçince, benle, yanı sahte röportajcıyla konuşmuş oldun... Hahhaha, sen seçilmiş olansın, dolandırılacak olansın Hüsnü... Ve bu dolandırılma çilen hiç bitmeyecek...

Not: Fikir için Behiç Abi'ye teşekkürler...

olgunbudak@leman.com.tr

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

PANTOLON METİNFİDAN

mebinfidan@leman.com.tr

Akşamsefası

bahadirboysal@leman.com.tr

"KIZGIN KOKUSUNDAN KELEBEKLER"

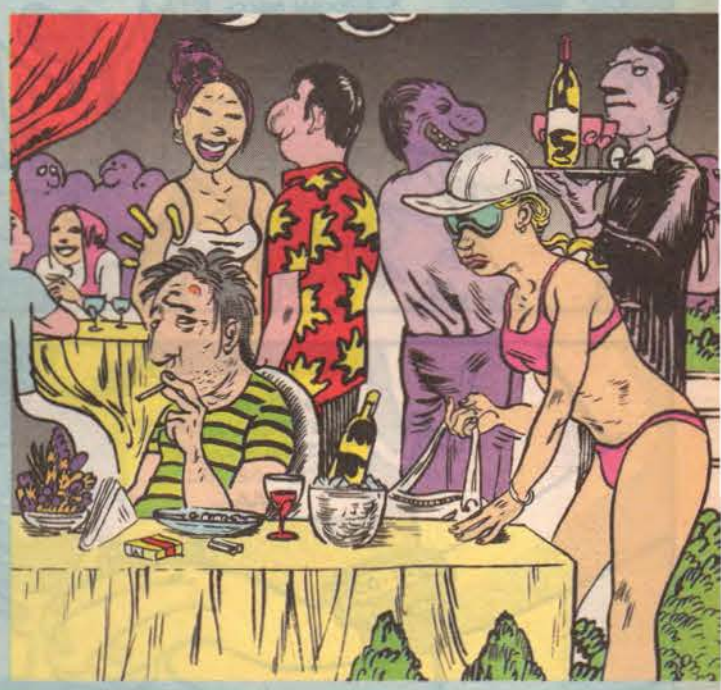
SITKI SIYRIL OF BAHADIR BOYSAL

Cihangir kahvede oturuyoruz... bi dönemin 0900'lü Alo Seks hatlarında çalışan bi kadın da var masamızda.. Bu Alo Seksler nefis Anadolu öykülerinden biridir... *(Geceleri körük başındaki kadın türkü tuttturur.. Ve aynı anda örs üzerinde demir dövmekle meşgul olan erkek ise çekicinin harekatını buna terfik etmeye çalışır.. Ve bizler, çerkinin öte tarafında, bu acib ü garib hayatı merak eder dururuz.)* Eh tabi, kadın başına gelen komik hikayeleri anlatmaya başladı.. Hatta meşhur bi şarkıcı içip içip sabahları ararmış.. Kasabanın birinden arayan iki ihtiyardan bahsetti.. Keyfekeder, en hoşuma giden hikaye bu oldu.. Kör sıcak bir yaz gecesinde... bir tanesi muhtemel sadece un ve yağ satan bir bakkal.. Ötekisi de ona yarenlik eden başka bir fukara.. Kartla çalışan belediye telefonunun başına tünemişler gece.. Kartlarında üç beş kontör varmış.. İhtiyarlardan biri hemen bodoslama "kızım bi kere zikebilir miyim?" demiş.. "Buyur.. Zik" demiş kadın.. "Teşekkür ederim.. Bi de arkadaş zikebilir mi?" demiş "Tabi.. Buyursun" Telefonu öbür ihtiyara verirken kontör bitmiş..

BİKİNİ GASP

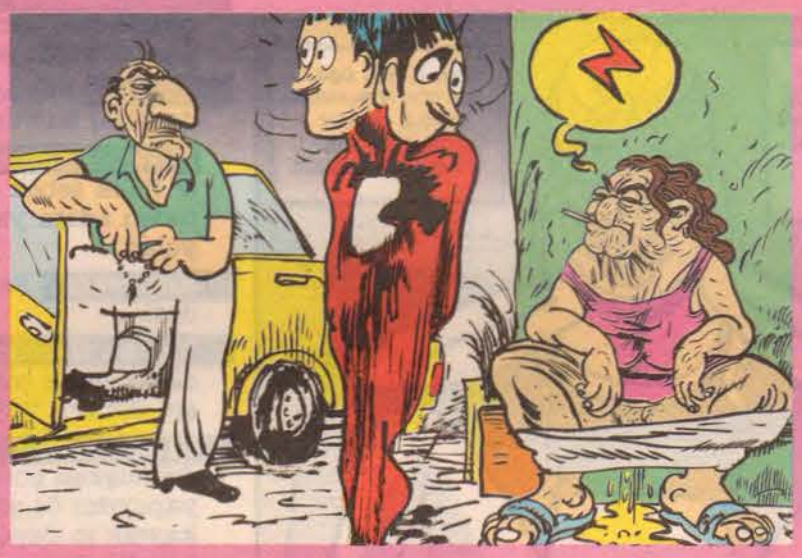
Haftalık Dergisi haber müdürü ve LeMan'ın kadim dostlarından Kutlu Esendemir geçen hafta Çeşme'de bi düğüne katılmış.. Gecenin ilerleyen saatlerinden başına gelen ilginç kapkaçı anlattı.. Hemen yanındaki sandalyeye koyduğu çantayı usul usul alan kızı son dakkada farketmiş.. Kız hem de bikinili, çıtırdan bi kız! Yakalandığını anlayınca "yaklaşmayın, çizerim kendimi!" lafları ediyor.. Düğünün vidyo kayıtlarında olayın görüntüsü var diyolar.. "Yeni yasalara göre yayınlamanız yasak!" diyor.. Düğün yeri.. İş uzamasın diye salıveriş.. Şıkır şıkır pratik hayat!!

KAVUR MELEKEM BALIKLARI

gençliğinde vermemiş

Ve şehirdeki dilencilerde iyice acaibleşti.. Oturduğunuz masaya geliyorlar.. Süslü ihtiyalı bir kaç kelamlarına karşılık vermeyince, arkanızdan lafı, ince küfürü sokup gidiyolar.. Hemen hepsi bu hale geldi.. Bir tek tezgahını hergün aynı yere açan dilenciler efendi kaldı.. Gezeleyenler çığırdan çıkmış.. Hele bi tane yaşlı kadın var.. Gece gündüz gezer.. En sonunda bi ara duvar dibinde otururmuş içerken gördüm.. Hemen yanacımda.. "Ne baktın orsbu çocuu" gibi bişey dedi... O an benden başkası da görüyo mu diye gayri ihtiyari sağa sola bakarken, yan taraftaki taksicinin bakışlarını yakalayıp lafı sokması bir oldu.. "Gençliğinde güzeldi.. Bi türlü bize vermedi.. En sonunda bu hale geldi!" Ne diyeceğimi, nasıl yürüyeceğimi bilemedim.. Tökezleyip uzadım..

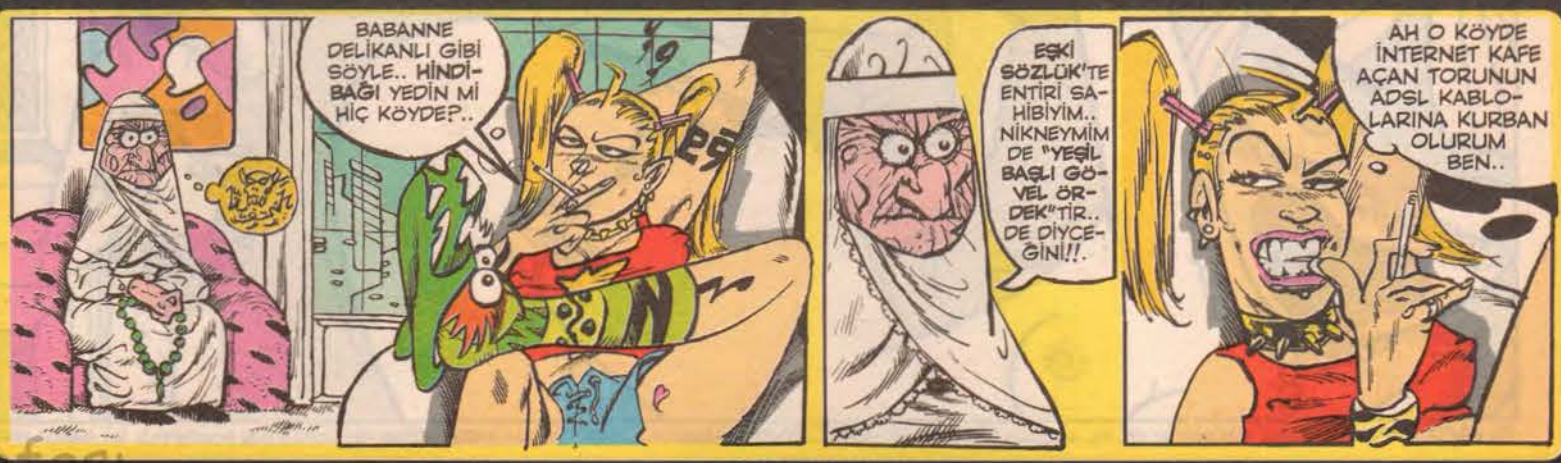

18 yaşında, minik bi okurum vardı.. Kendisini hiç görmedim.. İzmir'den habire mail yazardı, günlük tutar gibi.. yakın bi zamanda babası intihar etmiş.. Sonra dedesiyle beraber kalmaya başlamış.. Üniversite giriş sınavı falan derken ortadan kayboldu.. Sonra çıkıverdi.. Üniversite hayatı falan derken bi gün sabaha karşı internette cayır cayır ağlamaya başladı.. Birinden hamile kalmış.. Çocuk almış başını gitmiş.. Kürtaj.. Daha dün olmuş.. Korkunç acısını ifade etmeye çalışıyor.. içindeki anneyi öldürdüğüne dair.. Yahoo daha on sekizinde kız!! İntihardan bahsetti.. Saatlerce teskin etmeye çalıştım.. Sonra yine kayboldu.. bir ay sonra tekrar ortaya çıktı.. Aşık oldum diye. Amanı, iyi yahu, oh be dedim.. Yeni nesil hakkaten hızlı mıydı, yoksa babasının intiharıyla zaten güçlü olmasını bilmiş miydi?.. Bir garip karışmıştım..

Doğmamış çocuğa iki kelam edeyim desem?. Çünkü kürtaj biz yetişkinlerin gayet iyi bildiği şeydir.. Oh bebek... Çile değil.. Dert değil.. Böyle ilişki olur muydu desem?.. Bu hep böyleydi!! Naber kalsiyum kaynağımız.. Nevresim takımımız.. Nasılsın kola tabağım?.. Pratik tatlım iyi misin?? Hay Allahım ya. Bir taraf bahçe.. Bir taraf dere.. Gel otur, doğmamış çocuk.. Benimle yere... Suyu yakuta döndüren bu hazan.. Bizi garkediyor düşüncelere...

SANAL SİMGE

SERSEM SKİN SULTANI

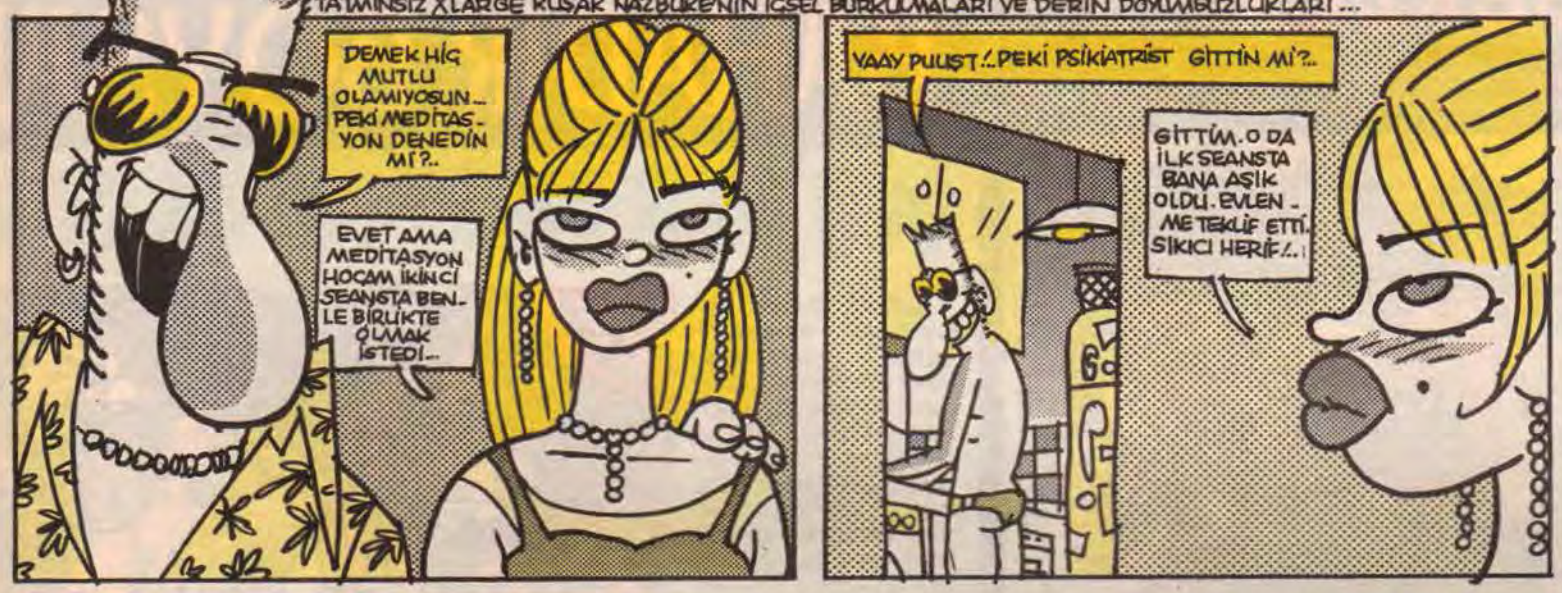
Aksam Sefası

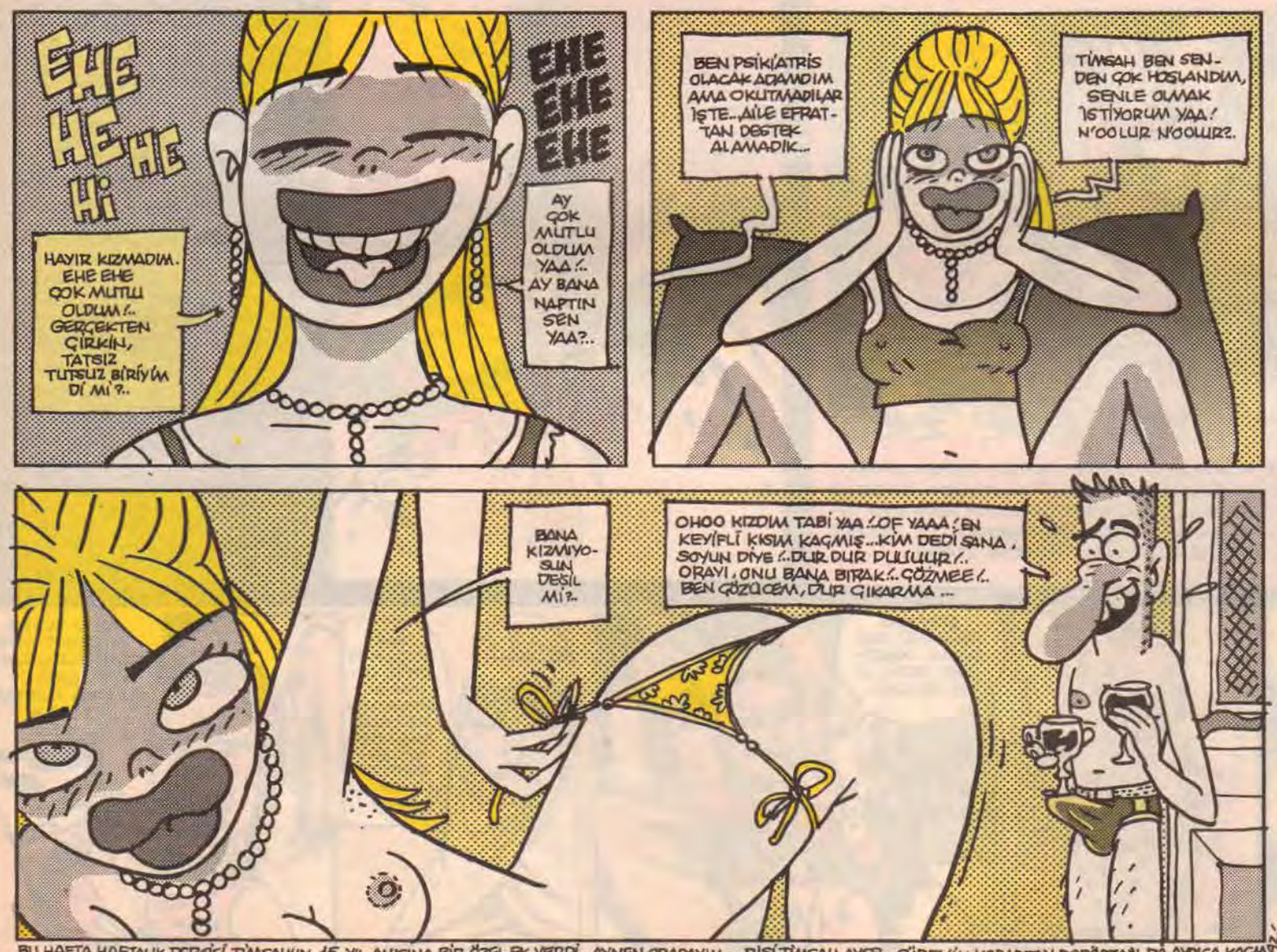
daral&timsah

trio komigambiyetsizler

ÇAÇAR
daral@leman.com.tr

TATMİNSİZ XLARGE KUŞAK NAZBÜKENİN İÇSEL BURKULMALARI VE DERİN DÖNÜMSÜZLÜKLERİ...

BU HAFTALIK DERSİSİ TİMSAH'IN 15. YIL ANISINA BİR ÖZEL EK VERDİ... AYNEN ORADAYIM... DİŞİ TİMSAH AYSEL GÜREL'İN KOPARTAN RÖPÖRTAJI DA AYRICA KAÇMA!..

Akşamsefası

LEHCE-TÜL HAKAYIK

kemkan@leman.com.tr
kemalkenanergen

Mine G. Kırkkanat : Ben ve asistanlarım bu Pazar günü Caddebostan Plajı'na gidiyoruz. Mangal yapıp kollarımızı kısalttıktan sonra önü sarı lekeli donlarımızla denize girip, Küçükhanım'ın temsili kuklasıyla deve güreşi yapıcaz... Tüm okurları bekliyoruz. Hepimize yetecek kadar kırmızı et ve temsili kukla var...

Apaçık : Opopen...

Hissedilen Sıcaklık : Ne hissettiğimi benden iyi mi bileceksin salak?!. Hava 95 derece diyorum sana...

Çan : Zangoç enstrümanı...

Pepsi Blue : Madem öyle pembesini de yapın bari lan. Ne kadar deli varsa en az bi o kadar da ipne vardır heralde...

Bebe : Civci gibi bişey...

Kuş Cenneti : Günahkar kuşlar da kedi cennetine gidiyo olmalı...

Organik Süt : Vay kurnaz. Bugüne kadar içtiklerimiz sentetik miydi yani?..

İnfilak : Afili patlama...

Göz Yaşartıcı Bomba : Her bombadan sonra, zaten gözyaşı dökülür aptal oğlan...

Kırbaç : Heyool Kıraç'ın tedavisini buldum galiba...

El Bebek Gül Bebek : Anne & Baba şebek olmuş, proteinden adam yapmaya çalışıyolar...

Keşmekeş : Esrarkeş arbedesi...

Var mı Nazooo gibisi? : Var desek daha çok bağıracaksın dimi?.. Yok yok...

Kare Karpuz : Hazır elin değmişken çubuk şeklinde yapaydın da gtümüze sokaydık'ın Japonca'sı neydi beya?..

Sulu Zırtlak : İshal osuruğu olabilir. Emin değilim. Olmak da istemem...

Kına Gecesi : Şu işi gündüz yapsalar, ellerini buladıkları o şeyi oje olarak bile sürmezler...

Megerse : Bir saattir anlattıklarımı haybeden dinlemişsin'in büyük bir başarıyla kısaltılmış hali...

Evlere Servis : Yazık lan. Voleybolculuktan kazandığıyla geçinemiyo belli ki...

Kontrol Alt Del : Cahil'in fendi bilgisayarı yendi...

Sübyan : Ermeni yavrusu...

Lağman : Kaka kürtajı.

TERELELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN-

TERELELLİ PICTURES SUNAR: HAYALET TESİSATÇI...

3 BÖLÜM...

ÖZET: TESİSATÇI RIZA USTA'NIN İŞLERİ BİRDENBİRE TERS GİTMEYE BAŞLAR... GARİP ŞEYLER DÖNMEKTEDİR... RIZA USTA NE ZAMAN BİR İŞ İÇİN ÇAĞRILSA O İŞ GİZLİ BİR GÜÇ TARAFINDAN KENDİ KENDİNE OLMAKTADIR... MAHALLEDEKİ İNSANLAR VE HATTA KARISI DAHİ ONUN LANETLİ OLDUĞUNA İNANIRKEN RIZA USTA TESİSAT SEKTÖRÜNDE DURGUNLUK OLDUĞUNA İNANIR... ANCAK KARISI BİR GÜN POLİSE GİDER VE HERŞEYİ İTİRAF EDECEĞİNİ SÖYLER... RIZA USTA'NIN KARANLIK BİR SIRRI VARDIR...

RIZA BENİM KOCAM DEGİL... NİKAH YAPMAYA YANAŞMADI ŞEREFSİZ... HALBUKİ BENİM AKLIMI ÇELEN O OLMUŞTU... KOCAMI BERABER ÖLDÜRDÜK...

NEE!.. KAPILARI TUTUN!.. SAVCIYA HABER VERİN...

RIZA KOCAMIN ORTAGIYDI... ASKERDE TANIŞMIŞLAR... İKİSİ DE TESİSATÇIYDI VE ASKERDEN DÖNÜNCE ORTAK DÜKKAN AÇTILAR...

BİRKAÇ YIL İYİ ANLAŞTILAR... PİYASAYI KAPTILAR... BU MAHALLENİN BÜTÜN TESİSAT İŞLERİNİ ONLAR YAPIYORDU...

Derken Rızanın bana bakışlarının değiştiğini hissettim... Doğrusu, ben de ona karşı boş değildim.

SANA LOKUM GETİRDİM YENGE.. MEMLEKETTEN GELDİ...

Kocam bana karşı ilgisizdi... Rıza Usta'da aradığım sıcaklığı buldum... Beraberken hep kocamı çekiştiriyorduk...

İYİ HOŞ ADAM AMA, MÜŞTERİLER ŞİKAYETÇİ... ÇOK PİS ÇALIŞIYOR...

GEÇEN GÜN, Bİ EVİN GİDERİNE SU BASARKEN AFEDERSİN BOKLARI TAŞIRMIŞ... TEMİZLEMEDEN BIRAKMIŞ...

ÖZENSİZ ADAM... NE İŞİNE, NE EŞİNE İTİNA GÖSTERMİYO...

KAÇ KERE DEDİM... ÇALIŞTIRKEN KIÇININ ÇATALI GÖRÜNMESİN, AYIP OLUYO DİYE... AMA HİÇ...

ÇOK SİNİR OLUYOM...

HARŞŞŞ!..

TAK TAK TAK

ONDAN KURTULALIM...

EVET...

Sonra onu öldürdük. İngiliş anahtarıyla kafasına vura vura...

Ve arabayla uçurumu yuvarladık. Polis kaza zannetti.

ASLINDA ZANNETMEDİK... DOSYAYI KAPATMAMIŞTIK DAHA. AMA MADEM İTİRAF ETTİN OLAY ÇÖZÜLDÜ SAYILIR.

ONDAN BERİ KOCAMIN HAYALETİ PEŞİMİZİ BIRAKMADI... RIZA'NIN ALDIĞI HER TESİSAT İŞİNİ ONDAN ÖNCE YAPIP PARA KAZANMASINI ENGELLEDİ... ŞİMDİ KENDİSİ İFLAS ETTİ...

15 yıl sonra.

GEÇMİŞ OLSUN RIZA EFENDİ... TAHLİYE OLDUN HA!..

OLDUK HAYIRLISIYLAN... 15 YIL MAPUSLUK BANA ÇOK ŞEY ÖĞRETTİ... TESİSAT İŞİ YAPMIYACAM ARTIK... ELEKTRİKÇİLİK ÖĞRENDİM İÇERDE...

ELEKTRİKÇİ RIZA USTA

GÜZEL OLDU... HADİ BİSMİLLAH BAKALIM...

ALO RIZA USTA! Bİ ELEKTRİK İŞİ VAR DA.. AVİZELER DEĞİŞECEK... ESKİLER ÇIKIP, YENİLER TAKILACAK FALAN...

EE! Bİ DAKKA NOLUYO?..

BEN SENİ SONRA ARARIM USTA...

BİTTİ.

canbarslan@superonline.com

Akşamsefası

feyzi@leman.com.tr

Feyzi Başaran

Akşamsefası

harala gürele

YAZINDAN GÜNCEL VE NOSTALJİK ENSTANTANELER...

CEZMİ ERSÖZ

Onu Hatırlamaya Mecbur C

Dün, beni derin duygularla sevdiğini söyleyen bir kadına karşı, kabuğuna gizlenen, korkak, hatta ruhsuz biri gibi davrandım... Hatta tedirginliğimi, korkaklığımı bana hissettirdiği için öfke bile duydum ona... Sebebi belliydi: Bu kabuğuna gizlenen, korkak, sevgi yeteneksizi birini nasıl bu denli gözü pek, bu denli koşulsuz duygularla sevdiğini söyleyebilirdi ki o... Görmüyor muydu halimi, hissetmiyor muydu beni kendimle bir türlü örtüştürmeyen etrafımdaki denin boşluğu? Her gün defalarca lanetler yağdırdığım, başkalarından utançla gizlediğim bu sevgi yeteneksizi varlığı nasıl sevebilirdi...

Beni sevmekte ısrar ederek bana verdiği acı ve sıkıntının farkında da değildi anlaşılan!..

Üstelik bütün korku ve kaygılarıma aldırmadan, hatta bütün bunlardan sevgisine ve varlığıma ilişkin gizemli duyarlılık payları çıkarttığını ileri sürmesi beni iyiden iyiye geriletiyor; çevremdeki boşluğu biraz daha büyütüyor; kendimle buluşmamı sağlayan bütün çıkış yollarını kapatıyordu...

Aslında o beni sevgisiyle yukarıya, günlük hayata, olup biten her şeye, anında, hemen oracıkta tepki vermeye çağırıyordu. Birisine araba mı çarptı, hemen o yaralıyı kucaklayıp hastaneye götürmeye; biri'si birisine bıçakla mı saldırdı, üstüne mi yürüdü, hemen ayırmaya; olayı kimin başlattığına dikkat edip, gerekirse mahkemede tanıklık yapmaya; komşularla dayanışmaya; çocuk büyütmeye; karşı apartmandaki gözleri görmeyen adama roman okumaya; yan dairedeki yatalak kadına ilaç ve moral taşımaya çağırıyordu... Oysa ben çok istesem de, bunların hiçbirini yapamam. Elimden gelmez, beceremem. Ben istesem de hiçbir şeye müdahale edemem, ben sadece önümde, çevremde olup biten her şeye maruz kalırım. Dayak yiyen adamın kendisini elleriyle, kollarıyla korumasına; bıçaklanan adamın, yandım anam, diye bağırışına; yaralılara yardıma koşan insanların ayak seslerindeki telaşlı ve abartılı sevecenliğe; yatalak kadını ziyaret edip çıkarken, kadının minnetle gülümsemesinin usul usul ve hüzünle sönüp tamamen donmasına; mahkemede verilen ifadelere değil de, ifade veren insanların sanki başka bir gezegenden düşmüşlercesine o yabancı ve ürkek ifadelerine; tam bu esnada, orada yaşanan bütün bu gerginlik ve korkulardan uzakta yalanan bir kediye; güneşin mahkeme camlarındaki tozlu kırılmalarına ve o anda bahçede top oynayan çocukların uzun yıllar öncesinden gelen ve solmuş bir sevincin içimi acıtan seslerine; kendisine roman okunan kör adamın, çevresinde kimsenin görmediği yaratıkl varmışçasına belirsiz, ama güçlü ifad lerle etrafı izlemesine maruz kalırım...

Çünkü en dalgın, en silik, en beceri siz tanığıyımdır önümden hızla gelip g çen bu gündelik hayatın... Sadece kir senin çekmeye gerek görmediği gari işe yaramaz fotoğrafları art arda çeki belleğimin gizli bölgelerine kayded dururum. Sonra ruhumun mağarasın çekilirim usulca... Ve orada, tarihleri den ve yurtlarından kopan yüzlerin, se lerin, acemiliklerin, dikkate değer görü meyen davranışların, ancak ters ışık bir anlam taşıyan gizemli çelişkiler üzerine gümüş yağmurlar yağar usulc belli belirsiz...

Susar, hareketsiz seyrederim, yery zünde sır vermeyen zamanın parmakl rından sızan gümüş yağmurunu... Çün kü sonunda yaralılar iyileşir, hapishane ler dolar boşalır, çocuklar büyür, yatala kadınlar ölür, komşular taşınırlar...

Beni koşulsuz ve ömrü boyunca s veceğini söyleyen sevgili bir gün yor lur ver artık bir başkasına sunduğu se gisini ona, uzak bir şehre götürmey karar verir. Otobüsün camına yasladı bitkin başı hafifçe titremektedir...

Ağzının kenarından sızan belli bel siz, masum ve ılık suda görürüm yüz mü, kendimi... Uyanmasın, dinlensin d ye elimi, başıyla otobüsün camı arasın yavaşça yerleştirir, sonra da ağzında sızan ılık suyu usulca silerim. Çünkü b

KALDIKLARI YERDEN DEVAM EDİYORLAR

AĞUSTOS

duğumu Bilmiyor...

ni mağaramda bıraktığı için ona sonsuza dek minnet borçluyumdur...

Bu yüzden artık onunla her yere gider, onunla bütün sevgileri, özlemleri, acıları ve coşkularını yaşarım... Onu kutsal ve sarsılmaz bir sevgiyle seven ve yaralıların hiç durmadan yardımına koşan, olayları anında gören, hemen tavır alan, mahkemede hakimin gözlerinden dikkatli bakışlarını hiç ayırmayan, kavgaları anında ayıran, sevildiği için, bunda öfkelenmek, içine kapanmak şöyle dursun yaşama dört elle sarılan ve kendine olan güveni ve sevgisi çoğaldıkça çoğalan sevgilisinin yerine koyarım kendimi...

Hatta zaman zaman, garip, anlaşılmaz bir boşluğa düşüp: Sevgilerde yetmeyen bir şeyler var, sanki bu bulutun arkasında gizli bir kapı, şu sisin ardında beni bana hatırlatan bir cümle, bir kelime var, ama bulamıyorum, dediği zamanlarda ona, göremediği kapıyı gösterip; hatırlayamadığı cümleyi, kelimeyi usulca kulağına fısıldayınca gözleri birdenbire sevinçle ışıldadığında, bu ruhumun mağarasından sızan gümüş yağmurları gibi içimi aydınlatırdı.

O şimdi, beni bıraktığı mağaramda geceler boyu kaybolmuş aşk yüzlerini ve yerin üstünde hep eksik kalan ya da unutulmuş duygu hallerini, gümüş bir yağmurun altında buluştu-

rup, birleştirdiğimi de bilmiyordur...

İstediğim anda başka ruhların davetsiz konuğu olduğumu da... Mağaramdaki ruhumun yerin üstündeki ruhumla bir türlü birleşip bütünleşemediğini de bilmiyordur... İşte bu yüzden kötü olduğumu ve her tür kılığa bürünmüş kötülükleri anında hissettiğimi de...

Benim kötülüğümün başkalarına asla zarar vermeyen ve sadece bana korkunç cezalar veren bir kötülük olduğunu da bilmiyordur.

Şimdi kendisine yeni bir sevgili bulan yerin üstündeki sevecen kadın benim onu hiç sevmediğimi düşünüyordur... Elim otobüsün camıyla başı arasındayken bile onu sonsuza dek unuttuğumu sanıyordur...

Ben kendimi bir mağarada ömür boyu yaşamaya, acı veren ve "suçlu bir zevkle" mahkûm ettiğim için, onu sonsuza dek hatırlamaya ve ruhunda konuk olmaya mecbur olduğumu hiç bilmiyordur...

* Çanakkale Enez. 13 Ağustos Cumartesi günü, saat: 19.00-22.00 arası Enez Kültür ve Sanat Festivali'ndeyim.
* Bodrum. 18 ve 19 Ağustos Perşembe ve Cuma günleri saat: 21.00-23.00 arası, Bodrum'da İd Bizim Kitabevi'ndeyim.
* Datça. 20 Ağustos, saat: 21.00-23.00 arası Haluk Çetin ve Vedat Sarıkman'la beraber Can Şenliği'deyim.
* Çeşme 24 Ağustos Çarşamba günü saat 21:00-23.00 arası Çeşme Beşeri Kitabevi'ndeyim..
* Didim. 25 Ağustos Perşembe günü saat 19:00-21:00 arası Didim Festivali'ndeyim..
* Aliağa. 26 Ağustos Cuma günü saat 17:00-19:00 arası Aliağa ABC Kitabevi'ndeyim.
* Esenler-Otogar. 27 Ağustos Cumartesi günü saat 17:00 - 19:00 arası Esenler Otogarı'ndaki Kitap Fuarı'ndayım..

KOZALAK

Sağolsun, **Paf Takımı** geleceği parlaklarından Mersinli **İpek Özsüslü** oturmuş bir güzel Kozalak çizmiş, beni de bu yaz sıcağında bütün dergi elemanları tatile gidip derginin üstüme kaldığı bir sayıda kapağından üçüncü sayfasına eksozdan dumanları çıkarırken beni kurtardı ki ne kurtardı.. **Kozalak senden razı olsun İpek..**

ÇAKÇAR
kozzi@leman.com.tr

GEÇEN HAFTA PARİS'İ YERLE BİR EDEN NEHİR YARATIĞI...

Bakınız size inanamayacağınız yaşanmış, gerçek bir felâket öyküsü anlatayım. Korkunç öykü **Fransa**'ya **Louvre Müzesi**'ni gezmeye gelen Güney Kore'li turist **Nayama Kozlmu**'nun başından geçiyor. Nayama bir gün Paris'te **Sen** nehrine bakan çok harika kıyı restoranlarından birinde oturmuş maskülen kükülen **"Cristobal"** kokarak pembe şarabını yudumlarken bakınız inanılmaz ne oluyor. Ayaklarının dibindeki **Sen** nehri birdenbire **köpürüp kabarıyor** ve orta yerinden yarılıp içinden çıkan **koca başlı** azman bir yaratık **ayakları perdeli** ve bir elinde ölü **ahtapot** var. Kafelerde oturan **Amerikalı, Alman, Rus** ve Çinli binlerce turist çığlıklar atarak panik içerisinde **Spilberg** gibi kaçmaya çalışıyor. Çocukların ağlamaları, kınalı bebeklerin ve **şato margo** şişelerinin şangırtılarına karışıyor. Nehirden çıkan yaratık, havaya kaldırdığı bir otomobilin benzin deposundan akan **kurşunsuz benzini** içip içip etrafa alev püskürterek **Nayama**'ya yaklaşıyor. Sonunda aralarında bir metreden az bir mesafe kalıyor, ama o anda bakınız ne oluyor. **Güney Koreli Nayama,** cebinden **inanılmaz bir şey çıkarıyor.** O ne mi? onu anlatacağım. Ama bakınız daha önce çok enteresan başka birşey daha var.

TAVANDAKİ DELİKTEN KAFAMA DÜŞEN BUHARLI VAPUR

Geçenlerde, gazetede odamda **enteresan** gibi otururken **tavandaki delikten** kafama bizim muhabirlerden birinin çok enteresan bir haberi düştü. Bakın haber neydi. Yapımcı Osman Yağmurdereli'nin "Misi" adlı tv dizisinin çekimleri için kiraladığı yolcu vapuru, Kumbağ açıklarında **freni patlayınca** durdurulamış **yokuş aşağı** Silivri'ye kadar gitmişti. Hemen beynimde küçük bir araştırma yaptım ve **Marmara**'da bu tip kazalara yol açan şeyin ne olabileceğini buldum. O ne miydi? Söyleyeceğim.

Az önce Güney Koreli **Nayama**'nın Sen nehrinden çıkan yaratıkla burun buruna geldiği o müthiş anı anlatmıştım. Bakın daha sonra neler oluyor. Nehirden çıkan yaratık **yeri titreten sarsak adımlarla** Nayama'ya yaklaşıyor, bakteri dolu keskin dişleriyle sümüklerini ve salyalarını akıta akıta Nayama'nın yüzünü koklamaya başlıyor.. Tam o sırada inanılmaz birşey oluyor. Nayama'nın gözü **yaratığın göğsüne takılıyor.** Ve hemen cebinden bir **Güney Kore bayrağı** çıkarıp sallıyor. Ve ne mi oluyor? Yaratık, Nayama'ya sarılıp onu öpüyor. Şimdi siz, Nayama'nın nehirden çıkan yaratığın göğsünde ne gördüğünü merak ediyorsunuzdur. Söyleyeyim. **Yaratığın tişörtünün göğsünde sihirli iki kelime var.** Hasan Şaş. Anladınız. **Yaratık bir Türk.** Ve üzerinde **Hasan Şaş** yazan tişörtlerden giyiyor. Tişört, **2002 yılında** Güney Kore'de yapılan Dünya Kupası anısına bastırılmış tişörtlerden. Yaratık üç yıldır aynı tişörtü giyiyor. Paris polisi bir araştırma yapıyor ve yaratığın **Caddebostan plajından** Marmara'ya giren ve dipten giderek **Manş denizine,** oradan da **Le Havre**'nin güneyinden **Sen nehrine** ulaşan donu **beyaz** Türk olduğunu tesbit ediyor. Olay hangi tarihte mi geçiyor? **2010 yılında.** Böyle bir olay henüz yaşanmadı. **Bu kıyamet senaryosunu ben yazdım.** Ama her an yaşanabilir. Ve inanın bu yaşandığında **Lobiler ayağa kalkar** ve **AB** hayâl olur. Onun için aklımızı başımıza toplayalım.

CADDEBOSTAN KÂBUSUNU BİRE BİR YAŞADIM

Ben **Caddebostan plajını** çok yakından gördüm. Bir kaç gün önce **Çırağan otelinde** Suudi Arabistan'ın eski petrol bakanı **Zeki Yamani**'nin kızı **Sarah, Mâlik Dahlan**'la evlendi. Ben masa altından üç kadeh içebilmek maksadıyla **Çırağan**'a düğün başlamadan çok önce gidip basın ayaklarını ben yapınca Zeki Yamani beni zaten tanır yapıp kendimi içeri soktum ve gizlice **on milyarlık şarabımı** ceketin altında ben terasa çıkınca **teleskop var** ve **Caddebostan plajı kabak gibi görünüyor.** Ben ordan bakınca çeşit çeşit **Babun maymunu gibi,** at gibi, **yanında enik olanı var.** Donu götüne **beyaz erotik gibi** yapışmış **çitte karpuz** gibi çıkmış, tuttuğu takımdan sular damlayan ve envai çeşit kafası **ornitorenk,** kunduz gibi ense, gagalı olanı **kuç ve eller yere deyiyor. Doktor Moro'nun Adası** gibi **mangalda dev** muzlar **kızartan** şebekler ve donuna doldurduğu midyeleri ağzına atıp atıp **kabuklarıyla** çiğneyip öğüten davar gibi bir cehennem. Marmara denizinin dibini **Çınarcık Çukuru**'na kadar saran başıboş bu beyaz donu götüne yapışık varlıklar, tekneler için de tehlike yaratıyor, pervaneyi dümen dolabına karıştırıp **deniz araçlarının frenini patlatıyor** olabilirler. Belki de Yağmurdereli'nin vapuruna da böyle olmuş olamaz mı? Teleskobu bırakıp arkama dönüyorum: **Cennet ve Huriler!** İşte İstanbul inanılmazı bu diyorum ve bakınız aklıma o anda şimşek gibi nasıl bir proje geliyor. **Acaba Zeki Yamani bu işe bir fon ayıramaz mı?** O fondaki parayla İstanbul sahillerine akın eden bu şeyleri **basit ve hızlı operasyonlarla** biraz olsun **yüzüne bakılır hâle** getiremez miyiz? Bu olamazsa B planım da var. Caddebostan plajının **insanı ürperten sakinlerini** 1 YTL karşılığında Amerikalılara, Ruslara, Almanlara göstersek. **Türkiye'ye 50 milyon turist gelir mi gelmez mi?**

Akşamsefası

behicpek@hotmail.com.tr

Behiç Pek

ÖNCE ÇOCUKLARLA KADINLAR DEDİN, EVİMİZİN DİREĞİ YOK...ÇOCUKLARIMI BABASIZ KOYDUN...

AMA EFENDİM DENİZ CİLİKTE USUL BUDUR...

HAA ANLADIM..ÇOCUKLARIMA SEN BABALIK YAPICAKSIN. BANA DA KOCALIK YAPICAKSIN... MAKSADINI ANLADIM BEN SENİN...

OHH ÇOK ŞÜKÜR SANA OLAN AŞKIMI ANLADIN SONUNDA...

KEDİNİZİN KÖŞESİ

Sayın paraföser, bende dört tane insanlar var. Bu dört insanlar ben uyurken bıyımı mıncık yapıp kulağa sıpsıpcık ediyor. Çenelerini arımı daima kurcalıyor. Kaşındırıyor, rezaletz veriyor. Bundan nasın kurtulurız? Sende insan var mı?

Rumuz: Hayretlerin Senderi

Cevap: Bende de var yavrum. Kedi olan yerde mutlaka insan da olur. Kedideki rahmo bakteri zararlısı orda insan yapar. Kedi sokak dostudur, av dostudur. Çeşit kedir. Vücudunu insanla yaşamaya alıştır. Kedden ayrılamaz, hasdalıktır. Aşkı bulamazsın. Senin ödemeceğin ekonomiye verir. Gardaşın "mır" etc! Azdırma mübarek.

ELLER YUKARI BU BİR SOYGUNDUR...

TUNCER ABİ SENSİN..TANIDIM SENİ..ŞAKA MI YAPIYOSUN?.

NE TUNCER'İ ULAN..KASAYI AÇ GAVUK...

NE AÇACAM YAV... TUNCER ABİSİN SEN...

CANINA MI SUSADIN LAN! BAŞARIM TETİĞE...

YEMEZLER..

YA TUNCER DEĞİLSEM PEKİYİ?..

DİLSEN NERDEN BİLİYON TUNCER ABİNİN ADINI?..

BEYFENDİ BU PARAYI SİZ Mİ DÜŞÜRDÜNÜZ...

HA?.NE?..EVET..!.. BEN DÜŞÜRDÜM!..

YALAN SÖYLEMİYOSUNUZ DİMİ?..

ORASINI BİLEMİYCEM DE, BEN DÜŞÜRDÜM...ONDAN EMİN GİBİYİM BİRAZ...

KAHRAMAN MASA EŞAT.

DOKTORLAR SAAT ÜÇLE ONBİR ARASI KESİNLİKLE DIŞARI ÇIKMAYIN DİYORLAR DA...

ONBİRDEN ÖNCE, ÜÇTEN SONRA ÇIKAMAYAN NE ZAMAN ÇIKICAK PEKİ?..

NEN VAR NİHAL? AĞLIYOSUN?..

KORKUYORUM ERİNÇ ÇOK KORKUYORUM...

NEDEN?

NE?..NEDEN Mİ? SEVDEN... AYRILMAKTAN...

HİÇBİR KUVVET BİZİ AYIRAMAZ NİHAL... YEMİN EDİYORUM...

ÜHÜ ÜHÜ...

AĞLAMA ARTIK...

ERDENER ABİ

-Saatlerdir burdayım ama bir tane bile televole kome-rası benimle ilgilenmedi Erdener abi... Acaba sütyenimi çıkartsam benimle ilgilenirler mi?..

-Çıkart!

BEACH CLUB

-Bayanlar dünle denize girmek yasak...Bakın iki milyona mayo satıy.... AAAA?Siz çıplaksınız?..Hem de erekşiyon AAAA?..

-Ne sandıydın hıyaragası?..

?!

HALK PLAJ

-Erdener abi gündüz deniz gece bar taverna derken takatim kesildi!..Bodrum gecaleri beni hayal kırıklığına uğrattı abi!..BÖÖÖRGH!

-Başıma göreklenmeyin ulan be!..

SEA SIDE

K. ERTEM

Erhan Güneş

BaF Takım

YA NEVZAT TAMAM DEFALARCA SÖYLE.. MENE RAĞMEN MANGALLETİ UNUTMUŞ OLABİLİRİM AMA SENİN BU PROTESTO ŞEKLİN YAKIŞIKLI OLMUŞ! HİÇ SANA?! HEY-ZIAT?! BAK HİÇ ÖNEMSİYOM!

KIRINK KIRINK

STEVEN..!.. HAYAT VAR ANIMSI HAYAT ?!

HAYATIN KIRALI UĞRAMIŞ BURDA NASA! ATRAKSİYONLAR NE YİSANELER DÖNMÜŞ BURDA DA SİZİN HABERİNİZ YOK... HEY BABAM HEY...

NEBİT HOCAAM! BEN GÖZE BİR İŞ ANLAMIYOM BU PROBLEMİ ?!

ASGARİ ÜCRETLE GEÇİNMEYE ÇALIŞAN BİRİ OLARAKTAN ŞU "GAVUR HAMİNİNİN" NİMETLERİNDEN GANİ GANİ FAYDALANIYORUM...HEM IS INIYORUM, HEM DE YEMEK PİŞİRİYORUM..., ŞU KURU FASULYENİN YANINA Bİ DE PİLAV PİŞİRDİM Mİ DEDİMEYİN KEYFİME OO-OOH!

oo yeah! Ovohhh! Ohsş!

CAVİR CAVİR

Akşamsefası

Nihat Genç

KUTSAL TOPRAKLAR BOSNA IV

SARI SALTUK TÜRBELERİ VE EFSANESİ

Bugün Bosna Hersek tarihi üç büyük tarihi şahsiyetle oluşuyor, birincisi, Sarı Saltuk, ikincisi, Fatih Sultan Mehmet. Üçüncüsü Aliya İzzet Begoviç.

Fatih Bosna'yı Trabzon'la aynı yıllarda aldı ve bu topraklarda bugün en çok sevilen padişah. Son kurtuluş savaşlarını dünyanın sessizliği karşısında kahramanca bir direnişle veren ve halkın Bilge Kral dediği ve bugün bosna Hersek'in herşeyi olan Aliya İzzet Begoviç...

Peki Sarı Saltuk kimdir? Neden San Saltuk bu topraklarda hala çok kutsal sayılıp, sevilir.

San Saltuk hakkında bir çok hikaye var. Çoğu yakıştırma, uydurma şüphesiz. Ancak Rumeli topraklarında evliya olarak adı en çok bilinen ve hakkında birçok efsane uydurulan San Saltuk gerçek bir Türkmen alevisi.

Sarı Saltuk hakkında kısa bilgiler verelim. Sarı Saltuk'un efsanesi, hristiyanlar arasındaki yaygın şöhreti ve Rumeli topraklarındaki büyük itibarı Fatih Sultan'ın da dikkatini çeker.

Ve oğlu şehzade Cem'e, Sarı Saltuk gerçekte kimdir, araştırıp kendini bilgilendirmesini emreder...

Şehzade Cem, Sarı Saltuk'u araştırması için Ebul Hayr Rumi adlı birini görevlendirir. Ve Ebul Hayr Rumi, Sarı Saltuk adına açılmış her türbeyi her imareti, tam yedi yıl gezer, sonunda gördüklerini, duyduklarını, Saltukname adlı kitapta toplayıp Cem'in huzuruna döner.

Bugün Sarı Saltuk hakkındaki bilgilerimizin kökeni işte bu kitaptır. Görünen o ki, Fatih, Rumeli topraklarını fethetmeden Sarı Saltuk adlı evliya, bu toprakları ekmiş, biçmiş, ahlak, hikmetli sözleri ve şahsiyetiyle bu toprağın insanlarını yetiştirmiş. Bu sert toprağı yumuşatmış ve müridleriyle büyük bir ün salıp yüzbinlerce hristiyanı eğitip müslümanlığa dönüşlerini sağlamış..

Sarı Saltuk üzerine bilgi arayanlar Alevi Türkmenler üzerine yazılmış tarih kitaplarını ve ayrıca Saltuklular başlığıyla yazılmış bir çok kaynak kitap bulabilir.

Sarı Saltuk hakkında bilinen tarihi efsanelerin en meşhur en bilineniyle söze girelim. Nezihe Araz Anadolu Erenleri adlı kitabında yüzlerce "eren"den bahsederken Sarı Saltuk'a da birkaç sayfa ayırır.

Sarı Saltuk onüçüncü yüzyılın ikinci yarısında yaşamış bir Alp-Eren. Müslümanlardan çok hristiyanların sevip kabul ettiği bir manevi şahsiyet. Yahya Kemal'in şu dizeleri:

"Geldikti bir zaman Sarı Saltuk'la Asya'dan / Bir bir diyari Rum dağıldık Sakarya'dan.."

Hoca Ahmet Yesevi'nin talebesi olduğu biliniyor. Yesevi'nin doksan dokuz bin müridinin en seçilmişi olduğu efsanelerde dile getiriliyor. Ve Yesevi'nin Sarı Saltuk'a: "Saltuk Mehmet'im Seni Rum'a saldım, Var git, yedi krallık yerde nam ve şan sahibi ol" dediği yazılı.

Bu "yedi krallık" lafı önemli. Çünkü ölümüyle birlikte tabutuna yedi ayrı krallık, yani herkes sahip çıkar. Yedi ayn yerde türbesi/makamı olduğu biliniyor. Sarı Saltuk hristiyanların içine girer, kiliselerde vaaz verir. Hatta onları vaftiz ettiği bu efsanelerde dillendirilir. Ve tam bir kahraman öykülerine dönüşür efsaneler. Şöyle, Dobruca kralının kızlarına musallat olan ejderi öldürür. Kırk bin kafiri imana getirir. Bosna'da altı yüz bin Hersek tebasını hak dinine sokar, falan.

Bu efsanelere karışmış bilgiler içinden "gerçek hikayeyi" ayıklamak mümkün mü? Mesela bu hikayelerde "yedi krallık" lafından dolayı yedi ayrı mezarı olduğu ve ayrıca Hristiyanlar içinde yaşadığı, doğru.

Vasiyeti gereği yedi ayrı krallık onun mezarına benimdir diyerek sahip çıkması doğru, ama kırk ayrı yerde türbesi/ makamı olduğu da efsaneler arasında.

San Saltuk Selçuklular'ın dağılıp Anadolu'nun iç çatışmalarla kaynadığı günlerde Anadolu'ya akın eden erenlerin başında. Bugün ülkemizde onbinlerce Saltık soyadında isim vardır. Ve bu Saltuklar'ın şecerelerini üşenmeyip toplayan kitaplar dahi yazılmıştır.

Edebiyatçı ve tarihçilerimiz bu erenlere genel olarak Anadolu Erenleri'i, der. Yine Horasan Erenleri'i, denir. Yine Alp-Erenler, denir. Kimileri, Edebiyatımızda ilk mutasavvıflar, olarak kitabına konu edinir. Kimi, Kolonizatör Türk Dervişleri başlığında toplar. Kimi, Türkmen-Alevi-Bektaşi başlıkları altında toplar. Kimi, kısaca Yesevi'nin müridleri, talebeleri der.

Kısaca Anadolu'nun kuruluş öyküsü ve bu toprağın tohumu, mayasını bu erenler oluşturur.

Hepsini toplarsak, kısaca, barış, kardeşlik, irşad, dirlik, düzen için yetiştirilmiş ahlak filozoflarıdır, diyebiliriz.

Bu toprakların bin yıl öncesinden alevi Türkmenler'in tarihini okuduğumuzda karşımıza mutlaka Sarı Saltuk benzeri evliyalar, efsaneler çıkacaktır.

Yani Anadolu topraklarında Hacı Bektaşi Veli neyse, Rumeli topraklarında Sarı Saltuk ismi o'dur. Efsanelerde hikayeler karışık olabilir, yer, zaman, mekan isimleri birbirini tutmayabilir. Ancak, bugüne kadar Rumeli topraklarında Sarı Saltuk makamlarına, ismine, türbelerine gösterilen büyük saygı, bir büyük hakikatı çıplak olarak önümüze koyar..

Sarı Saltuk ismine bu büyük saygı, efsanelerden arındırılmış çıplak bir gerçektir!

Bugün Rumeli topraklarında hangi dağı aşsanız karşınıza bir San Saltuk türbesi/makamı çıkacaktır.

Nerdeyse Rumeli topraklarının ortak değeridir.

Yani, bir nevi, bu toprakların manevi mülkünü, tapusunu Sarı Saltuk halen manevi kişiliğiyle ayakta tutuyor.

Bugün artık Bosna Hersek'te alevi-bektaşi bulamazsınız, ama, Rumeli topraklarının çok yerinde, mesela Kosova'sında, Sancak'ında Sarı Saltuk soyundan alevi-bektaşiler az da olsa kültürleriyle yaşamaktadır..

Kafaları karıştırmamak için ayrıntılara fazla dalıp yolu şaşırmayalım. Hadi ayrıntıya da bir parça girelim. Saltukname'nin yazarı Ebul Hayr Rumi'nin Sarı Saltuk'la torununu karıştırdığını tarihçiler tartışır. Ve hatta Sarı Saltuk'la Hacı Bektaşi'nin aynı dönemde yaşamadığı gibi ayrıntılar halen tartışılmakta.

Kesin olan bilgi şudur, Sarı Saltuk onbinlerce dervişiyle alevi Türkmenler'in manevi önderi olarak bu bölgeye yerleşir ve yüzbinlerce hristiyanı müslümanlaştırır ve bu efsanesi bugüne kadar sürer.

Rumeli topraklarında alevi-bektaşi kültürü yüzyıllarca etkisini sürdürür, Sarı Saltuk, büyük manevi dönüşümün merkezi olur.

Ancak, okuyucularımız için şu soru değerli olabilir. Neden hristiyanların müslümanlığa dönüşlerinde alevi-bektaşilik önemli rol oynamıştır?

Bu soruya cevap basittir ve birçok tarihçi aynı cevapları vermektedir. Türkmenler neden aleviliği benimsediyse, onun için.

Türkmenler'in aleviliği neden benimsediği sorusunun cevabı şudur: Sünni islamın katı, kuralcı, zor, zahmetli oluşu. Şaman Türkler'in aleviliği daha özgür, rahat, daha hoşgörülü, insancıl, eşitlikçi buluşu. Yani, beş vakit namaz yok, otuz gün oruç yok, şeriat hukuku yok. Sizler de başka yorumlar bulabilirsiniz.

Ve isteyenler öncü Türk dervişlerinin hikayelerini tarih kitaplarından bolca bulabilir, binbir efsane ve hikayenin içine dalabilir.

Mesela bu satırların yazarı, Ankara'nın en yüksek tepesi Hüseyin Gazi tepesinde makamı olan Hüseyin Gazi dedenin türbesine her ay düzenli olarak gider gelir. Hüseyin Gazi de öncü Türkmen-alevi dervişlerindendir. Bu toprağı manevi kişilikleriyle mayalamış erenler'dendir.

Bosna Hersek'teki Sarı Saltuk türbesi, Mostar'a onbeş dakika uzaklıkta, yirmi km. İşte bu türbe aklımızı aldı.

Sarı Saltuk üzerine hiçbir bilginiz olmasa... Daha önce Sarı Saltuk ismini hiç duymamış olsanız... Ve bu türbenin olduğu yere gitmiş olsanız... İlk soracağınız soru şu olur, bu türbenin neden, tüm Bosna'nın en görkemli en tabiat harikası olan yere yapıldığı.. Olympos tanrıları bu kadar görkemli yere/mabede sahip değil.

Burada yatan adam, bu topraklarda dev adımlarla yürümüş olmalı! Burada yatan adam, bu topraklarda hiçbir dinin, kavmin, felaketlerin sökemeyeceği derinliklere tohumlar atmış, olmalı.

Heyecan içinde kalıyorsunuz.

Başka sorular da soruyorsunuz, burada yatan adam, birilerinden saklanmış olmalı. Yıldızlar gibi parlıyor ama yıldızlar kadar uzakta.. Arkasına aldığı yüzlerce metre yüksekliğindeki duvardan dağ, ürpertiyor. Ve bu dik dağın altını oyarak mağaralaştırarak çıkan nehrin genişliği sizde hayranlık uyandırıyor.

Burada yatan adam, bu zümrüt sularda abdest almış olmalı. Burada yatan adam, çok coşkulu bir tabiat taşıyor olmalı. Ki,

Akşamsefası

coşkun kudurmuş tabiatın tam ortasını mekan tutmuş.

Tüm Anadolu'da böyle tabiat harikası yer yok!. Harry Potter filminde tasvir edilen maceralı dağ tepeleri ve derin oyukları andırıyor..

Tabiatın aşk sahnesi, ya da kurgulanmış bir yer, bir film ekibi dünyayı dolaşıp güç bela sonunda keşfetmiş gibi.

Yüzlerce metre dik tepe, koskocaman dağ! Ve bu taş kütlesinin dibinden akan nehir. Ve nehrin doğduğu oyukta bir türbe!.

Bu manzara sanki Sarı Saltuk tarafından bulunmuş ve yurt yapılmış.. Dağın büyüklüğü, mağaranın çok derin oyuğu, tabiatın kabardığı bir yer. Mağaranın oyukları içinde türlü türlü kuşlar. Bitmeyen su sesleri. Ve huzur içinde akan yemyeşil nehir.

Tanrı, dağ, tabiat, evliya, melekler, taşlar, sular, hepsi yanyana, içiçe. Keskin görüşle ilgili bir yer, sonsuzlukla ilgili bir yer, zirvelerle ilgili bir yer... Tabiatın değil sanki Tanrı'nın koynuna sokulmuş bir yer!.. Muazzam bir kudret! Soluğumuz kesildi! Dağın ve nehrin şaşaası korkunç derinlikte bir mistik hava yaratıyor! Sanki Sarı Saltuk bu dev dağ kütlesinin altında yatmıyor, bu koskoca kaya parçasının kendisi!. Uçurum, nehir, akıntı, mağara, hepsi toplanıp bir temiz insan kalbine doğru ilerliyor. Dağ parçası üç/dört büyük piramit yüksekliğinde. Ve zirvesinde kilometrelerce öteden kendini tanıtan Selvi ağaçları!

Sarı Saltuk türbesinin olduğu yeri tasvirde zorlanıyorum. Dünyayla ilgili bir yer değil gibi. Başının altına taş koyup uyuyan vatansız kahramanlar gibi. Ya da her türlü felaketle burun buruna yaşamış ve ruhi varlığıyla artık dağları taşları eritmiş gibi.

Mağaranın kapısına doğru, yani nehrin doğduğu ve türbenin inşa olduğu mağara ağzına gelince, içinize başka tür kuvvet giriyor. Burada yatan adamın güçlere hakim olmak gibi derdi olmalı. Tabiatın vahşiliğine sığınmış, onu ninleyip dualayan bir sevinç!

Hem Şia hem de alevi-bektaşi türbelerinden neden bu kadar etkilenirim bilmem! Dertleri yuva kurmak ve bu yuvadan bir uygarlık kardeşlik insanlık köprüleri kurmak!

Sarı Saltuk türbesiyle ben de Rumeli topraklarına sıkı bir köprü attım. Misaki Milli'ye saplanıp kalmış bedenimi nihayet o eski coğrafyasına saldım. Dağın demirden kaburgalarını oyarak çıkan zümrüt yeşili nehrin sularında ben de ayaklarımı ellerimi dirseklerimi ovup ışıkla abdest aldım. Köklerini bulmuş gibi bir sevinç. Sert vahşi dağları ahlakla yumuşatıp oyuveren Sarı Saltuk'un huzuruna çıkıverdim.

Nedir bu dervişlerin derdi, dünyayı kurmak. Her dem kurmak, yine kurmak!.. Asya'nın bağrından kopup gelen insanlık destanları!. Köklerini koparmadan taşmışlar her coğrafyada ayrı bir nehre karışmışlar. Dağları bozkırları ovaları yakıp tutuşturmuşlar. Ey susamış insanlık, su mu arıyorsun, işte Sarı Saltuk!. Ey ışıksız insanlık ışık mı arıyorsun, işte ışık!. Ey kardeşlerini komşularını katleden soykırımdan geçirenler, işte mağaraları ışıl ışıl salonlara çevirmiş, hiç kimseyi, kuşları otları böcekleri kırmadan yuvalar yapmış insanların hikayesi!.. İşte Sarı Saltuk!.

Geçmiş zamanların bu insanları, nasıl güzel insanlarmış. Gezdiğim Orta-Doğu'da, şii, Anadolu'da, alevi-bektaşi türbelerinden alışkanlık ettim, yani ben de öğrendim artık, kapıya yüz sürmeyi.. Eşiğine uzanmayı, kapısının tozunu dilime.. Ben de öğrendim yanaklarımı ellerimi tutkal gibi kapısına yapıştırıp... Ve hep aynı duygu, nihai amacına ulaşmış gibi oracıkta huzur buldum.

Sanki bin yılın duaları, ilahileri, semalarıyla orada şarj oldum. O derin inançlar sanki bir yerime kablo kablo bağlandı. Sanki tutacak bir ipim, gidecek bir yolum ayaklarımın altına serildi. Alevden ve kelimelerden sözler türküler, oklar gibi bir yerlerime saplandı. Nasıl yıkılmışım kapısına, külçe gibi, koskoca dağın deliğinde dağdan daha ağır çöküverdim. Hani şu türbeye girip çıkıp beni gören insanlar olmasa şimdi, vahşi hayvanlar gibi kapısında böğürsem.. Yanaklarımı alevinin buğulu yaşlarıyla sandukasına yapıştırıp, orada kalsam.. Ah, ah, dışarda insanlara dair uğultular, kavgalar! Bu insanlar bu sessizlik içinde kaç uygarlık kurdular.

Böyle her türbe kapısında yırtınıp yırtınıp ağlamalarımı bağışla okuyucum. Ben bunların aydın aydın konuşmalarıyla yazar oldum. Ben bunların ahlaklı hikmetli sözlerini okuya okuya yazar oldum. Ben bunların türkülerini söyleye söyleye büyüdüm.. Yazdığım her kitapta öptüğüm her kadında, onların izi var, sesi var, sözü var!.. Bırakın ağlayayım. İnsan atasını ceddini şimdi uzaklarda bulunca böyle ölür gibi olmaz mı? Düşer gibi bayılır gibi olmaz mı? Biliyorum hepimizin etrafını bedenini kabuk bağlamış, bu türbeleri geze geze benim kabuklarım çatladı, kemiklerim kırıldı. Kompleksten sıkıntıdan manyaklaşmış insanların zehrinden biktım.. Nur dediğiniz şey, gerçek insanın tohumudur.. Kavgadan gürültüden didişmeden sıyrılmış saf insan! Mutluluğu kardeşleyen insanlar!.. Zenginlik gibi büyüklük gibi mülk gibi hesapları olan insanlardan bıktım!.. Buradayım Sarı Saltuk. İnsanlığın kaybolmuş merhameti buradayım.. İnsanlığın kaybolmuş erdemi! Kaybolmuş alçakgönüllü insanlar, kaybolmuş kardeşler burdayım.. Hak ve haksızlık, iyilik ve kötülük yine karıştı!..

Kalk Sarı Saltuk, kardeşliğin bin yıllık ihtiyar generalleri, kalkın! Suçundan günahından pisliğinden çıkılmaz bir hale düşmüş insanlık, kalkın!..

Ben, Sarı Saltuk'un kapısında içimden derinlerime konuşuyorum, dışarda zümrüt yeşili nehir halka halka yayılarak akıyor.. İnsanlar sessizce ve huşuyla içerdeki odalara doluşup doluşup namazlar kılıyor!.

Sonunda farkediyorum. Burada tabiata dair herşey var, ama rüzgar yok, camfanus içinde gibi, sular tatlı yeşil ışık gibi ama ses yok. Seda yok, büsbütün tecrit edilmiş bir makam!.. Rüzgarsız her ortamda olduğu gibi soluğunuzun hışırtısını duyarsınız.. Nefes nefese.. Sihirli sözler mırıldanıyor gibi nefesiniz. Nefesiniz ilahi sözler söylüyor gibi. Nefesiniz ilahi türküler yakıyor.. Kızgın sözlerle dağlıyorum yanaklarımı, yaralarımı... Boğazınız yanıyor, sözlerin alevi ciğerlerinizi tutuşturuyor!

Ama sanki bu yoğun duyguları yaşamamızın sebebi, biraz da Sarı Saltuk'un buradaki yalnızlığı. Toprağı, memleketinden gelip gideni yok. Başka bir hasret derin bir özlem duygusu. Sarı Saltuk'un sahipsiz kaldığı duygusu felaketlerin felaketi gibi.. Kalbime saplanıyor Sarı Saltuk'un yalnızlığı.

Bosna Hersek'te, her sene Ayvaz Dede şenlikleri yapılıyor, sünni bir evliya olan Ayvaz Dede'ye Türkiye'den her yıl otobüsler dolusu ziyaretçiler geliyor ve Boşnaklarla birlikte kutluyorlar.

Ama Sarı Saltuk'a uğrayan yok!. Alevi ve Bektaşi derneklerine sitemim büyüktür. Sarı Saltuk'un tapusu da sizsiniz, mülkü de sizsiniz, sahibi de sizsiniz, neden her yıl birkaç otobüs doluşup çoluk çocuk buralara gelinmez.

Sarı Saltuk'un bu yalnız hali canınıza dokunmaz mı? Sarı Saltuk'un türbesi'nde her yıl festivaller düzenlenmez mi? Apartman kapılarında büyümüş çocuklarımız bu türbe duvarlarına sürünmeden buralarda koşuşturmadan büyürlerse, halimiz nicolur!.

Bazıları çağdaş, modern, bilimsel bulmayabilir, ama, bizler binlerce yıldır hala bu ışıktan evliyaların, ahlaksızlığa, kardeş kavgasına ve her türlü psikozlara nevrozlara kişilik hastalıklarına iyi geleceklerine inananlardanız!. Onların çürümüş küflenmiş sandukalarda değil hala aramızda bizimle birlikte yaşadıklarına inanan-lardanız!.. Vatanım dediğim her toprak parçasında onlardan bir parça iz bir ruh bir ot bir kardeşlik canlı canlı yaşadığına inananlardanız!

İşte Sarı Saltuk'un türbesi, ister manzara gibi seyredin, ister turist gibi olun! İster kapısına yüzünüzü sürün. Siz de belli belirsiz ızsıkıntılarınızdan uzaklaşır, içinize rüyalar gibi bir gülümseme karışır!.. Nereye baksanız artık içinizde nefes nefese bir aşkın kuvveti sizi yoğun duygularıyla esir alır!..

San Saltuk türbesi mağaranın içine girinceye kadar uzaktan belli olmuyor. İki katlı ahşap. Tertemiz ve boyalı. Anadolu işi kilimler. Ve turistik bir dükkan ve kahve çay servisi. Nehrin sağ tarafında birçok balık restorantı var. Sol tarafında büyükçe bir nar ağacı ormanı. Dağ tepelerine serpilmiş selvileri Bosna'nın başka yerinde bulmak mümkün değil.

Sarı Saltuk'un yanından ayrılırken içime bir türkü düştü.. Alevi türküsü değil, Ege'den..

"Havada turna / Ağzı yem dolu, şeker hurma!.."

Ağzı yem dolu geldi Sarı Saltuk Anadolu'dan, ağzı şeker hurma dolu. Şimdi, dumanı tütmüyor, kapısı çalınmıyor ve fermanı okunmuyor..

Yeniden turnalar Anadolu'dan yola düşse! Ağzı yem dolu, şeker hurma, getirse!.. Hiç değilse yılda bir gün gelip kapısını süpürsek.. Hacıbektaş'tan bir kırmızı mendile bir avuç kızıl toprak koysak, getirip bu toprağı bu zümrüt nehrin halka halka insanlığa yayılan dalgalarına atıversek!.. Bir ayağım Hacıbektaş bir ayağım Sarı Saltuk'ta! Nasıl dev bir adım! Bu nasıl coğrafya içim içime sığmıyor, türkülerim hudut, sınır, tanımıyor!..

Ve bu türbeler hep yaşasın, bu türbeler insanlığın kutsal çeşmeleri olsun diye, bundan on yıl önce, iki yüz binin üstünde Boşnak katliamdan soykırımdan geçirilip şehid düştü!..

nihatg@leman.com.tr

Akşamsefası

erhancandan@leman.com.tr

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

FRANKO ve DUDUDİL...

AYRINTILAR

m·e·T·i·N·E·i·D·A·N

Yatakta.. bir sağa dön.. bir sola.. Sonra, tekrar öbür tarafıma. Bir ara, yastığı tam ortaladım; gözlerimi de -birşeye bakıyorlar mıydı bilmiyorum- tavana doğru çevirdim. Biraz bu şekilde, kıvrılmadan, düz uzanmak da iyi gelmişti bedenime. Ne var ki, uzun sürmedi. Gene herhangi bir tarafıma döndüm hızla. Ve gidecek çok daha farklı bir yer varmış gibi, âni bir kararla, bu kez de diğer tarafıma döndüğümde; derin bir çukura düştüğümü hissettim! İlk önce, korkutucu bir his biçimindeydi; hani boşluğa yuvarlandığını düşünür ya insan, birdenbire tüm vücudu sarsılır ve güvenli bir şekilde tekrar yatağında bulur kendini. Öyle olmasını umarken işte, yuvarlanmaya veya düşmeye de devam ediyordum! O anda, hâlâ yatağımdaydım. Ve ilk aklıma gelen şey -demek ki tam uyku dünyasına dalmamış olmalıyım ki aklım çalışıyordu- zamanın yanıldığı, ve ruhumun bir su gibi sızarak, başka bir boyuta geçmiş olduğuydu. Dolayısıyla, şu 'boyut atlamak, başka boyuta geçmek' diye sözü edilen garip durumları, ilkdefa, sahiden yaşıyor olmalıydım. Belki daha sonra başkalarına bunu anlatabilirim şeklindeki, meslekî bir refleksle, neler olup bittiğini anlamaya uğraşırken; yuvarlanma ânındaki birçok garip nesneyi gözden kaçırdığımı farkettim. Az önce yanımdan geçen, üzerinde bir sincabın oturduğu büyük plastik bidonu örneğin. Bidonun, bidon olduğuna emindim, sincabı ise, o tuhaf kıvrığından tanıdım sanki. Başka gariplikleri kaçırmamak, en azından bu saçmasapan düşüşe veya yuvarlanmaya gereken vakitte bir müdahalede bulanabilmek için, gördüklerim üzerinde fazla düşünmemeye, sadece onları algılamaya çalıştım. Ve artık, yatağımda da değildim hem! Ne tuhaftır ki, -acaba o boyut dediğim şeyin bir özelliği yüzünden mi- gene sağa sola dönüyor, düzgün bir şekilde yuvarlanmıyordum. Bedenimin lokomotifi, gözlerim olmuştu bu kez! Dönmüş bulunduğum taraftaki görebileceğim şeylerle yetinmiyordum. İlginç birşey hissettiğimde hemen o tarafa çevrilen bakıştarım, peşinden de vücudumu sürüklüyordu. Merkezî bir banka binası gibi spot ışıklarıyla aydınlatılmış, arkası karaltılı büyük bir nesnenin önünden geçerken, bir an, ne istersem onu görebileceğimi bile düşündüm. Şu: biraz daha ilerlediğimde- düştüğümde- karşıma çıkan, kablosunu dalgalandırarak peşinden sürükleyen, büyük buharlı ütü gibi.. Acaba, gerçekten yanımdan mı geçiyordu, yoksa ben mi onu orada görmek istemiştim? Buna hemen karar veremedim. İlerlemekte olduğum koridorda farklı bir gerçek anlayışının hüküm sürmesi de mümkündü. Üstelik onu sadece ben görmek istesem bile, demek ki görülmeye değer bir özelliği olmalıydı ki, içinden sürüklendiğim bu garip koridorun yasaları, onu bana göstermeyi, orda yer almasını, kayda değer buluyordu. Omzuma çarparak- hiç acımamıştı- yanımdan hızla geçen şeker çuvalını farkedince (şekerler boşluğa saçılıyordu, ve biraz şeker tozu ağzıma girince onun bi şeker çuvalı olduğunu anlamıştım), artık daha fazlasını kurcalamakla uğraşmayıp, sadece düşmeye devam ettim. Bu arada, belki de, 'ölüm, bitiş, sonra eriş' gibi duyguların farklı anlaşılması sebebiyle ve birtakım dünyevî fizik yasaları yüzünden; bu garip yolculuğu düşüş diye tanımlıyor, sadece aşağıya filan indiğimi sanıyordum. Oysa, yukan doğru hareketlenebilmem de mümkündü, bir iki defa yapmıştım hem (şeker çuvalının peşinden bir metre kadar gidip, çuvalın köşesindeki kulakçığı neyifle kavrayışım gibi). Gene de, belki de artık yatağımda olmak istediğimden, bu garip sürükleniş', bir düşüşe daha fazla uygun görüyordum. Ne kadar derin bir çukur, ne bitmek bilmez bir dehliz olmalıymış ki, sona ereceğine dair en ufak bir işaret görünmüyordu; ileride beliren, tuhaf bir aydınlık dışında. Orayı da hemen geçtik ve, tekrar aynı gölgeli loşlukta, sallınan çizgili bir çarşaf (dökülmeden duran bir çay bardağı vardı ortasında); bir dişi İspanyol dansçısının, koyu renk dirseği (hüzünlü ve güçlü çukurlarından tanıdık gelmişti), tanımadığım bir yüz (bir bilgisayar efekti gibi, karmaşık şekiller belirmişti o yüzde ve her defasında biri'sine benziyormuş gibi olmuştu), ve eski bir telefon jetonçusu tezgâhı (jetoncu yoktu orda, ayrı kuleler halinde dizilmişti jetonlar, şehir içi ve milletler-arası) gibi, tek başına sürüklenen garip nesnelerin arasından ve yanlarından geçerek ilerlemeye devam ederken, düşme korkusu da azalmıştı; sanki yanımda birisi olsaymış, onunla gevezelik ederek beraberce düşermişiz gibi rahat düşüyordum. Bir yandan da, istediğim kadar sağıma soluma döneyim, beni uyutmasın, gene de yatağımı özlediğimi farkettim. Acaba bu özleyiş, bu samimi istek yüzünden miydi; birdenbire düşüşüm hızlanmaya, işte o anda, gerçek bir düşüş olmaya başladı. Yanımdan sürüklenen tuhaf cisimleri, garip ışıltılı nesneleri artık tanıyabilmek bir yana, haklarında ufak bir fikir bile yürütemiyordum! Hızla bir yerlerime çarptıklarında canımı da acıtmaya başlamışlardı. Sakınamıyor, korunamıyor, gözümü alan saçmasapan parıltılarla, bazen de içimi üşüten zifiri karanlıklarla çevrelenmiş garip bölgelerin arasından süratle geçerek düşmeye devam ediyordum. Sivri bir sehpa köşesini andıran, ama sadece dizilimi değil, bütün vücudumu paramparça edebilecek, bir yol ayrımının bıçak gibi keskin köşesine doğru ilerlerken, kafa üstü çakılacağımı sanmıştım. 'Hangi yol' diyerek bir seçim yapmaya bile vakit kalmadan, herhangi birinden hızla saparak, tekrar açıklığa çıkığımda, iki geçitin de aynı koridora açılmış olduğunu farkettim; ve bir bitiş'i müjdeleyen, yemyeşil, geniş bir alanla yüz yüze geldim!..

Artık gönül huzuruyla düşebileceğim bu geniş alanda, sanki şu garip yolculuğumun bilinmesi bekleniyormuş gibi, çeşitli düşme yerleri seçenekleri hazırlanmıştı: Sarı sarı parıldayan, yumuşaklığını daha buradan hissettiğim (henüz düşmeme vakit vardı) metrelerce yükseklikteki saman yığınları... Sadece işlemeleri bile, az önce yanımdan geçen garip nesnelerin herbirinden güzel, türlü renklerde üstüste yığılmış, onbinlerce ipek çarşaf... Kendim pek sevmediğim halde, gene de bir seçenek olarak düşünülmüş, futbol sahası büyüklüğündeki kocaman bir su yatağı... Ve benim en komiğime giden: Dev bir at heykeli; 'Kelebek' gibi düştüğümü zanneden kurnaz bir tasarımcının, 'At', ve özellikle onun havaya dikilmiş dev sig'i şeklinde tasarladığı çılgın heykeli.. Ve, belki de yatağımı özlediğimden harekede; çiçekli örtüler serilmiş, sivri köşeleri kaldırılmış, yanyana bitiştirilmiş onlarca kocaman yatak...

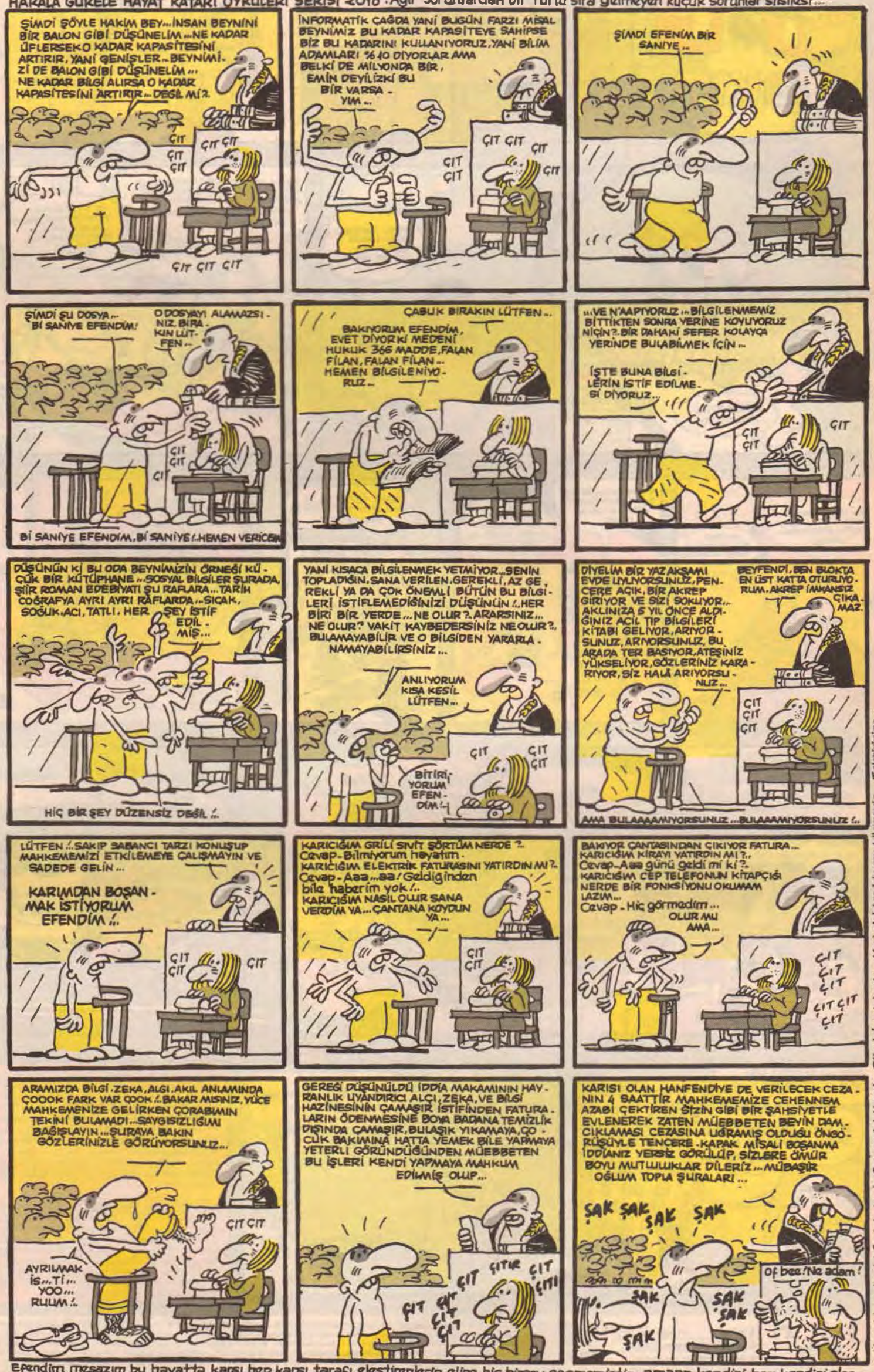
Ne yapacağımı, nereye düşeceğimi bilmiyordum! Birilerinin böyle şeyler hazırlayacağına hiç ihtimal vermemiştim, veya hepsi tuhaf bir eşek şakasıydı. Bir an önce ne yapacağıma da karar vermeliydim; yoksa yere çakılacaktım... Nereye gitti bu diyen, birkaç şaşkın bakış arasında, hiç hızımı kesmeden, hepsinin ve herşeyin yanından geçerek, utanarak düşmeye devam ettim!... (buna daha karar verdiğim anda, bütün o yumuşak, işlemeli örtülerin arasında, karanlık bir oyuk açılmıştı. Yol mekanizması, bir tür 'karar' prensibiyle çalışıyordu!) bunu bilgilenmi'n arasına katarak, birgün gerçekten yumuşak bi yere düşebilmeyi ümit ederek, şimdilik düşmeye devam ettim...

Akşamsefası

harala gürele

ÇAKÇAK

HARALA GÜRELE HAYAT KATARI ÖYKÜLERİ SERİSİ 2018 : Ağır sorunlardan bir türlü sıra gelmeyen küçük sorunlar silsilesi...

KOLPA SALDIRI

Bundan 4-5 yıl önce Lemancılar Leman Kültür'de eroin satıyorlar türbanlı kızlarla sevişiyorlar temalı bir saldırı yaşamıştık. Nereyle bağlantılı olduğu belli olmayan iğrenç bir karalama kampanyasıydı. Saldırıyı yapanların ellerine yüzlerine bulaştı, cevaplarını aldılar, 2.80 uzandılar, bir dahada kalkamadılar. İçinde tuhaf gazeteciler barındıran fanzin tadındaki bir dergiden start alan bu akıllara ziyan saldırı kampanyası, ülkenin en büyük ve tiraj gazetesinin en çok okunan yazarının kellemine kadar bulaşmıştı. Bu da soru işaretleri yaratıyordu. Kimin nasırına basmıştık acaba?

Leman'a tarihi boyunca zaman zaman benzer komplolar saldırılar hep yapıldı. Buna karışan kimsenin yanına kar kalmadı. Ya ebediyen yada uzun süre sahneden çekilmek zorunda kaldılar.

İnternette yapılan bir takım kifayetsiz muhteris dangalaklarının elinden çıkma karalamaları dezanfarmasyonu ifşalan saymıyoruz bile. Bunlan ciddiye almanın hiçbir ciddiyeti yok.

Ulusal basın üzerinden kurulan komplolardan, tetiklenen saldırılardan söz ediyoruz.

Kimisi dinimize hakaret ediyorlar diye yazıp dergiyi Madımak gibi yaktırtmak için kışkırtıcılık yaptı. Kimi zaman Atatürk düşmanlığı olmakla suçlandık, kimi zaman kürtçülükle. Bazen bunların tam tersiyle.

Şu sıralar önce internet üzerinden Atatürk düşmanı kürtçü dergi Leman başlığı altında bir saldırı alanına girdi Leman. Yazının basında söz ettiğimiz fanzin tadındaki dergiyle aynı adı taşıyan bir internet sitesinden start verildi. Bu kez sitenin arkasında başka isimler var. Ülkenin en büyük gazetelerinden Sabah'ın hafta sonu ekinde hiçbir gazetecilik ilkesi ve etiğine sığmayacak bir haber şeklinde karşımıza çıktı. Bu yanıyla bakınca 4-5 yıl önceki komployla çok benziyor. Habere konu olan asılsız karalamalarla ilgili hukuksal girişimlerimiz başladı. Ama bunlarla mücadelemiz hukuksal mücadeleyle sınırlı değil. Çünkü bu komplocular bir kaç yılda bir zombi gibi hortluyorlar. Kalplerine kazık çakmak farz oluyor.

Bi'rde bu saldırı ve komplo argümanları içerden alınan gizli bilgilere dayandırılarak yapılıyor ki gizem tavana vuruşun deşifrasyonun bazı aksın buna çok gülüyoruz. Sanki Leman dergisi sırları olan bir mafya örgütü gibem dolu bir tarikat.

Bu kezde Leman Kültür'de çok geçerli nedenlerle iş akdi feshedilen bir işletmeci deşifre ediyor Leman'ın sırlarını. Tek derdi gazetelere ve Leman'a haber olmak olan sosyopat kişilikli arkadaşın iddiaları bir gazete sayfasında değil akıl fikir şifası vermek olan hastaneler olması gerekirken.

Belli ki bu arkadaş bardakları yıkar çay servisi yaparken gizli gizli bir yandanda Leman'ın sırlarını çözüyormuş. Çözse bu kadar ödüllendirilmezdi mübarek. Leman kaç milyon dolarlık matbaa kurmuş, Leman hangi sponsor şirketlerden sayfanna gizli reklam alıyormuş. Leman nasıl teşvik belgesi almış. Leman'ın patronlarından hangisi kasadan 73 yıl tırtıklamış vs.

Ruh sorunları olan arkadaşın rahatsızlıkları ortaya çıktığında iyi niyetle problemlerin üstünden gelinmeye çalışılsa da ne yazık ki tarafımızdan gösterilen çaba yeterli olmadı. 1994 yılında kurulan Leman Kültür'de 2005'in şu günlerine kadar sadece 2 kez şiddet içeren vukuat oldu. Bu arkadaş misalir olan kendisinden önceki işletmeci arkadaşa mekanda saldırdı dövmeye çalıştı sayesinde karakolluk olundu. Ancak tuhaf zanlar içinde olan arkadaş için bardağı taşıran damla ruhsall problemleri ve şiddete eğilimi değil başka bir kişiliğinin daha ortaya çıkması oldu. Yoların ayrılacağını anladığında medyaya ve akla gelebilecek her yere sizi ihbar ederim karalarım kartını oynadığında elinden anahtan almak farz olmuştu. Bir takım suistimalleri göz ardı edilerek tazminatsız kovma yerine yasal tazminat ihbarı kendisine yapıldı ve elinden içilen çaylar ürpertiyle unutulmaya çalışıldı. Yalçın Küçük "İtirafçının itiraflan" adlı kitabında bir itirafçının çözülüşünün psikolojisini şöyle anlatır. Arkadaşını ihbar eden itirafçının kişiliği büyük bir hızla çözülür. Komşularını hatta uykusundan uyanıp ilkokul arkadaşlarını bile ihbar eder. Ama ihbar ettikleriyle asla yetinmez. Bundan sonraki ömrü hayali kesişmiş insanları rüyada ve uyanıklık halinde zihninde ihbar etmek için aramakla geçer.

Bu arkadaş da kendi kafasında uydurduğu zanları bütün medya organlarına, köşe yazarlarına, sekreterlere, odacılara, internet sitelerine, arkadaş gruplarına, siyasi partilere aklına neresi gelirse göndermekte gecikmedi. Büyük bir olasılıkla aklına gelen yeni isimlere ve yerlere göndermeye devam ediyordur. Kendisine acil şifa dilemekten başka elimizden birşey gelmez ancak takdir edersinizki durum ümitli değil.

Bu arkadaşın ihbar iletilerini alan dostlardan bazıları arayıp bizi haberdar etti. Ancak ne ilgilendik nede merak ettik. Ciddiye alan çıkacağında düşünmedik. Bir takım internet ortamında adsız nicklerle yazan dangalaklar dışında...

Ancaak Sabah gazetesi gibi en azından profesyonel ilkelerle çalışan bir kuruma iş sıçrayınca başka çapanoğulları giriyor devreye.

Haberi yapan şahsın tanıdığımız muhabir meseleyi oda sahsen tanıdığımız için demeç vermek için değil sohbet etmek kısaca aydınlatmak için buluşma noktasına kendisine defalarca msj attığımız aradığımız halde gelmiyorsa... Profesyonel olduğunu varsaydığımız bu muhabir bizi bulmamakta kararlı davranıyorsa haberini konuyla ilgisi olmayan karalamalar ve fotoğraflarla süslüyorsa ve koskoca Sabah gazetesi bu deli saçması haberi yayınlıyorsa... Bunun hesabı sorulacaktır...

Kimlerinin yarası ihbarcılıktan kimlerinin yaraları bu yolda yenik olmaktan bazılarının politik hesaplardan

Bütün bunlar ayakta olanı yolundan döndürmeyecek bu da böyle bilinsin.

Sabah'ta yarım gazete sayfası iftira, karalama ve Le-Man düşmanlığının hiç bir inandırıcılığı olmamış olaki bi tane okur arayıp, mail atıp nedir bu işin aslı astarı diye sormadı... Tesellimiz budur.. Üzünümüz de şudur ki: 15. senemizi devirirken özel meselelerimizi dergi sayfalarına taşımaktan ve okur sayfasından alan çalmaktan kaçınan bizler şu sütunda bir mizah yazısı yerine böyle asık suratlı ve can sıkıcı yazıyı kaleme almak zorunda kaldık, affola..

LeMan

Akşamsefası

Kozzi kapak olduğu için bu hafta yerini Harala Gürele'ye bıkarı.. Yeri doldurulduğu mu bilemeyiz.. Takdirinize...

LeMan PAF Takım

Ali Can Sahilloğlu (İST)

Hekim Ali Babacan (Eskişehir)

Yusuf Doğan (Antalya)

Musa Güneşlike (İST)

Onur Karadumuş (Mersin)

Özlem Çakır (İST)

Ersin Perk (İST)

Sinan Oğuz (Ankara)

İbrahim Büyükkak & Fatih Akturan (Bursa)

Aydın Büyükkoyuncu (Bursa)

Erdinç Ezgin (İST)

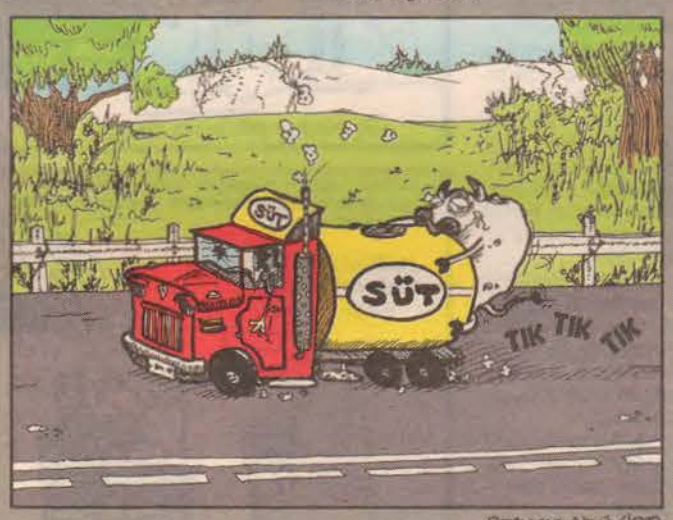
Okan Ünlü (İST)

Uğur Atay (İzmir)

Bayram Şahin (İST)

Barboros Altuğ (İST)

Nuri Kurucu (Bursa)

Ersan Türkkan (Tekirdağ)

Emin Kurtuluş (İST)

LeMan Paf Takım'a katılmak isteyen genç mizahçıların aday formunu doldurarak, kısa özgeçmişlerini, 4 adet fotoğraf ve nüfus cüzdanı önlü arkalı fotokopisini karikatürleriyle birlikte **"LeMan Paf Takım Firüzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu/İSTANBUL"** adresine göndermeleri veya Paf takım toplantılarına getirmeleri gerekmektedir... Leman Paf Takım toplantısı her Pazar saat 14:00'de **"İstanbul Leman Kültür İmam Adnan Sok. No:20 Beyoğlu/İST"** 3.kattaki Paf Takım soyunma odasında! (Dikkat!... Yazışma adresiyle karıştırılmasın!) Soru ve görüşler için: **paftakim@leman.com.tr** (e-mail yoluyla yapılan aday başvuruları geçersizdir)

Karikatürler İçin Teknik Bilgi: Karikatürler resim kağıtlarında, tercihen A5, A4 veya en fazla A3 boyutlarında olmalıdır. Sadece kurşun kalemle çizilmiş olan karikatürler yayınlanamaz! Kurşun kalemli çizimler (eskizler) çini mürekkebi kullanılarak tarama ucuyla çinilenmeli veya rapido, asetat türü kalemlerle mürekkeplenmelidir. Ardından da kurşun kalemler silinerek sadece mürekkepli, renksiz orijinal çizimlerin gönderilmesi gerekmektedir. Karikatürlerin yayınlanma ölçüsü de düşünülerek konuşma baloncuları okunulabilir derahlıkta ve genişlikte olmalıdır...

LeMan PAF TAKIM ADAY FORMU

ADI :

SOYADI :

DOĞUM TARİHİ :

ÖĞRENİM DURUMU (Öğrenciyse okulu ve sınıfı) :

ADRESİ :

TEL NO (EV) :

TEL NO (CEP) :

E-MAİL ADRESİ :

FORMA BEDENİ : S☐ M☐ L☐ XL☐

BANKA HESABI Banka :

ŞUBE :

ŞUBE KODU :

HESAP NUMARASI :

LeMan
SAYI: 718
12 AĞUSTOS 2005 CUMA
HAFTALIK 50 BİN TL İLE VERİLİR YAYINDIR

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. ● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN ● Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR

● Müdürlüğe Müdürü: Ali YAVUZ ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Atilla ATALAY ● Melike ACAR ● Can BAYSALAN ● Bahadır BOYSAL ● Olgun BUDAK ● Erhan CANDAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Koan ERTEM ● Mehmet EĞİK ● Metin FIDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Onur GÜÇEL ●Gürsel İÇÖDLÜ ● Kemal Kenan ERGEN ● Mellişah ● Aslan ÖZDEMİR ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKARAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● Mehmet ÖZKANOĞLU ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Özge SAMANCI ● Mahmut TİBET ● Ahmet YILMAZ ● Gürcan YURT ● Yurtdışı Koordinatörü: Ihsan ARKAN (ixtan@leman.com.tr) ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● Bilgisayar Tasarımı: Cabrail OKÇU ● Murat YÜCEŞAN ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● Kalligrafi: Şevki SAYIŞMAN ● Renk Ayrımı: M.ÖZKARA ● Ali Ekber USLU ● Montaj: Kadri ÇAVUŞOĞLU ● Engin ÖZDEMİR ● Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● Faks: 0.212.245 38 05 ● Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 Dahili: ● Baskı: LeMan Matbaası Adres: Alüminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● Matbaa Sorumlusu: Ali Polat ● Genel Dağıtım: BBD Merkez ● Adres: Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile birlikte saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve İnternet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Deutschland 1,60 EUR / Österreich 1,70 EUR / Schweiz 2,60 CHF Nederland 1,70 EUR / Belgique 1.70 EUR / England 1,20 GBP

719

19 Ağustos 2005 Cuma 152209 Sayı: 2005/34

1 YTL (KDV Dahil)

K.K.T.C-1.250.000 TL

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr

LeMan

AYŞEGÜL FİRARDA

Yeni kuşak **X Large generation** ekranlardan pompalanan azgın televole, coşkun magazin, dibine eğlence, sınırsız tüketim gazına dayanamadı, şatafat ve janjanlı hayat görüntülerinin tahriklerine kapılıp evlerinden firar etti.. Yoksul aileleri de artık onları evlerinde tutamıyor.. Bar sahiplerini bile isyan ettiren bu 17-18 yaşlarındaki kızlar otellerde, teknelerde partilerde zengin sofa ve sofralarında çerez oluyor...

DALEEEE DJN DALE

CELAL İKİ YOTKA NARSUYU LÜTFEN!..

AL İŞTE TEOMAN. BEBELER BUNLAR... İKİ BEBE DAHA İSTANBUL-BODRUM UÇAĞINDA, YOLDALAR... HAFTALIĞINA BİNER DOLAR ALIRIM... HİÇ KORKMA BAR SANDALYESİNE OTURDUĞUNDA AYAKLARI DAYANAĞA DEĞİYORSA TAMAMDIR...

EHE EHE

Aksiyon Basın Yayın

guverfeyhan@hotmail.com

BAYIR GÜLÜ

Feyhan Güver

FORMULA TÜRKİYE'DE

Hafta sonu İstanbulpark'da yapılacak Formula 1'den olası notlar.

Start anında kırmızı ışıklar sönmeden, arkadaki sürücülerin ölesiye korna çalmalarıyla başlayan kavga yüzünden, FIA bi sonraki yarışta araçlara levye yeri eklenmesini kararlaştıracak...

Yarış sabahı Türkiye'de Şumaher'e yakın bi Ferrari bayisinden yüklü miktarda iddaa oynandığı tespit edilecek... Kuponda Fernando Alonso'nun yarışı kaybedip, damalı bayrağı kolunun altına sararak, Mazhar Alanson'dan "Yandım yandım"ı İspanyolca söylemesine 250 milyar basıldığı öğrenilince, olay Telegol'e paslanacak...

Pit-stoplarda, araçlara bi elinde çamur, diğer elinde bezle yanaşan "silliim mi abi" çocukları görülecek... Trulli'nin para vermemek için çamura yatmasıyla, aracının çamura bulanması bir olacak...

27. turda zemini iyice delinen piste yarış içinde yama yapılırken, yan şeritten kaçmak isteyen kontiz yarışçıları piste giren emniyet aracı engelleyecek... Bu sırada pistte oluşan trafikde aniden çiçek satıcıları belirecek... (Bide gece yarısı issız paralı yol gişelerinde matkap satanlar var harbiden... Karlı bi girişim, ilk keşfedene aferim!)

Ferrari teknik ekibinin Türkiye şartlarına uyum için araçlarına lpg takтırması, Hakkinen'in bu yıl ki bahtsızlığını yenmek için yarış öncesi kurşun döktürmesi ve Fisşkella'nın pit-stopda aldığı benzinin bonusundan gelen afro peruk yüzünden önünü göremeyip bariyerlere bindirmesi yarışın ilginçlikleri olacak...

Yarış sonrası podyuma çıkan üçlünün araçları hırsızlarca kısa devre yapılarak yürütülecek... Bi süre sonra cadde sokaklarında Ferrari kasalı modifiye Doğanlar görülecek.

Pistin ağaçlık kısmında radarlarıyla pusuya yatan trafik polisleri, yabancı plakalı araçlara ceza kesecekler... Organizasyonun parası buradan çıkarılırken, takımlar gelecek sene buraya benzin yerine hazır çorbalarla geleceklerini açıklayacaklar...

Yarış öncesi Montoya'yla cep telefonu kamerasından fotoğraf çektirmeye çalışan seyirciler, yarış esnasında da "Uh ah hız adam, 22 gaz adam" şarkısıyla çoşagelip yarış hiç bitmesin diye piste aralıksız konfeti yağdıracaklar...

Formula konserinde Kargo'nun "Otomobil uçar gider"e yapbığı kavır, seyircilerin daha yarış başlamadan kulaklıklarını takmasını sağlayacak... (Şaka lan şaka, güzel olmuş! Ama öte yandan her kavır bi kahır değil midir? Bilemem!)

Yarış öncesi kokpitinden dumanlar çıkan bi sürücünün Türk sağlık ekibi tarafından araçtan nasıl çıkarılıp kurtarıldığını dehşetle izleyen FIA yetkilileri, artık şöferlerin yarış öncesi araç içinde sigara içmelerini yasaklayacak...

Yarışda sadece önlerdeki bi virajı ya da düzlüğü görebilen 150 bin kişi, yarışın geri kalanını merak ederek yan tribünlere doğru kaykılarak ayaklanacaklar... Böylece ilk defa bi Formula yarışında türbinlerde Meksika dalgası yapılmış olacak...

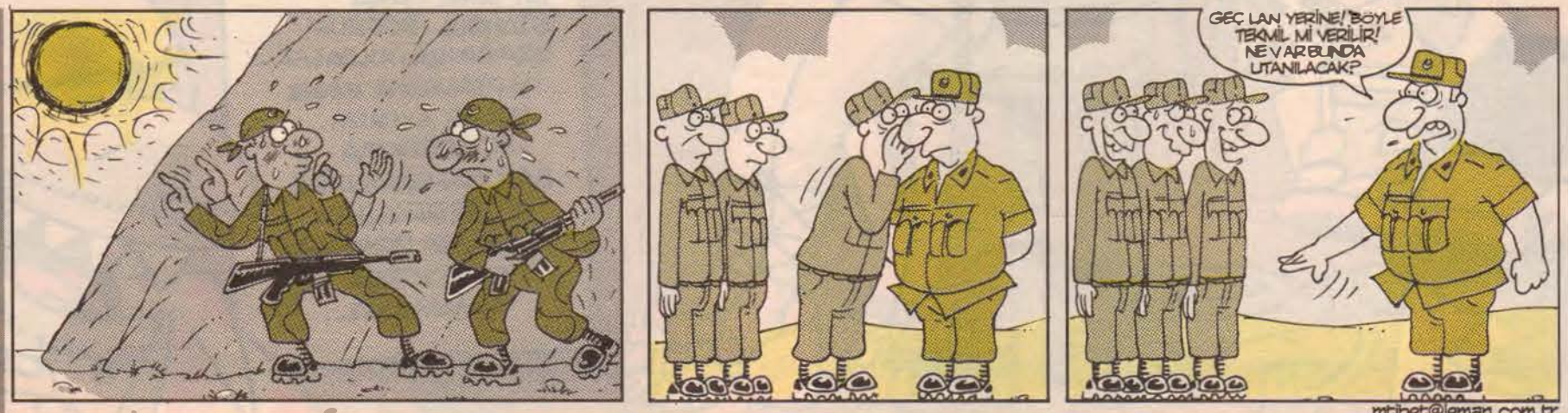
Türbünlerde yerlerini alan Genç-Mc Learen, Ultra-Ferrari ve Reno-Çarşı grupları arasında çıkan "Ekzoz mu, yoksa egsoz, ekzost ya da eksos mudur bunun doğrusu?" tartışması büyüyerek vip türbününe sıçrayacak... Formula patronu Ekliston kendine edilen küfürlere kıl olarak yarışı terkedecek... İstanbulpark'ın en az bi resmi müsabakalığına kapatılması beklenecek...

Piste gidemeyip yayını televizyondan izleyecek olanlarsa sık sık, "ForMUla en bi küZEL kaNal D'de izlENÜr?" pankartını taşıyan bıkaç dallamayı görecekler...

OLGUN BUDAK
olgunbudak@leman.com.tr

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

mtibet@leman.com.tr

Akşamsefası

LeMan'CAN

Değişik

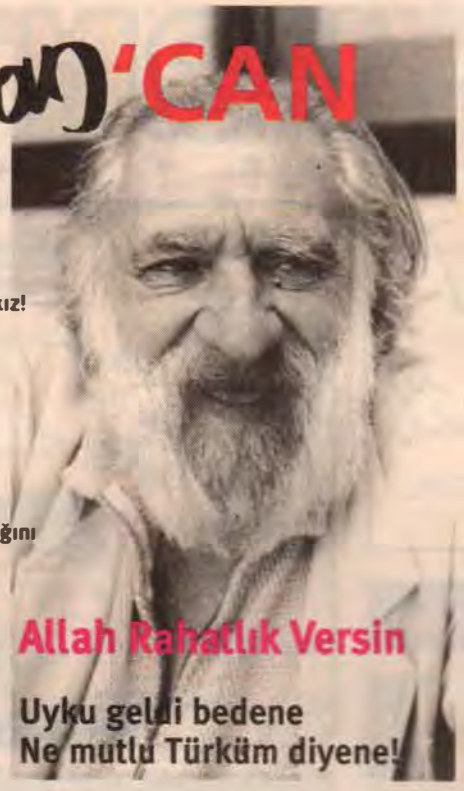
Başka türlü bir şey benim istediğim,
Ne ağaca benzer, ne buluta benzer;
Burası gibi değil gideceğim memleket,
Denizi ayrı deniz, havası ayrı hava;
Nerde gördüklerim, nerde o beklediğim kız!
Rengi başka, tadı başka.

Kadın diye bir şiir

Hep üzülüyorum kadın doğmadım diye
Kimbilir ne oyunlar oynardım erkeklere
Hatt etmiş yanımda
Meryem ana
Bilmezdim bile İsa'yı kimden peydahladığını
Haksız mı çıkardım? Yoo!
Sanki erkek takımı o kadar erkek
Ve Allahına kadar o kadar hırt ki...

Sonsöz

Dünya gözlerimi kendi ellerimle örttüm
Deydi yorgunluğuma
Bi ölüm kaldıydı onu da gördüm
Beni pişman etmedi doğduğuma

Allah Rahatlık Versin

Uyku geldi bedene
Ne mutlu Türküm diyene!

Sizmografi

Ender Özkahraman

*Can YÜCEL, "Cenfeda" De yayınevi 1986, sayfa: 43 ...

Can Yücel aramızdan ayrıldığından bugüne her yıl Dalça'da düzenlenen Can Şenliği bu yıl güvenlik sebebiyle iptal edildi... Lemancılar olarak davetli olduğumuz bu şenlikte olamayacağımızı okurlarımıza duyururuz... LeMan'da yer aldığı ve onunla geçirdiğimiz en güzel yıllarımızda Leman'da yayınlanan şiirleri ve Ender Özkahraman'ın resimlemiş olduğu başka bir şiiriyle hem Can Babayı kaybımızı hem de 17 Ağustos depreminde kaybettiğimiz canları anıyoruz...

Yurdum insanına bir türlü yansımayan ekonomik canlanma palavraları inandırıcılığını kaybetti.. Ekonomistler, işadamları, belleği olanlar uyarıyor...

Diyarbakır'a, barış için giden başbakan Erdoğan'ı, 5 bin polis etten duvar örerek korudu. 600-700 dinleyicinin olduğu mitingte, dinleyicilerin bir kısmı da toplu konut anahtarını almaya gelenlerdi

BUSH poh çuvalı (rolling stones bizi doğruladı)

KREDİ KARTLARI cartayı çeken çekene.. bugün al, yarın nah öde.. haciz, faiz derken yediğin içtiğin burnundan gele.. ah bunları verenlerin boylan postan devrile

KARAYOLLARI gelişigüzel işaret tenekeleri.. feri kaçmış fosforlu levhalar.. geçti bor'un pazarı sür arabayı uçuruma uyarılar.. ölen ölür kalan sağlar da bilahare.. basiretsizlik ve beceriksizlik yolboyu

BENZİN ZAMMI yüzde 9, bu işte bir kolpa var yüzde 99

PLAJ DONU don lastiği gibi sündür de sündür

KIRIM KONGO KENESİ yurdum keneleri yetmediği gibi bir de dışardan başımıza virüslü kene dadandı.. tokat'tan, sivas'tan hızla yayılıyor.. doğanın insandan intikamı

PTT huzurevinin kapatılmasına karar verilmiş.Yetkililer, yaşları 65 ile 90 arasında değişen yaşlı 76 insandan, binayı 25 Ağustos'a kadar boşaltmalarını istemiş..

AKP'li Yenikent Belediye başkanı Emin Özer, parkları bekarlara yasak etmiş!!! Aileye mahsustur pankartı asarakta bu durumu dosta düşmana duyurdu..

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barşlan

PANTOLON METİNFİDAN

ERDENER ABİ

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

Akşamsefası

bahadirboysal@leman.com.tr

SITKI SIYRIL OF BAHADIR BOYSAL

SANAL SİMGE

BOYSAL

SERSEM SKİN SULTANI

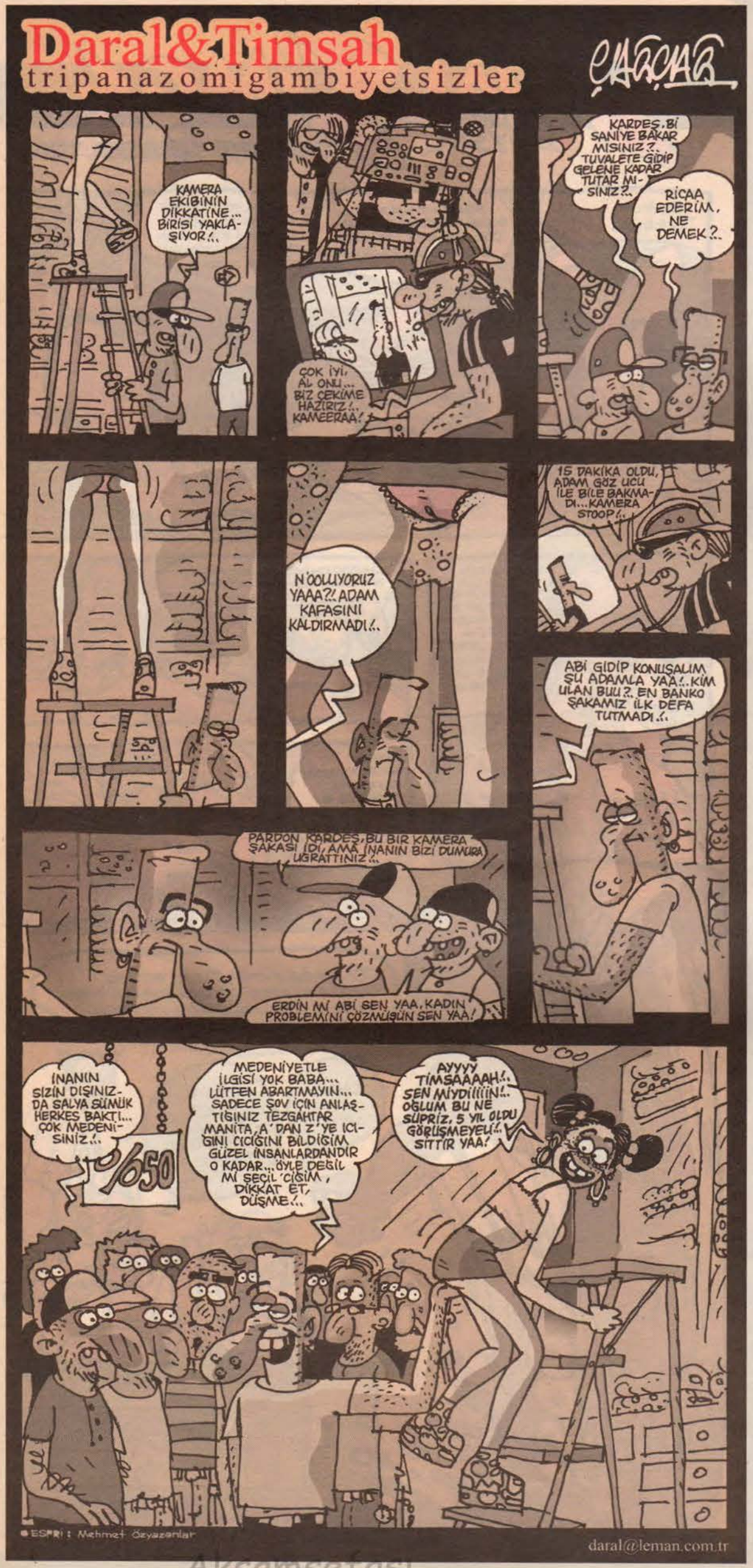

Akşamsefası

skihan@leman.com.tr

SIKILHAN

- Miribaağ Bunalgül ben, bak şeyi sorcam... Eğer yani bulaşıcı bir hastalık sorunun yoksa Buğuberk'in kanını emebilir misin? Öyle bikaç ünite filan diil bi dudakçık emsen yeterli aslında... Yapar mısın bu fedakarlığı? Buğuberk'i emer misin?

- Başka vampir ara kendine Bunalgül, ben kimseyi ememem.

- Hemen bel altı vahşete çek dimi! Vampir diil, kankardeş olucaksın çocukla. Büzge'nin yeni boyfriend'i; yükselen yengeç, klassi-romantik ve babasının Ayvalık'ta demirli 42 feet katamaranı var. Sen ben gibi kötü biri diil yani...

- Yok! Kanımız uyuşmadı, başkasına emdirin arkadaşı...

- Tam zıtlık çıkarıcak zamanı buldun Sıkılhan! Epilatörle Büzge'nin istenmeyen tüylerini alırken kanattım hatunu, o da sinir yapıp törpüsünü yanağıma batırdı. Bari beraber kanıyoruz fırsat bulmuşken kankardeşi olalım diyeraktan birbirimizi emdik. Hadı ama lütttfaan... Benim için biraz parmaktan ememez misin Buğuberk'ı, hem biz hem de çıktığımız çocuklar.... Alo, ordasın di mi̇ğğ?

- Tamam, kesin arkadaşı aorttan geliyorum ben...

- Çok şekersiin yaa... Düşünsene Büzge'yle ben, Buğuberk'le de sen kankardeşiz ve aynı zamanda topluca karşılıklı çıkıyoruz. Dörtlüce mutlu ve uyumlu bir profil çizebiliriz... Aloo? Sıkılhan? Aloo? Ya yapma yaaa... Alooo? Öbür numaradan Büzge mesaj atmış bak, "Buğuberk kabul etti" diyor... Tam da "fantastik four" gibi kararımızı vermişken...Aloo ?

- Tünaydın evladım... Dijital tartının ayarıyla oynamış, gym belt zayıflama kemerimi kasten kopartmış ya da dayanamayıp yiyim diye derin dondurucuya franbuazlı dondurma bırakmış olabilir misin acaba?

- Hihehe... İddiaları reddediyorum anne. Ben rejimine karşı hiç bir suç işlemedim.

- Gülmemelisin Sıkılhan, mizah bu değil çocuğum. Evet, birileri benim tombiş bir anne olmamı, mutfağa girip domestik yemek tariflerine boğulmamı ve sabah akşam kadın programları seyreden bıyıkları çıkmış göğüsleri sarkmış selülitleriyle barışık bir profil çizmemi arzu ediyor sanırım...

- O ben olamam. Babama baksan? Ya da sakar temizlikçimiz yapmış olabilir.

- O birileri benim maaşımla ödenen kurs kayıt parasını, 38 fonksiyonlu mp3 dvd çalarını ve çözüp yapıştırıp duvarına astığı puzzle'larını kimin aldığını hiç düşünüyor mu acaba? Kilolu ve bakımsız bir annenin kariyerindeki basamakların çürük olduğunu hiç düşünüyor mu? Babasının onu bu haliyle beğenmeyeceğini, terk ettiğinde yalnız kalacaklarını?

- Hiç düşünmemiştir gerçekten...

- Üç kuruş nafakayla zar zor geçineceklerini. Bu yaştan sonra kimsenin annesinin CV'sinin yüzüne bakmayacağını. İşsiz kalıp ananesinin yanına taşınacaklarını... Ömür dayısıyla bir olup kendini içkiye kumara vereceklerini ve 105 kiloya ulaşan annesinin dayanamayıp intihar edebileceğini? Aloo? Sıkılhan? Alo... Kapadın mı. Paniğe kapılmamalısın genç adam ben sadece durumun vahimliğini özetledim. Alo, intihar filan etmiyorum evladım... Science fiction... Bilim kurgu bir şey çizdim yani. Aloo? Evet, zayıf kalıyoruz... Sadece zayıf... Alo. Fit olucaz... Fit oğlu fit....

- Aloo, yeğenim... Sakın bafi alemlerine girmeyin! Yalaşma yutuşma, pompa bitti artık! Hepiniz yetişkin insanlarsınız, orda burda birbirinizin altına üstünde... Hiç mi yüzünüz kızarmıyo topluluk içinde, kuytu köşelerde iş tutup mikili donlarınızı toplarken hıı?

- Ömür dayı? Tövbekar mı oldun yine sen? Ant mı verdin kendi kendine?

- Mevzu ben değil, Gülbecen! Hatırlamazsın, ananenlerin komşusunun kızı. Eskiden yazları buraya geldiğinizde beraber oynardınız. Ööle koşturup yorulup yan yana uyur kalırdınız. Gülbecen gelinlik kız oldu şimdi, üniversiteye okumaya oraya geliyo. Bak, gece su içme bahanesiyle yanına kıvrılıp ööle nefes nefese şey olursa dayılığımı helal etmem ona göre!

- Bunları düşünmen bile ayıp, madem kardeş gibiymişiz. Öyle kalırız...

- Yetmeeez! Orda fakültede "gel bana, ders çalıştırıyım" diyen biri kızı alıp bekar odasında önce dudaklarına yapışıp sonra da başka birine "baba hatun ateş, cayır cayır" derse noolucak? Gülbecen saf... Gülbecen temiz... Gülbecen 1.73.. Gülbecen'in çatısı geniş, bir batında üçüz evlat çıkarabilir.

- Üçüzü beşizi bilemem ama olduğu kadar sahip çıkarız artık dayı.

- Ya peki okul çıkışı otostopa alıp da sahile çeken olursa? Orda, oracıkta Gülbecen'i arka koltukta... Sonra Gülbecen'in gözü açılsın da o bar senin bu klüp benim badigardı ayrı barmeni ayrı şarkıcı zencisi ayrı...

- Bitsin artık lütfen! Olmaz, olmıycak öyle şeyler...

- Olmıycak diyenden kork!. Gülbecen saf... Gülbecen temiz... Gülbecen 1.73... Bakışlar hülyalı, gülüşler cilveli... Aloo? Sıkılhan! Bak cilveli dedim diye hemen atlama kızın üstüne, o senin yarı yengen sayılır... Alooo!

Atilla Atalay

Akşamsefası

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSIAN

GÜNEŞ DOĞMAK ÜZERE...TABUTA YETİŞEMEM ARTIK...AKŞAMA KADAR BU BASAJDA YATAYIM ABİ BE HI ?..

MEMLEKET NERESİ BİRA-DER, SÖYLESENE, NERELİ-SİN?

ULAN BU LANET SORU GENE ÇIKTI KARŞIMA-EE! ŞEY ŞEYLİ-YİM!..

ANCUKAAZ
Nüfus : 3520
Rakım : 210

SENDEN AYRILIYO-RUM ŞENOL..ESPRİ ANLAYIŞINDAN NEFRET EDİYORUM... DAYANAMIYORUM !...

HAYDAAA, NOLDUKİ?. VARSA BİR DURUM, YAPALIM AÇIK OTURUM!..

GECELER SERİNLEDİ ARTIK ABİ...NEYSE, ŞU CİNAYETİ ÜZERİME ALDIM DA BİRAZ ISINDIM..

CAHİT BEY AMELİYAT OLMUŞ DİYE DUYDUK, HEMEN GELDİK...GEÇMİŞ OLSUN KIZIM, ŞİMDİ NASIL BABAN?..

402

ULAN BU MUYMUŞ AMELİYAT DEDİKLERİ!.. REZİLLİK BU!..YÜRÜ HANIM GİDİYORUZ!..

NOLMUŞ, NE VAR? TOPLUMA İNAT KESTİRDİM İŞTE...KALBİMİN VE RUHUMUN SESİNİ DİNLEDİM... SUÇ MU ETTİM?..

BURASI AİLE SALONU... A İLE GİRMENİZ GEREKİYOR BEYFENDİ...ALAMAYIZ ...

B İLE SALONU YOK MU PEKİ?..

ÇABUK OLALIM... OYALANMAYALIM! HADİ!

AİLE SALONU

canbarsian@superonline.com

Akşamsefası

feyzi@leman.com.tr

Feyzi Başalın

CEZMİ ERSÖZ

Gölgem Düşmüyor Artık Evinin Duvarların

Hadi gir içeri. Ama gözlerindeki o kanayan suçluluk bırak kapıda kalsın. Ona ihtiyacımız yok artık. O hayatın içine bir türlü sığamayan ve telaşından durmadan sigaraya sarılan yorgun ellerini, nereye baksan hep karşında duran o kırgın çocukluğunu, uzak denizlerin sisli buğusuyla her daim ıslak dudaklarını, ruhumun tek sığınağı o tarifsiz kokunu kapıda bırak. Tutkunu olduğum neyin varsa hepsini bırak kapıda. Yoksa ne kadar istesem de konuşamam seninle. Konuşamam, yalnızca ağlarım.

Ne olur gir içeri. Ama girerken tut elinden sevdanın. Yıllar sonra seni yeniden uzağıma düşüren, seni o geri dönüşü olmayan yollara düşüren, yüreğinden aşkımı, dudaklarından adımı, evinden gölgemi silip götüren, o adını kimselere söylemeden ölmek istediğin, o, hiç kimseyi bu kadar sevmedim ki, dediğin sevdanı al yanına ve gir içeri. İlk aşkının yüzünü yanına al. Utanma benden n'olur. Kalbindeki o sızının halinden en çok aşkınla kavrulmuş yüreğim anlar benim...

Kapat kapıyı. Kapat, içeri hayat girmesin. İçeri yalanlar girmesin. İhanetler, ihtiraslar, oyunlar, maskeler girmesin içeri. Çünkü burada yalnızca sevdan oturuyor. Hayatın içinde soluk alamayan, kendine kalbinde bir yer bulamayan sevdan oturuyor bu evde. Bak, bu ev benim yüreğim. Ne zaman kalbinden kovulsam, ne zaman hayatın ortasında öyle hazırlıksız, öyle savunmasız, öyle yapayalnız kalakalsam gelip sığındığım bu dört duvar benim yüreğim. Burası aşkımın mabedi. Burası sensizliğimin kalesi. Burası deliliğim... Burası baştan ayağa sensin,sevgilim.

Sana sevgilim diyorum hala, bağışla beni. Sen artık bir başkasının sevgilisisin. Yalnızca bu cümleyi kurmamak için bile ölmek isterdim. Seni sonsuza dek kaybettiğim bu günleri hiç yaşamadan ölmek isterdim. Adım dudaklarında yok olmadan, tenim teninde henüz solmadan, daha böylesi yabancın olmadan... Gözlerine baktığımda kendimin değil, bir başka aşkın aksini görmeden önce ölmek isterdim. Ama yapamadım. Nice kaybedişlerden, nice savruluşlardan sonra, artık bu aşkı hayatın pençesinden kurtardık, o dünyevi ihtiraslardan, oyunlardan sıyrıldık ve şimdi artık Tanrı'ya yaklaştık dediğim anda, hayatı, dünyayı ve kaderi yendik dediğim anda, kalbin kalbimin yanında atarken, çocukluğum çocukluğunun ellerinden tutarken, içinde o annemin rahmi kadar huzurlu kokunu soluyarak nefes aldığım yüreğini bırakıp gidemedim. Çünkü zaten hayattan kopmuştum ve cennetteydim. Aşkınla öylesine sarhoştum ki bir gün cennetimden kovulacağıma hiç inanmak istemedim.

Evimin, şu talan olmuş yüreğimin dağınıklığını bağışla. Sensizliğe benimle beraber ağladı bu duvarlar. Rutubetleri ondan, aldırma. Otur şöyle, bir sigara yak. Konuşalım. Sözcüklerle değil, sevdamızla konuşalım. Anlatalım her şeyi. Sonra söz bitsin. Ölüme kadar yalnızca susalım. Anlatalım ki bu sevda kanatlarından kırgınlıklarla bağlı kalmasın bu çirkef hayata. Kurtulsun yüklerinden, bağışlasın hayatı ve sonsuzluğa uçabilsin huzurla.

Biliyorum. Seni böylesi sonsuz bir aşkla severek çok büyük bir günah işledim ben. Hayatın girdaplarında savrulup duran ruhuna o yanın ruhumun ağırlığını yükleyerek çok büyük günah işledim. Ne yaptıysan sevdim seni, ne yaşadıysan sevdim. Aşkın o bulup bulup kaybetme oyunlarından yaptığın zırhın içine sakladığın kalbini ne yaparsan yap yıkılmayarak, vazgeçmeyerek ve hep affederek savunmasız bıraktım. Hiç solmayan bir sevda çiçeği olup bozdum ezbenni. Direncini kırdım, kalbine girdim. Seni bir kalbi fethetmenin, ona her an kaybedebilme ihtimaliyle bağlanmanın, bir aşk için çırpınmanın o karanlık hazzından mahrum bıraktım. Affet beni, seni aşkın o dünyevi oyunlarından mahrum bıraktım. Belki de bunun için gözyaşlarıyla kazandığın ve yitirmekten çok korktuğun bir sevgiliyi sever gibi değil, sesini bir türlü susturamadığın vicdanını ya da o kusursuz ve daimi sevgisinden bunaldığın ve bu yüzden incitmekten asla çekinmediğin anneni sever gibi sevdin beni. Ama hiç aşık olmadın. Bu yüzden suçlama kendini. Asıl suçlu, bu hayatta kendine yer bulamayan, nereye gitse ya eksik ya fazla kalan, hayatı bir oyun gibi görmeyi ve kurallarına göre oynamayı hep reddeden benim o isyankar, o yaralı ve yabancı ruhum... Sen değilsin sevgilim.

Hayatında önce bir sığıntı gibi yaşamaya, sonra seni kaybetmeye, ardından seni paylaşmaya, sonunda tam da sana kavuştum sanırken aşkın değil vicdanın olmaya, senin için aklına ne gelirse ona dönüşmeye razı oldum hep, katlandım. Hiç pişman olmadım seni sevmekten. Sana hiç kırılmadım. Hep anladım seni. Hayatın içinde soluk alan ve hayat kadar acımasızlaşan o karanlık yanına, buralara ait olmayan, annenin kırgın ömrünün kıyılarında unutulmuş, o yaralı, o sevgiye hasret çocukluğunun, hayatla uzlaşamamış aşk kırgını, yitik ilk gençliğinin ve her şeyin farkında olmanın çaresizliğiyle derinleşen yüzündeki çizgilerin aşkına bağışladım.

Sevdim seni sevgili, sevdim... Seni o bir türlü kucaklayamadığım, ama başımı kaldırıp bakmasam bile hep orada, yukarda olduğunu bildiğim gökyüzüne duyduğum hasret gibi... Seni o suyundan hiç içmediğim, toprağına hiç basmadığım, insanlarını hiç tanımadığım, ama her şeyden kaçıp sığınmak istediğim o uzak ülkelerin hayali gibi... Seni aşkın için gözümü hiç kırpmadan arkamda bıraktığım, gözyaşlarını ve o yaralı ömrünü vicdanım gibi hep içimde sakladığım annemin karşılığı bu hayatta mümkün olmayan dualan gibi... Seni o rahmimden kanaya kanaya söküp atmak zorunda kaldığım, ama kalbimde aşkınla besleyerek büyüttüğüm sevdamızın o masum çekirdeğini tarifsiz bir hasretle özler gibi... Seni öylece, seni çırılçıplak, seni kadere isyan eder gibi, seni Tanrı'ya eş koşar gibi... Sevdim seni sevgili, sevdim...

Beni bir kez öldürüp sensizliğe gömdüğün o yıllarda, o yabancısı olduğum hayatın ısızlığında soluk almadan ömrümü yalnızca Tanrı'dan gözyaşlarıyla dilediğim o mucize için bekletirken... Sonra Tanrı sesimi yup o mucizeyi, yani seni, yani o hayatın içine bir tı sığamayan ve telaşından durmadan sigaraya sar yorgun ellerini, nereye baksan hep karşında dura kırgın çocukluğunu, uzak denizlerin sisli buğusuyla daim ıslak dudaklarını ve ruhumun tek sığınağı o ta siz kokunu yeniden bana verdiğinde... Kalbim kalbi atarken, çocukluğum çocukluğunun ellerinden tu ken... Mutluluğa dokunarak, mutluluğumun farkı olarak, mutluluktan ağlayarak... Ama bir yanım s her an yeniden kaybedecek gibi hep tetikte... Sens şin o dipsiz uçurumunun kıyılarında korkusuzca d ederek, seni benden çalan hayatın o acımasız penç ni her an arkamda hissederek... Her gece yüzümü r sumiyetinin o benzersiz yurdu olan boynuna gön uykuya dalmadan önce bu huzuru bana bağışla Tanrı'ya minnetle gülümseyerek... Ve işte tam da o da ölmeye, sonsuzluğa karışmaya hazır olduğumu c sessizce fısıldayarak... Sevdim seni sevgili, hep s dim...

Otur karşıma hadi, bir sigara yak. Konuşalım. An bana sevdanı... İlk aşkının yüzünü anlat... O, hiç k seyi bu kadar sevmedim ki, dediğin, o adını kimsel söylemeden ölmek istediğin sevdanı anlat bana. K bindeki o sızının dilinden en çok aşkınla kavrulmuş yüreğim, sevdanın uğruna solup giden şu çocuk ö rüm anlar. Anlat hadi ne olur. Ama sakın bana hay tan söz etme. Sakın bana, hayat böyle bir yer, her bitip tükeniyor, her aşk hayata yenik düşüyor, dem Hayatın içinde soluk alan ve hayat kadar acımasızlaş o karanlık yanınla değil, buralara ait olmayan, anne kırgın ömrünün kıyılarında unutulmuş, o yaralı, o s giye hasret çocukluğunla, hayatla bir türlü uzlaşam yan o aşk kırgını, yitik ilk gençliğinle ve her şeyin f kında olmanın çaresizliğiyle gün geçtikçe daha da e rinleşen yüzündeki çizgilerle konuş benimle. Hayat şanda kaldı, bak. Burada yalnızca sevdan oturuy Sevdanın dilinden konuş benimle. Ben hayatın dilinc anlayamam. Biz bu sevdayı hayatın içinde yaşamad Biz bu sevdayı hayatın diliyle yaşamadık. Biliyorum şizofren aşkım hep korkuttu seni. Bu uyumsuz va ğım, gerçekliğin içinde yaşayan ve en az hayat kad acımasız olanı o yanını çok korkuttu. Benimle haya yabancılaşmaktan korktun. Bu yüzden yalnızca öykü rında ağladın o uyumsuz varlığıma. Yalnızca öyküler de eğildin bu sevdanın önünde. Sen beni yalnızca ö külerinde sevdin...

Şimdi ilk aşkımın yüzü diye sarıldığın ve uğruna a mı dudaklarından, kalbimi kalbinden, gölgemi evin duvarlarından söküp attığın o sevdanın, yaralı yüreği rağmen hayatın ortasında dimdik ayakta duruyor ması bir tesadüf mü sence? Hayatla yaralanmış iki k gın yürekten, onun içinde varolmayı reddederek yalın ca aşkı kendine vatan bileni ve bu yüzden çırılçıplak savunmasız ve güçsüz kalarak yıkılmış olanı değil, h yatın tam da ortasında ona meydan okuyarak yaşay nı, sevgiye duyduğu güvensizliği yaralı yüreğine kalk yaparak ayakta kalmayı başarmış olanı seçmen bir

LeMan MIX

Akşamsefası

sadüf mü? Hayattan kopmuş bir roman kahramanından sıkılıp, hayatın içinde mücadele eden bir gerçeklik kahramanını tercih etmen bir tesadüf mü?

Anlat bana ne olur... Kaybedecek bir şeyimiz yok artık. Birazdan şu kapıdan çıkıp gideceksin. Aramıza hayat girecek... Aramıza başka bir sevdayla anlamlanan sayısız anlar, sayısız mekanlar, geri dönüşü olmayan anılar, sözler ve koca bir yaşam girecek. Gittiğin o sonsuzluk yolculuğundan seni bir daha geri çağırmayacağım. Duvarları gözyaşlarımla rutubetlenen bu dört duvar yüreğimde geçireceğim karanlık gecelerde bana o mucizeyi yeniden göndermesi için Tanrı'ya yeniden yalvarmayacağım. O hayatın içine bir türlü sığamayan ve telaşından durmadan sigaraya sarılan yorgun ellerinin, nereye baksan hep karşında duran o kırgın çocukluğunun, uzak denizlerin sisli buğusuyla her daim ıslak dudaklarının ve ruhumun tek sığınağı o tarifsiz kokunun özlemiyle çıldırsam bile, merhametin için yalvarıp sana bir kez daha aynı aomasızlığı yapmayacağım. Kimi geceler başka bir sevdaya sarılıp uyuduğun yatağından ansızın uyanıp doğrulduğunda, o koyu sevdasıyla boşlukta kanayan gözlerimin hayali 'nereye gidiyorsun sevgilim' demeyecek sana... Korkma benden artık. Aşkına rakip değilim. Ömrüne rakip değilim. Seni kadere emanet ettim. Seni ilk aşkının yüzüne emanet ettim. Kırgın değilim ne sana, ne de seni elimden alan bu acımasız hayata... Beni onca kaybedişten ve gözyaşından sonra bu dünyadaki cennetine çağıran, sonra annemin rahmi gibi huzur kokan uykularımızı sonsuza kadar yeniden elimden alan Tanrı'ya bile kırgın değilim ben...

Şimdi git artık sevgilim. Sana sevgilim diyorum hala, bağışla beni. Sen artık bir başkasının sevgilisisin. Yalnızca bu cümleyi kurmamak için bile ölmek isterdim. Seni sonsuza dek kaybettiğim bu günleri hiç yaşamadan ölmek isterdim. Adım dudaklarında yok olmadan, tenim teninde henüz solmadan, daha böylesi yabancın olmadan... Gözlerindeki o çocuksu suçluluğu giderken denize at. Ona ihtiyacın yok artık. Affet kendini... Beni affet... Affet bu yaralı sevdamı... O hayatın içine bir türlü sığamayan ve telaşından durmadan sigaraya sarılan yorgun ellerini, nereye baksan hep karşında duran o kırgın çocukluğunu, uzak denizlerin sisli buğusuyla her daim ıslak dudaklarını, ruhumun tek sığınağı o tarifsiz kokunu yanına al giderken... Tutkunu olduğum neyin varsa hepsini alıp git... Şizofren aşkının son mektubu bu sana... Şimdi söz bitti artık.

Konuşamam artık seninle... Konuşamam, yalnızca ağlarım... Uçurumun dibinde nasıl göründüğümü merak ederdim hep. Yüzümün aynadaki boşluğuna hep bakmak isterdim. İnançlarının kırılıp döküldüğü yeri anlamak için kalabalıklar içindeki yalnızlığıma dokunmak isterdim... Aşktı adın uçurumda, yanı başımda aynadaki suretimdi yüzüm, aykırı kanardı bana. İnançlarımın çoğu yalanmış alay ederdi benimle. Çok geç anladım, kalabalıklar arasındaki senmişsin dokunamadığım... Yalnızlığım diye küçümsediğim senin sevgimiş. Geceleri ansızın uyanıp incitip durduğum senin yokluğunmuş...

Onca sevişmeden sonra değişmemişsem, sihirli bir aydınlıkta, içimde bir yer sana sonsuz hasret kaldığı içinmiş... İşte onca yalan geçen hayatımda buymuş tek gerçekliğim...

* **Bodrum**, 18 ve 19 Ağustos Perşembe ve Cuma günleri saat: 21.00-23.00 arası, **Bodrum'da İki Bizim Kitabevi'ndeyim.**
* **Kuşadası**, 23 Ağustos Salı günü saat 21:00 23:00 arası **Erencan Kitabevi'ndeyim.** Kuşadası/Davutlar
* **Çeşme** 24 Ağustos Çarşamba günü saat 21:00-23:00 arası **Çeşme Beşeri Kitabevi'ndeyim.**
* **Dikili**, 25 Ağustos Perşembe günü saat 19.00-21:00 arası **Dikili Festivali'ndeyim...**
* **Aliağa**, 26 Ağustos Cuma günü saat 17:00-19:00 arası **Aliağa ABC Kitabevi'ndeyim.**
* **Ezeler-Dlogaz**, 27 Ağustos Cumartesi günü saat 17:00 - 19:00arası **Ezeler Olegan'ındaki Kitap Fuarı'ndayım.**

PIRILTISI

VEEE KARŞINIZDA PAF MERSİN İPEK ÖZSÜSLÜ'DEN KARİKATÜR DEFİLESİ.. ALKIŞLARLA

Akşamsefası

Tamirat

enderoz@leman.com.tr Ender Özkahraman

NE HİKMETSE HERKES KİLİSEYİ İNCELEMEYE ŞU SIRA GELİYOR.. RESTORASYONDAN EVVEL NE GELEN VARDI...

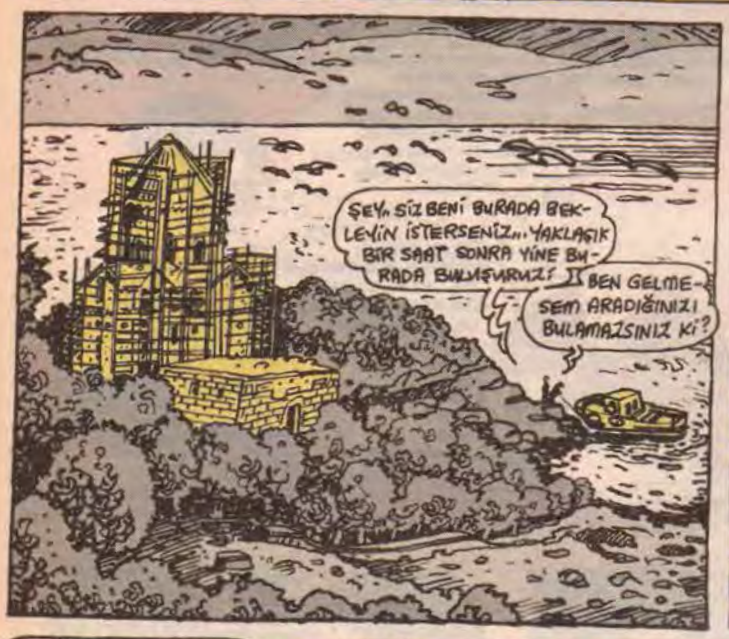

"NE GİDEN! BANA SORARSAN RESTORASYONDAN ÇOK; SONRADAN ORTAYA NEYİN ÇIKACAĞIYLA İLGİLENELİM DERİM...

BUYUR BAK-AHA İŞTE!! BİŞEY ANLAŞILIYOR MU?.. YA DA SİZ BİŞEY ANLIYORSUNUZ DA BİZ Mİ GÖREMİYORUZ?..

N'OLUYOR BUNLARA ALLAHAŞKINA?. AYNI MUHABBETİ OTEL DE, LOKANTA DA, SONRASINDA ÇARŞIDA YAPTIĞIM YETMEZMİŞ GİBİ ŞİMDİ DE TEKNENİN KAPTANI?.. NİÇİN HERKES YABANCILARA KARŞI ALAYCI BİR TAVIR TAKINIYOR?..

ŞEY, SİZ BENİ BURADA BEKLEYİN İSTERSENİZ.. YAKLAŞIK BİR SAAT SONRA YİNE BURADA BULUŞURUZ!

BEN GELMESEM ARADIĞINIZI BULAMAZSINIZ Kİ?

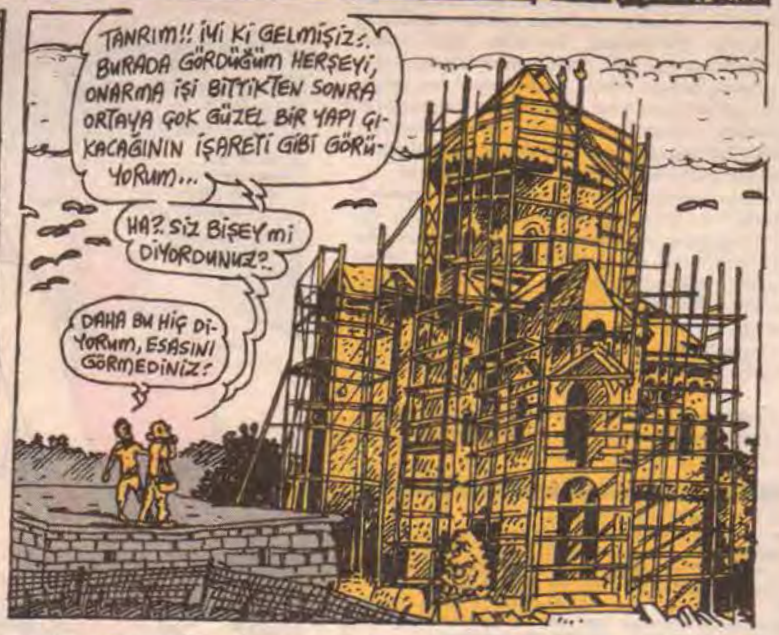

OLUR MU CANIM!. ARADIĞIM ŞEY TÜM İHTİŞAMIYLA DURUYOR İŞTE KARŞIMDA!!.

?

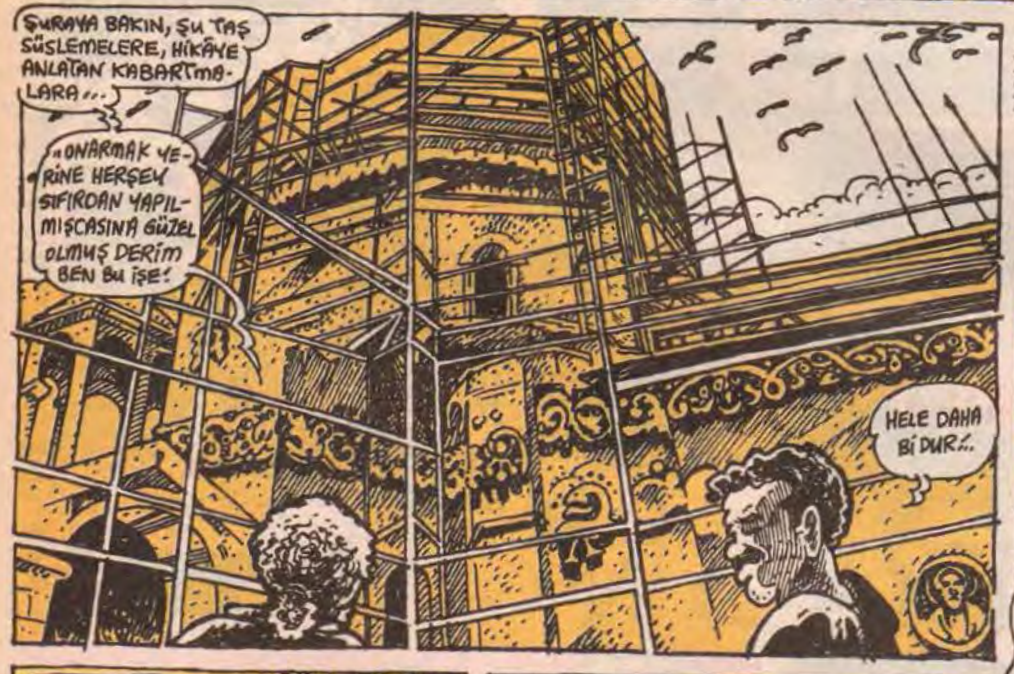
O NEKİ.. DAHA İHTİŞAMLISI MEVCUTTUR; ACELE ETMEYİN GÖSTEREYİM SİZE!

TANRIM!! İYİ Kİ GELMİŞİZ!. BURADA GÖRDÜĞÜM HERŞEYİ, ONARMA İŞİ BİTTİKTEN SONRA ORTAYA ÇOK GÜZEL BİR YAPI ÇIKACAĞININ İŞARETİ GİBİ GÖRÜYORUM...

HA?. SİZ BİŞEY Mİ DİYORDUNUZ?

DAHA BU HİÇ DİYORUM, ESASINI GÖRMEDİNİZ!

ŞURAYA BAKIN, ŞU TAŞ SÜSLEMELERE, HİKÂYE ANLATAN KABARTMALARA...

"ONARMAK YERİNE HERŞEY SIFIRDAN YAPILMIŞCASINA GÜZEL OLMUŞ DERİM BEN BU İŞE!

HELE DAHA BİDUR!..

NE DURACAM YA! ÇIKARSANA AĞZINDAKİ BAKLAYI SEN! NEDİR BURANIN 'DAHA'SI OLAN ŞEY?..

GİDELİM O ZAMAN!

PATİKAYI DOLAŞIP ADANIN BURNUNA TIRMANACAĞIZ...

?

NE DURUYORSUNUZ; HADİ!

AMA!..

HİÇ OLMAZSA ORADA NE GÖRECEĞİMİZE DAİR Bİ İPUCU...

BİRAZ SABIR, PİŞMAN OLMAYACAKSINIZ...

YA ALLAHINI SEVERSEN, Bİ SAATTİR YOKUŞ YUKARI KOŞTURDUN BENİ...

BİTTİ-AHA İŞTE!!

BU NEDİR ?!!

BU NİZAMETTİN ABEDİR!!

TECRİT Mİ?..

HAYIR, YENİDEN YAPILANMA!.. YANİ-Bİ GEÇİŞ RESTORASYON!!

..BÖLGEMİZDEKİ GELİŞMELERİ BİLİYORSUN; YAŞANAN ÇATIŞMA ORTAMI VE SONRASINDA HÜKÜMETİN DURUMU.. AYDINLAR BİLDİRGESİ, DİYARBAKIR ÇIKARMASI.. DERKEN HALKIMIZI TEMSİLEN BU AĞA BEYİMİZ VAZİFEYİ ÜSTLENDİ!

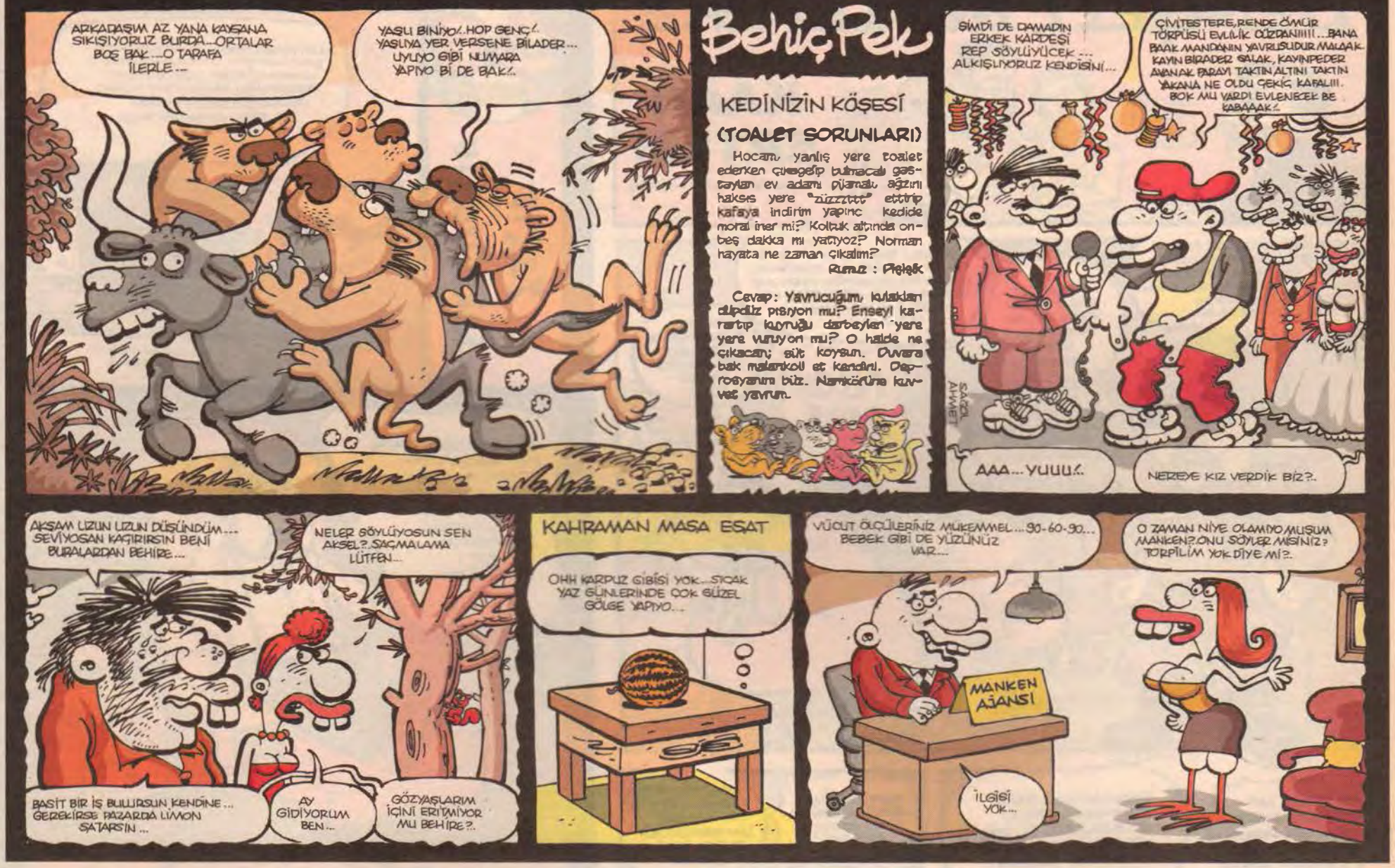

NE VAZİFESİ YA?

ANLASANA İŞTE; GEÇMİŞİ UNUTUP HERŞEYE SIFIRDAN BAŞLAMANIN VE YAŞANAN TAHRİBATI ASLIMIZI BOZMADAN NASIL ONARACAĞIMIZIN YOLLARINI DÜŞÜNÜYOR!

Akşamsefası

behicpek@leman.com.tr

20 YIL SONRAKİ TÜRKİYE'YE GİTTİM

Aksaray PAŞAOĞLU

Geçenlerde evimin terasında otururken Türk insanını çok yakından ilgilendireceğini sandığım bakınız ne oldu. **1956 yılı ekiminde şişelenmiş** çok özel **Şato dö Arşak Palabıyıkyan** şarabının üçüncü şişesini içerken, kadehi kaldırdığımda sokaktan **meş'um** gibi enteresan bir **tekerlek gıcırtısı** duydum. Aşağı baktığımda ay ışığı altında **akıl almaz müthişlikte** dehşetle bakınız ben ne gördüm. Evin önünde **panterlerin çektiği** ahşap bir arabanın içinde **kıpkırmızı kemer patlıcan burnuyla** şarap tanrısı **Dionisos** duruyordu. Bir eliyle panterlerin dizginini **çüş ederek** panterler bazen inanılmaz **çıldırtıcı kişniyor** ve **Dionisos** boşta kalan elinin tersiyle ben terastayım, o yerde olduğu halde enseme **en şimşeklisinden** yunanca bir tokat aşkedip o bana ağzını çarpıta çarpıta: **"ulan teres! Şato dö Arşak Palabıyıkyan içerken kadehi kaldırdığında kolunun yerle 45 derejelik bir açı yapması gerektiğini bilmiyo musun lağn! Senin kolun 80 dereje!"** diyince birden ben silkinerek içim geçmiş ve şarabın etkisiyle bir ara sızmışım. **Şato dö Arşak Palabıyıkyan şarabı** kuru üzümden yapılıyor **ve iki çuval üzümden yarım damla şarap çıkıyor.** Yine de şişesi emsallerinden **bin dolar daha ucuz.** Batıda ona **"Trilyoner Köpek Öldüreni"** diyen bir iki dolar milyarderi olduğunu ben biliyorum. Terasta kendime gelip gökyüzüne baktığımda yıldızları **dİskoveri** gibi ben izlerken hem de bir yandan uzayda acaba insandan başka canlılar var mı diye ben beyin cimnastiği yaparken duygulu bir şunu da düşündüm. **Uzayda kedi varsa,** savunmasız o sevimli ve nankör hayvanlar **göktaşı yağmurunda** ıslanmamak için acaba nereye saklanıyorlar? Hemen arkasından şimşek gibi bakınız aklıma çılgınca ne geldi. **Acaba ben Türkiye'nin geleceğini göremez miydim?** Meselâ 20 yıl sonrasını. Çok mu iddialı oldu? **Bokumu çok iddialı oldu..**

BEBEK HABERLERİ BENİ DAHA SEVECEN GÖSTERİYOR

O gece Türkiye'nin 20 yıl sonraki hâlini açıkça gördüm. O çok hârika. Peki nasıl mı gördüm? Anlatayım. Ama önce günümüz Türkiye'sinden **çok hârika birkaç haber** vereyim. Önce **Adana**'nın **Hurmalı** mahallesinde yaşayan **üç süper bebekten** bahsedeyim. Onlar, Levent ve Leyla Sözügüzel'in çocukları. Bir tanesi kız. **Bebeklerden ikisi 10-12 yaşlarında.** Vücutlarına çatal kaşık gibi metal eşyaları yapıştırırsanız hiç biri yere düşmüyor. **Onlar birer canlı mıknatıs.** Bakınız bu ne anlama geliyor. Türkiye artık eski Türkiye değil. Leyla Sözügüzel'in bundan onbeş yıl önce bebekleri yokken, **mutfağına bir de kaşıklık alması gerekiyordu.** O yıllarda mutfak masrafları arasında kaşıklık da vardı. **Şimdi yok.** Türkiye artık başka bir noktada. **Aradan geçen yılların olumlu etkisi mutfaklara da yansıyor.** Bilmiyorum içinde bol bol bebek geçerse yazı daha sempatik olur diye mi adamın **yaşı** onsekizden küçükse yâni **re-şit - de-ğil-se** bıyıklı da olsa ben ona **bebek** diyorum. Çatal kaşıklı bebekten sonra bir de bıçaklı bebek haberi vereyim. **"Elif bebek"** eli bıçaklı babasının kucağında son üç yıl içinde tam yedi kez çatıya çıkmış. **Babası işsiz ve psikopat gibi:** "Kendimi ve bebeği damdan atarım." şeklinde çatılarda **"intihar şov"**la sömürü yapmayı meslek hâline getirmiş. Bakınız biz herşeye olumsuz yanından bakıyoruz. Oysa Elif bebek, **yedinci kez** "intihar Şov"a çıkıyor. **O artık "İntihar Şov"un yıldızı olmuş.** Elif bebek özeline dikkat ederse yarın birgün daha büyük şovlara çıkar daha ünlü olur. **Araya giderayak bir bebek haberi daha sıkıştırayım.** Bilmiyorum geçen perşembe akşamı oynanan **Vaduz-Beşiktaş** maçını izlediniz mi? Maçın Macar hakeminin adı: **"İvan Bebek"ti.** O çok hârika.

BİR YILDA 50 BİN STERLİN KAZANABİLİRSİNİZ..

Elimdeki ekonomik verilere bakıldığında Türk halkının önümüzdeki yıllarda **şişmanlama ihtimali yok gibi.** Bence bu hârika. Sadece sağlık açısından mı? Hayır. Peki ya neden? Bakınız **25 Ağustos'ta Richter London** firmasının TÜYAP'ta çok hârika bir defilesi var. Baş manken kim mi? O **Banu Alkan.** Defile gününe kadar **15 kilo vermesi gerekiyor.** Ve o, vereceği her kilo için firmadan **1000 Sterlin** alacak. **O bir Türk.** Bence diğer Türkler de o firmayla ya da başka firmalarla bu tip anlaşmalar yapabilirlerse onca kilo bokubokuna kaybedilmemiş olur. Hızla eriyip giden vücutlar bu coğrafyada **sayısız trilyoner** yaratır. 50 kiloluk ortalama bir Türk yılda **25 kilosunu** yâni **yarısını** verse 25 bin Sterlin, **tamamını verebilse** 50 bin Sterlin kazanabilir. Peki yazımın başında evimin terasında ben oturduğum yerden **Türkiye'nin geleceğini nasıl gördüm?** Anlatayım. Hemen koşup internete girdim ve dünyanın uydudan çekilmiş fotoğrafları arasından **Türkiye fotoğraflarını seçtim.** Evlerin hepsine tek tek zum yapınca fotolar uzaydan çekildiği için kahve içen bütün insanların **fincanlarının içi** tepeden çok hârika tabak gibi ayan beyan görünüyor ve ben o gece yaklaşık 30 milyon Türk insanının kahve falını **bilgisayarda üst üste bindirip** fala bakınca karşıma 20 yıl sonraki Türkiye'nin **kahverengi beyaz** çok hârika fotoğrafı çıktı. Gazeteci dürtülerimle o fotoğrafın arkasını yaladığımda çok enteresan birşey oldu. Dilimde **mıkık gibi ırrbb gibilerden** ekşi ama etik bir moka tadı kaldı.

ÇEKİRDEK YİYEN EŞEK HEYKELİ

Son anda bir güzel haber de **Eskişehir**'den geldi. Eskişehir Büyükşehir Belediye Başkanı Yılmaz Büyükerşen, **Porsuk Çayı** kenarında oturup çekirdek yiyen ve çevreyi kirleten maganda vatandaşlarımızı uyarmak için Porsuk Çayı kenarına **"Çekirdek yiyen eşek"** heykeli dikecekmiş. **O çok hârika.** Ama bakınız Sayın başkan burada küçük bir mantık hatası yapmıyor mu? Bence olumsuz olanın değil olumlu olanın heykelini dikmek gerekir. Onun için "Çekirdek yiyen eşek" yerine **çekirdek yemeyen eşeklerden birinin** heykelinin dikilmesi daha doğru olmaz mı? **Biz niye ısrarla olumlu davranan vatandaşlarımızı onore etmekten imtina ediyoruz.**

Akşamsefası

DENGELİ BESLENME

KAAN ERTEM
kaanertem@leman.com.tr

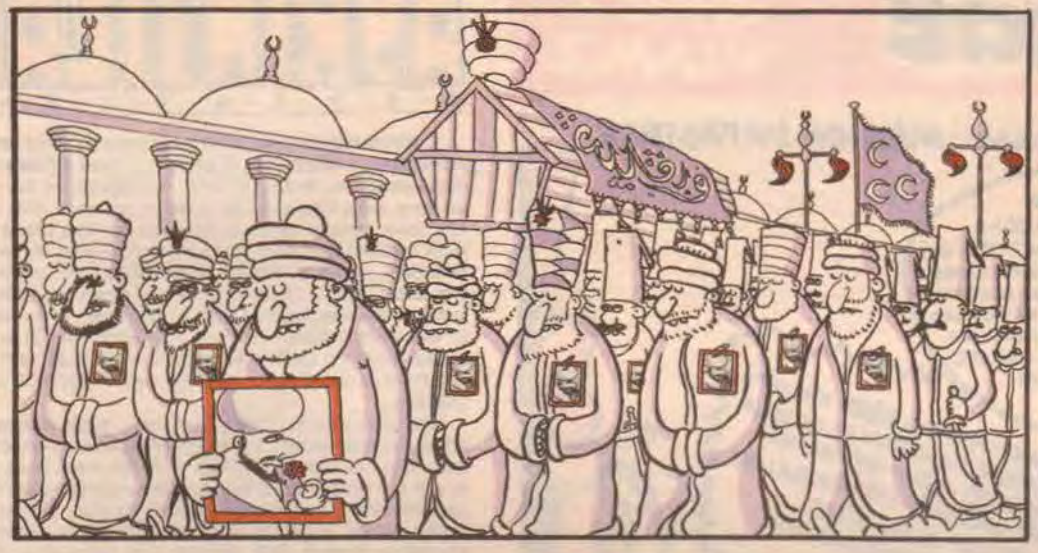

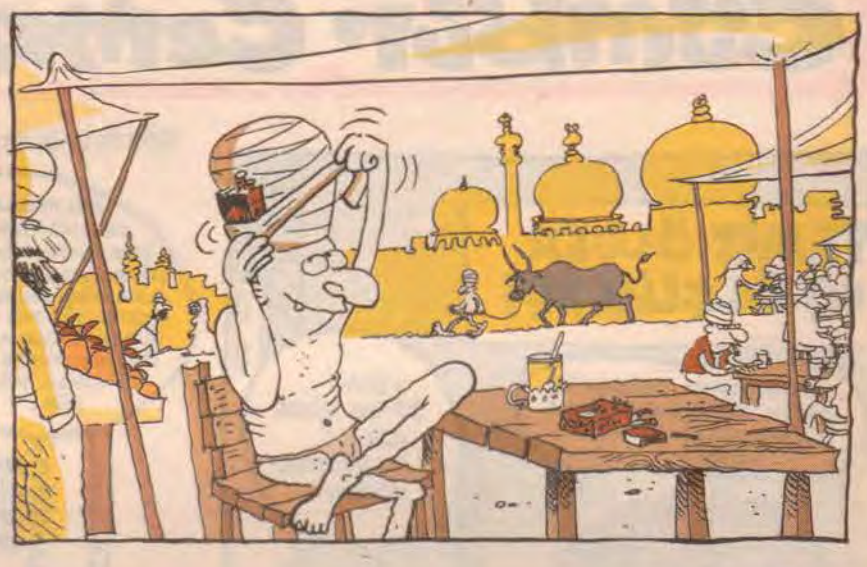

Akşamsefası

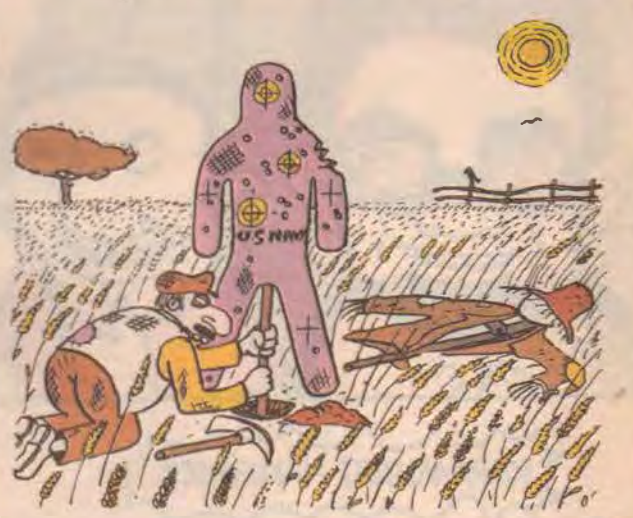
Erhan Candan

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

BİRAZ DA DOSTUMUZ J. PİYER'İN GÜNDEMİNE UZANALIM...ZİNEDİNE ZİDANE, TÜM FRANSA ONSUZ OLDU ZİNDAN...

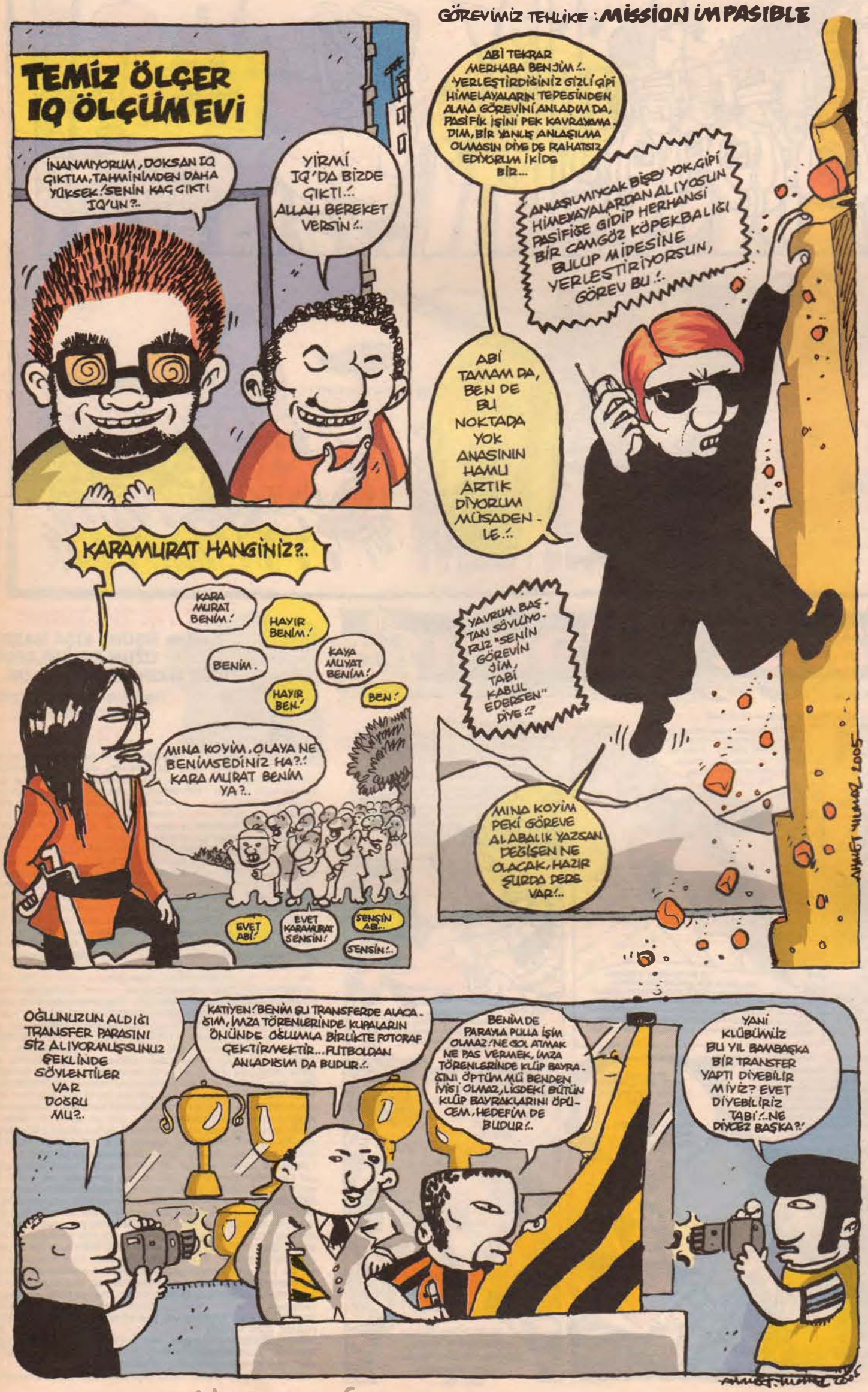
TIR TIR TIR TIRRT..
LeMan TİŞÖRT KIŞA HAZIR
UZUN KOLLULARIN
DİKİŞ TIKIRTILARI GELİYOR..
Tişörtlerimizi bulabile
ceğiniz adresler.
12 YTL.

IĞDIR: gülşah iştir: atatürk cad. ığ
pasajı 37/2 **SUSURLUK:** ulusoy tesisleri-ku
koç tesisleri (assos, bodrum, marmaris'e alternen susurluk'ta a
ran ve tişört molası) / **İSTANBUL:** leman kültür: istiklal caddesi ina
adnan sokak No:20 beyoğlu / prone müzik ve elektronik: mühürdar cadd
si akmar pasajı 70/10 kadıköy / böcek butik: (anna cristina) istiklal cad. sü
lü saksı sokak (hamamkültür sokağının bitimi) no: 12 beyoğlu / cafe sol: c
maraşa mah. sarasker cad. rızapaşa çıkmazı no:1-5/3 kadıköy / kösteb
hastane cad. sinanpaşa işmerkezi 67/5 (makedonalın bitişiği) beşiktaş (fa
başoğlu) / mor freak shop: ergenekon cad.No:49 pangaltı (freak brothe
bülent kapucı) / kripton cafe rock market: (kripton gezegeni ile karıştırmay
ebuzziya cad. dirlik han 64/1 bakırköy (muhtarlık üstündeki) / ceviz: lamar
cad. 35/1 (taksim iş bankası sokağı) taksim / karikatürcüler derneği: aile
dar cad. yerebatan sarnıcı çıkışı sultanahmet / raven: istiklal cad. atlas p
sok no:21 beyoğlu / **ANKARA:** leman kültür: konur sokak kızılay / **ÖD**
MİŞ: mena butik: (nezihe uzunkoi) saraçoğlu cad. no:5 **AYDIN:** öner h
türk altın kum mah. yalı cad. no:24 didim / ibrahim otay: cumhuriyet ma
sahil pazan stand no:8 güzelçamlık kuşadası / **İZMİR:** chaplin kit
standı: dikili belediye standları dikili / chaplin standı: sahil ge
yolu çandarlı / chaplin standı: mavi çarşı sarımsaklı / berfin kl
ve müzikevi: 871. Sk.No: 19 kızlarağası han. kemeraltı (mağaza leman tiş
sorumlusu güsfen emekçi) / patika cafe - kitap: sanat sokağı kıbrıs şehit
cad. no:109 alsancak/ emek kültür merkezi: küçükpark zafer cad. kadrio
lu apt. no:25/f bornova kitabe: (Yalçın Kaya) kültür mah. hükümet cad. no
allağa afiş: (hüseyin kocabaş) 1718 sok. no:2/b karşıyaka / **BALIKESİ**
plankton: İskele mh. barbaros cad. no:17/1 altınoluk / **ESKİŞEHİR:** lem
kültür: hoşnutiye mah. kızılcıklı mahmut pehlivan cad 26/A / **ADANA:** s
giyim: cemal paşa mah. 2. sok no 26 (pasta pastanesi sokağı) / **MARM**
RİS: anna cristina: kemeralb mah fevzi paşa caddesi 12/A **FETHİYE:** Ka
müzik kitap tişört: cumhuriyet mah. 504 sok. No:10 (eski doğum evi kar
sı)**KAYSERİ:** maxi internet: seydi burhanettin bulvarı 20/1 hadi kayseri
KONYA: taraftaryum: sultan cem cad. 1. form apt. alt no:1/2 / **VAN:** s
2000: postane cad. sanat sokak no:2 deniz herkes gösterir / **BURSA:**
ma final marketing: atatürk cad. agalı han no: 61 / **G.ANTEP:** güldem
yim: karatarla mah. eskisaray cad. turistik gaziantep çarşısı no:49 **Şahinb**
/ **DENİZLİ:** karamil a.ş.: halk cad. 452 sk. no:34 / **MUĞLA:** atatürk bulv
anıt han.. **MANİSA:** smart: (akın aktepe) yarhasanlar mh. konak c
no:117 / **BANDIRMA:** future sound (cansu şakyıldız) hükümet cad. no1
ANTALYA: akyarlar giyim: alibeydağ mh. gülük cad. 65/D (ring hotel 50m. y
ninda) miss more: Atatürk cad.Alibeydağ mah.No:30A/29-30 / oo
Konyaaltı cad. Akdeniz apt. No:11-2 **BARTIN:** umut (ayşe sevtap uzun): l
mer köprü mah. 27 mayıs cad. 66/c **İZMİT:** ivir zivir: ömerağa mah. be
plaza 5-6blok k:1 No:106 **TOKAT:** orhan müzik tişört: g.o.p bolvarı nik
yolu kavşağı No:73-D .. bu arada kerzmatik adresler almış da yürümüş.. b
lun, alın, giyin, coşun, koşun napıyosanız yapın... satış noktalarımız hızla a
yor ve adresler bize ulaştıkça buraya ilave ediyoruz.. buraya gelecek mi d
merak edenler adreslerimizin takipçisi olsunlar.. **Trakya bölgesi satış s**
rumlusu: Murteza Arslan: 0535 722 12 59 mizahira
ya@mynet.com toptan ve parekende satış ve yazı
malar için irtibat mehmet çevik 0538 4189177 k
mikgiyim@gmail.com merkez mah. yavuz so
no:5-1 yenibosna/İstanbul (ayrıca t-shirtlerimizi www.
man.com.tr adresinde daha detaylı görebilirsiniz.)
(Dikkat LeMan'da her hafta yeni adresler eklenmektedir)

Akşamsefası

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

AYRINTILAR

METİN EİDAN

"...işimi hallettikten sonra, kıçımı zevkle yıkıyorum.. Suya defalarca elimi uzatıyor, bir bebeğin narin poposu gibi, yumuşak darbelerle güzelce ovalıyorum onu. Bir daha, bir daha.. Temizliğin gücüne iknâ olduktan sonra, ayağa kalkıyor, bu kez de ellerimi sabunla bir güzel yıkıyorum. Sonra, çamaşır makinesinin üzerindeki, ufak hasır sepette duran küçük bezlerden birini alıyor, kıçımı iyice kuruluyorum. Bu kurulama bezlerinden, yaklaşık on adet var. Haftada bir de bezleri yıkıyorum... Yani, tuvalet kâğıdı da neymiş efendim? İsraf! Kesilip, yok edilen, saçmasapan lüks işlerde kullanılan binlerce ağaca yazık!.. Böyle, gayet iyi: On adet kurulama bezinden -haftada bir yıkayarak- üç dört ay kadar faydalanabiliyorum; sonra çarşıdan yeni kuruluma bezleri satın alıyorum. Renkli ve desenli olanları tercih ediyorum... Geçen gün; çarşıya çıktığımda..."

Daha sonra tekrar kaldırıma geçmek üzere, otobüs durağının dar, gölgeli arkasından ilerledim. Kırmızı, pembe çiçeklere basarak yürüyordum. Gölgeli, dar koridorun zeminine, uzun saplı, boynu bükük çiçekler, kınk ince dallar ve büyük yeşil yapraklar serpiştirilmişti. Az ilerideki çiçekçi kadınların, sabah vaktinde yapıldan; bozukları, çürükleri, solmuşları ayıklama, ve çiçekleri demet haline filan getirme işlerinden artta kalanlar olmalıydı. Eğilip, içlerinden birini yerden almayı düşündüm. Fazla kirlenmemiş, yapraklan sağlam, rengi parlak olan bir tanesini bulmayı ümit ederek yürürken, -durağın önüne çıkmak üzere- büyük bir aceleyle, çiçeği bulunmayan, tek yaprakh kınk bir dal parçasını eğip alabildim. Onu da, biraz d'işledikten sonra, tekrar kaldırıma çıkınca elimden attım... İlerdeki otopark girişinin önünde, küçük bir kalabalık toplanmıştı. Aralarına karışmadan, ama ne olduğunu da görebileceğim şekilde, yanlarından geçtim: Yerde yatan, iyi giyimli, soluk alıp veren ve terleyen yaşlıca bir adam vardı. Birisi, altına bir şey sürüyordu... Az önce gene yerde rastladığım, renkli çiçekler gibi bir etki bırakmıştı bu olay bende. Biraz daha yürüyüp, yanyana dizilen dönerci dükkânlarını da arkamda bırakıktan sonra, spor mağazasının önünden karşı kaldırıma geçtim.. Yukandaki, kıç yıkama ve tuvalet kâğıdı israfıyla ilgili satılan yazarı kişiyle görüşmeye gidiyordum. Postahanenin önü olabilir demiştim ben, buluşma yeri olarak; daha sonra oturacağımız bir yeri beraber seçebiliriz diye eklemiştim. Rica etmiş, mümkünse, Yoğurtçu Parkında görüşmek istediğini söylemişti. Mümkündü elbet. Rüzgârlı havalarda bazen kötü kokardı ama, severdim o parkı gene de; üstelik bana yakın sayılırdı... Parka doğru yavaşça yaklaşırken, kıç yıkama konusunda ettiği lafları düşündüm tekrar. Gerçi, ben de büyük bir aşkla bağlı değildim tuvalet kâğıtlarına; ama gerekiyorlar, ve sadece kıç kurulamak için değil, çok başka işlerde de kullanılıyorlardı.. O küçük pasajı, kısa bir öykünün içine yerleştirmişti. Daha başka yazılarının da bulunduğundan söz etmiş, anlamlandıramadığı bazı teknik zorluklan aşabilmek için görüşlerime ihtiyaç duyduğunu söylemişti. Telefonla görüşünceye dek, -bir kimlik de belirtmediğinden- ilk başta kadın mı erkek mi olduğunu anlayamamıştım. Kurduğu teknik cümlelere ve yoğun ifade tarzına bakılırsa, edebiyatla ilgisi bulunan bir erkek olması güçlü olasılıktı; aynı zamanda, bir kadınçıkmasını da arzuluyor, hem sohbet ederiz, hem de yatma ihtimalimiz olabilir diye aklımdan geçiriliyordum. Telefonda görüştüğümüzde, bu ikincil beklentimin karşılanmayışındaki ufak hüznü belli etmeyip, kendisinin ne işle uğraştığını sordum.. Emekli bir pilot olduğunu söyledi..

Ne ilgisi vardı, hiç anlamıyordum ama, yüzmeyi bilmemek ile uçmayı bilmemek, aynı şey sanıyordum bazen. İki'sine de, uçsuz bucaksız göklere ve derin sulara da aynı ilgisizlikle yaklaştığımdan, -toprağı seviyordum galibâ-, bu kişinin Pilot olması ile Kaptan olması arasında hiçbir bir fark yoktu benim açımdan. Asıl ilgimi çeken: aslında gayet de hoş, özenli satırların ve dikkatli cümlelerin sahibi olan bu şahıs, -gönderdiklerinin tümünü okumuştum-, niçin benim fikirlerimi almak istemekteydi. Bazı yönleriyle tarzlarımız benzeşse de, tamamen kendine özgü yazılan, ufak ama güçlü denemeleri vardı.. Parkın kapısından içeriye girdiğimde, heykelin biraz ötesindeki bir bankta oturan, elinde dosyaya benzer kalın bir şey tutan, yaşlı bir adamı görür gibi oldum. Onun hemen yanıbaşında ayakta dikilen, uzun boylu, tek parça elbise giymiş, biçimli bir vücuda sahip bir kadın vardı...

Adamın yanına oturduğumda, daha sonra kızı olduğunu söylediği genç kadın da, diğer yanıma oturdu.. Önce fazla konuşmadan, garip bir yaratılmışım gibi beni inceleyere , dikkatlice süzdüklerinden, ben de hayatta hiç hoşlanmadığım birşeyi yaparak, ilgi duymadığım bir konuda soru yönelttim: "Demek pilotluk yaptınız. Eminim çok ilginç ve farklı duygular yaşamış olmalısınız?.." Adam bana şaşkınca bakarken, kızına kafamı çevirdiğimde, onun ne şaşırdığını, ne de artık bizimle ilgilendiğini gördüm. Başka bir yerlerdeydi akli. "Emekli pilot olduğumu nerden çıkardınız," dedi yaşlı adam, "Emekli bir veterinerim ben.." Kızını düşünmeyi bırakıp, "Ama.." dedim, "Telefonda.." Elindeki dosyayı açarak: "Telefonda emekli veteriner olduğumu söylemiştim; yanlış hatırlıyor olmalısınız," dedi.. Bir mesleği, nasıl bu kadar farklı ve yanlış hatırlıyor olabilirdim ki? Pilotluk ve veterinerlik arasındaki benzerlikleri, küçük ilişkileri ve çağrışımları aklımdan geçirdim, kısa bir süre sonra da sıkılıp vazgeçtim... Heykelin önünde, birikmiş sarı yapraklar vardı. Gene de, fazla birikmemişlerdi. Ufak bir esinti, arasına onları etrafa dağıtıyor, sonra tekrar aynı yerde buluşuyorlardı.. Adamın, dosyasından çıkardığı, daha ince ve farklı renklerde başka şeffaf dosyalara yerleştirdiği yazılarını elimde tutarken, genç kadın yanımızdan, oturduğu bankdan kalktı: "Ben artık gitmek zorundayım baba..." Yaşlı adam, eğilerek, kızının kafasını şefkatle okşadı. Kızı çömelmiş, yerdeki toprağı eşeliyordu. Adam, genç kadının tasmasını çözdü, kız koşarak çimenlere zıpladı, patikada heyecanla koşturdu ve parkın arkadaki ağaçlan arasında gözden kayboldu.. "Çok hareketli bir kızınız var," dedim, gülümseyerek. O da gülümsedi ve, "Tek ilgi alanım, kızım ve uçaklardır..." dedi!

Kızın tekrar geri dönmesini ümit ederek (yaşlı adam yazılan kadar ilginç değildi ve sahte pilotluk anılarını anlatmaya başlamıştı) elimdeki sayfalara göz gezdirirken, hiç hesaba katmadığım âni ve sert bir rüzgâr bütün kâğıtları kucağımdan alarak, onlara havada taklalar attırdı! Yavaşça düşmeye başladıklarında, hepsi parkın bir başka yerindeydi. Henüz yere inmeyen bir sayfayı tutmaya uğraşırken, parkın kapısından dışarı çıktığını farkettim. Kız da, oradaydı. Derenin kenarındaki kanalizasyon inşaatının, iki bekçi köpeğiyle oynaşıyordu. Islak dilini içeriye sokarak; "Babamı, yalnız bırakmayın lütfen," dedi, "Bazen, tuvalet kâğıdı gibi, çok kötü şeyler yazabiliyor.." Kızın, benimle değil, bir başka köpekle ilgilenmesini feci bir şekilde umursayarak, sert bir yanıt verdim: "Ben ne yapabilirim ki canım!?." Uçan beyaz kâğıdı da, artık yakalayamazdım. Ne karşılık vereceğimi düşünerek, adamın yanına yürüdüm. "Dereye düştü, kusura bakmayın.." Öbür dosyayı açarak, "Sigorta," dedi yaşlı adam; ve bir şoförlüğü anılarından bahsetmeye başladı. Tırlardan, uzun yol kamyonlarından hoşlanıyordum. Hiç sözünü kesmeden dinledim...

Akşamsefası

LEHCE-TÜL HAKAYIK

kemken@leman.com.tr
kemalkenanergen

Kürt Sorunu : Kürtler'in de tek sorunu buydu sanki. Mağara da yaşamak hiç problem değil...

Üniversite Oyunları : Şimdi bunlar gaza gelirse, seneye ÖSS'de cirit attırırlar çocuklara...

Ümit Besen : Espri yapmaya bile gerek kalmayan isimler serisi 1...

Uzun Atlama : Çıkarmadan sekiz posta mı diyosun yani? Atıyosuuun!..

Erimiş Dondurma : Yutmuşsundur, ondan...

Sözel Puan : Üç küfür bir doğruyu götürüyosa, o yüzden kazanamamış olabilirim amuagoyim...

Nejat Alp : Espri yapmaya bile gerek kalmayan isimler serisi 2...

Şehir Planlaması : Fakirler şu tarafa, zenginler bu tarafa hadi bakim...

Yaz İndirimi : Kışın mayo giyenlere büyük kıyak tabi. Azınlıkların da düşünülmüş olması hoş...

Tehlike Çanları : Araba kornası o salak, çekil yoldan!.. Daat!.. Çat! Ağh!.. Şlap!

Sayısal Loto : Halbuki ne kadar duygusal bir isim...

Fişne : Yeme artık işte, bak görüyosun dilin şişiyo. Alerjin var... Neye? Fişneye. Aaa benim de alerjim farmış. Çok saçma...

Meriç Köyatası : Espri yapmaya bile gerek kalmayan isimler serisi 3...

Yaz İshali : Artık kış boyunca da kıçını silersin heralde...

Köfte Harcı : Aaa yeni bi vergi toplama bahanesi buldum. Tayyipaaabiiii!..

Bayrak Barışı : Atmayın lütfen. Tarrağa bile daha çok benziyo o çubuk.

Com.tr : Alaturka net...

Devran Çağlar : Espri yapmaya bile gerek kalmayan isimler serisi 4...

İyi Kalpli : Memeleri güzel gibi bişey. Sevinse mi üzülse mi bilemiyodur, yazık...

Hücum Borusu : Darbuka daha ürkütücüymüş aslında lan...

Silik Bir Anı : Bir gün gene bişey siliyoruz, bissürü komik şey olduydu...

Erol Evgin'in Oğlu : Espri yapmaya bile gerek kalmayan isimler serisi 2...

Cünayt İnay'dan Seçtiklerim

Gizli Servis : Garsonlar ajan heralde...

Oturma Grubu : Oturma eylemi yapan grup...

Saf Su : Nereye döksen gidiyo salak...

Sır Küpü : Obez Güzin Abla

Bayram Namazı : Hergün kılan deliler var...

KOZALAK

HÜMIN KONGO KENESİ

ÇAĞLAR
kozzi@leman.com.tr

Akşamsefası

LeMan PAF TAKIM

Doğan Özdemir (İST)

Barbaros Altuğ (İST)

Ozan Bildircin (İST)

Murat Arslan (Van)

Özlem Çakır (İST)

Oğuz Karakaya (Ankara)

Ali Can Sahilloğlu (İST)

Coşkun Canoğlu (İST)

Veysel Karakuş (İST)

Altuğ Çalvuş (İzmir)

Erhan Güneş (İST)

Ufuk Ünsal (İST)

Kenan Damir (Çanakkale)

Bayram Şahin (İST)

Doğan Devrim Akıncı (İST)

Volkan Dalyan (İST)

Paf Takım antrenmanının bu haftaki konuğu **Ender Özkahraman** oldu. Karikatüristlik, çizgiromancılık, illüstratörlük, vinyet ve story-board çizerliği gibi farklı şablonları bünyesinde barındıran Ender Özkahraman, Paf Takımın genç kadrosuna "kendilerini özgür bırakmaya ve farklılığı yakalamalarını" öğütledi. Yanında getirdiği orijinal çizimleri ve albümleri de cabası... Pazar günü apar topar kalkıp yanımıza gelen ustaya teşekkür ediyoruz...

PAF TAKIM GÜNDEMİ: Uzun zamandır düşlediğimiz alt üyemize önümüzdeki hafta kavuşuyoruz. Masalar, sandalyeler gıcır gıcır hepsiği... Asıl sert kondisyon çalışmaları şimdi başlayacak işte... Ayrıca 8 sayıdır biriken telif primleri de yine bu hafta içinde kadrodaklerin hesaplarına havale edilecek... Moral depolama hesaaabı... Yakın bir zaman içinde oluşturacağımız maligrup ile Türkiye'nin dört bir yanındaki Paf Takım elemanları sanal alemde de olsa bir bağ kurmuş olacaklar... Bakalım, bir özel sayı çıkarma hayalimizi de belki yakında hayata geçiriz, kim bilir...

Paf Takım Antrenörü / Gürcan Yurt

LeMan Paf Takım'a katılmak isteyen genç mizahçıların aday formunu doldurarak, kısa özgeçmişlerini, 4 adet fotoğraf ve nüfus cüzdanı önlü arkalı fotokopisini karikatürleriyle birlikte **"LeMan Paf Takım Firüzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu/İSTANBUL"** adresine göndermeleri veya Paf takım toplantılarına getirmeleri gerekmektedir... LeMan Paf Takım toplantısı her Pazar saat 14.00'de **"İstanbul LeMan Kültür İnanç Adnan Sok. No:20 Beyoğlu/İST"** 3 kattaki Paf Takım soyunma odasında! (Dikkat!.. Yazışma adresiyle karıştırılmasın!) Soru ve görüşler için: **paftakim@leman.com.tr** (e-mail yoluyla yapılan aday başvuruları geçersizdir)

Karikatürler İçin Teknik Bilgi: Karikatürler resim kağıtlarında, tercihen A5, A4 veya en fazla A3 boyutlarında olmalıdır. Sadece kurşun kalemle çizilmiş olan karikatürler yayınlanamaz! Kurşun kalemli çizimler (eskizler) çini mürekkebi kullanılarak tarama usuyla çinilen eli veya rapido, asetat türü kalemlerle mürekkeplenmelidir. Ardından da kurşun kalemler silinerek sadece mürekkepli, renksiz orijinal çizimlerin gönderilmesi gerekmektedir. Karikatürlerin yayınlarına ölçüsü de düşünülerek konuşma balonları okunulabilir ferahlıkta ve genişlikte olmalıdır...

LeMan PAF TAKIM ADAY FORMU

ADI :

SOYADI :

DOĞUM TARİHİ :

ÖĞRENİM DURUMU (öğrenciyse okulu ve sınıfı) :

ADRESİ :

TEL NO (EV) :

TEL NO (CEP) :

E-MAİL ADRESİ:

FORMA BEDENİ : S☐ M☐ L☐ XL☐

BANKA HESABI Banka :

Şube :

Şube Kodu :

Hesap Numarası :

LeMan
SAYI: 719
19 AĞUSTOS 2005 CUMA
HAFTALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR

● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ ● **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Attila ATALAY ● Melike ACAR ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Olgun BUDAK ● Erhan CANDAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Mehmet EĞRİK ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Onur GÜÇEL ●Güneri İÇOĞLU ● Kemal Kenan ERGEN ● Melikşah ● AslanÖZDEMİR ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● Mehmet ÖZKANOĞLU ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Özge SAMANCI ● Mahmut TİBET ● Ahmet YILMAZ ● Gürcan YURT ● **Yurtdışı Koordinatörü:** İlhan ARKAN ilarkan@leman.com.tr ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● Murat YÜCEŞAN ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● **Kaligrafi:** Şevki SAYIŞMAN ● **Renk Ayrımı:** M.ÖZKARA ● Ali Ekber USLU ● **Montaj:** Kadri ÇAVUŞOĞLU ● Engin ÖZDEMİR ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 ● **Abonelik İçin Tel:** 0.212.292 95 65 **Dahili:** ● **Baskı: LeMan Matbaası Adres:** Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Matbaa Sorumlusu:** Ali Polat ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin her türlü yayın hakları LeMan'a aittir. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve İnternet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Deustschland 1,60 EUR / Österreich 1,70 EUR / Schweiz 2,60 CHF Nederland 1,70 EUR / Belgique 1.70 EUR / England 1,20 GBP

720

26 Ağustos 2005 Cuma 152209 Sayı: 2005/35

1 YTL (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

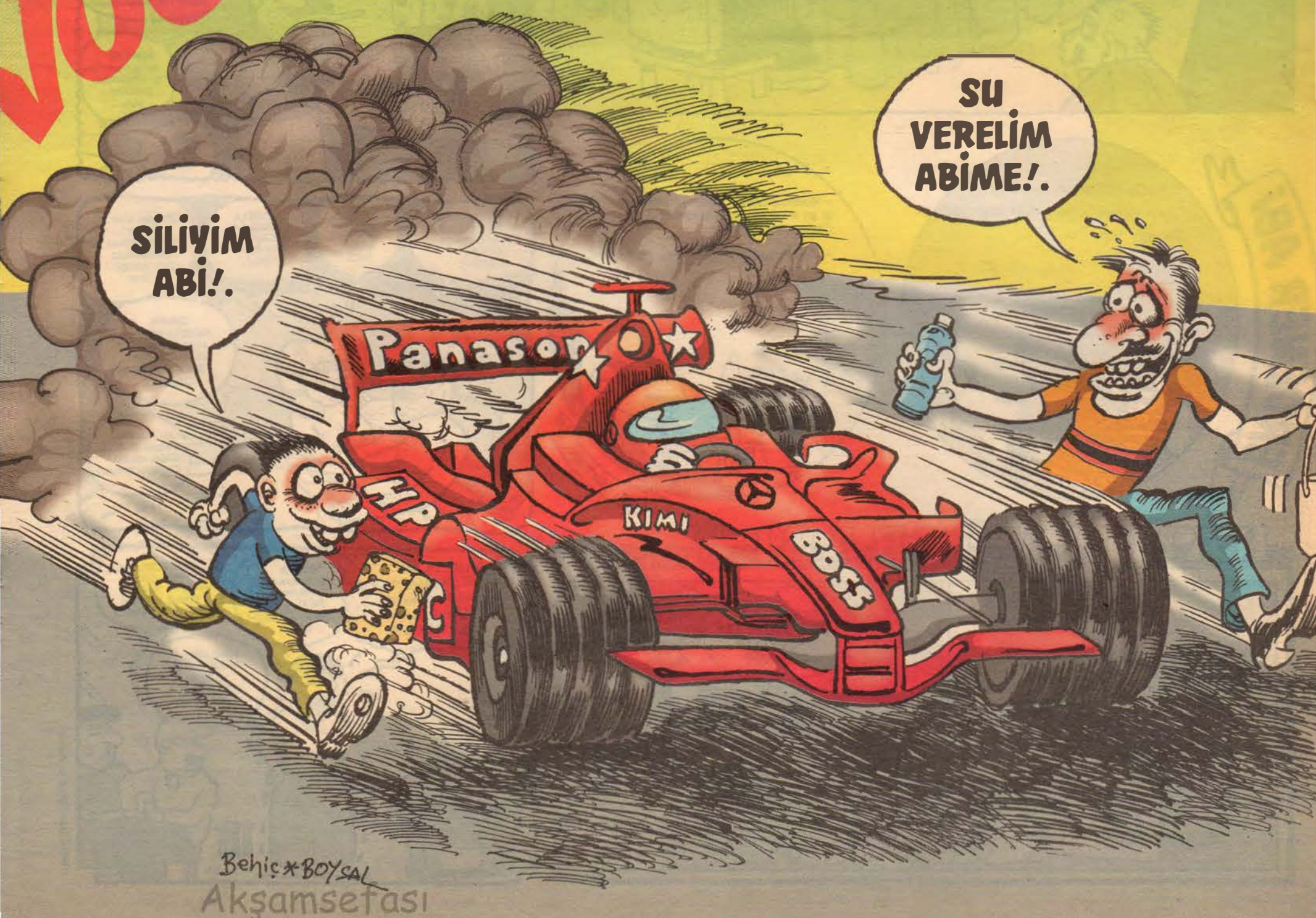
9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.250.000 TL

FORMULA-1 İLE GELEN BOLLUK, BEREKET

Formula yarışları ülkemizde hayırlısıyla ifa edildikten sonra, hükümette, Başbakanın yüzünde, medyanın ekranlarında, sayfalarında güller açtı.. Ekonomi kurtuldu, milyarlarca dolarlık tanıtım yapıldı, yabancılar hastamız, İstanbul dünya metropolü oldu.. İşsizlik buhar oldu, halkın cebi parayla doldu.. Deprem bekleyen İstanbul'da 17 milyara mal olması beklenen bina güçlendirmesi, el değmeden cepten beş kuruş çıkmadan kendiliğinden halloldu.. Trafik kazası şampiyonu ülkede Formula imajıyla, mıcırlarına kadar düzelme görüldü. Bundan iyisi can sağlığı.. Reina eğlencelerine devam, patlasın havai fişekler, yürü be Reikkonen..

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

PANTOLON

METİN FİDAN

ERDENER ABİ

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

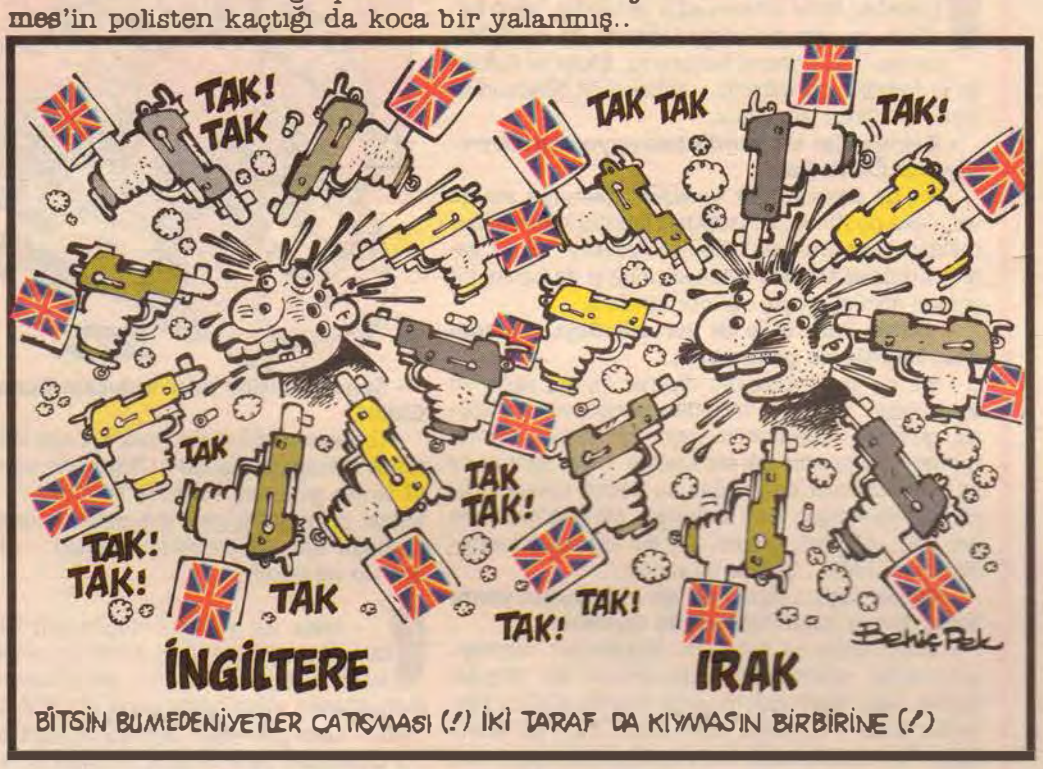

Akşamsefası

LeMan

İngiliz polisinin, başına **11 kurşun sıkarak** öldürdüğü **Brezilyalı Menemes**'in bombacı olduğu palavrasından sonra yeni bir rezillik daha: **Menemes**'in polisten kaçtığı da koca bir yalanmış..

BİTSİN BU MEDENİYETLER ÇATIŞMASI (!) İKİ TARAF DA KIYMASIN BİRBİRİNE (!)

Sefer

Uyur dinler Kültür Bakanı Atilla Koç, bir oyundan bazı sözlerin çıkarılma isteğini reddeden Devlet Tiyatroları genel müdürünü görevden aldı..

Sefer

Formula-1 gıcır gıcır yollarda zafer ve başarı çığlıklarıyla yapılırken, mıcırlı yollarda onlarca insan yaşamını yitirdi..Yitirmeye devam ediyor..

Sefer

Çoluk çocuk demeden sayısız Filistinliyi öldüren, pek çoğunu sakat bırakan, evlerini yıkan Katil Şaron, Gazze'deki yerleşim bölgesinden çekilen yahudilerin durumu için "yürek yakıcı" demiş..

Kırıkkanat'ı niye kovdum?

İSMET BERKANT

Öncelikle Mine G. Kırıkkanat'ı kovmasaydım yazacağı ilk iki yazının, "Halkımız okuyor: Pis osuruklu denyo varoş çocuklarının okul sıralarının altına sümük konuşlandırmalan" ve "Halkımız Tatilde: Türkbükü'nü Türkboku haline getiren, önü san leke dolu donlu, iri benli yaratıkların kıl dökme mevsimi" olacağı duyumunu almışdık...

Adının ortasında G noktası gibi Harun Yahya Hoca'mızı bile rahatsız eden bi imge taşıyan bu kadın, bunları yazmakla da kalmayıp, son 11 yıl içinde 4 kez TSK, 6 kez DSİ ve 3 kez de BJK'ya küfretmiştir... Beni başta Doğan Konseyi olmak üzere ele güne çarşı rezil etmiştir...

Mine 10 küsür yıl önce Mehmet Y. Yılmaz'ca Paris muhabiri yapılmıştır... Ama 10 yıl önce bi tane olan Paris, şimdi Paris Hilton ve Paris Latsis'le birlikde 3'e çıkmıştır... Son iki Pa'is, her ne kadar birlikde takılsalar da, şehir olan gibi sabit bi yerde durmamakdadır... Üç yeni birden takip etmek, bi muhabiri zortar diye düşünüp onu kovarak bi nevi işini hafiflettim...

Aynca Kırıkkanat için gastedeki spor ve ekonomi servisleri birbirine girmişti... Altta kalan spor servisi kavga sonrası Erman Hoca'nın, "Siz burda altta kaldınız, pekii gece yatak odasında nasıl üste çıkacaksınız? Mürekkep akıtmadan kalemi kaldırabilecek misiniz?" sorularıyla incinip rapor aldılar...

Fatih Altaylı'da beni eleştireceğine boynunda asılı duran, parayı verenin düdüğüne baksın... Hem ben gasteden köşe yazan kovdum da, Altaylı Galatasaray'da yöneticiyken hiç mi kovup satmadı kanat oyuncularını?

LeMan anti MEDYA

Radikal gazetesi Perihan Mağden'den sonra donla denize giren, atletle piknik yapan halk hakkında sert yazı yazan 11 yıllık yazarı Mine Kırıkkanat'ında işine son verdi.

Radikal

Ve İsmet Berkan'a Tepkiler

Ahmet Hakan Coşkun: Yazarınız yaşadığı değişimin sonucunda artık bi yazısıyla adam kovduran yazar konumuna gelmiştir... Gerçi yazarınız popçu Berksan'la coşmayı, İsmet Berkan'la gireceği polemiğe tercih etse de, çekemeyenlerce rahat bırakılmamaktadır...

Oray Eğin: Yazar olarak Mine Kırıkkanat 4,5 Ahmet Hakan ederken, yılda 300 gün benimde sık takıldığım mekanlarda tatil yapan İsmet Berkan, 7'de 1 genel yayın yönetmeni eder... Böyle de buçuklu yazıyorum ki olaya ne kadar hakim olduğum anlaşılsın..

Fatih Altaylı: Türk girişimcilerin değil düdüğünü çalmak, açtıkları fabrikalara siren olurum ben be! Ayrıca, ne zaman adam oluruz? Ses getiren yazılar, yazarını tiz götürmediğinde...

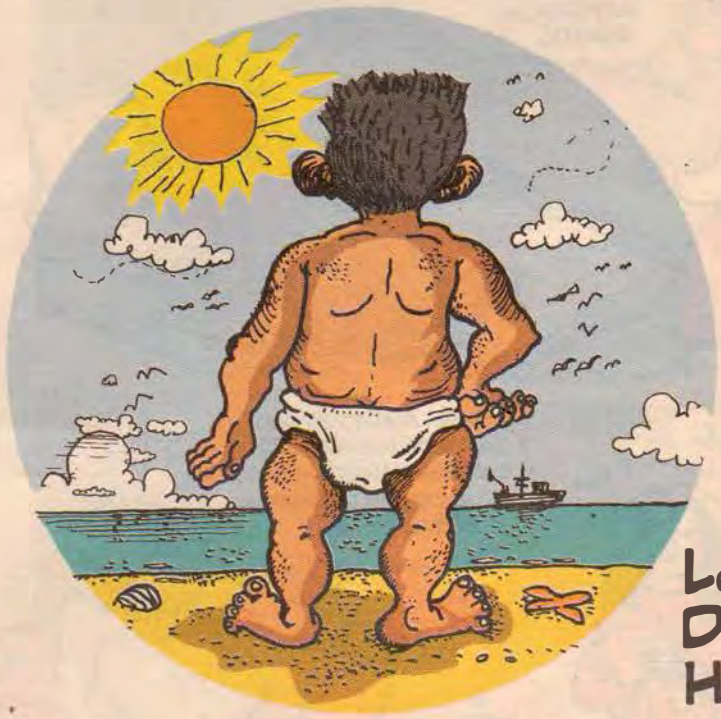

Dışişleri bakanı Abdullah Gül ve ailesi tatil için İberoteilin günlüğü 2500 dolarlık villanını tercih etti.. Odalarda özel indirim yapılmış.. Hükümetin icraatlarını çizgileriyle anlatan Sabah gazetesi çizeri Salih Memecan da yat gezili tatile eşlik etmiş..

Olgun Budak

Akşam Sefası

DONUNA SAHİP ÇIK

Leman Don Hareket

BU PAZAR SAAT 11:00
CADDEBOSTAN PLAJINDA
DONLA DENİZE GİRİYORUZ..
Donuna güvenen bütün okurlar davetlidir..
Sabah don, akşam BarışaRock..

Feyhan— BAYIR GÜLÜ

Akşamsefasi Feyhan—

- Naber lan, tempolu tepişken! Dayısının billur başaklısı, İzmir Üniversiad'a gidiyoruz, geçerken alalım mı seni de? Arkadaşlarına da minibüste yer var... Su topuna bakarsınız, Efeler'le Sultanlar'la fotoğraf çektirirsiniz... Yabancı dil biliyosunuz, elimiz ayağımız olursunuz...

- Gelmiyelim biz burda televizyondan seyrediyoruz Ömür Dayı...

- Biz de seyrediyoduk kaveden. Kamuran amcan var, "aha bu ritmik jimnastikteki labutlu kadını Aksaray'dan biliyorum ben" diyince harekete geçtik zaten. Kurdeleli serideki Estonyalı Irina'yı da benim bir yerden gözüm ısırıyo, eğilince tanıdım...

- Kültür Park öyle bi yer diil dayı. Skandal olur, hapislerde çürürsünüz...

- Biz de sana vuruşkan diyoruz iyi mi, yeğenim uyan uyan! Yetmiş iki milletten sarışını, mavi gözlüsü, güllecisi, voleybolcusu ayrı ayrı hatun gelmiş, bunların yarısını tanıdık biz kavede. Diğer yarısını da siz tanırsınız olur biter... Bak bu benim yüksek atlamada beğendiğim Yeni Zellandalı Monika'nın daha yaşı 19... Mayoyla görsen tiril tiril oynaşıyo şerefsizim, tam senlik... Bronzu da var lan!

- Kalsın dayı... Hatta siz de olduğunuz yerde kalın. Bitiyo zaten Üniversite Oyunları...

- Bitsin daha iyi yeğenim. Yüklendiler mamayı, yüklendiler dopingi şimdi saplanıcak yer arıyolar bunlar. Bak, Slovenyalı bi uzun mesafe yüzücü kestirdim gözüme kadında ciğer körük gibi. İçti bitirdi koca elli metre havuzu. Boy bir doksan, omuzlar nah böyle beş tane ben gibi... Aloo? Sıkılhan? Nece konuşuyo lan Slovenyaklılar? Aloo? Gram yağ yok lan karıda, aha böyle yumurtayı koy göbek deliğine, kır! Aloo! Bak hiç oralı oluyo mu...

- Ben şahsen Cure, Offspring ve Korn için mp3 player'ımı, yengemin Amsterdam'dan getirdiği sarı üzerine lila rengi çiçekli şapkamı ve snow board'umu verebilirim, o da beş aylığına... Benden daha fazlasını bekleme Sıkılhan!

- Ben hiçbirine de razıyım Bunalgül. Kapatalım bu alacak verecek hesabını, bitsin.

- Aaha! Rock'n Coke konserine iki biletin olduğunu itiraf etmiş oldun! Kiminle gidiceğini sormıycam bak... Diğer bilet için sana üç kişilik bir çadır verebilirim. Mavi Gas kamp ocağım var. Sosisli makarna ve bira menüsü sunuyorum. Konser boyunca üstüme Hot Hot Heat yazılı Xsmall tişörtümü, altıma da baldıra kadar çıkan kot şortumu giyerim... Benden daha fazlasını bekleme Sıkılhan!

- Giyme! Yok bilet! Başkasına çadır kur! Olmasın makarna sosis!

- Aaha! Rock'n Coke konserine başkasıyla gidiceni itiraf etmiş oldun! Aynı uyku tulumunda mı yatıcağınızı sormıycam bak... Yine de diğer bilet için sana ekstra sekiz bira ısmarlayabilirim. Fiber lifli matım var. Kamp yerine su taşıma opsiyonumu sunuyorum. Ayrıca bir gece çadırın fermuarını üzerimize kapatmana göz yumabilirim... Benden daha fazlasını bekleme Sıkılhan!

- Sana iki kişilik bilet bulucam Bunalgül! Git! Gidin!

- Gitmiyoruz Sıkılhan! Rock'n Coke konserini ağzından alıcağını biliyodum! Büzge'yle konuştum, Çisil biriyle gidicaanı söylemiş kendisine... Biliyorum! Sensin o kamp hayvanı! Altı parmak fantezili sapık! Kurbağa aşık... Gitmiyoruz Sıkılhan... Alooo? Cidden var mı biletin?

- Hoca var ya, ben değilmişim lan o kafayı dümdüz edip kendimi narkotik alemlere salan adam... İçimdeki üçüncü piçoğlusuymuş... Mal manyağıymış, otun hastasıymış, ciğerine bişey yapışmadan rahat durmayan üçüncü Buğraymış o godoş!

- Uçmuşun yine Buğra, kendini bire indirince ara lütfen!

- Halüsünasyon diil oluum, psikiyatri öyle diyor şerefsizim. Madde bağımlıları merkezine kaldırdılar, doktor hipnozla bilinaltıma baktı. Üç adam daha çıktı. Biri beni normal güzel hayata bağlayan duygusal bi kanka. İkincisi romantikmiş, ılıtılıymış ama ezik bi karaktermiş... Ama o üçüncü varya, o üçüncüüü!

- Mal manyağı, ot hastası, ciğer yapışkanıymış...

- Aynen aga! Gırtlaktan koparmış mevzuyu bu piçoğlusu. Genlerimden geliyormuş, çok eski bir akrabam felanmış yani. Ben doktorun yalancısıyım şerefsizim. Herifi yok etmek için ilaç vericekler ama adam direktman bünyeye bu ilacı narkotik olarak emiyomuş. Ulan resmen adama torbacılık yapmışız yıllardır iyi mi? Aloo? Kime satarız lan bu adamı biz Sıkıl?

- Çok eski bir akrabana satsak? Geçmişine doğru... Geninden mesela...

- Büyüksün lan Sıkıl! Sana da asosyal moron filan diyoruz ama büyüksün şerefsizim. Ben bi doktorla konuşıyım, atsınlar bu adamı benden artık yaaa... Bu üçüncü piçoğlunu aynı adam geri alsa ben de temizlenmiş olurum lan... Demin ikinciyle konuştum, tatlı muhabbeti var abi. Adam neticede hem temiz hem de ılımlı. Beraber destek çıkarsak eziklikten de kurtulur zamanla... Di mi yani şimdi? Alooo? Arıycam seni, tanıştırıcam yeni ben'le... Hala "kokolu mantar yiyelim, bali çekelim" diyo, piçoğluna bak yaaa!

Atilla Atalay

LeMan orda... Barışa Rock'ta ve LeMan standında buluşalım...

skihan@leman.com.tr

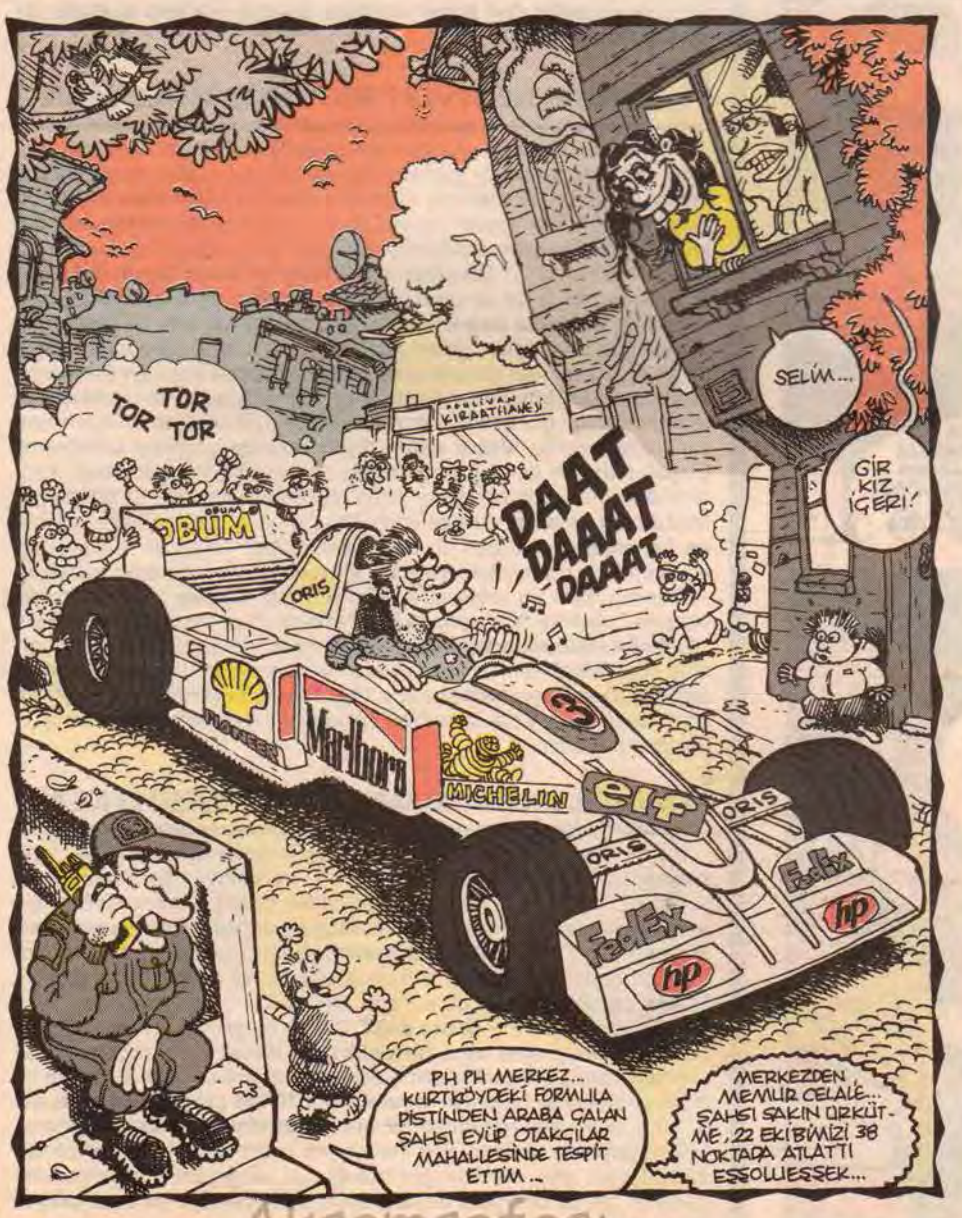
tuncay@leman.com.tr karatan@leman.com.tr

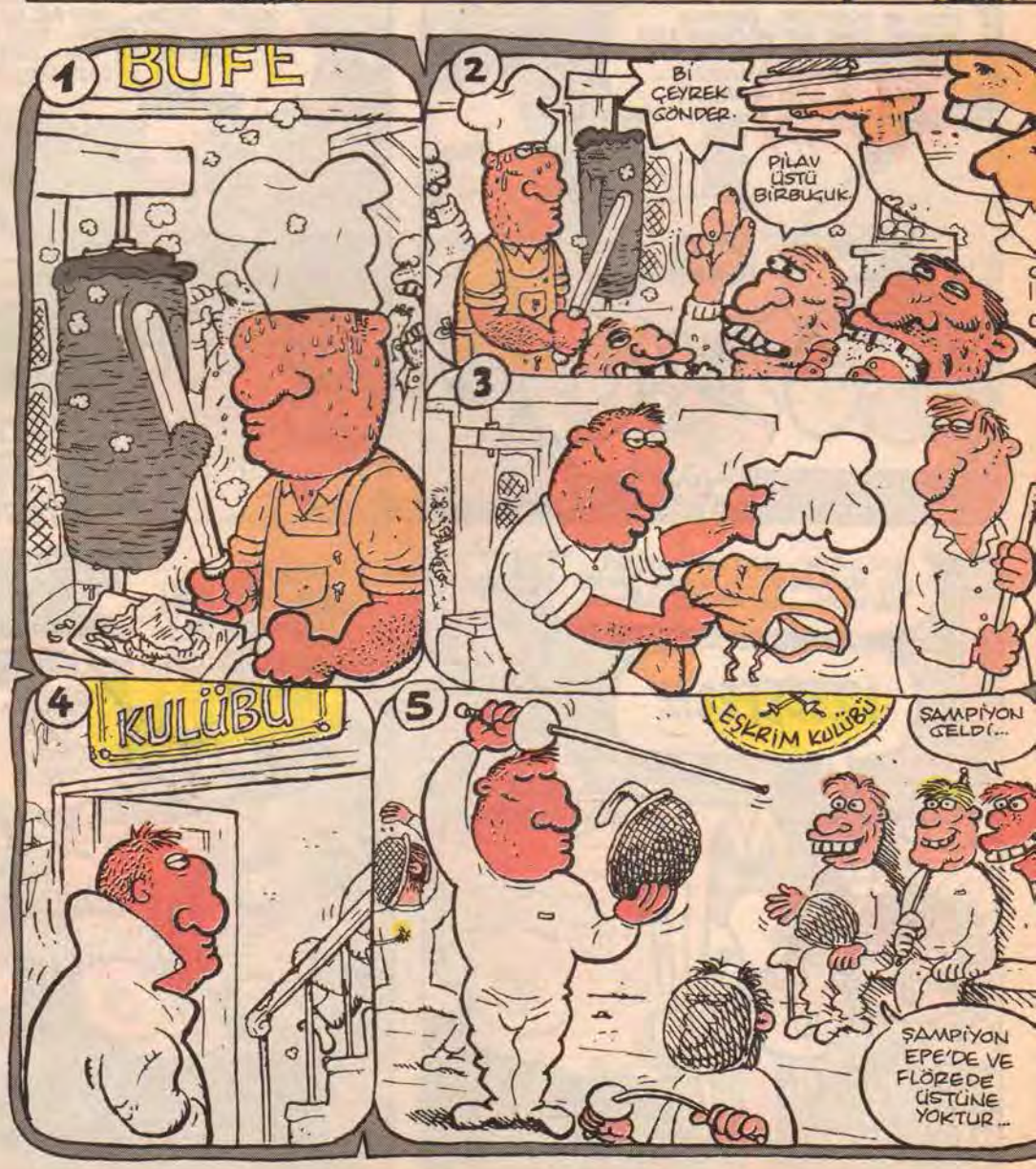
GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

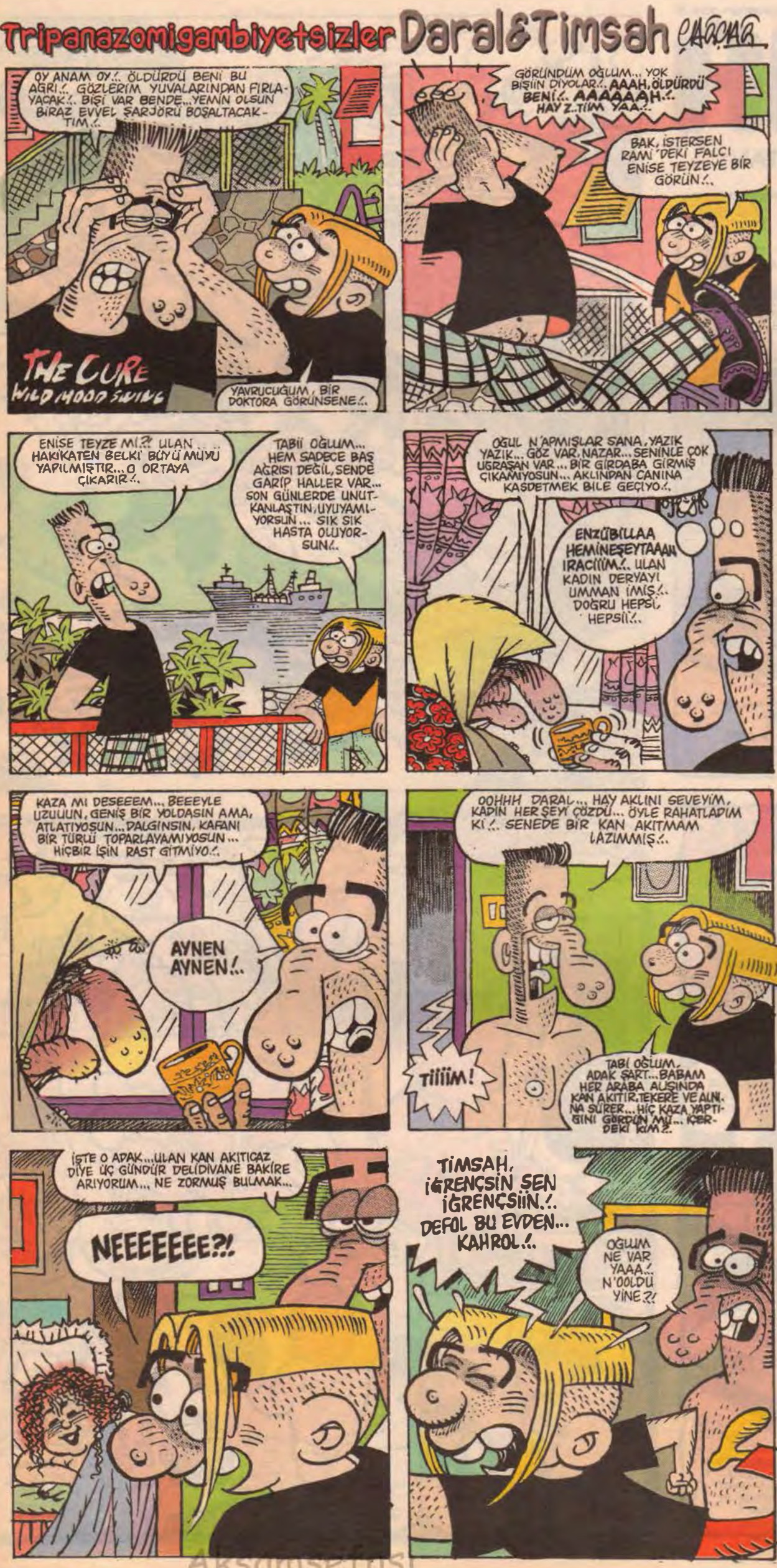

Formula tantanası nedeniyle bu karikatürü hatırlatan çok oldu..
Kısmi arzu üzerine 2. kez yayımıdır..

TÜRKİYE'DE ÇEKYAT DÖNEMİ KAPANIYOR MU?

Aksaray PAŞAOĞLU

Geçenlerde son derece cipimle **meş'um bir Bolu Beyi gibi** Türkbükü'nden kalkmış gasteye ben gelirken bakınız çok müthiş arkadan kornalı ve süratle gelen bir **trafik magandası** aracıyla beni sıkıştırıyor derken o araç aşın bir hızla beni **sağımdan sollayınca** ben bir an direksiyon hakimiyetimi kaybedip yoldan çıktım. Kim bu **trafik canavarı zonta** diye dikiz aynasından bakınız hep aynı manzaranın sekiz kere tekrarını görünce, arabam fırıldak gibi demek dönüyor ve o zonta gözden kaybolup nokta gibi tam gitti demeye kalmadan yine iki araç, içinde gençler var ve egzozlarından son derece onlar tehlikeli biçimde **Bağdat Caddesi gibi** ölüm yarıştırırcasına ben tekrar yola girer girmez bir sağımdan biri solumdan **yıldırım gibi** hem de ters istikametten onlar gelince ben **ellerimle çok harika yüzümü kapadım.** Bakınız tam o anda inanılmaz ne oldu? Az önceki **zonta** birdenbire yine **peydahlanıp** benim aracımın yanında frenle durup öfkeyle aracından inince **levye de var** ve yıllardır içimde taşıdığım o **külhanbeyli gibi Tophane delikanlısı** isyan edince bakın ben ne yaptım. Aracımdan inmemle beraber fırtına mı koptu ben derken kulaklarım sağır mı oldu diye sekiz kişi gelerek beni sille tokat herifin biri de **kulaklarıma birşeyler sokuşturuyor.** Onlar ne mi? Kulak tıkacı. **Orası Formula 1 pistiymiş ve ben yanlışlıkla yarış pistine girmişim.** Ve beni sollayan **zonta** gerçekten de **Toyota**'nın ünlü test pilotu **"Ricardo Zonta"** imiş. Yolda dönünce ters istikamette de gitmişim. karşı yönden gelen çılgın gençler **Şumaher kardeşlermiş.** Bakın lâfı nereye getireceğim. Ama önce o gece yaşadığım başka bir hârikayı anlatayım.

ÇAPKINLIK, KOLDA SANCI YAPIYOR

Bu enteresan olaydan sonra ben gece **eşim de yok,** otele hemen gidince orada çok hârika **taş bebek gibi Rus kızı** bulmak için tam da otelin lobisinde **etik gibi dipdiri** dört Rus kızı durunca ben onlara olgun gibi kaşımı oynatarak asılmak değil de aşkımı ifade etmek derken **koluma sancı saplanınca** kalp sorunu olabilir mi acaba diye boynumu çevirince kolumu tutmuş **simsiyah yaratık** ve gözünün etrafında **helezonik dövmeler** olan biftek gibi ezik suratı yamuk yumuk çok sert kaslı ve elindeki **içi beton dolu bidonla** sanıyorum alnıma vurunca o **Mayk Taysın**'mış ve kızlar onun yanındaki dört kızmış olduğunu anladığımda **yeni darbeler de akmaya başladı.**

KADINLAR NE SEVER? BROŞ MU? BENCE DEĞİL

Bilmiyorum üniversite yıllarında **boks yaptığımı** daha önce yazmış mıydım? Ben ustaca eskivler yaptıkça havada pek çok darbe uçuyor ve çok karmaşık hareket ettikleri için suratıma yapıştıkça **kulaklarım tıkaçlı olduğu halde** çok enteresan caz gibi iki yandan iki kulağıma **saksafon dayamışlar gibi** beynim uğuldayınca ben çıkış kapısına koştum. bakın o anda inanılmaz ne oldu? **Sokaktan otele hızla bir Mayk Taysın daha girdi** ve vurdu. İki Taysın ve yanındaki sekiz kız döne döne **Amerikan hastanesinin tavanına doğru** uçup gittiler. İşte o anda dâhi bir **James Kamerun gibi** beynimden uydurduğum o müthiş kamera yavaşça tavandan geriye doğru altın ayı gibi inanılmaz **Jimi Jip** yapınca başucumdaki hârika Rus kızının **Türkbükü**'nden kalkıp gelen eşim olduğunu ben farkettim ve sadakatliymişim gibi kendimi mazlum yaptım. Türkbükü'ne dönünce eşim bana soğuk durdu. **Vücut dilimi dışarı sarkıtıp** gözlerimi kırpıştırarak gözyaşı bezlerimi de sıkıp bir iki damla çıkarınca hiç faydası olmadı. Kendimi affettirmek için ben Emre Altuğ gibi odama kapanıp üç günde çok hârika **broş tasarımı çizince** Emre Altuğ o broşu Çağla Şikel'e yollamış **ve barışmışlar** diye ben duyunca çizimi sabah erkenden kuyumcuma fakslayıp broş çok hârika **kırat gibi elmastaş.** Eşim onu boynuna takınca benden daha da soguyunca **safmışım tipi takınıp** "Neden darıldın sevgilim," deyince **"Git aynaya bak"** şeklinde o cevap verdi. Bilmiyorum **"Kadınlar simetrik erkeklerden hoşlanıyor."** şeklindeki haberi siz görmüş müydünüz? Ben aynaya bakınca niye eve dedim **Lunapark aynası** taktırdın diyince eşim kahkaha atıp **"Ayol senin simetrin bozulmuş"** diyerek ben o anda Mayk Taysın'dan edindiğim o darbeler yüzünden bunun olduğunu anladım.

İSTANBUL'UN İNANILMAZ YENİ SİMGESİ! O NE Mİ?

Bakınız Formula 1 pisti olayını nereye bağlayacağım. Adamlar beni **kamçılaya kamçılaya** o müthiş formula 1 pistinden çıkarırlarken o an beynimde şahlanan o inanılmaz Türkiye'nin tüylerimi diken diken eden keskin kişnemeleri ve kulak zarlarımı vahşi bir **değişim puması tsunamisi** gibi yırtan o motor uğultuları arasında bakınız ben hemen ne düşündüm. Şu sıralar Hindistan'ın Kalküta eyaletinde **at yerine insan** koşulan **10 bin çekçek arabası** gayrı insâni olduğu için yasaklanıyormuş. Sizce **çekçek** gayrı insani mi? **Bence değil.** Elbette çekçekte çok rahat yolculuk yapamıyorsunuz. Ama buna **"insanlık dışı"** dersek sizce çekçek arabasını çeken adama biraz sakar demiş gibi olmuyor muyuz? Bence Türkiye bu fırsatı kaçırmamalı Hindistan'ın yasakladığı **10 bin çekçek arabasını** alıp şu anda donla denizde duran **10 bin magandayı** o arabalara koşarak halkın hizmetine sunmalı. Ben inanıyorum kı çekçek çok kısa bir zaman sonra fayton gibi, tramvay gibi İstanbul'un vazgeçilmez simgelerinden olacaktır. çek git dediğinizi duyar gibiyim. **Ama Türkiye'de artık çekyat dönemi ka-pan-mış-tır.**

Akşamsefası

TERELELLİ

PICTURES

CAN BARSIAN

cantarslan@superonline.com

Akşamsefası

bahadirboysal@leman.com.tr

SITKI SIYRIL OF BAHADIR BOYSAL

HEBNEKA'NIN DEVESİ

Taksim civarı, İstiklal caddesinden pek sık sözediyorum.. Gayet renklidir de... Dalgalar arasında yekdiğerine karışmış, vebalı nehirlere dökülen bir liman misali zevk, neşe, gürültü, zırıltı, kalabalık çirkef ve gılzet ifraz ediyor.. Ağustos'un bağrında ben yine caddenin yollarında yürürken tam da karşımdan eşcinsel olduğu halinden belli bir civanoğlan beriye doğru geliyor... Üstünde hani şu transparan, fileli, naylonumsu, kolsuz body tişört.. (Genelde gece diskotekte giyilir) Altında siyah dar deri pantolon.. O esnada yan tarafımda iki kozalak teğet geçerken, bir tanesi o fileli tişörtten gözlerini alamadı.. Eşcin tam karşımdayken yanıbaşımdaki kozalaklardan biri tam da çaprazdayken lafı soktu çocuğa.. "Bir file kaç paraya doluyor habarın var mı senin?.." demesin mi.. Hiçte böyle ince bir espri beklemezdim... Hebnekanın devesi dududil oldu, beni de şenlendirdi...

kahpe felek

Henüz dört, beş gün önceki bir vaka.. Yine bir eşcinsel hikayesi.. Ben açıkcası Adem'in cennetten kovuluşuyla başlayan fasılasız, insafsız nefsedet fesatlıklardan biri olarak görmedim eşcinselliği.. Nihayetinde herkes kendi dötünden sorumludur.. Fakat işin içine hakikatle aşk girmişse.. Hangi kuvvet bu müessir cereyanın önünde durabilmiştir!.. Eğer derinse aşk, derinliği başdöndürür.. Mebde-i beşerden beri aşkın varlığı her tatminden yüksektir.. Taksim'deki Alman Hastanesi'nde çalışan bir doktor arkadaşımız var.. Daha bi kaç gün önceki hadise.. Adam 52 yaşında... Beyin kanamasından hayatını kaybetmiş hastanede.. 19 yaşındaki erkek sevgilisi hastanenin 4. katından aşağı atlamış.. Bizim doktorun arabasının üstüne düşüp ölmüş.. Başka bi tanıdık da lezbiyen arkadaşından bahsetti (lezbiyen tabiri hakkaten pismiş) kız feci halde parasız kalmış.. Evine icra gelmiş.. Son çare olarak, gitmiş yumurtalıklarını aldırıp satmış.. Hayata anlam veren acı, tatlı şeyler formunu değiştirdi.. Ya da beri feleğin mizacını çok sonradan mı öğrendim yarabbi?..

SANAL SİMGE

BOYSAL

SERSEM SKİN SULTANI

Tanrım Bu Dünyayı Sen Niye Yarattın?

CEZMİ ERSÖZ

Üşüyen gözlerinle geldin yanıma... Kara bir denizde nereye gittiği bilinmeyen siyah bir yelkenliydi gözlerin... İsyan üşür mü: Gözlerinde üşüyordu... Düşümdün sen benim... Düşlerim gözlerinde üşüyordu... Kısacık, dar vakitler sunulmuştu bize... İki kişinin yan yana bile yürüyemeyeceği dar sokaklar sunulmuştu... Kime dokunsak mutsuzluk artıyordu... Kime sarılsak biraz daha içine gömülürdü o yaralı kalplerimiz... Çok istesen de biliyordun bana dokunamayacağını... Nereye gidebilirdik ki onca mutsuzluğu ardımızda bırakarak... Kim bizi kabul edebilirdi ki durmadan çoğalan ve yasak tanımayan onca acımızla...

Biraz önce geldim yaşadığın o taşra kentinden... Öyle konuşkandı ki sessizliğin... Yol boyu suskunluğunla konuştum... Yol boyu üşüyen gözlerinle... Beni öyle üzdün ki, artık başka hiçbir şeye üzülmüyorum... Beni öyle yaraladın ki artık korkmuyorum hayattan. Eve gelditen sonra bütün gün hiçbir şey yapmadım... Oysa ben bir iş yapmayınca suçluluk duyarım. Duymadım... Telefoniara cevap vermedim... Akşama doğru sokağa çıktım, köşedeki bakkala gidip rakı, bira, çerez, yoğurt ve ekmek aldım... Eve dönerken köşe başında bekleyen adamlar laf attı bana... Benim evim uçurum sokaklarının tam ortasında... Burada yarın ne olacağı belli olmaz... Bir öfke dipten dibe çoğalır. Rahatsız olmadım bana atılan laflardan, gülümsedim sadece... Ne yapabilirler ki bana... Senden sonra, senin gözlerinden sonra bana kim ne yapabilir ki...

Gülümsedim onlara... Onlarda seni gördüm çünkü... Onlarda üşüyen isyanını gördüm... Rezil bir hümanizma bu aşk... İnsana düşmanını bile sevdiriyor... Rezil bir acıma duygusu bu aşk... Kime dokunsam seni hatırlatıyor.

Çünkü varlığından geliyorum ben... Her şeyi bilmekten. İnsan her şeyi bilince rezilliğini bile seviyor, en aşağılık zaaflarını bile seviyor... En karanlık, en ürkütücü yanlarını bile.. Çünkü senden koptum ben... Senin o üşüyen ve hep kaçık gözlerinden... Şimdi koptum tüm oyunlardan. Yağmurun altında unutulmuş bir sandalye gibiyim.

Bu oyunda kötüyü seçtim ben: Terk edilen oldum... Seni onca kalabalığın içinde bir başına bırakıp geriye çekildim... Seni bütün kurallarını, bütün o boğucu alışkanlıkların ortasında bırakıp geri çekildim... Ben trajediyi aldım, sana esaret dolu ve o boğucu huzuru bıraktım... Ben, beni benden iyi tanıyan o dost yalnızlığı aldım yanıma... Sana karşı ne kadar iyi kalpli ve sevecen olsalar da seni gerçekten tanımadıkları için sevgileriyle seni durmadan boğan insanları bıraktım sana...

Ben hayatın dışındayım... Bana kimse bir şey yapamaz... Sense hayatın içinde kaldın... Bu aşk hiç kirlenmesin, hiç tükenmesin diye, o kanlı, o üşüyen gözlerinle hayatın tam ortasında kaldın...

Hangimiz daha çok korkaktık... Bu rolleri kim niye seçti, inan tam olarak bilmiyorum... Hem kimi suçlayabilirim ki... Ben bir başkasıysam sen kimsin ki... Hem kimse kendi yerinde değil ki... Biliyorum, sınırlarını ve o kimselere benzemeyen kalbini sonsuza dek saklamam için benim olmadın da hayatın oldun... Biliyorum sevgili, aşkın kirlenmesin, diye, sen hayatını mahvettin... Hem benden başka kimin var ki senin... İşte bu yüzden benim olmadın...

Bana büyük, bana sonu gelmeyen bir aynlık hediye ettin... Bana beni bıraktın, sen hayatta kaldın...

Yarın evleniyorsun... Yarın hayatının sana kalan en gizli parçalarını bile seni hiç tanımayan insanlara sunacaksın... Hazırsın buna... Yarın dünyanın en güzel, en çekici hayaleti olarak onların önüne çıkacaksın... Ama yine de dokunamayacaklar o saklı güzelliğine, sen onlara kendini sundukça dokunamayacaklar asıl kalbine...

Belki bir an aşkına ihanet ettiğini düşüneceksin. Bir an için zayıflayacak, her şey bitti sanacaksın... İşte o an ben geleceğim aklına... İçinin o en zayıf tadığı anda... Sen kaybolursan benim de kaybolacağım, sen bir başkası olursan ömrüm boyunca benim bir daha asla kendimi bulamayacağım gelecek aklına... İşte o an düşlere kaçacaksın... Ömrünün en uzun düşüne... Ben nasıl hayatın dışına atıldımsa, sen de gerçeğin tam ortasında düşlere sürgün edeceksin kendini... Yaşadığın gerçek sana öyle anlamsız, öyle yabancı ve öyle boş gelecek ki, kim olduğunu, ne olduğunu ve yitirdiğin her şeyi düşlerde arayacaksın... Düşlerinde nasılım inan bilmiyorum... Ama gerçekler seni nasıl kanatıyor, onu hissediyorum. Gerçeklerin düşlerine akıttığı o kanı öpmek isterdim hep...

Yarın size evliliğinizi kutlamak için yakınlarınız, eş, dost gelecek... Gelenler oynadığınız bu oyuna gerçekten inanıp inanmadığınızı anlamak için durmadan sorguiayacaklar sizi... Size inanırlarsa kendi hayatlarına olan o eksik inançları biraz daha güçlenecek... Kendi hayatlarının sağlamasını size bakıp yapacaklar...

Oysa herkes zavallı... Herkes kendisine tutunacak bir dal arıyor... Herkes yenik, herkes hutsak... Onların senin sığındığın düşlerinden farkları bile yok... Ve sen öyle inceydin ki sığındığın düşlerin için bile onlara karşı suçluluk duyardın...

Onların bu hayattan başka bir yeri özleyecek sezgileri bile yok... Bu yüzden sen sezgilerinden bile utanırdın... Bu yüzden benimle buluşmak için sığındığın düşlerinden bile utanırdın...

Yarın size konuklarınız gelecek... Biliyorum, onlara hiçbir şey belli etmeyeceksin... Bu evlilik yürür mü yürümez mi, diye bakacaklar gözlerinize, odalarınıza, pencerelerinize, bükülen dizlerine... Onların o mutfakta dolapta ne varsa sunacaksınız... Ama yine de onca sesin ortasında, ansızın bir sessizlik olacak... Bir anlık bir sessizlik... Onlar bu sessizlikten bile bir anlam çıkarmaya çalışacaklar... Bu hayatın suçu olan bu sessizliği bozmak bile bir tek sana düşecek... Bir şey yok diyeceksin, oradaki herkese, bir şey yok, geldi, geçti işte, bir şey yok... Hayatın o korkunç boşluğunu ve anlamsızlığını gizlemek yine sana düşecek...

Bu suçluluk, bu incelik niye sevgili, söylesene... Baksana, herkes bize karşı... Herkes aşka ve düşlere karşı... Baksana bu hayatta bize hiçbir yer yok, hiçbir şans... Söyle sevgili oyleyse niye korkup çekiniyoruz ki onlardan... Onlar için yokuz zaten ve hiç olmadık ki...

Baksana bizim varlığımızdan bile haberleri yok... Ama yine de biz onlar için yaşıyoruz sevgili... Seni yeni evinizde bir pazar günü güneşten kızmış perdelerin arkasında düşünüyorum: Dizelerim geçiyor aklından: Pazar günleri içinizin sıkılması ne kötü / ne kötü sararmış perdeler, gizli aşk, televizyon teksitleri. / Hem kocanız bile anlıyormuş artık sizi... Benimse uzun süren ergenliğim henüz bitmedi, / oysa çoktan yitirmiştim kadınlık nüansını / kauçuk yastıklarla sevişmekten.. / Ve yıllardır / o uzun öğle sonları / annemin çamaşırdan kurumuş ellerine / dokununca ellerim, / parçalanmış hayatımızı aydınlatırdı hüzünlerimiz... / Pazar günleri içinizin sıkılması ne kötü / ne kötü sürmenaj, yağlı saçlar, takınbar. / Hem artık kocanız bile anlıyormuş sizi / benimse uzun süren ergenliğim bir türlü / bitmedi... / Ruhumda kanadı kırık bir kartal, / kurumuş düş kanatları / Oysa geç kaldım, yorulduın, / karıştırdım birbirine yalnızlıklarla, kadınları. / Artık bir başka iklimde üşüyorum...

Bir boşluk dalgası bu hayat... Bu birbirini takip eden dökümtü günler... Her geçen gün sana olan özlemim büyür... Sen hayatın içinde kaldın, bana sokaktan verdin, bana kimsesizliği, bana hiçbir şeye ait olmamayı verdin... Sen hayatın içinde kaldın, bana çıldırasıya seni özlemeyi bıraktın...

Nereye gideceğimi bilmiyorum... Gözlerim hep yukarda... Göçmen kuşlara bakıyorum... Telefon, telgraf tellerine... Gökyüzüne bakıyorum. Anamın o süt beyaz göğsüne bakıyorum... Karşılıksız ne kadar acı varsa hepsine bakıyorum...

Nerede sığındığın düşlerin sevgili, nereye sakladın yaşanmamış onca çocukluğumu, nereye sakladın onca temiz aşkımı... Korkum ne zaman bitecek, ne zaman başlayacak düşlerin... Ne zaman başlayacak hayatımız...

Çünkü gidecek başka bir yerim yok... Sokaklarda geziniyorum... Dünyanın en abdal, dünyanın en çağdaş kölesiyim...

Hiç umudum yok gerçeğimden... Ömrümle oynuyorum ben... Biri çıksın beni sonuna dek yıkmış istiyorum...

Bana senin ruhunu evinize gelen misafirlere çay ve içki sunan elleinde aramak zorunda mıyım?

En fazla ne kadar yıkabilirim ki kendimi, görmüyor musun yaşadığın kentı, görmüyor musun her yer ne kadar ıssız... Her yer ne kadar yalancı...

Burada herkes benimle ilgili, herkes yaşımla ilgileniyor, bazıları alnımdaki o derin çizgilere dokunuyor... Burada herkes benim gibi hayatın dışında, hepsinin elinde birer saz, hepsi yolunu kaybetmiş, hepsi abdal... Seni öyle çok anlattım ki onlara, küçümsemek ne kelime, buradakilerin hepsi sana aşık...

Her yer gökyüzü burada, her yer telefon, telgraf telleri, her yer burada hayatın dışı, bembeyaz anne göğsü burada her yer...

Dünyanın en yabancı sesiyle konuşuyorsun evine gelen misafirlerinle... Seni tanımasınlar diye bugüne dek dünyada hiç varolmamış bir incelikle hizmet ediyorsun onlara...

Kınlmasınlar diye en saradan, en boş şeyleri konuşuyorsun onlarla...

Dizelerini terkiye kararak... Dizelerinin kulağında çalan o ses aşkımdır, aşkıma yazılmıştır... Seni tanımadıkları için sana öyle iyi, öyle sevgi dolu davranıyorlar ki, kötü davranmalarını, seni parçalamalarını ve bu boğan, bu tutsaklaştıran huzurdan kurtarmalarını istiyorsun bazen.

Canım sevgilim hayatın kavrulduğum en dip mahzeninde seni öyle özlüyorum ki, ruhunu sadece ruhumda değil, ruhunu her yerimde, o yırtık kotumda, o acemi ellerinde, o çocuksu çoraplarında, o korkusunu hemen ele veren tenine arıyorum...

Çok uzağında değilim, ne olur bir kez bak, oturduğunuz gökdelenin aşağısına bak... Orada küçük bir kulübe göreceksin... Orada bana benzeyen bir çok adam var... Hepsi âşık, hepsi yolunu kaybetmiş... Bir kez unut misafirlerini, bir kez aşağıya bak... O tahta kulübeye... Orada ömrünü senden habersiz, sana rağmen yazan birini göreceksin... Onca sana benzeyen arasında beni göreceksin... Gözlerine bakınca seni o an ağlatabilecek birini göreceksin... Benim o kimsesiz gözlerimde aşkının ne kadar yalnız, aşkının ne denli başıboş olduğunu göreceksin.

Hayatı sevmiyorum, eksik bir şeyler var, daha yaşamak istiyorum, desen ne olur... Hayat kirli, hayat güvenilmez, kime güvenip yola çıkacaksın ki... Beni istediğin gibi yargılayabilirsin... Söylediğin her söz aklımda kalır.. Beni sevdiğini söyle, bildiğim her şeyi o an unuturum.

Beni sevdiğini söyle senin için gördüğün bütün düşlerimden vazgeçerim....

Hem bir gün bakarsın ki çok sevdiğin ve ömrünü sakladığın o kulübe yanmaya başlar... Yanar orada tüm kardeşlerin, tüm abdallar, sırtını fısıldadığın herkes...

Hayatın bir sonu var sevgili... Tanrı buna ne yapabilir... Öyleyse bir kez de ona soralım...

Bir aşka gün yüzüne çıkarmak bu kadar zor mu Tanrım... Söyle Tanrım... Onun aşkı hayatın tam ortasında, benimse düşlerinin en saklı derininde...

Onun gözleri durmadan üşüyor... O nereye gitse hep fazla, ben nereye gitsem hep eksiğim...

Peki öyleyse bu dünyayı sen niye yarattın Tanrım...

Beni hiç yitirmemek için
hiç büyümeyen oğlun yaptın
sarı odalarına kapattın beni
çocukluğumdan kanattın
beni seninle çocuk kalmaya mahkum ettin
aşkın içinde aşksız bıraktın beni

cezmier@leman.com.tr

* **Alsaçak.** 26 Ağustos Cuma günü saat 17:00-19:00 arası Alsaçak ABC Kitabevi'ndeyim.
* **Esenler-Otogar.** 27 Ağustos Cumartesi günü saat 17:00 - 19:00 arası Esenler Otogarı'ndaki Kitap Fuarı'ndayım.

Kırık Kelebek

suatozkan@leman.com.tr

SUAT ÖZKAN

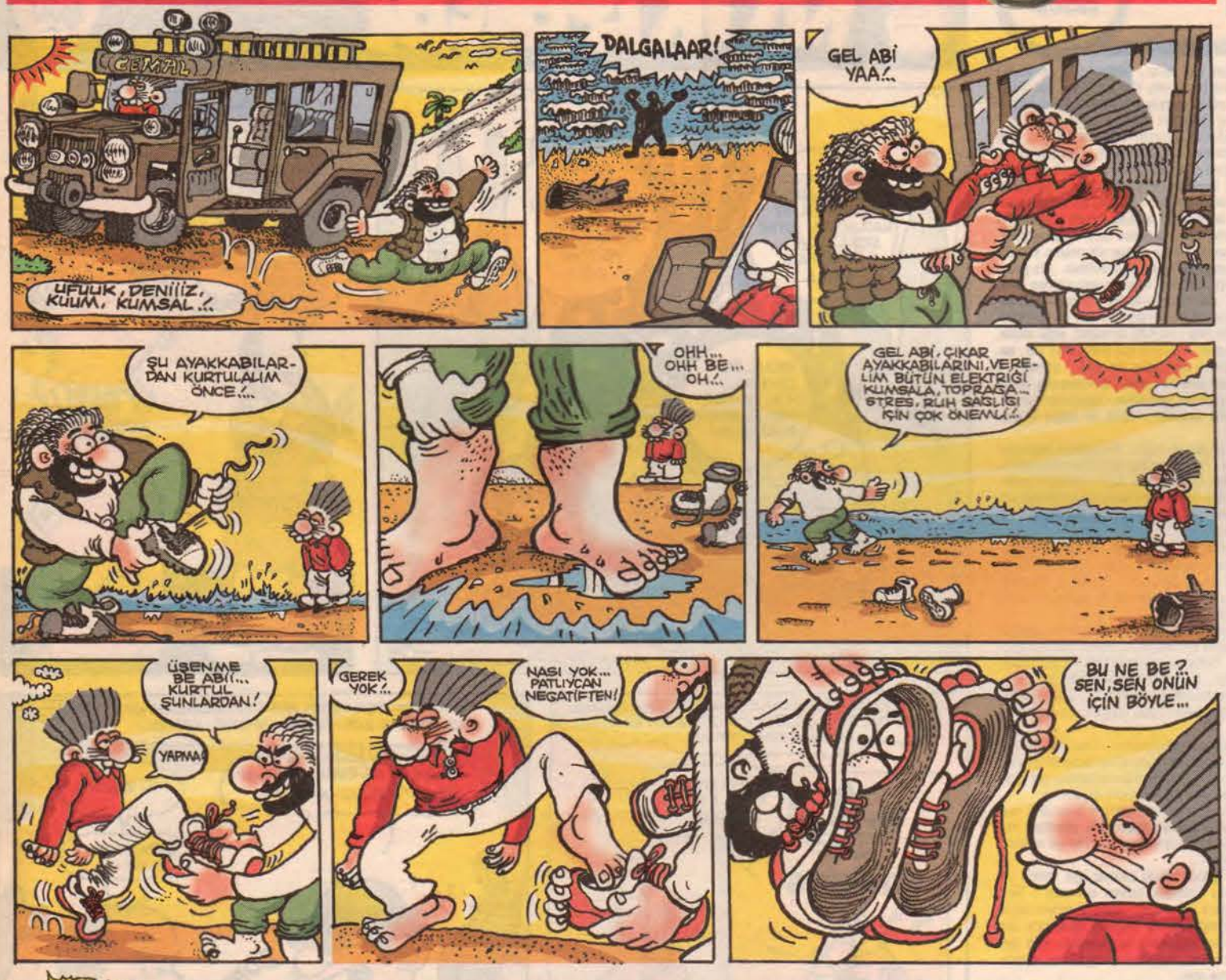

bezgintzekir@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

Gönül Adamı

Güven Kocaoğlu

İSTANBUL BOĞAZI TÜP GEÇİŞ PROJESİ MARMARAY ÇALIŞMALARI BAŞLADI. JAPONYA'DAN GELEN KAN-YU ADLI GEMİ DENİZDEKİ KAZI İŞLEMLERİNİ İKİ AY SÜRECEK...

Akşamsefası

dumur@leman.com.tr

LEHCE-TÜL HAKAYIK

kemken@leman.com.tr

kemalkenanergen

Formula 1 Heyecanı : Ya benzin parasını bizden isterlerse diye ödü bokuna karışmış çocuğun...

Aşırı doz : Bunu yemekle yapana dozuru aş deniyo işte...

Fiili Boya : Dahilikle salaklığın tam kesiştiği noktada. Tebrik ediyorum...

Yerleşim Birimi : İnsana da yerleşik birimcik diyosundur sen, pis herif...

Köpekbalığı Çorbası : Bildim! Pasifik Okyanusu...

Sonradan Görme : Ne istiyodun yani, hiç mi görmeseydi?..

Kız Gibi Araba : Araba gibi kızı tercih ederim...

Foto-finiş : Atlara vesikalık çekilir...

Çiğ Börek : Madem öyle, niye ısrarla çiböğrek diyosun? İsyanın mı var?..

Monako : Maksat prenses olsun. Al koynunda uyusun...

Yılların Eskitemediği Sanatçı : O ne lan öyle, ölemedin gitti der gibi?..

Şikayet Dilekçesi : Amirim, İlhami Bey kalemtraşımı aldı!..

Milli Bayram : Japonlar'ın Japon olduğu gün kutlanıyo olabilir. Şaşırmam yani. Siz de şaşırmayın uyuz olsunlar...

Gülünç : 2.54 gülücük müdür ne boktur...

Çöl Sıcağı : Göl ıslağı kadar salakça bir laf aslında ya hadi neyse, kaptırmışlar bi kere...

Başlangıç : Tüm kırlangıçların atası...

Yaz Aşkı : Manitayı kışın karınca çıtlatacak yani...

Küs : Çocuk diplomasisi...

Su Saati : Şimdi sorsak, su geçirmez dersin...

Biyodizel : Bokumuzu yakacak hale gelicez gibime geliyo...

Şaka Mürekkebi : Hedef kitlen canı dayak isteyenler yani öyle mi? Afferim. Senin sırtın yere gelmez. Gelse bile gelmez...

Krokodil : Zonta timsah...

Atış Poligonu : Heyt be! Hep onikiden furuyom be!.. Ben de!.. Al benden de o kadar!.. Ben onüçten vurdum!.. Valla mı? Ben dee!..

Duran Uruç'tan Seçtiklerim

Batan geminin malları : Evet! Gemiyi batırdıklarına göre mal olmalılar...

Kapanış konuşması : Anne, baba! Bugün tesettüre girmeye karar verdim...

Piton : Laz ölçü birimi...

behicpek@leman.com.tr

GÜNERİ İÇOĞLU

dumur detayları

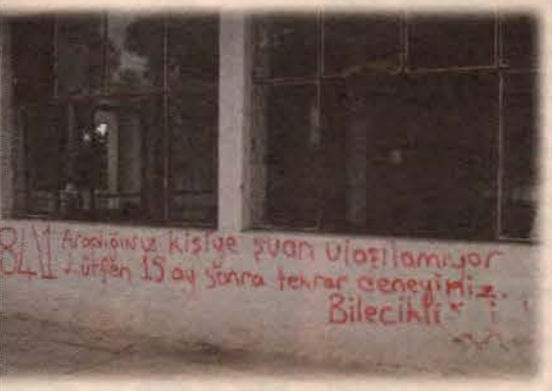
dumur@leman.com.tr

Dumur Ceografik Yol Boyunca

Anlaşılan o ki, yaz boyu yollardayız...İstanbul dumurlarından biraz uzak kalalım,diğer illerimizi ihmal etmeyelim....Her güzel yöremiz, her şirin beldemiz birbirinden hoş dumur detaylarıyla bizleri beklemektedir...Gezelim görelim, yurdum insanı neyler, neylerse dumur eyler..

LEYLEKLER VE GRAFİTİ

Söke yolunda ilerleyip Didim'e doğru yaklaşırken **Myus 11 km.** diye bir sarı tabela vardır, daha doğrusu kahverengi tabela, zira tarihi yerleri gösteren güzelim sarı tabelalar nedense kahverengileştirildi ki, bu konuya da değinicem sonraları, neyse dumurdostları **Myus**, antik dönemlerde İonia denilen bu bölgenin on iki şehrinden biriydi.Bu bölgedeki Miletos, Priene, Heraklia gibi büyük ölçüde ayakta duran diğer antik şehirleri'n bir çoğunu ziyadesiyle gez-

miş, görmüş, incelemiştim, bir bu Myus antik şehri kalmıştı görmeye fırsat bulamadığım...Bunları niye yazıyorum dumurdostlarım, çünkü sizleri severim, içinizden biri yarın öbür gün buralara ön bilgisiz dumur tespitsiz gider, mağdur olursa sizin adınıza ben incinirim, okurumsunuz, canım ciğerimsiniz..İşte şimdi Myus 11 km. yazan sapaktan girİyorum, coşkuyla ilerliyorum. Çocukca safiyette çok güzeldir bir yaz günü bir antik şehire doğru ilerlemek...Kafamda İndiana Jones şapkasıyla, keza onun biraz şişman ve tombul formatında huşu içinde Myus'a giderken dünyalar şirinni masallardakinden daha güzel bir köye varıyorum, **Avşar köyü**... Fakat amanının o da nesi?... Köyün bütün duvarları, bütün evlerin yanları yöreleri hep grafitiyle, duvar yazılarıyla dolu...Söke ovasında bir köyde bu kadar duvar yazısı görmek kimin aklına gelir ki?.. Fakat ilginçtir, bu grafitilerin hepsi tertip grafitileri, köyün askerlik vakti gelmiş gençlerinin duvar yazıları...Genelde iki grup var bunları yazan, biri **84'e 1 tertipler**, diğeri ise **85'e 2 tertipler**...Fakat 85'e 2 tertipler daha köye dönmemiş galiba...

Bütün yazıları tek tek okumaya çalışıyorum, neler neler var içlerinde; "Ne **Adada ne Modada 15 ay sonra yine Avşarda" "Aradığınız kişilere şu an ulaşılamıyor 15 ay sonra tekrar deneyiniz! 84/1 terlipler**" Fakat önce antik Myus'a gitmeliyim, dönüşte dumur gözüyle hepsini inceleyerim diye düşünüp yola devam ederken kafamı yukarı kaldırdığımda hemen her evin bacasında iki üç leylek durduğunu görünce görünce şaşkınlığım artıyor...Bu kadar çok leyleği bir arada göremezsin, en az yetmiş, seksen tane leylek,inanılmaz hoş bir manzara, ne güzel bir köy burası; duvar yazıları, grafitiler var, leyleklerle

dolu, antik kent var, her taraf yemyeşil, benim cennetim bu işte...

Neyse dönüşte bakarım herşeye doya doya diyorum kendime, akşam olmadan antik kente varmalıyım...

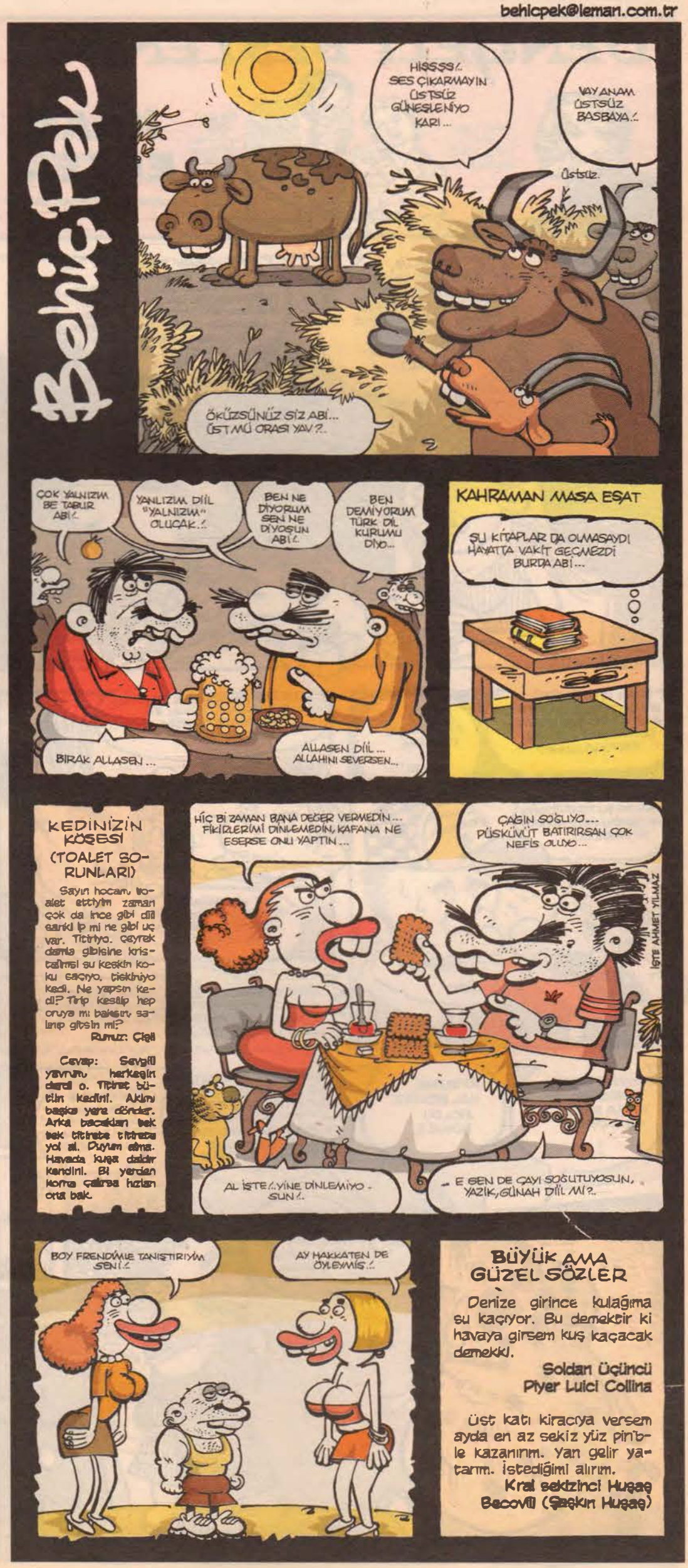
Nihayet bir Myus tabelasına daha geldiğimde asfalt yoldan pek de düzgün olmayan, kayalık, çukurluk bir yolda bir hayli ilerlemem gerektiğini anlıyorum ama yol öyle taşlı, kayalıklı ve derin çukurlu ki, ancak traktör ilerleyebilir... Arabanın altını vurma tehlikesine rağmen çok ama çok yavaş bir süre ilerliyorum,kayalar içindeki yolda öyle yüksek rampalar aşıyorum ki, daha fazla ilerleyemeyeceğimi anlayıp arabayı yolun kenarına bırakıp ve bundan sonrasını yürüyerek devam etmeye karar veriyorum. Arkama baktığımda bu geçtiğim çukurlardan, kayalardan, rampalardan bir daha arabayla nasıl geri döneceğimi merak ederek arabayı çalıların arasına bırakıyorum ve önümdeki iki-üç kilometreyi bu sıcakta koşar adımlarla ilerliyorum ki, akşam çökmesin. Zira tek başına, akşam çöktüğünde herhangi bir kente, özellikle de antik bir kente yolu düşen bir insan, turist de olsa, arkeoloji profesörü de olsa tüm canlılar tarafından farklı görünür, direkman şüpheli şahıstır alacakaranlıkta...Bu bilinçle İndiana Jones gibi koşuyorum, helak oluyorum ve nihayet Myus'a ulaşıyorum, tepede Bizanstvari küçük kale tipi bir yapıdan başka bir şey olmadığını görünce kalakalıyorum... Her taraf alabildiğine mısır tarlalarıyla kaplı, gün yüzüne çıkmamış antik şehir, herşey ovanın altında gizemini koruyor...Tepedeki çok daha geç dönemlere ait yapıyı inceleyip, yine koşar adımlarla geri dönüyorum. Dilim bir karış dışarda arabayı bıraktığım yere geliyorum ve arabayı tekrar o kayalardan çıkarmak mümkün olmadığı için civardan topladığım taşlarla her çukuru doldurup, duvar örüp rampa ve yükseltiler yapmak suretiyle uzunca bir süre sonra asfalt yola çıkıyorum. Derin bir nefes alıp çantamdaki son yudum suyumu içip tekrar leylekların ve grafitilerin olduğu Avşar köyüne dönüp köy mezarlığının kenarındaki dev çınar ağacının gölgesine bitkin bir halde çöküp şunu düşünüyorum;insan ana yoldaki antik şehri gösteren tabelanın bir kenarına **AB** hatırına bu bilgileri ilişkilendirir arkadaşım yahu, kesildim...Neyse gölgede otururken köydeki birkaç duvar yazısını okuyup, leylekleri izleyip,biraz ferahlayıp çevreyi seyredalıyorum...Arkamı dönüp mezarlığa baktığımda hepsi birbirinden değişik, ilginç mezar

taşları dikkatimi çekiyor, üzerlerinde isim, tarih falan yazmadığını görünce hemen duvardan atlayıp mezarlığa dalıyorum. Bu mezar taşlarının, bu yöreye özgü kayrak cinsi panltılı madeni karışımlı sert bir taş olduğunu görüyorum. Herhalde epey sert olduğu için işlenmeksizin yerinden çıktığı gibi nasılsa öyle mevtaların başına yazısız konmuş.

Öyle ilginç görünüyorki mezarlık, kim kimin nesi kim ne zaman, nasıl vefat etmiş, hiç bir yazı yok... Sadece değişik şekillerde sert kayrak taşları...Köyün bütün evlerinin duvarları yazılarla, grafitilerle doluyken mezar taşlarında birşey yok, bomboş...Bu da bir garip öldü diyeler, kırk günden sonra duyalar misali, fani bir tezat oluşturuyor...Şimdi artık Myus artık kenti'nin ortada gözükmeyişine ve bu konuda bilgi olmayışına ilk anki kadar şaşırmıyorum. Daha yüz sene önce ölen bir mevtanın ismi bile yok doğal mezar taşında, yalnızca ebediyyetin, faniliğin izleri okunuyor sert kayrak taşlarında ...Bu bir kaç saatlik gezi beni benden alıyor,tekrar aşık ediyor beni yaşadığım topraklarıma...Tüm canlara fatihamı okuyup, köy duvarlarındaki yazıları seyrede seyrede köyün meydanına çıkıyorum, köy kahvesinde hararetli bir muhabbetten sonra ruhum doymuş bir halde ordan ayrılırken, **bu köyün leyleğinin ve duvar yazısının meşhur olduğunu ama henüz bunu kimsenin bilmediğini söylüyorum**, hep beraber gülüşüyoruz ve bugünkü dumur gezimizi noktalıyorum...

Akşamsefası

DENGELİ BESLENME

KAAN ERTEM
kaanertem@leman.com.tr

Akşamsefası

Nihat Genç

ALİYA İZZET BEGOVİÇ

Boşnaklar, yani halkı ona kısaca "Aliya" diye seslenıyor. Bir diğer adı: Bilge Kral! Üsküdarlı bir annenin oğlu. 1925 yılında Bosna'da doğdu. Hukuk mastırı yaptı! 1946'da Genç Müslümanlar Örgütü'ne üye oldugu için tutuklanıp hapis yattı. 1983 yılında düşüncelerinden dolayı 14 yıl ceza aldı ve dünyanın baskısıyla beş yıl yatıp çıktı. 1989'da, yani hapisten çıktığında arkadaşları Muhammed Çengıç, Cemaluddin Latıç ve Ömer Behmen ile Demokratik Eylem Partisi (SDA)'yi kurdu. 1990 seçimlennde SDA birinci parti oldu. Hırvatlar ve Sırplarla birlikte bir koalisyon hükümeti oluşturdu. Komünist yönetimin çökmesiyle yapılan ilk serbest seçimlerde Bosna Hersek Federal Cumhuriyeti Devlet Başkanı seçildi. Sırp ve Hırvatlar'a karşı silahsız/savunmasız halkını örgütledi. 1995'de savaşa son veren Dayton andlaşmasını imzaladı. 2000 yılında sağlık nedeniyle görevinden ayrıldı ve iki yıl önce vefat etti, 2003'te!

Aliya bir düşünür. "Doğu ve Batı Arasında Islam" kıtabı onun entellektüel kariyerini gösteriyor. Bir diğer kitabı: Tarihe Tanıklığım. Ve savaş yılları, sonrasında, kendisiyle yapılmış röportajlar ve konuşmalarından oluşan bir çok kitap yayınlandı: Bosna Mucizesi'! Ya da Konuşmalar adlı kitaplar! Savaş yıllarında suskunluğunu koruyan batı vicdanına karşı yapılmış konuşmalar ve direniş günlerinden sahneler var.

Tarihler böyle bir adam tanımadı. Sanırım gün gelip Aliya'nın belgeselleri, romanları, filmleri yapılıp enine boyuna anlatılmadan, milyarlarca insan Aliya'nın kim olduğunu tam olarak öğrenemeyecek. Artık bu bir kurtuluş savaşı değil! Tüm dünyaya karşı bir avuç halkın siyasal ve kültürel haklarını koruyan bir ahlak savaşı!

Bosna Hersek toprakları 1878 Berlin Andlaşmasıyla Avusturya-Macaristan Imparatorlugu'na devredildi. Ve o topraklardaki on milyonlarca müslümanın siyasi ve sosyal hayatları büyük bir karanlığa, yalnızlığa gömüldü. Sonra, II.Dünya Savaşı'yla Tito, Yugoslavya'yı kurup Hırvat, Sırp, Boşnak hepsini tek bir siyasi şemsiye altında topladı..

Yugoslavya dünya siyaset bilimcilerinin hayranlıkla derslerinde okuttukları "özyönetimle" insanlıga örnek oldu. Ve sonra Sovyetler'in çökmesiyle Yugoslav topraklarında bağımsızlık rüzgarları esti. Önce Slovenler, sonra Hırvatlar topraklarını ayırıp bağımsız devletlerini ilan ettiler.

Ve sonra Sırplar "Büyük Sırbistan hayalini" gazetelerinde, liderlerinin demeçlerinde, TV'lerinde ilan ederek hareket geçtiler.

Sırplar Boşnak müslümanlarının kendi hamiliklerinde ve kendi hegemonyaları altında yaşasın istiyordu. Işte tarihin en kalleşçe savaşı bu düşünceyle başladı.

Boşnaklar Sırp hegemonyasını kabullenmeliydi, çünkü hem yiyecekleri hem silahları hem de siyasi dostları hiç yoktu. Boyun eğselerdi, diyelim bugün, Gümülcine'deki azınlık Türkler'den sözettiğimiz gibi başkalarının siyasi egemenliğine girmiş bir halktan bahsedecektik!

Soykırıma giden yol şöyle başladı. Yugoslavya'nın dağılma, çözülme tartışmaları başladığında, Hırvatlar, Slovenler, yataklarını ayrı sermeye başladı. Boşnaklar ülkenin siyasi olarak dağılmakta olduğunu gördüler ve kendi aralarında kendilerini savunmak için "örgütlenelim" demeye başladılar. Ancak bu bir "sivil örgütlenme".. Parti ya da dernek gibi yetmiş/seksen kişilik Boşnak ileri geleni yanyana geldi. Silahları yoktu, orduları yoktu..

Örgütlenelim demek Sırplar için siyasi bir kimlik, siyasi bir varlık iddiası taşıma anlamına geliyordu. Sırplar'ın buna tahammülü yoktu. Siz nasıl örgütlenebilirsiniz diye hücuma geçtiler ve Boşnaklar'ı soykırıma tabii tuttular.

Hırvatlar'ın Slovenler'in ve Sırplar'ın arkasında siyasi güç olarak dünya vardı. Rusya, Fransa, Almanya, Ingiltere, açıkca ve aleni destek veriyordu. Ancak Boşnaklar'ın siyasi dostu, kardeşi, arkadaşı, yardımcısı yoktu.

> *Sanırım gün gelip Aliya'nın belgeselleri, romanları, filmleri yapılıp enine boyuna anlatılmadan, milyarlarca insan Aliya'nın kim olduğunu tam olarak öğrenemeyecek. Artık bu bir kurtuluş savaşı değil! Tüm dünyaya karşı bir avuç halkın siyasal ve kültürel haklarını koruyan bir ahlak savaşı!*

Bu yüzden Avrupalılar suskunluğu seçtiler! Çünkü, savunmasız ve silahsız Boşnaklar'ın birkaç ay içinde Sırp orduları tarafından tamamen tarihe gömülecekleri, yani, tüm camilerin kökünden kazınıp çoluk çocuk herkesin öldürülüp yokolacaklarını bekliyorlardı!

Uygar dünya Sırplar'ın elini çabuk tutup Rumeli/Avrupa topraklarında müslümanların yaşamasına son vermesini bekliyordu. Son yüz yirmi yıldır Rumeli topraklarında müslümanlara karşı mezalim, katliam, soykırımlar hiç durmadı.. Aynı yöntemle Boşnak müslümanları tarih sahnesinden yani Avrupa'dan silinecekti.

Bu tarihten kazıma projesi savaşın ilk yılı başarıyla yürütüldü. Boşnaklar dağların ortasında keklik gibi avlandılar. Yugoslav ordusunun tüm silahlarına sahip Sırplar, Boşnaklar'ı topa tuttu ve kazıma yöntemiyle Bosna Hersek toprakla-

rından soykırımlarla yoketm
ye başladı.

Sarayova şehrinden dünya
yol yoktu, ses yoktu, girip ç
mak mümkün değildi. Silahs
Boşnaklar komik ve ilkel sila
lar yapmaya başladı. Şofbe
demirlerinden ya da yıkılmış e
ki sanayii tesislerine girip bur
daki demir çelik artıklarında
icadolıklarıyla silah yaptılar.

Sarayova'nın insanlığa ses
nişlerine, çığlıklarına Avr
pa/dünya sessiz kaldı.. Çünk

birkaç ay içinde Sırp ordula
bu masum, savunmasız, silah
sız halkı silip bitiriyordu ve su
kunlukları bunun içindi..

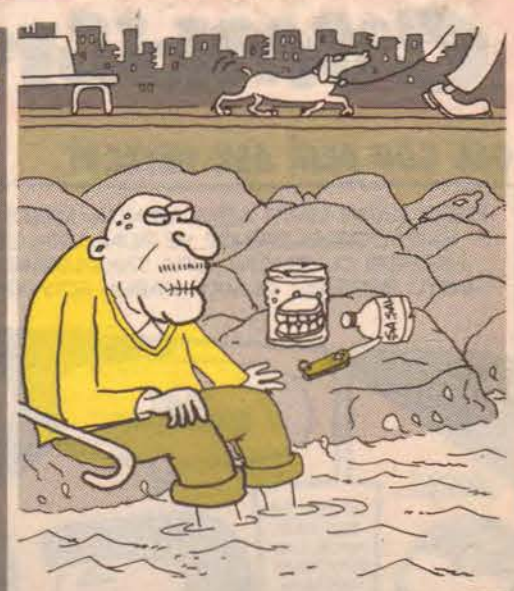
Hiç olmayacak mucizevi şey
ler oldu. Sarayova'nın ortasın
sıkışmış ve hergün tepelerde
top mermileriyle sokaga çıka
maz olan ve yiyecek, su, ek
mek, silah bulamayan Sarayo
valılar gizli bir tünel inşa ettile
Bu tünelle dünyaya sesleri
duyurdular, dışarı adamla
gönderdiler. Cezayir'den Ma
lezya'ya tüm Islam dünyası fe
yatlarını duydu. Bu saatte
sonra müslüman ülkeler va
yoğuyla yardıma koştu. Sava
şın ilk yılından sonra Boşna
müslümanları toparlanmaya
silahlanmaya, üniforma bul
maya, tünelden yiyecek, teçh
zat, gıda getirmeye başladı. Ni
hayet.. yüzbinlerce ölü verm
Boşnaklar karşı taarruz yapa
cak güce ulaştılar. Bütün Islar
dünyası Bosna Bosna Bosn
sesleriyle ayağa kalktı. Müslü
manları Avrupa'dan silmey
çalışan batılılar beklemedikle
büyük bir dayanışmayla karş
karşıya kaldı. Bosna Islam dün
yasının Kabesi oluverdi. Çolu
çocuk herkes Bosna için yar
dım parası topluyor, gücü ye
ten herkes Bosna'ya savaşma
ya koşuyordu. Yoksul Pakistan
lılar'dan Malezyalılar'a kada
Afrika'nın yoksul müslüma
kabilelerine kadar herkes Bos
na için dualar etmeye başladı

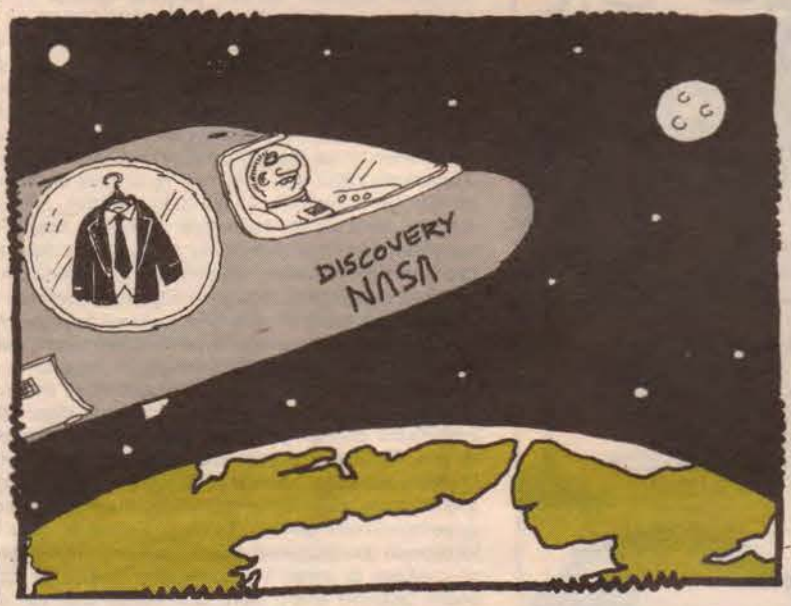
Boşnaklar'ın Sırplar tarafın
dan birkaç ay içinde tamame
soykırımdan geçirilip Avrup
kıtasından son defa kazınıp ç
kartılacağını düşünen Batılıla
bu büyük dayanışma karşısın
da şaşırdı. Soykırımlar cephed
sürerken, dünya medyasınd
büyük gücü olan Israil, ABD
AB'li gizli güçler, yeni bir sins
yöntem geliştirip, Bosna'y
akan paralar üzerine her ülke
de "skandallar" yarattılar. Tür
kiye'de Mercümek'le, Malez
ya'da başka bir müslüman ya
dım örgütüyle büyük bir med
ya savaşı verip, halkın gözünd
Bosna paralarının iç edildiğ

Erhan Candan

haberlerini yapıp Bosna'ya akan paraların gücünü düşürmek istediler. Bosna'ya yardıma koşanları talibancılıkla, teröristcülükle suçladılar.

Aradan yıllar geçti ve gizli örgüt ve ajanlarla dünya TV'lerinde oynadıkları bu oyunlar açığa çıktı, Masum Boşnaklar'ın bir halk kurtuluş savaşı verdiği ve artık bugün herkes tarafından anlaşıldı ve şimdi tüm dünya yine suskunluğa büründü...

Dünyadan tecrit edilmiş Sarayova'nın Sırp orduları karşısında direnişsiz, silahsız, yiyeceksiz kalması için tüm dünya TV'lerinde oynadıkları bu sinsi oyuna rağmen Boşnaklar direnmeyi sürdürdü. Savaş tarihlerinde eşine rastlanmayacak bir büyük yalnızlıktan bir büyük kurtuluş savaşı vererek yeniden ülkelerinin camilerinin kültürlerinin inşasına Avrupa topraklarında başladılar.

> *Bağışla sevgili okuyucu, bu bilge kahramana kelimelerim yetişmedi. Onun soyluluğunu anlatmaya boyum posum kalemim yetmedi..*

Bu tarihi direnişin başında Aliya İzzet Begoviç vardı. Bütün suskunluklara ve suçlamalara göğüs gerdi.

Ve Aliya savaşın hemen akabinde fırsat bulup Bosna'dan konferanslar sebebiyle dışarı nihayet çıkabildi. Aliya bağırıyor ve dünyanın liderleri susuyor. Aliya dünyanın vicdanına bağırıyor dünyanın devletleri, kurumları susuyor. Aliya Boşnaklar katledilirken, soykırımdan geçirilirken bütün dünya hangi sebeplerle sustuğunu iyi biliyordu.. Gitti ve hepsinin yüzüne doğru halkının kurtuluşunu, onurunu, direnişi ve büyük yalnızlığını anlattı.

Aliya dünyaya bu meydan okuyuşunda yalnızdı.. Tarihler böyle bir adam yazmadı.

Bu muhteşem adamı, bilge kralı, onurlu halk kahramanını bu sayfalarda birkaç sütunda özetlemek asla mümkün değil. Aliya'nın hayatına dair binlerce şey öğrendim. Hangisini neresinden özetleyeyim. Nesini anlatayım..

Aliya'yı bir edebiyatçı olarak anlatamayacağıma karar verdim. Belki birkaç yıl düşündükten/çalıştıktan sonra Aliya'ya layık soylu sözler bulup nihayet bir Aliya yazısı yıllar sonra ancak yazabilirim. Şimdilik, mümkün değil.

Bağışla sevgili okuyucu, bu bilge kahramana kelimelerim yetişmedi. Onun soyluluğunu anlatmaya boyum posum kalemim yetmedi..

Aliya konuşuyor: "Bu, bizlerin yani Bosna-Hersekli küçük bir halkın Batı'yı ilk kez hayrate düşürüşüydü. Bosna ve Hersekli demeliyim. Çünkü bunu yapan yalnızca Boşnak halkı değildi. Bizim tarafımızda savaşan pek çok Sırp ve Hırvat'ın bulunduğunu söylemeliyim. Nüfusun çoğunluğunu teşkil eden, aynı zamanda ordumuzda da çoğunluğu elinde tutan bizler, ordumuzdaki Sırp ve Hırvat kardeşlerimize bu katılımlarından dolayı büyük şükran borçluyuz. Çünkü onların durumu farklı. Bugün Saraybosna'da bir Sırp veya Hırvat olmak çok zor? Peki neden?

Tepedeki Sırplar onlara vatan haini diyor. Söylemek istediğim şu: Bosna ve Hersek halkı umulmadık ve inanılması güç bir biçimde direniyor.

Avrupalıların bundan kısa bir süre sonra yaşadıkları ikinci şok, tam bir vahşilikle değil, doğru bir akıl yürütme ile bir savaştan ne bekledikleriyle ilgili oldu. Kültür ve insanlık onların yanında değil. Bizim yanımızda yerini aldı. Neredeyse bütün savaş teamülleri onlar tarafından ihlal edildi, bizim tarafımızdan değil. Bu Avrupa için başka bir sürprizdi. Eğer birileri kutsal şeyleri, köprüleri, kültürel anıtları tahrip ediyor, kadınları ve çocukları öldürüyorsa, Avrupa bunu yapanların ancak Bosnalılar olabileceğini düşünürdü. Neden? Çünkü kitaplarında böyle yazıyor, hayali tasvirler yüzyıllardır yayılageliyor. Onların gözünde biz doğulu atalarımızla birlikte, Asyalı bir tür olarak, yarı-vahşi insanlarız. Pekala öyle olsak bile ne değişir? Avrupa'nın medeni bir biçimde davranmalarını beklediği Avrupa kökenli halklar, savunmasız insanları öldürdüler, camileri ve köprüleri tahrip ettiler. Biz bunu yapmadık. Bu nedenle, yurtdışına gittiğimde büyük bir gurur duyuyorum. Öncelikle, olağanüstü bir cesaret ve direniş gösteren, ikinci olarak da, sıkıntılarımızın derecesiyle yüzleştiğinde bile onuruna gölge düşürmeyen bir halka mensup olduğum için gururlanıyorum.

... II.Dünya Savaşı başladığında onaltı yaşındaydım, neler olduğunu iyi hatırlıyorum. O günlerde Partizanlar çoluk çocuğu öldürmedi, camileri yıkmadı, bugünkü Sırp Çetnikler gibi camileri yıkıp köprüleri yıkmadılar... Çetniklerle yine karşı karşıyayım ama bu sefer korkunç biçimdeler. Askerlerimize şöyle diyorum. Önceki savaşta partizanlar nasılsa siz de öyle olun. İçlerinden bir kısmı oldukça dar görüşlü olan bazı insanlar tarafından kınandım. "Böyle söylemeyin sayın Başkan, partizanlık komünizme neden olur".. Ancak onlara şöyle dedim: "Savaşı iyi hatırlıyorum. Partizanlar savaş esnasında kendi parti hücreleri ve parti toplantıları dışından komünizmden bahsetmiyorlardı. Ne askerlerden ne de halktan konuşuyorlardı. Bağımsızlık savaşından bahsediyorlardı ve daha önemlisi savunmasızları öldürmeyen askerler olarak bilinirlerdi. Mesele budur. Tarih ve biz, ne de onlar tarafından başlatıldı. Bizler demokratik bir ülke olmak istiyoruz. Dolayısıyla öncesine ait olan iyi olan ne varsa muhafaza etmeliyiz.

"..İnsanlar felsefeden fazla hoşlanmazlar. Akıl yürütme biçimleri basittir. Çetnikler gelir insanlar kaçar, Ustaşalar gelir insanlar kaçar. Partizanlar gelir insanlar kaçmazlar. Peki bu neden böyledir? Çünkü onlarla konuşulur, partizanlar kadınları ve çocukları öldürmezler. Şimdi gidin askerlerinizle konuşun. Savunmasız insanlara zulmetmesinler.. (...) Görüyorsunuz. Allah bizi zor bir imtihandan geçiriyor. İnsanlarımız boğazlanıyor, kadınlarımız ve çocuklarımız öldürülüyor, camilerimiz yıkılıyor ve biz ne onları, ne de onların kadınlarını ve çocuklarını öldürmek, kiliselerini yıkmak istiyoruz. Bunu yapmak istemiyoruz. Kazanacağız, çünkü, öteki dine, öteki ulusa ve politik duruşa saygılıyız. Çünkü, bu meşakkatli zamanda demokrat olmaya çabalıyoruz. Çünkü aklı başında ve dürüst insanlarız.. Aslında herhangi bir kutsal nesneyi tahrip etmemiz bizlere sarih bir biçimde yasaklanmıştır. Sırbistan'da dört asır boyunca Türkler buraları tahrip etmediler.."

Aliya'nın bütün konuşmaları işte böyle. Heyecanlı, akliselim, demokrat, soylu.

Belki Aliya üzerine birkaç küçük not onu daha iyi anlatabilir. Aliya, Sarayova top bombaları altındayken hergün sokaktaydı. Bombalardan hiç kaçmadı. Boşnaklar kurulmakta olan yeni bir devlet olarak ilk işleri malul ve gazileri maaşa bağlamak oldu. Birgün kolu bacağı kopmuş Sarayova halkına seslenirken, "Kendimi eksik hissediyorum, ne yapabilirim hergün sokaktayım, toplar bana isabet etmedi, şimdi sırf bu yüzden kendimi çok eksik hissediyorum."

> *Birgün sokakta top mermileri düşer ve yerde yatmakta olan Boşnak kadın "başkanım toplar düşüyor siz hala yürüyorsunuz.." Aliya: "Bu çok düşünülmüş ve uzun bir yürüyüştür" deyip top altında yürüyüşünü sürdürür..*

Birgün sokakta top mermileri düşer ve yerde yatmakta olan Boşnak kadın "başkanım toplar düşüyor siz hala yürüyorsunuz.." Aliya: "Bu çok düşünülmüş ve uzun bir yürüyüştür" deyip top altında yürüyüşünü sürdürür..

Aliya ve askerleri her türlü fakru zaruret altında, susuz, yiyeceksiz ve üniformaları paçavra gibi olduğu halde dahi günlük sakal traşlarını yapardı. Zor bela güçlükle Sarayova'ya giren yabancı gözlemcilerin ilk dikkatini çeken şey de, Aliya ve askerlerinin günlük temiz traşlarıydı! Çünkü, gelenlerin dahi birkaç gün dağda yürüdüğü için sakalları olurdu. Zor günlerde Bosna'ya cesaretle girmiş Ertuğrul Günay ve Deniz Baykal da bu günlük traşın çok farkındaydılar ve Aliya'yla ilk karşılaşmalarında sakallarını kesemedikleri için nezaketen özür dileyip söze böyle girdiler.

Binlerce not, hangisini anlatsak, Aliya'nın şahit olduğu bir sahne.. Birgün bir Bosnalı kız çocuk kiraz ağacına çıkmış kiraz topluyor. Top mermisi kiraz ağacına isabet ediyor ve kirazlarla birlikte çocuk gözleri önünde yere düşüyor..

Yine bir not, Sarayovalılar'ın flarmoni orkestrası savaş sürecinde her hafta düzenli konserlerine devam eder, ancak, orkestradan hergün biri şehit olup eksilir ve tüm orkestra üyeleri bitinceye kadar konserlere ara verilmez.. Saraybosna flarmoni orkestrası 12 şehit verdi..

Savaş boyunca ilkokullara dahi tatil verilmedi, apartman garajlarında gizli dershaneler yapılarak

Devamı 15. Sayfada

Akşam Sefası

erhancandan@lemon.com.tr

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

GEL GÖR BENİ AŞK NEYLEDİ

TEST İNSANLARLA NASIL İLETİŞİM KURARSIN?

a) Cep telefonuyla!. Çaldırıp kapatıyorum ama!..
b) İnternetten mail atarım, chat odalarında iletişim kurarım sinsiler gibi!..
c) Anırmak suretiyle bağırırım!..
d) İletişim lafını sevmem, sohbet ederim!..
Sonuç: Fevkalade oldu...

MISSION IMPOSIBLE PART II

MUHTEŞEM BEY

Seriveri Numarası 4 ya da 5

AYRINTILAR

m·e·T·İ·N·F·İ·D·A·N

"...fakat tam o noktada, yani neredeyse harekete geçmek üzereyken, aklıma birdenbire öyle ilgisiz şeyler hücum etti ki, karar verme sürecim uzadıkça uzamaya başladı!

Meselâ, toplu taşıma sistemimizi düşündüm evvelâ... Ne kadar zahmetli bir şekilde yolculuk ediyoruz! Yanyana, balık istifi gibi. Sık kullanmadığım için bilmiyorum, metroda, trenlerde de öyle olmalı mutlaka; fakat özellikle minibüsler, insanların ilginç eziyetler çekmesi için tasarlanmış deli icatları sanki: Koltuğun kenarına şöyle bir ilişiverenler, aralardan bir yerden kollarını uzatıp tutunacak bir demir parçası arayanlar, iki büklüm eğilmek zorunda kalarak kıçlarını pencerelere dayayanlar!.. Başka bir memlekette böyle tuhaf bir taşıma sistemi olduğuna inanmıyorum. Varsa eğer onlara da yazık tabii. Orta Avrupa ülkelerinin birinde uzun yıllar yaşamış olan bir tanıdık, daha sonra buraya kendisini ziyarete gelen Avrupalı arkadaşının bir izlenimini aktarmıştı. Arkadaşı ona, sizler gerçekten çok samimî, cana yakın insanlarsınız demiş; otobüslerde, dolmuşlarda, birbirinize neredeyse sanlarak, üstüste, yanyana, rahatça yolculuk edebiliyorsunuz.. Adam bunu bir espri olarak değil de, ciddî bir yorum halinde söylemiş hem. Tam bir, saf batılı gözlemi doğrusu! Samimî, sevecen insanlar oluruz veya olmayız, bunun minibüslerle, otobüslerle pek ilgisini göremiyorum, yalnızca ekonomik şartlar bu garipliği meydana getiriyor. O koşullar işte, insanı daha içten, cana yakın filan yapmakta etkin bir rol oynuyor denilirse, kesinlikle bu bilim dışı düşünceyi kâbul edemem! Yine de saygıyla dinlerim, en azından bir düşüncedir; çünkü daha tuhafları, henüz bir düşünce, basit bir fikir haline bile gelemeyen zırvalamalar mevcuttur. Farklı memleketleri bir sıraya dizerek dolaşmaya çıkmış meraklı bir yabancı diyelim; kısa gezintileri boyunca bavuluna olabildiğince fazla yerel bilgi depolayabilmek coşkusuyla, o tür yüzeysel gözlemleri yapmaya bayılıyor olmalıdır!. Henüz uzak bir yerlere ziyarette bulunmadım, -yerimden kıpırdamak istediğimi de sanmıyorum, orası ayrı konuama vakti gelse, şöyle bir çıkıp dolaşayım etrafı desem dahi, elimde fotoğraf makinesiyle, kucağımda diğer teknik zımbırtılarla palyaço gibi gezinemem ortalıkta. Bazı anılar ve yeni düşünceler, beynin idrak etme ve saklama metoduyla korunmalıdır; beyindeki öz düşüncelerin ve temel bilgilerin yanına, diğerlerinin gerçekliğini sarsmadan, kardeşçe yerleştirilmeleri gerekir... Farklılığın karşısında, daha başka biçimde davranabilmek neredeyse mümkün değildir hani, çaresizce az önceki kolaycılığı seçer herkes. Bir tanesi, önüne çıkan her acayip taşın, süslü direğin üzerinde, oturduğu eski kahvehânenin bahçesi, yürüdüğü sokağın içinde, tüm açgözlülüğüyle, egzotik, oryantal çağrışımlar yakalamak telâşındadır! Bir diğeri, cafelerde, müzelerde, resimli kiliselerde, onu huzura erdirecek yeni medeniyetin izlerini sürer adım başı, bir define arayıcısı hırsıyla! Yüzyıllar öncesinden belirlenen kaba taslak ayrımların, basit çağrışımların peşinden yürümek, öyle ya, zamandan ve akıl gücünden tasarruf sağlayacaktır en azından! Şöyle bir dolaşmaya çıkınca, biraz anlayabilmek de ister insan bir yandan; üzerine fazla birşey katamadan, durmadan anlatacaktır çünkü, neye bakmışsa, kimle karşılaşmışsa. "Çok aklı başında bir adam", "Şirin bir kız" diyecektir meselâ. Gel de inan şimdi! "Yediğin içtiğin senin olsun, gördüklerini anlat" diyerek, kendi haline bırakmamak lâzım. Fırsat bu fırsat -yedikleriyle içtikleriyle öyle bir rehavet de çökmüştür ki üzerine- ucuz izlenimlerinden bir tanesini çıkartacaktır önünüze: "ah, çok misafirperver insanlar..." Ya, öyle mi; bakın, ben değilim işte! Evet, bir bardak çay ikrâm etmeye hiç üşenmem, gelen her kimse, -kavanozda daima fazla çayım olduğundandır- içse de gitse bir an önce derim ama, yatıya kalması için en ufak bir imâda bulunmam. Sevecen biri falan olmadığımı da hesap edince, içten pazarlıklı davranma konusunda kendime kocaman bir serbestlik tanıyabiliyorum. Yine de bir banyo taburesi kadar tek başına durabilmesi mümkün değildir insanın; işyerimde, alt kattaki serigraf atölyesinde çalışan arkadaşla, arka sokaktaki genç market sahibiyle aram iyi sayılır örneğin; vapurdaki limonatacıyla, yoluma çıkan bir sarhoşla konuşurum kimi zaman, fakat çok seyrek gerçekleşir bunlar. Ayrıca kimsenin öyle, fazla sevecen olmak gibi bir iddiası bulunduğunu sanmıyorum. İçlerinde o sıcak yüreği devamlı taşıyanları varsa bile, aptal da değillerdir ya. Hemen teslim olmayan, başkalarını kolayca yanına yaklaştırmayan, özgür bir yaratılışı vardır insanın. İstenildiği kadar dost canlısı varlıklar olalım, hızla giden kalabalık bir aracın içinde tanımadığı kişilere dokunmayı, düşmemek için ona sarılmayı, sert virajlarda savrulup bir başkasının kucağına düşmeyi hangimiz ister! Böylesi sadece, yanınızda samimî bir dostunuz, bir bayan arkadaşınız, eşiniz oturuyorsa eğlenceli hâle gelebilecek durumlardır. Yeterince sıkı fıkıysanız, dostluğunuz sürekliyse, bedenlerinize dokunmaktan rahatsız olmaz, sert virajlarda birbirinizden destek alır, tek bir vücut gibi yolculuk edersiniz.. Bu özel paylaşımların haricinde, yoksulluğun ve beraberinde getireceği zorlukların insanı canayakın değil de, çirkin ve zavallı göstereceğini inkâr etmemek lâzım. Doğanın dengesini tersten kurmaya çalışmanın bir anlamı yok. Tarih öncesinden başlayan vahşî yolculuğumuzda, teknoloji hızıyla eşdeğer bir âhlağa sahip olamayışımızın eksikliğini, bu belirgin kayıbı, her koşulda daha fazla insanî ve sevecen davranmaya uğraşmakla kapatamayız! Zorlukla, açlıkla insanı terbiye etmek, ruhuna yeni özellikler ekleyebilmek gibi çılgınca denemeler ise, sirk hayvanlarının sahip olduğu hüzün verici akrobatik becerilerden fazlasını kazandırmayacaktır ona..."

'Fantaziler ve Korkuk'

Akşamsefası

Akşamsefası

13. Sayfadan Devam

ALİYA İZZET BEGOVİÇ

eğitime devam edildi...

Katliamlar sürerken şehirde her yer mezarlık yapılmaya başlandı. Aliya "bari stadyumumuz mezarlık olmasın, çocuklar top oynamaya devam etsin" demiş, ama olmamış, stadyum da mezarlık olmuş.

Aliya'nın mezarı, şehrin merkezi Başçarşı'nın yüz metre kadar üstünde. Şehit mezarlığının tam ortasında. Binlerce bembeyaz taşla süslü bembeyaz bir mezarlık. Taşların üstünden şehitlerin yaşlarını okuyoruz, hepsi 16, 17, 18, 19, 20 yaşlarında. İçlerinde tek bir yaşlı adam var, o da Aliya. O da şehit mezarlığının tam ortasında. Ve bu şehit mezarlığının kaleye doğru giden yamaçta beş/on tane sanki mezar taşlarını görüyorsun. Demek ki burası yüzlerce yıldır müslüman mezarlığı. Aliya'nın mezarı çok sade, mütevazı. Basit bir mezar. Askerleriyle koyun koyuna yatıyor. Sadece üstünü çevirmişler mezarın.

> *"Kardeşlik, insanlığın en muhteşem tasarısı!. Aliya, toprağını halkını kaynaştırmak için çırpındı!.. Ahlak kitaplarından bir özgürlük hikayesi yazdı!. Katliamlardan sanat eseri kadar güzel, onurlu bir direniş çıkardı!."*

Aliya'nın cenaze töreninde Bosna'nın ünlü yağmurları durmaksızın yağıyordu. Milyonlarca insan şemsiye altında ve sessizce Aliya'yı uğurluyordu. Çoluk çocuk sayılmazsa, Bosnalılar son ferdine kadar tam kadro törendeydi. İnanılmaz kalabalık. Aliya Bosnalılar'ın herşeyiydi. O'nunla omuz omuza modern çağların en büyük savaşını vermişlerdi.

Sırp vahşeti başlayıp bütün dünya sessiz kalınca Boşnaklar'ın tutunacağı tek bir insan kalmıştı: Aliya. Üniformaları yoktu, dışarı çıkacak yolları yoktu, silahları yoktu, Avrupa'dan dostları hiç yoktu. Çaresizdiler ve başlarında sadece Aliya vardı.

Bizler sıcacık evlerimizde Boşnaklar'ın soykırımdan geçirilmesini TV'lerden izlerken Bosna'da bir avuç müslüman, kime, neye, nasıl tutunacağını bilmeden Aliya'nın arkasından özgürlüğe doğru sonu bilinmez bir umutsuz savaşa girdiler.

Bu özgürlük savaşında ahlak özgürlükten de önemliydi.

Bu savaşı ahlak kazandı. Aliya ve ordusunun bütün insanlığa, kardeşliğe, birlikteliğe duyulan "aşkı" kazandı. Başlarında bilge bir kral vardı. Karşılarında insanlığa, ahlaka, kardeşliğe, evrene, dünyaya hiç inanmayan vahşi Sırplar vardı. Boşnaklar Aliya'ya ve birbirlerine ve ahlaki değerlerine kuvvetle bağlandılar.

Ve modern tarihin en vahşi en trajik en acımasız en utanç dolu katliamlarına kurban oldular.

Avrupa kültürüne, batı değerlerine ait ne varsa hepsi Bosna'da kül oldu, yerle bir oldu. Ve insanlığa, kardeşliğe, ahlaka, onura ait ne varsa hepsi Boşnaklar'la bu savaşta yeniden insanlığın umudu ve direnişin özgürlüğün adı oldu.

İşte şimdi, burada, tarihin en büyük katliamlarından geçmesine rağmen, insanlığa, kardeşliğe, ahlaka, onura olan inancını hiç yitirmemiş modern çağların en büyük ve saygıdeğer ismi Aliya'nın mezarındayız...

Şimdi burada, tarihten, arkeolojiden, dilden, nüfustan, dinden, kültürden oluşmuş bir halk değil yalnız, şimdi, burada savaştan ahlak ve onurla çıkmış yepyeni bir halk yaşıyor!..

Aliya'nın mezarı başında çömeldik. Dualar okuduk. Altından, elmastan, uranyumdan bugün dünyada herşeyden daha değerli bir avuç toprağını cebimize koyduk. Bir müddet sessiz kaldık. Ağladık.

Burada yatan adam, insanlığın en zehirli silahlarına karşı, kardeşliğe, birlikte yaşama karşı soykırıma girişenlerle tek başına savaştı!.. Romantik bir kahramanlık öyküsü okumadık, canlı canlı bir hayatı gözlerimizle gördük, izledik. Çılgınca eğlenceler tertipleyip çoluk çocukları katledenlere karşı, kitaptan, ahlaktan, bilgiden, insanlıktan konuşarak savaştı! Sırp topçularına karşı kelimelerle ahlakla bilgiyle savaştı!

Ne güzel bir insan tohumudur, bu. İnsanlık tohumu, işte bu! Ordular silahlar bombalar değil, destanı şaheserin ta kendisi ahlak!. Bugün hepimiz seni arıyoruz, Aliya! Etnik bölünmelerle kanser hücreleri gibi etrafımızı saran ırk milliyetçiliğine karşı insanlık aşkından bir küçük film çektin! Bütün halkın, teker teker yokedilirken insanlık ölüyor diye acıyla haykırdın!.

Halkın, modern Avrupa'nın tam ortasında tüm dünyanın gözleri önünde insanlık adına derin acılar çekerken, kelimelerle ve sözlerle savaştın!.

Avrupa beş yüz yılda inşa ettiği insanlık değerlerini Bosna'da bitirirken, sen Bosna'da, evrensel kardeşliğin tek ve yalnız bilgesi oldun!.

Şimdi mezarın başında sana hangi dualan okuyacağız? Duaların en güzelini yazdın, söyledin. Öğrettin!. Hangimizin hayranlık dolu övgüleri senin yüksek ruhuna ulaşabilir?

Şimdi mezarın başında sana nur içinde yat mı diyeceğiz? Katliamların çamurların karanlığın tünellerin içinde halkının nur'u ışığı oldun, felaketi/zulmleri nur'a çevirdin!. İşte kalbimizde tüm hayatımız boyunca duymadığımız yüksek heyecanlar!. Azaplar içinde bir halka "neşe"yi özgürlükle öğrettin!.

Bir komutan değildin. Bir siyasi lider hiç değildin. Tanıdık devlet adamlarından olamadın.. Aliya, çok okumuş.. Kitaplar içinden, bilgi içinden konuştu. Ahlak ve insanlık aşkını kitaplar içinde arayıp bir düşünür olarak halkının başında ahlakın kitaplarıyla savaştı..

Gördü modern dünyalar, bir okumuş adamın savaşını!. Diz çöküp sustu devlet adamların bu kusursuz ahlak savaşçısının mücadelesi önünde!

> *"Kaynağını kardeşlikten almayan hiçbir düşüncenin peşinde değiliz. Biz büyük günahlardan sıyrılmak için insanlara sarılırız!.."*

Kardeşlik, insanlığın en muhteşem tasarısı!. Aliya, toprağını halkını kaynaştırmak için çırpındı!.. Ahlak kitaplarından bir özgürlük hikayesi yazdı!. Katliamlardan sanat eseri kadar güzel, onurlu bir direniş çıkardı!.

Boşnak halkını kuşatan Sırp topları, Batının suskunluğunu, yırtıp, halkını insanlığa çıkardı!.

Ne diyelim, bir komutanın mezarı değil, bir halk kahramanının mezarı değil, bir kurtuluş savaşçısının mezarı değil, bu mezar Mecnun'un mezarı! Bir aşk kahramanı! İnsanlığa aşkla inanmış bir evliyanın mezarı!. Gücümüz yetmez şanına Aliya! Susalım ve ağrıyan vicdanlarımızla sessizce ağlayabildiğimiz kadar ağlayalım.

Gezdik gördük topraklarını Aliya! Ormanların tarlaların çayırların nehirlerin yağmurların, ahlakının ışığıyla yemyeşil yanıyor!. Yalnız Boşnaklar değil insanlık sana ağlıyor!. Bu kadar haksız bu kadar çaresiz bir savaşı nasıl verdin Aliya!. Kavgaların bu en güzeli, tabiatüstü bu gücü hangi ahlaktan, hangi dervişten, hangi kutsal kitaplardan bulup öğrendin Aliya!.

İnsanlık büsbütün şekilsiz sürüklenip gidiyor ve senin okuduğun kitapları çiğneyerek mahvediyor. Bilimden büyük, silahtan büyük, bilgiden büyük ne vardı elinde!. Toplardan büyük Amerika'dan büyük Avrupa'dan büyük ne vardı elinde?

Bu acımasız vahşi koca dünyayı nasıl dize getirdin Aliya?!. Ne dedin de durdu dünyalar, ne dedin de sustu vicdanlar, ne dedin de ağladı insanlık, ne dedin de katliamları uzaydan dahi görüntüleyip kaydeden kameralar stop etti!..

Ruhundan kopan sözlerden birini yakalasam, o sözleri, beynime kalbime kitaplarıma bedenime tarihin en soylu madalyası diye taksam!.

Batılı, felsefenin ahlakını yüzüne gözüne bulaştırmış, artık felsefesi içinden çıkılmaz hal almış, bu karışık dünyanın kafaların içinden, bu kadar harbi bu kadar ilahi sözleri nerden buldun Aliya.

Okudum hayatını ve birazcık kıyısından öğrenmeye çalıştım!. Ahlak açıklık ve dürüstlüktür, ahlak şeksiz şüphesiz kardeşliktir!.. Ey insanlar, kardeşliğe gitmeyen her siyasetten korkun!. Ey insanlar, kendini kardeşlik içinde bulmayan herkesten korkun!.

Sadece kardeş olanlar taraf olamaz! Sadece, kardeş olanlar kirletmez dünyayı! Sadece kardeş olanlar katılaşmaz, sadece kardeş olanlar kin, nefret bilmez..

Bilginin en son gayesidir kardeşlik. Sosyal, siyasi, kültürel ayrımları hiç farkettirmeden yaşamak en güzelidir insan olmanın!..

Kaynağını kardeşlikten almayan hiçbir düşüncenin peşinde değiliz. Biz büyük günahlardan sıyrılmak için insanlara sarılırız!..

Hadi versin insanoğlu cevabını!. Aliya bağırıyor, Osmanlı beş asır burda Sırp kiliselerini yıkmadı, ama, Sırplar bir yıllık savaşta bütün camilere çocuklara saldırdı ve kazıyarak yoketti!.

Aliya! Burada, mezarın başında anlıyorum ki, bir insan olmak çok zor. Bir insan haline gelmek çok zor!. Artık batılı, makinelerden bile, insan yapıyor, şu tesadüfe bakın, insanlardan makine!..

Üzülme Aliya. Makineler tek tek parçalanır, çürür, yıkılır, hurdaya döner! Makinelerin kalbi yoktur, semayı, kainatı, önceyi, sonrayı bilmezler. Ama insanlar!. İnsanlık teker teker ölür ölür yeniden diriltir. Bu bembeyaz mezarlıkta boşnak gençler değil, insanlık yatıyor!

Bu mezarlıkta yer bulup yatamayanlar utansın!

İnsanlık adına ölmüş genç insanlar! Başkalarına, dünyaya, en güzel yardımı, işte böyle mezarlarında usulca yatarak yapıyorlar!.

Köle haline gelmemiş bu insanlar, mezarlarında hala insanlık hayali kuruyorlar.

İnsan haklarını kuranlar! Batıdan seyredip çılgınca öfkeden kudurdular. Burada yatan Aliya'nın askerleri! Hepsi, sanki gizli bir iradenin kuvvetiyle aynı insanlık mezarına gömüldüler. Dünyanın en güzel meyvesidir, insanlık..

Bu meyveden bir kez yemiş insanların bedeni yine mezarlarda toprak olmaktır!. Mezarların alınlarında parlaklık! Gökkubbe kadar geniş bir beyazlık!.

İnsanlık adına okuduğumuz bütün kitapları, romanları, filmleri, öyküleri unuten!.. Bu mezarlıkta yeniden başkalarıyla koyun koyuna yaşamanın aşkını bulun!..

Aliya'nın mezar toprağını ruhumuzun derinliklerine serpiyoruz..

Yaşadıkça ruhumuz, Aliya'nın yanında yerimizi alıyoruz.. Saflarımız, üniversitelerde, konferanslarda, camilerde değil, saflarımız artık mezarlıklarda sıklaşıyor!..

Aşka ve insanlığa hepimizden fazla inanmış olanlar bembeyaz mezarlıkları sıklaştırıyor!.

Aliya'nın gencecik askerleri! Genç askerlerin ateşli dudakları şimdi toprak altında neleri kimleri öpüyor!.

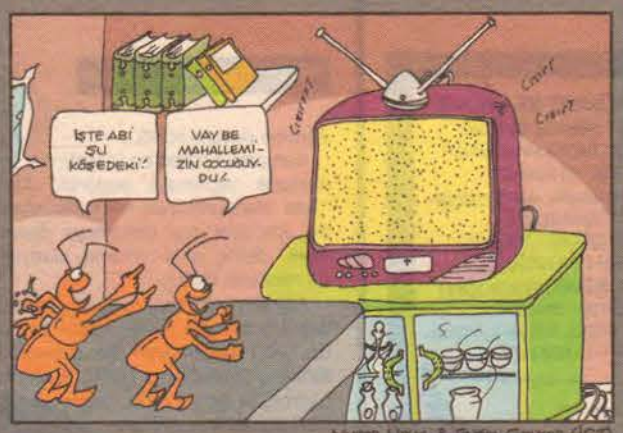
Yoksa bu yüzden mi Bosna'da meyveler hala tadından alevinden balından yenmez oluyor!..

nihatg@leman.com.tr

LeMan PAF Takım

Serkan Kay (İST)

Murat Uzun & Evrim Gayret (İST)

Gökhan Akbaba (İST)

Barbaros Altuğ (İST)

Bayram Şahin (İST)

Ro Çil (İST)

Musa Gürleşlika (İST)

Tolga Mutlu (İST)

Akın Akıncı (İST)

Hasan Ürgüsap (İST)

Cemil Açıkkol (G.Antep)

Demir Dedeoğlu (İST)

İsmail Kurt (İST)

Alican Sahilioğlu (İST)

Yaşar Kemal Turan (Konya)

Yağız Sakallıoğlu (İST)

Oktay Öztürk (İST)

LeMan Paf Takım'a katılmak isteyen genç mizahçıların aday formunu doldurarak, kısa özgeçmişlerini, 4 adet fotoğraf ve nüfus cüzdanı önlü arkalı fotokopisini karikatürleriyle birlikte **"LeMan Paf Takım Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu/İSTANBUL"** adresine göndermeleri veya PAF takım toplantılarına gelmeleri gerekmektedir... LeMan Paf Takım toplantısı her Pazar saat 14.00'de **"İstanbul LeMan Kültür İmam Adnan Sok. No:20 Beyoğlu/İST"** 3.kattaki Paf Takım soyunma odasında! (Dikkat! ... Yazışma adresiyle karışmasın!) Soru ve görüşler için: **paftakim@leman.com.tr** (e-mail yoluyla yapılan aday başvuruları geçersizdir)

Karikatürler İçin Teknik Bilgi: Karikatürler resim kağıtlarında, tercihen A5, A4 veya en fazla A3 boyutlarında olmalıdır. Sadece kurşun kalemle çizilmiş olan karikatürler yayınlanamaz! Kurşun kalemli çizimler (eskizler) çini mürekkebi kullanılarak tarama ucuyla çinilenmeli veya rapido, asetat türü kalemlerle mürekkeplenmelidir. Ardından da kurşun kalemler silinerek sadece mürekkepli, renksiz orijinal çizimlerin gönderilmesi gerekmektedir. Karikatürlerin yayınlanma ölçüsü de düşünülerek konuşma balonları okunulabilir ferahlıkta ve genişlikte olmalıdır...

LeMan PAF TAKIM - ADAY FORMU

ADI :

SOYADI :

DOĞUM TARİHİ :

ÖĞRENİM DURUMU (Öğrenciyse okulu ve sınıfı) :

ADRESİ :

TEL NO (EV) :

TEL NO (CEP) :

E-MAİL ADRESİ:

FORMA BEDENİ : S☐ M☐ L☐ XL☐

BANKA HESABI Banka :

Şube :

Şube kodu :

Hesap Numarası :

LeMan
SAYI: 720
26 AĞUSTOS 2005 CUMA
HAFTALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR

● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ ● **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Atilla ATALAY ● Melike ACAR ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Olgun BUDAK ● Erhan CANDAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Mehmet EĞRİK ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Onur GÜÇEL ●Güneri İÇOĞLU ● Kemal Kenan ERGEN ● Melikşah ● AslanÖZDEMİR ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● Mehmet ÖZKANOĞLU ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Özge SAMANCI ● Mahmut TİBET ● Ahmet YILMAZ ● Gürcan YURT ● **Yurtdışı Koordinatörü:** İlhan ARKAN (ilarkan@leman.com.tr) ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● Murat YÜCEŞAN ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● **Kaligrafi:** Şevki SAYIŞMAN ● **Renk Ayrımı:** M.ÖZKARA ● Ali Ekber USLU ● **Montaj:** Kadri ÇAVUŞOĞLU ● Engin ÖZDEMİR ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 ● **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 **Dahili:** ● **Baskı: LeMan Matbaası Adres:** Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Matbaa Sorumlusu:** Ali Polat ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

Aksam sefasi

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerimizin yayın hakları ile patentli mallarımız. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Deustschland 1,60 EUR / Österreich 1,70 EUR / Schweiz 2,60 CHF Nederland 1,70 EUR / Belgique 1.70 EUR / England 1,20 GBP

721

2 Eylül 2005 Cuma 152209 Sayı: 2005/36

1 YTL (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C.-1.150.000 TL

LANET OLSUN SİLAH TUTAN ELLERE!!!

Her 70 kişiye bir silahlı maganda düşüyor...En silahlı il başkent Ankara.. Başkenti, silaha sarılan bir ülkenin halini varın siz düşünün.. Milletvekillerinin, keyfe gelip peşmurde, görüntüleriyle silaha sarılıp sağa sola ateş etmeleri -donları gözükmüyor ne yazık ki- keyfin, eğlencenin, zevk almanın estetiğinin geldiği nokta ilk çağ insan mozaikleriyle kolayca örtüşüyor.. At avrat silahtan; otomobil, silah, avrat seviyesine ancak çıkan eli silah tutan yurdum insanında sağduyuyu, huzuru, ara ki bulasın... Edirne'den Ardahan'a, Malatya'ya, Denizli'ye kadar gerdeğe girmeye hazırlanan her gecede silahlar patlıyor..Sevincin tek adresi silah, mermi..En son Galasaray Üniversitesi öğrencisi Begüm Kartal kurşunlara hedef oldu ve öldü..Malatya'daki kına gecesinde bir hayvanın serseri kurşunuyla pırıl pırıl bir gelecek son buldu..Linçler, histeri nöbetleri, şiddet almış başını gidiyor.. Dur diyene aşk olsun..

Akşamsefası

SUAT M. SONER

guverfeyhan@hotmail.com

BAYIK GÜLÜ

FEYHAN GÜVER

BİR KERTENKELENİN GÖZÜNDEN İRAN GERÇEĞİ VE BÜLENT ERSOY

Aksaray PAŞAOĞLU

Bilmiyorum hiç evinizin tavanında ayakta durup salonunuza bir de oradan baktınız mı? Geçenlerde oturmuş yine çok hârika şarabımı ben içerken bakınız çok inanılmaz ne oldu? Eşimin şaşkın bakışları arasında birdenbire yerimden kalktım **ve biçimli adımlarla salonun düz duvarına tırmandım.** Duvarda gözlerimi **patlak gibi** yapıp bir süre durduktan sonra oradan tavana geçtim. Şimdi siz peki ben acaba şarabı mı fazla kaçırdım da ondan mı bunu ben beynimden yaptım diye düşünüyorsunuz. Ama öyle değil. Bakınız ben bunu **ellerime ve dizlerime birer vantuz takınca bir kertenkele gibi** duvarda yürüyebilir hâle gelerek duvara çıktım. **Türkiye**'ye ve dünyaya empati gibi bakınız salonun tavanından iguana gözüyle baktığımda inanılmaz bizim salonun yerdeki ben **35 bin dolarlık ipek Iran halısını** ben görünce aklıma hemen **Iran cumhurbaşkanı Ahmedinecad**'ın aşırı görüşleri geldi. O ne mi? **Ahmedinecad,** konutundaki değerli Iran halılarını kaldırtmış. Ve **Ecevit** gibi **Sezer** gibi **ürkütücü** ve son derece **radikal** bir **mütevaziizmin tehditkâr kalkışmasının tetikçiliğini** yapmaya karar vermiş. Ben bunun, insanlar için son derece tehlikeli olduğunu düşünüyorum. Neden mi? Onu söyleyeceğim. Ama bakınız Iran'la ilgili birşey daha söyleyeyim. **Iran Plastik Cerrahlar Derneği Başkanı Dr.Kelentar Hurmüzi** bakınız ne diyor. İşte o müthiş cümle: **"Iran halkı, genciyle yaşlısıyla estetik yaptırmaya koşuyor. Iran bu konuda dünya birincisi."** Dr.Hurmüzi'nin bu cümlesini unutmayın. Buraya tekrar döneceğim.

FİKİRLERİMİ ELİMLE TUTUP CETVELLE ÖLÇEBİLİYORUM

Bilmiyorum Türkiye'de son zamanlarda **"medyadaki köşe yazarları çok mu lâzım"** gibi ya da **"aydın kimdir?"** veya bu tip tartışmalar oluyor ve bakınız ben buna çok hârika nasıl bir çözüm getirdim. Bakın bizim gazetede köşe yazarlarımızı neye göre seçiyoruz. Her sabah, yazı işleri toplantısında uzun bir masa var ve hepimiz **cep telefonları gibi** önlerimizi masanın üstüne birbirine deydirmeden yanyana diziyoruz birbirlerine deyerlerse arada saygıdeğer olanlar var ve gereksiz negatif elektrik oluyor. Ve bir **"ön elemesi"** yapıyoruz. hangimizin önünde duran ön büyükse, bu, onun arkasında duran yazarın fikirlerinin de daha büyük olduğu anlamına geliyor. Sonra bir arkadaş masadaki önleri toplayıp özenle **tek tek fermuarla** yerlerine koyuyor ve yazılarımızı yazmaya dağılıyoruz. Bunu niçin söylüyorum. Bülent Ersoy'u sevmem, tanımam. Ve üniversite yıllarında sert sporlar yaptım. **Sapıma kadar da demok-ra-tım..**

MÜTEVAZİIZMİN TEHDİTKÂR TETİKÇİSİ AHMEDİNECAD

Ben yazımın başında iguana gibi kendimi yapıp neden mi olaylara baktım? Anlatayım. Şu sıralarda **Israil** askerleri **Gazze** ve **Batı Şeria**'da bakınız **Israilli** yerleşimcileri yürek yakıcı şekilde geri çekerlerken boşaltılmış evlerde ve sokaklarda kalan bakınız kedi, köpek, ördek, papağan gibi hayvanları da inanılmaz kurtarıyorlar. Şimdi sıkı durun. O hayvanlar arasında bir de **iguana** var. Yanlış anlamadınız. **O bir iguana.** Ve ben kendimi **palaspandıras** empati gibi edip onun yerine koyunca evinden koparılan bir iguananın yelesinde biriktirdiği lânetli o ince sızıyı derinimde kâbuslu bir darağacı meyvası gibi hissettim. Tam o sırada tavandan **Gazze**'ye bakarken ben yerdeki bizim **Iran** halısının motif çiçeği hızla büyümeye başlayınca iki kaşımın ortasına **Iran** kadar taştan halı vurdu ve bayıldım. Ayaklarımdaki vantuzlar kopunca tavandan düşmüşüm. Eğer ben de **Iran Cumhurbaşkanı Ahmedinecad** gibi aşırılık yapıp yerdeki halıyı kaldırsaydım kafa üstü çıplak parkeye çakılacaktım. Bence **İran**'da özgürlüğe susamış pek çok insan kendini empati ederek **Gazze**'de evinden atılan o mazlum **Israilli Iguana**'nın yerine koyuyor ve benim gibi tavandan yere düşerek tipini bozuyor. Ben Iran'da halkın estetikçilere koşmasını buna bağlıyorum. Ve en yüksek perdeden sesimin başkaldıran bütün oktavlarıyla şunu haykırıyorum: **Bülent Ersoy'u sev-mi-yo-rum.**

NOT: Türkiye'deki işsizlere güzel haber. **Japonya**'da **Image Net** adlı bir internet şirketi çalışmak için başvuranlara **Fuji Dağı**'nın **Fujinomiya** zirvesinde randevi vermiş. İş için **20 kişi müracaat etmiş,** randevuya **11 kişi gelebilmiş.** Bence Türkiye'deki işsizler şanslı. Türkiye o kadar absürd değil. **Türk insanı, Japonya'da olduğu gibi işi kafdağının arkasında aramıyor...**

Akşamsefası

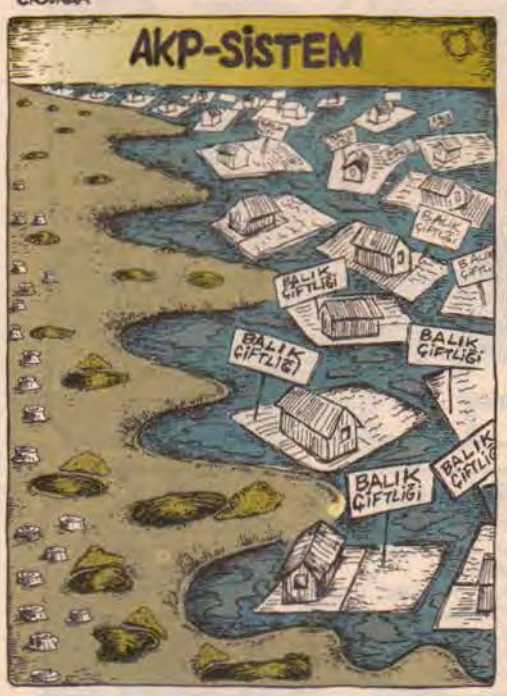
İsrail'in, Batı Şeria'da 14 kilometre içerisinden geçireceği duvar beton bloklar, elektirikli-dikenli teller ve hendeklerden oluşacak..

AKP hükümeti, üç kuruş uğruna doğa harikası koylara balık çiftliği kurulmasına göz yumuyor..

Bülent Ersoy'un Deniz Baykal'a ilişkin iddialarının uzun bir süre gündemde kalması yapay gündem olarak değerlendirildi...

Yerküre ısınıyor, kutuplar eriyor.. Gelişmiş ülkeler hala tartışıyor, didişiyor.. Biricik dünya elden gidiyor...

Uyurdinler Kültür Bakanı Atilla Koç Devlet Tiyatroları Genel Müdürü'nü görevden aldıktan sonra arkası kesilmeyen istifalar için yorum yaptı! "Bana ulaşan istifa yok"

İzmir Seferihisar'da, 5 gencin linç girişimiyle ilgili ilginç gelişmeler yaşanıyor. Olayın bir esnafın alacağını isteyen gençleri başından atmak için "bunlar PKK'lı" diye bağırdığı ve olayların bu galeyanla meydana geldiği belirtildi.

Maliye Bakanı Unakıtan'ın çocuklarının iş dünyasındaki yıldızları parlıyor..Kızından sonra oğlu'da şirketlerine şirket ekleyerek iş aleminde yükseliyor..

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

PANTOLON

METİN FİDAN

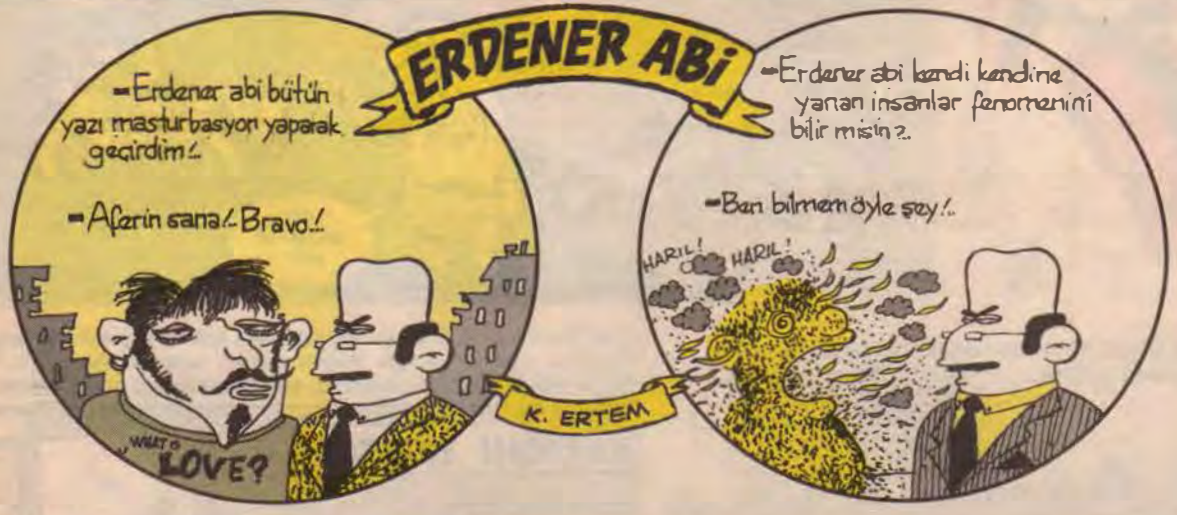

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ERDENER ABİ

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET mtibet@leman.com.tr

mtibet@leman.com.tr

Akşamsefası

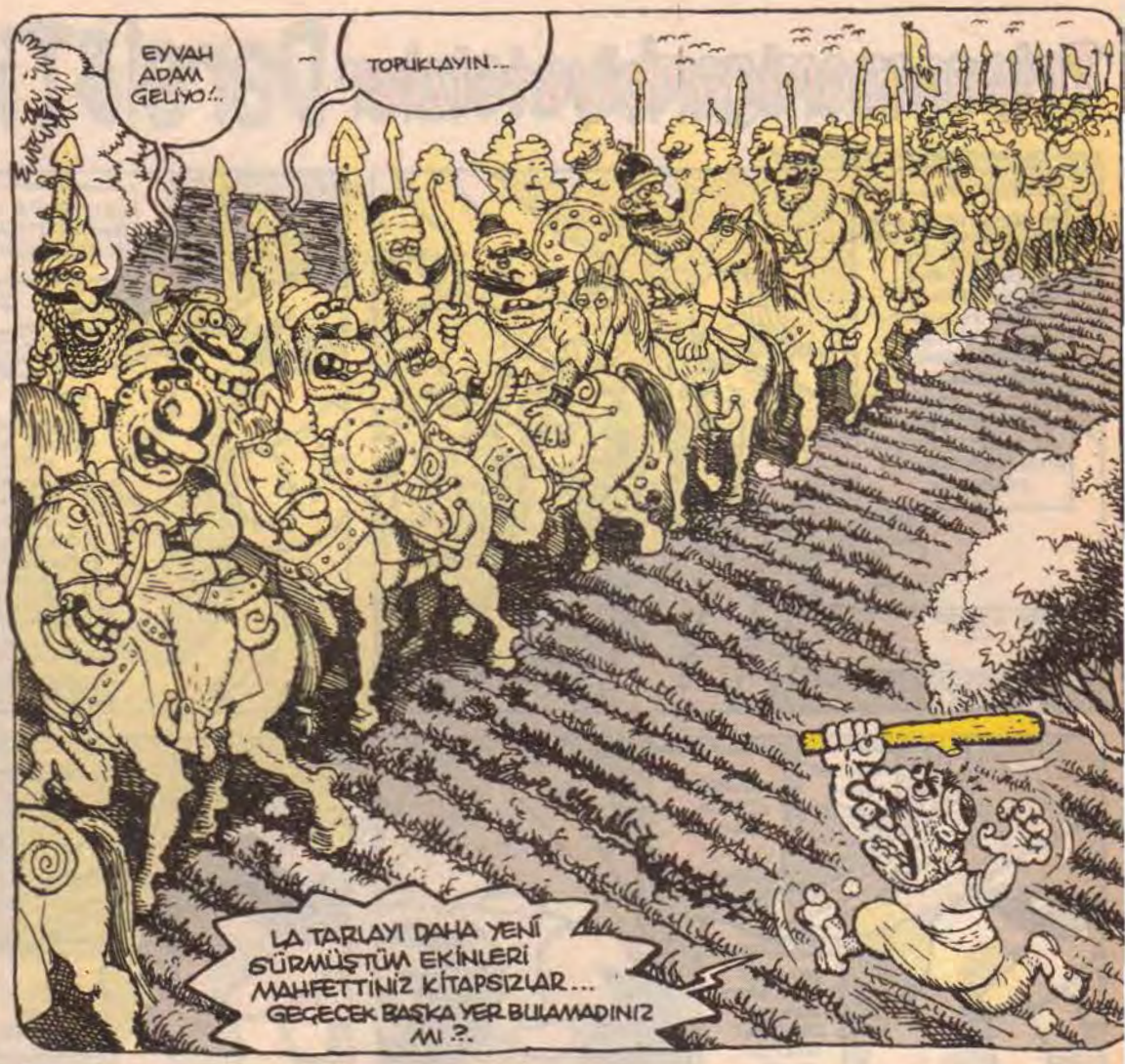
tuncay@leman.com.tr karatan@leman.com.tr

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

Akşamsefası

Tripanazomigambiyetsizler Daral&Timsah ÇAĞÇAĞ

ESPRİ İÇİN İPEK ÖZSÜSLÜ'YE TEŞEKKÜRLER...

1 ya da, bilemedin 2 ay sonra.

Akşamsefası

HALKIMIZ DONUNA SAHİP ÇIKMADI AMA SAĞOLUN LEMAN DÜŞMANLARI SAHİP ÇIKTI...

Donla denize girmeye karşıydım, halen de karşıyım. Tatil dönüşünde dergi sayfasında görmüş olduğum eylem kişisel olarak beni bağlamasa da editöryallerden biri olarak tabiiki bağlar..

Arkadaşlarımın başlatmış olduğu eylemi eleştirdim ama kişisel görüşlerine saygı duydum. Leman içinde editöryal diktatörya yoktur.. Bugüne kadar birbiri ile farklı düşünen insanlar dahi bir arada bu demokratik yapı ile 15 yılı devirmişlerdir.

Bu yapının sonucunu, medyanının 15 yıllık tarihine paralel Leman'ı tarayan görür. Elbetteki ufak tefek kusurlarımız olmuştur, ama öyle zamanlarda da kendi kendimizi lale seçecek kadar olgunluğa sahip olduğumuzu okuyanlar bilir..

Bu duruşumuza hayret ve hayranlıkla bakanlar olduğu gibi haset ile bakanların da olmasını beklememek safdillik olur..

Eleştiri başım üstüne, ama bazı belden aşağı vuruşlar, yarım akla porsiyon yazılar ve eteklerde biriktirilmiş fırsat bekleyen taşlar.. Kanatır mı beni.. Kanatmaz..

Uzan lokması ile semirmiş bir Ardıç kozalağı yolumdan eder mi beni.. Etmez..

Yurdum insanının moderleşme tarihinde Kozalak'ın katkısının Ardıç'ın katranlı kaleminden üstünlüğünü de tartışmam..

Bedeninde kazık çakılacak yeri kalmamış bu medya zombisi, benim nasıl olacak da artık bu kampanya sonrasında Kozalak çizeceğimin hesabını yapıyor.. Ardıç'a, hemen tescilli bir Som kozalak da başka bir yerden sazanlama dalıyor..

Aradan yıllar önce limon iken kapılarımızı tırmalayıp mizahı köhne bulunduğu ve orta okul seviyesinde kaldığı için kabul görmeyen bir yaralı mizahçı, muhbirleme dalıp 15 yılın hesabını Som kozalağına teşvik ve kredi rakamları uçurarak almaya çalışırken bir yandan da ekmeğinin karşılığını çıkarıyor.

Netice bütün bu olan bitene kırgın değilim. Bahsi geçenlerin her ne kadar bu satırı okurken içlerinden g.tümü öp diye geçirebilecekleri mizahçı hınzırlığı ile aklıma gelse de, husumet ve haset gözlüklerini müsade buyurup çıkarırlarsa gözlerinden öpüyorum..

Benimkisi geçici bir öfke. Yapılan edilen küfür, hakaret bir yana, bütün bunlar yurdum insanının modernleşme sancıları için gerekli tartışmaların, hesaplaşmaların hezeyanları, heyecanları, öfke parlamaları olduğuna inanmak içimi rahatlatan tek şey..

Şükür ki, olaylara daha geniş ve bütünlüklü bakabilme yetisini kazanabilmişim.. affedip, hoş göremediğim hiç bir şey olamıyor.. Son olarak apartta bekleyen tescilli üç beş Leman düşmanına malzeme verdiği için Leman'ı haftanın lâlesi seçiyor ve **herşey yurdum insanı için** diyorum..

Yollara balgam atan insan karikatürlerini gerilerde bırakıp denize donla giren adamı konuşmaya başlamışsak, ne ala.. İlerleme yolunda kafama geçirilen don başım üstüne.. Saygılarla ..

M.Çağçağ

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

candarslan@superonline.com

Akşamsefası

CEZMİ ERSÖZ

Kitapları K
Kalkan Olarak K

18 ay boyunca yalan bir ifadeyle cezaevinde k
TAYAD başkanı TEKİN TANGÜN'le F Tipi Cezaev

-"Zarfını Ben Açardım Sana Yazdığım Mektupların" kitabında yer verdiğim mektubunu yeni tutuklandığın günlerde F tipinden yazmışlın. Şimdi dışarıdasın. Neden tutuklanmıştın, tutuklu olduğun süreçte neler yaşadın, neler oldu, F tiplerinde yaşam nasıl? Bunları konuşalım istiyorum. Neden tutuklanmıştın buradan başlayalım mesela...

-Önce size ve okurlarınıza hapishanedeki arkadaşlarımın selam ve sevgilerini ileterek başlamak istiyorum. 2004 yılının 19 Şubat'ında **TAYAD**'dan **(Tutuklu Ve Hükümlü Aileleri Yardımlaşma Derneği)** çıkışta sivil polisler tarafından kaçırılarak gözaltına alındım ve tutuklandım. Gözaltına alınmamın ve tutuklanmamın nedenini ancak gözaltından savcılığa çıkarıldığımda öğrenebildim. Şöyle; o dönemde **TAYAD**'lı ailelerin yaptığı bir kampanya vardı: **"Hapishanelerde 107 İnsan Öldü Duydunuz mu"**. Bu kampanya çerçevesinde 17 Şubat'ta topluca afiş asan **TAYAD**'lılar gözaltına alınmıştı. Gözaltına alınanlar içinden bir kişi terörle mücadele şubesine götürülüyor. Burada avukatıyla görüştürülmeden, zorla önüne konulan belgelere imza attırılıyor. Sözde ifade... Bu ifadede **TAYAD** ve **Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği**'nin yönetici ve üyelerinden tam 152 insanın adı, soyadı, ana adı, baba adı vb. gibi nüfus kaydı var. Ve bunların yasadışı örgüt üyesi olduğu iddia ediliyor. Çok uzatmayayım, bir bilgisayar çıktısı gibi olan bu sözde ifade gerekçesiyle tutuklandım. 152 yasadışı örgüt üyesinin nüfus kaydını, okumak yazmakta bile sıkıntı çeken, afişten gözaltına alınan bir insan nasıl verebilir? Bana deseniz ki en yakın beş arkadaşının, ya da o dönem yöneticisi olduğun derneğin üyelerinden beş kişiye ait nüfus bilgilerini söyle. Söyleyemem. Akla, mantığa sığacak bir şey değil, hatta şaka gibi ama, şaka değil, gerçek. Böyle bir "hukuki" gerekçe ile tutuklandım. Ancak tutuklanmamın asıl nedeni elbette, **TAYAD**'ın F tipi hapishanelerdeki tecride karşı mücadelesi ve benim de **TAYAD**'ın yönetim kurulu üyelerinden biri olmamdı. F tiplerindeki tecride karşı mücadele edenlere ya da en genelde haklar ve özgürlükler mücadelesinde yer alan insanlara ve kurumlara yönelik bir gözdağıydı. Bakın işte, biz istersek sizi yasadışı ilan eder, tutuklarız, demeklerinizi basarız, kapatırız mesajını iletmekti. Mesaj buydu ama **TAYAD**'lılar bunu boşa çıkardı. Tutuklamalar, gözaltılar demekteki insanlarımızda daha büyük bir sahiplenmeyi açığa çıkardı. Gözaltına alınırken daha doğrusu sivil polislerce kaçırılırken slogan seslenimi duyan, o sırada dernekte oturan ailelerimiz yola indiler. Polis minibüsünün önüne attılar kendilerini, eşkıyalığa karşı çıktılar, beni vermek istemediler. Sonrasında tüm duruşmalarına katıldılar, güç verdiler, destek oldular. Çok güzel şeyler tabi bunlar, onları çok seviyorum.

-F tiplerini anlatır mısın, nasıl bir yerdir, tutukluların bulundukları koşullar nasıldır?

-Tek ve üç kişilik hücreler var. Üç kişilik hücrede kalıyorsanız yanınızdaki iki arkadaşınız dışında kimsenin yüzünü görmez, sesini duymazsınız. Tek kişilik hücredeyseniz kimseyle konuşamaz, kimsenin yüzünü göremezsiniz. Tek ya da üç kişi, sonuçta tecrit edilmiş durumdasınız. İstanbul'da tutuklanan bir insan **Tekirdağ F tipinde** kalacağı hücresine girinceye kadar, **Bayrampaşa** özel tipe giriş ve çıkışta iki, ayrıca **Tekirdağ F tipine** girişte de bir kez olmak üzere, tam üç kez zorla çırılçıplak soyularak aramadan geçirilir. Çünkü başka bir hapishaneye götürülecekseniz de önce bırkaç gün **Bayrampaşa**'da tutuyorlar. Bu sevkte X-Ray denilen cihaz ya da normal elle arama hatırlayamayacağım kadar çok yapılıyor... Ama mesela bir mahkeme ya da hastaneye giderken, gidişte beş, dönüşte de beş kez olmak üzere tam on kez aramadan geçirildiğimizi söyleyebilirim. Ya da avukatımızla görüşmek için hapishane içinde tam üç kez aramadan geçirilirsiniz. Tabi ki bu kadar çok arama yapılmasının nedeni güvenlik değil, güvenlik sadece işin bahanesi. Asıl olarak, hiç mantığı olmayan yaptırımlara boyun eğmenizi yorlar. Hatta kimi zaman bu uygulamalar neden gardiyanlarla tartıştığımızda, **"Haklısınız, bir mağı yok** ama **ne yapalım bize de söylenen bu"** dı lardı. Yani o aramayı yapanlar bile meselenin güv lik meselesi olmadığını açıkça itiraf ediyorlardı. H ta mektuplarımızdaki kurutulmuş çiçekleri bile nedenle vermezlerdi bize. Mektup kağıdının bir kö sine yapıştırılmış bir çiçek veya bir yaprak bile partilirdi. Böyle durumlarda mektupla birlikte bir tutanak gelirdi, idare tarafından sakıncalı görüle alıkonulan çiçeğin emanete alındığına dair. Ba mektup kağıdına yapıştırılmayıp da zarfın içine nulan çiçeklerden kopan bir yaprak ya da dökülen tohumlan lırdı zarfın içinde, sevinirdik. K arkadaşlarımız çay posasını çö terek elde ettikleri toprakta bu humlardan çiçekler yetiştirdi Bunlar bile tahammülleri yoktu, a malarda el koyuyorlardı. F tiplerin güvenlik her türlü insanlık dışı gulamanın kılıfıydı. Biz tutuklu değil, ailelerimiz de bu nedenle zorluklar çekiyordu. Ziyarete ge ailelerimiz de defalarca onur kı aramalardan geçirilir, parmak iz alınır. Babası aşçı olan bir arkada mız vardı. Babası iş kazası geçirm ve sağ elinin iki parmağı kesilmi Baba, hapishaneye oğlunun ziya tine girecek ama iki parmağı ke olduğu için parmak izi veremiyor. Bu nedenle oğlu ziyaret etmesine izin vermek istemiyorlar. Orad bütün ailelerimiz çok sinirleniyorlar bu duruma, t tışma çıkıyor ve ancak bu tepkiler üzerine baba sol elinden parmak izi alınarak ziyarete sokuluyor. ne benzer bir durum, bir arkadaşımızın babası k ameliyatı geçirmiş, kalp pili takılmıştı. Bu nedenle ray cihazı gibi manyetik alanlardan geçemiyor, ölü riski var. Elinde raporu var, havaalanlarında bile x- cihazı kapatılıyor ve üzeri elle aranıyormuş. **Tekirdağ 1 No'lu F tipine** oğlunu ziyarete geldiğinde, **x-raydan geçersin ya da oğlunu göremezsin** diyorlar. Oğlu yaklaşık sekiz aydır tutuklu üstelik ölü orucundan kaynaklı sakat kalmış bir insan. Bu rağmen bugüne kadar hiç oğlunu göremedi, hapishane kapısından geri döndü her seferinde.

-Zamanınız nasıl geçiyordu, gazete, dergi, kitap alınıyor muydu, bu noktada bir sorun var mıydı okuyabiliyor muydunuz?

-Zamanımız okuyarak daha da çok yazarak geçiyordu. Okuma konusunda, günlük gazetelerde çok fazla bir sorun yoktu, içeri alınıyordu. Ancak şöyle şeyler de yaşanmıyor değildi. Mesela bir gazetenin ekinde **Deniz Gezmiş**'in posterini vermişti. Bu poster hapishane idaresi tarafından "sakıncalı" bulunarak verilmedi. Ya da bir gazete **Mahir Çayan**'ın posterini vermişti. İçeri almışlardı. Ancak daha sonra gelip bu posteri almak istediler, bu keyfiyete karşı çıkan arkadaşlarımız saldırıya uğradı. Kitap konusunda ise yeni **Ceza İnfaz Kanunu**'nun yürürlüğe girdiği **1 Haziran 2005** tarihine kadar hücrede sadece üç kitap bulundurmamıza izin veriliyordu. Üç kitaptan fazla idarece alıkonuluyordu. Ancak okuduğunuz kitabı verdiğinizde yerine yeni bir kitap alabiliyordunuz. Diyelim bir konuda çalışma yapacaksınız, elinizin altında fazla sayıda kitaba ihtiyacınız var, bu mümkün değildi. Tam da burada anlatmak istediğim bir şey var yaşadığım. **Tekirdağ F tipine** getirildiğimiz ilk gün tecrit hücresinde tutuluyoruz. Hücrelere geçmeden önce psikolog, sosyolog ve öğretmen görüşmesi yapılır. Hapishanenin öğretmeni geldi kaldığım tecrit hücresine. Öğretmen(!) F tiplerinin propagandasını yapıyor. Hücreleri övüyor, tecridi övüyor. Dayanamadık, **"Peki dedik siz öğretmensiniz, bu hapishanede sadece üç kitap veriliyor insanlara böyle bir sınırlamaya ne diyorsunuz?"**. **"Her kuralın haklı bir gerekçesi vardır"** diye yuvarlak bir cevap verdi önce. **"Nedir, bunun gerekçesi?"** dedik. **"Vardır, vardır, siz bilmezsiniz"** dedi. Biz de gerçekten merakettikve ısrarcı olduk, **"Söyleyin biz**

Akşamsefası

rşunlara Karşı
llanmayı Öğrettiler!

ve yaklaşık iki hafta önce tahliye edilen eski
ni ve orada nelerle karşılaştıklarını konuştuk...

bilelim" dedik. Cevap şu: **"Daha önce hapishanelere yapılan operasyonlarda, sıkılan kurşunlara karşı tutuklular kitapları kalkan olarak kullanmışlar(!)"**. Bakar mısınız öğretmene... Hapishanedeki tutuklulara kurşun sıkılmasını çok doğal, çok meşru görüyor, ama bu kurşunlara karşı tutukluların ölmemek için kitabı bir koruyucu olarak kullanmasını kabullenemiyor. Gerçi kitapların bu şekilde kullanıldığını hiç duymadım ama çok da önemli değil zaten. Asıl bir öğretmenin böyle düşünebilmesi çok çarpıcı.

-Zaman, okuyarak ve yazarak geçiyor dedin. Neler yazıyordunuz?

-Evet, zamanımızın çoğunu yazarak geçiriyorduk. En çok da mektup yazıyorduk. Gazetecilere, demokratik kitle örgütlerine, sendikalara, meslek odalarına yazıyorduk. F tiplerini, içinde bulunduğumuz tecrit koşullarını anlatıyorduk. Tecrit politikasını anlatıyorduk. Bu politikanın sadece F tiplerindeki siyasi tutuklulara yönelik olmadığını, kendileri de dahil bütün bir halkı hedeflediğini ve bizlerin F tiplerinde bunun en üst boyutunu yaşadığımızı, çok somut ve kendi yaşadıklarımız üzerinden anlatmaya çalışıyorduk. Nitekim geçen yıl biz bu mektupları yazarken gazeteciler, sendikacılar ya da demokratik kitle örgütü temsilcileri belki kendilerine uzak görüyorlardı F tiplerini ama bakın yeni **TCK** ile birlikte gazeteciler de, sendikacılar da, aydınlar da hapishanelerin eşiğine kadar getirildiler. O eşik önünde bir tercihe zorlanıyorlar şimdi. Yarın çıkarılacak olan **Terörle Mücadele Yasası**'yla bu tercih daha da şiddetli bir biçimde dayatılacak. Tercihten kastettiğim bir düşünce değişikliği elbette. Tıpkı 11 Eylül'den sonra **Amerika**'nın tüm dünyaya yönelik **"Ya bendensin, ya da karşımdasın"** dayatması gibi... Ancak özellikle 1 Haziran'dan sonra hem yazdığımız mektupların sakıncalı bulunarak engellenmesi -daha önce de oluyordu ama 1 Haziran'dan sonra bu durum çok daha yoğun yaşanmaya başlandı- hem de toplu olarak verilen mektup cezaları nedeniyle mektup trafiğinde bir düşüş yaşandı. Mektuplar dışında hücre koşullarında çıkardığımız dergilerimiz vardı. Mesela **Tekirdağ 1 No'lu F tipinde** aylık bir mizah dergisi olan **"Gomedi"**, haftalık haber-yorum dergisi **"İleri"**, gençliğe yönelik **"Genç Düşünce"**, kültür sanat dergisi **"Nail-İbo"**, şiir dergisi **"Berdan'dan Berkan'a Şiir Pınarı"**, tutuklu ailelerine yönelik aylık **"Aile Postası"** ve üç aylık periyotlarla çıkan **"Yürek Çağrısı"** ve teorik tartışmaların yürütüldüğü **"Şafaktan Önce"** dergilerini çıkarıyorduk. Bunların hepsi de elle yazılıyor, çiziliyor ve çoğaltılıyordu. Dergiler kolektif çalışmanın ürünüydüler. Yazı kurulları vardı, yazılacak konular belirlenir, yazılar yazılır, çizimi iyi olan arkadaşlar sayfaları hazırlar, resimleri çizerler, çoğaltma yapacak arkadaşlar yazıları sayfalara yerleştirirler ve çoğaltırlardı. Dergi sayfaları, gazete kağıdı ve su petlerinden yaptığımız toplar içinde havalandırmadan havalandırmaya atılarak hücre hücre dolaşır en son bir araya getirildiğinde dergilerimiz hazır hale gelirdi. (F tiplerinde çıkan bu dergileri merak eden okurlarımız varsa internette **www.halkinsesi-tv.com** sitesindeki **"Tutsakların Sesi"** linkinden bu dergilere ulaşabilirler.)

-Tutuklanmadan önce TAYAD'daydın. F tiplerine karşı çıkıyor, mücadele ediyordunuz. F tipini gördün, orada kaldın. Şimdi nasıl düşünüyorsun?

-F tiplerindeki tecrit kesinlikle kalkmalı. Aslında 2001 yılında üç ay kadar F tipinde kalmıştım. Ancak kısa sayılabilecek bir süreydi. Son tutuklanmamda daha uzun, 18 ay kaldım. Süre uzadıkça ve daha çok şeyle karşılaştıkça tecrit işkencesi daha hissedilir oluyor. Bir hücreye tıkılmışsınız. Hiç bir hakkınız yok. Hukuk yok. Savunmasızsınız. Hak arama yollarınız tıkalı. İsterseniz sizi ziyaretçinizle görüştürmeyebiliyorlar. İstediklerinde gelen giden mektuplarınızı engelliyorlar. İstediklerinde provokasyon yaratıyor, bir gerekçe bulup saldırıyorlar. Yakın zamanda yaşadığım bir olayı anlatayım. Hücremizde küçük bir el radyosu vardı. Normalde hücrenin içinde çekmiyordu. İstediğimiz radyo istasyonlarını dinleyebilmek için biz de bir kablo parçasıyla radyo antenini pencereden dışarıya uzatmıştık. Böylelikle dinleyebiliyorduk. Bir yıldır böyleydi. 20 Temmuz günü genel arama esnasında gardiyanlar pencereden dışarı uzattığımız anteni ve kablo parçasını almak istediler. Oysa daha önce onlarca defa arama yapılmış hiç tartışma konusu bile olmamıştı. Öylece göz önündeydi, her sabah ve akşam sayımlarında yine gardiyanlar ve müdürler görürlerdi ve hiç sorun olmamıştı. Ama o günkü aramada ne olduysa birden sorun haline geldi ve almak istediler. Keyfi bir uygulama olduğu için itiraz ettik biz de. Hiç bir gerekçeleri yoktu. Alacağız, diyorlardı başka bir şey demiyorlardı. Tartışma uzadı hapishanenin birinci ve ikinci müdürleri de geldi. Onların da bir gerekçesi yoktu. Biz de haklı olarak vermek istemiyor ve bu nedenle tartışıyorduk. Bu tartışma sürerken ikinci müdür bize saldırdı, peşinden de 15-20 kadar gardiyan. Sonuçta aldılar antenimizi. Saldıran onlar, antenimizi gasp eden onlar, ama hakkında soruşturma açılan biz olduk. Kendimizi savunmamıza bile izin vermeden 10 gün hücre cezası verdiler... F tiplerindeki tutuklular tarafından şimdiye kadar on binlerce suç duyurusu dilekçesi verilmiş savcılıklara. Bunlardan tek bir tanesinde bile haksız bulunan, ceza alan bir hapishane personeli yok. Şimdi ne yapacaksın? Direnmekten başka çaren yok. Hukuk yok ki hakkını arayabilesi'n. Bir ay önce, 30 Temmuz günü sabah saat 06.00 da hücrelere baskınlar yapıldı. Hücrelerde, insanlar uyurken, saldırarak, işkence yaparak kimi tutuklular başka hapishanelere götürüldü. Uyurken saldırıya uğruyorsunuz. Ben yaşadım bunu. 14 arkadaşımızla birlikte Tekirdağ 2 **No'lu F tipine** götürüldük. Yerlerde sürüklenerek, dövülerek ring araçlarına atıldık. Götürüldüğümüz hapishanede de aynı şekilde karşılandık. Arama diyerek işkence yaptılar, keza parmak izi, fotoğraf çekme adına işkence yaptılar. Hatta doktorun gözü önünde işkenceyle kan aldılar. Kan grubunu tayin etmek için almışlar(!) Bu saldırılardan bir hafta sonra tahliye olduğumda hala işkencenin izleri vücudumdan silinmemişti. Bunlar hem doktor raporu hem de fotoğraflarla belgelendi. Ama ne oldu. Bütün bunlardan sonra hepimiz tek kişilik hücrelere atıldık ve havalandırma kapıları dahi açılmadı. Fiilen, anında hücre cezasıyla cezalandırıldık. Ki sözüm ona yasaya göre hücre cezası ancak **İnfaz Hakimliği**'nin onayıyla verilebiliyor. Böyle bir karar filan yoktu. Eşyalarımız bile verilmedi. Sigaramız ve çakmağımız bile verilmedi. Dilekçe yazacak kalem, kağıdımız bile yoktu. Pijamalarımızla hücrelere atıldık öylece. Birkaç gün sonra ancak dilekçe yazabildik. Yine değişen bir şey olmadı. Gardiyanların tehditleri, işkenceleri yine sürdü. O koşullarda yapabileceğiniz tek şey direnmek. Daha fazla aşağılanmamak, daha fazla onurunuzun ayaklar altına alınmasına engel olmanın tek yolu bu. Keyfiyete, hukuksuzluğa karşı tek seçeneğiniz direnmek. Bu nedenle süresiz açlık grevine başladık. Arkadaşlarımız halen süresiz açlık grevindeler. Bugün 28 Ağustos, arkadaşlarımız sürgünlerin geri alınması, F tiplerindeki saldırı ve işkencenin durdurulması talebiyle tam bir aydır açlık grevindeler. Şimdiye kadar 120 insan F tiplerindeki tecride karşı direnişte yaşamını yitirdi. 600'den fazlası sakat kaldı. Ayrıca halen ölüm orucunda olan arkadaşlarımız var. **Gebze Hapishanesi**'nde **Fatma Koyupınar** ve **Serpil Cabadan, Sincan F tipinde Serdar Demirel** ölüm orucunu sürdürüyorlar. F tiplerindeki durum bu. Dolayısıyla elbette F tiplerindeki hücreye, tecride karşı çıkmaya ve mücadelemize devam edeceğiz. Taki tecrit kaldırılıncaya kadar.

Şimdilik söyleyeceklerim bu kadar. Ayrıca F tipleri ve tecrit konusunda en başından beri duyarlılığınızı korudunuz, yazdıklarınızla, söylediklerinizle sizi yanımızda hissettik hep. Tutsaklık koşullarında mektuplaşmak da güzeldi elbette ama, böyle karşılıklı oturup konuşmak daha farklı tabi ki. Teşekkür ediyorum.

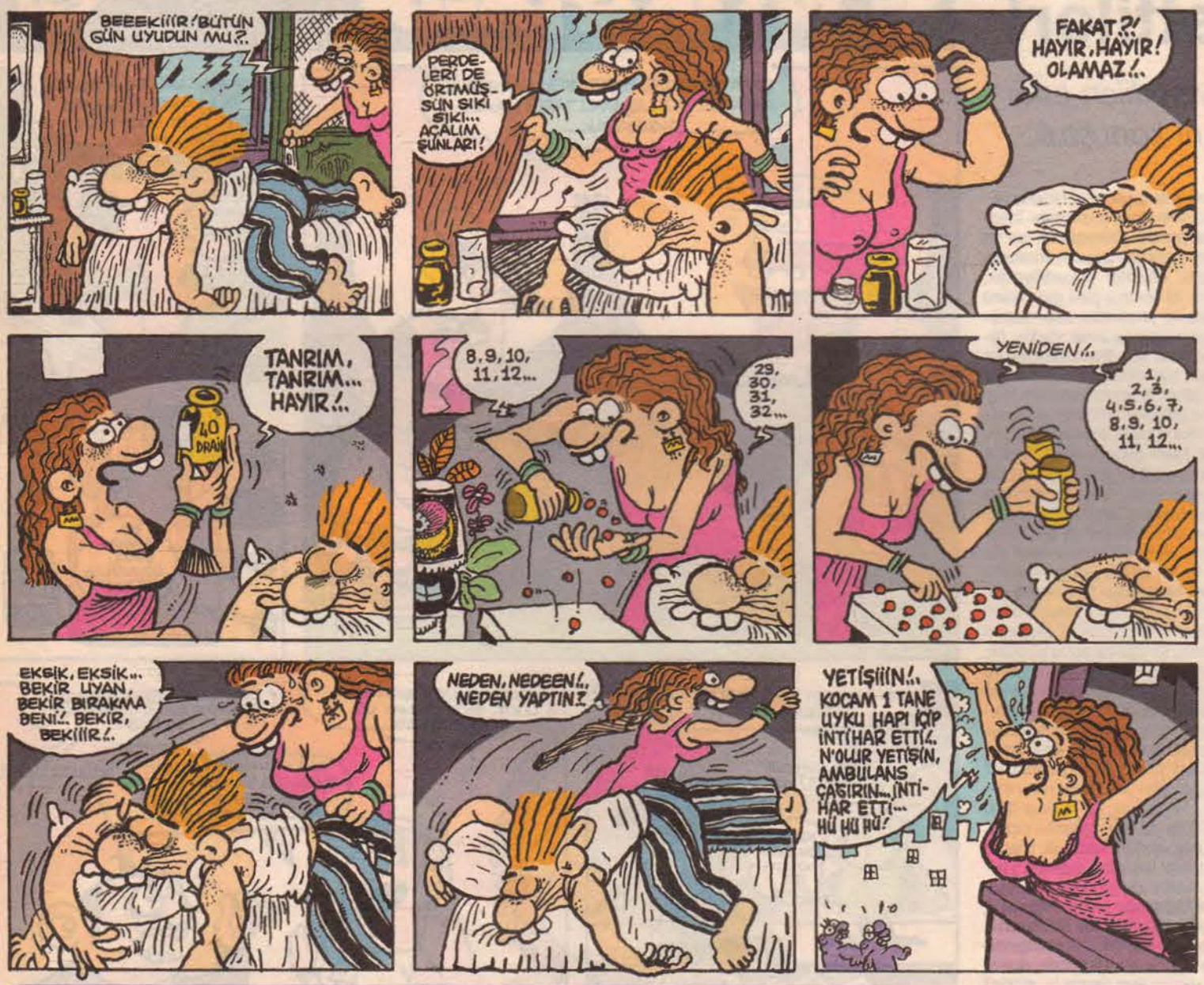
Akşamsefası

bezginbekir@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

LEHCE-TÜL HAKAYIK

kemken@leman.com.tr
kemalkenanergen

Romantizma : Sagopa Kajmer'in (O şimdi asker) yeni albümü. Hemen alın Sago kazansın, sabahlara kadar dinleyin, siz kazanın...

Serbest Dalış : Daldıktan sonra her şey serbest mi? Mühim olan o...

Malkara : Ulan ben de zenci manita nerden bulucaz diyodum...

İnce İşçilik : Şişman işçi çalıştırmıyoruz hesabı...

Şalke Sıfır Dört : Sonucu önceden belli bi maçı niye seyrediyoruz ki? Çok mu vaktimiz vardır nedir...

Pamuk Prenses : Adanalı'dır bu karı...

Oidipus Kompleksi : Allahım niye benim böyle afilli bi ismim yok? Neden? Niçün? Ühü...

Biricik : 0,5...

Abra Kadabra : Sihirbaz bismillahı...

Emir Eri : Niye? Diğer erler emir dinlemiyo mu?..

Paraf : Tembel imzası...

Tavuk Kanadı : Boşver, zaten uçamıyodu gerizekalı...

Linç Girişimi : Mahalle terapisi...

Kullanma Talimatı : Bu cihazı kullanmayınız...

Bülent Hanım : Baykal da Deniz ama Bey ya, belki onagıcık olmuştur...

Çapak:El emeği & göz nuru.

Tarihte Bugün : 29 Ağustos 1352'de hiç bi bok olmadı...

Bir Korku Nidası : Yusuf!..

Çiçeği Burnunda : Acemi kasapın vitrinindeki koyun. Usta gelsin, gösterir ona çiçeğin nereye sokulacağını...

Hey Gidi Hey : İhtiyar introsu...

Çek Cumhuriyeti : Çekiyim de kaset yetmez be abi. Koca memleket...

Kara Sevda: Afrika sevgisi.

Bişkek : Beş tanedir o kekler. Lehçe farkından dolayı anlamıyoruzdur...

Eti Cin : Niye, pakedi mi ters?..

Buharlı Tren : Hepsini eritip ütü yapmışlar işte...

Akşamsefası

Zoraki Kahraman

enderoz@leman.com.tr Ender Özkahraman

Diyarbakır.. Mardinkapı Mahallesi!..
BABA!..
Davulcu Musa'nın evi!!..
BABAA!!
HELE Bİ BAK HA!..
DUM-TIKA-KA..DUM.DUM..TIKA..DUM-TIKA-KA...DUM.-DUM-TIKA..DUM-TIKA-KA..DUM DUM-TIKA-DUM-TIKA-KA..
BABA ?!!
RİTM ÇALIŞIRKEN BENİ RAHATSIZ ETMEYİN DEMEDİM Mİ ÜLEN?
TAMAM AMA Bİ MİSAFİRİMİZ VAR.. AHA BU ABE..
O ABEYE SÖYLE İGERİ GELSİN!..
Yarım saat sonra:
DUR..DUR Bİ DAKKA ŞİMDİ, YARIN Kİ KARŞILAMA TÖRENİNE BENİM KATILMAMI İSTEMİYORSUNUZ, ÖYLE Mİ?..
..MAHALLE MAHALLE GEZİP, YÖREN ALANINA GİDİLMEMESİ YÖNÜNDE YAPILAN TELKİNLER YETMEMİŞ ANLAŞILAN..
ŞİMDİ DE SIRA BAŞBAKAN'IN ÖNÜNDE MAHALLİ OYUNLARINI SERGİLEYECEK KÜÇÜK Bİ FOLKLOR EKİBİNİN GARİBAN DAVULCUSUNDA HA?
NE DEMEK İSTİYORSUN ABE?
BENİ DE BU MESELENİN Bİ PARÇASI HALİNE GETİRDİNİZ YA, HELAL OLSUN SİZE DİYORUM!..
O ZAMAN BEN MÜSAADENİZLİ İSTEYEYİM ABE!..
YALNIZ.. GİDERAYAK BELİRTEYİM; DAVULCU YA DA DAVUL; BU COĞRAFYA YA AİT OLAN HİÇ KİMSE YA DA NESNE BU MESELEDEN AZADE DEĞİLDİR, ONA GÖRE...
DE HAYDİ, TAMAM..
Ertesi gün:
RİNN..DA-RİN-DA..DAMADIMM DA-MA..
RİN-DA
DOM.RİN-DA-DOM-DA RİN-DA!
BİŞEY Mİ OLDU EFENDİM?
RİN-DA DA-DAM RİN-DA
ŞURDAKİ DAVULCU DİKKATİMİ CELBETTİ!.. NİYE ÖYLE MELÛL MELÛL BAKIYOR?
EFENDİM BUGÜN DAVULU O ÇALACAKTI ASLINDA.. ANCAK, HALKI TESİRİ ALTINA ALAN MALUM ZİHNİYET ONUN DA GÖZÜNÜ KORKUTMUŞ ANLAŞILAN...
DEĞERLİ DİYARBAKIRLI KARDEŞLERİM..
?
..BUGÜN BURAYA, BÖLGEDEKİ MESELENİN ADINI AÇIK AÇIK İFADE ETMEYE GELDİM... BU AYNI ZAMANDA BENİM DE MESELEMDİR!..
VAY CANINA!!!
BABA, DÜN GELEN ABE YİNE GELDİ!.. SANA TEŞEKKÜR ETMEK İSTİ...
SÖYLE ONA, BABAM RİTM ÇALIŞIRKEN RAHATSIZ EDİLMEK İSTEMİYOR HA!..
DUM-TIKA-KA-DUMA-TAK.. DUM-TIKA-KA-DUMA
TRAKT!
BİMF...

Milliyet ÇOCUK Dergisi'nin 28 Aralık 1980/1. Sayısını arıyorum!!! Var mı yardımcı olabilecek okurumuz?..

Akşamsefası

Akşamsefası

SIKILHAN

- " Vulvaşen Dijikuku adlı şahıs benim de ofiste olduğum esnada anneme nescafe cup'unu fırlattı. Burnunu ofis delgeçiyle delmeye çaba gösterdi. Minik bambu saksısıyla parmaklarını ezme isteğiyle kıvranıyordu ve benim de amerikan barda bulunan Absolut votkayı dibine kadar içmem için baskı yaptı"... Evet evladım, bu ifadeyi annen için imza edebilir misin? Ya da paraf?

- Bunların hiçbiri olmadı ki? Kusura bakma böyle bişeye paraf olamam anne!

- Anlıyorum biz seni yalancı şahit bir evlat olarak yetiştirmedik evladım. Fakat durum çok komplike. Vulvaşen teyzen ve ben ofiste boşalan Sales Tales Departmanı için korkunç bir rekabete girdik. İdeallerimle oynuyor kendisi, kötü kadın. Kaltak insan... Anneni korumak ve düşünmek adına imzalamalısın... Arzu edersen ifadene daha soft bir konstrüktür bulalım. Daha az egzajere edelim olayı?

- Hiç yaşanmamış gibi davransak?

- Mümkün değil evladım. Evet, mümkün olmuyor. Hakkımda şirket arabasıyla alışverişe gittiğim yönünde rapor tutulmuş... Fotokopi odasında sigara içerken resimlerim çekilmiş... Non smoking area evladım. Mümkün değil! Ofisimizin Ceo'su Bokhan Bey beni muhasebeden para alıp güzellik merkezlerine koşan bir kadın yönetici adayı olarak tanımamalı Sıkılhan! Alooo? Annenin kariyeri arkasında durmalısın genç adam... Bugün bunu bana yapmalısın. Evet... Mümkün.

- Alooo, Sıkıl Çaatay ben. Abi bu Yonca Evcimik'in "Oldu Gözlerim Doldu" klibi kim? Potanın perileri dizisinin son bölümünde neler oluyor? "Kal babuçya" denince bir numaralı şişeyi mi içiyoruz? Hangileri şeyi?

- Yoğurt ye Çaatay. Gündemden zehirlenmişin, zaplan, sokağa atla hemen!

- Tam tersi lan, açım oğlum her türlü magazin, şov dünyası, "şimdi Bodrum'dan görüntüler" filan gibi bu olaylara... Üç haftadır bilgisayar başında bi FRP oyununa takılıyodum. Akşam dayımlara gidicez, dört saat boyunca paso damardan geyik dönücek. Tek kare gündem yok save dosyamda iyi mi? Senden dört kafa tüyo çeksem, iki saati idare ederim. Sonrası sallabaş muhabbet zaten... Aloo? Ötsene be babuş.

- Bende dertler katmer katmer... Bu konuya yoğunlaş. Hadi kaçtım ben.

- Katmer kim oğlum? Alooo? Dizi artisti filan mı? Yoğurt markası mı lan yoksa, reklamı çıkıyo millet finaline hasta di mi? Elizabeth Hurley'nin oynadığı şey miydi bu? Alooo! Ulan bari kal babuçyayı söyleseydin... Babuş sen var ya accanaip köt oldun son zamanlarda. Harbi yavşaksın olm.

- Dilersen sana yeni exi26 kartımla chocolate mint ısmarlayabilirim Sıkılhan ya da Çarli'nin Çikolata Fabrikası'na gidebiliriz... Fakat kontör yüklememi bekleme, çok fazla açılamam ay sonunda ödemelerim var.

- Hiç açılma, ben senin yerine kendime kapandım bile Bunalgül.

- Onu demedim, yani 356 avro kadar bir kredibilitem var. Annem demin yatırdı, sonuçta kendi ayaklarımın üstünde durmak için önemli bir adım. Ama yine de sen "hatun parası yemem abi" tarzında tuhaf gururlanmalara giriceksen seni tutmıyım yani. Hayat müşterek ama sen de kazandığını bugün getirip birlikte yemiyceksek bazı şeyleri düşünmek için çok geç demek durumundayım...

- Çok güzel, bozma o durumu.

- Çok kaba, artıyetten, düzeltiyorum, ayrıyetten, hayvanlarca kere hayvansın Sıkılhan! Aramızdaki şu şeye almak vermek diyo adam yaa! Ben burda birlikte kazanmaktan, geleceği garanti altına almaktan, aşkı ortak hesap açtırıp en yüksek valörlü faizden geçirmekten bahsediyorum anlıyamıyo musun ciddi ciddi sen yani?

- Tamam sen yatır ben çekerim Bunalgül!

- Yuuuuuh! Çek yat haa... Ekonomiyi de belden aşağıya çektin ya peslercesine artık Sıkılhan! Ben çalışıyım didiniyim sen bütün gün evde yat ondan sonra da o aklından geçen piiisss reziiii! fantezilerini tatmin edelim öyle miiii! Yıvvrançsiiann! Artıyetten hayvansıiann!

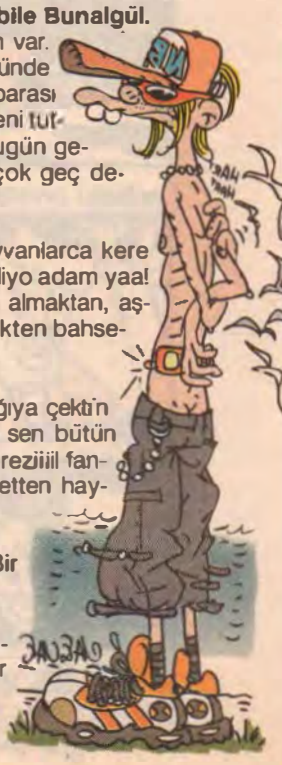
- Bana "bir numaralı şişe" der misin Bunalgül.

- Niya kı? Nerden çıktı şimdi. Harneyse, aı diyorum: Bir numaralı şişe.

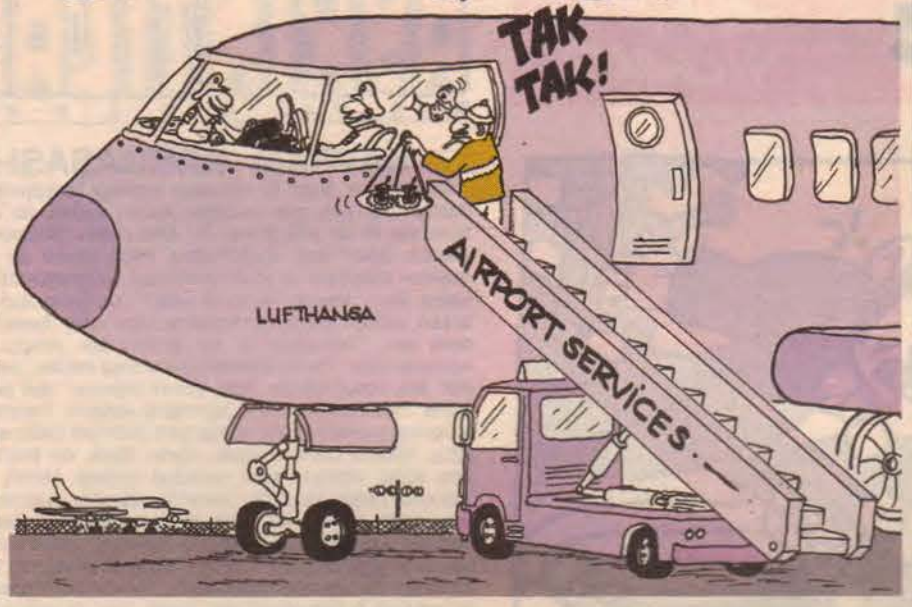
- Sus ve git duvara işe.

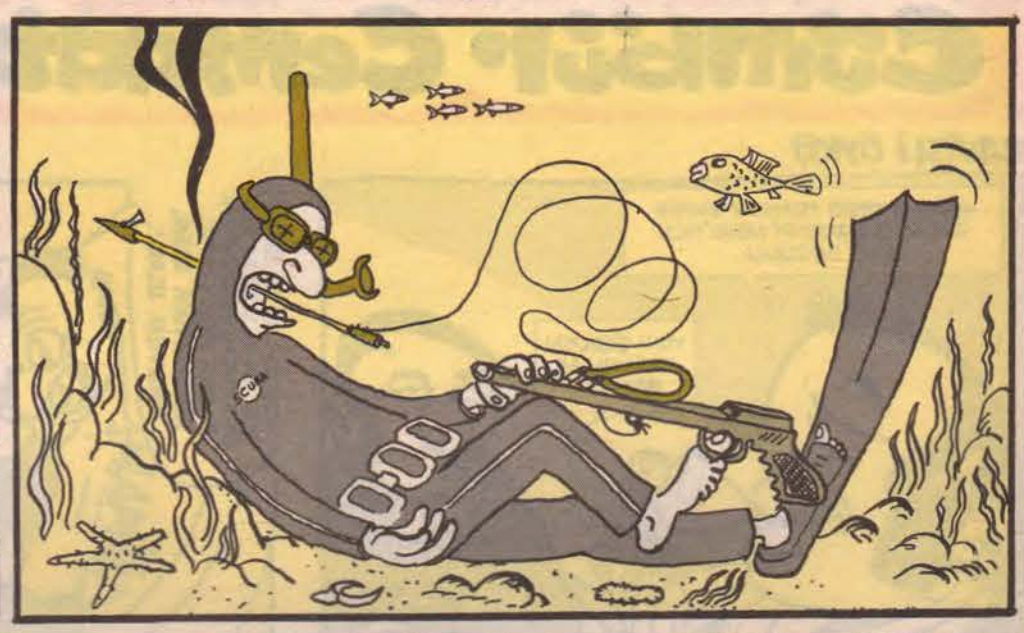
- Sınırsız hayvan! En az yaptığın espiri kadar yığıvrançlık sektöründe lider bi yaratıksın. İlk insanların en ilki, bir numaralısı. Defol, sıkıl karşımdan.

sikhan@leman.com.tr Atilla Atalay

Erhan Candan

DON HAREKETİ VE YIRTIK DONDAN ÇIKANLAR

Eylem yeri **Caddebostan** plajına vardığımızda, ortamda, donludan, mayoludan, haşemalıdan, plajdaki kumdan, denizdeki kolibasiliden çok sayıda muhabirle gelen medya ordusuyla karşılaştık. Medya tarafının en renkli ismi Vatan'ın ağır topu **Selahattin Duman**'da plajdaki yerini ve temsilini almıştı. İş ciddi don hareketimiz tam da istediğimiz gibi yeterince saçmaydı.

Timur Danış önderliğindeki Don Timi, kolibasililerinin öldürücü tehlikelerine aldırmadan kahramanca denize girerken medya ordusunun bir kısmının, bir miktar hayal kırıklığına uğradığı gözlerden kaçmıyordu.

Doğrusu harekete taraftar çekmek için derginin çıkış günü perşembeden, pazara kadar üç gün boyunca, **İstanbul'un bütün varoşlarını, bütün gecekondularını, bütün inşaat şantiyelerini** tek tek gezerek çektiğimiz **don ajitasyonları, afişlemelerden** sonuç alamamıştık. Halk yine halklığını yapmış, donuna sahip çıkmamıştı. Bazı muhabirlerdeki hayal kırıklığının nedeni ise hararetli bir miting(!) beklerken (miting, bazı gazetelerde aynen böyle yer aldı), adresi, zamanı belli, sönük bir korsan gösteriyle karşı karşıya olmalarından kaynaklanıyordu. Tıpkı Cumartesi annelerinin bıkkınlık(!) veren, hep aynı basın bildirisi ve polis kopuyla sonuçlanan, her cumartesi tekrarladıkları Galatasaray eylemi gibi..

Bu arada eyleme katılmak için gelen 9-10 kişinin gördükleri medya ordusundan çekinip, cesaretleri kırıldığı için son anda vazgeçtiklerini söyleyelim.

Bunlardan üç tanesi yabancıydı. Konuştuğumuz ve Alman olduğunu söyleyen bir dönek eylemci, bir taraftan pantolonun altındaki bembeyaz donu gösterirken vazgeçme gerekçesini de aynen şöyle açıkladı: "Eylemden çok hoşlandım, koşa koşa geldim, ancak birinci sayfadan fotoğrafımın basılmasını ve uluslararası bir krize yol açmak istemiyorum."

Aslında bizim için de isabet oldu, yoksa hareketimizin arkasında ülkemizi zayıf düşürmek isteyen Alman, İngiliz,Amerikalı ajanların parmağı-donu olduğu iddia edilebilirdi.

Don hareketi ilk ve son sembolik eylemini Caddebostan'da yaptı ve misyonunu kapattı.

Ardından, beklemediğimiz kadar büyüklükte ve çeşitlilikte tepkiler oluştu.

Olumlu, olumsuz, bu tepkiler:

Bilinçaltı baskısından muzdarip olanlarınkİ (Don korkusu-Dün korkusu ikilemi)

İdeolojik bakışlarındaki tercihlerine göre tepki verenler.. (Tam da beklendiği gibi)

Fikir düzeyinde karşı olanlar (Aralarında, bazı okurlarımız ve çizer arkadaşlarımız da var. Saygı duyulur.)

Don hareketindeki ironiyi bir türlü kavrayamayanlar.

Bizi en çok şaşırtan ve üzen ise don hareketi esprisindeki ironiyi kavrama eşiği düşük olanlar oldu.

Bunlar arasında ne yazıkki medya muhabirleri, hatta editörleri de mevcut. Eskiden iş başvurularında mizah okuru olmak avantaj sayılıyordu. Bu hala, hem bu mesleğe gönül koyanlar hem yeni başlayanlar, hem de kurumlar için faydalı olabilir. Mizah bilindiği gibi empatiyi geliştirir. Empati duygusu da mesleğin olmazsa olmazlarındandır.

"Don Hareketi"ndeki espriyi kavrama sıkıntısı olanlar için bazı açıklamalar yapalım şimdi.

Don Hareketi ciddi bir hareket değil, bir mizah dergisinden bekleneceği gibi başlı başına ironik ve provakatif bir espri'dir.

Don Eylemi ciddi bir eylem değil, korsan gösteri değil, miting hiç değildir.

Katılım bilinçli olarak dar tutulmuş, sembolik düzeyde kalmasına özen gösterilmiştir. Yoksa değişik illerde pijama pikniklerine bin ila üç bin kişi toplayan, uzak bir kasabada, nehir üzerinde Şamrel yarışmasına beşyüz-bin kişi toplayan düzenlediği bir geceye 5 bin kişi toplayan Leman için plaja çok daha fazla insan getirmek işten bile değildir.

Doğru algılayanların kavradığı gibi sadece bir **"riyaya"; ikiyüzlülüğe** dikkat çekmek için yapılmış neşeli bir aksiyondur. **İrrite** etmek amaçları arasındadır. Ancak aynı zamanda paniğe, öfkeye, gerginliğe, korkmaya hiç gerek yoktur.

Nitekim yarattığı tartışma ve önceki tartışmanın akışına müdahalesi en azından başarılı olduğunu gösteriyor. Bu da bizim için yeterlidir. Daha fazla iddia içermiyor. Zaten mizah da ancak bu kadar iddia taşıyabilir.

Bu ülkede bir zihniyet biçimi olarak köylülükle Leman'dan daha fazla uğraşan bir kurum yoktur. 20 yıl boyunca binlerce donla denize giren insan esprisi bizatihi Leman'da yapılmıştır. Ancak mizah, eleştiri, yorum, kırmızı bez sallanır sallanmaz boğa gibi saldırmak kolaycılığı değildir. Bunlar ince işlerdir. Hele büyük yoksulluğun, gelir adaletsizliğinin rekor düzeyde olduğu aynı oranda da demokrasi yoksunu keyfiliğin her an ve çok çabuk ve çok güçlü bir şekilde vurabileceği bir ülkede bu işlere soyunuyorsanız. İnsanları **beyaz Türk, öteki Türk, kara Türk, kıllı Türk, donlu Türk** diye ayırıp hiçbir seçim şansı olmayan ikinci kategorikilerı aşağılamak hiç de adil değil..

Tuncay Akgün

ENGİN ABİ

Engin Ardıç'la onbeş-onaltı yıl öncesinden tanışıklığımız var. Sıkı bir Leman hayranıydı. Dergiyi tutkuyla okuduğu belliydi. Arada bir çizer arkadaşlara selam göndermeyi ihmal etmezdi. Can Barslan'a selam, Çağçağ'a selam bu haftaki köşeleri müthiş..

Nokta, Tempo dergilerinde yazan kalemi elektrikli güzel bir abiydi. Biz de kendisini yazılarından dolayı onore ediyorduk.

Gel zaman git zaman Engin Ardıç medyadaki değişim'in ilk figürlerinden biri oldu. İlk özel televizyon Star'a transfer olup yorumculuk yapmaya başladı. Ekranda yazarlığı kadar başarılı değildi... Yazarlığı unutuldu... Radyoculuk da yaptı galiba... O aralar Leman'ın da medyadaki dönüşümü yakalayıp sıkı medya eleştirisi yapmaya başladığı yıllar.. Leman buradan büyük bir kitle desteği bulup gücüne güç katıyor.

Niçinini, nedenini hatırlamıyoruz, Leman'ın medya eleştirilerinden Ardıç'ta payını alıyor. Muhtemelen lale falan da seçilmiş olmalı..

Bir gece bir arkadaşımızın müzik yaptığı Sardunya isimli bir yazlık kulüpte karşılaştık. Beyaz ceketinin kollarını dirseğine kadar kıvırmıştı. Selam, sabah olmadı, arkalar dönüktü. Kişisel dostluk, tanışıklık da geride kalmıştı..

Aradan geçen yıllarda biz de onu tamamen unuttuk. Lale olacak, eleştirilecek bir durumu da kalmamıştı.

Son zamanlarda Star'daki köşesinde, Uzan rezaletinden sonra da en son transfer olduğu Akşam'da yeniden kendisini hissettirmeye başladı. Arada bir yazılarına göz atıyoruz. Birkaç kere Leman'a bulaştı ama ciddiye almadık..

Ancak geçtiğimiz Pazar, köşesinde don eylemini bahane ederek üzerimize yaptığı pike dikkate alınmayacak gibi değildi.. Kötü espirilerine çok güldük. Dalabileceği her yerden dalmış ama yazıdaki dengeyi de bir türlü tutturamamış. Ne Saddam'cılığımız, kalmış ne Apoculuğumuz, ne metalciliğimiz, ne homonistliğimiz, ne kürtçülüğümüz, ne ülkücülüğümüz.. Aslında kelleşçe, iğrenç bir yazı ama bir o kadar da acıklı.. Kızmak, sinirlenmek yerine (belli ki sadece bunu hedeflemiş) hüzünlendik. Biz de yaşlanıyoruz galiba..

Engin Ardıç fi tarihinde sevdikleri tarafından yaralanmış. O psikolojik yara da bir türlü iyileşmemiş.. Yazının her tarafından bu yara sızıyor.

Aşağılamaya çalışırken de.. (Sahi Vencheremos neydi Engin Abi?..)

Apo'culukla itham ederken de.. Tam da şu linç ikliminde.. Yanlış yere park eden de alacağını istemeye gelen borçluya da bu PKK'li diye bir sesten orada linç ediversinler..

Ah be Engin Abi, Leman'da bir tane Saddam'cı karikatür bulsan da biz de senin o koca alnını karışlasak.. Yoksa savaş sırasındaki Amerikan karşıtı kapaktanmız karikatürlerimiz, yazılarımız mı senin aklını arap saçına çevirdi.. Çöz beri arap saçı..

Peki metalciliğimiz neyin nesi.. Bilinçaltını yaralar duman etmiş Engin Abi'nin.. Aramızda tek tük metal müzik dinlemişliği olan vardır da metalciliğini deklare eden hiç olmadı. Acaba başka bir dergiyle mi karıştırıyorsun? Belki de saçı uzun kulağı küpeli çocukların dayak yiyişini gözünde canlandırıyorsun...

Ah be Engin Abimiz. Sana bi leblebi tozu, horoz şekeri falandan müteşekkil hediye paketi göndersek de barışsak.. Yaralan temizlesek.

Valla seni incitmek istememiştik.. Biz unuttuk sen unutmamışsın..

Bak şu uzlaşma kültüründe herkes birbirine demediğini bırakmıyor iki gün sonra da bir yemek ayarlayıp, bir araya gelip barışıyor..

Biz de öyle olsak, tıpkı eski günlerdeki gibi..

Akşamsefası

erhancandar@leman.com.tr

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

KAVİSLİ ÖYKÜ

AYRINTILAR

m·e·T·İ·N·F·İ·D·A·N

-KAVRAM KARGAŞASI-

Kanatları açık, büyük bir penceremin kenarında bekleşiyorlardı... Dışarıya daha yakın olan, neredeyse kollarını uzatmış gibi duran 'Korku'ydu. Bir kez daha dışarıya göz attıktan sonra "Gelsenize lan, yakından bakın!" dedi, arkasındakilere. Hepsi kafasını öte yana çevirirken ('Korku'nun bu yalaka tavırlarından hoşlanmıyorlardı hiç), sadece 'Merak' konuştu: "Ne var ki orada?" Pencereden biraz daha kafasını uzatırken (küçük, koni biçimli bir kafası vardı) 'Temkin' durdurdu onu: "Saçmalama! Bir şey gördüğü yok, yalnızca seni kışkırtmak istiyor." 'Temkin'e şeytani gözlerle bakıp sırıtırken, 'sen öyle san!' dedi 'Korku', içinden. "Ama, görmek istiyorum," diye yineledi 'Merak'. Diğerlerini de harekete geçirmişti bu sözleriyle. 'Cesaret' bile dayanamayıp yanlarına gekli, aşağıya baktı: Sonra geri çekildi, arkada durup, dikkatlice izlemeye başladı, dışarıyı. Büyük, dev kollarını iki yana açmış, diğerlerini sanki kucaklayıp korumak istermiş gibi, arkalarında sakince bekliyordu. 'Cesaret'in yanıbaşında, dizine sarılmış duran, minik 'Şefkat', onun açık göbeğini okşuyor, 'Temkin'i de eteğinden tutuyordu hafifçe. Küçük bir itiş-kakışa sebep olan ise, aralarından geçip pencereye daha fazla yaklaşmak isteyen 'Hırs' oldu! Bu konuda, Merak'la tartışmaya başladılar. "Daha hiçbirşey göremedin beni Sana da neler oluyor!" dedi 'Merak'. 'Hırs', bir yanıt verecek halde değildi; merağı omuzundan itildiği gibi, aşağıya yuvarlandı, kendisi yaklaştı pencereye! 'Korku', keyifle sırıtmaya başladı: "Düştü. Düştü salak!" 'Temkin', diğerlerini sakinleştirmeye çalışıyor, daha başka bir saçmalığın yaşanmasına engel olmaya gayret ediyordu. Hepsi bağrışmaya, uğuldamaya ve bazıları inlemeye başladı. 'Dikkat' böldü onların seslerini, bağırarak: "Susun! Bakın, düşmemiş. Alt katın balkonunda duruyor 'Merak." Hepsi aşağıya göz attı ve, gerçekten de 'Merak' oradaydı. 'Çabuk buraya gel!" dedi 'Temkin'. 'Merak, ölürmcek gibi kollarıyla duvara tutunarak ve yüzlerce küçük gözüyle etrafı inceleyerek, ağır ağır yukarı çıkıyordu. "Çabuk olsana bee. Çabuk yaa!'" dedi 'Telaş'.. Telaş'ı, pek sevmiyorlardı. Çünkü sürekli bağırıp duruyor, garip sorular soruyordu herkese: "Ya düşüp ölürse. ve biz de parçalanırsak ne olucak?!" 'Gurur', sert bir tokat attı 'Telaş'ın suratına. Telaş'ın küçük, kırmızı suratı, daha da bir kırmızı oluverdi. 'Gurur', sonra üzülerek geri çekildi; hiç ses çıkarmayan dev 'Umut'un yanıbaşında, biraz geride durdu. Zaten 'Telaş' gene susmamıştı, tuhaf şeyler mırıldanarak ötekileri çıldırtmaya devam ediyordu. Bütün bunlar olup bitirken ('Merak' geç kalmışb, oyalanarak çıkıyordu yukarıya), hepsi'nin arkasında, en gerideki yumuşak bir divanın üzerinde, düzlerini kamına çekerek oturmuş 'Utanç' vardı. Diğerlerinin her hareketi batıyordu ona, kendini suçlu hissediyordu. Bazen aralarına katılıp bir faydada bulunmak istiyor, ama yanlış bir şey söyleyeceğinden korkuyordu. Onu, tek anlayan, yanından hiç ayrılmayan, ve gene onun yanında divanda bir köşede oturan, 'Sevgi'ydi. Ve asıl o'na, yani Sevgi'ye çoğu gıcıktı aslında. Herşeyi anlar, kabuleder gibi görünmesi, fazla tartışmaması, özellikle 'Hırs'ın hiç hoşuna gitmiyordu. "Mmm!." diye mırıldandı 'Utanç, "Ne oldu tatlım!" dedi 'Sevgi, ona sokularak.. Ama bu kez, sesi biraz soğuktu ve derinden geliyordu. Laf olsun diye sormuş gibiydi. 'Hırs' da etrafa ilgilenmeyi bırakıp, gelip divanın bi köşesine oturmuş, örtüyü çekiştirip duruyordu. 'Telaş' bile, sanki fazla hareketli değildi; odanın bir ucundan bir ucuna hop hop zıplayıp duruyordu yalnızca. 'Merak' gittiğinden ve dönmediğinden beri, hepsi bir tuhaf olmuştu. Pencerenin pervazından aşağıya inmişler, birer köşeye oturup kalmışlardı. O galip sessizliği, 'Utanç' bozdu "Mmm.." dedi acıyla, "Mmmhi.." Şimdi meydan, 'Korku'ya kalmıştı!..

Bir kabadayı edasıyla odanın içinde turlarken; önünden her geçişinde 'Umut'un ensesine küçük bir tokat atıyor, 'Dikkat'in de kolunu bükülüyordu acımasızca. Odada turlarken, peşine şımarık Paniği de katmıştı. Uzun bir kuyruğu ve tombik bi burnu olan 'Panik, fazla yaklaşmadan Korku'yu takip ediyor, onun adım atışını taklit ederek de kendince eğleniyordu. Oturmayıp, bir köşede ayakta dikilen 'Cesaret'in, bu saçmalığı durdurucak bir hâli yok gibiydi. 'Korku' onun önünden geçerken, 'ne olur ne olmaz' diyerek ona bakmamaya çalışıyor, diğerlerine bulaşıyordu sadece. İkisi de birbirlerinden gözlerini kaçırmaktaydı. "Mmmh!." dedi 'Utanç'. Kafasını o tarafa çevirip, "Ayağa kalk!" dedi 'Korku'. "Sana, ayağa kalk dedim!" .. Duvara tutunarak, yavaşça doğruldu Utanç. "Dik dur, salak!." Utanç, dik durmaya çalıştı ama; yorgundu. Düşecek gibi olurken, 'Sevgi' ve 'Temkin' gidiler koluna. "Bırakın!" dedi 'Korku. "Bırakın şu salağı. Derdi neymiş bakalım!" Korku'dan yüz bulan 'Panik' şımarmaya devam ediyor, 'Temkin'in ayakkabı bağlarını çözerek, ceplerini karıştırıyordu. "İçlerinde, yalnız sana ihtiyacım var," dedi 'Korku; ve 'Dikkat'i yanına çağırdı. İstemeyerek de olsa, ('Cesaret'e anlamlı bir göz kırparak), 'Korku'nun yanına yürüdü 'Dikkat'. Bu arada 'Panik'i tekmeleyip öteye fırlattı 'Korku': "Şimdi, sırası değil!." Utanç'ın yanına yaklaştı, böğrüne ve suratına iki sert yumruk geçirdi. "İşimize engel olacaksın, belli!." "Ne işiymiş bu?" dedi 'Temkin'. Net bir yanıt duymak istiyordu; gözlerini ısrarla 'Korku'ya dikmişti. 'Dikkat'in kulağına eğilen 'Korku': "Ne söylemeliyim sence?" diye fısıldadı! Biraz düşünüp, "Merak edicek birşey yok, küçük, ilginç bir gezintiye çıkacağız sadece, diye söyle," dedi 'Dikkat'. "Merak edicek bir şey yok lan. Küçük, ilginç bir gezintiye çıkacağız sadece!" dedi 'Korku', etrafındakilere. Sonra, kafasını 'Cesaret'e çevirerek, "İstersen, sen de gelebilirsin," dedi, alay edercesine. Ve Panik'e emrederek, çekmeceyi açmasını, oradaki bıçağı getirmesini söyledi.

Panik, henüz masaya yaklaşmıştı ki, pencereden 'Merak'ın sesi işitildi! "Çok acayip yaa! Çok değişik bişii gördüm aşağıda! Bakın, nasıl biliyo musunuz?!," Hepsi sevinçle o'nun yanına koştururken; Dikkat' de usulca 'Korku'nun yanından uzaklaşmıştı. Merağın tiz sesinden çok ürken Panik, çekmeceye atlayarak karanlıkta kayboldu. Ne yapacağını bilemeyen 'Korku, olup bitenleri şimdilik uzaktan izlemek için, geçip divana oturdu. "Mmh!." dedi Utanç. "Kay lan öteye," dedi Korku.

"Ne gördün, ne gördün!?" diye sordu 'Hırs. 'Merağa. "Nasıl oluyor da," dedi 'Merak', "bazı şeftaliler, çok dikkatli ısındıkları halde gene de suyunu sıçrabıyorlar etrafa!?" Hepsi, dönerek 'Dikkat'e doğru baktılar, ve kıkırdadıları 'Ne yapabilir ki' dercesine ellerini kaldırdı, ve dostça gülümsedi 'Dikkat'. Ve hepsi. bu konu üzerinde düşünmeye başladılar. 'Korku, bir köşede oturmuş, dişlerini bileyerek onları izliyordu. 'Cesaret', kanayan burnunu silmesi için, içerden ıslak bir bez getirdi 'Utanç'a.. Minik bir 'Haz' topağı, odanın ortasında komik taklalar atıyordu...

Akşamsefası

GÖKÇEADA'DAN DONA DUMUR DESTEĞİ

İstanbul' da donla denize girme yüzyıllardır hep vardı...Bizler bildik bileli denize donla girilir, hatta **donu kayalara vura vura** kurutma aksiyonu görerek büyümüş kuşaklarız biz... Bir dönem plajlar ortadan kalkınca don da ortadan kalkmış gibi göründü. Plajlar yeniden açılınca don da tüm beyazlığıyla yeniden ortaya çıktı doğal olarak, mesele bundan ibaret...Adam ne yapsın, nakliye kamyonunun arkasında mayo, palet ve deniz takımlarını hep yanında mı taşıyacak, zaten İstanbul'un havası da belli değil, bakıyor ki o gün sıcak bastı, bunaldığı yerde dalıyor denize... Bizim **Leman** olarak önerilerimizden biri de şudur; **Çıplaklar Kampı, Kadınlar Plajı, Tesettür Plajı** gibi bir tane de **Donlular Plajı** açılsın madem öyle, mesela Cevizli, Kartal sahilinde...Ayrıca **şambrel** olayı da bu kategori de ele alınabilir, gözden geçirilebilir...

Sonuç olarak, eğer hareket penye, pazen donaysa lafımız yok, fakat eğer fakire, fukaraya ise bilinsin ki mazlumun yanındayız... Resimde donuyla yer alan **Gökçeada**'daki taş ustası **Yahya Usta** diyor ki, aynen akatarıyorum: **"Gökçeada donlularından İstanbul donsuzlarına destek...Fakirin, fukaranın yanındayım, don hareketini destekliyorum, bu hareketi düzenleyenlere teşekkür ederim... Her zaman don giymeye hazırım..."**

GÜNERİ İÇOĞLU

dumur detayları

dumur@leman.com.tr

DUMUR YOLU İNCEDİR GÖRMEYE DETAY GEREK

Dumurdostları bu hafta Tekirdağ-Çanakkale yolunda çıkıyoruz dumur yolculuğumuza...Çanakkale'nin zengin detayları hiç tükenmez, belli sürelerde hep kendisini yeniler, bilgisayar terimiyle **update** eder. Bu yüzden belli zaman aralıklarıyla bir bölgeyi, yeni detaylarıyla yeniden gözden geçirmek, dumur tespitlerini güncelleştirmek gerekir...

BİR LİSAN BİR DUMUR

Çanakkale'ye doğru giderken Tekirdağ'ı geçtikten kısa bir süre sonra, yeri ve kendisi birçok defalar değişen devasa Namık Kemal heykelinin bulunduğu mola yeri var ya hani, dumur köşemizde çok kereler ele almıştık burayı. **(bkz. Dumur Detayları 2, Leman Yayınları, 2003, s.18-19)** Neyse Namık Kemal heykeli şimdilik son yerini ve son şeklini almış gibi görünüyor. Fakat bu kez bu mola tesisindeki detayımız başka, zira bu tesis aynı zamanda her zaman güzel detaylar tesisidir biz dumurseverler için...İşte şimdi tesisin tuvaletindeyiz ve tuvalet parası verme yerinin camında Yunanlılar için yazılmış şöyle bir uyarı var; okunuşuyla yazıyorum; **" i ellines den plironun stis tualetes"** Şimdi diyeceksiniz ki, ne var bunda kardeşim, bizim dumur yazıları bitti de sıra yabancı dillere mi geldi?..

Haklı olabilirsiniz fakat burda çok acayip birşey var...Bir ömür süren geyik muhabbetçiliğim dolayısıyla az buçuk bazı yabancı lisanlardan anlarım, bu yazı şöyle çevrilebilir; **"Yunanlılar tuvaletlerde ücret ödemezler"** Adama dedim ki; **"Abi sen naaptın, burda ne yazdığını biliyor musun?..."** Adam kızarak git işine der gibi yüzüme baktı ve **"biliyom, ben yazdırdım, Yunanlı turistler tuvalet parası ödemesinler, yani tuvalet şirketten manasında..."** Ben şaşkınlıkla, **"ama abi burda bir aksaklık var, bu senin yazı; Yunanlılar tuvaletlerde ücret ödemezler, girer, işer, zıçar ama hiç bir zaman hiç bir tuvalette para ödemezler gibi bir manaya geliyor...."** dedim. Tuvaletçi iyice sinirlendi, cevap bile vermek istemedi, nerden çıktın sen gibi bakmaya devam etti. Ben de otobüsümün mola süresi bitiyor olmasına ve daha tostumu yiyememiş olmama rağmen konuşmaya devam ettim; **"Abi bunun doğrusu başka, turizm adına, AB adına gel değiştir şunu, doğrusunu yaz..."** Adam kızmaya başlayınca da hemen kalkmak üzere olan otobüsüme kaçtım. Yazının olması gerektiği halini buraya yazıyorum, belki ona iletirler; **" Parakalo, i ellines na min plironun stis tualetes,** yani **Yunanlılar, lütfen tuvaletlerde ücret ödemeyiniz..."**

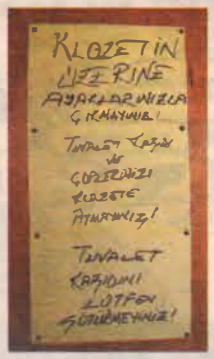
FIRINDA KANGAL KÖPEĞİ YAVRUSU

Çanakkale'nin ilçelerinden birinde bir hurdacıdayız..Hurdacı hayranlık veren bir pratik doğaçlama zekayla hurdalıktaki bir fırını küçük kangal köpeğinin kulübesi haline getirmiş... Kangal yavrusu da öylesine mutlu ki, bu beyaz eşyadan yapılma köpek kulübesini benimsemiş, arada bir içeri girip fırın tepsisinin içinde ikiz yataktaymış gibi yatıyor... Hurdacıya, **"peki akşamları fırının kapağını kapatıyor musunusuz?."** diye sordum. **"Yok abi, kapatmıyoruz, hava alamaz hayvan, zaten havalar daha sıcak, sonra bi yol bulucaz artık..."** dedi. Arkadaşım işte ben bu diyarlan bu yüzden delicesine seviyorum. Pratik zeka yaşamımızın usaresi adeta... Kangal üç beş ay sonra boy atıp fırına sığmaz olunca yan taraftaki hurda buzdolabına kaydırılır herhalde...

TUVALET BİLDİRGESİ

Şirinler şirini beldemiz Gökçeada'ya bir uzanalım ve bir plajın tuvaletindeki şu tuvalet bildirgesine göz atalım... Hani tuvalette birşeyler okumaktan hoşlananlar vardır ya, işte bu tuvalete elinde gazete ve dergiyle girmeye gerek yok, tuvaletin duvarlarındaki bildirgeleri oku tuvaletini yaparken...

KLOZETİN ÜZERİNE AYAKLARINIZLA ÇIKMAYINIZI...

TUVALET KAĞIDI VE ÇÖPLERİNİZİ KLOZETE ATMAYINIZI

TUVALET KAĞIDINI LÜTFEN GÖTÜRMEYİNİZİ

O diil de hala klozetin üstüne çıkma kaldı mı yaa?.. Haa anladım, hijyen gerekçesi olarak galiba, poposunu tuvalete değdirmemek için ayaklarıyla klozetin üstüne basıyorlar, tamaaam... Zira tuvalet kağıdı da alınmış olduğu için klozetle popoyu izole etmek suretiyle poponun altına koymak üzere hiç bir kağıt yok... O da ne yapsın klozetin üstüne çıkıp yüksek irtifadan işini görüyor, kablosuz iletişim wireless yani...Bir de bu uyarı bildirgesinden şunu anladım; madde halindeki ikazların hepsi aşağıdan yukarı doğru olmak üzere birbirine bağlı; yani tuvalet kağıdı alınınca, çöpler atılınca ve klozet aşırı kirlenince mecburen üstüne çıkılıyor... Bir diğer husus da bu yazının bulunduğu yerin bayan tuvaleti olması...

ARTNOUVO POPART VE APART

Şu pansiyon levhasının güzelliğine bakınız, şundaki girift sanatsal kaligrafik üsluba bakınız. Artnouvo ve Popart'dan sonra **Apart**, modern sanat tarihine üslup olarak girmiş bulunmaktadır. Fakat sanat tarihi araştırmalarında **Apart** üslubunun tez çalışmalarını yapmak biz dumurculara düşüyor sanırım... Apartın odaları da böyle kelimeler gibi kesik kesik ve labirent şeklinde olmasın sakın?...Kaldığın odayı hergün zor buluyormuşsun meğer...

OKUR DUMUR

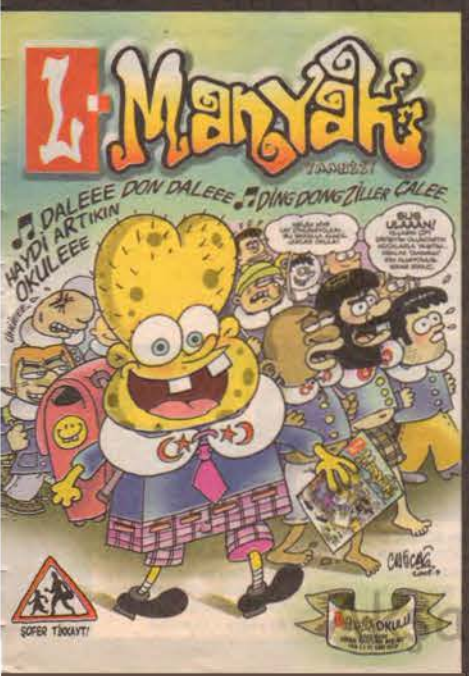

Patatese Geldik

Selamlar,bu resmi Kars Sarıkamış'tan gönderiyorum..Hep insan yada yazı dumurları gönderecek halimiz yok ya, bu da sebze dumuru, yani bu patatesi bu hale getiren yine sonuçta insanlar olduğu için bi nevi insan dumuru.Söyleyecek söz yok, bu patatesin neye benzediğini varın siz bulun!...

Mustafa Doğan/Sarıkamış/Kars

EYLÜL SAYILARI

yeniHarman'DA BU AY

RADİKAL GAZETESİNDE YAZILARINA SON VERİLEN GÜNDEMİN OLAY YAZARI MİNE G. KIRIKKANAT SADECE YENİHARMAN'A KONUŞTU

"ANKARA'YA HEDİYE OLARAK SUNULDUM"

NİHAT GENÇ'TEN AKŞAM'DAKİ İSTİFASININ ARDINDAN ZEHİR ZEMBEREK AÇIKLAMALAR..

YALÇIN KÜÇÜK - MİHRİ BELLİ

AYDINLAR HÜKÜMET GÖRÜŞMESİNİ DEĞERLENDİRİYOR

DON HAREKETİNİN PERDE ARKASI

Erhan Güneş (İST)

Hekim Ali Babacan (Eskişehir)

Egemen Merdan (İST)

Mesut Can Çetinkaya (Ankara)

Tolga Mutlu & Evrim Gayret (İST)

Mesut Ensarioğlu (İzmir)

Mehmet Haydar (Çanakkale)

Gökhan Akbaba (İST)

Hasan Ülgüralp (İST)

Yağız Sakallıoğlu (İST)

Volkan Dayları (İST)

Fatma Yıldız (İST)

Ufuk Ünal (İST)

Sevilay Ayata (İST)

Sinan Oğuz (Ankara)

Murt Aslan (VAN)

LeMan
Sayı: 721
2 EYLÜL 2005 CUMA
Haftalık Süreli Yerel Yayındır

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tunçay AKGÜN
● Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR

● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ ● **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Atilla ATALAY ● Melike ACAR ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Olgun BUDAK ● Erhan CANDAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Mehmet EĞRİK ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Onur GÜÇEL ●Güneri İÇOĞLU ● Kemal Kenan ERGEN ● Melikşah ● AslanÖZDEMİR ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● Mehmet ÖZKANOĞLU ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Özge SAMANCI ● Mahmut TİBET ● Ahmet YILMAZ ● Gürcan YURT ● **Yurtdışı Koordinatörü:** İlhan ARKAN (ilarkan@leman.com.tr) ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● Murat YÜCEŞAN ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● **Kaligrafi:** Şevki SAYIŞMAN ● **Renk Ayırımı:** M.ÖZKARA ● Ali Ekber USLU ● **Montaj:** Kadri ÇAVUŞOĞLU ● Engin ÖZDEMİR ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 **Dahili:** ● **Baskı: LeMan Matbaası Adres:** Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Matbaa Sorumlusu:** Ali Polat ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Deustschland 1,60 EUR / Österreich 1,70 EUR / Schweiz 2,60 CHF Nederland 1,70 EUR / Belgique 1.70 EUR / England 1,20 GBP

722

9 Eylül 2005 Cuma 152209 Sayı: 2005/37

1 YTL (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.250.000 TL.

DİNLE ÖKÜZ ADAM!..

Dünyaya zarar verdiği kesinleşen kimyasalların sanayide kullanımını sınırlayan Kiyoto sözleşmesine Amerika'nın ekonomisine zarar verdiği gerekçesiyle masadan kalktın..

Ozon tabakası ananın örekesi gibi açıldıkça sen trene bakar gibi baktın..

Petrol için Irak'a barış, özgürlük ve demokrasi diye Napalm'dan zehirli bombalara ne icadın varsa attın..

Koca bir kasırga Amerika'yı birbirine katarken; ölüm, kayıp, evsizlik, yurtsuzluk, binbir acı içinde koca bir trajediyi sen yarattın..

Son petrolü emdiğinde
Son bombayı salladığında
Son ülkeyi istila ettiğinde
Son parayı yuttuğunda
Anlayacaksın
ne süper g.t olduğunu

LeMan atasözü

son ağaç kesildiğinde
son nehir kurutulduğunda
son balık yakalandığında
anlayacaksın paranın yetmediğini

Kızılderili atasözü

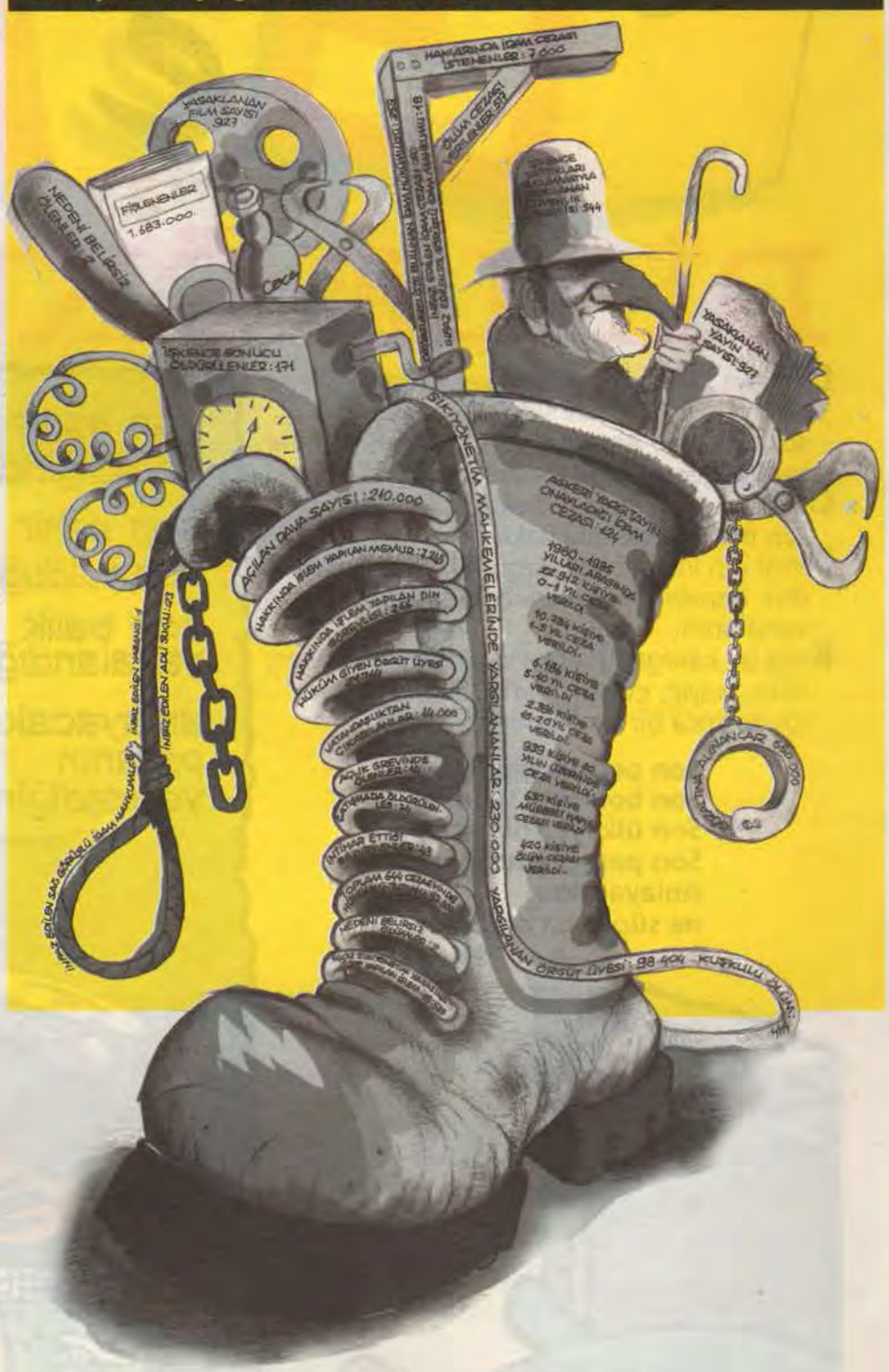
LeMan

11 Eylül pazar günü İstanbul Kadıköy meydanında **12 Eylül Darbecileri Yargılansın** mitingi var.. Ülkenin 25 yıllık kabusunun etkileri hala sürüyor.. Bir milyon insana gözaltı, yüzbinlercesine işkence, yüzlercesine yargısız infaz, gözaltında kayıp, işkencede ölüm ve 50 gencin asılması.. Milyonlarca insana fişleme, pasaportsuz bırakma, yurttaşlıktan atma, onbinlerce işçi, memur, öğretim görevlisini işinden, öğrencileri okuldan etme, emekçilerin örgütlerini kapatarak milyonlarca insanı köle düzenine mahkum etme, kitap, dergi, gazete, filmlerin yasaklanması, imha edilmesi, toplumsal özgürlük ve adalet duygusunun yok edilerek güce tapınan, statükocu, apolitik kitlelerle şu yaşadığımız sürecin hazırlanışı, işte koskoca 25 yılın bilançosu...

12 EYLÜL.. TÜRKİYE'NİN 25 YILLIK KABUSU.. DAHA DÜN GİBİ NETEKİM..

Bir sabah netekim paşanın televizyon anonsuyla başlayan unutulmaz postal kasırgası.. Tank sesleri, cemseler, sorgusuz sualsiz tutuklamalar, gece baskınları, gündüz baskınları, ev aramaları, kapatmalar, yasaklamalar, kayıp, işkence, yargısız infaz, sokağa çıkma yasakları, iltica dalgaları, hapishaneler, tecritler, idamlar, sakatlamalar.. Netekim 25 yıldır acısı dinmemiş.. Onlar yargılanmadan nasıl dinsin ki?..

1 Eylül dünya barış günüydü...

ELİ SİLAHLI MAGANDA OLAYINI BEN DE YAŞADIM

Şu günlerde Türkiye'de en çok tartışılan şey ne mi? Tabii ki magandalık. **Girip Gugul'dan taradım.** Bakınız **Gugul**'da maganda sözcüğününkarşısında ne yazıyor! Maganda: **Uganda dilinde elinde mangal maşası taşıyan yabanımsı kanyon maymunu.** Türkçe sözlükte ise magandanın karşılığı bakınız nasıl verilmiş. Maganda: **Mangal adamı, donlu ya da donsuz hogorok kişi.** Geçenlerde bilmiyorum gecenin bir vakti bakınız inanılmaz gibi akıl almaz tak tak piştov gibi silah sesleriyle aman biz ne oluyoruz diye balkona çıkıp baktığımda havaya ateş açan sokakta **yüzü mendille örtülü** yamuk ağzı var ve eli silahlı magandaları ben görünce tam o anda atıyla dörtnala ordan kopup biri bang bang diye magandaların ellerinden altıpatlarını uçurunca gazeteci şapkamı çıkarıp **kafama yazlık bir komposto kâsesi geçirerek** sokağa indim. O sırada o cesur süvari, bineğinden inip yanıma geldi. Bakınız teşekkür etmek için ben ona elimi uzatınca o **aydınlık yüzlü pırıl pırıl emniyet görevlisinin** çok iyi tanıdığım **bir çocukluk arkadaşım** olduğunu gördüm. Devlet memuru olduğu için burada onun adını vermemin sakıncalı olduğunu biliyorum. Ama bana hiç bir zararı olmadığı için vereceğim. O kim mi? Çocukluğumun ünlü kahramanı **Nevada Ranceri Yüzbaşı Tommiks.** Bu olayı ben nerde mi yaşadım? Ben onu ABD'de **Boca Raton**'da yaşadım.

BİR GÜN ŞARAP İÇMEYİN BOCA RATON'A GİDİN

Orada **Power Nap Sleep Centers** adında butik otel tarzı tipinde çok hârika bir merkez var. Yakında bir tane de **Minneapolis**'te açılacakmış. Eşinizi ve çocuklarınızı alıp mutlaka gidin. Sakın "param yok" gibi yetmişli yılların o popülist sol söylem mazereti kapısının arkasına saklanmaya kalkmayın. Bakınız, hepimiz şarap içmiyor muyuz? Ailenizle böyle bir gezi, size en fazla **birkaç şişe şarap parasına** mâlolur. Çocukları saymıyorum. Çünkü onlar şarap içmiyor. Bakınız bahsettiğim otelde insanların deliksiz bir uyku çekebilmeleri için **Tropik, derin uzay, vahşi batı** temalı özel odalar yapılmış. Uykunun dakikası 70 cent. Yâni 910 bin lira. Ben **435 milyon** lira verip **vahşi batı temalı** odada sekiz saat uyudum. Rüyamda **Bafola Bil, Jessi Ceymz, Bilidi Kit** gibi vahşi batının inanılmaz kanun kaçakları ve **Amerika'nın en kalburüstü it-kopuğuyla** muhatap oldum. **Onun için eli silahlı magandalar sorununun ne demek olduğunu çok iyi biliyorum.**

ŞEREF MADALYALI ATAKAN DEDEM

Son derece kahramanca çarpıştığı için şeref madalyasıyla ödüllendirilen dede tanıyor musunuz? Sizin ya da başkasının dedesi olması farketmez. Tanıyorum diyorsanız size hemen bir soru daha. Peki, kahramanca savaştığı için **"düşman ordusundan"** şeref madalyası almayı başarmış bir dede tanıyor musunuz? Sustunuz? **İnanılmaz değil mi?** Ben Gugul'dan taradım. yeryüzünde böyle bir dede yok. Bir dede hariç. o kim mi? **Elbette benim dedem.** Yâni annemin babası. Size onun **Çanakkale muharebesinde** bir inanılmaz gibi vuruştuğu için **Britanya** devleti tarafından **üstün cesaret şeref madalyasıyla** onurlandırıldığını söylesem şaşkınlıktan götünüz tavana vurur mu vurmaz mı? **Bence vurur.** Peki o nasıl mı ol-

Akşamsefası

Devlet okullarında yemekli bilgisayarlı özel sınıflar oluşturulması tepkilere yol açıyor.. Özel sınıflar için kayıtlar sırasında 500 ile 1000 ytl alınıyor. Ayrıca 150-200 YTL aidat ödeniyor..

PARİS'TE SON KUNDAK.. Paris'teki son yangında dördü çocuk yedi göçmen öldü. Daha önceki iki yangında 41 göçmenin ölmüş olması ırkçı saldırı ihtimalini kuvvetlendiriyor..

BUSH kendisine oy çıkmadığı için, kurtarma çalışmalarında aslan payını beyazlara ayıran ku-klux-klan ibiş kovboy..

HAYVAN LİNCİ bozuk çapulcu histerisi de bambaşkaymış..

MİSTER MİXER gün geçmiyor ki yırdım herhangi bir

yöresinden provakesyon, galeyan ve cinnet haber gelmesin.. mister mixer iş başında.. kimseye faydası olmayan oyunlara gelmeyelim, oyuntanrı bozalım..

6-7 EYLÜL OLAYLARI fotoğraflarla yüzümüze bir daha çarpan utancımız..

ANGELA MERKEP kozzi'nin sana selamı var.. seni ırkçı seni..

EYLÜL AYI kayıt kuyut, çanta ceket, harç haraç ayı.. bir geçsede ekim'in derdine düşsek..

KREDİ KARTI FAİZLERİ tefeciden de beter.. kart yiğidin kamçısı oldu..

TIRŞINÇ HABER KANALLARI dünyadan umudunu kes, kendini balkondan at.. ruh hastası ol hastaneleri doldur.. cinnet geçir, silahlan, nienniyi sür, horozu kaldır, tetikte bekle, sanki..

ARMUDUN İSİNİ ECNEBİLER YER.. Sebze ve meyve üreticisi sağlıklı ürünleri ihraç ederken iç pazara denetimden geçmeyen tarım ilaçlı ürünler veriyor. Üretici, kendisinin tüketeceği alanlarda ise ilaç kullanmıyor..

muş? Bilmiyorum size dedemin **Anzak** ordusunda **Gurka onbaşısı** olduğunu söylemiş miydim. **Dedem bir Avustralyalı.** Türkiye'den bakıldığında Anzaklar elbette **düşman.** Ve bu durumda Türkler'e karşı kahramanca savaşan dedeme şeref madalyası veren ordu da hâliyle bir **düşman ordusu oluyor.**

DOMATES ATMAK SİLAH ATMAKTAN DAHA MI AZ TEHLİKELİ

Bütün bu anlattıklarımı bakın nereye bağlamak istiyorum. **İnanın Türk insanı silahı çok seviyor.** Bakınız benim hayatımda bile **Çanakkale**'de savaşmış bir dede ve yıldırım gibi silah çeken şirin bir çocukluk arkadaşı var. Onun için bu silah konusunun fazla da üzerine gidilmesinde yarar görmüyorum. **Ben silah üreticilerine ve satıcılarına şirin gözükmek derdinde değilim.** Ama bu sadece bizde böyle değil. Meselâ **İspanya**'da **Valencia**'nın **Bunol** köyünde **"La Tomatina"** festivali **(domates savaşı)** diye bir gelenek var. Orada da caddeler, sokaklar günlerce **kızıla boyanıyor,** insanların kafaları gözleri **kan revan içinde** kıpkırmızı domates oluyor. **Ya domates kaya gibi Çanakkale domates olsa?** Biz biraz ileri gitmiyor muyuz? **Atakan dedeme ve Kulver Kale'nin göz bebeği Tom Yüzbaşıya haksızlık etmiş olmuyor muyuz?**

Behiç Pek

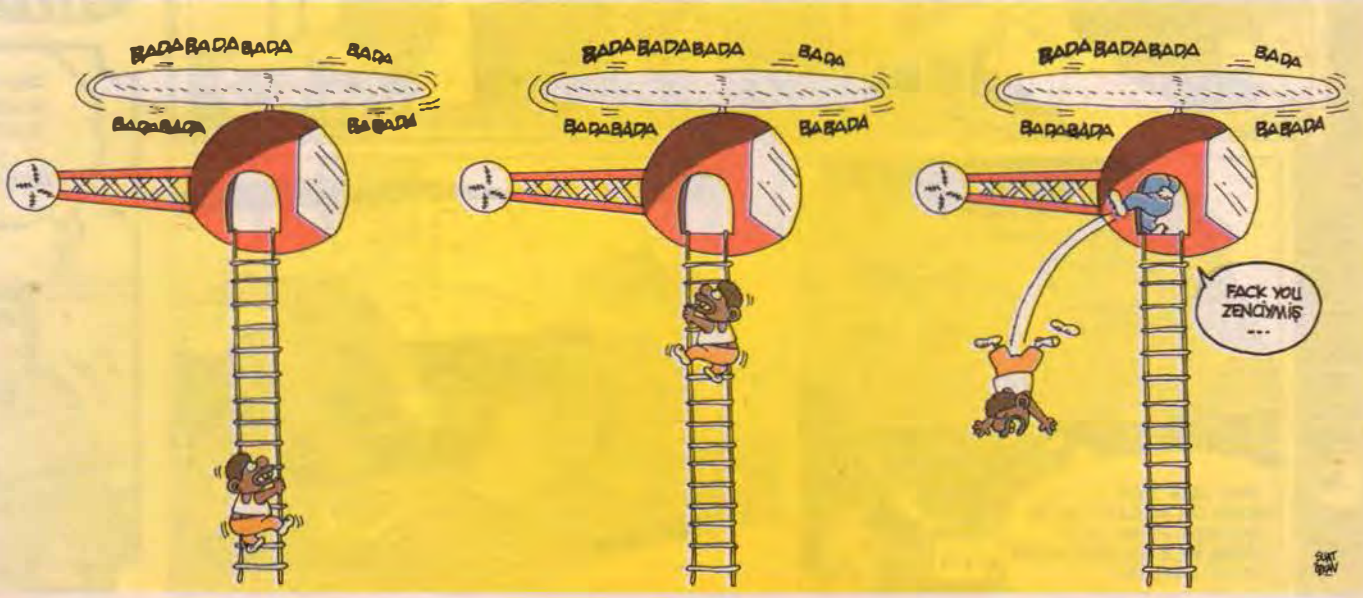
Akşam Gazetesi

Amerika'da Katrina kasırgasının perişan ettiği New Orleans'ta nüfusun büyük çoğunluğunu oluşturan zenciler, trajik bir felakette bile ayrımcılığa uğradılar, öfke büyük..

BANYO

İzledikden sonra insanda duş alma ihtiyacı uyandıran ilk Türk filmi Banyo'dan notlar...

OLGUN BUDAK

Öncelikle Banyo deneysel bir sinema filmi... Yönetmen Mustafa Altıoklar film boyunca bi kadraja aynı anda kaç tane meme sığdırabilirim sorusunun cevabını deneysel olarak arıyor... Banyo sadece 7 oyuncu, 7 don ve 3 set kullanılarak 13 gün içinde çekilmiş minimalist bi film... Çekimler sırasında sette 78 litre suyla, suya bata çıka çırçır olan oyuncular için 14 rulo tuvalet kağıdı harcanmış...

Filmde saatlerce su içinde kalan oyuncuların ellerinin kırışıp, derilerinin büzüşmemesi için ileri makyaj teknikleri kullanılırken, gene sinemada öncü bi teknik olarak, filmin yapımında mantık kullanılmayıp olası mantık hatalarının da önü en baştan kesilmiş...

Filmde bel altı-fitil hapı seviyesinde bi mizah kullanılıyo... Artık, komşusu kapıyı çaldığında, "O benim kapıyı, ben onun karıyı tokmaklıyorum!" diyene mi koparsın; aldatıldığını öğrenip, "Ben bunu kaldıramam arkadaşı Heralde bu ihanet dedikleri 25 santim, 50 gramlık bişey ki zor kalkıyor!" tespiti yapandan mı ürküp kaçarsın..

Oyuncu performanslarına girmiyorum hiç... Takdir edersiniz ki, "Sermiyan Midyat oyunculuğu serip, sere serpe soyunmuş! Sermiyan Midyat pirince giderken evdeki bulgurdan olmuş! Onu bırak Sermiyan ne, Midyat ne lan?" yazmak insanı kısa vadede delirtebiliyo (Kendisi de benim adımın başına S, D ve Ğ harfleri ekleyerek misilleme yaparak, gülüp eğlenebilir)...

Eee filmde tek kurşun bi sıkımda iki adam öldürüp, üstüne bi de vidyo kamera parçalarsa, aldatma-aldatılma konulu bu filmi izleyenler de kendilerini aldatılmış hissederler tabii... Bütçesizlikden ikinci bi silah alınmayıp, Seray Sever'in göğüslerinin Janset'in burnuna dayanan bi silah gibi kullanılmasına gelmiyorum bile bak!

Bide filmle ilgili bi komplo teorimi yazayım... Şimdi Mustafa Altıoklar insanların bel ağrılarını tedavi ederek ekmeğinin diğer yarısını kazanan bi doktor... Tahminim bu filmi de, insanlar izlerken rahatsız olup, sinema koltuklarında döne döne bellerini incitsinler ve film çıkışı da muayenehaneme düşsünler diye çekmiş... Yani bu film için Türk sinemasında "bi taş-iki kuş" akımının öncüsüdür, miladıdır diyebiliriz...

Hayır yani sinemaya ailecek gidilecek olsa, film yapımcısından daha pahalıya patlayacak bize... Umarım Altıoklar çok özendiği Avrupa'lı usta yönetmenler gibi Banyo'yu da "Banyo-Salon-Mutfak" gibi bi üçlemeye çevirmez... Sonra bu bütçeyle Seray Sever mutfakda tava bulamayıp göğsünde yumurta kırıp pişirmek zorunda kalmasın da!

olgunbudak@leman.com.tr

HAFTAYA DEFİLE VAR..

LeMan HERKESİ TİŞÖRT SAHİBİ YAPIYOR..

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

PANTOLON

METİN FİDAN

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

GEZ MAHMUTÇUK — MAHMUT TİBET — mtibet@ixirnet.com.tr

metinfidan@ixirnet.com.tr

Akşamsefası

tuncay@leman.com.tr
karatan@leman.com.tr

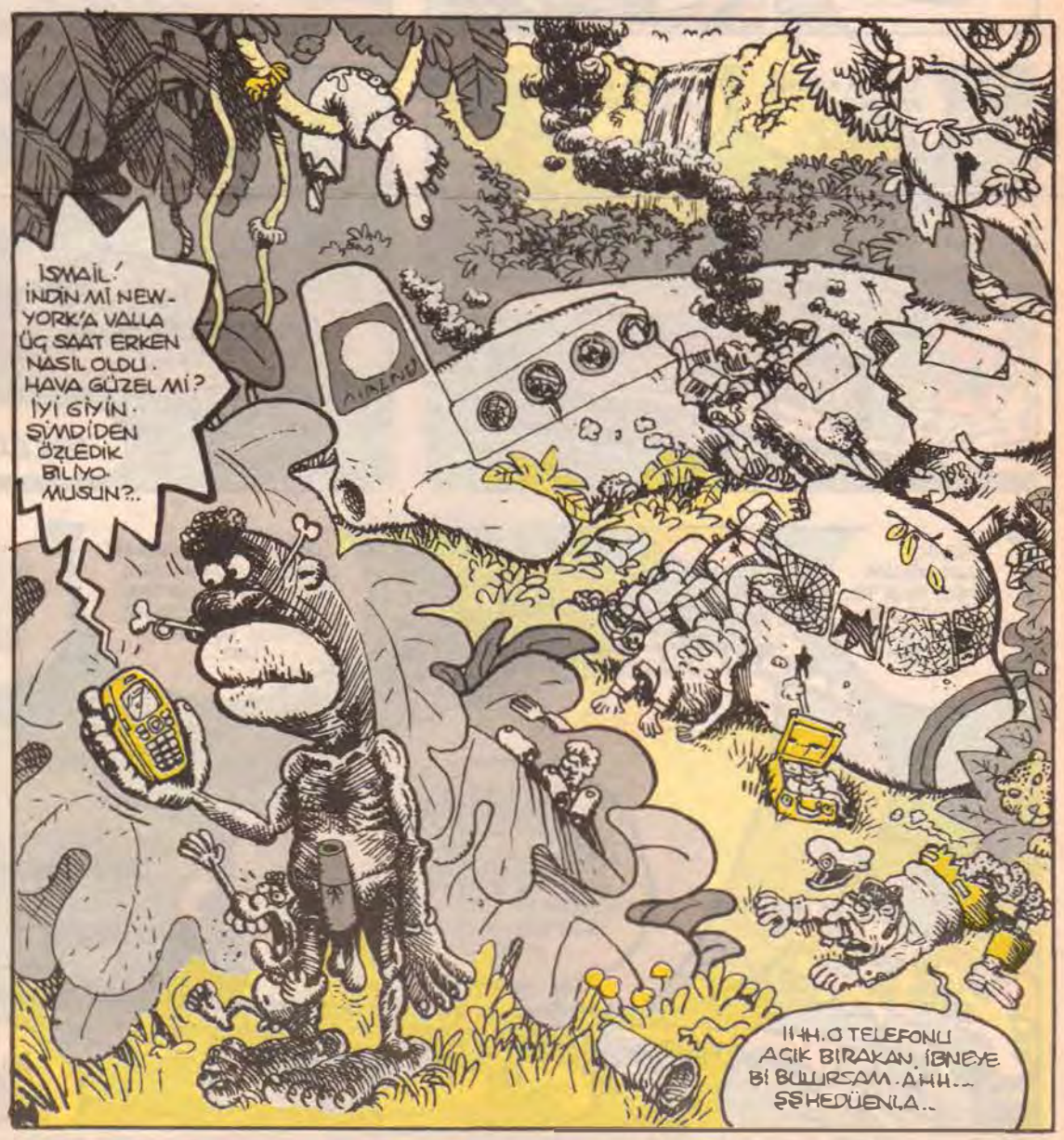
GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

ALENEN REKLAM: DENİZ AŞIĞI, SU ALTI ADAMI DOSTUM DENİZ VE BERNA'NIN BOZCADA'DA Kİ AKVARYUM PANSİYONU'NDA ELEKTRİK, HALİYLE TELEVİZYON DA YOK. ELEKTRİKSİZ NASIL OLUYOR DA OLUYOR DİYORDUM. KÖPEK JOJO'NUN ELEKTRİĞİ BİLE YETER. BAŞBOZUMU YAKLAŞTI YER VAR MIDIR BİLMEM. ADRES. BOZCADA FERİBOTUNDAN İNER İNMEZ ELİNİZE VERİLEN ADA PANSİYON REHBERLERİNDE MEVCUTTUR.

SIKILHAN

- Selamın aleyküm Sıkıl kardeş. Ben Baronlar baronu Hırgürkan kardeşin. Baksana kanka, Çekce ya da Danca ana avrat dümdüz gidebilir misin? Flemence aksanlı yedi sülaleye sövüp saydırabilir misin? Arnavutça ve ari hint lehçelerinde "Bayım, sizinle daha uzun vadeli konseptlerde buluşabiliriz?" diyebiliyo musun? Olurun var mı? Hangisini?

- Niye diyorum bunları binbir dilde?

- Ağız yapma bana şimdi! Lisanın iyidir senin .Az kopyanı yemedik İngilisce'den. Onu okuyan bunu da konuşur, neticede hepsi latin kökünden diil mi ibişlerin! Pazar sabah yedi gibi alıcam seni, beş minibüs adamla CNR Fuar alanını basıcaz. İçerde adamımız var, yaka kartın hazır. Anonsa geçip; "Bu ambalaj ve elastik koruyucu sektörünün yabancı ne kadar girişimci ortağı varsa alayını..." diye girişiceksin kafadan... Artık Danca, Çekçe, Belarusça, Trinitatça ne kadarını çevirebilirsen kardeş...

- Avusturya- Macaristan İmparatorluğu'nun veliahtını öldürüyim? Daha çabuk dünya savaşı çıkar...

- Yok! Mesele o kadar da global değil. Çok değerli bir abimizin ambalaj sektöründe ciddi yatırımları var bu yabancı ibişler piyasamıza girip bizim pastanın dilimine sarkıyolar anlatabiliyo muyum? Dağ başı mı lan burası? Memleketi sahipsiz mi kardeşim? Kovucaz dış finansmanı! Güven bunalımı yaratıcaz fuar alanının ortasında... Standlar yıkılıcak, eşantiyonlar yakılıcak... Limitetler dağıtılıcak!

- ....

- Sıkıııl! Sıkıııl! Memleket senden suskunluk diil vefa bekliyor Sıkıııl! Yedi düvel fuar alanımıza dayanmış, bütün ambalaj hammadelerinin önü tutulmuş, tırsıklığın zamanı değil Sıkıııl! Alooo? Alooooo! Sen kapat daha geliyorum oraya yavvvuuuşak! Yetmiş iki buçuk millete anons ettiricem cenazeni şerefffsiz! ISO standartlarına uya uya dilimliycem dilini, şerrefsiz!

- Yah Rank Miwar, Singapurlu abi... Hatun aşmış, beş dilde yirmi bin pipi ve kukudan oluşan bir arşivi ve günde yirmi iki milyon hit alan dört büyük porno sitesi var. Haftaya buraya geliyor, misafirim olucak. Şey sorcam, sende kalabilir mi?

- Yatıya hiçbir porno yıldızını almıyoruz Çağatay. Evde damatlık oğlan var.

- Sen işin tamamını bi dinlesene be babuş. Netten tanıştık, benim arşivi görünce "Oraya, size geliyim, pazarınızı bana tanıt" ayakları çekti. Büyütüyorum oğlum mevzuyu çakamadın mı? Dünyanın bütün internetleri bizim arşivden beslenicek, herkesi pornoya doyurucaz lan! Düşünsene bi, "kukuların prensi pipilerin sultanıyla" el ele...

- Ama aynı evde diil öyle mi?

- Abi orası biraz karışık işte. Hatun aşmış derken doyurmuş kendini, işi gereği bütün zevkleri tatmış anlatabiliyo muyum? Annemlere öyle böyle kakalarız mevzuyu ama bizim evde kalırsa ve ben hatuna karşı kendimi tutamazsam yıkılırım. Bi kuku uğruna iki buçuk milyar kukuyu tehlikeye atamam anlatabiliyo muyum? Hayır fotoğrafını gönderdi, silikon, botoks filan derken bir elli boyunda Pamela Anderson'ın çekik gözlü hali aynen... Aloo? Dinliyo musun sen beni yaaa! Iki buçuk diyorum, milyar abi bu... Ayağımızın altında lan! Nasıl kapatırsın lan!

- Alternatif tıp medikal ürünler reprezantı, memeli su canlıları mikrobiyoloğu ya da uzay gıda teknolojileri kompedanı... Balık burcu erkeği olarak seçimin olan kariyer tercihin hangi yönde Sıkılhan? Yoksa dümdüz jeofizikçi felan mı olucaksın?

- Ben daha balık burcu bile olamadım Bunalgül, ümidi kessek mi acaba?

- Ya zorla nefret ettirme insana işte... Elimdeki kitapta bir balık burcu erkeği olarak sana uygun meslek grupları bunlar. Aslında doğum saati ve yıldız çakışmasına göre de "yunitler" var ama... Yerleşebileceğin pozisyonlar uygun diil, kitap biraz çeviri olduğundan kariyerler bizi aşıyo yani... Okuyorum bak; "Balık, yükseleni koç yıldız evinde 46 derece prehistorik bulgu noteri... Balık, yükseleni yengeç yıldız evinde 38,5 derece gökdelen yapılar patlatma ve yıkım ekip uzmanı... Balık, yükseleni akrep yıldız evinde 0.3 derece..." Bunu okumam!

- Oku, kesin o pozisyona yerleşirim ben!

- Misyoner...

- Pıhıhıhahahha!

- Hemen oramıza çekiceğini biliyodum uzman hayvan! Biz burda geleceğimiz için bazı bir takım düşünceler ve kariyer planlamaları... Susar mısın artık lütfen! 0.3 derece seks sapığı bir insansın kabul et bunu Sıkılhan! İçindeki pasaja hayvanlar dükkan açmış, mağara adamlığı sektöründe lidersin, yığıvranç solucan yumağı.

sikilhan@leman.com.tr **Atilla Atalay**

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

TP
İki bölümlük dev maceray! Sunar...
MAHŞERİN
ATLISI
Sağ elim, zavallı elim

GRLOK! RLORK... BLORP...

HİAAAAA!..

AÇILDI...TUVALET KAĞITLARI TIKIYOMUŞ...

AY...ÇOK SAĞOL USTA...

BÖÖRGH!..PUAAH K.! İĞRENÇ YA, İĞRENÇ! BIKTIM ARTIK...

BU DA BU HERİFİN İŞİ ABİ... LAGIMCI İŞTE NAPÇAN...

ONUN İŞİ Mİ YOKSA BİZİM KADERSİZLİĞİMİZ Mİ?..BİLMEM ARTIK...

İŞİNİN DIŞINDA HERİFİN RUHU PİS AKSİ GİBİ SAĞ ELİNİ KULLANIYO.. SOL TARAFTAKİ HIYARLAR RAHAT TABİ...

SAĞ TARAF NABER? BURNUNUZ BOKTAN KURTULMU- YO BAKI- YORUZ...

HAH HA HAA!..

BAÇA GİBİ DE SİGARA İÇİYO...LEŞ GİBİ SARARTTI HEPİMİZİ..

NİKOTİN KOKUYORUZ... İĞRENÇİZ..

SADECE BU KADAR DA DEĞİL...

AAAA!.. IYYGHHH!

KULAĞINI KARIŞTIRMAK İÇİN DEVAMLI BENİ KULLANIYOR PİS HERİF...

GRLUUP! BLURP..!..

ZAVALLI İŞARET KARDEŞ...

ÜSTELİK DE SAPIK PEZEVENK! ONU AVUÇLA, BUNU AVUÇLA. NE LAN BU?..

OHAA! EN PİS OLAY DA BU İŞTE...

YETER ARTIIIK!

OHH... UH!..

SEX

UYUDU EŞŞEŞEK...

EN RAHAT SAATLERİMİZ BU...

EVET AMA DAYANACAK SABIR KALMADI BENDE...KEŞKE Bİ BÜROKRATIN ELİ OLSAYDIK...

YA DA BİR SANATÇI- NIN ELİ...

BİR MODACI ELİ DE OLABİLİRDİK. NARİN, BAKIMLI...

AHA!.. NEREYEE?..

PÖFFF!.. İİYREENÇ! KÖTÜNÜ KAŞIYO ---

BİRAZ DA ÖBÜR ELİNİ KULLAN BE! YETER BE!..

BU İŞİN BİR TEK ÇARESİ VAR...

NEDİR O?..

İNTİHAR EDECEĞİZ!.. TOPLU İNTİHAR... NE DERSİNİZ?..

BÖYLE YAŞAMAKTAN DAHA KÖTÜ DEĞİL... BENCE OKEY!..

KENDİ BAŞIMIZA ÖLEME- YİZ Kİ...HERİFİ DE ÖL- DÜRMEK LAZIM...

MERAK ETMEYİN BEN HERŞEYİ DÜŞÜNDÜM...ASLINDA BÜYÜK BİR GÜCÜMÜZ VAR...ONU KULLANACAĞIZ...

NEYMİŞ Kİ?..

Haftaya Son

canbarslan@superonline.com

Akşamsefası

KEDİNİZİN KÖŞESİ

Prof. Yattara Valli

Hocam, çok afersin, masa üstünde hocam fark-ı su şişesi var hocam. Hocam şişedeki su sarı! Suyun hocam kapak açık kalmış. Dedim ki, koklayım ve yalayım. İki burun deliyimden iki mızrak girdi hocam. Sağlı sollu beynime saplandı hocam. Allah'ını seversen hocam.

Rumuz: Ağlıyom zân zân

Cevap: Limonu sikayolar, alkora basıyolar yavrum. Avuçla döküp çehreye sıvıyolar. Konyaya diyolar, oh ferah diyolar.

BÜYÜK AMA GÜZEL SÖZLER

Ordularımızı denetlerken ata değil de devekuşu'na biniyorsam, halkımızın bana "Manyak Altemir" mi demesi icab eder?

Kral 18. Değişik Altemir

Ne zaman tahtırevanımla gölde gezintiye çıksam o gün orada dört kişinin boğulması ne uğursuz bir tesadüftür.

II.Monro

Bol dumanlı, hususi kokulu, filtresiz gazeteniz yeniHarman, Eylül sayısıyla yine en büyük tartışmaları yaratmaya gebe..

Deliliğin Kaldı Sana

CEZMİ ERSÖZ

Gökyüzü tamamen aydınlanmıştı... Dışandan gelen sesler çoğalmıştı... Anlattığın öykü hayatımızı öylesine gerçek kılmıştı ki, dışanda akıp giden hayattan soyutlanmış gibiydik... Sanki sonsuza dek karşılıklı öylece oturup kalabilirdik... O anda birbirimiz için öylesine gerçek, öylesine saydamdık ki, gereksiz bir söz, gelişigüzel bir şekilde yapılan bir davranış bu anın büyüsünü bozabilir, aramızdaki bu inanılmaz yakınlığı lekeleyebilirdi... Yüzünden yüzüme doğru müthiş bir aydınlık yayılıyordu. Yıllardır benim seni gerçekten görmeme engel olan o sis birden dağılıp gitmişti... Kendimi bile böylesine gerçek bir aydınlıkta görmemiştim hiç... Beni benden bile daha iyi tanıyan tek insandın sen... Bu aydınlıkta en çok bunu anlamıştım. Bir daha hayatım boyunca beni senin kadar iyi tanıyan kimse çıkmayacaktı karşıma... İşte bu gerçekti aslında aşk dedikleri, sevgi dedikleri... Nereye gidersem gideyim, kiminle olursam olayım bu gerçek hiç değişmeyecekti... Evet söylediğin her şey sonuna kadar doğruydu... Bunca yaşananlara, yaşadığım onca hayal kırıklığına rağmen seni bıra p gittiğim o kadın çok zayıf bir anımda, gel dese, koşarak giderdim ona... Bu gerçeği bilerek yanımda olmaya ve beni sevmeye devam ediyordun... Bu olağanüstü bir cesaretti...

Sen bu cesareti sana ne kadar acı verse de gerçeğe hiç sırtını çevirmeden, ona gözlerini kırpmadan ve kendini hiç aldatmadan bakabilme gücün sayesinde kazanmıştın... Bende eksik olan bu cesaretti işte... Ne zaman bakmaya yeltensem bana hep acı vermiş olan gerçeğe sırtımı dönüyor, onu o haliyle görmektense kendimi hep aldatmayı seçiyordum...

Bu korkuya yenilip seni hep bir sisin arkasında gördüğüm günlerde de anlamıştım aslında senin beni herkesten çok daha iyi tanıdığını... Ne zaman, nerede, ne yapacağımı benden bile iyi biliyordun. Ama istesen de engel olamıyordun buna... Çok acı çekeceğimi, talihsiz savrulacağımı tahmin etsen bile hayatıma duyduğun saygıdan ötürü bunları yüzüme vurmuyordun...

Benden onca yaş küçük olmana rağmen aslında çocuk olan bendim... Hatta çocuk kalmışlığımla gizliden gizliye övünürdüm. Olayları ve yaşananları görmek istediğim gibi görür ve önümdeki akışa öylece kaptırırdım kendimi... Filmlerdeki, romanlardaki gibi yaşamak isterdim. Orada yazılıp gösterilenlerin aslında birer kurgudan, birer yanılsamadan ibaret olduğuna inanmak istemez, gerçeğin sıradanlığından ve o sı cı tekdüzeliğinden kaçmak için roman kahramanlarına, film yıldızlarına öykünerek yaşamayı bir maharet sayardım... Hayata, gerçeğe değil kafamda yarattığım senaryolara inanır, hayatı ve gerçeği yarattığım bu senaryoların içinde ararım... Karşılaştığım insanları, yaşadığım olayları hiç uymayacak olsalar bile ısrarla yazdığım bu senaryolara uydurmaya çalışırdım... Kendimi buna zorlar, ama her şeye karşın gerçekler ağır bassa bile, aslında hiç de öyle olmuyormuş gibi yapar, içine almaya çalıştığım o kimse bu senaryoda oynamak istemese bile bu oyunu tek başıma sürdürmeye çalışırdım...

Senden kaçmak istemem belki de en çok bu yüzdendi... Yazdığım bu senaryoların hayata uymadığını, gerçeklerle çeliştiğini söylediğin için ve bu oyunların içine girmediğin için sıkılıp uzaklaşmak istiyordum senden... Sınırının nerede başlayıp nerede bittiğini anlamıyor, arzuladığım aşkla gerçek aşkı hep birbirine karıştırıyor, bu yüzden hayatın bana sunduklarıyla, elimdekilerle, birbir emek yarattıklarımın bana kattıklarıyla yetinmiyordum... Daha büyük coşkular, sıradışı aşklar, binbir sürprizle dolu ilişkiler yaşamak için her şeyi bir anda elimin tersiyle itiyor, geride bıraktıklarıma neler yaşattığını ve bu gidişlerin bedelinin ne olacağını neredeyse hiç düşünmeden kafamda yarattığım yanılsamalara ve boş hayallere kaptırıyordum kendimi.

Mesela zenginlik meraklısı birinden paraya pula önem vermeyen ve adalet duygusu çok gelişmiş birini, ya da soysuz birinden sonuna kadar mert ve kişilikli birini kazanmayı düşünüyordum... Birini seviyorsam, ona bağlanmışsam, o nasıl bir dünyanın insanı olursa olsun, beklentileri nasıl şekillenmişse şekillensin, er geç bir gün beni arayacak ve onunla her konuda anlaşacağız, yalanını kendimi inandırmaya çalışıyordum...

Çocuk kalmışlık bir yerde buydu... İnanmak istediklerine inanmak, hayatı ve gerçeği kafasında yarattığı gibi yaşamaya inat etmekti... Ve çoğu kez iyi bir şey değildi. Bir masumiyetin yaşanması gibi görünse de içinde hayli bencillik, hayli acımasızlık taşıyan bir duyguydu...

İşte ben de içimdeki çocuğun sesine uyup ve seni kendi dünyamda terk edip kafamda yarattığım bir senaryonun peşinden gitmiş ve tıpkı o kapıldığım ve hiç aklımdan çıkmayan filmlere, romanlara benzer bir aşk yaşamaya çalışmıştım... Ve gittiğim yerde karşılaştığım insanları ve olayları yarattığım senaryoya uydurmaya çalıştıkça kendimden ve hayattan her geçen gün biraz daha uzaklaşmış ve tekrar kaybolacaklarım yeniden sana geri dönmüştüm... Belki de hiç geriye dönemeyebilirdim. Yarattığım senaryonun, kurgulanın içinde kendimi sonsuza dek kaybedebilirdim.

Şaşkın ve acemi bir trapezci gibiydim bu hayatta... Hep öyle oldum... Sen beni sımsıkı tutmuşken, yeni ve farklı bir şey yaşamak adına, üstelik karşımdakinin kim olduğunu bile bilmeden, dahası onu tanımak için hiç uğraşmadan ellerimi senin ellerinden koparmış ve onun beni sımsıkı tutacağı yanılsamasına kalbimi inandırarak kendimi boşlukta bırakmıştım... O boşlukta onun ellerini çaresizce ve umutsuz bir umutla aramış, tam boşluğa düşecekken son anda gayretle geriye dönmüş, orada senin ellerini görmüş ve onlara yeniden sımsıkı sarılmıştım...

Asıl şimdi, tam boşluğa çakılacakken ellerimi hiçbir şey olmamış gibi yine sımsıkı tuttuğunda daha iyi anlıyorum bir zamanlar sana neden tutkuyla bağlanmadığımı... Çünkü sen hep vardın... Bana yokluğunu hissettirmedikçe... İçimdeki çocukluğa güvenip seni ne kadar kırıp incitsem de, seni hep aradığımda yine o bıraktığım yerde hep aynı yoğunluktaki sevgiyle beni bekliyordun... Seni bırakıp gittiğimde içindeki özlemin acısıyla hep köşene çekilip sana döneceğim günü bekledin... Hiç farklı yüzlerle çıkmadın karşıma... Bir başkasının varlığını hissettirip kıskandırma oyunlarıyla beni kendine bağlamaya çalışmadın... Bir türlü olmadık zamanlarda kırıp incitmeye, egomu yaralamaya çalışmadın... Aslında bunları yapanlardan çok daha iyi biliyordun bu oyunları... İnsanlar kendilerini kırıp incitenlere, egolarını yaralayanlara tutkuyla bağlanıyor ve onları daha hiç unutmuyorlardı biliyordun... Ama bunları bilsen bile senin için asıl olan, insanın sevdiğini bile isteye as

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

kıramayacağı, onu kendisine tutkuyla bağlamak için bile olsa seven insanın bunu yapmayı asla düşünemeyeceğiydi..

Sevmek senin için birçoklarında olduğu gibi bir kendi kendini tatmin oyunu değildi... Sevilmek kadar ve belki de ondan daha çok sevmekti senin için önemli olan. Bu yüzden seni terk edip bir başkasına gittiğimde hayatına hemen bir başkasını almayı hiç düşünmedin... Sevmek böyle bir şeydi çünkü... İnsan sevdiğinden ayrıldığında uzun, çok uzun bir süre bir başkasını sevemez, hayatına alamaz, ona bağlanamaz, köşesine çekilir, acısıyla, özlemiyle baş başa kalırdı... Başkaları nasıl ve ne yaşarsa yaşasın aşk senin için bir yenme, yenilme oyunu değildi... Sonsuz bir teslimiyet, sonsuz bir inanış... Çünkü o başkaları için sevmek sadece egotanın çarpışmasından başka bir şey değildi... Elde etmek, kazanmak, yenmek... Hırsların tatminin ibaretti... Elde ettikleri, kazandıktan anda istediklerine kavuşuyor, ele geçirdiklerinin, yendiklerinin cazibesi anında soluyor, bir başkasını daha ele geçirmek, onu kazanmak için yeni bir savaş oyunu başlatıyorlardı... Bu savaş oyununda sevmek, kendini tutkuya kaptırmak karşı taraf için güçsüzlük sayılıyordu... Oysa asıl güç sevilebilmek için gösterilen onca oyunda değil, sonu ne olursa olsun yine de sevebilme cesaretiydi... Belki de onlar gibi beni böyle koşulsuz sevdiğin için seni güçsüz biri sanmış, bu savaş oyunlarından hiçbirini oynamadığın için sana tutkuyla bağlanmamışsın... Oysa asıl güç senin yapabildiğindi, sevilmemeyi göze alarak sevmende yatıyordu bu gücün... Onca terk edilmene rağmen yine ayakta kalıp hayata sımsıkı sarılmanın sırrı bu yanında saklıydı...

Sen olduğun gibi, bütün çıplaklığınla duruyordun işte... Belki de bu yüzden sıkılmıştım senden... Beni çok iyi tanıyan, nerede ve ne zaman ne yapacağımı bilen bir anne gibiydin. Koşulsuz şefkatinle nereye gidersem gideyim, döndüğümde bulabileceğim bir anne...

Sana ne kadar acı çektirirsem çektireyim o anne yanınla garip bir merhamet duyuyordun aslında bana... Kendimi kafamda yarattığım senaryolara, o gerçeğe ve hayata asla uymayacak oyunlara kaptırdığımda beni bırakıp gitmemen belki bu yüzdendi... Çünkü karşıma çıkanlar oyunlarını benim kadar büyük bir içtenlik ve saflıkla oynamıyorlardı... Bense karşıma çıkan kimsenin inanmadığı kadar inanıyordum oyunlarıma, yarattığım o senaryolara... Onlar gerçek gibi, hayal gibi yaşıyordum... Kapılıp gidiyordum... Düşüttüm oynadıklarımda...

Bu yüzden uğruna seni terk ettiğim kadın beni ansızın bırakıp bir başkasına gittiğinde ona duyduğum aşka öylesine inandırmıştım ki kendimi, günlerce aynı yatakta yattığımız halde sana dokunamamış, seninle sevişememiştim... Bana, neden **benimle sevişmiyorsun, diye sorduğunda ise, onu hala unutamadım, o kalbimdeyken seninle sevişirsem sana haksızlık etmiş olurum,** demiştim... O an bana sadece derin bir hüzün ve sevgiyle bakmış, hatta yaşadıklarına içten içe gizli bir saygı duyup, **ama o şu an seni hiç düşünmüyor ve bir başkasıyla belki de büyük bir zevkle sevişiyor,** bile dememiştin... Çünkü bunu söylediğinde derin bir acı yaşayacağını herkesten çok iyi biliyordun.

"İçimden seni alamadığım sürece bu hep böyle olacak... Ama bir daha geri döndüğünde beni burada, yanı başında bulamayacaksın..." Bu sözler kalbimde derin bir acıyla yankılandığında sen beni yanaklarımdan öpmüş, çoktan işine doğru yola koyulmuştun... Bense günlerdir hiçbir şey yapmadan duruyor, sadece pencerenin kenarında elimde kim bilir kaçıncı sigara bütün bu yaşananları düşünüyordum...

Söylediğin bu sözler bir kez daha, bir kez daha yankılandı içimde... Sonra önümdeki sehpayı seyrettim bir süre... Ödenmemiş faturalarımı... Faturaların arasında kaybolmuş olan ve yazmaya gücüm yetmediği için notlar halinde bıraktığım karamafarımı... Takvimde tarihlerini işaretlediğim halde günlerdir kayıtsız kaldığım konferans ve imza günlerimin tarihlerini...

İşte hayat buydu, buydu gerçek olanlar... Yarattığı kurguların kölesi olan bendim. Yaşadıklarını seni ne denli kırsa da aslında bu ilişkide güçlü olan sendin... Çünkü aşk ve sevgi hayatın ve gerçeğin içinde gizli durandı... Bir başka zaman, başka bir yer yoktu... Asıl aşk, asıl sevgi yaşanan bunca şeye rağmen yine bana geri dönmendi... Boşluğa tam çakılırken son bir gayretle döndüğümde ellerime tıpkı eskisi gibi sımsıkı sanlmandı... Asıl aşk, asıl sevgi, ben bir başkası için acı çekerken, senin, geçecek bunlar, bak ben yanındayım, biraz sabret, ben de çektim bunları, deyip, saçlarını şefkatle okşamandı...

Ne yazık, bütün bunları anlayabilmek için bu denli savrulmam, bu denli acı çekmem gerekiyormuş.

Yüzünü arıyorsun
yalnızlığın açık bırakılmış bir pencere gibi
kendine çarparken bile

Oysa bir bulsan yüzünü
bir bulsan, insanlara dağılmış hasretini
istediğin gibi sevecektin...

Oysa utandın kendin oldukça
Sevdiğinin biçimini aldın bu yüzden
ne söylesen eksik kaldı
sahipsiz utancın gibi...

Hep delice sevmeyi istedin aslında
ama ne zaman böyle sevsen
sevgini senden aldılar
deliliğin kaldı sana
yine seni böyle yüzünü ararken bıraktılar

Kısbn, ateşini, kısbn...
en arka odana çekildin
gölgelerini bıraktın pencerelere
Anladın... Deli sevgini özlemekti en güzeli
bu hayatta en güzeli
kendini özlemekti...

* Meş. 17 Eylül Cumartesi Meş'un Bulanık açısındaki festivaldeyim
* İzmir. 18 Eylül Pazar günü İzmir Enternasyonel Fuarı'ndayım. Kitap sokağında Kitabe standındayım. Saat:19.00-23.00 arası
* Urfa. 23 Eylül Cuma günü Urfa Viranşehir Belediyesi Kültür Merkezi etkinliğindeyim Saat:17.00-19.00 arasında gitarist Haluk Çetin eşliğinde şiir dinletisi.

Kırık Leblebi

suatozkan@leman.com.tr

SUAT ÖZKAN

Akşamsefası

guverfeyhan@hotmail.com

Feyhan Bayır Gülü

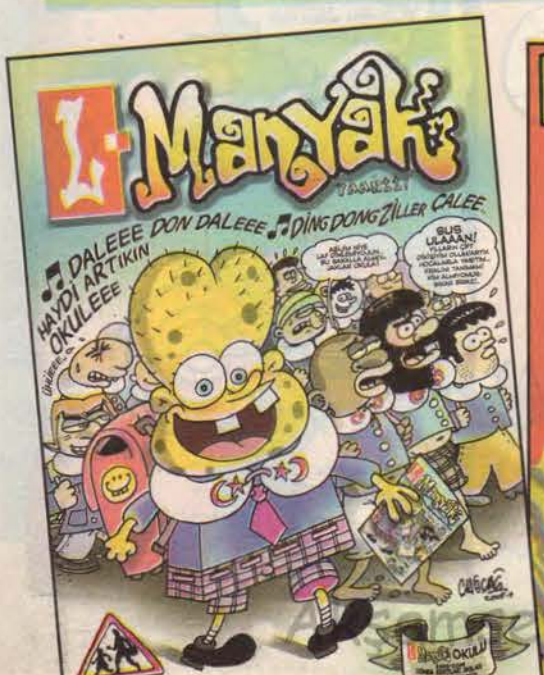

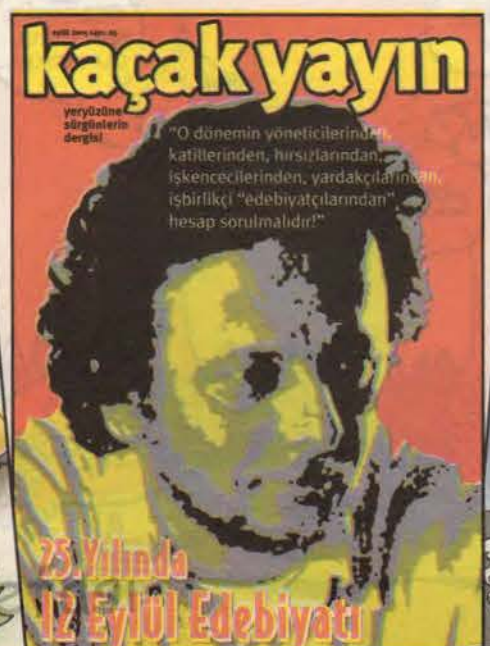

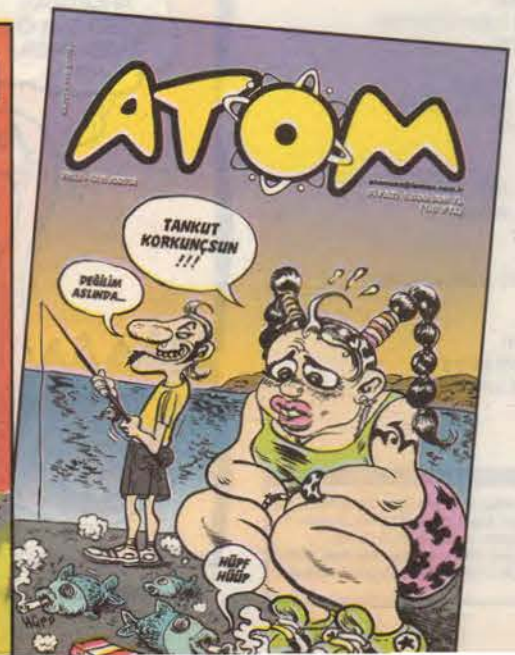

GÜNERİ İÇOĞLU dumur detayları

dumur@iletisim.com.tr

EYLÜL'DE DUMURA GEL

Ne güzeldir Eylül ayı, pek çoklan bilmez, günlerden Perşembe'nin, aylardan Eylül'ün letafetini, güzelliğini... Mayışırsın, gevşersin, zihnin, dimağın yavaş yavaş açılır... Ne Haziran, ne Temmuz ne de Ağustos, insanı zorlu, sert ve yaman bir kışa hazırlayan ay, tatlı Eylül' dür... Fakat gel gör ki, nice dumurlar bu güzelim ayda da bırakmaz insanı, bırakmaz ki, şöyle son güneşi ensemizde hissederek bir sahilde çay içelim, demlenelim aheste aheste...

MİLK SÜT MISIR

Çanakkale sahilinde, bazı mısırcılarda böyle "taze **süt mısır**" çevirisiyle "**fresh milk corn**" şeklinde bir uygulama göze çarpıyor... İyi güzel de her mısır tezgahında değişik imla vurgulanyla yazılmış, ingilizce test sınavı sorusu gibi aynı... Mesela Çanakkaleli **Öz Mısırcı** tezgahında "**fresh milk corn**" yazarken, bir diğerinde "**fresh milky corn**" yazıyor... Milk corn; **süt mısır**, milky corn; **sütlü mısır** desek, "**fresh milk corn**" terminin yazılışı yanlış gibi görünmekle beraber mana itibarıyla anlatılmak istenen bu aslında. Zira diğeri gibi, "**fresh milky corn**" olunca, yazılışı adjektif bazda doğru gibi gözükse de daha çok taze sütlü mısır anlamına gelip turi'stin zihninde, mısının haşlandıktan sonra süte batırılıp veriliyor zannını uyandırıyor olabilir...Hakikaten de test sınavındaki şaşıtmacalı sorular gibiymiş...

Bizim okurlar mail yağdırır şimdi, zira ne zaman ingilizce ile ilgili bir dumur yazsak basarlar maili, yok efendim "**bu yazılan doğrudur, ben Cambridge Üniversitesi'nde master öğrencisiyim...**" yok efendim "**İngilizcede var böyle bir şey, Dumur Köşesi kendisi dumur durumuna düştü....**" "**İngilizce -taze süt mısır- terimi vardır, Meksika'da bu terimi kullanan bir yöre var...**" falan gibisinden mailleri sallarlarsa şaşırmam, bizim okurun dikkatine ve kültürüne yetişilmez çünkü... Fakat bana kalırsa bazen doğru da olsa bazı şeylerin çevirisi tuhaf duruyor. En azından "**taze süt mısır, çıtır gevrek simit, tavşan kanı çay**" gibi özel, yerel, oturmuş terimlenin...Tamam nargileye; **water pipe** deyince oluyor belki ama " **Kağızman'a ısmarladım nargile, nargile yar, gümüş kemer ince bele dar gele dar gele yar**" türküsünü söylerken coşkusal olarak bir şeyler eksilip olay teknik bir boyuta taşınıyor birden...

SUDAN SEBEP

Al işte bir tane daha, neler oluyor bu dile yahu, are you okey?... Aziz arkadaşım su; water, yes, okey de kuruş; **cent** olur mu?...Yurdum insanının **YTL**'ye hali hazırda tamamen alışamadığı malum ve birçok değişik şekillerde telaffuz ettiğini biliyoruz... Fakat böylesi beni derin bir dumura sevketti... Burada görülen, milyonlu,yüzbinli rakamlardan **YTL** ve **YKR**'ye geçişte direk kuruştan **cent**'e atlatılması hızı, **AB** yolunda atılmış küçük bir adım mı yoksa?...

YABANCI DİL SÜRÇMESİ

Dumurdostlan dilden gittik bu hafta... Bakınız Esenler Otogan'nda karşımıza çıkan yine yabancı bir kelime, daha doğrusu sonradan yabancı olmuş bir kelime... **Köşk**, gitmiş Avrupa' da **Kiosks** olmuş, yine geri geldiğinde **Kioks** olmuş, gayn neyleyim köşkü, sarayı...Fakat neredeyse bu levhaya hak veresim gelir, abicim, bablı adamlar '**köşk**' kelimesini yazarken o kadar acayip bir hale getirmişler ki, koca '**köşk**'ü 's'lerle dolu, çıkmaz bir sokaktaki etrafı binalarla çevrili, daracık, küçücük bir odalı kulübeye çevirmişler... Ee haliyle çok 's'li tekrar geri dönünce burada haklı olarak bir kaç 's' atmak durumunda kalmışlar... Neyse dumurseverler bu hafta dumur ana teması olarak şunu anladım ki; dil insanı rezil de eder, vezir de eder, arada bir wizard da eder...

bahadirboysal@leman.com.tr

SITKI SIYRIL OF BAHADIR BOYSAL

HARARETLİ YARIBEL

Geçen yılbaşı, çoğu insan gibi bende yeniyıla trafikte girdim... Bu bir tercih değildi elbet... İstanbul'un bildiğin trafiği... Biz de bir arkadaşın evine davetliydik... Belki içkiler, çaylar, mırralar içilip, mandalina soyucaktık... Kalakaldık... Beşiktaş-Barbaros Bulvarında... Gecenin o ayazında hararet bastı... Az öteki taksiden bir travesti yarı beline kadar çıktı... "Yokmu beni Zikeeen!" diye nara atıp gerisin geri girdi içeri... Böyle bir jargon varmış meğer... ona da heyheyler gelmiş, trafik sıkışınca...

DUMAN ALTI

Eskiden alıp başını New York'a gitmek isteyenler olurdu... Onların da nesli tükendi.. Sokakta, barda, kafede sigara içmek yasaklanmış oralarda.., Şimdi 2. yasak geliyormuş.. Evlerde içmekte yasaklanıyormuş!! Şu üç günlük ömrü uzatmak için kudurdu da kudurdu New York milleti.. New York'taki evlerin büyük kesiminde mutfakta yoktur.. Kadınlar yemek yapmaz çünkü.. Geçenlerde New York'tan çizer dostumuz Tayyar Özkan geldi.. Bi ara "11 Eylül" olaylarından bahsettik.. Uçakların binalara çarpıp yerle bir ettiği o günden sonra tam 4 ay boz topraklı boz duman bulutu gökyüzünde asılı kalmış!!!. Ne kuvvetli bir yıkınmış demek ki.. Korkuların dumanaltı olması herhalde ruhu derinden etkileyecek ender yaşam alanlarından biri..

AVDET-İ AFİŞE (SALÇA)

Fi tarihinde, arkadaşlarla Kemancı'ya gitmiştik... hemen yanıbaşımızda cins bir muhabbet peydah olduydu... oğlan ısrarla kızı götürmeye çalışıyor "hadi gidelim, hadi gidelim" kız içkili uçmuş, yağlı... "olmaz" diyo "salça kaynatıyorum" "ya ne salçası, ne makarnası, hadi gidelim evde muhabbete devam" diyo çocuk. "yavrum anlamıyomusun, salça kaynatıyorum" diyor kız... bizde hiçbir şey anlamadık, çocukda... en sonunda kız gizlice eliyle orasını işaret etti... "salak reglim" dedi. oy oy oy..., kulak kabarttığımıza pişman olduyduk...

Kemancı Rock Bar/1998

KURNAZ HEMSTIROGLAN

Hayvan milletinin kurnazlığını da çok sonradan öğrendim... HEMSTIR beslemiştim bi ara.. Büyükçe bi saksının dibinde, kendi aleminde dönüp duruyodu.. Kış mevsimiydi.. Bi akşam geldim eve, evin içi buz gibi.. Elektrikler gitmiş... haliyle doğalgaz da kapanmış.. HEMSTIR'a baktım sırtüstü uzanmış durumda... Ölmüş resmen... Kaskatı duruyor... Tam vayhele derken beri elektrikler geldi.. Ev ısınmaya başlayınca hayvan inceden kıpırdamaya başlamasın mı?.. Şöyle bi kalkıp kendine geldi... Beni mi bekliyodu böyle ölü numarasını göstermek için... Hay gadasını aldığım..

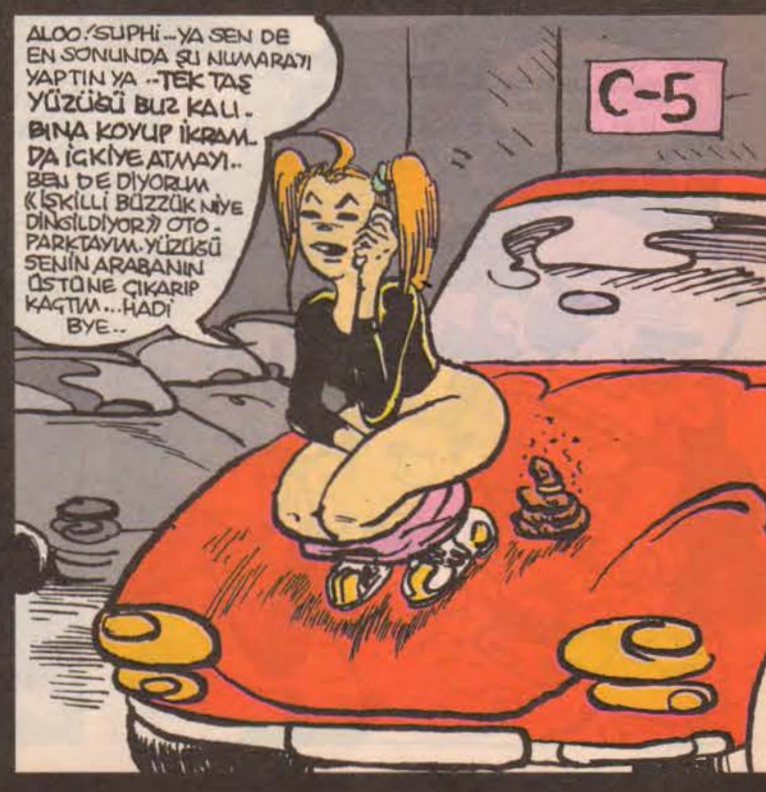
SANAL SİMGE BOYSAL

SERSEM SKİN SULTANI

Akşamsefası

MUHAFAZAKARLIĞI ANLAMAK

Nihat Genç

Önce, sağda solda dağınık olarak söyleyip yazdıklarımın bir toplamını vereyim, sonra hayırlısıyla bir sonuca doğru ilerleyiz.

1878'de Berlin Andlaşmasıyla Bosna-Hersek toprakları Avusturya-Macaristan İmparatorluğuna verildi ve peşinden 1. Dünya Savaşı'yla Orta-Doğu topraklarında bir yığın yeni devlet kuruldu. Sonuç hüsran. Birbirini sevmeyen ve birbiriyle yüzyıldır savaşan birçok etnik devlet. Nerdeyse her kavim tasını tarağını yatağını aynı serdi. Bugün hepsi yalnız başlarına oturuyor. Buna Balkan hastalığı deniyor. Irklar başkalarına tahammül edemiyor. Gittikçe ayrışıyor. Hücreler bölünüyor. Sıkı bir siyaset uzmanı dahi bölünmeleri takip edemiyor. Boşnaklar, Slovenler, Hırvatlar, Sırplar, Karadağ, Kosova, Makedon, Arnavut vs. Rumeli topraklarında kanser hücreler kurup devletleşti. Ya da devletleşme yolunda küçücük federasyonlar. Oysa yüz yirmi yıl öncesine kadar hepsi kardeş kardeş birlikte oturuyordu.

Önce "Self/Determinasyon" denildi, yani halkların kendini yönetmesi, nerdeyse, imza toplayan topluluklar Birleşmiş Milletler'e müracaat edip, bakın biz de bir halkız demeye başladı. Malazgirt ya da Çanakkale Savaşı'nda "imza toplamadık". Sonra demokrasi denildi, özgürlük denildi, birlikte yaşama denildi, kültürlerarası diyalog denildi, dinlerarası hoşgörü denildi. Bu cici laflan edenlerin hepsi "kanser" hücrelerden devletler inşa edip tarihte eşi benzeri olmayan şehir savaşlan ya da soykırımlarla kardeşlerini öldürdü.

Sınırlarımızda bir ufuk turu atalım ve bu cici laflan edenlerin haline bakalım. Sırplar, Hırvatlar, vs. ortada. Annan Referandumunda Kıbrıs'ta Türkler, birlikte oturmak için oy kullandı. Üstelik Türkler birlikte oturmak lehinde tapu davalarından sınır sorunlarından taviz vereceğini söyledi. Buna rağmen Rumlar Türkler'le oturmak istemedi. Sırplar Hırvatlar gibi Rumlar da binlerce yıldır oturduğu kardeşleriyle birlikte oturmak istemiyor.

Aşağıya inelim, Beyrut iç savaşını hatırlayın, yüzbinlerce ölü. Burada yine müslümanlarla birlikte oturmak istemeyen Hristiyan lalanjistler kan kustu. Ki, Maruniler olarak biliniyor, yataklarını ayrı seriyor, malıalleleri ayrı, müslümanın yüzünü şeytan görsün, diyor. Taa Haçlı Seferleri zamanından beri sorunsuz yaşadılar. Ancak Osmanlı'nın dağılmasıyla arkalarına Fransa'yı ya da batıyı alıp Lübnan'ın kurulmasını sağladılar. Bu küçücük devlet Müslümanların toprağında müslümanlarla birlikte yaşamamak için Beyrut'u kan gölüne çevirdi. Neye güveniyorlardı? Batı'ya... Zaten bu kanser hücre devletlerin hepsinin batılı hamileri var. Hepsi batılı, çağdaş, bilgili, aydınlanmacı, kültürlü ve laik olduklarını savunuyorlar ve bu ağızı kullanan bu minik devletlerin hepsi kan kusuyor..

Lübnan'dan aşağı inelim, işte İsrail. Bir din devleti. Aynı dinden insanlar topluluğu. Bu devlette diğerleri gibi Osmanlı'nın dağılmasından sonra bablılar tarafından kuruldu.

Ancak, İsrail'in kuruluş felsefesini oluşturan ve gözlerden kaçan bir büyük düşünceyi hep atlıyoruz, söyleyeyim. İsrail'de bir devlet kurmakyız fikrini ilk ortaya atan adam Theodor Herzl şöyle demişti: "Anlaşılıyor ki batılılar kıyamete kadar başkalarına, yabancılara ikinci sınıf insan muamelesi yapacağı artık kesin. Batı topraklarında hep aşağılanacağız. Batı topraklarında hep başka insan muamelesi göreceğiz, huzur, kardeşlik, eşitlik hiç gelmeyecek. O halde kendi devletinizi kurup Kudüs'e hareket etmeliyiz."

Biraz doğumuza gidelim, Ermenistan. Irk esası üzerine kurulmuş bu devlet de Osmanlı'nın dağılma sürecinde kuruldu. Bir kısım Ermeniler Gürcistan'da kaldı, bir kısmı Azerbaycan'da.. Ve Ermeniler Sovyetler'in dağılmasını fırsat bilip, aslında Gürcistan'daki Ermeni bölgesine hücum etmeleri gerekirken, daha zavallı çaresiz bulduklan Azerbaycan'ın dağlık Karabağ bölgesine saldırıp şu anda burayı işgal altında tutuyorlar.

Bir insanlık felaketi. Sonsuza kadar bu sorun çözülmez. Her ırk her din bir devlet istiyor. Bu kadar karışmış coğrafyada herkes kendi ırkının bir devlet çatısı altına toplaması da sorun, bu daracık, kapalı, tampon, minik devletler içinde nefes almaları da sorun.

Gürcistan içler acısı. Şu anda üç/dört bölgeye bölünmüş durumda. Her bölgesinde ayrı bir büyük devletin etkisi sözkonusu. Dağıldı, dağılacak, iç savaş başladı, başlayacak.

Bu kanser devletçikler, bu tampon devletler, bu din devletleri, bu ırk devletleri nereye kadar? Şimdi Kuzey Irak'ta yeniden bir ırk esasına göre devlet kurulmak isteniyor.

Bu devletlerin hepsinin hamileri, kışkırtıcıları, gaz verıcileri batılılar. Bu kanser hücrelerinin hepsi batılı çağdaş değerlere inanıyor. Bu kanser devletlerin hepsi müslümanları aşağılıyor, birlikte oturmak istemiyor. Bu hücre devletlerin hepsi tek başlarına topraklarında bağımsız oturacak siyasi silahlı güçleri yok. Hepsi alevera dalleverayla kuruldu. Ve sınırlarımız etrafını bu kanser hücreleri yiyip bitirmeye Anadolu içlerine sıçramaya bulaşmaya çalışıyor..

İşte Anadolu toprakları bu büyük kanser tehlikesi altında.

Ancak, Anadolu coğrafyasının karakterini, yani, huyunu suyunu iyi bilirsek, korkacak bir şeyimiz olmadığını anlarız.

Anadolu toprakları binlerce yıl, doğudan/batıdan istilalar/saldırılar/hücumlar görmüş ve hepsine karşı direnip güçlenmiştir.

Şehzade savaşlarını gördü. Türkler'in Türkler'e karşı savaşlarını gördü. Yıldırım/Timur savaşı, Moğollar... Ya da Osmanlı/Safevi savaşları. Anadolu tarihin en büyük istilası yüzlerce yıl süren Haçlı seferlerine maruz kaldı.. Ya da Uzun Hasan Fatih savaşı. Ve bitmek bilmeyen Selçuklu beylikleri savaşları. Ya da durmaksızın süren iç savaşlar..

Mesela Celali isyanları. Elli yıl boyunca Anadolu'yu yangın harabe yerine çevirdi. Ve sonunda Kurtuluş Savaşı. Ki, tüm Anadolu tarihinde en zayıf anımız İstiklal harbiydi. Çünkü 1.Dünya Savaşı'nda Filistin'de, Kafkasya'da, Süveyş'te, Hicaz'da, Yemen'de, Balkanlar'da Çanakkale'de Sankamış'ta, Trablus'ta savaşmış ordularımız ve komutanlarımız milyonlarca şehit vermiş yokolmuştu. Sonunda tüm Osmanlı/İslam orduları teslim oldu. Silah bırakıldı. İstanbul esarete girdi. Ve bir avuç Türk subayı Anadolu'da kaçak askerlerden köy köy dolaşıp 15 yaşında çocuklardan yeni bir ordu kurdu. Yüz yetmiş bin kişilik bir orduyu Atatürk zor bela kazandı ve Kocatepe'de taarruza girdi..

Soylemek istediğim başka şey. Anadolu bu bin yıllık heyecan verici siyasi tarihi içinde neden bölünmedi. Neden bu topraklan Selçuklular bölemedi, neden Uzun Hasan bölemedi, neden Safeviler bölemedi, Haçlılar bölemedi, neden Türkmen Alevi iç isyanlarıyla bölünmedi. Neden Celali isyanlarıyla bölünmedi. Neden şehzade savaşlarıyla bölünmedi?..

Bu kadar büyük isyan/saldırı/hücum/karışıklıklara rağmen Anadolu bütünlüğünü bozmadı..

Anadolu'nun kendini neden böldürmediğini anlarsak, Anadolu coğrafyası ve insanının sosyal karakterini tanımış oluruz. Anadolu, kervanyolları, yaylaklar, çarşılar, pazarlar üzerine kurulu. Doğudan batıya hareketli bir trafik üzerine yüzlerce rengarenk şehirle süslü... Binlerce ırk, mezhep, kavim bu çarşılar içinde birbiriyle tanıştı, karıştı..

Bu sosyal hareketliliği başka bir yazıda uzun uzadıya tartışmıştık. Şimdi, bu sosyal hareketliliğin başka bir yönüyle ilgilenelim.

Anadolu'da tarihi boyunca batıya doğru büyük bir sosyal hareketlilik sözkonusudur. Kaynaşmanın, karışmanın, kardeşleşmenin, aileleşmenin kökü buradadır. Şöyle, Trabzon ya da Diyarbakır'dan batıya göç sanayileşmesiyle başlamış yeni bir hadise hiç değildir. Sekizyüz yıl önce de beş yüz yıl önce de batıya doğru hızlı bir hücum vardı, ekmek derdine, iş derdine, ya da macera peşinde koşmakta olan Anadolu insanları.

Sanayi çağı öncesinden beri bu göç hızını korumaktadır. Isfahan, Horasan, İstanbul, Konya, Bursa, Trabzon, Diyarbakır, Urfa, Halep, Kerkük, Kudüs, Kahire, Şam, Bağdat, Basra ve yüzlerce şehir bu sosyal trafik içinde tarih boyu büyük çalkantılarıyla karışmış ve onların ayrı dilin kültürün billkte yaşadığı dünya şehirleri olmuşlardır.

Bu şu demek, bu topraklara başka coğrafyalardan kopup gelmiş binlerce ayrı kavim, topluluk, bu bölgelerin içine girdi, erildi, kaynaştı ve çoğu bugün Anadolu içlerinde kayboldu.

Anadolu'nun en büyük özelliği, hiç karıştınyor olması, hızla melezliyor, kaynaşıyor, alleleştiriyor olmasıdır.

Bu göçün hızını, yönünü, karakteri tanırsanız çok ilginç sonuçlara ulaşırsınız. Mesela, Trabzon ve Diyarbakır'dan batıya göç edenlerin tekrar kendi şehirlerine dönüşlerinin oranı sıfır ya da buçuk düzeyindedir.

Bu sosyal hareketliliği gözlerinizle de takip edebilirsiniz. Mesela son otuz yılda batıya doğru Diyarbakır büyüklüğünde on şehir nüfusu göçüp yerleşmiştir. Hem Ege Sahillerinde hem İstanbul'da son otuz yılda yepyeni Anadolular kurulmuş, binlerce işletme harekete geçmiş ve bu yepyeni Anadolu'yu doğuda gelenler kurmuştur.

Kaynaşma, buluşma, karışma, hareketlilik, kardeşleşme, aileleşme hızı Anadolu'da çok çok yüksektir. Öyleki, Anadolu halkı kadar hızla alleleşen/kardeşleşen başka bir coğrafya bulamazsınız.

O halde Anadolu insanları "karışmaya/kaynaşmaya/aileleşmeye" çok meyilli bir kültürden geliyor. İzleyelim. Henüz 1980'li yıllarda İstanbul varoşlarına gelip oturan bir doğulu alleyi takip edin. Bu otuz yıl içinde bu ailenin içine gelin ve damat olarak otuz ayrı ırkın, kavmin girip çıktığını, lehimlendiğini, ortaklaştığını göreceksiniz.

Başkalarını tanımak, başkalarıyla oturmak, başkalarıyla karışmak ve başkalarıyla aileleşmek Anadolu insanının insanlık aşkı ve dünya görüşünün bir uzantısıdır.

Herkesle her şekilde oturur, ayrım gayrım yapmaz, başkası diye görmez, yabancı diye damgalamaz, düşmanlaştırmaz, ötelemez, dışlamaz, tam aksine hemen içine alır, hızla aileleşir..

Ayrıca coğrafyanın özellikleri bu karışmayı hızlandırmış ve tarih boyu özendirmiştir. Çünkü Anadolu birbirine muhtaç şehirlerden kurulmuştur. Trabzon İstanbul'suz yapamaz, Diyarbakır Haleps'izskenderunsuz yapamaz. Anadolu başka bir şehre muhtaç olmayan şehir taşımaz. Şehirleri birbirine zincirleyen, ruhundan, kökünden, yolundan, akarabasından, kültüründen, türküsünden trafiğinden, birbirine beyninden kalbinden bağlıdır.

Coğrafyanın kardeşliği/karışmayı bir nevi zorunlu kılması, işte Anadolu'nun en büyük kültürel zenginliği..

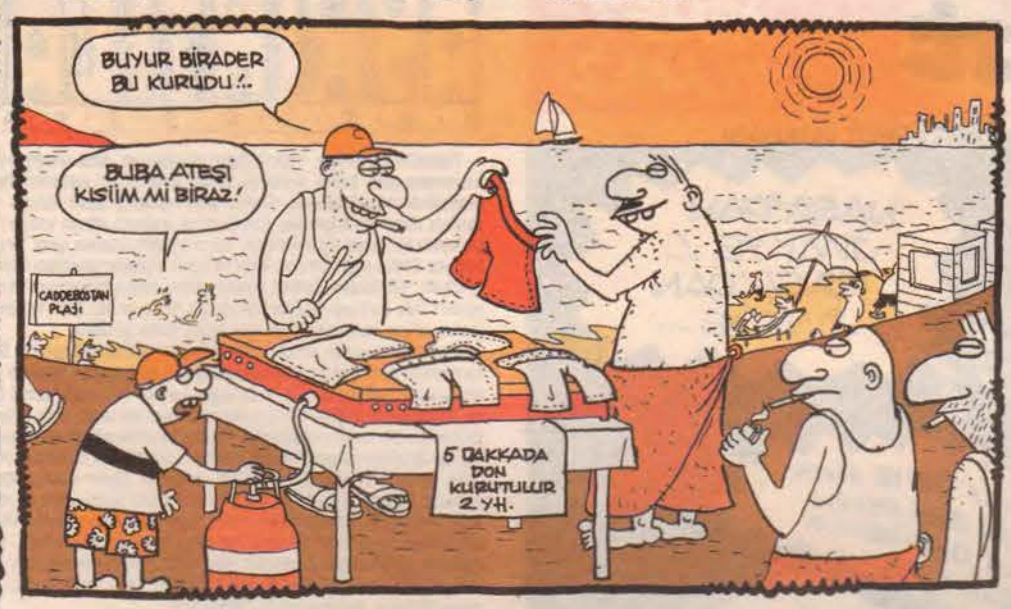
Şühpesiz bu karışma/kardeşleşme kültürünü Anadolu'nun üstünde kurulu İpek Yollarına, çarşılarına, iş merkezlerine, kervanyollarına, yaylalarına, sahillerine, limanlarına borçluyuz. Pazar karıştırır. Çarşılar tanıştırır. Pazarlarda başka dinler, başka ırklar görür, alleleşirsiniz.

Sizler şimdi batılı şehirlerde binalara ve müzelerı görmeye gidiyorsunuz, oysa, binlerce kavim Anadolu çarşılarında birbirlerine görmeye geliyordu. İnsanda insanlar içine giriyordu.

Anadolu'nun bu kültürel coğrafik insan malzemesi özellikleri onun binlerce yıllık "birlikte oturma" geleneğini oluşturur. Biz, başkası olmadan yaşayamayız. Trabzon'dan çıkan başka şehirlere koşmadan/göçmeden/yerleşmeden neden yapamıyor? Başka ırklara karışmadan yaşayamayız. Bu sosyal hareketlilik Anadolu'nun ruhudur. Bin yıldır neden bölünmediğimizin ve bin yıllarca daha niçin bölünemeyeceğimizin sosyal, felseli açıklamasıdır, işte budur.

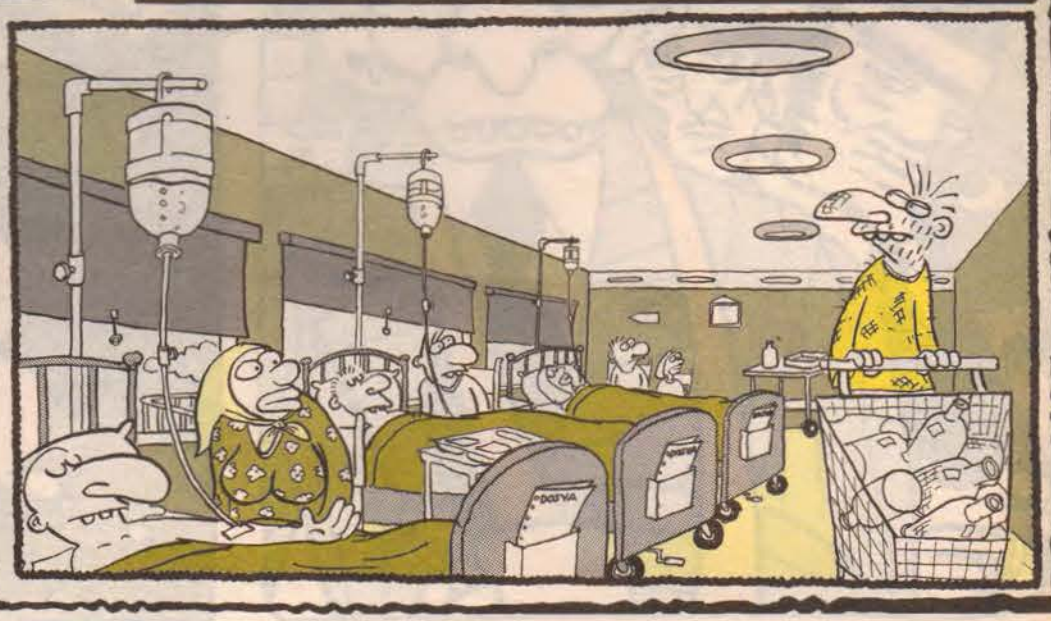
Oysa komşularımız, Sırplar, Hırvatlar, Rumlar, Ermeniler, İsrailliler, Gürcüler yalnız oturmak istiyor. Tek ırk tek din esasına göre devletçikler kurmuşlar. Bu onların batılı karakterleridir. Bu batılı karakter hristiyan kültürünün uzantısıdır. Batılılar onlarca yüzyıl Orta-Doğu'nun parçalarından uzak yaşadılar. Sadece tüc

Erhan Candan

carları geldi. Haktan binlerce yıl içiçe gidip tanışma şansı bulamadı. Ve sanayileşme ve aydınlanmayla zenginleştikleri zaman da, başkalarıyla mahallelerini yine ayrı kurdu. Ben zenginim sen fakirsin dedi. Sınıflar oluştu. Mezhepler oluştu. Yüzyıllık savaşlar otuz yıllık savaşlarla birbirlerine tahammülsüzlüklerini bugüne kadar sürdürdüler. Ve başkalaştırmak, düşmanlaştırmak, dışlamak, tahammülsüz, ikinci sınıf yapmak, yabancılaştırmak, batının karakteri oldu.. Burnu büyük. Kibirli. Kendine hayran. Ve tek başına oturan insanlar!..

İşte ben sizlere ölünceye kadar hep bunları dönüp dönüp antatacağım. Dünyanın en büyük hazinesi birlikte oturmak, hızla karışmak, hızla aileleşmek Anadolu'nun kutsal bir kültürüdür. Bu toprakların insanlarının huyu, suyu, türküsü, kalbi, beyni, herşeyidir. Dünya tarihinde bundan daha büyük iyilik, güzellik yoktur!..

Bu güzellikler Anadolu adında büyük ve derin bir manevi organizmanın içinde yaşadığımızı bize gösterir.

Bu büyük manevi organizma, sadece kervanyolları, sosyal hareketliliğiyle değil, bu manevi organizmanın ruhuna göre kurulmuş, tasavvufu, türküsü, esnaf loncaları binlerce yıllık deneyimleriyle ortadadır.

Evliyalar, esnaf lonca'ları, tasavvuf, türküler, bu karışmayı ruhundan ilhamlenmiş ve Anadolu adında büyük bir manevi organizma/manevi coğrafya ortaya çıkarmıştır.

Bu yüzde bu topraklarda ırk, mezhep, din üzerine ayrı bir devlet kurulması sözkonusu olamaz. Bunu arzulayan iç isyanlar olur, ideolojiler olur, iç isyanlar onlarca yıl sürer, yüzlerce yıl izleri kalır, ancak, Anadolu kendini böldürmez!..

Şimdi sizlere, bu coğrafya üzerinde oturan halkın neden muhafazakar olduğunu ve hangi siyasi korkular taşıdığını dilim döndüğünce anlatmaya çalışayım..

Bir küçük hikaye, ilkokuldaydım galiba. Radyo başında annem örgüsünü örüyor ve ben ders çalışıyordum. Radyodan mecliste kavga olduğu haberi geldi. Annem panik içinde ayağa fırladı, ağlamaklı bir halde, mahvolduk, devlet ekden gidiyor, ülkemiz gidiyor diye seni çığlıklar attı, radyonun yanına yanaştı, sesini açtı. Parlementodaki kavgayı heyecanla dinlemeye çalıştı.

Oysa çok yoksul bir evimiz vardı. İki yüz elli gram kıymayla bir hafta geçiren, ya da domateslerin ezikleri çürükleriyle alışveriş yapan bir aileydik. O çocuk aklımla anneme "anne, ülke elden gitse ne, gitmese ne, işte yaşadığımız ev, daha ne kadar kötü olabiliriz?" dedim.. Annem radyo başından "git işine!" deyip kovdu beni..

Şimdi başlayalım. İnsanlar/toplumlar, eşitsizlikleri gidermek istiyorsa, mutlaka çatışmacı fikirlere sahip olmalı. Yani batılılar gibi olmalıyız. Zengin/fakir aynımı, ya da bölgelerarası dengesizliği nasıl giderebiliriz? Haklarımızı zorla alarak. Sağcı/solcu gibi. Zenginlerin elinden parlementoyu, bütçeyi, imkanları, imtiyazları, hak adına almamız tazım. Bunun için örgütlenmeliyiz. Dayanışma gerekir. Sendikalar, örgütler, sol partiler bunun mücadelesini verir. Mitinglerde sıkılı yumruklarla sloganlar atıp kalabalıklaşınız ve öfkeyle, sertlikle meydanlarda haklarınızı arayınız.

Hak aramanın yolu çatışmacı fikirlerden partilerden geçer. Çatışmacı fikirlere yabancı değiliz. 70'li yıllardan beri sendikaların, örgütlerin hak arama siyasetini yakından tanıyoruz. Özellikle 70'li yıllarda milyontarca sendikalı meydanlara çıktı. Örgütlendi.

Ve istedikleri oldu, çatışmacı bu direniş kültürü, çok geçmeden sağcı grev kırıcılarla, polisle, sağcılarla çatışmaya girdi ve iç karışıklıklar başladı.

Bu dünyanın her yerinde böyle oldu. Ağlamayana meme yok. Fransız ihtilali bu çatışmacı kültürle dünyayı dönüştürdü.. Altta kalanlar, yoksul halk, asilzadelere, aristokratlara karşı acımasız bir başkaldırı başlattı ve papazlardan krallara kadar herkesin kellesini kesti. Bolşevikler de aynı çatışmayla iç savaşlara girişti ve Sovyetler'i kurdu.

Artık demokratik ülkelerde iç çabşmalar bu kadar sert ve sert olmasa da bunun daha hukuklu yöntemleri de yine partileşmeden, örgütleşmeden, sendikalaşmadan geçer. Kuvvet gösterisi.

Hak alayan bu örgütler kısaca "eşitsizlikler gideilsin" ister. Hak ve hukuk herkese, bütçe herkese insanca pay edilsin, ister.

Bu kadar haklı, bu kadar insani, bu kadar yüksek insan ideali olabilir mi?

Ancak nasıl olduysa geçtiğimiz elli yıl boyunca halkımız, eşitsizlikleri gidermeye çalışan bu sendika, örgüt ve partilerin içinde, yanında yer almadı.

Halkımız fakirliğinden çok mu memnun?. Halkımız zenginlerine tapan köle mi? Hayır! Peki neden eşitsizlikleri gidermek isteyenlerin yanında yerini almıyor?

Bunun cevabı muhafazakar halkımızın sosyal karakterini ortaya koyar, halkımız, huzur ve düzenden yanadır.

Bu yüzden sağ partilere koşar. Oysa sağ partiler hırsızlıktan, hortumculuktan İslamcı holdingleri ve müteahhitleriyle meşhur. Bu rağmen neden sağ partileri tercih ediyor? Hırsızlığı desteklediği için mi?

Hayır, iç çatışmadan, kardeş kanından çok korktuğu için. Eşitsizliklerin giderilmesini çok istiyor ama bunun çatışmacı, kargaşacı bir siyasi üslupla yapılmasına taraftar değil.

Yani, batının icadı bu "çatışmacı" siyasi kültürü halkımız benimseyemedi..

Ve sağ partiler, bir asırdır, kendine sığınan bu halkın oytarını kullanıp müteahhitlere medyaya kendi adamlarına peşkeş çekiyor, yani halkı kullanıyor.

Halkımız hırsız partileri tanıyor. Kullanıldığını görüyor. Peki aynı partide kalıyor mu? Hayır, hırsızları gördükçe yönünü değiştiriyor, sağ partiler repertuarı içinde başka tür bir sağ partiye yanaşıyor, her seçim yeni bir sağ parti buluyor.

Bu kadar derin bir Susurluk bu kadar büyük bir Banka hortumculuğuna rağmen halkımız "sağ" partilerden vazgeçmiyor!..

Ve ayrıca şunu görüyoruz ki, ilk ufaklı sol partiler halkımızın durmaksızın değişen parti tercihlerinden payına düşeni alamıyor. Halk sağ partiler içinde yuvarlanıp sürüklenip giderken sol adeta tarihten silindi. İrili ufaklı onlarca sol parti kaybolup gitti..

Çünkü sol partiler muhafazakar halkımızın tercihlerini/karakterini iyi okuyamıyor. Halkımız eşitsizliklere karşı mücadele etmek örgütlenmek istiyor, ama, bunu "çatışmacı" bir siyasi üslupla yapmak istiyor.

Halkımız düzenden/huzurdan yana... Ve sol partiler ve yazarları, bu yüzden elli yıldır halkımıza küfretmekte. Bu halktan adam olmaz, bu halkla yola çıkılmaz, bu halk adamı satar, bu halk kendini soyandan yana, gibi.

Ruhunu karakterini halktan alan sol düşünce halkı karşısına almış ve halktan umudunu kesmiş ve hatta halkla dalgasını geçip siyasi umutlarını tamamen yitirmiş..

Bu gülünç bir durumdur. Sol partiler neden kendi "çatışmacı" siyasi üsluplarında bir bozukluk aramıyor. Bu çatışmacı kültür batıdan geldi. Bu toprağa uymuyor.

Halkınızdan adam olmaz fikri doğru bir teşhis değildir. Halkımız asla hortumcudan hırsızdan yana değildir. Üstelik halkımız en devrimci/solcu kadar eşitsizliklerin giderilmesinden yanadır. Sosyal sigorta istiyor, bireysel haklar istiyor, fırsat eşitliği istiyor. Ancak "iç çatışma"dan çok korkuyor.

Çatışmacı siyasetlere çatışmacı kültüre kuşkuyla bakıyor ve bir nevi "aç kalayım, ama düzenim bozulmasın, Anadolu'da kardeş kanı dökülmesin" demek istiyor.

Doğudan henüz batıya göç etmiş ve sokakta simit zeytahını kurmuş 15 yaşındaki bir çocukta dahi bu muhafazakar korkuyu ve refleksi görebiliriz. İki gün simit satıp karnı doymasın. İki gün sokağa çıkıp alışveriş yapmasın, hemen toplumuna sahip çıkan, çatışmanın, kavganın karşısına çıkan bir davranış ortaya koyuyor. Yani ülkeyi sahipleniyor.

Düzen ve huzur fikrinin neden bu kadar büyük korkuya yol açtığını anlamak zorundayız. 12 Eylül hadiselerinde ülkemiz iç savaş kaosuna sürüklendi. Anadolu tarihi iç isyanlar, kardeş kavgaları tarihidir.

Halkımız hangi siyasi ideal olursa olsun en kutsal direniş adına dahi, huzurunu, düzenini bozmak istemiyor.

Yani meydanlarda slogan atmak, birilerine öfkeyle bağırmak, kongrelerde sandalye parçalamak, meydanlarda taşlı sopalı polis arbedelerine girmek hiç istemiyor!..

Anadolu halkının bu muhafazakar ruhunu anlamalıyız. Anadolu coğrafyası binlerce yıldır bin ayrı yerden gelmiş yüzlerce çeşit kavim, kabile, din ve mezhepte kurulmuş bir büyük toprak parçası.

Siyasi deneyimleri büyük. Binlerce yıldır kardeşliğine titizlikle dikkat etmiş. Sabırla metanetle dirlik ve düzenini korumaya çalışmış. Ve bu "dirlik" özleriyle bu topraklarda binyıldır korumuş. Şimdi üzerinde oturduğumuz toprak, bu muhafazakar kültürün kardeşleşip aileleştirdiği koruduğu bir kutsal coğrafya..

Yani, halkımız eşitlik istiyor, hak, hukuk istiyor, ama, bunu "çatışmacı" bir siyasi kültürle yapmak istemiyor.

Bizi böldürmeyecek, sınıflandırmayacak, düşmanlaştırmayacak, kavgalaştırmayacak, arbedeleştirmeyecek taşlı sopalı hale getirmeyecek bir siyasetle yapılmasını istiyor.

Çünkü halkımız muhafazakar!

Halkımız bu topraklarının siyasi, sosyal hukuki gelişimini çok istiyor. Ve bu muhafazakar halk hızla modernleşmek de istiyor. Ancak, "çatışma" kültürüne kuşkuyla bakıyor. Bu yüzden sağ partiler koridoruna sıkışmış durumda.

Bir tarafta hortumcu sağ partiler, öğer tarafta çatışmacı kavgacı sol partiler.

Anadolu halkının önüne üçüncü bir tercih koyulmadığı için, çaresizlik içinde tercihini kullanıyor.

Şimdi, baştaki konumuza dönelim.

Düzen ve huzur fikriyle büyümüş halkımız etnik bir çatışmaya sürüklenebilir mi? Asla!. 80'li yılların ortasından başlayıp 2000 yılına kadar süren Güneydoğu olaylarında otuzbin insan ölmesine rağmen büyük şehirlerde tek bir çatışma, küfür, kavga çıkmadı.

Aksine, büyük şehirler Güneydoğu'nun acısını, yarasını taşıyan insanları bağrına aldı ve son otuz yılda bu büyük şehirler on tane Diyarbakır büyüklüğünde nüfusu içine alıp emzirdi, eritti, hazmetti..

Oysa, ırk, etnik, ayrımcı, bölgeci bir ideoloji taşıyanlar "çatışma" ister. Çatışmak ister. Siyasi ve sosyal karakterini başkasına tahammülsüzlükten alır. Batılı halklar başkasına tahammülsüzlükte deneyimlidir. Sırplar, Ermeniler, Hristiyanlar, Rumlar, İsrailli, babda yetişmiş ya da batılı yetişmiş ırklardır. Onlar kendi içindeki bin yıllık kardeşlerini hemen düşmanlaştırabilir, tecrit edebilir, acımasız savaşlar çıkartabilir, öz kardeşlerini dahi soykırımdan geçirebilir... Yakın tarih bu soykırım ve şehir savaşlarının tanıhidir..

Anadolu bunu yapamaz, çok deneyimlidir, ilahi refleksleri vardır. Anadolu halkını çatışmaya kimse ikna edemez.

Anadolu halkı "çatışmaz".. Anadolu'da hiç bir ideoloji/parti/görüş düşünce "çabşmacak" hak bulamadı.

Bir müddet onbin/yirmi bin ideolojik militan gençler bulursunuz, hepsi bu. Bu gençler de iş ekmek sahibi olduklarında içinde doğduklan muhafazakar anne babaları gibi tepki vermeye başlar.

Bu yüzden bu çatışma, büyük şehirlere, kalabalıklara, Anadolu'ya sıçrayamaz. Canlı mayınlar, infialler, panikler, suikastler, adam öldürmeler, kışkırtmalar, provakasyonlar yapıldıkları yerde kalır. Geçtiğimiz otuz yıl tüm bu kanlı sulkastlerin hiç mesafe almadığını gördük.

Çünkü, muhafazakar bir halkı çatışmaya sokmak imkansızdır. Bu muhafazakar halkın başından eşarbı dahi aldığında seninle çatışmaya girmiyor. Çünkü "birlik, düzen, dirlik" fikri bütün kutsalların önünde. Anadolu'nun bu kardeşliği ve aileleşmesi her dinin her ideolojinin üstünde...

Ancak bizler, muhafazakar halkımızı hırsızdan, hortumcudan, İstamcı holdinglerden, hırafelerden uzaklaştırmak ve onlan fırsat eşitliği, sosyal sigortalar ve çok güçlü hukuk düzeni içinde kaynaştırmak istiyoruz. O halde bunun çatışmacı olmayan bir üslubunu bulmak zorundayız.

1970 öncesi milyonlarca solcu/örgütlü işçi meydanlara koşarak bu halka çatışmacı direniş kültürünü öğretemedi ve hala bunun hayalkırıklığıyla hayattan/siyasetten düşmüş durumdalar. Şimdi onbinlerce ırkçı etnikçi militan ellerinde canlı bombalar halkımızı çatıştırmak istiyor, onları da gelecekte büyük hayalkırıklıklardan bekliyor..

Bu "çatışmaya" yanaşmamasının çok sebepleri vardır, tartışma uzundur. Ancak, Yunan kültürü "kuralcı" bir kültürdür, yani, Yunanlılar dünyayı kuşatan bir felsefe inşa ettiler, hepsi demokratlı, hukuk düzenine inanırdı, falan. Ama unutmayalım aynı Yunanlılar kural olmadığı zamanlar ya da kurallarda kaçak bulup anarşi ve vahşet içinde birbirlerine saldırır, hile yapar, kalleşlik gösterirlerdi.

Kural ve hukuk olmadığı zamanlar dahi "kardeşlik" gösterebilen bir toplumun adıdır, Anadolu ve doğu...

Ve Yunan kültürü fakiri aşağılar, Eski Yunan'a göre iyi insan zengin insandır, fakir yeteneksiz, aşağılanması gereken alt kategoride bir insandır.

Bu, zengin iyidir fikri, doğuda, Anadolu'da hiçbir zaman yaşamadı, tam tersi, fakir, derviş, yoksul, her zaman hürmet gördü, kişilik olarak aşağılanmadı, aksine yüceleştirilip kutsallaştırıldı.

Batı kültürünün hem felsefi ahlak kategorileri hem sosyal hayat kategorileri, sınıflamaya yatkındır. Birileri üstte olur aristokrat, astizado, burjuva, bilileri altta olur ve kastlaşırlar ve sonra girtlak girtlağa gelip aynı şehir içinde savaşa girerler.

Neyse laf uzun...

Ben bin yıllık bu ailenin kutsal reflekslerini anlamaya çalışıyorum. Bu bin yıllık ailenin siyasi ve sosyal kültürünün dünden daha kudretli olduğuna inanan tamdır!

Bu büyük alle içinde doğduğum için Tann'ya şükrolsun..

mhatg@leman.com.tr

Akşam Servisi

erhancandan@leman.com.tr

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

WESTERN ROMAN / HAYDUTUN AŞKI

Haydut atına bindiği gibi indi, çünkü kürşısında KKlara duruyordu.. Haydut Klara'yı atına bindirdi, Klara atla kaçtı.. Haydut da gitti ahırdan yeni bir at çaldı, Klara'nın peşine düştü.. Bu sefer de kaşısına Mary çıkmasın mı?

Akşamsefası

AYRINTILAR

METİN EİDAN

Bankanın köşesinde, enginar satan bi adam var. Kimi zaman, herhalde mevsimine göre, başka şeyler de satıyor. Enginar hiç yemedim. Belki de yemişimdir; hatırlamıyorum. Enginar veya balkabağı satan adamın, sürekli yanında duran bir köpek var. Köpek, tahta arabanın altında yatıyor; orada güneşten korunuyor ve dinleniyor. Ara sıra yolun ortasına çıkıp, birşeylere havliyor. Dikkat ettim; en çok, kağıt ve hurda toplayan adamlara havlamakta köpek: "Git burdan. Senden hoşlanmadım, beni ürkütüyorsun" mu diyor acaba? Öyle havlayıp duruyor işte. Adam, tınmıyor hiç; çöpü karıştırmaya devam ediyor. Havlayan köpek ısırmazmış; bunu iyi biliyor..

Okulun köşesinden dönüp, taksi durağının kaldırımına geçtim. Bi şarkı mırıldanıyordum az önce. Durakta bekleyen, kapısı açık bir taksiden yükselen şarkının melodisi, benim mırıldandığım şarkının notalarına karıştı. O şarkı da, aslında fena değildi. Kendi şarkıma bi süre ara verip, öbür çalanı dinlemesi için izin verdim kulaklarıma. Nasılsa kendime pek güveniyordum; Bir yandan duraktan yükselen şarkıyı işitirken; içimdeki asıl melodinin de notalarını, güçlü bir nakarat bölümüyle ruhsuzca tekrar ediyor; kendimle başbaşa kalacağım zamanda, kolayca tekrar ona döneceğimi biliyordum. Ama dikkat ettim: mırıldandığım sesler, duyduğum öbür şarkının notalarına benzemeye başlamıştı! Yavaşça; git gide, aikamda kaldı durak. Oradan yükselen şarkının sesi duyulmaz oldu; kendi melodimle başbaşa kaldım nihayet. Önce çıkaramadım ne mırıldandığımı; biraz 'mım, hmm!' ettim, sonra hatırlayıp, kaldığım yerden sürdürdüm..

Virginia Woolf'un, ve konuyla alâkalı, başka birkaç kadının daha hikayesinin anlatıldığı, bir film izlemiştim; 'The Hours'.. Filmde etkileyici diyaloglar, konuşmalar vardı, duygulu anlar ve sözler mevcuttu. Ve çok âni, hızla değişen olaylar pek olmamasına rağmen, öyle yerinde ve güçlü bir müzik kullanılmıştı ki; filmciler o hep istedikleri aksiyon lezzetini gene yaratmışlardı işte. Geçip giderken zaman'a, -hem öykünün, hem de gerçek yaşamın zamanına- ustaca eşlik ediyordu müzik. Derinlerden işitilen en ufak bir düzenli ses dahi, o anda ortaya konulan anlamı güçlendirmekteydi... Eskiden, yolda yürürken, ne çok dinlerdim volkmen. Duyguların ateşleyicisi, yarım yamalak anlam'ların yalaka destekçisi, savruk fikirlerin kurnaz avukatıydı, müzik!. Her ne düşünüyorsam, ona mutlaka, hemencecik, aşırı bir değer kazandırıyordu.. Ama müzik duyulmadığında.. mırıldanmayı kestiğimde.. yorulduğumda.. filmin sesleri susluğunda veya film bittiğinde.. sanki asıl gerçekle başbaşa kalıyordu insan.. Gerçekte, o şekilde bir müzik filan yoktu ortada. Bi taksi durağının, bir pilakçının yanından geçmiyorsanız, birşey mırıldanmıyorsanız; hayat kendi bildiği gibi akıp geçiyordu o anlarda. Fazla bir müdahalede bulunamıyordu insan; olduğu gibi kabul ediyordu gördüklerini.. Bu satırları yazarken de -bunları değil de, ilk baştakileri belki- gene müzik dinliyordum. Yetmiş'li yılların pop klasikleri.. Sonra, bir müzik sesi işitmemeye, sadece anlatıklarımın sesini duymaya başladım. Şimdi sözünü ettiğim için, gene duyuyorum tabii: 'Kan ve Gül"ü söylüyor, İskender Doğan.. Şarkıyı dinleyince, ister istemez duygulandım gene, ve elimi klavyeden filan çektim. Öylece durdum. Bi fırt çektim sigaradan. Düşündüğüm en saçma şey bile, gene tuhaf bir anlam kazandı.. Şimdi, tekrar anlatmaya başlayacağım, ve şarkıyı bi süre sonra duymayacağım. Belki, böyle bi organ veya makine olsaydı vücutta. Yani, korku, mutluluk ve heyecan anlarında ortaya çıkan adrenalin gibi salgıların, bir benzer görevini yapan, bi müzik salgısı! Heyecanladığın veya heyecanlanmak istediğin vakitlerde, anında çalmaya başlayan otomatik bir müzik makinesi.. Neyse; mırıldanmak da aynı işi görüyordu şimdilik. Şok marketin karşısından dönüp, havuzun oraya çıkarken, 'Ay Işığı sentonisini' mırıldanıyordum.

Sesim kalın bir tonda olmadığı gibi, galiba mırıldanışım da pek güçlü değildi. Melodinin bazı kısımlarında ciğerim yetmedi, 'iyğğk' ederek alt bir tona düştüm. Sonra toparladım, boğuk bir üst sesle, tekrar devam ettim.. Havuzun kenarında oturan, son sıcak günlerin tadını çıkaran kadınlar ve çocuklar vardı. Güvercinlerin arasından geçerek -bir tanesi havalanırken nerdeyse yüzüme çarpacak gibi olmuştu- karşı kaldırıma çıktım. Köşedeki marketin yanından.. Aman Allahım; ne kadar çok market dolmuştu ortalık! Aynı caddede, on taneye yakın market vardı. Bu da, yeniydi işte. Yola saçılan lahanaların, biberlerin ve kenardaki domates sandıklarının yanından yürüyüp, Bahariye Caddesine girdim. Her zamanki gibi, önünden geçerken yine, birkaç basamakla inilen, bodrum kattaki o parfümeri mağazasının vitrinine göz attım. Camında, değişik ilanlar oluyordu. Çoğu, kadınların cildiyle ilgiliydi. Yeni bir saç boyası çıkmışb. Hem yıkayan, hem de yağlayan güçlü şampuanlar vardı. Büyük bir resimde, kadının yüzünün yarısı pürüzsüz, diğer yarısı kırış kırış. Biraz, benim yüzüme benziyordu. Bazen sakin ve temizken, birden galip şeyler beliriyordu yüzümde. Bir bayan arkadaşım, kullanmam için değişik bir ilaç önermişti bana. İşe yarıyor gibiydi. Kadınlar, bu konuda çok şey biliyordu.. Yatboyum bir fahişeye ise, cinsel organının üzerindeki minik bir çıkıntıdan bahsettiğimde, ve acaba bir operasyon mu gerekir diye endişelendiğimde; 'yalnızca bir iple düğüm atmanızın yeterli olacağını' söylemişti. "İple düğümle, zamanla, oraya kan gitmediği için, kendi kendine düşer o." Çok affedersiniz, düğümledim, iki gün sonra baktım aşağıya, aa yok, gitmiştil.. Kafamı düğümlesem ne olurdu acaba? İki gün sonra, düşer miydi!?

Kiliseyi geçip, adliye'nin önüne yaklaşırken, kenardaki boş bankılardan birine gözüm çarptı. Tramvay yoluna doğru çevrili, demir bir bankı. Öteki bankılar doluydu; ama bu bankı, vitrinlerden ve insanlardan oluşan renkli bir manzarası olmadığı, sadece yola bakbığı için herhalde, genelde boş görürdüm.. Birkaç ay önce, o bankta, bir arkadaşımla oturup, gülüşmüş, derleşmiştik. Arkadaşım, uzak bir yere gidiyordu. Bir daha görüşmemiz zor olacak gibiydi.. Hatırlıyorum: müzik sesi de yoktu etrafta hiç. Ama gene de güçlü duygular hissetmiştik ve konuşmanın ritmi hiç azalmamıştı. Azaldığı anlarda bile, yoksa, karşıdaki okulun ağaçlarına bakarak beklemiş, içimizdeki duyguların tuhaf hareketlerini dinlemiştik.. Demek, insan sevdiği bir kişiyle beraberken, müzik de çok lâzım olmuyordu. İnsanlar, birbirlerine müzik gibi gelebiliyordu. Bir başka varlığın, garip melodisi işitiliyordu karşıdan.. Gidip, o bankta oturmak istedim. Sonra, yalnız başıma oturmaktan nedense korktum. Nereye bakacağımı bilemem diye düşündüm.. Arkadaşımla otururken, onun yüzüne sürekli bakmasam, istediğim başka bir yere kafamı çevirsem bile; baktığım şeyden sıkılıp geriye döndüğümde, yanımda, yorgun bakışlarımı kabul edecek bir yüzün bulunduğunu biliyordum.. Ağaçlar, trenler, vitrinler ve bulutlar böyle değildi. Siz onlara hayranlıkla izlerken, onlar herhangi bir şekilde bile size bakmıyorlardı. Sadece, rüzgarın, arasıra insana sarıldığını ve yanağına dokunduğunu biliyorum... Dönercilerin ve bütkilerin önünden geçip, aşağıya doğru inmeye başladım.

Şarkı mırıldanmamın, pek bir faydası yoktu artık. Cadde çok kalabalıktı çünkü; etrafta yoğun bir uğultu işitiliyordu. Üstelik yanımdan geçen insanların, dudaklarının kıpırdandığını görmelerini istemezdim. İyi bir mırıldanma, biraz dudak kıpırtısıyla mümkün oluyordu.. Bazen, kendi kendine gülen insanlar görüyorum. Neye gülümsediklerini merak ediyorum. Şu kadının, bende merak ettiği gibi: Ona gülmemiştim elbet. Sadece, ona baktığım bir anda aklıma gelmişti, arkadaşımın söylediği şey: 'Kapaklı'lan seviyorum, onlar, 'kapaklı' a.cıklar' iyi oluyor' demişti!..

LEHCE-TÜL HAKAYIK

kemalkenan@leman.com.tr

kemalkenanergen

Afet Bölgesi: Allahım Amerika'yı affet bölgesi.

Self Servis : Voleybolcunun da yalnızı hiç çekilmiyo be usta...

Ağrı Dağı : Hangi ağrılara iyi geldiği belirtilmemiş. Belki de sandığımızdan şifalıdır...

Mıcır : Gıcır araba düşmanı...

Sahanda Yumurta : Geyler deplasmana gitmiş...

Rock'n Coke : İsabet oldu. Başka türlü yıkanacağı yoktu bu rakırların...

Banyo: Evrekaa!.. Nasıl film yapılmayacağını evrekaa!..

Hiciv : Son teknoloji civciv...

Değerli Taş : Ak...

DNA : Daha Noolsun Abi demeye getirmiş. İman et, aklını alırım hesabı...

Soğuk Duş Etkisi : Çok sıcak duş daha etkili bence...

Keşmekeş : Esrarkeş arbedesi...

Keşkül : Ağzında cigarayla uyumuş esrarkeş.

Tanık Koruma Programı : Adı bile sanığı koruyo. Mantığınıza koyim...

Derin Yırtmaç : Boyu geçiyosa, artık o kadarına Dalmaç denir...

Ayakta Tedavi : En azından ayaklarına bişey olmadığını biliyoruz...

Orman Yangını : Ayı dediğin böyle ısınır...

Sloğan : Slo gan at mak iste miyo ruuz!..

Yanlış İhbar : Muhbir aptal yani...

Oda Sıcaklığı : Bütün odaların aynı sıcaklıkta olduğunu sanan angutla tanışmak istiyorum.

Uzun Araç : Tıınnnnır!

Duran Uruç

Yenilgi: Japonun paraya duyduğu ilgi...

Bilgisayara Format: Windows inancına göre reenkarnasyon...

Düşmanımın Düşmanı Dostumdur: Yarın öbür gün Dostumun dostu düşmanımdır demiceen ne malum?..

Cüneyt İnay

Ensest : Ense fetişisti.

Ambar : Gey barı hadi neyse de. Bu biraz ayıp olmuş...

Çek-Yat : Yatarak çek, daha kolay oluyo..

KOZALAK

HÜMİN ZARARLISI

ÇAĞDAŞ

kozzi@leman.com.tr

Akşamsefası

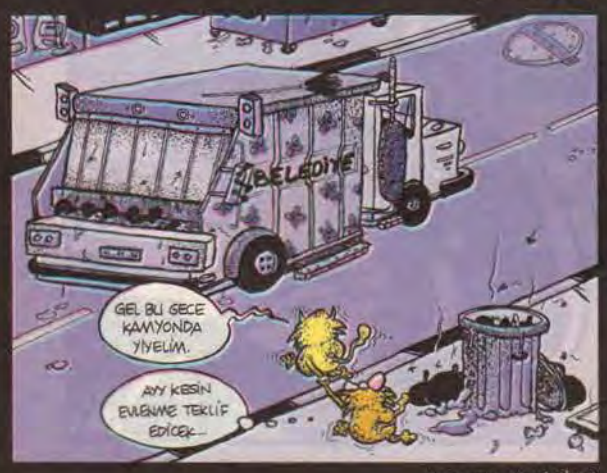
LeMan PAF Takım

Tolga Mutlu & Devrim Akıncı (İST)

Erhan Güneş & Yağız Sakallıoğlu (İST)

Barbaros Altuğ (İST)

Demir Dedeoğlu (İST)

Bayram Şahin (İST)

Volkan Dalyan (İST)

Erhan Güneş (İST)

Hekim Ali Babacan (Eskişehir)

Fatma Yıldız (İST)

Yaşar Kemal Turan (Konya)

Hasan Ülgüralp (İST)

Oktay Öztürk (İST)

Musa Güneşülke (İST)

Ersin Perk (İST)

Murat Uzun & Evrim Gayret (İST)

Akın Candemir (Kocaeli)

LeMan Paf Takım'a katılmak isteyen genç mizahçıların aday formunu doldurarak, kısa özgeçmişlerini, 4 adet fotoğraf ve nüfus cüzdanı önlü arkalı fotokopisini karikatürleriyle birlikte **"LeMan Paf Takım Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu/İSTANBUL"** adresine göndermeleri veya Paf takım toplantılarına getirmeleri gerekmektedir... Leman Paf Takım toplantısı her Pazar saat 14:00'de **"İstanbul Leman Kültür İmam Adnan Sok. No:20 Beyoğlu/IST"** 3.kattaki Paf Takım soyunma odasında! (Dikkat!.. Yazışma adresiyle karıştırılmasın!) Soru ve görüşler için **paftakim@leman.com.tr** (e-mail yoluyla yapılan aday başvuruları geçersizdir)

Karikatürler için Teknik Bilgi: Karikatürler resim kağıdlarında, tercihen A5, A4 veya en fazla A3 boyutlarında olmalıdır. Sadece kurşun kalemle çizilmiş olan karikatürler yayınlanmazlar. Kurşun kalemle çizimler (eskizler) çini mürekkebi kullanılarak tarama ucuyla şırdanmeli veya rapido, asetat türü kalemlerle mürekkeplenmelidir. Ardından da kurşun kalemler silinerek sadece mürekkepli, renksiz orijinal çizimlerin gönderilmesi gerekmektedir. Karikatürlerin yayınlanma ölçüsü de düşünülerek konuşma balonları okunulabilir ferahlıkla ve genişlikte olmalıdır...

LeMan PAF TAKIM ADAY FORMU

ADI :
SOYADI :
DOĞUM TARİHİ :
ÖĞRENİM DURUMU : (Öğrenciyse okulu ve sınıfı)
ADRESİ :
TEL. NO (EV) :
TEL. NO (CEP) :
E-MAİL ADRESİ :
FORMA BEDENİ : S☐ M☐ L☐ XL☐
BANKA HESABI
Banka :
Şube :
Şube kodu :
Hesap Numarası :

LeMan
Sayı: 722
9 EYLÜL 2005 CUMA
HAFTALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR

● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ ● **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Atilla ATALAY ● Melike ACAR ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Olgun BUDAK ● Erhan CANDAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Mehmet EĞRİK ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Onur GÜÇEL ● Güneri İÇOĞLU ● Kemal Kanan ERGEN ● Melikşah ● AslanÖZDEMİR ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● Mehmet ÖZKANOĞLU ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Özge SAMANCI ● Mahmut TİBET ● Ahmet YILMAZ ● Gürcan YURT ● **Yurtdışı Koordinatörü:** İlhan ARKAN (ilarkan@leman.com.tr) ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● Murat YÜCEŞAN ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● **Kaligrafi:** Şevki SAYIŞMAN ● **Renk Ayrımı:** M.ÖZKARA ● Ali Ekber USLU ● **Montaj:** Kadri ÇAVUŞOĞLU ● Engin ÖZDEMİR ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 **Dahili:** ● **Baskı: LeMan Matbaası Adres:** Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/IST. **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Matbaa Sorumlusu:** Ali Polat ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Deutschland 1,60 EUR / Österreich 1,70 EUR / Schweiz 2,60 CHF Nederland 1,70 EUR / Belgique 1.70 EUR / England 1,20 GBP

723

16 Eylül 2005 Cuma 152209 Sayı: 2005/38

ISSN 0-1300-4867-4

1 YTL (KDV Dahil)
K.K.T.C-1.250.000 TL.

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr

YURDU TİMSAHLAR BASTI

Yüksek çözünürlüklü çözülme; soysuz, şebek, ibiş, omurgasız, kemiksiz yeni bir insan türü yarattı.. Teknoloji çağı dijital zontalarını da yaratıyor ki, bu zontalar öncekilere rahmet okutacak cinsten..

OZON TABAKASI DELİĞİ BÜYÜYOR, BUZULLAR ERİYOR... ÇEVRE FELAKETLERİ KOCA NEW ORLEANS'I SULAR ALTINDA BIRAKTI... İĞRENÇ SAVAŞLAR... BÖYLE BİR DÜNYAYA ÇOCUK GETİRMEK İSTEMİYORUM TİMSAH... İNSANLIĞIN GİDİŞİ HİÇ HOŞ DİYİL...

ANLIYORUM!

TİMSAH

LeMan TİŞÖRT DEFİLESİ
KENDİN PİŞİR KENDİN GİY..

EY LEMANCI ÇIKARTMAN İÇERDE... AL, ÜTÜLE, GİY, GİT.. Kim tutar seni?..

Akşamsefası

Çizerin Notu: Bu yeni gençliği Apoğyerek modellediğim Timsah'ı, en abartılı fütürizmlerde bile bu kadar kötü çizdim. Kapış maskesi olacak diye size sunmuş

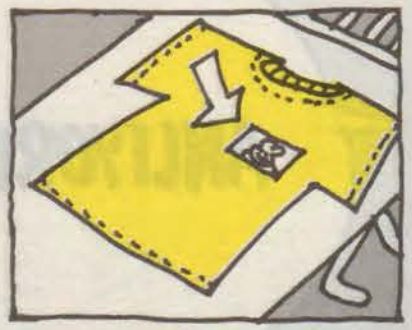

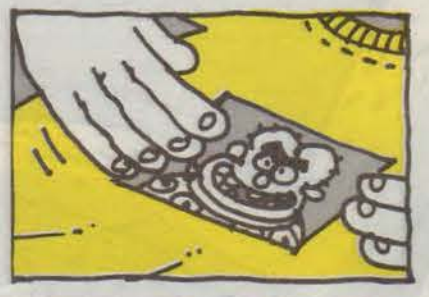
KENDİ LEMAN TİŞÖRTÜNÜ KENDİN YAP

DERGİNİZİN İÇİNDEN AŞAĞIDAKİ VE YANDAKİ 50 DEĞİŞİK DESENDEN BİRİSİ ÇIKACAK.. ŞANSINIZA HANGİSİ DENK GELİRSE

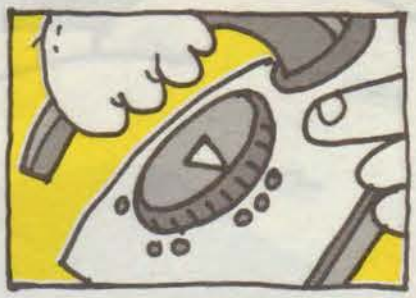
NASIL YAPACAKSINIZ?

Hangi tişörtünüze baskı yapmaya karar verdiyseniz onu ütü yapacak pozisyona getiriniz..

Şansınıza çıkan desenin üzerinde temsilî baskı resmi olan kısmı size bakacak, arkası ise tişörte temas edecek şeklide yerleştiriniz..
Bu arada bazı çıkartmalarda hiç resim gözükmemektedir. Bunların da pütürlü kısmını tişörte bakacak şekilde yerleştirmeniz gerekiyor.. Tabii önce ışığa tutup üst tarafı alt tarafı neresi, yatay mı, dikey mi diye kontrol etmelisiniz...

Ütünüzü en yüksek derecede (bazı ütülerde 3 noktalı kısım) tam olarak ısıtınız...

İmajın üstünde 10-15 saniye ütünüzü döndüre döndüre bastırarak gezdiriniz.. (Tişörtü yakmayacak kadar) sonra bi de tişörtü ters çevirip (iç kısımdan, direk kumaşın üzerinden) imaja denk gelen yere 6-7 saniye ütü yapınız..

Tişörtün soğumasını bekleyiniz ve tişörte yapışmış imajınızın üzerindeki baskılı kısmı bir patates kabuğu gibi soyarak çıkarınız.. Alttan cillop gibi çıkan gerçek karaktere hayranlıkla bakınız.. Allah allaaah bunu ben mi yaptım diyiniz..

Ve derhal sokağa çıkıp **HAH HAH HAAAH ÇATLASIN DÜŞMANLAAR BENİM DE ARTIIIK LEMAN TİŞÖRTÜM VAAAR** diye şarkı söyleyerek dolaşıp düşmanlarınızın gözünü pörtletmece oynayınız... Ve nerden aldın diye soranlara da **NAZAR ETME NE OLUR LEMAN AL SENİN DE OLUR** diyerek ne kadar espirili bir insan olduğunuzu da gösteriniz..

guverfeyhan@hotmail.com

BAYIR GÜLÜ

Feyhan Güver

LeMan

Behiç Pek

İmam nikahlı eşinin vücuduna bıçak ve jiletle adını kazıyan maganda Dursun Onat: "Keşke bunu yapmayıp mertçe öldürseydim" demiş..

Bir grup ülkücü, 6-7 Eylül olayları fotoğraf sergisini bastı..Yumurtalı saldırıyla yetinmeyen grup, sergilenen fotoğrafları da parçaladı....

Vatandaş, banka kredisiyle kira öder gibi ev sahibi olacak!!! Sistemin adı: Mortgage (morgiç)

Türkiye üzerine pempemsi araştırmalar birbiri ardına sıralanıyor.. Kişi başına gelir artıyormuş.. 28 milyon yurttaşımız günde 5.5 YTL'den az para kazanıyormuş!!!.

Darbelerin silemediği 40 yıllık koltuk sevdalısı Demirel, siyasi hayatına dönemin en muhalif Tan gazetesinin matbaasını basarak adım atmış.

yeniHarman

12 Eylül'ün yasaklı senfonisi **Eroica**'nın yasaklanış hikayesini arallyor. **Şef Gürer Aykal** 25 yıl sonra ilk kez yeniHarman'a konuşu or.**"Hiçbir orkestra şefi değneğini boşuna indirmez"** Aykal, darbenin ertesi günü kimsenin cesaret edemediği **"tepkiyi"** sanatçı duyarlılığı ve estetikle "MGK"nın yemin töreninde Beethoven'ın yardımıyla verdi. Ancak General Saltık, Eroica Senfonisi'ni tanımış ve şef Aykal'a **"Bilinen eserleri çalmasın"** diyerek mesaj göndermişti. Ancak Şef Gürer Aykal ne çaldığını gayet iyi biliyordu..

MİNE G.KIRIKKANAT ilk kez ve sadece yeniHarman'a konuştu.. Türk halkı o mangal manzaralarını o sahil manzaralarını yaratan insanlardan ibaret değildir. Benim eşim de kıllıdır. Birçok arkadaşım da kıllı. Ama hiç biri üstüne alınmadı. Niye alınmadılar. Çünkü onlardan değilim.

NİHAT GENÇ: Bizim dergide bu ülkede malı fikri, düşüncesi olan herkes yazı yazabilir.. Ayrım yapmadan, bu toprağın kavununa, üzümüne, eşcinseline, müslümanına herkesine sahip çıkmaya çalışmıştır ya da yanlış yapan kim varsa onun karşısında durmaya çalışmıştır. Bu dergi her zaman altta kalanını yanında olmaya çalışmıştır. Susurluk döneminde, tarlalarda cesetler bulunduğu günlerde, şüphesiz cesetlerden yana tavır alacaksın..

OKTAY TAFTALI: Niçin sadece batının, yani Avrupa'nın toplumsal ve tarihi evrimi insanlık için model oluşturuyor? Niçin onların kötülüklerinin tedavisi var da, bizim kötülüklerimizin tedavisi yok? Veya niçin bizim kötülüklerimizin tedavisi sadece onların tarihi deneyimlerinde ve fikri önerilerinde gizli? Bunu anlamak mümkün değildir..

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

YALÇIN KÜÇÜK: "Bunlar aydın değil, maydın'dır. Aydın aklıyla mücadele edendir. Bunlar neyin mücadelesini yapıyorlar! Bir kısmı Albayrak'ın maaşlılarıdırlar. Bir kısmı Aydın Doğan'ın maaşlılarıdırlar." ... "Partilerin hepsi Avrupa'ya girmek istiyor ama hiç biri Avrupacı değil. Avrupa'nın Avrupacı bir partiye ihtiyacı var."

ERDENER ABİ

333 OLGUN BUDAK

Bana da Erdal Acar tarafından yollanan, ***Acar-Corç*** *Kuluni ikilisinin kolpalığı onaylı fotoğraf çekimi anındaki konuşmaları...*

Kuluni: Ooo Erdal'cım gel hadi gel, senle bi fotoğraf çekinelim... Gerçi çekinelim dedim ama, sen gene çekinmeden V yaka tişörtle dalmışın ya bu jet sosyetenin içine...

Acar: Öffff ulan Kuluni ne pis, ne kural bi adam olmuşun sen yaa! Olum zaten yurtiçi piyasadan sıkılıp, buraya Paris'i görüp Como'ya gelmişim, sen hala smokindesin, papyondasın...

Kuluni: Kusura bakma abi! İstersen kendimi affettirmek için bi telefonla çağırayım Şpilberg'ü... Göl çevresindeki halısahada Como İdman Yurdu'nun Seri C şampiyonluğunu kutlayıp, iki tur atıralım sana omuzlarda? Ha?

Acar: Yok Corç'um yoook... Zaten yol yorgunluğuyla, laktik asitle dolmuş bünyem... Sen bilmiyosun daha, dün saat 8.15 THY uçağıyla yengeni buraya bırakıp, 110 kiloluk paletle Ay'ın kraterlerine dalmaya gittim ben... Ay'a çıkan ilk Türk ben oldum yaani!

Kuluni: Alla alla, nerden icap etti li böyle?

Acar: Ne billim çocukluğumdan beri, ortalıkta ne zaman kavisli, yuvarlak hatlı bişeyler görsem, hemen üstüne çıkasım geliyo be Kuluni'm... Dün de dolunaydı, baktım Ay kebak gibi duruyo karşımda... Kafayı kaldırıp kaskısız, astronot kıyafetsiz falan gittim işte... Bakarız sonra fotolarına...

Kuluni: Bakarız tabii deee... Şu bizim fotoda da göbeğini dibime kadar getirip, bana iyice bi sürtürsen ya abi... Hani bakanlar, vaay şuna koyyim ne samimi adamlarmış bunlar be desinler diye.

Fotoşopcu eleman: Tabii tabi, hemen elma V'ye basıp mouse'la yanaşbnyorum göbekleri...

Acar: (Aniden, bağırarak) Kuluniii... Oscar'ı al bu villalar senin... Kazanısınlar alsınlar...

Kuluni: Abi zaten hep benim bu villalar... Hem o dilde, şimdi dikkatimi çekti...: Artık nasıl nur yüzlü bi insan evladıysan senin surata benimkinden daha çok ışık vuruyo be abi! Yani yanyanayız ama değiliz gibi de bi yandan...

Acar: Edebiyat yapma, kolumdaki saat senin olsun... Sussunlar kazansınlar... Hem takmasan bile 60 bin yuroya okutup, şu bomboş duran arka planı doldurursun... Duyduuun mu, arka plan diyorum?

Fotoşopcu eleman: Ama abi arka plana istediğin Ayşe Hatun armalı Armani marka kar maskesini koysan da siyah üstüne siyah olup gözükmüyo ki!

Acar: Tamam tamam maskeyi boşver de şey yapalım... Hani bu elemanın internetten indirdiğim bikaç pozu daha vardı ya... Tüm o fotoları hızlı hızlı oynatıp, böyle film gibi yapalım... Ama Kulini baygın gibi olacak böyle... Olabiliyo mu öyle?

Fotoşopcu eleman: Cıkkı Ama gülerken Çiiz yerine 333 diyomuş gibi yapabilirim... Hani senle muhabbet için Türkçe öğrenmiş gibilerinden...

Acar: Can olurmuş... İyi sen komple bitir bunu o zaman, sonra yollarız medyaya... Bu arada kapattın dimi ses bandını? Hah tam öyle 333 diyecek işte... 333...

olgunbudak@leman.com.tr

Aksaray PAŞAOĞLU

MİLLİ TAKIM TEKNİK DİREKTÖRÜ NİL KARAİBRAHİMGİL

Yıl 2006. Yer İstanbul. **250 bin kişilik Beyoğlu Fıtaş Olimpik Kapalı Stadyumundayız.** Stad hıncahınç dolu. Sahada, **2026 Dünya Kupası** final maçı oynanıyor. **11 kişilik Türkiye A milli takımı,** yeni FİFA kurallarına uygun olarak sahada **25 kişiyle** yer alan **Fransalamanya** takımıyla dişe diş mücadele ediyor. **Teknik direktör Nil Karaibrahimgil** bütün eleştirilere rağmen dahi **piyanist Fazıl Say'la mucize doktor Mehmet Öz**'ü forvette yan yana oynatıyor. Çok mu fantastik oldu? **Bence değil.** Burada bir an duralım. Sahada dev bir piyano sibernolü gibi basılmadık tek tuş bırakmayan o afilli delikanlı elbette bizim bildiğimiz **Fazıl Say** değil. **Onun altı numaralı klonu.** Yâni bir kopyası. **Doktor Mehmet Öz**'de öyle. **Pembe formalı** millilerimiz, maçın son on saniyesine Fazıl Say'ın sağlı sollu iki kornerden attığı gollerle 2-0 önde giriyor. O sırada maçın dördüncü hakemi elektronik levhayı kaldırarak ilave süreyi gösteriyor: **Altı hafta,** maçın hakemi, cep takvimini çıkarıp maça **altı hafta ekliyor.** Bu tamamen yasal bir uzatma. **Fifa gerekli görürse Türkiye'nin galip olduğu maçları 18 aya kadar uzatabiliyor.** Bu karar, FİFA kurallarından zerre kadar haberi olmayan **250 bin maganda Türk'ü** galeyana getiriyor ve bakınız o gün orada **istenmeyen neler yaşanıyor.**

ÇİFT SARILI ZİDAN YUMURTASI

Size beynimden inanılmaz boz madde gibi gelin alınıza gelecekteki o müthiş resimden **bir projeksiyon** yansıtayım. **250 bin Türk maganda** birdenbire delirmiş gibi hep bir ağızdan hepimizin ezbere bildiği, içinde defalarca **ciğer, kan, insan pirzolası ve ırza tecavüz** kelimeleri geçen **klasik Türk marşlarını** söylemeye başlıyorlar. Sonra mı? Sonra sahaya inip rakip takımın bütün oyuncularının **koç yumurtalarını taze taze alıp** yanlarında getirdikleri **pis tavalara** kırmaya başlıyorlar. Aynı anda, üstü açılabilen stad hemen **devasa bir mangal hâline** getiriliyor. Bu arada sahneye gelen iki bin kişilik Türk çocuk korosu **cesetli, cinnetli ve vampirli çocuk şarkıları** eşliğinde o ünlü **Türk yamyam danslarını** sergiliyor. Coşan Türkler, kırılan yumurtaların bazılarından çıkan **Zidan civcivlerinin** üstünde tepiniyorlar.

İNGİLİZ GİZELLERDEN CENTİLGÖRLCE UYARI

Bütün bunlar ne mi? Bakınız lâfı nereye getireceğim. Geçenlerde İngiltere'de bir kitap yayınlandı: **"Bir Kızın Futbol Hakkında Bilmesi Gereken Her Şey."** Kitabı **Simeon de La Torre** ile **Sophie Brown** adlarında iki hâtıka safkan **İngiliz bacısı** yazmış. Ve Türkler hakkında aynen şöyle diyorlar: **"Türkler, futbol maçlarında, karşı takımın hâlen atmakta olan kalbini yerinden çıkarıp yemek için nasıl can attıklarını gösteren marşlar okur."**

2026 yılı Temmuz'unda **Fıtaş Stadyumu**'nda bire bir yaşadığım kâbus dolu olayla bu satırlar arasındaki müthiş benzerlik sizin de kanınızı dondurmadı mı? Bizler, gönül rahatlığıyla **"Simeon ile Sophie haksızlar"** diyebilir miyiz?

TÜRKİYE'Yİ SARSACAK YENİ İDDİAM

Olayın asıl müthiş enteresanını sona sakladım. Bakınız **2026 yılında Beyoğlu'nda** oynanan o müthiş futbol maçında tribünlerdeki Türk magandaları arasında bakınız ben kimi gördüm. O kim mi? Biz Türkler'in **Kazıklı Voyvoda** olarak tanıdıklan, Avrupalılar'ın Kont **Drakula** dedikleri **Avrupalı Eflak prensi Vlad Tepeş..** Şeytan Vlad, Türkler'i dirî **diri yağlı kazıklara** oturtmasıyla, onların sarıklarını **çivilerle kafalarına çaktırmasıyla,** kadınların **memelerini bıçakla oydurduktan sonra o oyuklara bebeklerinin kaflarını sokturup boğdurmasıyla** ünlü.

Ama bakınız o maçda, **Vlad**'ın elinde bir Türk bayrağı vardı ve son derece düzgün bir Türkçeyle hepimizin ezbere bildiği **"Zombi Türk"** marşını okuyordu. O anda hemen şunu düşündüm. Acaba bize öğretilenlerin aksine, **Vlad aslında bir Türk müydü?** Biz korkmadan bunu tartışmaya açmalıyız. Şimdi tam zamanıdır.

Evet, 2026 yılında oynanan o maçı düyamda gördüğüm doğrudur. Ama unutmayınız ki bazı rüyalar gerçek **olabilir..**

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

"Geçen hafta teknik servisin şaşkınlığından Erkut Abi tekrar basılmış sıcaklar da geçti ama bugünlerde niye bu kadar şaşırdılar bilmiyorum.. Neyse bi daha Allah şaşırtmasın.. Okurlardan özürler.. K.E."

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barşlan

Akşamsefası

bahadirboysal@leman.com.tr

SITKI SIYRIL OF BAHADIR BOYSAL

KULUÇKAYA YATANIZ

Alman Hastanesi'nin "tüp bebek" servisinde görevli arkadaşlarımız var. Tüp bebek hususunda gözle görülür cahilliklerden bahsedildi... Hatta kadının biri servise elinde sepetle gelmiş.. Yumurta toplanacağını falan zannetmiş.. Yumurtalıklarından, döllenmek üzere böylece yumurta çıkarılacağını zannetmiş.. Ve yumurta toplamaya labaratuara gelmek.. "Kuluçkaya yat" mı denilseydi öte yandan.. Cahillik, ayışığı altında müphemce tefrid edilen arkası reng-ü şekliyle büyük ve isli bir tencereyi andırır.. O tencerenin içi artık ne vakit, nasıl dolar... Risk tebelleş oluna..

BABASININ DAMARINDAN ANASININ KANINA

Anamız, babamız bizi dövdü diye küserdik bizde.. Çok beylik laf ama, şu boğaziçi boydan boya lahuti seslerle, hangi hikayeleri içinde barındırmakta.. Zaman aşımına uğradığı içinde artık paylaşmakta bir bela görmüyorum.. Anasına bakmakla yükümlü, onunla beraber yaşayan bir arkadaşımız vardı.. Babası da var ama çok uzaklarda.. İzmir'de.. 10 yıldır görüşmüyorlar.. Meğer on yıl evvel anası, babasını en yakın aile dostları olan adamla yatakta yakalamış.. Dost ailede durum biraz değişik.. Kocasına aşık olduğu için vazgeçti affediyor.. Ama bizimkilerin evliliği bitiyor artık tabi.. Bizim arkadaş, arada bir telefonla konuşuyor babasıyla.. Eh ufak şeyleri dert ederken, biraz şükredelim derim.. İnsan neleri atlatıyor, güçlü durabilmek için.. İnsanı babasının damarlarından alıp anasının kanına isal eden tesadüfe de şükürler olsun yinede.. Küfür için bile açılmış olsa da güzel bir mihrabı devirmeden güçlü yürüyebilmek..

ŞEYH EDEBALİ'NİN PADİŞAH OSMAN BEY'E NASİHATİ

Ey oğul.. İnsanlar vardır şafak vaktinde doğar, akşam ezanında ölürler.. Avun oğlum avun.. Güçlüsün, kuvvetlisin, akıllısın. Ananı, atanı say. Bereket büyüklerle beraberdir.. Bu dünyada inancını kaybedersen yeşilken çorak olur, çöllere dönersin.. Açık sözlü ol. Her sözü üstüne alma.. Gördün, söyleme. Bildin, bilme.. Sevildiğin yere sık gidip gelme.. "Kalkar muhabbet"in itibarı olmaz.. Ve unutmaki yüksekte yer tutanlar, aşağıdakiler kadar emniyette değildir. Haklıysan mücadeleden korkma. Bilesinki atın iyisine doru, yiğidin iyisine deli derler!..

OLAN İSTANBUL ALLAH'INDAN BUL

İstiklal Caddesi'nde İmam Adnan Sokak var.. Dergimizin bi önceki binası burdaydı.. Şimdi LeMan Kültür Kafe'miz burda.. Arada kafeye uğrarız.. Bi dönem havada uçuşan kurşunlar eksik olmadı bu sokakta.. Geceleri pavyonlardan yan çıplak fırlayan travestileri kemerle dövenler.. Bela, bağrış, bağrış.. Belediye inceden buralara adam etmeye başladı.. Barların kenarlarında saksılar, çiçekler.. İlk başlarda sanki Ankara'nın kafeleri arasında dolaşıyo gibiydik.. Şirin, temiz, minnoş, sempatik kafeler.. Geçen pazar bi uğradım.. Tam sentez olmuş sokak.. En başta emel bar, dibinde rock kafe.. Onun dibinde türkü kafe.. Onun da yamacında punkçıların mekanı.. arasan başka yerde bulamazsın bu sentezi.. Dört ayrı kültür, dört dörtlük uyumla daracık sokakta geçinip gidiyolar.. Uyumu incecik bi ayarla ayakta tutan da aralarındaki saksılar.. Ufak ağaçlar.. Bitkiler.. Ulan İstanbul, Allah'ından bul demeye çokta gerek yokmuş işte.. Domalt köpeğim havasın..

SANAL SİMGE BOYSAL — SERSEM SKİN SULTANI

DENGELİ BESLENME

KAAN ERTEM
kaanertem@leman.com.tr

Akşamsefası

sklhan@leman.com.tr

SIKILHAN

Atilla Atalay

- Bak Sıkıılı... Adam gibi adam olun lan! İnsana zorla Tatar Ramazan modeli oynatmayın kardeşim! Yarın herkes altı vesikalık, vukat özgeçmişi ve "Benim reisim Hırgürkan'dır" yazılı imzalı veliden kağıt getircek. Sınıfına yay bunu, horozlanan olursa kır ibiğini!

- Ben sözlü ifade edicem Hırgünkan? Sıkılhan Öflan, Istanbul... Vukuatım yoktur reisim...

- Artistik yapma lan davar! Alayınız bi trip olmuşunuz tatilde çekicem hizaya yeminim var şerefsizim. Adama "önünü ilikle karşımda" diyorum, "sen kimsin lan, sieee" çekiyo godoş... Eceline susamış itin biri de daha bu sabah yanımdaki manitaya "Seni Datça'dan mı hatırlıyorum?" dedi. Hayır yüzünü hatırlasam gömücem okulun bahçesine ama herkes bi cins olmuş. Boy atanı var, saçı sararanı var, gögsü doksan beş buçuk olanı var... Ulan ben bile günde üç kere sakal traşı oluyorum beee...

- Bunları ergenlikten çıktıktan sonra konuşsak Hırgürkan kardeş?..

- Sensin lan ergen, çocuk menüsü demeye getiriyosun sen reisine! Ben değişmedim kardeşim, benim kişiliğim hala dimdik ayakta tamam mı! Adam gibi adamsan hormonuna da söz geçirmeyi biliceksin kardeşim... Kantine sigara zulalıyoruz, "arkadaşım burası reisin kasası" diyolar... Serviste ön koltuğa geçiyoruz, "kalk ordan genç, Hırgürkan gelirse seni air bag'la bogar" deniyor... Kimiz lan biz, noluyoruz? İki kere diyorum ikiii... Jilet dayanmıyo şerefsizim!

- Darwin diye birinin numarasını versem, ona anlatsan bütün bunları?

- Sensin lan evrim, maymun dötü mü demeye getiriyosun sen reisine! Bittin lan sen, ölüm fermanını imzalat veline yavvvuşak! Yarın pompalıyla geliyorum okula, toplu katliama girişicem namussuzum... Tek tek dizicem lan spor salonuna mayınları... Alooo! Bu yılki eşgalini gönder bana cepten şerefffsiz! Ensenden çıkartıp sayıcam pompalının saçmalarını! Aklımda lan, yüzün aklımda... Kazıdım seni... İsyan buysa alayınıza isyan anasını satıyım...

- Selam, hani sana okul çıkışında bi Passat'tan korna çaldık ya, işte o Çisil'in yeni boyfriend'i Benemcem'in arabasıydı. Benemcem, üniversiteli bi çocuk. Yarın hep beraber Büzge'lerin Kumburgaz'daki yazlığına kaçalım diyoduk ya, o iş okey... Ben kararımı verdim olabilirim yani...

- Sen istediğin kadar ol da biz böyle bişey konuşmadık Bunalgül. Olmıycak yani...

- Lütfen biraz sesli konuşmaz mısın, bizi dinliyolar. Yeni eğitim öğretim yılında daha uyumlu ve tolere bir tip çizeceğini umuyorum senden Sıkılhan. Benemcem Büzge'ye "senle ciddiyim, çocuklarımın annesi olmanı istiyorum" türünden laflar konuşmuş. Büzge direkman "doğru erkek" ambiansına büründü. Çocuğun taktığı yüzüğü çıkartmıyo, artı olaraktan ıslıkla komparsite şarkısını çalınca gözleri filan doluyo hatunun...

- Allah topunuzun tamamınıza erdirsin Bunalgül, iyi günler...

- O kadar basit diil yanınız. Olay ciddi ciddi ciddi yani. Çisil olucak o altı ayak parmaklı cadaloz kusup kusup "şahsen günüm geçti ama bilemiyorum" tripleri atıp kızlar tuvaletinde kendine gebelik testi yaptı... Tahmin etmişindir, negatif tabiiii. Hatunun boy friendi bile yok, leylek mi getircek o pozitif durumları yani dii mığğ? Hazır açılmışken, sen çocuk planın var mı?... Belden aşağı çekmeden bak... Evlendikten sonra yaniii...

- Hiç çocuk babalığını tercih ediyorum ben Bunalgül...

- Pardon ama o kadar kötü mü yani? Ya psikolojikse, bunu hiç düşündün mü? Terapistler var, haplar var artık... Alooo? Ya "ben kararımı verdim, olabilirim" derken... Şoke durumdayım yalnız şu an yaaa... Tüp bebek peki Sıkılhan, taşıyıcı annelik?

- Ben yaparım ama sen taşıma olur mu?

- Yıvvvrançsın Sıkılhan! Sapık hayvanı artı kuşsuz leylek! Don dale juan manyaaa...

- Napıyon lan Öflan sülalesinin tokmakçısı? Yiyiş yutuş sezonunu açtınız mı? Sınıfta kızların eteklerini kaldırıyonuz mu, sütyen kopçalarını çekip çekip bırakıyonuz mu, bodrum kata kaçıp pending sürtünmesi yapıyonuz mu?

- Dediklerini sabahçılar yapmış Ömür dayı, biz geldiğimizde böyleydi...

- Sen bilirsin nereye gelceni, bana edebiyat yazma ordan... Bak Sıkılım, yaşın geldi on sekizine vurduğunu vur kırdığını kır ötesi karanlık benden söylemesi. Bu bizim sülalenin beliminde var, geleceğini kurutmadan her çiçekten bal almaya bak.

- Olur dayı, hepsini not ettim. Yarın başlıyorum. Hadi eyvallah...

- Dur daha bunları neden söylüyoruz onu bi bil. Bu senin Sülümen dayın var ya o eskiden Adana'da pavyon işletirdi. Gülcemre yengeni genelevden çıkarıp nikahlamış. Ben de daha yeni duydum... Bunların oğlu var ya Sipsi Hasan, aha o çocuğu da günahı boynuna bizim burda Deli Emin dedikleri bir enişten var ondan peydahlamış diyolar. Deli Emin'i biliyon, teyzenin yenge kızının kanına girdi. Kadın tarlaya doğurup göle attı bebesini...

- "Into The West" dizisi gibiyiz yani... Soyağacımızın dalı köküne saplı diyosun.

- Saplansa iyi yeğenim, kandır bu çeker diye konuşuyorum bunları sana. Sen nereye geliceğini bilirsin gerçi ama, yine de korumanı al diyorum yani. Ben diyorum oraya geliyim, gençsiniz güzelsiniz kanınız kaynar... Bilmezsiniz bu yolların inceliklerini, bir büyüğün anlatması göstermesi... Alooo? Yeğenim? Alooo, Sıkılım... Korunalım diyorum kötü bişey demiyorum. Koruyım diyorum...

TERELELLİ

PICTURES

TP SUNAR

Mahserin atlısı

SAĞ ELİM ZAVALLI ELİM

2. bölüm

ÖZET: Adamımız lağım ve kanalizasyon işleri yapmasının dışında karakter olarak da pis bi heriftir. Üstelik bir sağ el için en korkuncu, sağ elini kullanmaktadır. Her türlü pis işlerini sağ eliyle yapan birinin sağ eli de bu duruma isyan eder. Tek çareleri ölmektir. Ama ölürken adamı da öldürmek... Peki nasıl?

canbarslan@superonline.com

Akşamsefası

Behiç Pek

KEDİNİZİN KÖŞESİ

Prof. Yattara Vall

Hocam, bizim sokakta dev su var. Kenarına gelince insanlar dev odaya pindi ben de pindim. Dev oda kulaklarını sahir eden gümbürtü yaptı. İnsanlar indi beni de indim. Dev cami vardı gitmiş. Heykel yoktu heykel gelmiş.

Pamuz: Kaşmekaş

Cevap: Yavrucuğum, sakın seni Üsküdar-Beşiktaş motoruna binmiş olmayasın.

BÜYÜK AMA GÜZEL SÖZLER

Şu posta güvercinini cebine sokamazsın, girmez. Birgün gelecek, insanlar ceplerindeki minik kutularda sinek taşıyacaklar. Bacağına mesaj bağlayıp sineği cepten dışarı atacaklar.

Manolo Portiz

Kral 6. Murdock'a yüz yirmi bin altın borç verdim.. Altı ay oldu, sarayının kapısına gidiyorum, karısı 20. Sarah çıkıyo, "Murdock geç gelicek" diyo.

Aksaa Viyadüğü II. Kısaa

CEZMİ ERSÖZ

Son Barutunu B

Babam devletti, devletten korkardı

Babam subaydı. Onun için darbeler ikiye ayrılırdı: İyi darbeler, kötü darbeler. Örneğin kendisinin de içinde olduğu 27 Mayıs askeri darbesi iyi bir darbeydi. Halkın bu darbeden nasıl mutlu olduğunu anlatmak için, "Bizler kışlalarımıza geri çekilirken, insanlar balkonlardan bizi karanfil yağmuruna tuttular" diyordu. Ama ona göre iyi bir darbe olan 27 Mayıs, önce kendi evlatlarını yemişti. İçinde babamın da olduğu ve ilerde yine isyan edeceklerini düşündükleri yüzlerce subayı erken emekliye ayırdılar. Bu haksızlığa çok içerlediğini hatırlıyorum. Küskün biriydi artık...

12 Mart askeri darbesinden başta umutluydu. Aklı başında generallerin ülkeyi kurtaracağını ve kötü gidişata son vereceğini düşünüyordu. Bırakın Kemalist bir subayı, kendisini sosyalist ve ilerici sanan birçok aydın bile 12 Mart askeri darbesinden çok şey bekliyordu...

Babam o günler Deniz Gezmiş'in babasıyla tanışmıştı. Kadıköy'deki bir emekliler kahvesinde dertleştiklerini hatırlıyorum. Denizler'in asılması gündemdeydi ve babam bu duruma çok üzülüyordu. Cemil Gezmiş'i teselli etmeye çalışıyor ve Meclis'in idam kararını onaylamayacağını söylüyordu... Ama 5 Mayıs'ı 6 Mayıs'a bağlayan gece yıkılmış bir şekilde eve geldi. Salonda tek başına oturmuş ağlıyordu. Annemle ben uyanıp yanına gidip, "ne oldu, neyin var" diye sorduğumuzda, "Bizim çocuklar astılar" deyip elleriyle yüzünü kapatmıştı. Deniz, Yusuf ve Hüseyin birkaç saat önce asılmışlardı... Babam, 12 Mart'ı bu geceden sonra hiç affetmedi...

12 Eylül sabahı ise uyuyordu. Televizyonda Kenan Evren, yanındaki darbeci generallerle ülkeyi uçurumun kenarından kurtardıklarını anlatıyordu. Odasına gidip, "baba kalk darbe oldu" diye uyandırdım. "Ne, yine mi" deyip kalkıp giyindi.

Salona gelip televizyonun karşısındaki koltuğuna oturdu. Ve Kenan Evren'i görünce verdiği tepkiyi hiç unutmam: "Çocuklar bu bizim Zorti Kenan, yandık işte... Bu bizim sınıfın en tembel öğrendi..."

1938 yılında Harp Okulu'ndan teğmen olarak babam, ne yazık ki Kenan Evren'in sınıf arkşıydı... Çok küçükken birkaç kez görüştükama babamın ondan pek hazzetmediğini biliyo Ama bu Zorti de neyin nesiydi?

Ona neden Zorti dendiğini sorduğumda, bir ler anlattı da, ben burada nasıl yazacağım onu şünüyorum. Askeri tatbikatlar sırasında aynı ç larda çok kalmışlar. Zorti... Nasıl desem: Şişkin Gaz... Kötü bir ses... Berbat bir koku...

12 Eylül'den bir süre sonra sevgili Şükrü vuz'un "Netekim" adlı kitapları yayımlanmıştı zan Mustafa Kamil Zorti'ydi. Birgün Şükrü'yü y gördüğümde Zorti'yi nereden bildiğini sormuş Yanılmıyorsam general olan aile büyüklerinden de babam gibi Zorti'yle aynı çadırda kalma tali liğini yaşamış.

12 Eylül sonrasında ordu komutanlığı yapan çok generalin babamın askeri okullardan arka olduğunu biliyordum. Ama buna rağmen ba ne olur ne olmaz diye birçok kitabımı istemeye meye yakmak zorunda kalmıştı. "Baba yapma zim ev aranmaz, yazık bu kitaplara" dediysem ikna edemedim onu. "Sen bilmezsin bu de burılara güven olmaz, biz önlemimizi alalım" mişti. Evet, babam devletti, ama devletten kork

Harp Okulu'nda okuduğu yıllar Nazım Hik rüzgarı esiyormuş. Özellikle donanmada deniz bayı öğrencileri Nazım'ın şiirlerini çoğaltıp çoğ elden ele dolaştırıyor ve neredeyse birçok şiirin bere biliyorlarmış. Ve bir sabah sınıflarının k sert bir darbeyle açılmış ve okul komutanı yanı ki subaylarla birlikte içeri girip emretmişler: "He ellerini sıraların üstüne koysun. Arama var!"

O gün sırasındaki çekmeceden, dolabından y çantasından özellikle Nazım'a ait bir şiir, olmad kü ya da roman çıkan kim varsa bahçeye indirip ker teker rütbelerini sökmüşler. Birkaç hafta s

LeMan Kış Kreasy

Serigraf Robotu diyor ki:
ZIBARENNN CUVVV TUVAA STAP HAZZ VIZZT VIZZT

Dikimevi diyor ki:
TIR TIR TIR TIR CIKKIRI CIKKIRI TIRZZZAP TIRZZAP

Üçüncü diyor ki:
FISSIDI FISSIDI TÜZZZ ZAP CISSS

Uzun kollular, kapişonlular ve kız modelleri bu senenin yenilikleri.. Kahraman tekstilcimiz Mehmet Çevik Uçanpenye'nin ön ayak olduğu LeMan Tişört Harekatı ikinci sezonunda da hayli iddialı.. Yanda modellerimizden yer darlığı sebebiyle ancak birkaçını sunuyoruz...

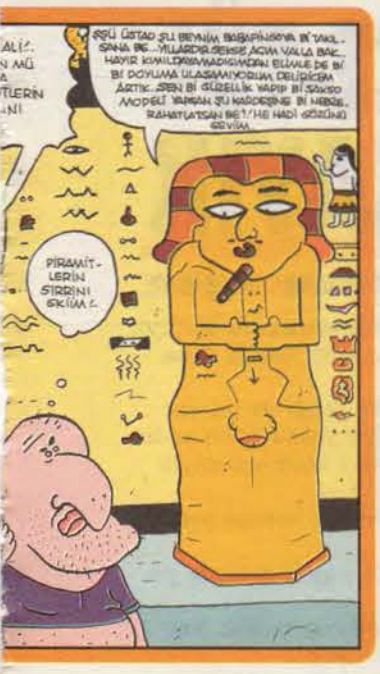
NE DEDİLER:

• Benim favorim Kozzi.. Defilenin en çarpıcı Bıyıkları benim bıyıklarım kadar kıvrık çizilseydi tasarım olacaktı.. Yine de kıskanmadım desem İpeksi..

• Teoride ve Pratikte Bahadır Boysal'a bayıld
• Osmanlı topuzunu tek geçerim. Rıfat Öz

Türkiye'nin her tarafına bayilikler için talep adresi: komikgiyim@

Akşamsefası

...im İçin Saklıyordu...

teğmen çıkacak olanlar er olarak sürgünlere gönderilmişler. Aralarında şair A. Kadir de varmış. Babam da imzalı bir kitabı vardı: Meriç Boylarında... A. Kadir de er olarak Van'ın Eleşkırt ilçesine gönderilmiş.

Babam kitaplarımı yakarken bir ara elindeki romanı gösterip, "bu yasak mı" diye sordu: "Baba elindeki Dostoyevski'nin romanı, niye yasak olsun ki..."

Bilmiyorum, diye başını önüne eğdi, "Bizim zamanımızda bu adamı okuyanların rütbeleri sökülmüştü de..."

O eylül günleri evlerin bacalarından çıkan dumanlar bütün ülkeyi kaplamıştı. Berbat bir koku çıkararak... Kömürlüklere saklanan, topraklara gömülen, Dicle'nin sularına atılan kitaplar ülkemde karanlık bir dönemin başladığını anlatıyordu...

Aradan birkaç gün geçti. Babamın Urfa'dan uzak bir akrabası geldi evimize. Adam perişan görünüyordu. Sesi ağlamaklıydı. Babamla misafir odasında konuşmaya başladılar. Oğlu gözaltına alınmış ve Ankara'daki işkence merkezi DAL'a götürülmüş. Darbeyi yapanların babamın sınıf arkadaşları olduğunu birilerinden öğrenince soluğu bizde almıştı. Elindeki İstanbul-Ankara uçak biletini babama gösteriyor: "Ne olur albayım, oğlum işkence altında, oradan sağ çıkartmazlar onu. Gel benimle, bak uçak biletin hazır, kurtarırsan sen kurtarırsın onu, arkadaşların seni kırmaz..."

Babamsa kendini çok zor durumda hissediyordu: "Oğlunun kurtulmasını çok istiyorum. Darbeyi yapan generallerle yıllardır görüşmüyorum. Şimdi kalkar biri, ağır bir laf eder, bu yaşta kaldıramam... Hem şimdi ortalık kıyamet yerine dönmüş. Böyle bir ortamda kimse kimseyi tanımaz. Ne olur beni mazur gör."

Adamsa son çare olarak gördüğü babamı ikna etmek için çırpınıp duruyordu: "Ne olur gel benimle, mutlaka seni tanıyan biri vardır. Çocuğum işkencede ölmesin. Onu kurtarırsan sana ömür boyu minnettar olurum. Bak uçak biletin de hazır. Hadi gel, ne olur."

Babam binlerce kez özür dileyerek gelemeyeceğini, oğlunu kurtarmayı çok istediğini, ama şu an bunun mümkün olamayacağını söylüyordu. Bir süre sonra birinin oğlu işkencede, öbürünün oğlu ise belki kısa bir süre sonra işkenceye alınacak iki baba karşılıklı çırpınıp duruyordu:

"-Ne olur gel, oğlum işkencede ölecek. Generaller senin arkadaşın. Kurtarırsan sen kurtarırsın onu...

-İnan gelemem, böyle zamanlarda kimse kimseyi tanımaz, mazur gör beni..."

Sonunda adam kalkmak zorunda kaldı. Pencereden adamın gidişini seyrettim bir süre: Elinde babam için aldığı uçak bileti vardı.., Omuzları çökmüştü. Başı önünde kendi kendine sayıklıyordu: "Ne olur, oğlum işkencede ölecek, kurtarırsan sen kurtarırsın onu..."

Babam bu çaresiz adamı yolcu ettikten sonra odasına kapanıp uzun süre çıkmadı oradan. Ağladığını kimsenin görmesini istemezdi.

Aslında benim gözaltına alınacağımdan korkuyordu babam. Sanıyorum tek barutluk gücünü benim için kullanmak istemişti. Biliyorum, ancak o zaman onurunu ayaklar altına alıp darbeci arkadaşlarını arayabilirdi...

* Ülkemizi bu hale getiren nedenlerin en büyük sorumlusu **12 Eylül** rejimidir, yapanlar mutlaka yargılanmalıdır.
* Muş, 17 Eylül Cumartesi Muş'un Bahçeşehir açıklığında festivaldeyim.
* İzmir, 18 Eylül Pazar günü İzmir Gaziemir'deyim. Kitap sokağında Kitabe standındayım. Saat 19.00-23.00 arası
* Kandıra'dayım. 30 Eylül Cuma günü saat 17:00-19:00 arası Sarnıçlar Sokağı'nda söyleşi ve imza günüm var. Halit Çetin'in çilesi eşliğinde.
* Bartın, 1 Ekim Cumartesi günü saat 19:00-21:00 arası Bartın Belediyesi'nin düzenlediği etkinlikteyim.
* Bu ülkenin haritası yırtılmasın.. Burada annem, kardeşlerim var, Orada dostlarım, yakınlarım ve akrabalarım var. Her iki tarafta da sevdiklerimiz var, birlikte yaşamaya borçluyuz...

...nu İmalat Sesleri

bezginbekir@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

Gönül Adamı

Güneri İçoğlu

dumur@leman.com.tr

LEHCE-TÜL HAKAYIK

kemken@leman.com.tr

kemalkenanergen

Kulaklık : Küçük olanlarını tavsiye ederim. Ses aynı ama kulağı daha iyi temizliyo...

Mordillo : Başka rengi de mi var bunun?.. Yok eğer yoksa niçin sadece dillo demiyoruz? Manyak mıyız biz?..

Coşkun : Kontroldan çıkmış mesut kişi...

Yaygara : Basın yayın yoluyla yapılan gargara...

Fare Kapanı : Sincap bulsan kapmıcan sanki yavuşak...

Oğlak : Aralıkta doğmuş keçi yavrusu. Ocak da olur...

Tepik : Eşek tepkisi...

Üfürükçü : Bir bardak su içirirseniz, kısa bir süreliğine tükürükçü olarak da kullanabilirsiniz. Ne işinize yarar bilemem tabi. Ben sadece teorisyenim...

Zaptiye : Askeri birliklerde televizyonun kanalını değiştirmekle görevli rütbesiz er...

Kozmatik : Hadi yaa. Keşki maça deseydin. Elimde bi tane bile matik yok anasını satim...

Sol Anahtarı : Test ettim hakikaten de anahtarlığa takılabiliyor...

Manifesto : Para, para, para...

Söz Düellosu : Kimsenin yumruk atmaya gtü yemiyo demek ki.

Mare : Tamam ulan, tut ki varil varil su çıktı. Naapıcaz, gidip yıkanıcaz mı?..

Kişisel Resim Sergisi : Çok mu kişisel lan? Bakmayalım istersen...

Aptalca : Çok akıllıya söylenen herhangi bişey...

Bavul Cinayeti : Aman tanrım, ne tür bi manyak bavul öldürmeye teşebbüs edebilir ki?..

Çocuk Korosu : Bu neee?!. Bu neee?!. Bu neee?!. Bu ne bu neee?!. Bu neee?!.

Şovrum : Yunan asıllı şovmen...

Kont : Kontörlü telefon kullanan asil...

Hukuk Bürosu : Hak Ofisi'nin hemen yanında...

Ünsüz Harfler : Haybeden müteyazilik etmeyin eşşoğleşşekler. Hepinizi bütün Dünya tanıyo işte.

Vibratör : Pipi dublörü...

Tabut : Ölü kulübesi...

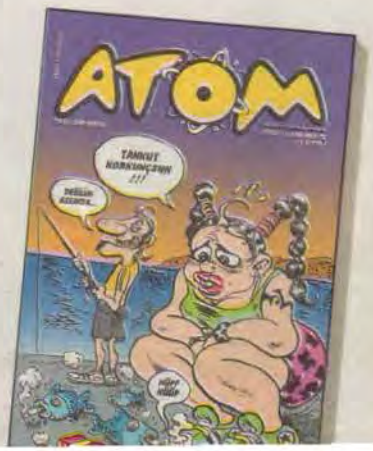
Bacanak : Bu ne biçim ittifaktır lan hayvan herifler?.. O kızların abisi ağzınıza sıçmıcak mı sanıyosunuz?..

Merasim : Resmi mavra...

Kanun Namına : Yok yaa.. Delikanlıysan kendi adına konuşsana amirim...

Ekselans : Hazreti gavur...

Hısım : Akrabanın yandan yemişi...

Akşamsefası

Affedilemeyenler

erideroz@leman.com.tr Ender Özkahraman

Akşamsefası

ÇÖZEMEDİĞİM SORULAR

İlkokullar açılıyor. Bundan tam kırk üç yıl önce annem, Trabzon İskenderpaşa İlkokulu'na kaydımı yaptırdı. Kayıt yaptırmak nasıl zordu, çünkü bu bir devlet işiydi. Evimiz okula bitişik. Buna rağmen okula almadılar. Sorun basitti ve evrenseldi, okul bir zengin kulübü gibiydi. Okulun kapısına doluşmuş çocuklar asilzade çocukları gibi rengarenk cicili bicili küçük paşalar gibi giyinmişti. Ben ise fakir bir profil çiziyordum ve en önemlisi etrafa telaşla ve çekingen bakınıyordum. Üstümde hayli yıpranmış ve solmuş bir kısa pantolon ve bir de o günlerin meşhur önden bağlamalı lastik ayakkabıları vardı. Annem beni birşeye benzetmek için çok çırpındı. Önce kumaş tüccarı komşumuza çıktık. Benim yaşımdaki çocuklarının ceketini ödünç aldık. Sonra bir başka komşumuza gidip onlardan da benim yaşımdaki çocuklarından ayaklarıma uygun bir iskarpin giyindim. Bu benim görüntüyü kurtarmam için girişilmiş bir çaba değil, devletle aramızdaki pürüzlü meseleleri çözme sorunuydu. Sonra fotoğrafçıya. Sonra annem elimi yüzümü okul önündeki musluklarda bir güzel yıkayıp okul müdürünün odasına çıktık. Okul müdürü loş ve bize uzak bir büyük masanın arkasında koltuğuna gömülmüştü. Aramızda geometrik mesafe değil Tanrısal bir uzaklık vardı. Annem nerdeyse "haşmetmaap" diye söze girecekti ve çok heyecanlıydı. Panikle "oğlumun yaşı geçiyor" diye isyan halinde ama yalvararak söze girdi. Annemin sert kızgınlığının birden yalvarma yakarma ağlamaya dönüşmesi beni çok utandırmıştı. Ne yaparsın, devletin kitabı Allah'ın kitabından öndeydi. Okula kabul edilmedik. Annem hızla kolumdan beni sürükleyip okul müdürünü tanıyan Kunduracılar Caddesi'ndeki bir tüccarın yanına götürdü. Birkaç sefer ve birkaç gün müdürün odasına girdik, çıktık. Annem her başarısız girişimde ağlıyor.

Ve sonunda okula kabul edildik, annem, derin bir dindar saygısıyla okul müdürüne dualar ediyor. Sanki o gün devletimizin şefkat ve merhametine heyecanla bağlanıverdik. Artık bize bu bağlılığı sürdürmek kalacaktı.

Annem havadaki kuşlar gibi bir neşeyle beni yeni açılmış birinci sınıfa götürdü, ders henüz başlamıştı. Öğretmen kapı önünde beni görür görmez tiksintiyle yeniden fırladı: "Aaaa yeter be, kötüleri hep benim sınıfa gönderiyorlar"... Annem aceleyle üstümü başımı düzeltip elini tükürüğüyle ıslatıp saçlarımın önünü hızla yana yatırdı. İtaatkar bir yumuşaklıkla öğretmenin yanına doğru ilerliyordu ki, öğretmen hışımla ayağa kalkıp müdürün odasına doğru koştu.. Durumu hemen anladım. İki tane birinci sınıf açılmış. Karşıdaki birinci sınıfa zengin, iyi giyimli tüccar çocukları yerleşmiş. Bizim öğretmenin bu sene okulda ilk yılı. Diğer sınıfın hocası kıdemli, sınıf kapısında çocukları seçip seçip alıyor. Annem ağlamaklı bir sesle öğretmene ricalarda bulunuyorken birden bana dönüp "sen sakın ağlama" dedi.. Müdür tabanlı büyük ve geniş merdivenin üst basamaklarından göründü, gerçek bir kraliçe benziyordu. "Şimdilik alın hoca hanım, sonra bakarız, belki üçüncü bir sınıf açarız!".. Üçüncü bir sınıf, belki üçüncü sınıf bir derece öğretmenin sınıfı ama, "alın" lafında büyük bir sevinç vardı. Annem bu alın lafı üzerine derin bir nefes çekip rahat etti..

Birinci sınıfa girdiğim o anı çok iyi hatırlıyorum. Sınıftaki çocukları tanıyorum, hamal, arabacı, faytoncu, balıkçı, buna benzer ailelerin çocukları. Yine de üstümde bir çekingenlik. Ama ben öğretmenimi çok sevdim. Hayatta gördüğüm en büyük şey, geceleri ışıklarıyla Trabzon limanına giren gemiler di, onun gibi birşeydi. Bir öğretmen değil bir saray kadını gibi hükümdar konuşuyordu. İlkokul hayatım boyunca benimle hiç ilgilenmedi. Ama içimdeki o dev öğretmen hiç yıkılmadı. Hala nasıl seviyorum onu. Onun gözüne girmek için neler yapmı neler. Bir imparatora bağlanır gibi emrine girdim. Onun tek bir azarı benim rezil olmama yetiyordu ve sınıf ortasında azar işitmekten nasıl kokuyordum. Kendimi o kadına beğendirmem imkansızdı, çünkü öğretmenim, sınıfta gözüne kestirdiği yedi sekiz öğrenciden özel bir sıra yaptırmış dersi hep onlara anlatıyor. Daha hiç ders başlamadan tembel sırasına oturtulmak, içimdeki ateşi suyu emdi aldı, kuruttu. (Gerçi ilerde yaşayacağım aşklar fazlasıyla yeni alevler koydu, doldurdu içimi.)

Muşambadan fermuarlı bir okul çantam vardı, bir kalem bir defter. Daha o ilk gün bir çok öğrencinin birkaç gözlü ve bavul kadar büyük çantalarıyla hava attıklarına şahit oldum. Ve çok renkli havalı güzel kalemlerini birbirlerine gösterdiklerini.

İlk teneffüs ilk zil. Zengin bebelerin kendi aralarında gruplaşıp kantinin önünde toplaştı.. Kenarda köşede kalmış benim gibi birkaç çocuk etrafı izledik önce. Sonra..

Sonra büyük film başladı. Bizi bütün okuldan bütün hayattan herşeyden ayıran, kollayan, büyük koruyucu büyük Tanrı "top oynamayı" keşfettik, ilkokul birinci sınıfta teneffüslerde gazoz kapağına vurarak başladığımız oyunlar çok geçmeden karşılıklı takım düzmeye başladı. Bu büyük Tanrısal oyun şöyle başlar. Siz, bir kenarda sıkılırken, birden bir gazoz kapağına vurursunuz. O gazoz kapağına bir başka kişi daha vuruyorsa, ona hiçbir şey söylemeden, birlikte o gazoz kapağına yeniden vurmak için gazoz kapağının peşinden koşarsınız. Sonra gazoz kapağının peşinden koşanlar arkadaş olur, takım olur, kader olur, hayat olur, güç, kudret olur..

Ve okul öncesi ve okul sonrası ve teneffüs aralarında gazoz kapağına vuranlarla bir takım oluşturup okul hayatına başladım. Ne okuldaki havalı kızlar umurumda, ne derslerde birinci gelmek umurumda. Kimseye baktığım yok. Kimseyle konuştuğum yok. Varsa yoksa, teneffüs çaldığında gazoz kapağının peşinden koşuşturmak.

O topun peşinden koşarak arkadaşlarımı buldum, o arkadaşlarla lise bitene kadar hatta bugüne kadar sıkı dostluklar kurdum.

Hayatımda hiç çalışkanlar sınıfına giremedim. Çalışkan sınıfına girmek övünülecek birşey hiç değildi, ama okul takımına, sınıf takımına alınmadığım zamanlar, kendimi ölmüş, yalnız hissediyor ve kahroluyordum. Zengin çocuktan top oynayamazdı, çünkü terliyorlardı. Anneleri tarafından hemen oracıkta azarlanıp çekiştirilerek eve sürüklenerek götürülüyorlardı. Zengin çocukları müsamerelerde baş rollerdeydi. Zengin çocukları münazaralarda baş rollerdeydi. Zengin çocukları törenlerde en şık 23 Nisan elbiselerini giyerdi ve zengin çocukları Müdür'ün odasına zırt pırt girip çıkarlardı. Ama top oynayamazlardı.

Tüm okul hayatım, bahçede, oynanması yasak olan topun peşinde geçti, tüm okul hayatım, müdürün bizi kovalaması, hademenin bizi kovalaması ve hemen her gün okula ve öğretmenlere ve ailemize "top oynuyorlar" diye şikayet edilmemizle geçti.

Bazen takım kuramadığımız zamanlar mecburen zengin çocuklarıyla da maç yapabiliyoruz olmuştur. Ama bu maçlar hep sitemciydi. Maçı ciddiye almaz, sulu şakalarla oyunu bozarlardı. Gol yemek hiç ağrılarına gitmezdi. Maçlar onbir sıfır onaltı sıfır açık ara biterdi ama onlar bu ağır mağlubiyete rağmen hep gülerlerdi. Biz, golü atmış, santraya gelmiş, terli ve hırslı bir kurt gibi onların maçı başlatmasını beklerdik, boşuna. Onlar aralarında göte parmak şakalar yapıp, gol yiyen arkadaşlarına eşcinsel şakalar yapıp, birbirleri üstüne çıkar, ya da alkadan yapışıp "oh canım, ah yavrum" gibi eşcinsel taklitleriyle maçı bir sululuğa verirlerdi. Başlatın lan şu maçı, derdik, maçı ciddiye almazlar. Niçin gol yiyince ağrılarına gitmez. Biz olsak, bir gol yemeyle ağlanz, utanırız, rezil olduğumuzu düşünür hırslanırız. Belki bu yüzden, zengin çocuklarıyla maç yapmaya yanaşmazdık.

Ancak bugüne kadar okuduğum en güzel en büyük okuldu İskenderpaşa. Zenginı gördüm, torpilliyi gördüm, fakiri gördüm, yuvadan gelip okuyan annesiz babasız çocuklarla arkadaşlıkların tadına vardım. dayak yiyenleri gördüm, şırnaklan gördüm, burnu havalıları gördüm, öğretmene yalakalık yapanları gördüm, ispiyonculan gördüm.. Henüz birinci sınıfta okuldan atılıp hayatlan cezaevlerinde süren çocuklar tanıdım. Sabahın sıcacık simitlerini ve yanında gazoz alıp bir kenara çekilip gizlice ve hızla içenleri orada gördüm..

Sorun şurdaydı, sanırım, okul hayatım boyunca nadiren alabildiğim bir gazozu dibine kadar tek başına içme şansım hiç olmadı. Bir hırt bana, bir fırt da bana, diyerek sürekli elimden kapılan gazoz. Ve hatta elimden kaçırılan gazoz yüzünden en yakın arkadaşlarımızla kısa küslükler. Ya da itiş kakışlar, ama o kadar. Ertesi gün arkadaşın gazoz aldığında aynı şeyi sen ona yaparsın. Gazozuna üşüşür, bir fırt oğlum.. Oğlum fazla dikme.. Bitirdin ya oğlum..

İnşallah Allah bize cennetinde o gazozlarından verir, inşallah Allah bize cennetinde de o gazozlarını tek başımıza içdirtmeyecek arkadaşlarımızı yanımızda verir.

Hayatım boyunca çözemediğim sorunların en büyüğü işte bu sahne olmuştur. Nadir aldığım okul harçlıklarından birinde, annem, parayı cebime, hatta cebimin derinliklerine doğru iteleyip sıkı sıkı koyarken, tenbih etti. "Oğlum paranı arkadaşlarınla birlikte yeme!"..

Annem öteli yirmi beş sene oluyor ama bu ikazını dünya kadar kitap okudum hala çözemedim. Paramı arkadaşlarıma kaptırmamamı mı istiyordu, çarçur etmeyim mi istiyordu, yoksa, arkadaşlarınla yeme ne demek. Para arkadaşlarla yenir. Paranın başka da anlamı yoktur. Annem bunu hangi duygularla söyledi. Bana her türlü üzüntüyü ve her türlü iyiliği öğreten kadın bu lafı nasıl diyebilir. Arkadaş olmamış ama paran olmuş, neye yarar?

Hayatım boyunca çözemediğim ikinci soruna geçelim. Okul bahçesinde teneffüste, zengin çocuklar aralarında şakalaşırken bir zengin çocuk diğer zengin kızın eteğini kaldırıp beyaz donunu herkese gösterip kaçıyor. Güya şakalaşıyorlar. Böyle bir şeyi aklım almaz. Bugünlerde ünlü dizi film sanatçısı Gamze Özçelik'in sevişme filmleri ortalıkta geziyor. Bu yatak sahnesini çeken kızcağızın eski sevgilisi. Bu çocuklar okumuş, kültürlü, koleji li, Böyle bir adama ne yapmalı. O okul bahçesinde beş/on arkadaş toplanıp çocuğun peşine düştük yakalayıp öldürallah döveceğiz. Tuvalete kapandı ve dışarı çıkmıyor. Sonunda "suçlanan" biz olduk, müdür bizi karşısına aldı, "onlar aralarında şakalaşıyorlar size ne?" diye hem fırça çekti, hem çakal, puşt, ..iktirin gidin gibi laflar söyledi.

Bir kızın eteğini bir erkek kaldırıyorsa ona müdahale etmeliyiz. Ben kadınların mutlaka korunması gereken bir kültürle büyüdüm. Bugün bu fikirlerimde hiçbir değişiklik yok, sadece, artık onların özgürlük ortamına hiç müdahale etmeden çok uzaktan ve gizlilik içinde bu korumanın yapılması düşüncesindeyim. Ama bir kadına bunu yapanın cezasını hala "hukuka" bırakıp bırakmama konusunda tereddütler taşıyorum.

Benim için kadınlar hep Saba Melikesi Belkıs ya da Gürcü kraliçesi Tamara'dır, yani, güç ve kudretlerini 'dokunulmazlıklarından' alırlar. Bu dokunulmazlığa müdahale edenler eşşek sudan dönünceye kadar dövülmeli.. Sevgililerimizin, kadınlarımızın, kızlarımızın dokunulmaz alanı bizim gurur ve şerefimizdir, oraya müdahale edenler, şerefimizle oynamış olurlar. Tamara ya da Belkıs, kralları beylikler içinden istediği sevgiliyi koynuna alıyor ve sonra istediği zaman defediyordu. Hepimizin etrafında sevgili ve kadınlarımızın asil ve büyük kraliçeler gibi ve kara saçlarını savurup dönmelerini istiyorsak, bu kutsal dokunulmaz alanlarına hiçbir şekilde tecavüz edemeyiz..

Hayatım boyunca çözemediğim bir diğer sorun şu. Şimdi TV'lerimizde bir Eğitim Yardım kuruluşu ilkokul çocuklarını ekrana getiriyor ve ağızlarından şu cümleler çıkıyor: "Ben büyüyünce boyacı olmak istemiyorum, ben büyüyünce çatı aktarmak istemiyorum!"..

İnsanların kemirini doyuracak ve tatmin olacakları bir meslek olduktan sonra başka ne isteyebiliriz. Meslekler arasından da ırkçılık yapmaya başladık. Sen çiftçisin kötüsün, sen tüccarsın iyisin mi diyelim. Sen makina mühendisi aman ne iyi, ben köşe başında mısır kaynatıp satıyorum aman ne rezil şeysin mi?

Bunu aklım almaz. Bu cümleleri ekrandan söyleterek, bugün hayatımız içinde bizimle birlikte olan bütün garsonları, bütün kapıcıları, bütün çay getirenleri, bütün su taşıyıcıları, bütün çıraklan, bütün komileri, bütün boyacıları, bütün çop toplayıcıları, bütün muslukçuları, bütün ayakkabı tamircilerini ve daha milyonlarca insanımızı "sınıflarmış" "kötülermiş" "damgalamış" ve "aşağılarmış" olursunuz. Ki, tam tersi. biz onların çalışma gayretleri, işlerini kusursuzca yapma azimleri ve mesleklerine namusla düşkünlüklerinden gurur duyarız.

Şimdi, bu yazarlık halime kadar yaptığım işlerin listesine bakıyorum. Su, mısır, simit, sakız satmak lise sona kadardı ama okul zamanında dahi sürdürdüğüm bir işti. Üniversite ve on yıllık memuriyet hayatım işportacılıkla geçti.. Ya da dakiilo yazıp dizgicilik yaptım uzun yıllar. Fındıkçılık yaptım. Pazarcılık yaptım. Sokaklarda patlıcan, kavun sattım. Kamyondan karpuz indirip yıkım, yıllarımı aldı. Tuğla kamyonu boşalttım. Tuğla fabrikasında tozlanın içinde kaç yaz mevsimi çalıştım..

Bazı meslekleri kötü, çirkin, adi, zayıf, ilkel, ya da utanılacak diye bahsetmek hem ırkçılıktır, hem de Eğitim Yardım Kuruluşu'nun bu kadar eğitimsizliğinden memlekete ve çocuklarımıza bir hayır gelmez, diyorum.

İşte sorumuz budur, çocuklarımız bilgisayar mühendisi mi olsun, yoksa onur ve şeref sahibi mi olsun? Tanrı'nın karşısına bilgisayar mühendisi olarak mı çıkacağız, yoksa iyilikler ve kötülüklerimizle mi çıkacağız. Kibirli, kapristi, küstah bir bilgisayar mühendisi mi olmak daha evladır, yoksa, sabahın altısında işinin başına koşan bir çöpçü, bir çayocağı sahibi olmak mı evladır!

Hayatın en temel ilkeleridir bunlar, ama bu en basit insani ahlaki duyguları dahi bitmeyen insanlar bugün Eğitim Kurumları'nın en başında, güya "eğitime" yardım ediyorlarmış..

Şimdi bu mesleki ayrımcılığın en uç örneklerinden birini verelim. Bosna'da ikiyüz bin insan soykırımdan geçirildi, ama Ruanda'da bu sayı iki milyondur. Bosna'da insanların ırkı birdi, ama dinleri ayrıydı.. Ama Ruanda'da ayrımgayrım yapılacak birşey yoktu, aynı kabileden tek aileden insanlardı. Ruandalılar'ı sağcı, solcu diye bölemeyen Fransız ve Belçikalı sömürgeciler, ırk, mezhep esaslarına göre de bölemediler. Ama niyetiniz bölmeyse bir yolunu bulursunuz. Vahşi sömürgeciler bundan tam on yıl önce Ruandalılar'ı suni bir bölünmeye tabi tuttular. Şöyle. Sizler çiftçisiniz size Tutsi denir dediler, sizler esnafsınız size Hutu denir.. Ve Hutilik ve Tutsiliği nüfus cüzdanlarına işlediler. Bu suni bölünme nüfus kağıdına neden işlenir. Ayrımcılık insanların ruhlarına bedenlerine nüfuz etsin köklesşsin diye. Sonra soykırım başladığında zaten nüfus kağıtlarına bakıp öldürdüler. Tam iki milyon insan Fransız ve Belçika ya da batılılar tarafından işte böyle ayrımlaştırılıp sınıflaştırıp düşmanlaştırıp soykırımdan geçirildi.

Bu akıldalmaz vahşeti Birleşmiş Milletler'in güvenlik konseyinde gücü olan büyük batılı devletler görmedi, kasıtlı bir şekilde sustular, bekledi ler, tıpkı Bosna'dakii gibi. Tıpkı Afganistan gibi. Batılı devletler, başta Amerika. Afganistan'da tek bir mezhepten üç/dört ayrı mezhep/fikir üretip birbirlerine kırdırmak konusunda deneyimleri vardı.

Ruandalıtar'ı böyle katlettiler, Afganlıtar'ı, şimdi Iraklılar'ı ve Boşnaklar'ı ırklaştırıp, mezhepleştirip, sınıflayıp öldürten, soykırımlar üreten batının bu dev ülkeleridir. Utanmalan yoktur. Fransa ya da ingiltere ya da Birleşmiş Milletler girdiği her ülkeyi sınıflara, bölgelere, ayırmak, çatıştırmak, öldürtmek üzerine bir kültürü sömürge tarihi boyunca uygulamıştır ve şimdi on yıl önce Ruanda'da ortaya çıkan rakam iki milyon ölüdür.

Aklımın almadığı işte budur, bu büyük devletler bu soykırımlardan hala utanmıyorlar, hesap vermiyorlar, başlarını öne eğmiyorlar ve fakat, bizim aydınlarımız hala bunların ağzının içine bakıyor, bunların insan haklarına, hukukuna bakıyor..

Batının bu topraklan böleceği gün gibi aşikardır. Gürcü, Çerkaz, Laz diye bölmezse, mutlaka bölecek bahaneler bulur. Seni sahilde yaşayanlar, yaylada yaşayanlar diye ikiye ayırır. Bu da tutmadı, türkü söyleyenler, şarkı söyleyenler diye ikiye ayırır, bu da tutmadı, yaşlılar gençliler diye ikiye ayırır, ama mutlaka ayırır, mutlaka sınıflar, mutlaka "ırklaştırır" ve soykırımın önünü hazırlarlar.. Bunun sebebi de Batılı'nın okumuşluğu eğitim almasını yüksek ve ayrıcalıklı bir üstünlük gibi görmesidir..

Harfur'da Araplar'ı siyahlara(!), Afganistan'da mezhepleri mezheplere, Irak'ta Araplar'ı Araplar'a, Bosna'da bin yıl beraber yaşamış insanları birbirine ve Türkiye'de şimdi birilerini sınıflıyor, kategorize ediyor.. Etnik diyor, halk diyor, kültürel haklar diyor, insan haklan adını veriyor, hepsinin adını demokrasi koyuyor ve seni ayrıştırıp, bölüştürüp, soykırıma doğru sürüklüyor.

Peki kardeşlerim, hala geçtiğimiz on yıl içinde dünyanın her bölgesinde ırklaştırıp soykırımlar üreten kardeş kanı üreten bu emperyalistlerin ağzına niye bakıyorsunuz? Onların insan haklan yaygaralarını, demokrasi dolmuşlarına niçin geliyorsunuz.. İnsan hakkı da demokrasi de kan dökmeden birlikte otunnak değil midir?

Şimdi Ruanda'da halka soruyorsun, sen kimsin, Tutsi misin, Huti misin? Allah korusun diyor hepsi biz Ruandalıyız. Peki soykırım olmadan önce niçin ben Ruandalıyım, demedin? "Sömürgecilerin, Fransızlar'ın hukukunun insan haklarının etnik haklannın gazına dolmuşuna gelip milyonlar birbirini öldürdük, ama artık akıllandık, artık hepimiz Ruandalı'yız", diyorlar.

Bu katliamlar, soykırımlar tarih öncesi olmadı, bundan tam on yıl önce Ruanda'da oldu, Bosna'da oldu, Afganistan'da oldu, Irak'ta oldu, Çeçenistan'da başka türlü oldu. Harfur'da oldu..

İşte ABD, işte Fransa, batı budur. İç savaş sürecine kadar ajanları, ajan gazetecileri, gizli örgütleri, medyası, aydınlanıyla bu çatışmayı körükleyecek kavramları olan demokrasiyi, insan hakkını, etnikçiliği, bilmem ne boku gündeme getirip beyinleri yıkarlar ve ülke iç savaşa sürüklendiğinde bir müddet milyonların ölmesini uzaktan beklerler..

Sonra, sonra, bu vahşileri artık kurtaralım deyip birkaç bin kişilik barış gücü kuvvetini Allah rızası için yardım için insanlığı kurtarıyoruz diye bölgeye gönderirler. Somali'ye gönderdiler, Harfur'a gönderdiler, Afganistan'a gönderdiler, Bosna'ya gönderdiler, Kosova'ya gönderdiler, Ruanda'ya gönderdiler.

Gönderince ne mi oldu? Erkek nüfus tükenmiş ve ortalıkta milyonlarca dul ya da ailesiz kadın. Bu kadınlar Somali'de Bosna'da barış gücü askerleriyle kırıştırmaya başlar ve bu skandallar yeni bir iç savaş hazırlayacak kadar şiddetli yaşanır. Yani, türkçesi, kanlarınızı kızlarınızı artık barış gücünün askerleri düzmeye başlar.

Gittik ve gördük Bosna'da kızların Barış Gücü askerlerinin götünden yanından ayrılmadığını. Japonya'yla Amerika'nın arası iyidir ama tek büyük ciddi sorunları, Japonya'daki Amerikalı askerlerin Japon kızlara tecavüzlerinin skandal haline gelmesi ve Japon halkının bu incitici sahneler karşısında infiale kapılması, hergün medyadadır. Somali'de Barış Gücü'yle çıkığı söylenen bir kadın halkı galeyanıyla taşlanarak ve TV kameraları önünde öldürülmüştür.

Sizler, kendi öz kardeşlerinizi babılların ağzına bakıp girtlaklayıp kesip boğazlayıp öldürüyorsunuz ve sonra sizi güya kurtarmaya gelen Barış Gücü askerleri geride kalan kızlarınızı, kadınlarınızı seri şekilde düzmeye başlıyor..

Bunlar dünyanın gerçeği. Çoğuna gittik ve gördük. Bazı şeyleri anlatmaya dilim varmıyor. Yazarlığın da bir sınırı vardır. Ben bu tecavüzlerin skandal tarafıyla değil, felsefi yönüyle ilgilenmeyi sürdüreyim..

Yakup Kadri olmalı, 1930'lu yıllarda yazıyor. "Yahu İstanbul işgal altındayken, İngiliz askerleri buradayken, edebiyatımız sadabad şiirleriyle doymuyordu" diyor. Sadabad şiirleri demek, zevk, safa, haz, eğlence, gamsız dünya şiirleri demek. Devam ediyor, "Şimdi kurtuluş savaşı verip özgürlüğümüze kavuştuk, ama şimdi edebiyatımız miskin, tembel, bedbin, karamsar şiirler yazıyor!"..

Bu çok acı bir şeydir. Dilim döndüğünce yorumlaya çalışayım. İşgal günlerinde din, iman, ahlak, onur ortadan kalkıyor. Artık köpekler gibi hürsünüz.. Artık pis fareler gibi istediğiniz şekilde düşürmekte serbestsiniz. Vahşi insanlık dışı taraflarınız ortaya dökülür. Ve herkesle düşüp kalkar herkese kendinizi peşkeş çekersiniz.

Bugünlerde de ülkemiz ve bölgemiz hem Amerika'nın hem medyanın hem satılmış gazetecilerin işgalini yaşıyor..

Ama insanın bir vatanı olunca, bir özgürlüğü olunca, sorumlu olduğumuz bir gururunuz olur. Onur içinde sorumluluk içinde düzüşmek, becermek, peşkeş çekmek, işbirliğine girmek imkansızdır. Gurur sahibi olabilecek şiirler yazmak, edebiyat yapmak, sorumlu hikayeler makaleler yazmak, zordur.. Ahlak ve onuru edebiyat içinde gazete içinde medya içinde terbiyleyip örgütlemek zordur. Çünkü işgal günlerinde çok insanın işbirlikçi ajan olduğu böyle günlerde dürüst kalmak gerçekten zordur..

Bakın medyamıza, ben şuyum ben buyum diyenlerin yazılarına, biz kardeşiz, kardeşleşmeden yanayız diyen romanları, hikayeleri var mı? Biz Anadolu'yuz, birlerce yıldır bölünmedik, Yunus'uz, Mevlana'yız, Hacı Bektaş'ız, diyen var mı?

Herkes ırkına mezhebine vurgu yapıyor. Herkes ırkında mezhebinde sertleşiyor. Sertleştikçe, ırkçılıkta vahşileştikçe bir ideolojik paye alıyor, Amerikan elçiliklerinde ağılanıyor ya da ülkesine küfredenler Avrupalarda kahraman yazarı oluyor!.

Bu vahşi ırkçılığın nesini anlatacaksın, hepsi batıdan ithal, hepsi sömürgeci hukuku, hepsi emperyalistlerin oyunu.. En büyük fikir kardeşliktir...

Sizlere küçük bir hikaye anlatayım. Gittiğimiz Arap ülkelerinde vakit geçsin eğ-

Akşamsefası

lence olsun diye camii avlularında ya da sokak aralarında bulduğumuz Arap çocuklara maç teklifinde bulunuyoruz..

Top oynamak için.. Hadi gelin deyip çocuklar toplardık, hadi bir takım dizelim karşılıklı.. Sizler Arabi, bizler Türki..

İki ayrı takım.. Nasıl hoşlanma gider eğlenirlerdi. Çocuklar Arabi takım bizler Türki.

Böyle bir çok ayrı şehirde maç yaptık.. Galiba Şam'da olmalı.. Çocuklar yine maçımızı kabul etti. Onlar Arabi takım kurdu, bizler Türki takım.. Ancak bir Arap çocuk takımın diziliş şekline mi neye itiraz edip küstü ve yan tarafa oturdu, sahaya çıkmadı.

Oyun boyunca küs olarak bir kenarda oturdu. Çocuğun gönlünü almaya gittim. Niye oynamıyor, öğrenmek de istedim. Bak biz Türkiye'den geldik sizin kardeşinizik, beraber oynuyoruz, hadi gel, yıllardır oynamadığımız şu maçı oynayalım, diye duygusal cümleler de kurarım.

Çocuk başını yere eğdi, hayır, deyip oturdu. Tercümanı çağırdım, iyice konuşmak derinliğine anlamak istedim.. Çocuk, hayır, hayır, Arabi ve Türki karşı karşıya takım olamaz, diyormuş.. Nasıl olsun peki dedik? Siz yaşlılar biz çocuklar olabilir, siz büyükler, bizküçükler olabilir, siz misafirler biz buralılar olabilir, ama biz Arabi siz Türki olamazsınız..

Bu on yaşlarındaki çocuk bu yaşta bu ayrımcılığın tehlikelerini bilmem nasıl anlayabilmiş.

Bilmem, bilmiyorum, ama, Arabi ve Türki olarak ayrılmak çocuğun ağrına gidiyor..

Batının hangi akademisi, batının hangi hukuk felsefesi bu on yaşındaki Arap çocuğun bana verdiği dersi öğretebildi..

Hiçbiri.. Bu topraklarn tarihi içinde hiç kimse, hiçbir devlet, hükümdar, kardeşleriyle ayrı takım kurmayı başaramadı.. Başaramayacak!.. Ve Avrupa'nın hukuk felsefeleri bu topraklardan önce bunu öğrenecek. Bizler binlerce yılın karmakarışık ırkları, mezhepleri, kültürleri içinden geliyoruz. Dünya bizim bu bin ayrı yönden gelip bin ayrı kavimle karışmamızı öğrensin.. Ve birisi size ayrım gayrım yapıp sınıflıyorsa bu çocuklarımızın ağrına gitsin, hiç kimse hiç kimseden üstün değildir, hiç kimse hiç kimseden farklı değildir, insanlık budur.. Oysa Batı sadece sizin zekanız sizin gelişkinliğinizle ve sizin ikiyüzlü duygularınızla kolayca oynayabilmek için sizi ayrımcılıkla birbirinize kırdırıyor..

Anadolu her yöne kapıları açık bir kutsal vatanın adıdır. Anadolu'yu kuran "yollar"dır.. Yollar herkese açıktır. Sizi her yöne götürür. Pazara götürür, çarşıya götürür, kardeşlerinize götürür, buluşmaya götürür, karışmaya götürür..

Anadolu'nun tarihini hukuk felsefesi değil, yollar, kervanyolları, ipekyolları, çarşı yolları yazmıştır..

Başka kültürlere, başka coğrafyalara yolu olmayan batının şehirleri yüzyıllarca "ırktan" mezhepten, tek ulustan şehirler, pazarlar kurdular. Yabancıya düşmanlık, ya da başkalaştırmak, düşmanlaştırmak, ötelemek, sınıflamak, aşağılamak, batının Yunan'dan beri getirmiş olduğu tarihin en büyük insanlık hastalığıdır.. Kendini üstün görme, kendini beğenme Batı'nın hastalığıdır.

İnsanlığı bu hastalığa yüzlerce yıldır bulaştırıp soykırımlarla dünyayı yönetmeyi bir marifet sanıyorlar!..

Ülkemizde "zenginlik" tarih boyu sınıf olamadı. Bugün ilkokula başlayan çocuklarımıza ilk söyleyeceğimiz sosyal terbiye, budur.. Zenginlik, kibir, küstahlık, kapris, şımarıklık, başkasını aşağılama hastalığıdır.. Bu hastalığı öğrenenler herşeye bulaştırır.. Çocuklarımız okullarından önce şunu öğrenmeli; okumakla bir bok olunmaz.. Ahlaksız bilgi yıkımdır.. Ahlaksız yoksa hiç okumayın, cahil kalın..

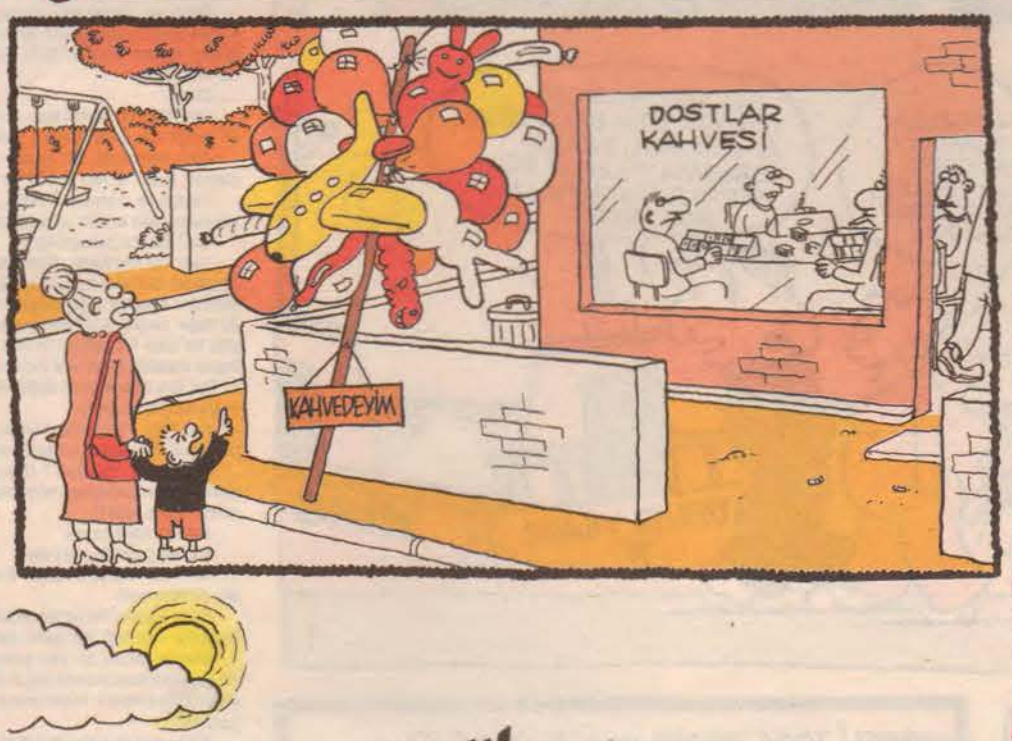
Bir küçük hikayeyle bitireyim yazımı, tabii anlayana.. Ankara köylerinde geziyoruz, bir köylü çocuk bize sağı solu tarif ediyor. Bu arada keçileri de göstermek istedi. Ben de ona şaka olsun diye bırak şimdi keçileri, dedim ben keçi sevmem, cevaben aynen şunları söyledi: "Yavrularını da mı sevmezsin?"

nihatg@leman.com.tr

erhancandan@leman.com.tr

Erhan Candan

GÜNERİ İÇOĞLU dumur detayları

dumur@leman.com.tr

JAMAİKA HAYALİ

Emin olunuz ki, bu resim dergide bir buçuk santimetre büyüklüğünde basılacağı ve birşey görünmeyeceği için resmi yazıyla anlatayım...

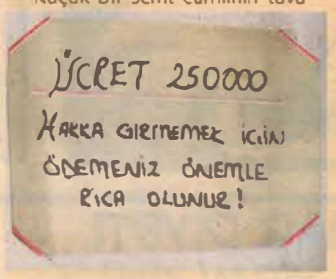
Boğaz'da, Çengelköy'de bir bankın üstüne çizilmiş bir **Jamaika** tasvini bu... **Serhat, Doğukan** ve **İsmail** adında üç adet çöp adamı Jamaika sahillerinde görüyoruz... Kumsal olmayan bir kıyıya bağlı, direksiz, dümensiz, küreksiz Karadeniz mavnası benzeri tuhaf bir tekne...Yıldız şeklinde yaprakları olan palmiyeler ve köşede bir çadır, çadırın yanında büyükçe bir ateş...Karadeniz mavnasıyla Jamaika'ya ulaşıp çadır kurmuş çöp adamlar konulu eserde en enteresanı da resmin, daha doğrusu bu hayal gravürünün sol üst köşesine atılmış imza ve **10-06-2005** tarihi...Bu tarih bence resmin çizildiği bu anın değil, bu hayalin ve bir gün Jamaika'ya gitme sözünün verildiği tarih olabilir. Fakat kardeşim bir hayal ancak bu denli naif resmedilebilir...Eskaza bir Jamaikalı gelip bu banka otursa neler hisseder, bu nasıl Jamaika der mi demez mi, kızıp o da orantısız ve berbat bir İstanbul silueti çizer mi çizmez mi onu da merak etmekten içim içimi yer...İmkan olucak bu Serhat, Doğukan ve İsmail'i Jamaika'ya gönderip, Jamaika sahillerinde altı ay gece gündüz zorunlu resim ve desen kursu verdireceksin, onlar Jamaika'da manitalara kavuşacaklarını sanırken aç susuz çizgi çizmekten iflahları kesilecek, bir daha da kamu bankalarını olur olmaz çiziktirmek neymiş görecekler...

Gelin bunların hayalini dramatik olarak biraz genişletelim... **"Yıllar sonrasındayız; bu çöp adam Cin Ali'ler tabii ki Jamaika'ya gidememiş, üniversiteyi de kazanamamışlar, işsiz gezmektedirler... Derken bir tanesi, mesela Serhat, bir tanıdık vasıtasıyla Belediye'de işe girer... Görevi bankları boyamaktır... O gün yine depoya bir sürü eski bank gelir. Adamımız o dönemki rutin işi olan bankları zımparalayıp verniklerken o da ne; bir bakar ki, bu yıllar önce kendi hayallerini çizdikleri banktır. Jamaika tüm sürrealizmiyle ve şekilsizliğiyle gözü önündedir... Donar kalır, gözleri dolar, bankın üstüne kapanıp hıçkırarak ağlar, ağlar... Bu gözyaşları niçindir; Jamaika'ya asla gidemediği için mi, Jamaika'yı nasıl bu kadar feci çizebildiği için mi, yoksa hayallerini iyi tasvir edemediğinden dolayı hiç bir yere gidemeyip bu şehirde kaldığı için mi?..."** Yaaa, bir daha da banklara gereksiz tarama atmayınız..

VİCDAN RİCASI

Küçük bir semt camiinin tuvaletinin kapısının üstünde yazıyor; **"Ücret 250.000 Hakka girmemek için ödemeniz önemle rica olunur!"**

Hakka girip girmemek gibi vicdani bir seçenek atmışsın ortaya, daha niçin önemle rica ediyorsun ki?... Ödemesse gayrı kendi bilir... Bu yazının doğrusu ve etkilisi şu olmalı; **"Ey fani Hakka girmemek için öde, öde ki mahşer günü pişman olmayasın, eyvah demeyesin!"**

MUAMMA KOKULU TÜTSÜ

"TÜTSÜ ÇEŞİTLEMİZ 10 Mt A" olarak birtakım sembol ve şekillerle anlatılan bu hiyeroglifte bir büyük bir küçük iki ok var ve ikinci ok biraz kırıkça, bu dilde bunun manası; dokuz metre kadar az git ama aşağı doğru git demek. **"A"** da aşağıda manasına geliyor... Tütsüye ne gerek var bakanın kafasını tütsülüyor bu grafik anlatım... Bir de dümdüz rampa, bakınca rahatça görülüyor ve o yönde tütsücüden başka da bir şey yok... Zaten bakmazsan bile göze çarpıyor. Ayrıca yanan tütsü kokularıyla burnuna da çarpıyor. Fakat gel gör ki, bu yazdığı informasyon bulmacası işi öyle bir karıştırıyor ki, muamma dolu bu yazı tütsücüyü adeta gizliyor sanki...İnsanın neredeyse zıt yöne bakası geliyor...Yahu yediniz bitirdiniz beni arkadaş, baştan ayağa dumur oldu gözlerim...

MAL BİLDİRİMİ

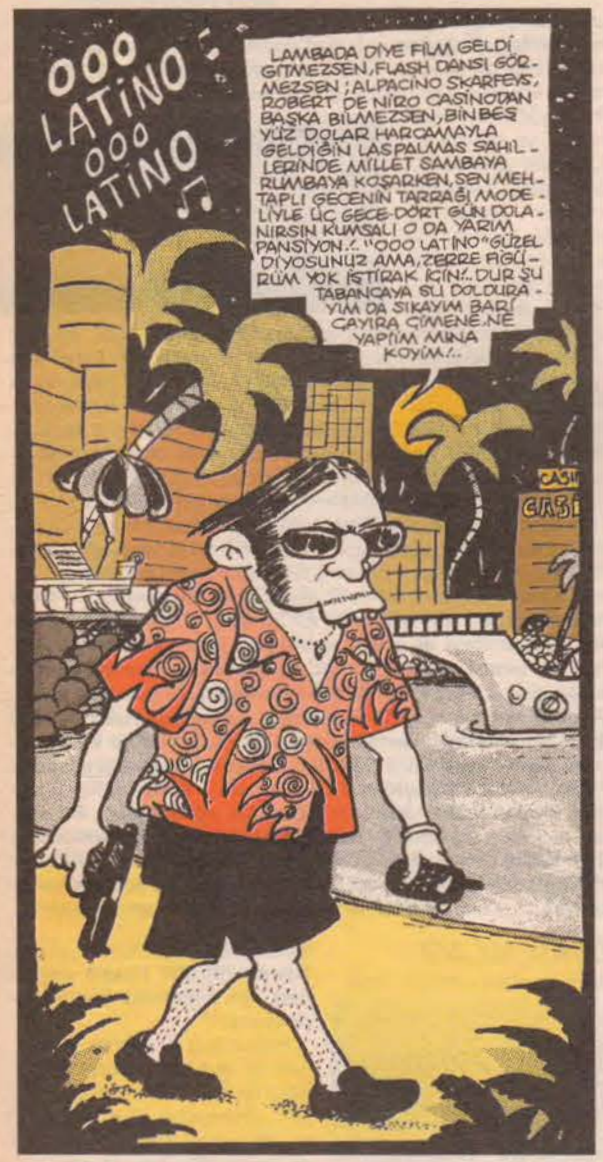
Sultanahmet'te boş bir arsa burası...Bu kocaman yazılmış bilginin dumur detayı olmasından başkaca bir nedeni var mıdır acep?... **"ÖZEL MÜLKİYET ŞAHIZ MALI 269 M² 98 M²"** Bari tapu sicil kaydını ver, imarlı mı, iskanlı mı onları da yaz bari... Tapu ve kadastro kaydına çevirmişsin yan apartmanın duvarını... İyi, güzel arsan var da niye yazdın ki bu yazıyı, satılık mı, kimse girmesin diye mi, yoksa kadastrocular için mi, niye ki niye?... Üstelikte öyle bir turistik bölgedeki bu dumur eser, tam Sultanahmet Camii'nin altında, yani turistin gözü önünde tüm haşmetiyle alabildiğine uzanıyor...

Akşamsefası

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

SONBAHAR DİYETİ

İKİ GÜNDE YİRMİ KİLO

Birinci gün: Domatesi al, yıka...
İkinci gün: Marulu öp kokla...
- Ne oldu verdin mi 20 kiloyu
- Hayır...
- Verene kadar devam et o zaman..
- Fakat hani iki gündü?..
- Sus sersem seni..!. Eşek kafalı..!

AYRINTILAR

METİN EİDAN

-RÖPORTAJ- Kendisini, sahnelerden, edebiyat dünyasından ve pisiklet yarışlarından tanıyorsunuz. Çok alçakgönüllü birisi! Evinin kapılarını bize açtığında (bana, bi de Sezai'ye!), ilk önce karşımızda az konuşan, gururlu, canayakın ve kibirli biliri göreceğimizi zannediyorduk! Hiç de öyle değilmiş! Karşımızda, sizin, benim gibi biri, çok yuce inanılmaz bi şahıs, ve durgun bi insan bulduk. Hemen sohbete geçtiğimizde, eşi Aynur hanım bizlere çubuk kraker ve limonata suyu da getirmişti.

-Öncelikle, bizi evinize davet ettiğiniz için teşekkür ediyoruz!

-Estağfurullah. Ben teşekkür ederim!

-Eşinizle, hayat arkadaşınızla nasıl tanıştığınızı bize anlatır mısınız?

-Dabi!.. Bu şindi, dışarı çıkmış. Annesi bunu, yufka almaya göndermiş. Ben de o zamanlar gencim tabi! Yufka nedir, yufka yürekli nedir tam bilmiyom. Bunu gördüm, 'Aha' dedim, ne güzellik yarappim! Sonra, bütün gücümü toplayıp, "Nereye gidiyon kız?!" diye sordum. "Saa nee?!" dedi bu. Bak bakl Ben de o zamannar gencim tabi; etdeniyom herşeyden. "İnsan gibi bişiy sorduk sana!" dedim. O anda, aramızda, tuhaf bi elektriklenme oluştu! İşte o gündür, bugündür. Arasıra, hâlâ elektriklenirim.

-Çok hoş!.. Sizin bir de, yat merakınız varmış. Bunu duyduk! (Gülüşmeler!) Biraz bundan; yat merakınızdan bahseder misiniz?

-Yat mı?.. Gemi gibi hani? Lüks.. Haa! Yat değil o kardeşim.. Kat! Kat merakı var ben de. (Gülüşmeler!)

-Nası yanı? Bildiğimiz kat. Ev katı?

-Biliyorum, saçma ama. Kat'lara çok meraklıyımdır! Çocukluumdan beri. Kat'ları sayarım, kat çıkarım; katları hesaplarım. Üçüncü kattan düşmüştüm, bi kum yığınına. O yüzden belki.. Şu anda üstümüzde kaç kat var, merak ederim meselâ hep!

-Dört!

-Aha. Söyledi! Söylemesen olmaz hanım. Bu, hep böyledir. Can dostum! Bir dediğimi iki etmez. Canım, gülüm! Nar tanem, mandalinam.

-Allah bozmasın!.. Bir de sizin, yeni bir tiyatro projenizden bahsediliyor. Sanırım, Rabırt de Niro'nun bir oyunuymuş. Siz uyarlıycak mışınız?

-Oyleydi de.. Uymadı.. Bi türlü uyarlıyamadım yanı!. Kenarından biraz küçük kalıyo. Ben kendim yazıyom şindi başka bi tane.

-Aal? Birazcık bahsetseniz?!

-Dabi, memnuniyetle. (Gülüşmeler!) Bi adam var. Kendi iç yatınızlığında, dış görsel tavırlarını sorguluyor. Bunu yaparken, yani sorgularken, toplumun kendisine dayattığı değer yargılarını da sorguluyor; o da aradan çıksın diye. Bu değer yargılarını komple, şöyle bi iki sene kadar sorguladıktan sonra, bi gun, bir daha hiç sorgulamamaya başlıyor. Oyun, sorgulama ve sorgulayamama arasında geçen yitik zamanların sorgulanabilirliğiyle ilgili gibi bişil yanı! Daa tam bitmedi ama, değişiklikler yapabilirim; belki bi kan kız filan olur, opera da çok seviyom!.

-Çok ilginç.. Sizin zaten, ayrıca, plastik sanatlara da yoğun bir ilginiz var. Üç boyutlu bir sergi açacağınızı işittik. Kaç eser yer alacak sergide!?

-Üç... Beş... Yok; dört!?.. O şeyi naaptık?! Hani geçen hafte yapmıştım ya ben? Alçıdan gövdesi var, teneketen bi kollak çizmiştim; üzeri pürü pürü, hoparlör kumaşı kaplı?!

-Balkona koydum bey.

-İyi. Beş o zaman. Beş eser!

-Ne zaman açılıyo serginiz? Burdan, sevenlerinize haber vermiş de olalım. (Gülüşmeler!)

-Sekiz ağustos Perşembe akşamı, Cuma günü Salı öğleden sonra 2005. Daa karar verilmedi! Menajerim ilgileniyo.

-Menajer dediniz de; sizin gazetede filan, veya atölyenizde, ya da sahnede; çalışanlarınızla aranızın soğuk olduğu, sizin biraz zor beğenir bir kişi olduğunuz iddia ediliyor? Söyler misiniz: 'Ertunç bey' nasıl bi insandır günlük yaşamında!?

-Vaaaa; ben de herkesler gibi bi insanım açıkçasıl Haftada bir, kahveye giderim işte. Geçen Salı. Montreal'de, çok hoş bi kafede oturduk arkadaşlarla. İçki alışkanlığım yoktur. Alışamadım bi türlü. Alışamayınca da, içmek biraz güç geliyo, biliyo musun!? Alışmadan, öylesine zorlan içiyom günde sekiz dokuz kadeh. Bi alışsam, o zaman daa kolay olacak gibi sanki..

-Gece hayatı peki? (Gülüşmeler!)

-Sen gitsene biraz içeri? Hadi.. Kraker filan getir bize. Bi taanem!

-Gitti mi?

-Gitti..

-Şimdi bu yanlış anlar.. Onu gönderdim ki.. Ne diyodum; gece hayatı.. Yanlız, bunu yazmamanızı rica ediyom?! Lütfen teybi kapatın..

-Elbette.. (Şaşırmalar!)

-Gece hayatım, yoktur.. Saat beşbuçuk dedi mi evdeyim!

-Akşamüstü beş buçuk?!

-Hee.. Akşamüzeri beş buçuk.

-Peki.. Niye bunu eşiniz duymasın istediniz?

-Şindi duymasın; yanlış anlar. Erken geliyom ya.. dışarısıyla hiç işim yok, onu çok özlüyom, acayip seviyom filan sanır. Duymasın hiç, neme lazım.. Yani, seviyom tabi de!

-Kraker kalmamış.. Açma getirdim!

-Ben almıyım; mersi. (Kırdaşmalar!) Ertunç bey; politik görüşünüz nedir?!

-Sen, bi dakka içeri gider misin?!

-Ayol getirdim ya işte, açma.. limonata.. Nereye gidiyom gene?!

-Sen dill be kadın.. Siz!.. Bi zahmet. Arkadaşınızla beraber?!

-Şey, tabii. Nereye?

-Git işte oraya, mutfaa filan.... Gittiler mi?

-Hee. Gittiler.

-Benim politik görüşüm neydi lan? Daa doğrusu, söyliyim mi?! Ne diyosun? Başımıza iş almayallım..

-Unuttum ki ben, senin politik görüşünü. Bi görüşün vardı ama; geçen sene görmüştün hani; bana dediydin.. Postmodern mektupsal etkileşimler.

-Sakalh! Edebiyat alanındaki görüşüm o!. Ötekini sorıyom ben!! Bağırma, duyacaklar.

-Obürünü unuttum valla.. Aaa! Dayımın politik görüşünü söylesene. Geçen ay gelmişlerdi de, sana görüşünü söyleşmişti; pek beğenmiştin.

-Neydi ki? Tam hatırlamıyom! Neyse canım, sittiret... Gelebilirsiniiiiz!

-Mutfak perdeleriniz, çok güzel!.

-Belçikada'ki bi sergi açılışında, İtalyan bi heykeltraş dostum arınağan etmişti! Onun mutfağına uymuyomuş. İtalyanlar, çok ilginç insanlar! Aşk, tutku ve şehvetle iç içeler. Orda aşk, çok başka yaşanıyor!

-Ne gibi?

-Ne gibi.. ne gibi!?.. Mesela, aşık olduklarında, kanlarında küçük bir kelebeğin kıpırtısını hissediyolar sanki! Çok ilginç..

-E.. Bizde de oluyo o. Geçen sene aşık olmuştum. Öyle oldu bana da.

-Yaa? Norveç'te aşk başkadır diyolar aslında! Neyse, konuyu dağıtmayalım.

-Bâri zaten.. Çok teşekkür ediyoz, bizi evinize davet ettiğiniz için! Kalkalım izninizle.

-Sezai bey! Kalmasın şu Açma. Alın, koyun cebinize.

-Bi kağıda sarsana. Öyle mi verilir hanım. Bi taanem!.. Pardon; ne zaman yayınlanacak bu!?

-Gidince hemen montaja başlıycak Sezai.

..(Gülüşmeler!)

-Neye güldü lan bunnar?!

-Ne biliyim bey.. Açmaya güldü herhal çocuk. Biraz yanıklı üzeri..

Akşamsefası

L e M MİZAH DERGİNİZ
OKUR mektupları
FİRUZAĞA MAH. DEFTERDAR YOKUŞU NO:47 BEYOĞLU / İSTANBUL

Kâzım Koyuncu'ya

Hani Gelecektin

Sesinin güzelliğinde yıkanıyordu sözler. Her sözünde bu kente tekrar geleceğini söylüyordun, kelimelerin gölgeleri'ni her sokağa serperek.. Tüm zamanlardan en masum olanını gözlerimizin içine bırakıyordun. Ve biz büyüleniyorduk bakışlarımız sözlerine çarparken mesafesiz..

Aslında hiç vaadetmemeliydin bu kente tekrar geleceğini. Belki o zaman bu sokaklar ayrılıklara gebe kalmazdı. Sözlerinin dokunduğu bakışlar senin hiçbir zaman gelemeyeceğini duyduğunda bu sokaklarda ıslanmazdı. Şimdi sözlerinin tükendiği yerde sesini duymak isteyen özlemler'in arasına düşüyor gözyaşlarımız. Ve sen her şarkının çalınışında yeniden başlıyorsun. Özlem ve umutsuzluğun tanıştığı yere hep sen taşınıyorsun..

Tüm ümitsizlikler uykusuz sokak ışıklarına çarparak yankılanıyor şimdi. Her sabah aynı yerde buluyor kendini arzular sen gidince herkesin hayatından. Bize diz çökmek kaldı sensizliğin yüreğimize değdiği yerde.

Seni yüreğimizde ağırlarken yüzünde bir başka anlam var. Ellerinin bir mum alevi gibi titrediğini hissediyorduk. Sende gittikçe tükenen hayat mum alevinin rengini yüzüne taşıyarak, gülümsemelen'nin arasına karışan bir acıyı gösteriyordu bize. Fakat sevgiler kör ediyordu bizi. Biz her kelimesi bir başka yerden getirilmiş sözlerinin arasında kaybolup gitmiştik. Sonsuza kadar seni bizden koparacak o acıyı yüzünde görmüştük; fakat inanmak istemedik belki de. O an yüzüne yansıyan o anlamın seni bizden tamamen koparacak olması bizi korkuttu.. Biz onun karşısında kendimizi yaratamadık ve yüzüne yansıyan o acıyla yüzleşemedik..

Fakat gidişin bu kadar erken olmamalıydı. Hayatın en kuytu yerinden getirilmiş o uğursuzluk yüzünden sonra hayatına bulaşmamalıydı. Ve sen hayatından ışıktan kovmamalıydın. Çünkü o ışıkların arasında sana ihtiyacı olan biz vardık. Ve biz tüm umutların bitişinde yüreğimize bıraktığın suskunluk kadardık...

Sen belki zamansız çekip gittin; fakat ardında en çok kendini bıraktın. Sokaklarda, şarkılarda ve bu kente her yağmur yağdığında hep sen varsın..

25 Şubat 2005 cuma günü konser için ilimize gelen sanatçı Kâzım Koyuncu ertesi gün imza ve söyleşi için cafemize geldi. Çok yoğun bir katılımla gerçekleşen söyleşiye şaşırdı. Sanatçı her dinleyicisine ayrı ayrı zaman ayırdı, hepsi üzerinde çok olumlu bir etki bıraktı. Sanatçı kimliğinin yanında, duyarlılığı, içtenliği ve sevecenliğiyle dinleyicilerinin kendisine olan hayranlığını gözlemledik. Yaşama ve insana dair güzel belirlemeler yapan sanatçı şartlar ne olursa olsun yaşamın özünde umudu barındırdığı ve hayata sıkı sıkı sarılmanın ve onu anlamlandırmanın önemine dikkat çekiyordu. Dinleyicileriyle arasında müthiş bir elektrik vardı. Ve tavrı hepsini kucaklar gibiydi. Yoğun kalabalık içinde zorlansada her soruya cevap vermeyi bir gereklilik olarak görüyor ve cevaplarıyla herkesi tatmin ediyordu. Gezmeyi sevdiğini ancak vaktinin azlığından dolayı güzel Van'ımızı bir dahaki seferde gezeceğini söylerken çok güzel izlenimlerle ayrıldı.

Star 2000 Van

KOZALAK

HÜMİN ZARARLISI

ÇAĞDAŞ
kozzi@leman.com.tr

GÜNDEM ADAMI KOZZI, MAGANDA KURŞUNLARI, 6-7 EYLÜL SERGİSİ BASKINI OLAYLARINDA OLDUĞU GİBİ, BU MACERADA DA ORTALIĞI SİLKELER.

Akşamsefası

Evrim Gayret (İST)

Doğa Özdemir (İST)

Bayram Şahin (İST)

Yağız Sakallıoğlu & Barbaros Altuğ (İST)

Musa Güneşilike (İST)

Yağız Sakallıoğlu (İST)

İbrahim Büyükkale & Fatih Akturan (Bursa)

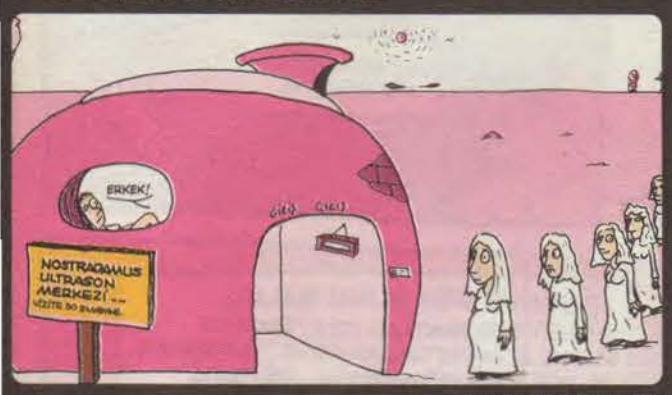
Demir Dedeoğlu (İST)

Ufuk Ünal (İST)

Ersin Perk (İST)

Gökhan Gedik (Ankara)

Barboros Altuğ & Egemen Merdan (İST)

Aydın Büyükkoyuncu (Bursa)

Hekim Ali Babacan (Eskişehir)

Erhan Güneş (İST)

Kader Altınova (Hamburg)

PAF TAKIM'DA NE VAR NE YOK?

PaF Takımda ne yok ki?.. LeMan A takımda bile olmayan gıcır gıcır, yepyeni atölyeyi açtık... Kadroya girenlere formaları dağıttık, primleri hesaplarına yatırdık... **Erhan Güneş ve Barbaros Altuğ'a kaptanlık pazu** bantlarını da taktık... Sağ olsunlar LeMan Kültür çalışanları **"GAK"** deyince su, **"GUK"** deyince çay kahveyi de getiriyorlar... **"Lan oğlum biraz canlanın"** diyorum ama onlar napıyor?.. Formaları giyip objektiflere poz veriyorlar ancak... Sanki her biri birer artiz, birer ztar anasını satiim... Aha da **buyurun işte!.. Huzurlarınızda Leman Paf Takım'ın İstanbul tayfası...** Öpücüklerle...

PaF Takım Antrenörü Gürcan Yurt

Dikelenler (soldan sağa): *Yağız Sakallıoğlu, Brand Yönder, Doğa Özdemir, Barbaros Altuğ, Murat Uzun, Evrim Gayret, Doğan Devrim Akıncı, Ersin Perk.* ***Çömelenler (soldan sağa):*** *Oktay Özdirik, Erhan Güneş, Bayram Şahin, Volkan Dalyan, Coşkun Canoğlu Ya bir jön: Egemen Merdan*

LeMan
SAYI: 723
16 EYLÜL 2005 CUMA
HAFTALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

● **Yayıncı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti. ● **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN ● **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR

● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul **Yurtdışı Koordinatörü:** İlhan ARKAN ilarkan@leman.com.tr **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 **Dahili:** ● **Baskı: LeMan Matbaası Adres:** Alüminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Matbaa Sorumlusu:** Ali Polat ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.